

עֲזְרֵי מַגֵּם הַשֵּׁם עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֹּהַר
אֲדָרָא רַבָּא
וְאֲדָרָא זוּטָא

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבִּי שְׁמוּעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

הַפְּנִקוּד

עֲמוּד הַיּוֹמִי

מְחַלֵּק לְלַמּוּד חֲדָשִׁי

וְלְלַמּוּד שְׁנַתֵּי 354 יְמוֹת הַשָּׁנָה

וְהוּא מְרַפָּא לְנַפְשׁ וּמְאִיר הַנְּשִׁמָּה בְּאוּר יְקָרוֹת

וְהַלּוֹמְדִים בּוֹ יִרְאוּ יְשׁוּעוֹת וְנִסְפְּלוֹת

יּוֹצֵא לְאוּר עַל יְדֵי "מְפַעֵל הַזֹּהַר הַעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תַּש"ע ל"ק

עִידָה"ק בֵּית שְׁמֹשׁ תּוֹבֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי ננסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא בלימוד הזוהר נביא את המשיח

נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחו לגרגורתך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)
לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש
רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תּוֹכַן הַסֵּפֶר

א	מבוא הספר .....
ל	פתיח השער .....
כג	הקדמה .....
כג	תהלות ה'זהר' .....
קק	ודוי ותפלת השב .....
קק	שער הספר אדרא רבא קדישא .....
דד	תפלה קדם האדרא רבא .....
א	ספר אדרא רבא קדישא .....
קק	שער הספר אדרא זוטא קדישא .....
דד	תפלה קדם האדרא זוטא .....
א	ספר אדרא רבא זוטא קדישא .....
קק	קדיש על ישראל .....
	מפתח סדר הלמוד "אדרא רבא ואדרא זוטא - עמוד היומי"
שנה	(כדי למצוא את הדרג שבכל יום ויום, באיזה עמוד בספר הוא נמצא) .....
שנה	לוח למוד החדשי [29 יום] לספר אדרא רבא ואדרא זוטא .....
שנה	(???) עמודים ליום לפי הספר הנבחר) .....
שנה	לוח למוד שנתי [354 ימות השנה] לספר אדרא רבא ואדרא זוטא .....
שנה	עמוד אחד ליום לפי הספר הנבחר [1 דקה למוד] .....
שנת	מפתח לספר אדרא רבא ואדרא זוטא .....
קק	תפלות ובקשות .....
גג	תפלה להרי"ח זלה"ה מספר הלולא דרשב"י .....
גג	תפלה ליוצאי חלציו מספר של"ה הקדוש .....
דד	תפלת הרש"ש זיע"א .....
קק	קונטרס "שמחת הרשב"י" .....

הטיבה ה' לטובים

הספר אידרא רבא נדפס

בנדבת הצאצאים שיחיו

לעילוי נשמת הזריהם

אביהם הרה"ח איש תם וירא ה'

מוה"ר אליהו מנחם ז"ל

בן מוה"ר ר' שמעון וסעידה ע"ה

נלב"ע יום ד' שבט תשס"ז לפ"ק

ואמם החשובה הדגולה

מרת סלימה בת רחמים ונעימה ע"ה

נלב"ע יום כ"ו אדר תש"ע לפ"ק

ת.נ.צ.ב.ה.

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי
וחבורתו הקדושה תעמוד להם למליץ יושר,
שימלא ה' כל משאלות לבם לטובה ולברכה,
בבריות גופא, פרנסה בשפע וברוח, עושר
וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים בבריאות
השלמות, אכי"ר

הקדמה

י'שמחו ה'לומדים ו'יעלזו ה'צדיקים הדבקים בתורת הרשב"י הקדוש "ירגון מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם". בהגלות נגלות אור יקרות האדרות הקדושים בהוצאה נפלאה ומיוחדת מחולק ל-30 יום, וכן ללמוד עמוד יומי במשך שנה, ולסיים ביומא דהילולא ל"ג בעומר, אשר כידוע כל העץ חיים כלול ומושרש מהאדרות, ועצם ההגיה בו מביאה את האדם לשמחה ולרוח הקודש, כמו שכתב מהר"ח"ו בשם האריז"ל (עיין בשער רוח הקודש יא): וזה לשונו: "גם אמר לי הרב אברהם הלוי יצ"ו, שאמר לו מורי ז"ל עצה לענין ההשגה והיא זו: שלא ישיח שיחה בטלה, ושיקום בחצי הלילה ויבכה על חסרון הידיעה, ושילמוד בזוהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון ארבעים או חמשים עלים בכל יום, ושיקרא בספר הזוהר פעמים רבים" עכ"ל ז"ל.

ומרנא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" (פרשת שמות שנה שניה), כתב וזה לשונו: כתבו המקובלים ז"ל: דגדול פועל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלף פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכל"ק. ובאורו: על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אלף שנים, שנאמר "כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול" וגו' – ושבת קודש היא מעין עולם הבא – זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. (מצא חן במדבר). אשר על כן, כל פעולה קדושה בשבת קודש, עולה אלף ידות, לערך ימי החול.

ונרמז בדברי דוד המלך ע"ה [תהילים ק"י ג'] "עמך נדבות ביום חילך בהדרי קודש מרחם משחר לך טל ילדותך" – שכאשר עמך מתנדבים ללמוד ביום שבת קודש – שזה "יום חילך", שלימוד בשבת קודש הוא כפול אלף. – "בהדרי קודש" – זה זוהר הקדוש שלימוד שעה בו הוא כלימוד שנה פשוט (כסא מלך).

"מרחם משחר", הוא הרשב"י זי"ע, שנקרא "קדוש מהריון" וכאשר נתקשר לנשמתו על ידי לימוד תורתו "לך טל ילדותך" – כביאור הספורנו, תזכה לטל החיים ולא תזקין לעולם.

ואמר רבי פנחס מקאריץ זצ"ל: מלמד צריך שילמד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמתית^א. (חכם הרזים)

על כן לטהרת הנולד לומדים את הזוהר והאדרות הקדושים בליל ה"וואכט נאכט" – הנקרא ברית יצחק וביום המילה. להמשיך נשמה עליונה קדושה וטהורה לנימול הבא בברית קודש.

ולזכות עם ישראל הזקוק לטהרת הלימוד של "הבל שאין בו חטא" כמו שאמר דוד המע"ה – "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז להשבית אויב ומתנקם". ובמיוחד בדורנו – לאור זה סידר הגאון הצדיק המקובל הרב בניהו שמואלי שליט"א [ראש ישיבת נהר שלום – י-ם] את האדרות הקדושים מחולק ללימוד חדשי כדי שיאמרו צאן קדושים כל שבת אחר אמירת התהילים המחולק גם את האידרא המחולק^ב, ובזה נשבית את האויבים למעלה ולמטה.

א. אמר המעתיק: כשאב שולח בנו למלמד ללמוד אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר אם המלמד של בנו לומד זוהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו – וגם אי אפשר שיהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי לימוד הזוהר הקדוש כמבואר בספרים הקדושים.

ב. ארגון הזהר הקדוש היכלא דרשב"י בנשיאות הרב המקבל הגאון הצדיק רבי בניהו שמואלי שליט"א

הודעה לבתי מדרשים וכן לקבוצות תהלים.

כל בית המדרש אחרי התפילה בשבת קודש שרוצים לעשות שיעור לחמש דקות שכל המתפללים ביחד יגמרו את האדרות.

ולקבוצות המתאספות לאמירת תהלים.

הכנו חוברות זהר הקדוש המתאמות במיוחד למטרה זו.

וּכְבֹר גִילָה לָנוּ הַרְשָׁב"י ע"ה בְּזוֹהַר פְּרִשְׁת וַיֵּרָא (דף קי"ח ע"א): אָמַר לוֹי רַבִּי שְׁמַעוֹן לִיתִי רְעוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּדָא דִּיתְגַּלִּי כָּל כֶּן לְעֵלְמָא, וְכַד יְהֵא קָרִיב לְיוֹמֵי מְשִׁיחָא, אֶפְלוּי רַבִּי דְעֵלְמָא זְמִינִן לְאַשְׁכְּחָא טְמִירִין דְחֻכְמָתָא וּלְמַנְדְּעֵי בֵיהּ קַצִּין וְחוּשְׁבָנִין, וּבִהוּא זְמַנָּא אֲתַגְלִיא לְכֻלָּא.

נא להתקשר ולבקש לשלח חבילת זהר לקוראי תהלים. טל: 052-3545410 / או 0548-436784

ג. אמר לון רבי שמעון. רצה לומר לרבי יהודה ולרבי יוסי, עין שם בדברי הזהר בתחלת הענין (דף קטו:).

ד. לית רעותא דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי וכו'. רצה לומר שהקדוש ברוך הוא אינו רוצה שיתגלה זמן הגאולה, עין שם בדברי הזהר לעיל.

ה. אפילו רבי דעלמא זמין לאשכחא טמירין וכו'. פרוש אפלו נערים קטנים שבעולם, ימצאו טמירין, נסתרות של חכמה מסודות התורה, כי אז יתמלא הארץ דעה, (אדרת אליהו).

ו. לאשכחא טמירין. ימצאו אוצרות ספרים חשובים מסודות התורה, (דרך אמת אמת ה').

ז. ולמנדע ביה פרוש ולידע באותה החכמה, (אדרת אליהו).

ח. ביה קצין וחושבנין. פרוש למנדע קצין דגאולה וחושבנין של ימי הגלות, שיתגלה אפלו לנערים (נצוצי אורות אמת ג' בשם הר"ש בוזגלו).

ט. ובהווא זמנא אתגליא לכלא. רצה לומר, קרוב לימות המשיח יתגלה סודות התורה לכל, כי זה קאי על מה שכתוב לעיל וכד יהא קריב ליומי משיחא וכו'. ועין מה שכתב מוריני הרב אברהם אזולאי זכותו יגן עלינו בהקדמתו לספר אור החמה (בדף הראשון טור ג') וזה לשונו: ומצאתי כתוב כי מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי, היה לזמן קצוב עד תשלום שנת ה' (אלפים) ר"ג, ומשם ואילך יקרא דרא בתרא והתרה הגזרה והרשות נתונה להתעסק בספר הזהר.

מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים

עוד כתב שם וזה לשונו: ומשנת ה' (אלפים) ש' ליצירה מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים. עוד כתב שם וזה לשונו: ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח, ולא בזכות אחר, אין ראוי להתרשל, ומי שחננו האל ויגע

[תרגום ללשון הקדש]: אמרו להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפלו נערים שבעולם עתידים למצוא נסתרות של החכמה ולדעת על ידה קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל. (זהר הקדוש פרשת וירא דף קיח).

הגאולה תהיה רק בזכות התורה

רַעֲיָא מֵהֵימְנָא (במדבר יח) כָּל פֶּטֶר רַחֵם לְכֹל בָּשָׂר [אשר יקריבו לה' באדם ובבהמה יהיה לך וגו'], וְאֵת בְּכוֹר הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִפְדֶּה. [היינו חמור שהוא פטר רחם]. **פְּקוּדָא דָּא לַפְדוֹת פֶּטֶר חֲמוֹר**, [מצוה זו היא לפדות פטר חמור, ובא לרמוז כי מי שהיה עד עתה כחמור שלא עסק בתורה, תיקונו] **לַפְדוֹת לְעֵלְמָא דְאַתִּי**. [לפדות עצמו בתורה בעולם הזה, ולתקן עצמו כדי שיזכה לעולם הבא]. **וְאִי קוּדְם דְּאִזִּיל לְהוּא עֵלְמָא**, [ואם קודם שהלך לעולם העליון] **לָא יִפְדֶּה נַפְשִׁיה וְרוּחִיה וְנִשְׁמַתִּיה בְּאוּרֵיִתָּא**, [לא יפדה את נפשו רוחו ונשמתו בתורה, אף על פי שעסק בעבודה ובמצוות, אז] **עֵתִיד לְאַחְזָרָא לְהֵאִי עֵלְמָא פְּדָבְקְדִמִּיתָא**. [הוא עתיד לחזור בגלגול לעולם הזה כבתחילה], וזהו תיקונו שיחזור לבוא לעולם נפשו רוחו ונשמתו ביחד, כדי לעסוק בתורה, ועל זה נאמר] [איוב לג כה] **יָשׁוּב לִימֵי עֲלוֹמִי**, [פירש שיחזור לימי נעורותו כמקודם, ואמר כי] **וְלִקְבֹּל נַפְשָׁא וְרוּחָא וְנִשְׁמַתָּא**. [כנגד נפש רוח ונשמה]. **כְּתִיב (איוב ל"ג כט) הֵן כָּל אֵלֶּה יַפְעַל אֵל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר**. [דהיינו שצריך להתגלגל ג' פעמים כדי לתקן את הנר"ן שלו בתורה, וכתב הרמ"ק, כי בעולם הנשמות לא יועיל לאדם שום זכות, כי אם התורה שלמד בעולם הזה, כי כל עסקם שם הוא בתורה, אם כן העיקר הוא שיעסוק האדם בתורה בהיותו בעולם הזה, ועל ידה יזכה לעסוק בתורה בעולם הנשמות].

וּמְצָא וְהִשְׁתַּדֵּל וְזָכָה לְהַשִּׁיג חֵלֶק הַחֲכָמָה הַמְּשֻׁגָּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, זָכָה לְטַעַם בְּעוֹלָם הַזֶּה קִצְתָּ מִתְעַנּוּג הָעוֹלָם הַבָּא.

י. רבי יהודה פתיה זי"ע פתב בהקדמתו לחבורו יין הרקח על האדרות: את מעלת הלימוד הסוד, וההכרח שיש לעסוק בה, וכתב כי היה ברצונו בחבורו לזכות את הרבים, שיעסקו באדרות בהבנה וישלימו נפשם, ובזה ינצלו מלחזור בגלגול נוסף, ועוד שיהיה לתועלת רבה לעסוק בו בראש השנה ובימי התשובה.

[ואמר עוד] **וְיִשְׂרָאֵל, בְּגִין דְּפְדִיּוֹן דְּלֵהוֹן הָוּה בְּלֵא תוֹרָה,** [וישראל לפי שפדיון שלהם ממצרים היה בלי זכות התורה, כי עדיין לא ניתנה להם התורה], **דְּאִיהוּ כְּסָף** [שהיא במקום כסף חמשת שקלים שהוא פדיון בכור ישראל, ונקראת התורה כסף כי] **כְּסוּפָא דְעֻלְמָא דְאִתִּי,** [היא החמדה והתענוג לעולם הבא, ולכן] **וּלְכֹן אֶהְדְּרוּ תַלְת זְמַנִּין אַחֲרֵינִין בְּגִלוּתָא,** [חזרו ג' פעמים בגלות, כנגד ג' גלגולים הנ"ל] **וּבְכַפּוּרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא** [ובגאולה אחרונה שתהיה במהרה בימינו], **דְּפּוּרְקָנָא דְלֵהוֹן יְהֵא בְּאוּרִייתָא,** [שהגאולה שלהם תהיה בזכות התורה] **לֹא יְהִדְרוּן לְעֻלְמָא בְּגִלוּתָא.** [לא יחזרו עוד לעולם בגלות].

אֲתוּ רַבָּנָן וּבְרִיכוּ לֵיהּ, [באו הרבנים וברכו אותו] **וְאָמְרוּ רַעִיָא מְהִימְנָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְפָדָה לָךְ,** [הקב"ה יפדה אותך, כי משה רבינו הוא בגלות עם ישראל] **וְכָל יִשְׂרָאֵל יְפָדוּן עַל יָדְךָ,** [וכל ישראל יהיו נפדים על ידך, כי משה יהיה משיח]. **וְתַתְּחַדְּשׁ עִמָּהוֹן, וְאִינוּן עִמָּךְ.** [ותתחדש עמהם והם יתחדשו עמך]. [רמ"ק ומפרשים]. [זוהר פרשת קרח רעיא מהימנא - דף קע"ח ע"ב].

וּכְתַב הַבַּן אִישׁ חַי (פרשת אחרי מות בדרושים), וז"ל: או יובן בס"ד ידוע התורה נתנה מן הבינה שהוא סוד הבריאה, לכך מתחלת באות ב"ת, גם ידוע התשובה והסליחה היא מן הבינה, כמו שכתוב "אם עונות תשמור י'ה אדני מי יעמוד". מ"י הבינה שנקראת מ"י כנודע. ולכן יום הכפורים תתגלה בו הארת הבינה. ובזה יהיה כפרה כללית לכל ישראל מקטן ועד גדול. והנה יצר הרע מבטל את האדם מן תלמוד תורה באומרו, מה אתה נחשב שתלמוד תורה שהיא קדושה ועליונה ולא נתנה תורה אלא רק לגדולי ישראל המתנהגים בקדושה וטהרה, ולא להמון העם הקטנים. וזה הבל, דהא יום הכיפורים ניתן לכל ישראל, והוא גם כן מן הבינה^{יא}, וכמו שכל ישראל ידם שוה בו, כן התורה ידי כל ישראל

יא. [תיקוני זוהר - דף כב ע"א]: וְאִיהִי מְשֻׁגָּיִחַ מִן הַחֲלוּנוֹת, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן חֲלוּ נָא פְּנֵי אֵל וּיְחַנְּנוּ, לְהֵיא דְּאֲתַמַּר בְּהּ (במדבר יב יג) אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ, דְּאֲסוּתָא בִּידֵיהּ, דְּאִיהוּ יָד פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל נְשִׁיבִים, (שמות ב יב) וְיָרָא כִּי אִין אִישׁ, וְאִיהִי (שופטים ה כח) בְּעַד הַחֲלוֹן נְשַׁקְפָה, וְתִיבֵב בְּתַרוּעָה דְּאִיהִי יְבָבָא, דְּאֲתַמַּר בְּהּ (בראשית ח ו) וּפְתַח נֹחַ אֶת חֲלוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה, וְדָא יוֹם הַכְּפוּרִים דְּתִיבַת נֹחַ הִיא אִימָא

שׁוּיִם בַּהּ, וזה שאמר "והיתה זאת התורה שנקראת זאת, לכם לחוקת עולם" לכם, בהשוואה אחת מקטן ועד גדול. ואל תאמר אין ראוי לעסוק בה אלא הגדולים דוקא, כי היא עליונה מאד, לזה אמר הוכחה לזה "לכפר על בני ישראל אחת בשנה" שהוא יום הכיפורים יום אדיר בימי שנה, שגם כן הוא מן הבינה העליונה, ויד כל ישראל שוה בו. ואמר "אחת בשנה" כי הבינה נקראת אחת בסוד אחת ואחת דהזאת יום הכיפורים, עכל"ק. וזוהי תוכחת מגולה לכל המשתמטים מלמוד הזוהר הקדוש שכידוע לימוד הזוהר אחוז הוא בבחינת בינה ³.

עֲלָאָה, חֲלוֹן דִּילָהּ הוּא עֲמוּדָא דְאִמְצְעִיתָא, דְּבִינָה אוּר, וְתוֹרָה אוּר, וְאִיהוּ אוּר הַגְּנוּזָא. [וכאן ביאר הרשב"י דכמו ש"ים הכפורים הוא בחינת בינה תשובה עילאה כמו כן אור הגנוז בתורה בלימוד סודותיה - זוהר הקדוש - הוא בחינת בינה ותבת נח - וזוהי כוונת הרמח"ל ז"ע, וז"ל: שבבדיקה זאת נעשה ספר הזוהר, הנה כבר ענין התבה קים ועומד לכל מי שיזדמן אליו, דהגנוז: הנדבק בספר הזוהר כבר מגיע ל"אימא" ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח] יב. וזה לשון הרמח"ל באגרת הקדושה: והענין: כי חבלי משיח לא היו צריכים אלא כמו חבוט הקבר הצריך להפריד מן האדם הזקמא שנדבק בו, כן היו צריכים החבליים (חבלי משיח) כדי להפריד מישראל [את] זקמת הגלות, כדי שיוכלו לברח כנ"ל, ואחר כך יחזרו לצאת. וזה סוד [מאמר חכמינו זכרונם לברכה] "הקדוש ברוך הוא מעמיד עליהם מלך שגזרותיו קשות כהמן ומחזירם למוטב" (סנהדרין צו:), כי זהו כלל גדול: בעוד שהאדם תוך תגברת הסטרא אחרא אינו יכול לתקן התקון הצריך. וצריך שהסטרא אחרא תשאר כפותה וקשורה תחת ישראל כנ"ל.

ולכן צריך להם שתי הפעולות: לצאת מן הקלפות ההם בדרך בריחה, כי בדרך יציאה אי אפשר בראשונה. ואחר כך שיצאו ממש מן הקלפות ביד רמה, שהקלפות תשאננה כפותות תחתם. אך כיון שנדבק הרבה בהם הזקמא, לא היה אפשר להם לברח אלא על ידי החבליים (חבלי משיח), שאז היו חוזרים בתשובה שהיא "אימא" עיר מקלט, וזאת היא הבריחה.

ואודיעך בזה סוד גדול מה שאמר הכתוב: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וכו' ושבת עד ה' אלהיך" וכו' (דברים ד, ל), דע, כי התגברות הסטרא אחרא לגזר חס ושלוש גזרות על ישראל, נמשך לפי עלייתה להתאחז ולניק במדרגות, כי כפי עלותה כן מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות ז"ו, ואז נדחקים ישראל דחק אחר דחק. עד שהיא מגעת ל"אימא", והיא חושבת להתדבק שם גם כן,

והצדיק הקדוש רבינו יעקב אבוחצירא זצוקללה"ה כתב בספרו גנוזי המלך (דף קפ"ה): וזה לשונו הטהור:

או יאמר "כי המצוה הזאת" וגו' אפשר דבא לרמוז על למוד הקבלה שהוא עיקר ביאת האדם לעולם. כמו שכתב הרשב"י עליו השלום כמה פעמים בזוהר הקדוש, דמי שלא למד תורת אמת שהם סודות התורה, טוב לו שלא נברא, דבלא זה אין אדם יודע אלהותו יתברך, ויראתו ואהבתו, ועבודתו. וכמו שאמר דוד המלך עליו השלום לשלמה המלך עליו השלום, "דע את אלהי אביך ועבדהו". ועוד כתב שם: וזה שאמר הכתוב: "כי המצוה הזאת" היא למוד הקבלה. "מצוה" עם הכולל גימטריה "הקבלה" ועליה בא להזהירם משה רבינו עליו השלום, שלא

בסוד, "אימא דינין מתערין מינה" (זהו חלק ג' סה.), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חרות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובנרחין בסוד התשובה. ולכן היה צריך המלך שגזרותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאימא ושם נשבר כחו, כי אדרבה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר גאון" (משלי טז, יח), ועל כן גם בריחת משה ורשב"י היו על ידי הגזרה, וכיון שבבריחה זאת נעשה ספר הזוהר, הנה כבר ענין התבה קים ועומד לכל מי שיזדמן אליו, דהינני: הנדבק בספר הזוהר כבר מגיע ל"אימא" ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח, כמזכר ברעיא מהימנא פרשת נשא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה. והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזוהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעלה הזאת אינה צריכה להמצא אלא בזמנה, פרוש: שיברחו ישראל בסוד הזוהר הזה, כי פעלתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלכא משיחא [בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח].

יג. ראה בסידור מהאר"י ז"ל קול יעקב (מהמקובל האלק"י מוהר"ר יעקב קאפיל זצלה"ה - דף צ"א), וז"ל: ילמוד בספרי "קבלה" והוא כנגד עולם האצילות והוא בגימטריה "יופיאל" [ראה עוד, זזה"ק פרשת ויקרא (דף ב' ע"ב): לגו מנייהו יופיאל" רב ממנא רב משריין תחות שולטנותא דמיכאל ועמיה הוו מתתקנו כל אינון משריין דתחות ידיה - תרגום: ועם המלאך יופיאל נתקנו ונסדרו כל אותם המחנות שהם תחת ידו], המקבל מן ת"ת דאצילות, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים, כי הם מסוגלים לטהר הנשמה.

תשכח מהם לעולם, ולזה אמר "אשר אנכי מצוך היום" דהינו שיכא בכל יום ויום, ולפיכך צריך אתה להתחזק ולהתאמץ בדיעתה... גם עכשיו הכל תלוי בידי אדם שיוכל להתקדש ולהטהר, עד שיהיה ראוי לקבל מעשה מרכבה, וזהו שמסיים "כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו" דהכל תלוי בך, דכשתתקדש בלבבך ובפיך, יכול אתה לעשות הכל ולידע דברי קבלה. עד כאן לשון קדשו.

והגאון מוה"ר רבי חיים מוואלאזין זיע הביא בספרו "נפש החיים" (שער ד' פרק ט"ז) - את דברי אליהו הנביא זכור לטוב בתנא דבי אליהו (רבא פרק ד'): וז"ל: וכן כל חכם וחכם מישראל שיש בו דברי תורה לאמיתו, ומתאנח על כבודו של הקדוש ברוך הוא, ועל כבודן של ישראל כל ימיו, ומחמד ומתאוה ומצפה על כבוד ירושלים, ועל בית המקדש, ועל הישועה שתצמיח בקרוב, ועל כינוס גלויות - מיד שורה רוח הקודש בקרבו שנאמר (ישעיהו ס"ג י"א): "וַיִּזְכֹּר יָמַי עוֹלָם מִנְּשָׂה עֲמוֹ אֵיךְ הִמְעָלְתִּים מֵיָם אֶת רַעֲי צֵאנוּ אֵיךְ הִשָּׁם בְּקִרְבוֹ אֶת רוּחַ קְדָשׁוֹ", מכאן אמרו כל תלמיד חכם שעוסק בתורה בכל יום תמיד בשביל להרבות כבוד שמים אינו צריך לא חרב ולא חנית ולא כל דבר שיהיה לו שומר אלא הקב"ה משמרו בעצמו ומלאכי השרת עומדים סביב לו וחרב ביד כולם ומשמרין אותו שנאמר (תהילים פרק קמט ו'): "רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִירוֹנָם וְחָרֵב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם". ועוד הביא ב"נפש החיים" (פרק י"ז) את דברי חז"ל במשלי רבתא על הפסוק: (משלי פרק ב' א') "בְּנֵי אֵם תִּקַּח אֲמָרִי וּמִצּוֹתַי תִּצְפֹּן", אמר הקב"ה לישראל על הר סיני, אם זכיתם להצפין ולקבל תורתי ולעשותה, אני מציל אתכם משלש פורעניות. ממלחמת גוג ומגוג, מחבלו של משית, מדינה של גיהנם, ומצותי תצפן אתך, אם זכיתם להצפין תורתי, אני משביע אתכם מטוב הצפון לעתיד לבא שנאמר (תהילים פרק לא כ) "מִה רַב טוֹבְבְךָ אֱשֶׁר צִפְנָתָ לִירְאִיךָ פְעֻלָּתָ לַחֲסִים בְּךָ נִגְדָה בְּנֵי אָדָם", עכ"ל. ויש להמליץ על

זה דאם לומד תורה המוצפנת שהיא תורת הסוד, וגם היא **נשמת התורה**¹⁷ ופנימיותה, ובה נבחן אם תורתנו לשמה, כדברי הקדוש רבי חיים וויטאל זי"ע בהקדמה לעץ חיים (עיין אור הזוהר), אז ניצל ומוגן משלש פורעניות, ועוד זוכה לכל ההבטחות הטובות.

מכל האמור לעיל לא נשאר שום טענה או תירוץ, וכל היהודים לומדים זוהר הקדוש בשמחה לשמחה ומחישים את הגאולה.

בסייעתא דשמיא זכינו להוציא לאור את - הזוהר היומי מחולק ל-354 יום, יום לשנה, והתיקוני זוהר - יומי. כן יצא לאור בקרוב זוהר חוק לישראל המבואר - ובסייעתא דשמיא כל הזוהר הקדוש בביאור

יד. דע דבְּכָל מְקוֹם שְׁלוּמֵד תּוֹרַת הַרְשָׁבִי, הֵרִי הוּא כְּאִילוּ נִמְצָא אֶצֶל צִיּוּנוּ הַקְּדוֹשׁ, וְהַעוֹלָיִם הַזּוֹכִיִּים לְהַשְׁתַּטֵּחַ בְּאַתְרָא קְדִישָׁא מִירוּן, בְּוּדְאֵי שְׁחוּבָה קְדוּשָׁה לְלִמּוּד אֶת תּוֹרַת הַרְשָׁבִי אֶצֶל צִיּוּנוּ יוֹתֵר מִכָּל לִימוּד אַחֵר, וּבְזֶה מִתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁבִי, וְעַל יְדֵי כֵן תִּפְלְתוּ עוֹשֵׂה רוּשָׁם, וְכִמוּ שְׁאֵמֵר דּוֹד הַמַּע"ה אֲגוּרָה בְּאֵהֲלָךְ עוֹלָמִים... וּבְוּדְאֵי יְכִיר לוֹ הַרְשָׁבִי טוֹבָה עַל כֵּן. (וְעַיֵן מְאוּרֹת הַזּוֹהַר פ"ו). - וּבִפְרָט בְּיוֹם ל"ג בְּעוֹמֵר שֶׁהוּא יוֹם הַלּוּלָא דִּילֵיהּ, וְכִידּוּעַ שְׁבִיבוּם פְּטִירְתוֹ גִּילָה ה"א אֲדָרָא זוּטָא" וְדָבָר בְּעִתּוֹ מַה טוֹב.

וספר הרב הצדיק המקובל הר"ר בְּנֵיהוּ שְׁמוּאֵלִי שְׁלִיט"א (ראש ישיבת נהר שלום) מפי מו"ר ועט"ר זקן המְקַבְּלִים הַמְקוּבָּל הַאֱלֹקִי כְּמֹהֲר"ר יֶצְחָק בְּדוּרֵי זַלְלָה"ה שֶׁשָּׁמַע מִפִּי הַמְקוּבָּל הַאֱלֹקִי ח"ר סֶלְמָאן אֲלֵיהוּ זצ"ל שֶׁהִיָּה קוֹרָא כָּל ה"א אֲדָרָא רְבָא" בְּכָל שַׁבַּת קוֹדֵשׁ, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ מִפְּנֵי מַה עוֹשֵׂה כֵן וְהַשִּׁיב לוֹ שְׁכָל "עֵץ חַיִּים" לְרַבְּנוּ הָאֲרִיז"ל מְקוּרוֹ ב"א אֲדָרָא רְבָא" וּבִגְרַע שְׁאֵנִי קוֹרָא ה"א אֲדָרָא רְבָא" הוּא כְּמוֹ שְׁאֵנִי חוֹזֵר עַל כָּל הַסֵּפֶר הַנּוֹרָא "עֵץ חַיִּים" לְרַבְּנוּ הָאֲרִיז"ל, זִיע"א.

וכן ידוע מה שתקן הרי"ח הטוב זיע"א ליאריציט או לתקוני הנפש והגוף, אשר בהרבה מקומות תקן לאמור או "אדרא רבא" או "אדרא זוטא" להתם כל פשע, ולהמשיך השפיע העליון. - ובפרט לזכות לקבלת התורה בחג השבועות שאז מתנוצץ הארת "האור כי טוב" הגנוז בתורה, על ידי הרשב"י הקדוש שנקרא "בוצינא קדישא", ובלמוד "האדרא רבא" ישפיע על הלומדים אור עליון מזיהרא עילאה (בני יששכר מערכת ל"ג בעומר אות ב'). ובכל עת שיעסקו בזה ובאדרות הקדושים תאיר נשמת התורה עליהם.

נפלא מאחד הצדיקים הנסתרים שהיה בדורינו ומשמיא קא זכו ליה. - מחולק על פי סדר דף היומי לסיים בשנה אחת, וכן ללמוד דף היומי לסיים בשנתיים. וכך יוכלו כל היהודים לסיים את הזוהר הקדוש בקל. אחינו כל בית ישראל - הביאו ברכה אל ביתכם ובכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י^{טו} - ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה

טו. כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיץ, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צו ע"א): ...אזל ר' אלעזר אמר לשמעתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון זירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר. ופירוש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, עומדת שם, וכך שפיר אמרינן דר בב' עולמות, בעולם הנחצי ובה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועייני עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז). [ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל [רבי משה חיים לוצאטון] בענין כותל המערבי, סוד לוז: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי].

ותושפעו ממקור הברכות, שכידוע שהזוהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות - ובפרט בדור האחרון הזה שמצפים כבר בכליון

ובספר תורה וחיים להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנין דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקייא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקייא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום הזוהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום לבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלינו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כשהוא בעולם ההוא [העליון] **פוקד לאותו מקום** [בעולם הזה] ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

א) על ידי הפצת ספריו זוכה לישוב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. - ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהרח"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב).

ב) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמון, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמון, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

עינים לגאולה השלימה - וכבר הבטיח הרעיא מהימנא: "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" אשר על כן אחינו הטהורים חושו והצילו את עם ישראל להידבק בלימוד הזוהר הקדוש, ובודאי המשיח והרשב"י, ימליצו טוב במרומים, על כל הלומדים, ונושע תשועת עולמים כולנו לי-ה מצפים.

בברכת התורה

חברי וועד מפעל הזוהר העולמי

תפילה ובקשה קודם הלימוד

טוב לומר קודם למודו וידוי

אָנָּא יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלֵתָנוּ.
וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלְּפָנֶינוּ מִתְחַנְתָּנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזִי פָנִים וְקִשָּׁה עַרְף
לוֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא חֲטָאנוּ. אֲבָל חֲטָאנוּ. עוֹיֵנוּ. פִּשְׁעֵנוּ. אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשִׁי
בֵּיתָנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבְרָנוּ דְּפִי וְלִשׁוֹן הָרַע. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ.
זָדְנוּ. חֲמַסְנוּ. טַפְלָנוּ שֶׁקָּר וּמְרָמָה. יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. כָּזָבְנוּ. כְּעִסְנוּ.
לָצָנוּ. מְרַדְנוּ. מְרִינוּ דְּבָרֶיךָ. נֶאֱצָנוּ. נֶאֱפָנוּ. סָרְרָנוּ. עוֹיֵנוּ. פִּשְׁעֵנוּ. פְּגַמְנוּ.
צָרְרָנוּ. צַעֲרָנוּ אֵב וְאֵם. קִשִּׁינוּ עַרְף. רִשְׁעֵנוּ. שְׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיִנוּ
וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ הַטוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה
צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ. וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מֵה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמֵה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים. הֲלֹא הִנְסַתְרוֹת וְהִנְגְלוֹת אֲתָה יוֹדֵעַ. אֲתָה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם.
וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל חַי. אֲתָה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי־בֵּטָן רוֹאֵה כְּלִיּוֹת וְלֵב.
אִין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ וְאִין נִסְתָּר מִנְּגַד עֵינֶיךָ:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּמְחֹל
לָנוּ אֶת כָּל־חֲטָאתֵינוּ וְתִכְפֹּר לָנוּ אֶת כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחֹל וְתִסְלַח
לְכָל פִּשְׁעֵינוּ. וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנָנוּ וְלִחֲטָאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: ע"כ

תפילת השב

להחסיד רבינו יונה גירונדי זצ"ל

אדם אשר פשע וחסא ובא לחסות תחת כנפי השכינה ולהכנס
בדרכי התשובה. ביום ההוא ישליך כל פשעיו אשר עשה, ויעשה
עצמו כאלו היום נולד ואין בידו לא זכות ולא חובה, וזה היום
תחלת מעשיו. וכה יעשה ביום טהרתו, בהתנדבו רוחו אותו להיות
עבד לבוראו, ופיל תחנתו לפני בוראו, ויאמר:

אנא יהוה יאהדונהי, חטאתי, עויתי, פשעתי, כזאת וכזאת
עשיתי מיום היותי על האדמה עד היום הזה. ועתה נשאני לפי
ונדבה אותי רוחי לשוב אליך באמת ובלב טוב ושלם, בכל לפי
ונפשי ומאדי, ולהיות מודה ועוזב, להשליך מעלי כל פשעי ולעשות
לי לב חדש ורוח חדשה, ולהיות זריז וזהיר ביראתך. ואתה יהוה
יאהדונהי אלהי, הפותח יד בתשובה ומסייע לבאים לטהר, פתח
ידך וקבלני בתשובה שלמה לפניך, וסיעני להתחזק ביראתך, ועזרני
נגד השטן הנלחם בי בתחבולות ומבקש נפשי להמיתני, לבלתי
ימשל בי. והרחיקהו ממאתים וארבעים ושמונה אברים שבי,
ותשליכהו במצולות ים, ותגער בו לבלתי יעמד על ימיני לשטני.
ועשית את אשר אלך בחקיך, והסירות לב האבן מקרבי, ונתת לי
לב בשר. אנא יהוה יאהדונהי אלהי, שמע אל תפלת עבדך ואל
תחננניו, וקבל תשובתי, ואל יעכב שום חטא ועון את תפילתי
ותשובתי. ויהיו לפני כסא כבודיך מליצי ישר להמליץ בעדי להכנס
לפניך. ואם בחטאי הרב ועצום אין לי מליץ ישר, חתור לי אתה
מתחת כסא כבודך, וקבל תשובתי, ולא אשוב ריקם מלפניך, כי
אתה שומע תפלה. ותמיד ירגיל בתפלה זו.

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ
בספרא דא יפקוד ביה מן גלותא ברחמי

ספר הזהר

אדרא רבא

קדישא

מהתנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
המגיד

עמוד היומי

זכנו השי"ת להוציא לאור ספרי
אדרא רבא ואדרא זוטא קדישא
כל הלומד ומזכה לאחרים שילמדו ספר הזהר הקדוש
זוכה לי"ב שערי גן עדן
ולכל ההבטחות הגדולות של הרשב"י

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: (בוהר תרומה קכ"ח):

מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת הזהר הקדוש]
מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה

א. כופה את מלכות הרשעה.

ב. עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך.

ג. מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י:

א. זוכה לראות בנים לבניו.

ב. זוכה לעשירות בעולם הזה.

ג. זוכה לעולם הבא.

ד. אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו.

ה. נכנס לשנים עשר שערי גן עדן - ואין מוחה בידו.

ו. משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות.

ז. הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם

אבינו, שגם הוא קרב את כולם להקדוש ברוך הוא.

ח. הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלואים אותו, ונכנס

לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר -

ומיחדים רק לו.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת כלל ישראל

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

תפלה קודם האדרא רבא

תפלה קודם האדרא רבא

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות, מודים אנחנו לפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, בקידה ובהשתחויה, שקרבנתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנחנו מה חיינו אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול ותסלח לכל חטאתינו ועונותינו, ואל יהיו עונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבנו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבנו הערל בסודות תורתך, ויהיה למוחנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך כריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו. ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים, אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם וזכות אבותם וזכות תורתם ותמימותם וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנחנו לומדים, כמאמר נעים זמירות ישראל גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה יאהדונהי צורי וגאלי:

פי יהוה יאהדונהי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

רבון עלמין דאנת הוא מגלה עמיקתא ומסתרתא וגלי רזיא. יהא רעוא מן קדמך לאסברא מלין בפומנא. ולקיימא בנא מקרא שכתוב ואנכי אהיה עם פיך והוריתך אשר תדבר, ולא ייעול בכסופא קדמך. ונזכה למשמע רזין עלאין דאורייתא, מפומא דרישא דמתבתא עלאה, אמן כן יהי רצון, אמן סלה:

פרוש האדרא רבא

קדישא

לְמַדְנֵנוּ, אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן לְחַבְרִים,
עַד מָתִי יָשֵׁב
בְּקִיּוּם עֲמוּד אֶחָד?
כְּתוּב (תהלים קיט) עַת
לַעֲשׂוֹת לְה' הַפְרוּ
תוֹרָתְךָ. הַגְּמִים
קִטְנִים, וּבְעֵלֵי
הַחֹב דּוֹחֵק. הַפְרוּ
קוֹרָא כָּל יוֹם,
וְקוֹצְרֵי הַשְּׂדֵה
קִטְנִים הֵם, וְהֵם
בְּשׂוּלֵי הַפָּרֶם, לֹא
מִשְׁגִּיחִים וְלֹא
יֹדְעִים לְאַיִזָּה
מְקוֹם הוֹלְכִים
פְּרֹאוּי. הַתְּפִנְסוּ
הַזְּדָרוּ

האדרא רבא קדישא

**הַגְּמִיא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחַבְרִיא, עַד
אֵימַת גִּיתִיב בְּקִימָא דְחַד
סַמְכָא. כְּתִיב (תהלים קיט) עַת לַעֲשׂוֹת
לִי הַפְרוּ תוֹרָתְךָ. יוֹמִין זְעִירִין, וּמְאִרִי
דְּחוּבָא דְחִיק. פְּרוּזָא קֹאֲרִי כָּל יוֹמָא,
וּמְחַצְדֵי הַקְּלָא זְעִירִין אֵינּוּן. וְאַיְנְהוּ
בְּשׂוּלֵי פְרָמָא. לָא אֲשַׁגְּחוּ, וְלֹא יִדְעִין,
לָאן אַתְרֵי אֲזִלִין כְּמַה דִּיאֹת. אַתְּפִנְשׁוּ
חַבְרִיא לְבֵי אַדְרָא, מְלוּבְשֵׁין שְׂרִיין
הַחַבְרִים לְבֵית הָאֲדְרָא, לְבוּשִׁים שְׂרִיוֹן סִנֵּף, וּרְמָחִים בִּידֵיכֶם! הַזְּדָרוּ**

ספר נפלאות הזוהר

פרק א'

(א) לְזִכּוֹת לְגֵאלֵה בְּרַחֲמִים, וּתְשׁוּבָה מֵאַהֲבָה - עַל יְדֵי לְמוּד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ (זוהר פרשת נשא
קכ"ב ע"א)

וְהַמְשַׁכְּלִים גְּבִינוּ (דניאל יב), מִסְטֵרָא דְבִינְהָ, דְּאִיהוּ אֵילָנָא דְחַיִּי, בְּגִינְיֵיהּ אַתְמַר,
(דניאל יב) וְהַמְשַׁכְּלִים גְּזִירוּ כְּזִהְרֵי הַרְקִיעַ בְּהַאי חַבּוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֹּהַר, מִן
זוהרָא דְאִימָא עֲלָאָה, תְּשׁוּבָה, בְּאֵלִין לֹא צָרִיךְ נְסִיוֹן, וּבְגִין דְּעַתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעַם

סִיפֵי וְרוּמְחֵי בִידִיכוֹן, אֶזְדָּרוּ
 בְּתַקוּנֵיכוֹן. בְּעֵיטָא, בְּחֻכְמָתָא.
 בְּסוּכְלָתְנֹו. בְּדַעְתָּא. בְּחִיּוּ. בְּיָדִין.
 בְּרַגְלִין (נ"א בְּחִילָא דִּי דִין וְרַגְלִין).
 אַמְלָכוֹ עֲלֵיכוֹן לְמָאן (ס"א לְמַלְכָּא)
 דְּבַרְשׁוּתֵיהּ חַיִּי וּמוֹתָא. לְמַגְזֵר מַלְיָן
 דְּקָשׁוּט. מַלְיָן דְּקַדְיָשִׁי עֲלִיוֹנִין צִיִּיתֵי
 לְהוּ, וַחֲדָאן לְמִשְׁמַע לְהוּ, וְלִמְנַדַּע לְהוּ.

בְּתַקוּנֵיכֶם, בְּעֵצָה,
 בְּחֻכְמָה, בְּשִׁכְלָה,
 בְּדַעְתָּ, בְּמַרְאָה,
 בְּיָדִים, בְּרַגְלִים.
 הַמְלִיכוֹ עֲלֵיהֶם
 לְמִי שֶׁבַרְשׁוּתוֹ
 חַיִּים וּמוֹת, לְגֹזֵר
 דְּבָרֵי אֲמָת, דְּבָרִים
 שֶׁקְדוֹשִׁים עֲלִיוֹנִים
 מְקַשְׁבִּים לָהֶם
 וְשִׁמְחִים לְשִׁמְעֵם
 וְלַדַּעַת אוֹתָם.

יְתִיב רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבְבָה, וְאָמַר וּוִי אֵי
 גְלִינָא, וּוִי אֵי לָא גְלִינָא.
 חֲבַרְיָא דְהָוָה תַּמָּן אֲשַׁתִּיקוּ. קָם רַבִּי

יֵשֶׁב רַבִּי שְׁמַעוֹן
 וּבְבָה וְאָמַר, אוֹי אִם
 אֲגַלְהָ! אוֹי אִם לֹא
 אֲגַלְהָ! הַחֲבַרְיִים
 שָׁהוּ שֵׁם שְׁתַּקּוּ.

ספר נפלאות הוזהר

מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון,
 (דברים לב) ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֹכַר.

[באור: והמשפילים אלו הצדיקים יאירו בלמוד ספר הזהר שהוא מאימא עלאה
 שנקראת תשובה, ואלו שזכו לסודות ספר הזהר הם לא צריכים נסיון, ולא יכבד
 עליהם על הגלות, פי יודפכו על ידי קדשת ספר הזהר].

וּלְפִי שְׁעִתִּידִים יִשְׂרָאֵל הֵם תְּלַמִּידֵי - חֻכְמִים הַפְּשָׁטִים שֶׁלְמִדּוֹ רַק פֶּשֶׁט, אֲבָל
 עֲכָשׁוּ פְּאַחֲרֵית הַיָּמִים לִפְנֵי הַגְּאֻלָּה גַם הֵם יִטְעֲמוּ מֵעֵץ הַחַיִּים שֶׁהוּא סֵפֶר הַזֵּהר, וְעַל
 יָדוֹ יֵצְאוּ מִהַגְלוֹת בְּרַחֲמִים וּחֻסְדִּים, וְיִתְקַיֵּם בָּהֶם הַכְּתוּב (דברים לב יב) "ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ
 וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֹכַר" פֶּרוּשׁ: הַשֵּׁם הוֹי"ה - זֶה רַחֲמִים, יוֹצֵאֵם מִהַגְלוֹת בְּלֵי קֶטְרוֹג שֶׁל
 אֵל נֹכַר).

עמוד רבי אמר
ואמר לו, אם נוח
לפני מר לגלות, הרי
כתוב (שם כח) סוד ה'
ליראיו, והרי חברים
אלו הם יראי
הקדוש ברוך הוא,
וכבר נכנסו באדרת
בית המשכן, מהם
נכנסו, מהם יצאו.

שנינו, נמנו החברים
לפני רבי שמעון,
ונמצאו רבי אלעזר
בנו, ורבי אבא, ורבי
יהודה, ורבי יוסי בר
יעקב, ורבי יצחק,
ורבי חזקיה בר רב,
ורבי חייא, ורבי
יוסי, ורבי ייסא.
ידים נתנו לרבי

אבא ואמר ליה, אי ניתא קמיה דמר
לגלאה, הא כתיב (תהלים כח) סוד י'
ליראיו, והא חברייא אלין דחלין
דקודשא בריך הוא אינון, וכבר עאלו
באדרא דבי משפנא, מנהון עאלו,
מנהון נפקו.

תאנא, אתמנו חברייא קמיה דרבי
שמעון, ואשתכחו, רבי
אלעזר בריה. ורבי אבא. ורבי יהודה.
ורבי יוסי בר יעקב. ורבי יצחק. ורבי
חזקיה בר רב. ורבי חייא. ורבי יוסי.
ורבי ייסא. ידיו יהבו לרבי שמעון,
ואצבעו זקפו לעילא. ועאלו בחקלא

ספר נפלאות הוזהר

(ב) בואו נתחזק ונלמד וזה הקדוש

על פן יצאו גדולי ישראל בקול חוצב להבות אש להרבות ולעסק בלמוד זהר
הקדוש בדורנו האחרון, מפני שאלהו הנביא ומשה רבינו והרשב"י וחבראי קדישא
נתנו לנו את עץ החיים להחזיק בו בגלות האחרונה הזו, ולהנצל מישמעאל אדום
וערב רב. ורק מי שהוא מהערב רב לא מאמין בדברי אלקים חיים.

שמעון, ואצבעות
זקפו למעלה,
ונכנסו בשדה בין
העצים וישבו. קם
רבי שמעון והתפלל
תפלתו, ישב בתוכם
ואמר, כל אחד
ישים ידו בחזקו.
שמו ידיהם, ולקח
אותם. פתח ואמר,
(דברים כז) ארור האיש
אשר יעשה פסל
ומסכה [וגו']
מעשה ידי חרש
ושם בסתר וענו כל
העם ואמרו אמון.
פתח רבי שמעון
ואמר, עת לעשות
לה', מדוע עת
לעשות לה'? משום

ביני אילגיי ויתבנו. קם רבי שמעון וצלי
צלותיה, יתיב בגווייהו ואמר, כל חד
ישוי ידוי בתוקפוי. שווי ידיהו, ונסיב
לון פתח ואמר (דברים כז) ארור האיש
אשר יעשה פסל ומסכה מעשה ידי
חרש (דף קכ"ח ע"א) ושם בסתר וענו
(ס"א כל העם) בלם ואמרו אמון.

פתח רבי שמעון ואמר, (תהלים קיט)
עת לעשות ליי, אמאי עת
לעשות ליי. משום דהפרו תורתך.
מאי הפרו תורתך, תורה דלעילא.
דאיהי מתבטלא אי לא יתעביד

ספר נפלאות הזוהר

ג) ספר הזוהר הוא כתבת נח שנתכנסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא.
והמשפילים זיהירו כזהר הרקיע. אלין איגון דקא משתדלין בזהר דא, דאקרי ספר
הזהר, דאיהו כתיבת נח, דמתכנסין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אחד
מעיר, ושנים ממשפחה. יתקיים (שמות א) "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו". ודא
אורה דספרא דא. (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא).

ועל זה אמר הרמב"ם "ל דלמוד הזוהר הקדוש הוא כ"תיבת נח".

הפרו תורתך. מה
זה הפרו תורתך?
תורה שלמעלה
שהיא מתבטלת אם
לא יעשה בתקוני
זה. ולעתיק הימים
נאמר. כתוב (דברים לג)
אשריך ישראל מי
כמוך, וכתוב (שמות טו)
מי כמוך באלים ה'.
קרא לרבי אלעזר
בנו, הושיבו לפניו,
ולרבי אבא מצד
אחר, ואמר, אנו
פלל הכל. עד עכשו
התתקנו העומדים.
שתקו. שמעו קול,
וארפובתיהם נקשו
זה לזה. איזה קול?
קול של פגפיה העליונה שמתפנסים.

בתקונוי (ס"א שְׁמָא) דא. ולעתיק יומין
אתמר. כתיב (דברים לג) אֲשֶׁרִיךְ יִשְׂרָאֵל
מִי כָמוֹךְ. וכתִּיב, (שמות טו) מִי כָמוֹךְ
בְּאֱלִים יי.

קרא לרבי אלעזר בריה, אותביה
קמיה, ולרבי אבא מסטרא
אחרא, ואמר אנן פללא דכולא. עד
השתא אתתקנו קיימין. אשתיקו,
שמעי קלא, וארפובתו דא לדא נקשו.
מאי קלא. קלא דכנופייא עלאה
דמתכנפי.

ספר נפלאות הוזהר

(ד) הגאולה העתידה לא תהיה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, ואשרי האוכה בה"
דברי השל"ה הקדוש: "הנה מבאר מכאן שחבור הוזהר היה עתיד להיות גנוז
וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז תגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים
יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו,
וזה שאמר ובגינה "ושבתם איש אל אחוזתו" וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל,
כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצרך הקדוש ברופך הוא לקדשם בדם הפסח

שמח רבי שמעון
 ואמר, (חבוקק ג) ה'
 שמעתי שמעך
 וראתי שם ראוי
 להיות ירא. אנו
 בחביבות תלוי
 הדבר, שכתוב (דברים
 1) ואהבת את ה'
 אלהיך, וכתוב (שם 2)
 מאהבת ה' אתכם,
 וכתוב (מלאכי א)
 אהבתי אתכם וגו'.

רבי שמעון פתח
 ואמר, (משלי יא) הולך
 רכיל מגלה סוד
 ונאמן רוח מכסה
 דבר. הולך רכיל,
 פסוק זה קשה, איש
 רכיל היה לו לומר,

תדי רבי שמעון ואמר, (חבוקק ג) "שמעתי שמעך וראתי. (אמר) הַתָּם יֵאוֹת הוּה לְמֹהוּי דְחִיל. אֲנִן בְּחִבִּיבוּתָא תְלִיִיא מְלִתָּא, דְכְתִיב, (דברים 1) וְאֶהְבֶּתְּ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ, וְכְתִיב (דברים 2) מֵאֲהַבֶּת יי אֶתְכֶם, וְכְתִיב (מלאכי א) אֶהְבֶּתִי אֶתְכֶם וְגו'."

רבי שמעון פתח ואמר, (משלי יא) הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר. הולך רכיל, האי קרא קשיא, (בין דאתמר רכיל אמאי

ספר נפלאות הוזהר

ובדם המילה, כן הגאלה העתידה לא יהיה הגאלה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

(ה) הרמח"ל ז"ע לא מציא עצה לבטל גזרות מעם ישראל, אלא בלמוד "הזהר הקדוש" ברצף ללא הפסק, שבכח "הזהר הקדוש" לבטל כל גזרות ולקרב הגאלה ברחמים. כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאלה ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה ורמנא ליצלן.

מה זה הולך? אלא
מי שלא התישב
ברוחו ואינו נאמן,
אותו דבר ששמע
הולך בתוכו כקנה
במים עד שמוציאו
החוץ. מה הטעם?
משום שאין רוח
רוח של עמידה.
אבל מי שרוחו רוח
עמידה, פתוב בו
ונאמן רוח מכסה
דבר. ונאמן רוח,
קיום הרוח. (כמו)
ותקעתיו יתד
במקום נאמן) ברוח
(בסוד) הדבר תלוי.
וכתוב (קהלת ה) אל
תתן את פיך לחטיא
את בשׁרך.

הולך) איש רכיל מיבעי ליה למימר,
מאן הולך. אלא מאן דלא אתיישב
ברוחיה, ולא הוי מהימנא, ההוא מלה
דשמע, אזיל בגוויה פחירא במיא, עד
דרמי ליה לבר. מאי טעמא. משום
דלית רוחיה רוחא דקיומא. אבל מאן
דרוחיה רוחא דקיומא, ביה פתיב,
ונאמן רוח מכסה דבר. ונאמן רוח,
קיומא דרוחא. (כמו) (ישעיה כ"ב)
ותקעתיו יתד במקום נאמן) ברוחא
(נ"א ברזא) תלייא מלתא. וכתוב, (קהלת
ה) אל תתן את פיך לחטיא את
בשׁרך.

ספר נפלאות הזוהר

רבינו הקדוש הרמח"ל, רבנו משה חיים לוצאטו וזכר צדיק וקדוש לברכה זי"ע,
בעל ה"מסלת ישרים" ועוד, תקן בישיבתו סדר למוד מיחד של גירסא בספר הזוהר
הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה
בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה
היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובודאי היה להם לפקח
על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד..."

וְלִית עֲלָמָא מִתְקַיִמָא אֱלָא בְּרִזָּא.
 וְכִי אִי בְּמַלְי עֲלָמָא אֲצַטְרִיךְ רִזָּא.
 בְּמַלְי רִזִּין דְּרִזְיָא דְעֵתִיק יוֹמִין, דְּלָא
 אֲתַמְסְרָאן אֲפִילוּן לְמַלְאכִין עֲלָאִין עַל
 אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
 לְשִׁמְיָא לָא אִימָא דִּיצִיתוֹן
 (כ"א דִּיצִיתוֹן), לְאַרְעָא לָא אִימָא
 דְתִשְׁמַע, דְּהָא אֲנִן קִיּוּמֵי עֲלָמִין. תֵּנָּא
 רִזִּי דְרִזִּין, כַּד פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִזִּי
 דְרִזִּין, אֲזִדְעִזַּע אֲתָרָא, וַחֲבַרִּין
 אֲתַחֲלָחוּן.

רבי שמעון בסודי הסודות, הנדעזע המקום, והחברים התחללו.

ספר נפלאות הוזהר

(1) כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות
 ... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתישר
 חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת
 ויהיה לו לזכות, כי אין כמות לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו
 כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול כהרמח"ל זי"ע אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא
 עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא
 הפסק, שבטח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרוב הגאולה
 ברחמים. (אגרת הרמח"ל - מאורות הוזהר).

גְּלִי בְּרִזָּא וּפְתַח וְאַמְרַה, כְּתִיב (בראשית לו) וְאַלְהַ
הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאַרְצֵי אֲדוּם לִפְנֵי מֶלֶךְ
מֶלֶךְ וְגו'. זָכַרְתִּי אֶתְּוֹן צְדִיקֵי־יִשְׂרָאֵל, דְּאַתְּגְּלִי לְכוּן רִזִּי דְרִזִּין
דְּאוּרֵי־תַּא, דְּלֹא אֶתְּגְּלִיִּין לְקִדְיֵשִׁי עֲלִיוֹנִין, מָאן יִשְׁגַּח
בְּהַאי, וּמָאן יִזְכֶּה בְּהַאי, דְּהוּא סְהַדוּתָא עַל מְהִימְנוּתָא
(דְּמְהִימְנוּתָא) (דְּנְהִיר לְמֵאֲתָאן וְשִׁבְעִין עֲלָמִין וּמְגִיָּה
נְהִיר אֲוֶרְחָא דְּנְהִירִין בִּיהַ צְדִיקֵי־יִשְׂרָאֵל לְעֲלָמָא דְּאַתִּי. הָדָא
הוּא דְּכְתִיב (משלי ד) וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגַהּ הוֹלֵךְ
וְאוֹר עַד גְּכוּן הַיּוֹם. מִן הַהוּא אֲרַחָא מִתְּפָרְשָׁן לְשִׁית
מֵאָה וּתְלִיסַר אֲוֶרְחִיָּה דְּפִלְגִי בְּזַעִיר אֲנָפִין דְּכְתִיב
(תהלים כ"ה) כָּל אֲרַחּוֹת יְיָ חֶסֶד וְאַמֶּת לְנוֹצְרֵי בְּרִיתוֹ

ספר נפלאות הוזהר

(ז) לְמִזְהִיר וְלְנוֹהַר שְׁלוֹמִים תָּן כְּמִי נְהַר!

הַיַּצֵּר הָרַע יוֹדַע בְּנוֹדְאוֹת, שְׁעַל יְדֵי לִימוּד הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, הוּא נִדְחָה מִן הָעוֹלָם
וּמִתְבַטֵּל שְׁלִטוֹנוֹ, וְזוֹהִי הַמְּלַחְמָה הָאַחֲרוֹנָה שְׁלוֹ. עַל כֵּן הוּא מִתְאַמֵּץ לְהַחֲדִיר מִחֲשָׁבוֹת
שֶׁל שְׁטוֹת וְהַבֵּל, הַפֶּךְ הָאֱמֶת מִמֶּשׁ.

עַל כֵּן זְהִירוֹת סִפְנָה! לֹא לְפֹל בְּרִשְׁתַּי הַיַּצֵּר! כְּדָאֲמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נַחֲמָנִי אָמַר
רַבִּי יוֹנָתָן יַצֵּר הָרַע מְסִיתוֹ לְאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמַעִיד עָלָיו לְעוֹלָם הַבָּא, מַה יַּעֲשֶׂה
וְיִנְצַל: תִּנָּא דְּכִי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל אִם פִּגְעַת בְּךָ מְגִיל זֶה מְשַׁכְּהוּ לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ, וְכו'...
(סְפָר דֵּף נב:).

וּבְכֻזְכָּתְכֶם יִתְקַיֵּים כְּנוֹ הַכְּתוּב: (שמות פרק טו פ' טז-יח) "תִּפְלַע עֲלֵיכֶם אֵימָתָה וּפְחַד
בְּגִדְל דְּרוּעָף יִדְמוּ כְּאֶבֶן עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ ה' עַד יַעֲבֹר עִם זֹו קְנִייתִ, תִּבְאֵמוּ וְתִשְׁעֲמוּ בְּהַר

וְגו') דְכָלָא. צְלוֹתָא בְרַעְוָא יְהֵא, דְלֵא יתְחַשֵּׁב לְחוּבָא
לְגַלְגָּא דָא.

וּמַה יִימְרוּן חֲבַרְיָא, דְהֵא קָרָא קִשְׁיָא הוּא, דְהֵא
לָא הָוָה לִיה לְמַכְתַּב הַכִּי, דְהֵא חֲזִינָן כַּמָּה
מְלָכִים הוּו, עַד דְלֵא יִיתוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַד לָא יְהֵא
מְלָכָא לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמַה אֶתְחַזִּי הַכָּא, וּבְדָא אֶתְעַרוּ
חֲבַרְיָא. אֵלָא רְזָא דְרִזִּין הוּא, דְלֵא יִכְלִין בְּנֵי נָשָׂא
לְמַנְדַּע וּלְאַשְׁתְּמוּדַע וּלְמַרְחַשׁ בְּדַעְתֵּיהוּ בַּהֲאִי.

תַּאנָּא, עֵתִיקָא דְעֵתִיקוּן, טְמִירָא דְטְמִירוּן, עַד לָא
זְמִין תְּ קוּנְוִי (דְמַלְכָּא), וְעֵטוּרֵי עֵטוּרִין,

ספר נפלאות הזוהר

נחלתך מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אד-ני כוננו יריך, ה' ימלך לעלם ועד", במהרה
בְּמִינֵי אָמֵן.

פרק ב'

א) מַעֲמַד הַר סִינֵי בְּגִלְוֵי סוּדוֹת ה"אָדְרָא¹
בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם בּוֹ עָמַד רִשְׁב"י לְהַסְתַּלַּק מִזֶּה הָעוֹלָם, הִגִּיעוּ לְבִיתוֹ רַבִּי אַבָּא, רַבִּי
אֶלְעָזָר בְּנוֹ, וְשָׂאֵר הַחֲבַרְיָא קְדִישָׁא. הַבֵּית הָיָה מְלֵא, וְאִשׁ הַקִּיפָה אֶת הַבֵּית סָבִיב.

1. א' דראש חדש אדר שנת תש"ע לפ"ק - לכבוד "אוצר הטהרות", חברה מזגי הרבנים
העולמי, מפעל עולמי להצלת הדת, מיסודו של הגאון הצדיק רבי שלום יהודה גראס כ"ק
מְרַן אַדְמו"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א.

שירותא וסיומא לא הוה. והוה מגליף ומשער ביה.
ופריס קמיה חד פרסא, ובה גליף ושיער מלכין.

ותקונוי לא אתקיימו, הדא הוא דכתיב ואלה
המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני
מלך מלך לבני ישראל. מלכא קדמאה, לבני ישראל
קדמאה. ובלהו דגליפו (ולא אתקיימו) בשמחון
אתקרון. ולא אתקיימו, עד דאנח להו, ואצנע להו,
ולבתר זמנא הוא אסתלק (י"א הוה מסתכל) בההוא
פרסא, ואתתקון בתקונוי.

ספר נפלאות הזוהר

נענה רבי שמעון ואמר: הנה פעת היא שעת רצון, ישנם דברים קדושים שעד
היום לא גליתי לאיש והיו נסתרים בלבי, פעת אגלה אותם לפני השכינה.

שלום רב וכל טוב סלה - זוכרני כד הוינא טליא ספר לי מר זקני שיחיה לארף ימים
ושנים, שהיה מנהגם בעיר בגדר בימי שבת קדש אחרי סעודה שניה בשבת קדש היו מתאספים
בבית הכנסת ילדים וזקנים וכל הקהל. חלקם קוראים "אדרא רבא ואידרא זוטא" ומסיימים
כל שבת, חלקם משניות, וחלקם מסיימים את כל ספר תהלים, וכך נהגו בעידודו של מרן רבן
של כל בני הגולה ה"בן איש חי" וצ"ל. מי יתן ונזכה להחזיר עטרה לישנה.
בברכת התורה, ממני: סיאג ניר.

וְתֵאנָא, בְּד סְלִיק בְּרֵעוּתָא, לְמַבְרֵי אוּרֵייתָא טָמ יָרָא
תְרֵי אֲלֵפֵי שְׁנִינ, וְאַפְקָה, מִיַּד אַמְרָה קַמִּיָּה,
מָאן דְּבַעֵי לְאַתְקֵנָא וּלְמַעַבְד, יִתְקֹן בְּקִדְמֵיתָא תְקוּנָוִי.

תֵּאנָא בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא, עֵתִיקָא דְעֵתִיקוּן, סִתְרָא
דְסִתְרִין טָמִיר דְטָמִירִין, אֲתֵתְקֹן (דף קכ"ח ע"ב)
וְאִזְדַּמּוּ, (כְּלוּמַר אֲשֵׁתִבַּח, וְלֹא אֲשֵׁתִבַּח מִמֶּשׁ, אֲבָל
אֲתֵתְקֹן וְלֹא דִידַע לִיה מִשׁוּם דִּהוּא עֵתִיק דְעֵתִיקוּן)
(אֲבָל בְּתִיקוּנֵי יְדִיע) כַּחַד סָבָא דְסָבִין, עֵתִיק מֵעֵתִיקוּן,
טָמִיר מִטָּמִירִין, וּבְתִיקוּנֵי יְדִיע וְלֹא יְדִיע. מָאֲרֵי דַחְוּוּר
כְּסוּ (ס"א בְּסוּמָק), וְחִיזוּ בּוֹסִיטָא (ס"א בּוֹצִינָא) דְאַנְפּוּי
(נ"א בְּאַנְפּוּי), יִתִּיב עַל כּוּרְסֵיָא דְשְׁבִיבִין, לְאַכְפֵּיָא לֹוֹן.

ספר נפלאות הוזהר

דְּבָרוֹת קֹדֶשׁ נוֹרְאִים, סוּדוֹת תּוֹרָה נִסְתָּרִים, גְּלָה רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, וְרַבֵּי אֲבָא
כְּתָבָם מִפִּי, אַחַר כֶּף נִסְדְּרוּ בְּשֵׁם "אֲדָרָא זוּטָא". "אֲדָרָא" זוּ נֶאמְרָה כְּהַמְשָׁךְ לְ"אֲדָרָא
רַבָּא" בּוֹ נִכְתְּבוּ רִוּין עֲלִיוֹנִים עַל יְדֵי רַשְׁבַּי וְהַחֲבָרָא בְּעַת שְׁנַתֶּאסְפוּ יַחַד לְלַמֵּד
בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה.

וְכַף אֲמַר רַשְׁבַּי בְּיוֹם פְּטִירְתּוֹ: בְּ"אֲדָרָא" נִדְּמָן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְכַבּוֹתֵי
וְכַעַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּאֵן עִם הַצְּדִיקִים שְׂבַגְן עֲדָן וְכוּ' בְּ"אֲדָרָא רַבָּא" הָיוּ כָּל
הַחֲבָרִים אוֹמְרִים וְאָנִי אוֹמֵר יַחַד אֲתָם, וְכַעַת אָנִי אוֹמֵר לְבַדִּי וְכֻלָּם מְקַשְׁיָבִים לְדַבְרֵי,
עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, אֲשֶׁרֵי חֲלָקֵי בְּזָה וּבְכָא!

אַרְבַּע מָאָה אֲלָפֵי עֲלָמִין, אֶתְפָּשֵׁט חַוּוּרָא דְגוּלְגַלְתָּא
דְּרִישׁוּי. וּמְנַהִירוּ דְהַאי חַוּוּרָא, יִרְתִּי צְדִיקָיָא
לְעֲלָמָא דְאַתִּי, אַרְבַּע מָאָה עֲלָמִין, הָדָא הוּא דְכַתִּיב,
(בראשית כג) אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁקֶל כֶּסֶף עוֹבֵר לְסוּחָר.

בְּגוּלְגַלְתָּא, יִתְבִּין (בְּכָל יוֹמָא) תְּלִיסַר (ס"א תְּרִיסַר)
אֲלָפֵי רַבּוּא עֲלָמִין, דְּנִטְלִין עֲלוּי רְגְלִין,
וְסַמְכִין עֲלוּי. וּמַהֲאֵי גוּלְגַלְתָּא נְטִיף טְלָא, לְהַהוּא
דְּלָבַר, וּמִלְיָא לְרִישִׁיָּה בְּכָל יוֹמָא, דְכַתִּיב, (שיר השירים
ה) שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טַל.

וּמַהֲהוּא טְלָא דְאַנְעַר מְרִישִׁיָּה, הָהוּ א דְאִיהוּ לְבַר,
יִתְעֲרוֹן מִתְיָא לְעֲלָמָא דְאַתִּי. (דְכַתִּיב

~~~~~ ספר נפלאות הוזהר ~~~~~

ביום זה גלה רשב"י סתרי תורה רבים, רזין דרזין זפים בתכלית הזכופן, אורות
עליונים, הנשגבים מבית אדם, ואינם נתפשים בשכל אנושי. ("אדרא רבא" מוכא
בזהר פרשת נשא, ו"אדרא זוטא" מוכא בזהר פרשת האזינו)

על פן סגלה לקרא וללמד ב"אדרות" על קבר רשב"י בבחינת שפתותיו דובכות
בקבר, במיוחד ביום ל"ג בעמר, יום ההילולא קדישא. וכל הלומד תורת הצדיק מתקשר
לנשמתו.

וְכַתֵּב ה"פף התיים" (תקפ"ג, ל"ח) ביום א' דראש השנה קוראים אדרא רבא וביום
ב' אדרא זוטא וכן בחג השבועות. גם בספר "פרי עץ חיים" מזכיר מנהג זה שנהגו
ללמד בליל שבועות ה"אדרא רבא" ובהושענא רבא ה"אדרא זוטא".

שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טָל, מְלָאתִי טָל לָא כְּתִיב, אֶלָּא נִמְלָא)
 דְּכְתִיב (ישעיה כו) פִּי טָל אֹרֹת טַלְדָּה, אֹרֹת נְהוּרָא
 דְּחַוּרְתָּא דְּעִתִּיקָא. וּמַהֲהוּא טְלָא, מִתְקַיִּימִין קִדְיִשִׁי
 עֲלִיוֹנִין. וְהוּא (רצ"ב) מְנָא דְּטַחְנִי לְצַדִּיקֵיָא לְעֵלְמָא
 דְּאִתִּי. וְנִטְיָף הֵהוּא טְלָא לְחַקְלָא דְּתַפּוּחִין קִדְיִשִׁין.
 הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (שמות מז) וַתַּעַל שִׁכְבַת הַטָּל וְהִגִּיהָ
 עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר דֶּק מְחוֹסְפָס. דְּחִיזוּ הֵהוּא טְלָא תְּוּר.
 כְּהֵאִי גְוֹנָא דְּאַבְנִין (מ"ט) דְּבְדוּלְחָא, דְּאִתְחַזְיָא כָּל
 גְוֹנִין בְּגוּוּהָ. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (במדבר יא) וְעֵינֵינוּ כְּעֵין
 הַבְּדוּלְחָ.

הֵאִי גוּלְגֻלְתָּא. תְּוּרָא דִּילֵיהָ, אֲנַהִיר לְתַלְסֵר (רפ"ח)
 עֵיבֵר גְּלִיפִין בְּסַחְרָנוּי. לְאַרְבַּע עֵיבֵר בְּסַטְרָא

ספר נפלאות הזוהר

כְּמוֹ כֵּן נִדְפַס בְּסַדְר תְּקוּן לֵיל שְׁבֻעוֹת אֲדָרָא רַבָּא וּבְתַקוּן לֵיל הוֹשַׁעְנָא רַבָּא
 אֲדָרָא זֹטָא.

ב) עַל יְדֵי לְמוּד הַזֶּהר הַקְדוּשׁ נִנְצַח אֶת הָעֵרֵב רַב, כְּלָב, נַחֲשׁ, אָדוּם וְיִשְׁמַעֵאל
 זֶהר פְּרִשְׁת נְשֵׂא דָף קכ"ד ע"א:

אָמַר רַעְיָא מְהִימְנָא: אֵלֵיהּ, קוּם אֲפַתַח עִמִּי בְּפַקוּדִין, דְּאַנְתָּ הוּא עוֹזֵר לִי, בְּכָל
 סַטְרָא. דְּהָא עֲלָךְ אֲתַמַּר בְּקִדְמִיתָא, פְּנַחֵס בְּן אֶלְעָזָר בְּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן. וּבֶן אֶהֱרֹן וּדְאִי
 אִיהוּ אֶחָ דִּילִי, (משלי י) אֶחָ לְצַרָה יְנַלְד.

[באור: מִשָּׁה רַבִּינוּ אָמַר לְאֵלֵיהּ הַנְּבִיא קוּם פְּתַח עִמִּי וְתַסִּיעֵנִי לְבָאָר טַעֲמִי
 הַמְצוּוֹת כִּי אַתָּה עוֹזֵר לִי בְּכָל צַר, וְאַתָּה נִקְרָא אֶחָ שְׁלִי.]

חד, ולא רבע עיבר בסטרא דא, בסטרא דאנפוי.
ולארבע עיבר בסטרא דא, לסטרא דאחורא. וחד
לעילא דגולגלתא. (פלומר לסטרא דלעילא).

ומהאי אתפשט אורכא דאנפוי, לתלת מאה ושבעין
רבוא עלמין. וההוא אתקרי ארד אפּים.
(פלומר אורכא דאנפין) והאי עתיקא דעתיקין אתקרי
אריכא דאנפין. וההוא דלבר אתקרי זעיר אנפין.
לקבליה דעתיקא סבא, קדש קדשים דקדשיא. וזעיר
אנפין פד אסתפל להאי, פלא (ס"א טלא) דלתתא
אתתקון, ואנפוי מתפשטין ואריכין בההוא זמנא, אבל
לא כל שעתא כמה דעתיקא.

ספר נפלאות הוזהר

... כגונא דא בישראל, פד אינון מחללין אורייתא, קודשא בריהּ הוא ייעול לון
בגלותא דבני עשו ובני ישמעאל, תחות שעבודא דלהון, דדרגיהו פל"ב ונח"ש,
ואתדנו תמן, ובהון תקברו ויתלבנו ויצרפו ויצרוף הפסף וכבחון הזקב, הדיא הוא
דכתיב, (זכריה יב) ויצרפתים פצרף את הפסף ובחנתיים כבחון את הזקב, עד דיתקיים בהו,
(ישעיה א) אם יהיו חטאיכם פשנים פשלג לבינו.

[באור: כעין זה בישראל פשהם מחללים את התורה אז בעוון חלול התורה,
הקדוש ברוך הוא יכניס אותם בגלות ובשעבוד של בני עשו וישמעאל, שמדרגתם
פל"ב ונח"ש, עשו פל"ב, וישמעאל נח"ש, ושם תלבנו ויצרפו ישראל עד הגאולה].
ואילנא דטוב ורע, בגיניה אתמר, (שמות טו) ויזרהו ה' עץ וישלף אל המים וימתקו
המים וגו'. בגין דהוּו ישראל עם ערב רב, פלהו הוּו אילנא דטוב ורע, ועל דא, חציו

וּמַהֲאֵי גּוּלְגַלְתָּא, נִפְיֵק חַד עֵיבַר חִיּוֹר לְגּוּלְגַלְתָּא
 דְּזַעִיר אֲנַפִּין, לְתַקְנָא רִישִׁיָּה. וּמַהֲאֵי לְשָׂאֵר
 גּוּלְגַלְתֵּין דְּלַתְתָּא, דְּלִית לֹון חֲשַׁבְנָא. וְכֹל גּוּלְגַלְתָּא
 יְהִיבִין אֲגַר חִיּוֹרְתָא (ס"א אֹודָאוּתָא) לְעֵתִיק יוֹמִין. בְּד
 עֲאֵלִין בְּחוֹשְׁבְנָא תַּחוּת שְׂרַבִּיטָא. וְלִקְבִיל דָּא, (קל"ו)
 בְּקַע לְגּוּלְגּוֹלְתָּא לְתַתָּא, בְּד עֲאֵלִין בְּחוֹשְׁבְנָא.

בְּחַלְלָא דְּגּוּלְגַלְתָּא, קְרוּמָא דְּאֹוִירָא דְּחַכְמָתָא עֲלָאָה
 סְתִימָה דְּלָא פְּסַק. וְהֵאֵי לָא שְׂכִיחַ (קכ"ט),
 וְלָא אֲתַפְתַּח. וְהֵאֵי קְרוּמָא אֲתַחֲפִיָּא עַל מוּחָא דְּאִיהוּ
 חַכְמָתָא סְתִימָאָה. וּבְגִינֵי כֹךְ אֲתַפְסִיא (ס"א) וּבְגִין
 דְּאֲתַפְסִיא) הֵאֵי חַכְמָתָא בְּהַהוּא קְרוּמָא, דְּלָא
 אֲתַפְתַּחָא. (ס"א) בְּגִין דָּא אֲקָרִי חַכְמָתָא סְתִימָאָה).

ספר נפלאות הוזהר

מְתוּק מַסְטְרָא דִּימִינָא. וְחֲצִיז מַר, מַסְטְרָא דְּשַׁמְאֵלָא. וּבְזַמְנָא דְּעַרְבַּ רַב הוּוּ מַחְטִיאִין
 לֹון לְיִשְׂרָאֵל, הוּוּ כְּאִילוּ הוּוּ בְּלַהוּ מַסְטְרָא דְּרַע. וּמִיָּא אֲתַהֲדְרָא בְּלַהוּ מְרִירִין, כְּהַהוּא
 עֵץ מַר בְּמִיָּא, הֵדָא הוּא דְּכַתִּיב, (שְׁמוֹת טו) וַיִּבְאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכֹלוּ לְשִׁתּוֹת מִיָּם מִמֶּרָה
 כִּי מָרִים הֵם.

בְּאוּר: וְעַץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע, שְׁבַשְׁבִּיל עֵץ הַדְּעַת נֶאֱמַר בְּמֶרָה וְלֹא יָכֹלוּ לְשִׁתּוֹת
 מִיָּם מִמֶּרָה כִּי מָרִים הֵם, וַיִּוְהוּ ה' עֵץ וְגו', לְפִי שְׁהִיוּ יִשְׂרָאֵל מְעַרְבִים בְּעַרְב רַב
 שְׁהֵם רַעִים, וּמַחְטִיאִים אֶת יִשְׂרָאֵל, לְכֹן הָיָה צָרִיף לְכַרֵּר אֶת הַטוֹב מִהַרַע, וּבְזַמְנָן
 שְׁעַרְב רַב מַחְטִיאִים אֶת יִשְׂרָאֵל הָיוּ כָּלָם מַצַּד הַרַע וְלָכֵן הַמִּיָּם הָיוּ מָרִים.

וְהָאִי מוּחָא, דְּאִיהוּ הָאִי חֲכַמְתָּא סְתִימָאָה. שְׁקִיט
וְאִשְׁתְּכִיד בְּאַתְרֵיהּ, פְּחָמַר טַב עַל דְּוִרְדֵייהּ,
וְהֵינּוּ דְאַמְרֵי סָבָא דַּעְתּוֹי סְתִים, וּמוּחִיה סְתִים וְשְׂכִיד.

וְהָאִי קְרוּמָא אַתְפָּסַק מוּזְעִיר אַפּוּן, וּבַג יַנִּי כַּד מוּחִיה
אַתְפָּשֵׁט וְנָפִיק לְתַלְתִּין וּתְרִין שְׁבִילִין, הָדָא
הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן. מָאִי טַעְמָא.
מִשּׁוּם דְּקְרוּמָא אַתְפָּסַק, דְּלֹא מְחַפֵּיאַ עַל מוּחָא. (ועל
כָּל פְּנִים קְרוּמָא פְּסִיק לְתַתָּא) וְהֵינּוּ דְתַנִּינָן בְּרִישׁוּמֵי
אַתְוּון, תִּי"ו רָשִׁים רִישׁוּמָא לְעַתִּיק יוּמִין דְּלִית
דְּכוּוּתִיהּ. (דְּבִיה תְּלֵיא תְּמִים דַּעוֹת שְׁלִים מְכַל סְטְרוֹי
וְסְתִים וְשְׂכִיד וְשְׁקִיט פְּחָמַר טַב עַל דְּוִרְדֵייהּ).

ספר נפלאות הוזהר

וְהָאִי עֵץ מֵר, אִיהוּ כְּגוֹנָא דְנִסְיוֹנָא דְסוּטָה, אִי סִטַת תַּחַת בַּעֲלָה, אִינוּן מִיּוּן
דְּאַשְׁקִינָן לָהּ אַתְהֶדְרוּ מְרִירִין, וְכַהוּן וְצַבְתָּה בְטַנְה וְנִפְלָה יִרְכָה, וְאִי לֹא סִטַת מַה
כְּתִיב, וְנִקְתָה וְנִזְרַעָה זֶרַע, וְאוֹלִידַת בֵּר. אוּף הֵכָא וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם.

[בְּאוּר: וְעֵץ הַמֵּר שֶׁהַשְּׁלִיף מִשָּׁה רַבְּנוּ לְתוּף הַמַּיִם, הִיָּה כְּמוֹ הַנְּסִיּוֹן שֶׁל הַסּוּטָה,
שָׂאם סִטְתָה פַחַת בַּעֲלָה, אוֹתָם הַמַּיִם שֶׁהִשְׁקוּ אוֹתָהּ חֲזָרוּ לִהְיוֹת מְרִים, וְעַל יָדָם
הַתְּקִים הַכְּתוּב "וְצַבְתָּה בְטַנְה וְנִפְלָה יִרְכָה", וְאִם לֹא סִטְתָה פַחַת אִישָׁה אֶז כְּתוּב
שְׁתוֹלִיד בְּנִים קְדוּשִׁים, גַּם כֵּאֵן בְּמֵרָה הַמַּיִם בְּדָקוּ אֶת יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצְאוּ כְּלָם טְהוּרִים.
כְּמוֹ שְׁבָאָר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּמֵאֵמֶר הַזֶּה לְעִיל דִּף קכ"ד ע"ב.]

כְּגוֹנָא דָא, יִתְעַבֵּיד לְנִסְאָה לּוֹן לְיִשְׂרָאֵל בְּפוּרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב,
(ויאל י) יִתְבָּרְרוּ וַיִּתְלַבְּנוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים, דְּאִינוּן מַסְטְרָא דְטוּב, וְקִימִין בְּנִסְיוֹנָא. וְהַרְשִׁיעוּ

תאנא, בגולגלתא דרישא, תליין אלה אלפין רב וא,
ושבעת אלפין, וחמש מאה קוצי דשערי,
חנור ונקי, פהאי עמרא כד איהו נקי, דלא אסתבד
דא בדא. דלא לאחזאה ערפוביה מתקונוי. אלא כלא
על ברייה, דלא נפיק נימא מנימא, ושערא משערא.

וכל קוצא וקוצא, אית ביה ארבע מאה ועשר נימי
דשערי, כחושבן קדו"ש. וכל נימא ונימא (ד
קכ"ט ע"א) להיט בארבע מאה ועשר עלמין. וכל עלמא
ועלמא סתים וגניז, ולית דיידע לון, בר איהו. ולהיט
לשבע (ס"א לארבע) מאה ועשרין עיבר.

ספר נפלאות הוזהר

רשעים אינון מסטרא דרע, ויתקיים בהון (תזאל יג) ואל אדמת ישראל לא יבאו וקטיל
לון.

[באור: כעין זה יעשה הקדוש ברוך הוא לנסות את ישראל לפני הגאולה האחרונה,
כדי לברר את הנשמות הקדושות מן הנשמות הטמאות, על ידי שיכפיד עליהם על
הגלות והצרות, והצדיקים המאמינים בה' שכל הצרות הן רק נסיונות והן לטובה,
יתלבנו ויטהרו מטמאתם ויתבקו בהשם יתברך ביתר שאת בתשובה ותפלה, והרשעים
יצאו מכלל ישראל וישתמדו ויאבדו ולא יראו בטובה, וזה מה שכתוב "והרשיעו
רשעים" אלו שמצד הרע, ויתקיים בהם הפסוק ביחזקאל (יג ט) "ואל אדמת ישראל
לא יבואו" ולא יזכו לבוא לארץ ישראל, וארץ העמים הורגת אותם).

וּבְכָל גִּימָא וְגִימָא, אֵית מְבוּעַ דְּנִפְק מְמוּחָא
 סְתִימָאָה, (דְּבִתְר כּוּתְלָא) וְנִהִיר וְנִגִיד בְּהֵוּא
 גִּימָא, לְגִימִין דְּזִעִיר אַנְפִּין. וּמֵהֵאֵי מִתְקֵן (ס"א מִתְזֵן)
 מוּחִיה. וְכִדִּין, נְגִיד הֵוּא מוּחָא, לְתִלְתִין וְתֵרִין שְׁבִילִין.

וְכָל קוּצָא וְקוּצָא מִתְלַה טֵן, וְתִלְזִין. מִתְתְּקֵן בְּתִקּוּנָא
 יָאָה, בְּתִקּוּנָא שְׁפִירָא. מְחַפִּין עַל גּוּלְגֻלְתָּא.
 מִתְתְּקֵי קוּצֵי דְגִימִין, מֵהֵאֵי סְטְרָא, וּמֵהֵאֵי סְטְרָא, עַל
 גּוּלְגֻלְתָּא. וְתֵאנָא, כָּל גִּימָא וְגִימָא, אֶקְרִי (ס"א אִיהֵי)
 מְשִׁיבָא דְמְבוּעַ (ס"א מְמְבוּעִין) (ס"א וְאִינוּן מְבוּעִין)
 סְתִימִין, דְּנִפְקִין מְמוּחָא סְתִימָאָה.

ספר נפלאות הוזהר

(ג) בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבנה, וכלנו נכרח להתבנה הזאת וננצל
 ונמצא שביריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבנה, שבסודנה נעשה הוזהר,
 אשר בו נכללו כל הששים רבוא נשמתי, כמזכר בתקונים, ואז נחשב זה לבריחה
 כללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרף אלא יציאה, וזהו שנאמר (ישעיה נב.
 י:): "כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכוּן כי הלף לפניכם ה' ומאספכם אלקי
 ישראל..."

(ד) כל מי שיתדבק בזהר הקדוש בורח מן הסטרא אחרא, ונצל מחבלי משיח
 והאמת, כי ספר הוזהר נשאר אחריו (אחרי רשב"י) לברכה, שכל מי שיתדבק בו
 נקרא שבורח מן הסטרא אחרא, עד שלא יצטרף לו (באחרית הימים) אלא יציאה,

וְתֵאנָא, מְשַׁעְרוּי דְּבַר נֶשׁ, אֲשֶׁתְּמוּדַע מָאִי הוּא, אִי
 דִּינָא אִי רַחְמִי. מִכַּד עֲבָרִין עֲלוּי אַרְבְּעִין
 שָׁנִין. וְאַפִּילוּ כַּד אִיהוּ עוֹלָם, בְּשַׁעְרִיהַּ בְּתִיקוּנִיהַּ
 (ס"א בְּדִיּוּקְנִיהַּ) (ס"א בְּדִיקְנִיהַּ) וּבְגִבְיֵי עֵינֵי.

קוֹצִין דְּשַׁעְרֵי, תִּלְיִין בְּתִיקוּנֵי נְקִי כַּעֲמֹר נְקֵא עַד
 כְּתָפוּי. עַד כְּתָפוּי סְלֻקָא דְעֵתָךְ. אֶלָּא עַד רִישֵׁי
 דְּכְתָפוּי, דְּלֵא אֶתְחַזִּי קוּדְלָא. מִשּׁוּם דְּכְתִיב, (ירמיה ב)
 כִּי פָנּוּ אֵלַי עוֹרָף וְלֹא פָנִים. וְשַׁעְרָא סְלִיק אֲבַתְרוּי
 דְּאוּדַיִן, דְּלֵא לְחַפְיָא עֲלוּי, דְּכְתִיב לְהִיּוֹת אֲזַנְךָ
 פְּקוּחֹת.

ספר נפלאות הווהר

וְאוּדַיִךְ מַה תּוֹעֵלַת נִמְצָא בְּזֶה, וְהֶאֱמַת כִּי תוֹעֵלַת גְּדוֹל הוּא, כִּי הוּא הַצֵּלָה מִחֻבְלֵי
 מְשִׁיחַ.

(ה) סוּד הַעֲנִין "הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲמִיד עֲלֵיהֶם מְלַךְ שְׁגוּרוֹתָיו קִשּׁוֹת כְּהֶמֶן וּמְחִזְרֵם
 לְמוֹטָב".

וְהַעֲנִין: כִּי חֻבְלֵי מְשִׁיחַ לֹא הָיוּ צְרִיכִים, אֶלָּא כְּמוֹ חֲבוּט הַקָּבֶר הַצָּרִיף לְהַפְרִיד
 מִן הָאֲדָם הַנֶּהְמָא שְׁנַדְבַּק בּוֹ, כִּן הָיוּ צְרִיכִים הַחֻבְלִים (חֻבְלֵי מְשִׁיחַ) כְּדֵי לְהַפְרִיד מִיִּשְׂרָאֵל
 (א) וְהַמַּת הַגְּלוּת, כְּדֵי שְׁיֻכְלוּ לְבָרַח כְּנ"ל, וְאַחַר כֵּן יִחְזְרוּ לְצֵאתָ. וְזֶה סוּד (מֵאֲמַר
 חֲכָמֵינוּ וְזָרוּם לְבַרְכָּה) "הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲמִיד עֲלֵיהֶם מְלַךְ שְׁגוּרוֹתָיו קִשּׁוֹת כְּהֶמֶן
 וּמְחִזְרֵם לְמוֹטָב" (סְנַהֲרִין צ"ג), כִּי זֶהוּ כָּלֵל גְּדוֹל: בְּעוֹד שֶׁהָאֲדָם תּוֹף תִּגְבַּרְתָּ הַסְטֻרָא

שְׁעָרָא דְנַפְיָא מִפְתֵּר אֹדְנֵי, כּוֹלִיָּה בְּשִׁקּוּלָא. לֹא
נָפִיק דָּא מִן דָּא, תְּקוּנָא שְׁלִים. תְּקוּנָא יָאָה.
תְּקוּנָא שְׁפִירָא. תְּאִיב לְמַחְמֵי. תִּיאֹבְתָא וְחִדּוּתָא
דְּצַדִּיקֵיָא, דְּאֵינֹן בּוֹזְעִיר אַפִּין, לְמַחְמֵי וְלֹא תִדְבְּקָא
בְּתִקּוּנֵי. דְּעִתִּיקָא סְתִימָאָה דְּכֻלָּא.

תִּלְתַּת עֵשֶׂר גִּימִין דְּשְׁעָרִין, קֵיִמֵי מַהֲאֵי סְטָרָא, וּמַהֲאֵי
סְטָרָא דְּגוּלְגֻלְתָּא, לְקַבִּיל אַנְפּוּי. וּבְאֵינֹן שְׂרִיין
שְׁעָרֵי לְאִתְּפֻלְגָּא. לִית שְׂמַאלָא בְּהֵאֵי עִתִּיקָא
סְתִימָאָה, כֻּלָּא יְמִינָא. אִתְּחַזִּי וְלֹא אִתְּחַזִּי. סְתִים וְלֹא
סְתִים. וְהֵאֵי בְּתִקּוּנֵיהֵּ, כֻּל שְׁכֹן בֵּיהֵּ.

ספר נפלאות הזוהר

אַחַרָּא אֵינֹן יְכוּל לְתַקַּן הַתְּקוּן הַצָּרִיף². וְצָרִיף שֶׁהַסְטָרָא אַחַרָּא תִּשְׁאַר כְּפֹתָהּ וּקְשׁוּרָה
תַּחַת יִשְׂרָאֵל כְּנ"ל.

וְלִכְן צָרִיף לְהֵם שְׁתֵּי הַפְּעֻלוֹת:

לְצַאת מִן הַקְּלָפוֹת הַהֵם בְּדֶרֶךְ בְּרִיחָה, כִּי בְּדֶרֶךְ יְצִיאָה אֵי אַפְשָׁר בְּרִאשׁוֹנָה.
וְאַחַר כֵּךְ שִׁיצְאוּ מִמֶּשׁ מִן הַקְּלָפוֹת בְּיַד רְמָה, שֶׁהַקְּלָפוֹת תִּשְׁאַרְנָה כְּפֹתוֹת תַּחְתָּם.

2. והוא בבחינת אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים, - עיין מהרש"א מסכת יומא דף

וְעַל הָאֵי, תְּאִיבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְצַרְפָּא בְּלִבְהוֹן, דְּכַתְּיב,
 (שמות יז) הַיֵּשׁ יִּי בְּקַרְבְּנוּ אִם אֵין. בֵּין זְעִיר אֲנִפִּין
 דְּאֶקְרִי יִי, וּבֵין אַרְיָא אֲנִפִּין דְּאֶקְרִי אִי"ן. אֲמַאי
 אֲתַעֲנִשׁוּ. מוּשׁוּם דְּלֹא עֲבָדוּ בְּחִבּוּבָתָא, אֶלָּא בְּנִסְיוֹנָא.
 דְּכַתְּיב, (שמות יז) וְעַל נְסוּתָם אֵת יִי לֵאמֹר הַיֵּשׁ יִי
 בְּקַרְבְּנוּ אִם אֵין.

בְּפִלְגוּתָא דְּשַׁעְרֵי, אָזִיל חַד אַרְחָא דְּנִהִיר לְמַאתָן
 וְשִׁבְעִין עֲלָמִין. וּמַנִּיחָה נָהִיר אַרְחָא דְּזְעִיר
 אֲנִפִּין, דְּנִהִירִין בֵּיהּ צְדִיקָיָא לְעֲלָמָא דְּאֵתִי. הָדָא הוּא
 דְּכַתְּיב, (משלי ד) וְאוֹרַח צְדִיקִים כְּאוֹר נֹגַהּ הוֹלֵךְ וְאוֹר
 עַד נְכוֹן הַיּוֹם. וּמִן הַהוּא אַרְחָא אֲתַפְרֶשָׂא לְשִׁית מַאָּה

ספר נפלאות הוזהר

אף כִּינן שְׁנֵדְבֵק הַרְבֵּה בְּהֵם הַזֶּהָמָא, לֹא הִיָּה אֶפְשָׁר לְהֵם לְכַרֵּחַ אֶלָּא עַל יְדֵי
 הַחֲבִלִים (חבלי משיח), שְׁאָז הָיוּ חוֹזְרִים בְּתַשׁוּבָה שְׁהִיָּא "אֵימָא" עִיר מְקַלֵּט, וְזֹאת הִיא
 הַכְּרִיחָה.

וְאוּדִיעַף בְּזָה סוּד גְּדוּל מַה שְׁאָמַר הַכְּתוּב: "בְּצִיר לָךְ וּמִצְאוּף כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְכו' וְשִׁבְתָּ עַד ה' אֶלְהֶיךָ" וְכו' (דברים ד. ל), דַּע, כִּי הַתְּגַבְרוּת הַסְטָרָא אַחְרָא לְגִזוּר חַס
 וְשְׁלוֹם גְּזוּרֹת עַל יִשְׂרָאֵל, נִמְשָׁף לְפִי עֲלִיתָהּ לְהַתְּאַחַז וּלְיַנֵּק בְּמַדְרַגוֹת, כִּי כְּפִי עֲלוֹתָהּ
 כָּף מַתְּגַבְרַת. וְהִנֵּה הִיא עוֹלָה וּמַתְּגַבְרַת בְּסִפִּירוֹת זו"ן, וְאָז נִדְחָקִים יִשְׂרָאֵל דִּחַק אַחַר
 דִּחַק. עַד שְׁהִיא מַגְעַת לְ"אֵימָא", וְהִיא חוֹשֶׁבֶת לְהַתְּדַבֵּק שָׁם גַּם בְּזוּ, בְּסוּד, "אֵימָא
 דִּינִין מַתְּעִרִין מִינָהּ" (יִתְר חֲלֵק ג' סה), אֶף בְּאֵמַת אֵינָה יְכוּלָה, כִּי אֵימָא הִיא חֲרוּת. וְאָז
 אֲדַרְבָּה, יִשְׂרָאֵל מַתְּדַבְּקִין בָּהּ וּבוֹרְחִין בְּסוּד הַתְּשׁוּבָה.

וּתְלִיכָר אֹרְחִין דְּאוּרִייתָא, דְּפְלִיג בְּזַעִיר אַפִּין. דְּכַתִּיב
בִּיה (תהלים כח) כָּל אֲרָחוֹת יְיָ הִסְדּוּ וְאַמַּת וְגו'.

מִצְחָא דְּגִלְגֻלְתָּא רַעוּא דְּרַעוּין, רַעוּתָא דְּזַעִיר אַנְפִּין
לְקַבְּלִי הֵהוּא רַעוּתָא (נ"א מִצְחָא דְּגִלְגֻלְתָּא,
רַצוֹן אַקְרִי. דְּהָא רַעוּא דְּרַעוּין אַתְּגִלִּי בְּהֵהוּא מִצְחָא
לְקַבֵּל דָּא לְתַתָּא. כְּתִיב) דְּכַתִּיב (שמות כח) וְהָיָה עַל
מִצְחוֹ תָּמִיד לְרַצוֹן וְגו', וְהֵהוּא מִצְחָא דְּאַקְרִי רַצוֹן,
הוּא גְלוּיָא דְּכָל רִישָׁא וְגִלְגֻלְתָּא, דְּמַתְּפַסְיָא בְּאַרְבַּע
מָאָה וְעֶשְׂרִין (נ"א וְעֶשְׂרִין) עֲלָמִין.

וְכַד אַתְּגִלְיָא, אַתְּקַבְּלָא צְלוֹתְהוֹן דִּישְׂרָאֵל. אִימַתִּי
אַתְּגִלְיָא. שְׂתִיק רַבִּי שְׂמַעוֹן. שְׂאֵל תְּנִינֹת

ספר נפלאות הוזהר

וְלִכְּן הָיָה צְרִיף הַמֶּלֶךְ שְׂגוּרוֹתָיו קְשׁוֹת, שְׁהוֹלֵף וּמַתְגַּבֵּר מִסְפִּירָה לְסְפִירָה עַד
שְׂמַגִּיעַ לְאִימָא וְשֵׁם נִשְׁבֵּר כְּחוֹ, כִּי אֲדַרְבָּה מַתְעוֹרְרַת הַתְּשׁוּבָה לְיִשְׂרָאֵל. וְהוּא סוּד
"לִפְנֵי שֶׁבֶר גְּאוּן" (משלי טו, יח), וְעַל כֵּן גַּם בְּרִיחַת מֹשֶׁה וְרַשְׁבַּ"י הָיוּ עַל יְדֵי הַגְּזֵרָה,
וְכִינּוּן שְׂבַכְרִיחָה זֹאת נַעֲשֶׂה סֵפֶר הַזֵּהר, הֵנָּה כָּבֵד עֲנִין הַתְּכָה קִנְס וְעוֹמֵד לְכָל מִי
שִׁיזְדַּמֵּן אֵלָיו, דְּהִינּוּ: הַנְּדָבֵק בְּסֵפֶר הַזֵּהר כָּבֵד מַגִּיעַ לְ"אִימָא" וְיֵצֵא מִן הַסְטְרָא אַחְרָא,
וְאִין צְרִיף לוֹ חֻבְלֵי מְשִׁיחַ, כְּמִזְכֵּר בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא פְּרֻשַׁת נִשְׂא, כְּעֲנִין שְׁהַבַּאתִי לְמַעַלָּה
בְּתַחֲלָה.

וְהֵנָּה, עִם כָּל זֶה, לֹא נִתְגַּלָּה הַזֵּהר אֲלָא בְּזִמְן הַרְבֵּה אַחְרֵי הַעֲשׂוֹתוֹ, כִּי הָלֹא
הַפְּעֻלָּה הַזֹּאת אֵינָה צְרִיכָה לְהִמְצָא אֲלָא בְּזִמְנָהּ, פְּרוּשׁ: שְׂיַכְרְחוּ יִשְׂרָאֵל בְּסוּד הַזֵּהר

אימתי. אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה, אימתי
אתגליא. אמר ליה בשעתא דצלותא (רפ"ה) דמנחה
דשבתא. אמר ליה מאי טעמא. אמר ליה, משום
דהיא שעתא ביומי דחול, תליא דינא לתתא בזעיר
אפין.

ובשבתא אתגליא מצחא דאתקרי רצון. בההיא
שעתא אשתכיך רוגזא. ואשתכח רעוא,
ומתקבלא צלותא. הךא הוא דכתיב, (תהלים סט) ואני
תפלתי לך יי עת רצון. ועת רצון מעתיק יומין, לגלאה
מצחא. ובגין כך אתתקון האי קרא, למימריה בצלותא
דמנחה בשבתא. אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה,

ספר נפלאות הזוהר

הזה, פי פעלתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלקא משיחא (בסוף הימים, בדורו של מלך
המשיח).

(1) לימוד הזוהר הקדוש צילא דמהימנותא כספה
כתוב בתהלים (פרק ק"מ ח) "ה' אד-ני עז ישועתי ספתה לראשי ביום נשק".
ובירוש'למי (יבמות דף עח) אמרו: דבר אחר "ביום נשק" זה נשקו של גוג. וכתבו
המקבלים דהסכך של הספה בבחינת בינה, הנקראת אם החופפת על הבנים כצלא
דמהימנותא, וכמו פן הזוהר הקדוש שלמודו בבחינת בינה, נחשב לסכך וצילא
דמהימנותא, ומסכך ומגן ביום נשק שמציל ממלחמת גוג ומגוג. (בדי צרכות).

בְּרִידָא בְּרִי לְעֵתִיק יוֹמִין, רַעְוֵא דְּמִצְחָא תִּשְׁכַּח בְּשַׁעְתָּא
דְּתַצְטְרִידָא לִיהָ.

תָּא חֲזִי, בְּשָׂאָר (ס"א בְּשַׁעְתָּא) דְּלִתְתָּא, כַּד אֲתַגְלִי
מִצְחָא אֲשַׁתְּכַח חוּצָפָא, (תָּא חֲזִי בְּשָׂאָר
דְּלִתְתָּא כַּד אֲתַגְלִי מִצְחָא דִּינָא אֲתַעַר וְאֲשַׁתְּכַח
וְאֲתַעְבִּיד מִצְחָא דְּאֲשַׁחֲוּתָא לְחַיִּיבִי עֲלָמָא לְאִינוּן
דְּלֵא מִתְּפַסְפִּי בְּעוֹבְדֵיהוּ כְּמָה דְּאֵת אָמַר) הֲדָא הוּא
דְּכְתִיב (ירמיה ג) וּמִצַּח אִשָּׁה זוֹנָה הָיָה לָךְ מֵאֲנֵת הַפֶּלֶם.
וְהֵכָא כַּד אֲתַגְלִי מִצְחָא, תִּיּוֹבְתָא (ס"א חֲבִיבוּתָא) וְרַעְוֵא
שְׁלִים אֲשַׁתְּכַח, וְכָל רוּגְזִין אֲשַׁתְּכְּכוּ וּמִתְּפַיִן קַמִּיהָ.

ספר נפלאות הוזהר

(ו) הַעֲרַב רַב הֵם: הַמְּחַבְּלִים הָאֲמֹתִיִּים וּמַצְעִירִים אֶת יִשְׂרָאֵל
וּבִתְקוּנָא זֶהָר (דף ג"ג:) כְּתוּב: דְּג גְּדוּל אִיהוּ עֲרַב רַב, דְּאִינוּן (נ"א דְּאִיהוּ) רַב הַחוּבְל,
מֵאֵן חוּבְל אֵלָא רַב מִכָּל מְלָאכֵי חֲבֵלָה, אִיהוּ חוּבְל, וְאִיהִי חֲבֵלָה, עֲרַב רַב בְּנִין דְּלִילִית
חַיִּיקָא, דְּבַהוּן חָאבוּ יִשְׂרָאֵל וְחָבִילוּ יָת בְּשַׁרְיָהוּ בְּאֵת בְּרִית, אִינוּן רַב עֲלִיָּהוּ בְּגִלוּתָא,
וְאִינוּן דְּגָה לְיִשְׂרָאֵל, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ (בַּמְדָּבָר י"א) וְכָרְנוּ אֶת הַדְּגָה וְגו'.

[בְּאִוּר: מִבְּאֵר הַפְּסוּק (יִזְנֵה ב' א'), דְּג גְּדוּל רוּמֵז עַל הַעֲרַב רַב שְׁהֵם פִּתַח מִמְּשַׁלְתוּ
שֶׁל הַסֵּמ"ך מ"ם, הַנִּקְרָא רַב הַחוּבְל שֶׁהוּא רֵאשׁ לְכָל מְלָאכֵי חֲבֵלָה, וּבֵת זוּגוּ נִקְרָאת
חֲבֵלָה, וְהַעֲרַב רַב נִקְרָאִים בְּנִים שְׁלָה, שְׁעַל גְּדָם חֲטָאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָ וְחָבְלוּ
וְהִשְׁחִיתוּ אוֹת בְּרִיתָם, וְאֵלוּ הַעֲרַב רַב נַעֲשׂוּ רֵאשִׁים עַל יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּת מִסְּנֵי שְׁשָׁמְעוּ

מֵהָאִי מִצְחָא (ס"א דְלִתְפָא), נְהִרִין אַרְבַּע מָאָה בְּתֵי
 דִּינִין. כַּד אֲתַגְלִיֵּיא הָאִי עֵת רְצוֹן, בְּלָהוּ
 מִשְׁתַּכְּבִין קַמֵּיהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (דְּנִיאל ז) דִּינָא יְתִיב.
 (כְּלוּמַר יְתִיב בְּאַתְרֵיהּ (דף קכ"ט ע"ב) וְדִינָא לָא
 אֲתַעְבִּיד) וְתֵאנָא, שְׁעָרָא לָא קָאִים בְּהָאִי אַתְר, מִשּׁוּם
 דְּמִתְגְּלִיֵּיא, וְלָא אֲתַפְסִיֵּיא. אֲתַגְלִיֵּיא, דִּיסְתַּכְּלוֹן מָאֲרֵי
 דְּדִינָא, וְיִשְׁתַּכְּכוּן וְלָא אֲתַעְבִּידוּ.

תֵּאנָא, הָאִי מִצְחָא אֲתַפְשֵׁט בְּמֵאתָן וְשִׁבְעִין אֲלָפִין
 נְהִירִין דְּבוּצִינִין (ס"א דְּנְהִרִין) מֵעַדָן עֲלָאָה.
 דְּתַנְיָא, אִית עֲדָן דְּנְהִיר לְעַדָן. עֲדָן עֲלָאָה לָא אֲתַגְלִיֵּיא,
 וְהוּא סְתִים בְּסִתִּימָא וְלָא מִתְפְּרָשָׁא לְאַרְחִין

ספר נפלאות הזוהר

לְהֵם, וְהֵם מְכִיָּאִים דְּאָגוֹת לְיִשְׂרָאֵל בְּצַעַר שְׁמַצְעִרִים אוֹתָם, וְזֶה שְׁאֲמַר הַכְּתוּב (בְּמִדְבָר
 יא ה) "וְכִרְנוּ אֶת הַדְּגָה" - מְלִשׁוֹן דְּאֲגָה.

וּבְזִמְנָא דְּנִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קָטִיל מְנִיֵּיהוּ סְגִיאִין, וּבְגִלוּתָא כְּתִרָאָה עֲתִיד הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְקַטְלָא לוֹן, וְדָא אִיהוּ (שְׁמוֹת ז יח) וְהַדְּגָה אֲשֶׁר בְּיָאֹר מִתָּה.

[וּבְזִמְן שְׁיַצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, נְהִרְגוּ הַסִּיגִים - הֵם הַרְשָׁעִים שְׁמֵתוּ בְּמַכַּת חֹשֶׁךְ,
 וְכֵן בְּגִלוֹת הָאֲחֵרוֹן קָדָם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ, עֲתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַרוּג אֶת כָּל הַרְשָׁעִים
 שְׁהֵם הָעֵרֵב רַב, שְׁזָהוּ זְמַן הַבְּרוּר. וְזֶה שְׁכְּתוּב (שְׁמוֹת ז יח), "וְהַדְּגָה אֲשֶׁר בְּיָאֹר מִתָּה"
 - שְׁאֵז תָּמוֹת וְתַתְּבַטֵּל הַקְּלָפָה פְּלוֹנִית שְׁנַקְרָאת דְּגָה].

בְּדָקָא מְרֹן. וְהָאֵי עֵדֹן דְּלִתְפָא, מִתְפָּרֵשׁ בְּשְׁבִילֹי, לְתַלְתִּין וְתַרְיִן (עֵיבַר) שְׁבִילֹי.

וְאַף עַל גַּב דְּמִתְפָּרֵשׁ הָאֵי עֵדֹן בְּשְׁבִילֹי, לִית דִּידַע לִיה, בַּר הָאֵי זְעִיר אַפִּין. וְעֵדֹן דְּלַעֲיָלָא, לִית דִּידַע לִיה, וְלֹא שְׁבִילֹי, בַּר הַהוּא אַרְיָא אַנְפִּין. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (אִיוב כח) אֱלֹהִים הִבִּין דְרָפָה וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ. אֱלֹהִים הִבִּין דְרָפָה, דָּא עֵדֹן דְּלִתְפָא, דִּידַע זְעִיר אַפִּין. וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ, דָּא עֵדֹן דְּלַעֲיָלָא, דִּידַע עֲתִיק יוֹמִין, סְתִימָאָה דְכָלָא.

עֵינְוֵי דְרִישָׁא חוּרָא, מוֹשְׁתַּנְיִין מוֹשְׁאָר עֵינְוִין, לִית בְּסוּתָא עַל עֵינָא. וְלִית גְּבִינִין עַל עֵינָא. מָאֵי

ספר נפלאות הוזהר

(ח) רק לישראל הדבוקים בזהר הקדוש יהיה אור במושבבותם ויבאש היאור דא אונייתא, דאתמר בה (משלי י כג) ותורה אור, סרחת לגבייהו, ואתמר בישראל (שמות א כב) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, אור איהו ר"ז, היאורה בת זוגיה דההוא אור, דאתמר בה (שם י כג) ולכל בני ישראל היה אור במושבבותם.

[באור: ומבאר "ויבאש היאור" זה התורה הקדושה שנקראת יאור מלשון "ותורה אור", וזאת התורה היתה מבנה בעיני הערב רב כמאמר חו"ל (בסוף סוטה) בעקבות המשיח... וחקמת סופרים תסרה, ויראי חטא ימאסו, והאמת תהא נעדרת.

וכן בסנהדרין (צז). תנא, רבי יוסי אומר, דור, שכן דוד בא בו, בית הועד יהיה (לזנות), והגליל יחרב, והגבלן (ישתומם) (נאשם), ואנשי (גליל) (גבול) יסובכו מעיר

טַעֲמָא. דְּכַתִּיב (תהלים קכא) הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל. יִשְׂרָאֵל דְּלַעֲיָלָא. וּכְתִיב (ירמיה לב) אֲשֶׁר עֵינֶיךָ
פְּקוּחוֹת. וְתֹאנָא, כֹּל מַה דְּאַתִּי בְּרַחֲמֵי, לִית כְּסוּתָא
עַל עֵינָא, וְלִית גְּבִינִין עַל עֵינָא. כֹּל שָׁבִין רִישָׁא חוֹרָא,
דְּלֹא בַּעַא מִיְדֵי. (ס"א גְּטִירוֹ).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אָבָא לְמָאי הִיא רְמוּזָא. אָמַר
לֵיה לְנוּנֵי יָמָא, דְּלִית כְּסוּתָא עַל עֵינָא, וְלִית
גְּבִינִין עַל עֵינָא, וְלֹא גְּיִמִין, וְלֹא בַּעֲיִין גְּטוּרָא עַל עֵינָא.
כֹּל שָׁבִין עֲתִיקָא דְּעֲתִיקָא, דְּלֹא בַּעֲי גְּטוּרָא. וְכֹל שָׁבִין
דְּאִיהוּ מִשְׁנַח לְכַלָּא, וְכַלָּא מִתְּזֵן בֵּיה וְלֹא נָאִים. הָדָא
הוּא דְּכַתִּיב, (תהלים קכא) הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל דְּלַעֲיָלָא.

ספר נפלאות הוזהר

לְעִיר וְלֹא יַחֲנֹנוּ, וְחֻקְמַת הַסּוֹפְרִים תִּסְרַח, וַיִּרְאֵי חֲטָא יִמְאַסוּ, וּפְגַי הַדּוֹר כְּפַגְי כָּלֵב,
וְהָאֵמַת נַעֲדַרְת, שְׁנַאֲמַר, (ושעיה נט) "וַתְּהִי הָאֵמַת נַעֲדַרְת וְסַר מִרְע מִשְׁתּוֹלֵל".
אָבֵל בִּישְׂרָאֵל נֶאֱמַר "כֹּל הַבֶּן הַיְלֹוֹד הַיְאוּרָה" וגו', כְּלוּמַר, שְׂאֵת כֹּל הַבֶּן הַיְלֹוֹד
- יִשְׂרָאֵל שְׁנַקְרָאוּ בְּנִים מְתֵי שְׁלוּמֵדִים הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּנִגְלָה וּבְנִסְתָּר - כִּי אוֹר
בְּגִימְטְרִיָּה ר"ז³, שְׁהוּ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְהַיְאוּרָה זֶה נִגְלוֹת הַתּוֹרָה וְהֵם יְאִירוּ לְבַנֵּי
יִשְׂרָאֵל בְּכֹל מוֹשְׁבוֹתָם.].

3. ראה בהקדמה השניה לספר אור החמה, וזה לשונו: וזהו עצמו היתה עקר פונת רבי שמעון בן יוחאי בחבור ספר הוזהר, להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך ואין עוזר,

בְּתִיב (תהלים לג) הִנֵּה עֵינַי יְיָ אֵל יִרְאִיו. וּבְתִיב (זכריה ד)
עֵינַי יְיָ הִמָּה מְשׁוּטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ. לֹא קִשְׂיָא,
הָא בְּזַעִיר אִפִּין. הָא בְּאַרְיָא אִנְפִּין. וְעַם כָּל דָּא תְּרִי
עֵינַיִן אִינוּן וְאַתְחַזְרוּ (ס"א וְאַתְחַזְרוּ) לְחַד, עֵינָא דְאִיהִי
חָזַר בְּגוּ חָזַר וְחָזַר דְּכָלִּיל כָּל חָזַר.

חִזְרוּרָא קְדָמָאָה, גְּהִיר וְסָלִיק, וְנַחֲתִית לְאַסְתְּפְּלָא
(ס"א לְאַתְכְּלָלָא), דְּצָרִיר בְּצִרוּרָא. תְּאַנָּא,
בְּטַשׁ הָאִי חִזְרוּרָא, וְאַדְלִיק תְּלַת בּוֹצִינִי, דְּאַקְרוּן: הוּד,
וְהֵדָר, וְחֵדְדָה. וְלַהֲטִין בְּחֵדְדוּתָא בְּשְׁלִימוּתָא.

וְרַצְיָה לְחִתְדָּה עִם הַתְּפָאָרָת יַחֲדוּ מוּעַט עַל יְדֵי חֲבֹר זֶה בְּמָה שֶׁהִיָּה הוּא עִם חֲבָרֵי עוֹסְקִים
בְּסוּד, שְׂזָה גּוֹרֵם לְחֹד קוֹדֶשׁא בְּרִיף הוּא וְשְׁכִינְתִי עַל יְדֵי הַסוּד שֶׁהוּא רַ"ז דְּהִינּוּ אוֹר, וְגַם
עַל יְדֵי חֲבֹר זֶה הוּא בְּטוּל הַקְּלָפוֹת וְקָלוֹת הַגְּלוּת, וְהַשְׁבָּתָה קְטוּרָגָם, שֶׁהֵם לוֹחֲמוֹת בְּכָל עַת
וּבְכָל שְׂעָה נִגְדַּד הַשֵּׁם וְנִגְדַּד שְׁכִינְתוֹ וְנִגְדַּד בְּנִיָּה שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים בְּגְלוּת בֵּין הָאֲמוֹת הַנִּקְרָאִים
חִזְרוּ, חִזְרוּ בִישׁוּן וְדָבִין דְּאֶכְלִין עֵנָא שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל, וְעַסְק הַתּוֹרָה וְקָרָא הַקְּלַע וְהַחֲרָב וְהַרְמָח,
וְהֵם בְּחִינַת הַסּוּדוֹת לְהַצִּילֵם מֵרַעְתָּם בְּחֲבוּר זֶה כּו', וְהַסְפָּר הָזֶה עֲתִיד לְהַתְּפָרֵסם בִּימֵי מְלָכָא
מְשִׁיחָא. וְהִנֵּה כָּל אוֹתָם שְׁיִזְכּוּ אֵלָיו יִזְכּוּ לְגֵאֲלָה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, וּבְהַשֵּׁם בְּטַחְנוּ שֶׁהִיָּה בְּכָלִּל
הַיּוֹכִים, אֲמֵן בְּן יְהִי רַצוּן.

2. בְּחֵסֶד לְאַבְרָהָם (מֵעֵין רַאשׁוֹן נֶהַר כ"ד) וז"ל: וְדַע, כִּי עַקֵּר בְּנֵי הַרְבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי
עָלְיוּ הַשְּׁלוֹם בְּחֲבוּר הַזֶּה לָהּ לְהִיּוֹת הַשְּׁכִינָה בְּגְלוּת בְּאֶפְסֵס שְׁפַע בְּאִין תּוֹמֵף וּבְאִין עוֹזֵר
לָהּ, וְרַצְיָה לְעֲשׂוֹת לָהּ סְמִיף לְחִתְדָּה בְּכַעֲלָה יַחֲדוּ גְמוּר עַל יְדֵי הַחֲבֹר הַזֶּה כְּמָה שֶׁהִיָּה הוּא

תְּנוּרָא תְּנִינָא, נְהִיר, וְסָלִיק וְנַחִית, וּבְטִשׁ וְאַפִּיק
(ס"א וְאֲדָלִיק) תְּלַת בּוּצִינִין אַחֲרָנִין, דְּאַקְרוּן
נִצַּח וְחֶסֶד וְתַפְאֶרֶת, וְלַהֲטִין בְּשְׁלִימוּתָא בַּחֲדוּתָא.

תְּנוּרָא תְּלִיתָאָה, לְהִיט וְנְהִיר, וְנַחִית וְסָלִיק, וְנַפִּיק
מִסְתִּימוּתָא דְמוּחָא, וּבְטִשׁ בְּבוּצִינָא
אַמְצָעִיתָא שְׁבִיעָאָה. וְאַפִּיק אַרְחָא לְמוּחָא תַּתָּאָה,
(נ"א וְאַפִּיק אַרְחָא לְלֵבָא תַּתָּאָה) וּמִתְלַהֲטִין פְּלַחוּ
בוּצִינִין דְלַתְּפָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן יָאוֹת הוּא, וְעַתִּיק
יֹמִין יַפְקַח עֵינָא דָא עֲלֵהּ, בְּשַׁעֲתָא דְתַצְטְרִיד לִיה.

תְּנַאנָא תְּנוּר בְּגוּ תְּנוּר. וְתְנוּר דְכְּלִיל כָּל תְּנוּר. תְּנוּרָא
קְדָמָאָה, נְהִיר, וְסָלִיק. וְנַחִית לְתַתָּא

וּחֲבָרְיוּ עוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׁנֵהוּ גוֹרֵם לְיַחַד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתָּא עַל יְדֵי הַסּוּד
 שֶׁהוּא סוּד ר' בְּגִימְטְרִיא אוֹר, וְגַם עַל יְדֵי הַחֲבוּר הַהוּא יְהִיָּה בְּטוֹל הַקְּלָפוֹת וְקָלוֹת הַגְּלוֹת
 וְהַשְׁבָּת הַקְּטְרוּגִים אֲשֶׁר הַחִיצוֹנִים לוֹהֲטִים בְּכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה נֶגֶד מִדַּת הַקְּדוּשָׁה, וְהַשְׁמוֹת
 הַקְּדוּשִׁים הֵם בְּסוּד הַשְׁכִּינָה וְנֶגֶד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים בְּגִלוֹת בֵּין אַמּוֹת הָעוֹלָם הַנִּקְרָא חִיּוֹן
 בִּישִׁין אַרְיוֹת וְדַבִּין וְכוּ', וְהָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה נִקְרָא קָלַע וְחָרָב וְרַמַּח, וְהֵם בַּחֲנִית סוּדוֹת כְּדֵי לְהַצִּילֵם
 מִרַעַתָּם עַל יְדֵי חֲבוּר זֶה כְּנֹפֶר, וְסָפֵר זֶה עֲתִיד לְהַתְּגַלוֹת בִּימֵי מַלְכָּא מְשִׁיחָא כְּדֵי לְתַן סַעְדָּא
 לְשִׁכְיִנְתָּא. וְהֵנָּה כָּל אֱלוֹ שְׁיִזְכוּ אֱלֹוֹ יִזְכוּ לְגַאֲלָה, כִּי עַבְדָּהּ זֶה הַמּוֹעֵצָה בְּזִמְן הַזֶּה הוּא יוֹתֵר
 חָשׁוּב מִכָּל אֵילִי נְבִיּוֹת שְׁהִיָּה בְּזִמְן שְׁהִיָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָמָם.

הַתּוֹפֵס חֵלֶק מִן הָאֲחֻדוֹת כְּאֱלוֹ תּוֹפֵס כְּלוֹ

3. בַּתּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף פְּרָשֶׁת קְדוּשִׁים. וְכֵן כְּתוּב בְּסִפְרוֹ כְּתַנְתָּ פְּסִים פְּרָשֶׁת קְדוּשִׁים וְזֶה
 לְשׁוֹנוֹ: כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, חֵלֶק הַנִּגְלָה וְהַנְּסֻמֵּר, הַכָּל אֲחֻדוֹת אַחַד, וְהַדְּיוּחָה חֵלֶק הַנְּסֻמֵּר שְׂאִינוּ

(ס"א לתלת) בוציני דלסטר שמאלא, ולהטין ואסתון
בהאי תוורא, כמאן דאסחי גופיה בבוסמין טבין,
ובריחין, על מה דהוּו עלוי בקדמיתא.

תוורא תננינא, נחית, וסליק, ונהיר לתלת בוציני,
דלסטר ימינא. ולהטין ואסתון בהאי תוורא,
כמאן דאסחי בבוסמין טבין ובריחין, על מה דהוּו
עלוי בקדמיתא.

תוורא תליתאה, נהיר וסליק ונחית, ונפיק נהירו
דתוורא, דלגו לגו מן מוחא, ובטש בשערא
אובמא, בד אצטריד. וברישא, ובמוחא דרישא. ונהיר

תפץ בה, דוחה בלה ונענש, כי הדוחה חלק מן האחדות כאלו דוחה בלו. ומכל שכן המלעיג
על דברי חכמים העוסקים בתכמה זו להשפיע להשכינה, כמו שכתב בספר הקנה לוי חכמו
ישכילו זאת, כי הלומד כל התורה בלה לא נקרא חכם רק למדן, כי אם הלומד כדי להשפיע
למדה הנקראת זא"ת וכו'. וזה שכתוב הנעור בליה, הינו שהוא געור ועוסק רק בלבושי
התורה בחלק הנגלה הנקרא לילה פירוע, ואינו תפץ באור התורה, כי אור גימטריה ר"ז,
הינו ברזי התורה וסודותיה, שזהו בחינת תורת השם שנקרא יום, הרי זה דומה כאלו דוחה
את האחדות בלו ומתחייב בנפשו, מה שאין בן אם תפץ גם בחלק הנסתר שבתורה, הגם שאי
אפשר לו להשיגו, על זה נאמר כי אם בתורת השם תפצו, וכמו שפירש האלשיך, וכאלו
השיג גם חלק זה שבתורה, כי התופס חלק מן האחדות כאלו תופס בלו כו'.
סוד תקוני הנהר שגלה הרבי שמעון בן יוחאי

לתלת פתרין דאשתארו, כמה דאצטריך לגלאה. אי
ניחא קמי עתיק סתימא דכלא.

ותאנא לא סתים האי עינא. ואינון תרין ומתחווין
(ס"א ואתחזרו) לחד. כלא הוא ימינא. לא הוי
(ס"א לית ביה) שמאלא. לא נאים ולא אדמיה, ולא
בעי נטירותא. לית מאן דאגין עליה. הוא אגין על
כלא, והוא אשגח על כלא. ומאשגחותא דהאי עינא
מתזנן בלהו.

תאנא, אי עינא דא אסתים רגעא חדא, לא יכלין
לקיימא בלהו, בגין כך אקרי עינא פקייחא.
עינא עלאה. עינא קדישא. עינא דאשגחותא. עינא

4. פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זכותו יגן עלינו, (סימן ח' דף נ"א.) וז"ל: רבי שמעון בן יוחאי גלה ופתח הע' פנים שבמלת בראשית, וקרא אותם תקוני זהר, מפני שהיא לשון אור, ואו"ר גימטריא ר"ז, והוא האור הגנוז שגנוז הקדוש ברוך הוא בתורה וכו', שעל ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה יברך אותו השם יתברך שאם יהיה חטאיכם פשנים הללו, שסדורות ובאות מששת ימי בראשית, ואז פשלג ילבינו. ולכן נזהגין ישראל אלמד בלמד בספר התקונים בחדש אלול ועשרת ימי תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלוחות שניות למשה רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה. (הזה"ק אימא עילאה - תשובה).
או"ר בגימטריא ר"ז

5. בספר אור ישראל על תקוני זהר להמגיד מקאניץ זכותו יגן עלינו - (תקון ל"ו - דף ע"ג), וזה לשונו: עקר הגאולה הוא מרזי דאורייתא, פי או"ר גימטריא ר"ז, וזה נקרא פ"ן

דְּלֵא (דף ק"ל ע"א) אַדְמִיךְ וְלֵא נְאִים. עֵינֵא דְהוּא נְטוּרֵא
דְכֵלֵא. עֵינֵא דְהוּא קִיּוּמֵא דְכֵלֵא. וְעַל הַאי כְּתִיב (משלי
כב) טוֹב עֵין הוּא יְבוּרָה, אַל תִּקְרִי יְבוּרָה אֶלֵא יְבוּרָה.
דְהַאי אַתְקֵרִי טוֹב עֵין, וּמְנִיחָה מְבוּרָה לְכֵלֵא.

וְתֵאנֵא, לִית נְהִירוּ לְעֵינֵא תַתָּא, לְאַסְתַּחָּא
מֵאַדְמִימוּתֵא מֵאוּכְמוּתֵא בַר פֶּד חֲזִי
(ס"א אַתְחֲזִי) (ס"א אַתְסַחִי) מֵהַאי נְהוּרֵא חֲנוּרֵא דְעֵינֵא
עֶלְאָה דְאַקֵרִי טוֹב עֵין. וְלִית דִּידַע פֶּד נְהִיר עֵינֵא
עֶלְאָה דֵא קוּדִישָׁא וְאַסְחִי לְעֵינֵא תַתָּא דֵא פֶר אִיהוּ.

וְזַמִּינִין צְדִיקֵיִיא, זְכָאִי עֶלְיוֹנִין, לְמַחְמֵי דֵא בְרוּחָא
דְחֻכְמָתֵא, הֵדֵא הוּא דְכְתִיב, (ישעיה נב) כִּי עֵין

שְׂגִימְטְרִיָּה סו"ד מִסו"ד. וְזֶה שְׁכֻתוֹב בְּמִדְרַשׁ, אֲנִי אֲמַרְתִּי יְהִי כֵן, וְהִרְשָׁעִים אוֹמְרִים לֹא כֵן,
שֶׁהֵם אוֹמְרִים שְׂאִין בְּתוֹרָה אֶלֵא הַפְּשֵׁט, עַל כֵּן לֹא יִקוּמוּ. וְעַקֵּר הִיא חֻכְמַת הַתּוֹרָה וְרִזְיָה
שְׂתַגְלָה לָנוּ בְּמַהֲרָה כִּימֵינוּ כו', וְעַל דוֹר שְׁלָנוּ נֶאֱמַר מִשׁוּד עֲנִיִּים גּוֹפִיָּהוּ, עַתָּה אֶקוּם, בְּזִכּוֹת
אֲמֵרוֹת הַשֵּׁם הַמְזֻקָּקוֹת שְׂבַעֲתַיִם, אֶף הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ מִהִרְשָׁעִים אֲשֶׁר סָבִיב יִתְהַלְכוּן וְאִינֵם רוֹצִים
בְּרִזְיָ וְסוּדוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁהֵם פָּרַם זְלוּת, דְּכָרִים הַעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יְרוּמֵם.

או"ר בגימטריא אי"ן סו"ף; אדו"ן עול"ם; ר"ז

6. באגרא דכלה למורינו הרב צבי אלימלך מדינוב (הפטר פֿרשת תבוא), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: 'קוּמִי
אוּרִי כִי כֵא אוּרְךָ' (ישעיה ס א), או"ר בגימטריא אי"ן סו"ף, אדו"ן עול"ם, ובגימטריא ר"ז,
שְׂהוּא סוּדוֹת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר הוּא או"ר לָנוּ. וְזֶהוּ קוּמִי אוּרִי, שְׂתַגְלָה כְּבוֹד מְלְכוּת אַדו"ן עוֹלָם,

בְּעֵין יְרָאוּ. אֵימַתִּי. בְּשׁוּב יִי צִיּוֹן. וּכְתִיב (במדבר יד) אֲשֶׁר
עֵין בְּעֵין נִרְאָה אֶתָּה יִי. וְאֶלְמָלָא עֵינָא טָבָא עֲלָאָה,
דְּאֲשָׁגַח וְאֶסְחֵי לְעֵינָא תַתָּאָה, לָא יְכִיל עֲלָמָא לְמִיקָם
רַגְעָא חֲדָא.

תְּאֲנָא בְּצַנִיעוּתָא דְסַפְרָא, אֲשָׁגְחוּתָא דְעֵינָא תַתָּאָה,
כַּד אֲשָׁגַח נְהִירוֹ עֲלָאָה בֵּיהּ, וְעֵייל הַהוּא נְהִירוֹ
דְּעֲלָאָה בְּתַתָּאָה. דְּמַנִּיָּה נְהִיר כְּלָא חֲדָא הוּא דְכְּתִיב
אֲשֶׁר עֵין בְּעֵין נִרְאָה אֶתָּה יִי.

כְּתִיב (תהלים לג) הִנֵּה עֵין יִי אֶל יְרָאוּ. וּכְתִיב (זכריה ד)
עֵינֵי יִי הִמָּה מְשׁוֹטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ. זְכוּ, עֵינֵי

ספר נפלאות הזוהר

ט) בְּגִלוּת הָאֲחֵרוּנָה בְּזִכּוּת הַזְוֵהר הַקְדוּשׁ נִזְכָּה לְאַרְאֵנוּ נַפְלְאוֹת
כְּגֻוּנָא דָּא בְּגִלוּתָא בְּתַרְאָה (הַיְאוּרָה) הַזְוֵהר בֵּיהּ הָוָה רַ"ז, דְּאִיהוּ אֹר דְּפּוּרְקָנָא
בְּתַרְיִתָּא, לְקַיִים (מִיכָה ז טו) כִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרְאֵנוּ נַפְלְאוֹת, וְדָא אִיהוּ כָּל
הַבֵּן הַיְלוּד הַיְאוּרָה תְּשַׁלְּיכוּהוּ, וְכָל הַבַּת תְּחִיּוֹן, אֵלֶיךָ דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרִיִּתָּא דְּכַעַל פֶּה.
[בְּאוּר: כְּמוֹ כֵּן בְּגִלוּת הָאֲחֵרוּנָה יִתְגַּלֶּה אֹר רַזִּי הַתּוֹרָה, וְזֶהוּ הַזְוֵהר הַקְדוּשׁ שֶׁהוּא
אֹר הַפְּדוּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וְעַל יְדֵי לְמוּד זֶה תְּבֵא הַגְּאוּלָּה, וְכֵךְ יִתְקַיֵּם הַפְּסוּק: "כִּימֵי
צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרְאֵנוּ נַפְלְאוֹת", שְׁגַם כָּאֵן בְּסוּף הַגְּלוּת שְׁזֶה גְלוּת עַרְב רַב, נִנְצַל

כִּי בָּא אֹר"ךְ, כִּי כְּכַר נִתְגַּלֶּה לְהֵם תְּחַכֵּם סוּדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהוּא רַ"ז, אֹר הַתּוֹרָה, וְעַל יְדֵי זֶה
תְּהִיָּה גְּאֻלָּה לְהַתְּגַלוּת בְּסוּד מְלַכּוּתוֹ כְּנֻדְע.

יֵי אֵל יִרְאוּ, עֵינָא דְלַעֲיָלָא. לָא זָכוּ, עֵינֵי יֵי הַמָּה
מְשׁוּטְטוֹת, עֵינָא דְלַתְתָּא.

דְתַנְיָא, מִפְנֵי מָה זָכָה יוֹסֵף דְלָא שְׁלֵטָא בֵיה עֵינָא
בִישָׂא, מִפְנֵי שְׂזָכָה לְאַשְׁתַּגָּחָא בְעֵינָא טָבָא
עֵילָאָה, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (בראשית מט) בֵּן פֶּרֶת יוֹסֵף
בֵּן פֶּרֶת עָלֵי עֵין. אֲמַאי הוּא בֵּן פֶּרֶת. עָלֵי עֵין. כְּלוּמַר
עַל סַבַּת עֵין דְאַשְׁתַּגָּח בֵיה.

וּכְתִיב טוֹב עֵין הוּא יְבוּרָה, מְאִי טַעְמָא. כִּי נָתַן
מִלְחָמוֹ לְדָל. מְאִי טַעְמָא אֶקְרִי חַד. תָּא חֲזִי,
בְעֵינֵיה דְתַתְּאָה אֵית עֵינָא יְמִינָא, וְאֵית עֵינָא
דְשְׂמָאלָא. וְאֵינוֹן תְּרִי, בְתֵרֵי גְוֹנֵי. אֲבָל הָכָא, לִית

ספר נפלאות הזוהר

עַל יְדֵי עֶסֶק כְּלִמּוּד הַזֶּהר הַקְדוּשׁ, וְזֶה "כַּל הַבֵּן" - מִי שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת בֵּן - שְׁלוּמֵד
אֵת סוּדוֹת הַתּוֹרָה - "הַיָּאֲרָה" תְּשִׁלְכִיחֻהוּ - לְצִלּוֹל בְּיָם חֲכַמַת הַסּוּד, "וְכָל הַפֶּת תַּחֲיוּן"
- אֵלוֹ שְׁעַד עֲתָה עֶסְקוּ בְּנִגְלָה - גַּם הֵם יִלְמְדוּ וַיִּגְרְסוּ בַזֶּהר הַקְדוּשׁ].

(י) יוֹנָה הַנְּבִיא הַתְּפִלָּל עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּנְעָלוּ מִהַעֲרֵב רַב

דְּכַר אַחַר וַיִּמְן יְהו"ה דָּג גָּדוֹל לְכַלּוֹעַ אֵת יוֹנָה (יוֹנָה ב א), דָּא עֲנִיּוּתָא, דְּאִיהוּ עֶצְב,
וְנוֹקְבָא דִּילֵיה עֶצְבוֹן, דְּכוּרָא דָּג נוֹקְבָא דָּגָה, דָּא הוּא (שֵׁם ב) וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֵל יְהו"ה
אֲלֵהִי"ו מִמְעַי הַדָּגָה, מִכְּפָנָא דְעֲנִיּוּתָא דְמִטִּי לְמַעוּזֵי דִישְׂרָאֵל, כִּהְוָא זְמַנָּא וַיֵּאמֶר
יְהו"ה לְדָג וַיִּקָּא אֵת יוֹנָה וַיִּגְמַר (שֵׁם יא), בְּרוּחָא דְרָאָה דְלַהוֹן דְּדוֹאָגִין מִן עֲנִיּוּתָא,
מִדּוּחָא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שְׁמוּאֵל ב, כב-כח) וְאֵת עִם עֲנִי תוֹשִׁיעַ. דָּא
נְבוּזָא דְיוֹנָה דְנִתְנַבֵּא דִיִּפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא כְּדָאָה (ס"א בְּרוּחָא) דְעֲנִיּוּתָא.

עֵינָא שְׂמַאלָא. וְתַרוּוִיְהוּ בְדַרְגָּא חַד סְלָקִי, וְכָלָא
יְמִינָא. וּבְגִינֵי כְּדֵי, עֵינָא חַד, וְלֹא תְרִין.

וְתֵאנָא, עֵינָא דָּא, דְּהוּא עֵינָא דְאַשְׁגַּחוּתָא. פְּקִיחָא
תְּדִיר. חֵיכָאן תְּדִיר. וְחֵדָּאן (ס"א וְחֵזָאן)
תְּדִיר, דְּלֹא הָוִי הָכִי לְתַתְּאָה, דְּכְלִילָן בְּסוּמְקָא
וּבְאוּכְמָא וּבְחַוּוּרָא, בְּתַלְתַּת גְּוּוּנֵי, וְלֹא הָוּה תְּדִיר פְּקִיחָא
(ס"א דְלִיָּה גְּבִינָא) דְּלִית גְּבַהֲנָא סוּטְרָא (ס"א כְּלִיָּה גְּבִינֵי
סוּדְרָא) (ס"א דְלִיָּה עֵינִיָּה בְּגְבִינֵי דְמְכַסָּאן) עַל עֵינָא.
וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים מד) עוֹרָה לְמָה תִישֵׁן יי. (מלכים ב
יט) פְּקַח יי עֵינֶיךָ.

ספר נפלאות הווהר

[באור: באור נוסף לפסוק: הַדָּג נִמְשַׁל לְדָאָגָה, שְׂרוּצָה לְכַלֵּעַ אֶת יוֹנָה - הֵם
יִשְׂרָאֵל, וְדָאָגָה זו עֲנִיּוּת, שָׂבָא עַל דְּיֵי הַסַּמ"ךְ מ"ם וּפְלוּנִית בַּת זוּגוּ רַח"ל, שְׂפִדוּעַ
שְׁהַכְּעַס וְכֵן פְּגַם הַבְּרִית גּוֹרְמִים לְדָאָגָה זו, וְזוּ תַהֲיָה פְּעֻלַּת הָעָרֵב רַב. וְעַל כֵּךְ הַתְּפַלֵּל
יוֹנָה הַנְּבִיא אֶל ה' אֱלֹקָיו שֶׁיִּצִּיל אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעֲנִיּוּת וְרַעַב שְׂמִינִיעַ אֶל הַמַּעֲמִים, וּבְאוּתוֹ
הַזְּמַן כְּאֲשֶׁר יִתְמַלֵּא סֵאת הַצְּרוּת יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מֵהַגְּלוּת, כְּמוֹ שְׂכַתוּב (שְׂמוּאֵל ב כב-כח),
”וְאֵת עַם עֲנֵי תוֹשִׁיעַ” רומז שְׂכַתוּב יְהִי יִשְׂרָאֵל בְּעֲנִיּוּת אֲזִ יוֹשִׁיעַם וַיִּגְאֹלֵם. (וּבְלִמּוּד
הַזְּהַר הַקָּדוֹשׁ נִצְלִים מִכָּל הָעֲנִיּוּת וְהַנְּסִינּוּת).

יא) הַגְּאוּלָּה תַהֲיָה עַל יְדֵי שְׁנַתְּדַבֵּק בְּצַדִּיק שֵׁישׁ לוֹ כַּח לַהֲמֵן וְלַהֲיוֹת תַּבַּת נַח שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
הוּא הַרְשֵׁב"י הַקָּדוֹשׁ

ובימינא פְּקוּן, (דף נד.) בְּגִין דְּצַדִּיק ח"י עֲלָמִין אִיהוּ עֲנֵי דְאַתְקַשְׁר בִּימִינָא, דְּאִיהוּ
פְּסַח, כְּגוּוֹנָא דְיִשְׂרָאֵל דְאַתְמַר בְּהוּן (יחזקאל טו ז) וְאֵת עָרוֹם וְעָרְיָה, וְהֵאֵי יוֹנָה אִיהִי
יוֹנָה דְתִיבַת נַח.

כד אתפקח, אית למאן דאתפקח לטב. ולמאן דלא
אתפקח לטב. ווי למאן דאתפקח ועינא אתערב
בסומקא, וסומקא אתחזי לקבליה, ומכסיא עינא. מאן
ישתזיב מניה. אבל עתיק יומין, טבא דעינא. תוור
בגו תוור. תוור דכליל כל תוורי. זכאה חולקיה, למאן
דישגח עלויה, חד תוור מנייהו. ועל דא ודאי כתיב
טוב עין הוא יבורך. וכתיב (ישעיה ב) בית יעקב לכו
ונלכה באור יי.

תאנא, (עם כל דא) שמייה דעתיקא סתים מפלא,
ולא מתפרש באורייתא, בר מן אתר חד,
דאומי זעיר אפין לאברהם, דכתיב, (בראשית כב) בי
נשבעתי נאם יי. נאם דזעיר אפין. וכתיב, (בראשית מח)

ספר נפלאות הוזהר

[באור: ובימינא יפקון - שיצאו בחסד וברחמים בזכות הצדיק שמשים עצמו
כעני כמו שאמרו חז"ל ברכות (דף טו): אמר רב יהודה אמר רב בכל יום ויום פת
קול יוצאת מהר חורב ואומרת כל העולם פלו נזנין בשביל חנינא בני וחנינא בני
די לו פקב תרובין מערב שבת לערב שבת, וכמו בפסח שדלג השם על מצב ישראל
וגאלם, כך יגאלנו בגאולה האחרונה אפלו שאין לנו זכיות, על ידי שנתדבק בצדיק
שיש לו פת להגן ולהיות תחת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש שהבטיח (ספא
דף מה:): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטר

בְּדַ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל דְּלַעֲיָלָא. וְכָתִיב (ישעיה מ"ט)
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּדַ אֶתְפָּאֵר, לְיִשְׂרָאֵל קֵאֲמַר דָּא. וְתַנִּינָן
עֲתִיק יוֹמִין אָמְרוּ וְהָאִי וְהָאִי שְׁפִיר.

תַּנְיָא, כְּתִיב (דניאל ז) חֲזַה הָוִית עַד דִּי כְּרִסְוֹן רְמִין
וְעֲתִיק יוֹמִין יְתִיב. כְּרִסְוֹן רְמִין, מָאן הוּא.
אָמַר לְרַבִּי יְהוּדָה, קוּם בְּקִיּוּמְךָ וְאֶתְקִין כְּרִסְיָא דָּא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כְּתִיב (דניאל ז) כּוֹרְסִיָּה שְׁבִיבִין דִּינֹור.
וְעֲתִיק יוֹמִין יְתִיב עַל הָאִי כְּרִסְיָא. מָאִי טַעְמָא.
דְּתַנְיָא אִי עֲתִיק יוֹמִין לָא יְתִיב עַל הָאִי כְּרִסְיָא, לָא
יְכִיל לְאֶתְקִימָא עֲלֵמָא, מְקַמֵּי הַהוּא כּוֹרְסִיָּא. כַּד
יְתִיב עֲתִיק יוֹמִין עֲלֵיהּ לְכַפְיָא (ס"א אֶתְכַפְיָא) לְהַהוּא

ספר נפלאות הזוהר

אֵת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מִן הַדִּין מִיּוֹם שְׁנֹכְרָאֲתִי עַד עֲפָה, וְכוּ', כֵּן נִזְכָּה לְגַאֲלָה בְּרַחֲמִים
בְּמַהְרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן].

(יב) על ידי לימוד הזוהר הקדוש מתמתקים היסורים (נשא דף קנ"ג).
[ופנה רבי שמעון להרעיא מהימנא ופירש לו מה שכתוב "שם שם לו חק ומשפט"
באופן אחר, ואמר] וְרַעְיָא מְהִימְנָא, [שנשמתך מתנוצצת בתלמידי חכמים שבכל דור,
תִּפְּזֵן אֶתְקִיָּים כְּךָ, [שם בגלות נתקיים כך, מה שכתוב] שָׁם שָׁם לוּ חֵק וּמִשְׁפָּט [היינו
התלבשות התורה העליונה בששה סדרי משנה שבמט"ט, שיש בהם קושיא ומחלוקת
ומרירות, והוא מתמרמר בתוכם עד שמתלבן ההלכה], וְשָׁם נִסְפָּה. [ומפרש] וְכֵהָאִי

כורסייא, ומאן דרכיב שליט. בעידנא דנטיל מהאי
 כורסייא, ויתיב על כורסייא אחרא, כורסייא קדמאה
 רמיו, דלא שלטא אלא איהו דרכיב ביה עתיק יומין.
 אמר רבי שמעון לרבי יהודה, יתתקון ארחה, וייתי בד
 מעתיק יומין.

ותא חזי, כתיב (ישעיה מא) אני יי ראשון ואת אחרונים
 אני הוא. פלא הוא, והוא סתים מפל סטרוי.
 (בהאי) חוטמא. תאנא, בחוטמא אשתמודע פרצופא.

ותא חזי, מה (דף ק"ל ע"ב) בין עתיקא, לזעיר אפיו.
 דא מאריה דחוטמא מחד נוקבא חיון, ומחד
 נוקבא חיון דחיון. האי חוטמא. הוא פרדשקא, דביה

ספר נפלאות הוזהר

עץ הדעת טוב ורע, דאיהו איסור והיתר. [ובעץ הדעת טוב ורע שמשם הוא ענין
 איסור והיתר, דהיינו על ידי התורה שבעל פה שהיא ששה סדרי משנה שמצד מלאך
 מט"ט, יתעלו התלמידי חכמים מחמת שייגעו עצמם בעסק התורה שבעל פה] ובאינון
 רזין דאתגליין על ידך, [ובאלו הסודות שנתגלו על ידך, וימתקו המים. [דהיינו]
 כמלח דממתקת בשרא, קבי יתמתקון כרוזיא דאתגליין על ידך, קל אינון קושזין
 ומחלוקות, כמלח הממתקת את הבשר, כך יתמתקו ויתיישבו בכח הסודות שנתגלו
 על ידך כל אלו הקושיות והמחלוקת, כי יש כמה מאמרי חז"ל שאינן מתיישבים
 אלא על דרך הסוד, דמיון מרינן דאורייתא דבעל פה, [כי מים המרים של התורה
 שבעל פה, דהיינו מה שטעמו טעם מר בתורה מחמת הקושיות, אתהדרו מתיקן מי
 אורייתא, [על ידי הסודות חוזרים להיות מי התורה מתוקים].

נָשִׁיב רוּחָא דְחַיִּי, לְזַעֵיר אַפְּיָן. וְקָרִינָן לִיה סְלִיחָה.
וְהוּא נַחַת רוּחַ, אַתְּפַסְמוּתָא דְרוּחָא.

דְרוּחָא דְנַפְּיָק (מִתְּכָא) מְאִינוּן נּוֹקְבִי, חַד רוּחָא נַפְּיָק
לְזַעֵיר אַפְּיָן. לְאַתְעָרָא (ס"א חַיִּין מִכָּל סְטָרִין,
חִירוּ מִכָּל סְטָרִי, חַיִּין דְחַיִּין) לִיה בְּגַנְתָּא דְעָדָן. וְחַד
רוּחָא דְחַיִּי, דְבִיָּה זְמִין לְזַמְנָא לְבְרִיָּה דְדוּד, לְמַנְדַּע
חֲכָמָתָא. וּמִהֵהוּא נּוֹקְבָא, אַתְעָר וְנַפְּיָק רוּחָא מְמוּחָא
סְתִימָאָה, וְזְמִין לְאַשְׂרָאָה עַל מַלְכָּא מְשִׁיחָא, דְכְּתִיב,
(ישעיה יא) וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה
וְגִבּוֹרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ. הָא הָכָא אַרְבַּע רוּחִין,
וְהָא רוּחָא חָדָא אַמְרִינָן. אַמְאִי תִּלְתָּ. קוּם רַבִּי יוֹסִי
בְּקִיּוּמָךְ.

ספר נפלאות הזוהר

וְיִסּוּרִין דִּילָךְ, [והיסורים והצער שלך, דהיינו הצער שמגיע להעוסקים בתורה],
בְּרִזִין אֲלִין דְאַתְגְּלִיין עַל יְדָךְ, [הוּן לָךְ מְתִיקָן, [בסודות האלו שמתגלים על ידך יהיו
לך מתוקים, כי על ידי הסוד ישיגו את מעלות היסורים, וכשאדם משיג את מעלות
היסורים ישמח בהם], וְיִתְדְרוּן לָךְ כָּל דְחֻקֵּין דִּילָךְ, כְּחֻלְמִין דְעֵבְרִין. [ויחזרו לך כל
הצרות שעברו עליך כמו חלומות שעוברים ואינם], וְחַלְמִין, כְּהִיפּוּף אַתְּוֹן מְלִ"ח.
דְמַמְתְּקַת יַת בְּשָׂרָא. [ומלת חל"ם בהיפוך האותיות היא מל"ח הממתקת את הבשר],
אוּף יִסּוּרִין מְמַתְקִים. [כך היסורים שממתקים כמלח יהיו כמו חלום], כְּמָה דְאוּקְמוּךְ.
[כמו שביארו החכמים (עין מסכת ברכות דף ה' ע"א)].

קם רבי יוסי ואמר. ביומוי דמלכא משיחא, לא
 יימרון חד לחד, אליף לי חכמתא, דכתיב, (ירמיה
 לא) ולא ילמדו עוד איש את רעהו וגו', פי כלם ידעו
 אותי למקטנם ועד גדולם. ובההוא זמנא, יתער עתיק
 יומין, רוחא דנפיק ממוחא סתימאה דכלא, וכד
 ישלוף דא, פל רוחין דלתתא יתערון עמיה. ומאן
 אינון. אינון (תרין) בתרין קדישין דזעיר אפין. ואינון
 שיתא רוחין אחרנין, דיהבי (ס"א דהכי) אינון (ס"א ואינון
 שיתא רוחין, תלת רוחין אינון דכלילן תלת אחרנין)
 דכתיב רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת
 ויראת יי.

ספר נפלאות הזוהר

(י) בירור הסיגים – הרשעים מישראל

ולרשעים מתהדרן יסורין מלח סדומית, [ולרשעים יחזרו היסורים כמו מלח
 סדומית], דאיהי מסמא את העינים, [שהוא מעוור את העינים, כי לא ישיגו את מעלות
 היסורים בחבלי משיח ויבעטו בהם ויצאו מכלל ישראל], לקיימא בהו [לקיים בהם
 מה שכתוב] (איוב יא כ') ועיני רשעים תקלינה. [ולא יזכו לראות בטוב ה', וענין זה
 יעשה הקב"ה לנסות בהם את ישראל לראות היעמדו באמונתו, ועל ידי זה יתבררו
 ויתלבנו].

ואינון (דף קנ"ג ע"ב) ערב רב רשיעיא, [ואותם הערב רב הרשעים], דיתקנים בהו
 בההוא זמנא, [שיתקיים קודם ביאת המשיח מה שכתוב] (דניאל יב י') תתבררו ויתלבנו
 ויצרפו רבים והרשיעו רשעים. [כי אז יהיה בירור הגמור של כל הבחינות שיש
 בישראל, ומפרש] יתלבנו: אינון מארי משנה. [אלו הם בעלי משנה שיתבררו על

דְתַיְנִין, כְּתִיב (דברי הימים א כט) וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה עַל כִּסֵּא
 יי. וְכָתִיב (מלכים א י) שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לְכִסֵּא.
 וּמִלְכָּא מוֹשִׁיחָא זְמַן לְמִיתַב בְּשַׁבְעָה. שִׁיתָא אֵינֹן
 וְרוּחָא דְעַתִּיק יוֹמִין דְּעַלְיֵיהוּ, הָא שַׁבְעָה. כְּמָה
 דְּאִתְמַר. (תְּלַת רוּחֵי אֵינֹן דְּפִלְלִין תְּלַת אַחֲרָנִין) אָמַר
 לֵיה רַבִּי שְׁמַעוֹן, רוּחְךָ יְנוּחַ לְעֵלְמָא דְאַתִּי.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב (יחזקאל לו) כֹּה אָמַר יי מֵאַרְבַּע רוּחוֹת
 בָּאֵי הָרוּחַ וְגו'. וְכִי אַרְבַּע רוּחֵי עֵלְמָא, מָאֵי עֲבָדֵי
 הָכָא. אֲלָא אַרְבַּע רוּחֵי יתְעַרוֹן. תְּלַת אֵינֹן. וְרוּחָא
 דְּעַתִּיקָא סְתִימָא אַרְבַּע, וְהָכִי הוּו. דְּכַד יְפּוּק דָּא, נְפָקִין
 עֲמִיּוּהַ תְּלַתָּא, דְּכִלְיִן בְּגוּ תְּלַתָּא אַחֲרָנִין.

ספר נפלאות הזוהר

ידי לימוד התורה, וְיִצְרָפוּ: אֵינֹן יִרְעָא קְדִישָׁא דְשָׂאָר עֲמָא. [אלו הם זרע קודש של
 שאר העם שיתבררו על ידי מצות ומעשים טובים וצדקה, הָדָא הוּא דְכְתִיב, [זהו
 שכתוב] (זכריה יג ט') וְיִצְרָפְתִּים בְּצִרוֹף אֶת הַכֶּסֶף. [דהיינו על ידי הכסף שנותנים
 לצדקה,] וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים, אֵינֹן עֲרַב רַב. [אלו הם הערב רב שיצאו מכלל ישראל].

(יד) הַעוֹסְקִים בְּזוּהַר הַקְּדוֹשׁ יִפְּנוּ לְהִיכָנֵס בְּתַבַּת נַח - וְלְהַנְצִיל מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג
 [ומה שכתוב] (דניאל יב) וְהַמְשַׁכִּילִים יִכְיֵנוּ, אֵינֹן מְאַרִי קְבֵלָה, [אלו הם בעלי
 הקבלה העוסקים בסודות התורה,] דְּאִתְמַר בְּהוֹן [שנאמר בהם] (דניאל יב ג') וְהַמְשַׁכִּילִים
 יִנְהִירוּ כְּזוּהַר הַרְקִיעַ. [והיינו] אֵלִין אֵינֹן דְּקָא מְשַׁתְּדִלִין בְּזוּהַר דָּא, דְּאִקְרִי סֵפֶר הַזוּהַר,
 [אלו הם שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר, כלומר שמייגים עצמם להבין את

וְזִמְיִן קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַפְקָא חַד רוּחָא דְכְּלִיל
 מִכְּלָהּוּ. דְּכְּתִיב מְאַרְבַּע רוּחוֹת בְּאֵי הַרוּחַ.
 אַרְבַּע רוּחוֹת בְּאֵי לֹא כְּתִיב כְּאֵן, אֶלָּא מְאַרְבַּע רוּחוֹת
 בְּאֵי. וּבִיּוֹמֵי דְּמַלְכָּא מְשִׁיחָא, לֹא יִצְטָרְכוּן לְמִילָף חַד
 לְחַד, דְּהָא רוּחָא דְּלְהוֹן דְּכְּלִיל מִכְּל רוּחִין. יְדִיעַ כְּלָא.
 חֲכָמָה וּבִינָה יַעֲזָה וּגְבוּרָה (רוּחַ) יַעֲזָה וְיִרְאָת יְיָ. מְשׁוּם
 רוּחָא דְּכְּלִילָא מִכְּל רוּחִי. בְּגִין כִּד כְּתִיב, מְאַרְבַּע
 רוּחוֹת, דְּאֵינּוּן אַרְבַּע דְּכְּלִילִין בְּשַׁבְעָה דְּרַגְיִן עֲלֵאִין
 דְּאַמְרוּן. וְתַאנָּא, דְּכְּלָהּוּ כְּלִילִין בְּהַאי רוּחָא דְּעַתִּיקָא
 דְּעַתִּיקוֹן, דְּנִפְיִק מִמוּחָא סְתִימָאָה לְנוֹקְבָא דְּחוּטְמָא.
 וְתַא חֲזִי, מַה בֵּין חוּטְמָא לְחוּטְמָא. חוּטְמָא דְּעַתִּיק
 יוֹמִין חֲזִין מִכְּל סְטְרוֹי. חוּטְמָא דְּזַעִיר אֲפִין,

ספר נפלאות הזוהר

עומק דבריו, דְּאֵיהּוּ כְּתִיבַת נַח, [שהוא כתיבת נח, כמו שתיבת נח לא זכו להכנס בה אלא מעט, כך לא יוזכו להכנס בהבנת ספר הזוהר אלא מעט, וזה שאמר] דְּמִתְכַּנְּשִׁין בְּהַ שְׁנַיִם מְעִיר, וְשַׁבַּע מִמְּלְכוּתָא. [שנאספים בו שנים בעיר ושבעה מן המלכות, דהיינו מכל המדינה, וְלְזַמְנִין] וּלְפַעְמִים כְּשֵׁאִין זְכוּת בְּדוּר, אִז רַק] אֶחָד מְעִיר, וְשְׁנַיִם מִמְּשַׁפְּחָה. [כלומר מעטים יהיו הזוכים להבין את ספר הזוהר,] דְּכַהֲוֹן [כי באלו שיזכו להבין את ספר הזוהר] יִתְקַיֵּים [מה שכתוב] (שמות א כב) כֹּל הַבֵּן הַיּוֹד [היינו כל הנשמות הנולדות מאימא קדישא,] הַיְאֻרְהָ תְּשְׁלִיכוּהוּ. [דורש האור"ה נוטריקון אור ה', (ועוד יש לומר היאור"ה כמו ליאור"ה דהא אחרונה כל' בתחילתה, (רש"י עה"פ הבאים מצריימה), ולהיאור"ה נוטריקון ליהי אור"ה וזה אור"ה הגנוז בתורה, ומתגלה בספר

בְּתִיב, (שמואל ב כב) עֲלֶה עֵשֶׂן בְּאֶפֶס וְאִשׁ מִפִּי תֹאכַל
וְגו'. עֲלֶה עֵשֶׂן בְּאֶפֶס, וּמֵהָהוּא עֵשֶׂן דְּלִיק נֹר, בְּד
סְלִיק תִּנְנָא לְבִתָּר. גַּחְלִים בְּעָרוּ מִמְּנֹנֹ. מֵהוּ מִמְּנֹנֹ (ג'
נוֹסְחִי). מֵאוֹתוֹ עֵשֶׂן. מֵהָהוּא חוֹטְמָא, מֵהָהוּא אִשָּׁא.

תִּנְנָא, בְּד הָוָה רַב הַמְּנוֹנָא סְבָא בְּעֵי לְעֲלָאָה
עֲלוֹתֶיהָ, אָמַר לְבַעַל הַחוֹטֵם אֲנִי מִתְפַּלֵּל,
לְבַעַל הַחוֹטֵם אֲנִי מִתְחַנֵּן. וְהֵינֵנו דְּבְתִיב, (ישעיה מוה)
וְתַהֲלִתִּי אֶחָטֵם לָךְ, הָאִי קָרָא לְעֵתִיק יוֹמִין אָמְרוּ.

תִּנְנָא, אֹרְכָא דְחוֹטְמָא, תִּלְתַּת מְאָה וְחַמְשָׁה וְשִׁבְעִין
עֲלָמִין, אֶתְמַלְיִין מִן הָהוּא חוֹטְמָא. וְכִלְהוּ
מִתְדַבְּקִין בְּזַעִיר אַפִּין. הָאִי תוֹשְׁבַחְתָּא דְתַקוֹנָא

ספר נפלאות הזוהר

[זוהר הקדוש] וְדָא אֹרְכָא דְסִפְרָא דָא, [וזוהר האור של ספר הזה שיזכו לראות באורו],
וְכִלְאֵל עַל סִיבָה דִּילָךְ. [והכל הוא על סיבה שלך ובכחך, לפי שאתה מתלבש בנשמות
של תלמידי חכמים].

(טו) וְרַבְעָם הַשְּׁתַדֵּל וְעִסַק עִם הַשְּׁקָצִים שֶׁהֵם עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשִׁבִיל הַמְּמוֹן שְׁלָהֶם וְלֹא הַשְּׁתַדֵּל
לְהַחְזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה – וְזוּהוּ סַבְתָּ אַרְיִכַת הַגְּלוּת

[וזוה שאמר] וּמֵאֵן גְּרִים דָּא. [ומי גרם את אריכות הגלות], עוֹרְבַּ [דהיינו ירבעם
שחטא והחטיא את ישראל והשחיר פניהם כעורב, (ועודו דהוא כעורב שלא נאמן בשליחותו)]
דְּאֵנְתָּ תְּהָא בְּהָהוּא זְמַנָּא, פִּיּוֹנָה. [כי אתה רעיא מהימנא תהיה בעת ההיא כיונה של
נח שעשתה שליחותה בנאמנות] דְּשְׁלִיחַ אַחְרָא דְאַקְרִי בְּשִׁמְךָ, [כי שליח אחר דהיינו
ירבעם הנקרא בשמך] (כי כל חכמי ישראל היו בפניו כקליפת השום (ועודו שהיה מלך ישראל

דחוטמא הוא. וכל תקוני דעתיק יומין, אתחזון ולא
אתחזון, אתחזון למארי מדין, ולא אתחזון לכלא.

פתח רבי שמעון ואמר, ווי מאן דאשיט ידוי בדיקנא
יקרא עלאה, דסבא קדישא, טמירא סתימא
(ג"א טמיר וסתיים מפלא) דיקנא דהיא תושבחתא.
דיקנא דסתיים ויקיר מפל תקוני. דיקנא דלא ידעין
עלאין ותפאין. דיקנא דהיא תושבחתא דכל תושבחי.
דיקנא דלא הוי בר נש נביאה וקדישא דיקרב למחמי
ליה. דיקנא דהיא תלייא בשערוי עד טבורא דלבא.
חנורא כתלגא יקרא דיקירין. טמירא דטמירין.
מהימנותא דמהימנותא דכלא.

ספר נפלאות הוזהר

וכמשה רבינו שנאמר בו ויהי בישורון מלך)) [פְּעוּרָב דְּאִשְׁתְּלַח בְּקַדְמֵיתָא, וְלֹא אֶתְהַדְר
בְּשְׁלִיחוּתָא, [הוא נדמה לעורב ששלחו נח בתחילה מן התיבה ולא חזר בשליחותו,
כי לא רצה לילך בשליחותו, וכן ירבעם לא עשה שליחותו להחזיר ישראל בתשובה,
אלא] דְּאִשְׁתְּדַל בְּשִׁקְצִים, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן, (במסכת פסחים דף מט ע"ב) עָמִי הָאֶרְץ שְׁקִץ.
[שהשתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ שנמשלים לשקץ], גִּינֵן מְמוּנָא דְּלְהוֹן,
[בשביל הממון שלהם שנתנו לו], וְלֹא אִשְׁתְּדַל בְּשְׁלִיחוּתֵיהּ לְאַהֲדָרָא לְצַדִּיקָיָא
בְּתִיּוּבָתָא. [ולא השתדל בשליחותו להחזיר את ישראל שהם צדיקים בתשובה], כְּאִילוּ
לֹא עָבִיד שְׁלִיחוּתָא דְּמֵאֲרֵיהּ. [ולכן נחשב לו כאילו לא עשה שליחות קונו בשביל
מה שנשלח לעולם הזה, לכן נגרם הגלות על ידו]. (ויש להקשות מדוע אמר כאילו לא
עבד, הרי ממש לא עשה שליחותו, ולמה אמר כאילו?)

תַּאנָא, בְּצַנִיעוּתָא (ד קל"א ע"א) **דְּסַפְרָא, דְּהַאי**
דִּיקְנָא מְהִימְנוּתָא דְּכָלָא, נְפִיק מְאוּדְנוּי,
וְנַחִית סוּחַרְנִיָּה דְּפוּמָא קְדִישָׁא, וְנַחִית וְסָלִיק וְחָפִי,
בְּתַקְרוּבְתָא (ס"ג) דְּבוּסְמָא טָבָא, תְּוֹרָא דִּיקְרָא
(ס"א דְּבְדִיקְנִיָּה). וְנַחִית (ס"א) תְּוֹרָא יְקִירָא דְּדִיקְנִיָּה
נַחִית) בְּשִׁקוּלָא, וְחָפִי עַד טְבוּרָא. הוּא דִּיקְנָא יְקִירָא,
מְהִימְנָא שְׁלִימָא, דְּנִגְדִין בֵּיה תְּלַת עֶשֶׂר נְבִיעִין, מְבוּעִין
דְּמִשְׁחָ רַבּוּת טָבָא, בְּתְּלַת עֶשֶׂר תְּקוּנִין מִתְּתַקְנָא.

תְּקוּנָא קְדָמָאָה. מִתְּתַקֵּן שְׁעָרָא מְלֵעִילָא, וְשָׂרִי
מֵהָהוּא תְּקוּנָא דְּשְׁעָר רִישִׁיָּה, דְּסָלִיק

ספר נפלאות הזוהר

ויש לומר שרומז לרבנים שבאמת הם בונים בנינים גדולים, ולכאורה עושים מעשים טובים עם הרבה פרסום, אך באמת כוונתם הוא רק לחמדת הממון, ואילו העיקר שזה להחזיר את עם ישראל בתשובה ולדאוג לגאולה, זה לא עושים, ולכן אמר "כאילו" דכלפי חוץ חושבים שעושים המון, ורק יודע תעלומות רואה שלא עושים כלום, ולא איכפת להם מכלל ישראל ומצער השכינה הקדושה⁴ (עיי' אור הזוהר בשם המרח"ו והרמח"ל).

4. וְאֶפְּלוּ כָּל אֵינֻן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרִיקְתָא, כָּל חֹסֵד דְּעִבְדִין לְגַרְמִיָּהוּ עִבְדִין:
 וְזֶה לְשׁוֹן תְּקוּנֵי זְהַר (תְּקוּ ל' דף ע"ג): וְרוּחַ אֱלֹקִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, מֵאֵי וְרוּחַ, אֶלָּא
 בְּרַבֵּי בְּזִמְנָא דְּשִׁכְיָתָא נַחְתָּת בְּגִלוּתָא, הָאֵי רוּחַ נָשִׁיב עַל אֵינֻן דְּמִתְעַסְקִי בְּאוּרִיקְתָא, בְּגִין

בתקונאי לעילא מאודנאי, ונחית מקמי פתחא דאודנין,
בחד חוטא בשקולא טבא, עד רישא דפומא.

תקונא תנינא. מתתקון שערא מרישא דפומא,
(וסליק) עד רישא אחרא דפומא, בתקונא שקיל.

תקונא תליתאה. מאמצעיתא דתחות (ס"א דהאי)
חוטמא, מתחות תרין נוקבין, נפיק חד
אורחא, ושערא אתפסק בההוא ארחא, ומליא מהאי
גיסא, ומהאי גיסא שערא, מתקונא שלים סותרגיה
דההוא אורחא.

תקונא רביעאה. מתתקון שערא (ונחית) תחות
פומא, מרישא חדא לרישא חדא, בתקונא שלים.

שכינתא דאשתפכת ביניהו, והאי רוח אתעביד קלא, ונימא הכי אינון דמיכין דשינתא בחוריהון,
סתימין עינין אטימין דלבא, קומו ואתערו לגבי שכינתא, דאית לכון לבא בלא סכלתנו למנדע
בה, ואיהו ביניכו.

והוא דמלה קול אומר קרא כו' וכל חסדו כציון השדה (ישעיה מ ו), כל חסד דעבדין
לגממיהו עבדין, ואפילו כל אינון דמשפתדלין באורייתא, כל חסד דעבדין לגממיהו עבדין כו',
דאלין אינון דעבדין לאורייתא ופשה, ולא בעאן לאשתדלא בהקמה דקבלה כו', עד כאן לשוננו.
למוד הזהר באמת הוא סעד וסמך לשכינה: וזה לשון אור החמה בשם הרמ"ק (זהר דף
ק"ה עמוד ב'): ואם תאמר בדורות אלו שאנו עוסקים בזהר מאי איכא למימר, ויש לומר, שהוא
רבי שמעון בן יוחאי העיד בתקונים שהספר בעצמו יהיה נסתר עד דור האחרון דור המשיח,
פי צרף גדול הוא עסק החכמה הזאת ליחד קודשא בריך הוא ושכינתו לסמך אל זה בגלות,

תְּקוּנָא הַמִּישָׁאָה. תְּחוּת פּוּמָא נְפִיק אֲרַחָא אַחְרָא,
בְּשִׁקוּלָא דְאַרְחָא דְלַעִילָא, וְאַלִין תְּרִין אֲרַחִין
רְשִׁימִין עַל פּוּמָא, מִכָּאן מִכָּאן.

תְּקוּנָא שְׁתִּיתָאָה. מִתְּתַקֵּן שִׁעְרָא, וְסָלִיק וְנְפִיק מְלָרַע
לַעִיל לְרִישָׁא דְפּוּמָא. וְחָפִי תְּקָרוּבְתָא
דְּבוּסְמָא טָבָא, עַד רִישָׁא דְפּוּמָא דְלַעִילָא. וְנַחֲת
שִׁעְרָא לְרִישָׁא דְפִתְחָא דְאַוּרְחָא תְּתָאָה דְפּוּמָא.

תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה. פְּסִיק שִׁעְרָא, וְאַתְחִזֵּן תְּרִין תְּפוּחִין,
בְּתְּקָרוּבְתָא דְבוּסְמָא טָבָא, שְׁפִירוֹן וְיָאֵן
לְמוּחִזִּי. בְּגִינֵיהוֹן אַתְקִיִּים עֲלֵמָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב,
(מושלי טז) בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים.

ספר נפלאות הזוהר

וּבְךָ יִתְקַיְּיִם רְזָא דְיוֹנָה, [ובך משה רעיא מהימנא יתקיים הסוד של יונה הנביא,
דְּעָאל בְּעַמְקִין דְּתַהוּמֵי יַמָּא, [שנכנס בעמקי תהום הים], הָכִי תִיעוּל אַנְתָּ בְּעַמְקִין
דְּתַהוּמֵי אוּרְיִיתָא, [כך תיכנס אתה בעומקי תהומות התורה], הָדָא הוּא דְכְּתִיב, [זה
שֶׁאֵמַר יוֹנָה הַנְּבִיא] [יונה ב] וַתִּשְׁלִיכֵנִי מִצּוּלָה בְּלִבְבַי יָמִים. [הרומז על ים התורה].
(מְתוּק מְדַבֵּש).

וְלָכֵן נִתְגַּלָּה הַסֵּפֶר הַזֶּה בְּדוֹר הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן, לְרִאוּת אִם יַעֲסִקוּ בּוֹ בְּאַמְתוּת לַעֲשׂוֹת סְמֶךְ וְסַעֲד
לְשִׁכְנָה.

תְּקוּנָא תְּמִינָאָה. נְפִיק חַד חוּטָא דְשַׁעְרֵי סוּחְרַנִי
דְדִיקְנָא, וְתַלְיִין בְּשַׁקּוּלָא עַד טַבּוּרָא.

תְּקוּנָא תְּשִׁיעָאָה. מַתְעַרֵי וּמַתְעַרְבִין שַׁעְרֵי דִיקְנָא,
עִם אֵינוּן שַׁעְרֵי דְתַלְיִין בְּשַׁקּוּלָא, (דְתַלְיִין) וְלֹא נַפְקִי
דָא מִן דָא.

תְּקוּנָא עֲשִׂירָאָה. (מַתְעַרְבִין) נַחְתִין שַׁעְרֵי תַחֲוֹת
דִיקְנָא, וְחַפְיִין בְּגִרוּנָא תַחֲוֹת דִיקְנָא.

תְּקוּנָא חַד סַר. דְלֹא נַפְקִין נִימָא מִן נִימָא, וּמַתְשַׁעְרִין
בְּשִׁיעוּרָא שְׁלִים.

ספר נפלאות הווהר

(טו) וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. אִיזָה מוֹשֵׁב לְצִים זֶה (לִילִיָּה) אָמַם שֶׁל עַרְב רַב. שֶׁהִיא מְטַמְּאָה
כְּנֵדָה בְּמוֹשְׁבָהּ. וְכֵן עַרְב רַב מְטַמְּאִים בְּמוֹשְׁבָם לְצַדִּיקִים שְׂיֹשְׁבִים בְּיַנְיָהֶם
וּבְתַקּוּנֵי זוּהַר (תִּקּוּן י"ג דף כ"ז ע"ב) עַל הַפְּסוּק אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת
רְשָׁעִים וְגו' - אֲשֶׁרִי וַתְּהַלְתּוּ שֶׁל הָאִישׁ - אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים, בְּדַרְךָ חֲטָאִים
לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. (תְּהִלָּה פָּרָק א פְּסוּק א)
אֲשֶׁרִי הָאִישׁ. הוּא אַהֲיָה אֲשֶׁר אַהֲיָה. רֹאשׁ לְכָל הַרְּאִשִׁים וְעֲלִיָּה נֹאמֵר (שִׁיר ז)
רֹאשֶׁף עֲלִיָּה כְּפַרְמֶל. וְזֶה תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ. וְדַלַת רֹאשֶׁף כְּאַרְגָּמָן. זֶה תְּפִלִּין שֶׁל יָד.
וּבֹו מְשַׁבְּחִים לְבַת בְּזָה הָאֲשֶׁרִי (וְעַל בָּן בְּרֹאשִׁית שֵׁם אֲשֶׁרִי שֵׁם בַּת) זֶה הוּא שְׁכָתוּב (בְּרֹאשִׁית
ל) בְּאֲשֶׁרִי כִי אֲשֶׁרוּנִי כְּנוֹת. {הֵם הַצַּדִּיקִים שְׁמַעְעִים אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה} מִי זֹכֵה
לִיכְנֵס שָׁמָּה, אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים. שֶׁהִיא עֵצָה רְעָה מִצַּד שֶׁל עֵץ הַדְּעַת טוֹב

תקונא תריסר. דלא תליין שערי על פומא, ופומא
אתפני מפל סטרוי, ויאן שערי סחור סחור ליה.

תקונא תליסר. דתליין שערן בתחות דיקנא, מפאן
ומפאן, ביקרא יאה, ביקרא שפירא. מחפיין
עד טבורא. לא אתחזי (ס"א לאתחזאה) מפל אנפי
תקרבא דבוסמא, בר אינון תפוחין שפירין חוורין,
דמפקין חייין לעלמא, ומחזיין חדו לזעיר אפיין.

בתליסר תקונין אליו, נגדין ונפקין תליסר מבוועין
דמושא רבות, ונגדין לכל אינון דלתתא.
ונהרין ביהוא משיחא. ומשיחין מההוא משיחא,
דבתליסר תקונין אליו. בתליסר תקונין אליו אתרשים

ספר נפלאות הזוהר

ורע. (מי הרשעים. זה סמאל ונחש) ובדרך חטאים לא עמד. איזה דרך חטאים. זו שנאמר
בה (משלי ל) כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה וגו'. ובמושב לצים לא ישב.
איזה מושב לצים זו (לילית) אמם של ערב רב. שהיא מטמאה כנדה במושבה. וכן
ערב רב מטעמי הזוהר (1) מטמאים {1} {א} במושבים לצדיקים שיושבים ביניהם,
כנדה. ומי שמתדבק באותו אשרי. שהוא הכתר והראש של התורה. נאמר בו והנה
כעץ שתול על פלגי מים. וזה עץ החיים שנאמר בו ועלהו לא יבול {3}: (נתיבי
הזוהר): {א}

היות וחז"ל גילו לנו שהערב רב הם המעפכים את ביאת המשיח, וכל הצרות
מתקתם, והזוהר הקדוש מלא מזה בהרבה מקומות, לקטנו מראה מקומות נרחב
ובהיקף נפלא: (ראה נתיבי הזוהר בהוספות אות א). (מטעמי הזוהר) (1)

דיקנא יקרא, סתימאה דכלא, דעתיק דעתיקין. מתרי
תפוחין שפירן דאנפוי, גהירין אנפוי דזעיר אנפין, וכל
חינור (ס"א חינור) ושושן דאשתכחו לתתא, גהירין
ומתלהטין מההוא גהורא דלעילא. תקונין תליסר
אלין, אשתכחו בדיקנא, ובשלימות דיקנא בתקוניו,
אתקרי בר גש נאמן. דכל דחמי דיקניה, תלי ביה
מהימנותא.

תאנא בצניעותא דספרא, תליסר תקונין אלין דתליין
בדיקנא יקרא, בשביעאה (מנהון) משתכחי
בעלמא, ומתפתחי בתליסר תרעי דרחמי. ומאן
דאשיט ידיה לאומאה, כמאן דאומי בתליסר תקוני
דיקנא. האי בארץ אפין. בזעיר אפין בכמה. אמר

ספר נפלאות הזוהר

(י) המצפים ומאמינים לגאולה, הם יזכו לכל הטובות המובטחות:

פתח רבי יוסי ואמר, (ישעיה מא) הן יבשו ויפלמו כל הנחלים בך וגו'. זמין
קודשא בריך הוא למעבד לישראל. כל אינון טבאן, דקאמר על ידי נביאי קשוט...
(עתידי הקב"ה לעשות לישראל את כל הטובות שנתבאו נביאי האמת, ויכלו עליהם בגלות...) אכל אזלין לבי
מדרשות, פתחין ספרין, ותמאן כל אינון טבאן, דקא מחכין, ותמאן פתיבין באורייתא,
דאבטח לון קודשא בריך הוא עלייהו, ומתנחמין בגלותהון... (וישראל החזיקו מעמד כאשר
ראו בספרים הקדושים את כל ההבטחות והטובות שהבטיח השי"ת...) ועל דא, הן יבשו ויפלמו כל הנחלים
בך. מאי כל הנחלים בך. דאתקפו נחיריהון ברגו אעלך בגלותא דא. בההוא זמנא.
יבשו ויפלמו מכל טבין דתחמון להון לישראל. (ועל זה התנבא הנביא שרץ מי שהאמין וציפה לקיים

לְרַבִּי יִצְחָק, קוּם בְּקִיּוּמָךְ, וְסִלְסַל בְּסִלְסָלָא דְתַקוּנָא
דְּמִלְפָּא (ס"א בְּדִיקָנָא) קִדְיִשָּׁא הֵיאֵךְ יִתְתַקְנִינוּ.

קָם רַבִּי יִצְחָק, פָּתַח וְאָמַר, (מִיכָה ז) מִי אֵל כְּמוֹךְ נוֹשֵׂא
עֶזְוֹ וְגוֹ', יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ וְגוֹ', תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב וְגוֹ'.
תָּאנָא, תְּלִיסַר מְכִילִין אֲתַחֲזוּן הָבָא, וְכִלְהוּ גַפְקִין
מִתְלִיסַר מְבוּעֵין דְּמִשְׁחָ רְבוּת דְּתִיקוּנֵי (דף קל"א ע"ב)
דִּיקָנָא קִדְיִשָּׁא, עֲתִיקָא דְעֲתִיקוּן. טְמִירָא דְטְמִירִין.
תָּנָא, תַקוּנָא דְדִיקָנָא טְמִיר וְסִתִּים, טְמִיר וְלֹא טְמִיר.
סִתִּים וְלֹא סִתִּים. בְּתַקוּנֵי יְדִיעַ וְלֹא יְדִיעַ.

ספר נפלאות הזוהר

הַנְּבוּאָה הוּא זְקָה לְשִׁמּוּחַ בְּנֵאֻלָּה. וְהַעֲרַב רַב בְּיֹשׁוּ וְיִקְלְמוּ כִי הִלְכוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל - וְהַרְוֵצָה לְהִנְצִיל מִקְלִיפַת הָעָרִב רַב מוֹכְרָח
לְעִסּוֹק בּוֹהֵר הַקְדוּשָׁה, כְּתִיבַת נַח שְׁהַצִּילָה מִהַמְּבּוּל. (זוהר הַקְדוּשָׁה פְּרָשַׁת כִּי תִשָּׂא דָף קפ"ח ע"ב)

(יח) הַרְוֵצָה לְהִנְצִיל מִקְלִיפַת הָעָרִב רַב מוֹכְרָח לְעִסּוֹק בּוֹהֵר הַקְדוּשָׁה, כְּתִיבַת נַח שְׁהַצִּילָה
מִהַמְּבּוּל

וְאִינּוּן עָרַב רַב רְשִׁיעִיָּא, (וְאוּתָם הִרְשָׁעִים שְׁמַהֲעָרַב רַב) דְּיִתְקַנְיִים בְּהוּ בַּהֲהוּא זְמַנָּא,
(יִתְקַנְיִים בְּהֵם לְפָנֵי בֵיאַת הַמְּשִׁיחַ הַכְּתוּב: (דְּנִיָּאל יב) יִתְבָּרְרוּ יִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ
רְשָׁעִים. (שָׂאָז יִהְיֶה בִירוּר גְּמוּר בִּישְׂרָאֵל) יִתְלַבְּנוּ: אִינּוּן מְאָרֵי מִשְׁנָה. (אלו בְּעַלֵי הַמְּשִׁנָּה שִׁיתְבָּרְרוּ
עַל גְּדֵי לִימוּד הַתּוֹרָה) וְיִצְרְפוּ: אִינּוּן וְרַעָא קִדְיִשָּׁא דְשָׂאָר עֲמָא. (וְזַרְעַ הַקְדוּשָׁה שֶׁל שָׂאָר הָעַם
יִתְבָּרְרוּ עַל גְּדֵי מַצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְצִדְקָה) הִנָּא הוּא דְכְּתִיב, (זְכַרְיָה יג) וְצִרְפָּתִים כְּצִרְף אֶת

תְּקוּנָא קְדָמָאָהּ. הָא תְּנִינָ, דְּכָל שְׁעָרָא וְשְׁעָרָא וְכָל
נִימָא וְנִימָא לָא מִתְדַבְּקָא לְחִבְרֵתָהּ. וְשְׂאֵרוּ
נִימִין דְּדִיקְנָא לְאַתְקְנָא, מִתְקוּנָא דְשְׁעָר רִישָׁא.

הָבֵא אִית לְאַסְתַּבְּלָא, אִי כָּל נִימִין דְשְׁעָר רִישָׁא,
וְנִימִין דְּדִיקְנָא יִקְרָא עֲלָאָהּ, בְּחַד נִימָא
אַתְבְּלָלוּ, (כ"א בְּחַד מִתְקָלָא אַתְקָלוּ) אַמַּאי אֲלִין
אַרִיבִין, וְאַלִין לָא אַרִיבִין. אַמַּאי (ק"ב) נִימִין דְּדִיקְנָא
לָא אַרִיבִין כּוּלֵי הָאִי, וְקִשְׁיִין. וְאַלִין דְּרִישָׁא לָא קִשְׁיִין,
אַלָּא שְׁעִיעִין.

אַלָּא, כָּל נִימִין שְׁקוּלִין דְּרִישָׁא וְדִיקְנָא. דְּרִישָׁא
אַרִיבִין עַל כְּתִבִין, לְמִיגְד לְרִישָׁא (ד"א מְרִישָׁא)

ספר נפלאות הוזהר

הַפְסֵף. (דְּהִינּוּ עַל יְדֵי פְסֵף שְׁנוּתִינִים לְצַדִּיקָה) וְהַרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים, אִינוּן עָרְב רַב. (וְאַלּוּ הָעָרְב
רַב יִצְאוּ מִכְּלָל יִשְׂרָאֵל)

(דְּנֵאל יב) וְהַמְשַׁבְּלִים יִבְנִינּוּ, אִינוּן מְאָרִי קְבֻלָּה, (וְהַמְשַׁבְּלִים הֵם אֵלּוּ שְׁעוּסְקִים בְּסוּדוֹת
הַתּוֹרָה) דְּאַתְמַר בְּהוּן (דְּנֵאל יב) וְהַמְשַׁבְּלִים יְזַהִירוּ כְּזוּהַר הַרְקִיעַ. אֲלִין אִינוּן דְּקָא
מִשְׁתַּדְּלִין כְּזוּהַר דָּא, דְּאַקְרִי סַפֵּר הַזֵּהר, (אֵלּוּ הֵם הַצְּדִיקִים שְׁעוּסְקִים בְּאוּר הַזֵּה הַנִּקְרָא סַפֵּר
הַזֵּהר) דְּאַיהוּ כְּתִיבַת נַח, (שְׁהוּא כְּתִיבַת נַח שְׁמַצִּיל מִהַמַּבּוּל) דְּמִתְכַּנְּשִׁין כְּהַ שְׁנִים מְעִיר,
וְשִׁבְעַ מִמְּלַכּוּתָא. וְלְזַמְנִין אַחַד מְעִיר, וְשְׁנִים מִמְּשַׁפְּחָה. (שְׁכִמוּ שְׁלָא כּוּלָּם זְכוּ לְהִיכְנַס לְתִיבָה
לְפָנֵי הַמַּבּוּל, כִּף רַק הַזְּרִיזִים וְהַמְשַׁבְּלִים יְזַכּוּ לְהִינְצֵל עַל יְדֵי הַזֵּהר הַקְּדוּשׁ, כִּי הַזְּמַן
קָצֵר, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּמִלְאֲכֵי (פְּרָק ג' פְּסוּק א') הַנְּנִי שׁוֹלַח מְלֹאכֵי וּפְנֵה דְרָךְ לְפָנֵי
וּפְתָאוּם יְבוּא אֵל הִכְלוּ הָאָדוּן אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים וּמְלֹאךְ הַכְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֹפְצִים

דזעיר אפיין, מההוא משיכא דמוחא, למוחא דיליה.
ובגיני כד לא הוו קשין. ועל דא אתחזון למהוי רכיבי.

תאנא, מאי דכתיב, (משלי א) חכמות בחוץ תרנה.
ולבסוף כתיב, ברחובות תתן קולה. האי
קרא לאו רישיה סיפיה, ולא סיפיה רישיה. אלא
חכמות בחוץ תרנה, כד נגיד ממוחא סתימאה דארץ
אפיין, למוחא דזעיר אפיין, באינן נימין. כאלו
מתחבראן לבר, תרין מוחין, ואתעביד חד מוחא, בגין
דלית קיומא למוחא תתאה, אלא בקיומא דמוחא
עלאה. וכד נגיד מהאי להאי, כתיב תתן קולה חד.

ספר נפלאות הווהר

הנה בא אמר ה' צבקות) דבהון (באלו שינוי לעסוק בוהר הקדוש) ותקיים (שמות א) כל
הבן הילוד תיאורה תשליכוהו. (להיות בבחינת בני, ומקראשונים לקבל פני משיח צדקינו,
במהרה בקמינו) ודא אורה דספרא דא, וכלא על סבה דילך. (וזה האור של ספר זוהר הקדוש
יאר בנשמותיהם, וכל זה בזכות הרשב"י הקדוש).

(זוהר הקדוש פרשת בהעלותך - רצא מהימנא, דף קנ"ג ע"ב, ועין תיקוני זוהר תיקון כ"א עמוד

נ"ג, נ"ד).

מטעמי הווהר - הוספות אות א':

עסק התורה שלא לשמה: והנה מה שכתב בתחלת דבריו ואפילו כל אינן
דמשפתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו וכו'. עם היות שפשוטו מבאר, ובפרט
בזמננו זה בעוונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחתך בה אצל קצת בעלי

וּבְגִין דְּנָגִיד מְמוּחָא לְמוּחָא בְּאֵינוּן נִימִין (כְּאֵלוּ
 מִתְחַבְּרָאן לְבַר תְּרִין מוּחִין וְאִתְעֵבִיד חַד
 מוּחָא בְּאֵינוּן נִימִין) אֵינוּן לָא אֲשֶׁתְּכַחוּ קְשִׁישִׁין. מָאִי
 טַעְמָא. מְשׁוּם דְּאִי אֲשֶׁתְּכַחוּ קְשִׁישִׁין, לָא נָגִיד
 חֲכַמְתָּא לְמוּחָא בְּהוּן. בְּגִינֵי כֵּךְ, לִית חֲכַמְתָּא נְפָקָא
 מִבַּר גַּשׁ דְּאִיהוּ קְשִׁישָׂא (ס"א קְשִׁישָׂא) וּמְאִרֵי דְרוּגְזָא.
 דְּכַתִּיב, (קהלת ט) דְּבָרֵי חֲכָמִים בְּנַחַת גַּשְׁמָעִים. וּמִהֲכָא
 אוֹלִיפְנָא, מָאן דְּשַׁעְרוּי דְרִישִׁיהּ קְשִׁישִׁין, לָאוּ חֲכַמְתָּא
 מִתִּישְׁבָּא עִמֶיהּ.

וְעַל דָּא אֵינוּן אָרִיכֵי, לְמִיתֵי תוּעֵלְתָא לְכֻלָּא. מָאִי
 לְכֻלָּא. לְמִיעַל עַל חוּטָא דְשַׁדְרָה, דְּמִתְשַׁקֵּיין מִן
 מוּחָא. וּבְגִין דָּא לָא תְּלֵי שַׁעְרָא דְרִישָׂא עַל שַׁעְרָא

ספר נפלאות הזוהר

תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מקלל
 ראשי ישיבות, ודגני סנהדראות, להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם
 לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב
 אחר כך הפתוב ונעשה לנו שם. כפתוב בספר הזהר בפרשת בראשית (דף כ"ה): וזה
 לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג'
 מינים, מהם הוא הנקרא פת גבורים, דעלייהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי
 השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו'
 ונעשה לנו שם כבבנן בתי כנסיות ובתי מדרשות ושויין בהון ספר תורה ועטרה על
 רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הפת הזאת אמרו בגמרא: כל

דְּדִיקְנָא. דְּשַׁעְרָא דְּרִישָׁא תְּלִי וְסָלִיק עַל אוֹדְנִין
לְאַחוּרוֹי, וְלֹא תְּלִי עַל דִּיקְנָא, מִשּׁוּם דְּלֹא אֲצַטְרִיךְ
לְאַתְעָרְבָא אֵלִין בְּאֵלִין. דְּבִלְהוּ מִתְפָּרְשֵׁן בְּאַרְחֵייהוּ.

תְּאֵנָא, בְּלָהוּ שַׁעְרֵי בֵּין דְּרִישָׁא, בֵּין דְּדִיקְנָא, בְּלָהוּ
חֻוּרֵי כְּתִלְגָּא. וְתֵאנָא, אֵינְהוּ דְּדִיקְנָא
קְשִׁישָׁאֵי בְּלָהוּ. מָאֵי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּאֵינּוּן תְּקִיפָא
דְּתְקִיפִין, לְאַחֲסִין (נ"א לְאַחְתָּא) אֵינּוּן תְּלַת עֶשֶׂר
מְכִילִין, מַעַתִּיק דְּעַתִּיקִין. וְהֵי מְכִילִין מְקַמֵּי אוֹדְנִין
שְׂרִיין, וְהֵי מְכִילִין סְתִימִין אֵינּוּן. דְּלֹא יִתְעָרְבוּן
בְּאַחֲרֵינִין. (דְּאַתְחַסִּינוּ לְתַתָּא וְהֵי תְּנִינָא מְקַמֵּי אוֹדְנִין
שְׂרִיין שַׁעְרֵי מִשּׁוּם דְּבִלְחוּדֵיהוּ אֵינּוּן וְלֹא אֲתַעְרְבוּ
בְּאַחֲרֵינִין).

ספר נפלאות הזוהר

הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שְׁלֹא לְשִׂמְחָה נַח לוֹ שְׂנֵה־פֶּכֶה שְׁלִיתוֹ עַל פָּנָיו וְלֹא יֵצֵא לְאוֹרֵי הָעוֹלָם.
רְאִיָּה שְׂאִין עוֹסְקִין לְשִׂמְחָה: וְאִמְנָם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מְרִאִים תִּימָה וְעִנְיָה בְּאִמְרָם
כִּי כָּל עֹסֵק בַּתּוֹרָה הוּא לְשִׂמְחָה. וְהֵנָּה הַחֶכֶם הַגָּדוֹל הַתָּנָא רַבִּי מֵאִיר עָלָיו הַשְּׁלוֹם
הַעִיד עֲלֵיהֶם שְׁלֹא כִּךָ הוּא בְּאִמְרוֹ לְשׁוֹן כְּלָלוּת כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׂמְחָה זוֹכֵה לְדַבְּרִים
הַרְבֵּה וְכוּ' וּמְגִלִים לוֹ רַזֵּי תּוֹרָה וְנַעֲשֶׂה כְּנֶהֱר שְׂאִינוּ פּוֹסֵק וְהוֹלֵךְ וְכַמְעָן הַמַּתְגַּבֵּר
מֵאֵלָיו בְּלִתי הַצְּטַרְכוּ לְטָרַח וְלַעֲזֵן בָּהּ וְלַהוֹצִיא טַפְּיִן שֶׁל מִימֵי הַתּוֹרָה מִן הַסְּלַע,
הֵנָּה זֶה יוֹרָה שְׂאִינוּ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׂמְחָה כְּהַלְכָתָהּ, וְמִי זֶה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִזְלוּ עֵינָיו
דְּמַעוֹת בְּרֵאוֹתוֹ הַמְשֻׁנָּה הַזֹּאת וְרוֹאֶה חֶסְרוֹנוֹ וּפְחִיתוֹתוֹ. (הַקְּדָמָה רַבִּי חַיִּים וויטאל עַל שַׁעַר
הַקְּדָמוֹת - וְעֵין אור הַזוֹהַר פֶּרֶק כ"ח).

וְאִי תִימָא דְלִית אַחֲרֵינִין פְּוֹתֵיהוּ. לָא. דְתַנְיָא תְּלִיסְר
מְכִילָן דְרַחֲמֵי מַעֲתִיקָא קַדִּישָׁא: מִי אֵל בְּמוֹד,
חַד. (ק"ט) נוֹשָׂא עֶזְרָא, תְּרִי. וְעוֹבֵר עַל פְּשָׁע, תְּלַת.
לְשֵׁאֲרִית גַּחְלָתוֹ, אַרְבַּע. לֹא הֶחֱזִיק לְעַד אַפּוֹ, חֲמִישׁ.
כִּי חֲפִיץ חֶסֶד הוּא, שִׁית. יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ, שְׁבַעַה. יִכְבוֹשׁ
עֲוֹנוֹתֵינוּ, תְּמַנְיָא. וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצּוּלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם,
תִּשְׁעָה. תִּתֵּן אֲמֹת לִיעֶקֶב, עֶשְׂרֵה. חֶסֶד לְאַבְרָהָם, חַד
סָר. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ, תְּרִיסְר. מִימֵי קֶדֶם,
תְּלִיסְר. לְקַבֵּל דָּא, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן וְגוֹ', וְאֵינוֹן לְתַתָּא.

וְאִי תִימָא, מֹשֶׁה אֵיךְ לָא אָמַר אֵלֶיךָ עֲלֵאִין. (קל"ח)
אֵלָא, מֹשֶׁה לָא אֲצַטְרִיךְ, אֵלָא לְאַתְרֵי דְדִינָא
אֲשַׁתְּכַח, וּבְאַתְרֵי דְדִינָא אֲשַׁתְּכַח, לָא בְעֵי הָכִי לְמִימֵר.

ספר נפלאות הוזהר

יט) הערב רב: מי שאינו עוסק בספר הזהר, כל תורתו הוא משפּה ולחזון, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובודאי לא ישיג ארחות חיים מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי האר"י, כל תורתו הוא משפּה ולחזון, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובודאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי לימוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד: בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפּה ולחזון,

וּמֹשֶׁה לֹא אָמַר, אֲלֵא בְעִידְנָא דִישְׂרָאֵל חֲאֲבוּ, וְדִינָא
הוּא תִלְיִיא, וּבְגִינִי בְךָ לֹא אָמַר מֹשֶׁה, אֲלֵא בְאַתְרָא
דְּדִינָא אֲשֶׁתְּכַח. אֲבָל בְּהַאי אַתְרָא, סְדוּרָא דְשִׁבְחָא
דְעַתִּיק יוֹמִין מְסֻדֵר נְבִיאָה.

וְאֵינּוֹן תְּלִיסֵר תְּקוּנִין דְּדִיקְנָא עֲלָאָה קְדִישָׁא, טְמִירָא
דְּטְמִירִין, תְּקִיפִין, לְתַבְרָא וְלֹאֲכַפְיִיא כָּל גְּזֵרֵי
דִינִין. מָאן חָמֵי דִיקְנָא עֲלָאָה קְדִישָׁא, טְמִירָא דְטְמִירִין
דְלֵא אַכְסִיף (ס"א אַתְכְּסִי) מְנִיָּה. וּבְגִין בְּךָ, כָּל שְׁעֵרוֹי
קְשִׁישִׁין, וְתִקִּיפִין בְּתִקּוּנֵי (דף קל"ב ע"א).

וְאֵי תִימָא, אֵי הָכִי הָא שְׁעֵרֵי דְלִתְתָא, אֵינּוֹן אוּכְמֵי,
אֲמַאי לֹא הוּוּ דָא כְּדָא. דְתִנְיָא כְּתִיב, (שיר השירים

ספר נפלאות הזוהר

כְּדוּאָג, וְאֵין לוֹ עֶסֶק בְּחַיִּים וְהָאֵרָה לְנַפְשׁ, וְהוּא כְּלוֹ טַעוֹת וְרַמְאוֹת, וְאֵינוֹ עוֹסֵק בְּתוֹרָה
אֲלֵא לְהִיּוֹת מְאֻנְשֵׁי שָׂם, לְהִיּוֹת רַב וְרֹאשׁ גְּדוֹל הַדּוֹר וְלְהַשְׁתַּרֵּר עַל הַבְּרִיּוֹת, וְאֵין לוֹ
חַיִּים וְלֹא חֵלֶק בְּחַיִּים.

וְעֵינָן בְּתִקּוּנֵי זֵהֵר חֲדָשׁ: לִית בְּנוֹ מֵאֵן דִּיתְעַר לְגַבְהָ לְרַצּוֹת לָהּ עִם בְּעִלָּה, צּוֹחִין
בְּכָל יוֹמָא וְלִילְיָא בְּאוּרִימָא דְבַעַל פְּהַ, בְּכַמְהָ קוּשְׁיָן. וְצּוֹחִין בָּהּ כְּכֻלְבִּין דְּאֲמִרִין הַב
הַב. הַב לֵן עוֹתְרָא הַב לֵן יְקָרָא, וְלִית מֵאֵן דִּישְׁתַּדֵּל לְסַלְקָא שְׂכִינְתָא. וּבּוֹדָאי לֹא יִשְׁיג
אֲרַחוֹת חַיִּים אֲלֵא עַל יְדֵי לְמוּד הַזֵּהֵר וְכַתְבֵי מְרָן הַרַב חַיִּים וְיִשְׁאֵל בְּלִבְדּוֹ, וְכֵן בְּסִפְרָא
שְׁעֵרֵי אוּרָה שְׁכֻלוֹ אוּר. וּכְכֵן הָאֲרַכְנּוֹ הַרְבֵּה מְזָה שְׁלֵא תְהִיָּה מְקַבֵּל, אֲלֵא עֲבַד מֵאֲהָבָה
וְעֲבַד מִיְרָאָה. (הֵיכַל הַבְּרָכָה קוּמְרָנָה פְּרִשְׁתָּ עֲבַד ז', י"ט - אוּר הַזֵּהֵר פְּרָק י').

ה) קווצותיו תלתלים שחורות פֿענרב. וכתיב, (דניאל ז)
ושער רישיה פֿעמר נקא. לא קשיא, הא בדיקנא
עלאה, הא בדיקנא תתאה. ועל דא, פד אתייהיבת
אורייתא לישראל, אתייהיבת באש שחורה על גבי
אש לבנה.

ועקרא דמלה משום דהני שערי בגין דמוחא
אשתכחו לאתמשכא למוחא דלתתא ואינן
לעילא מן דיקנא דיקנא בלחודוי הוא. וכל תקונוי
בלחודיהון אשתכחו. דיקנא בלחודוי. ושערי
בלחודייהו.

תקונא קדמאה תקונא דשאר מרישא דשערי
דרישא. ותאנא, כל תקוני דיקנא לא

ספר נפלאות הזוהר

כ) רק הלמוד תורה לשמה מוציל את העולם
ואמרו חז"ל (סנהדרין צ"ט:) אמר רבי אלכסנדר בר רבי
שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה שנאמר: "או יחזק במעוזי יעשה שלום
לי שלום יעשה לי". רב אמר פאליו בנה פלטרין של מעלה ושל מטה שנאמר:
"ואשים דברי פיד ובצל ידי פסיתיד לנטע שמים וליסד ארץ". רבי יוחנן אמר: אף
מגן על כל העולם כולו שנאמר: "ובצל ידי פסיתיד". ולוי אמר אף מקרב את הגאולה
שנאמר: "ולאמר לציון עמי אתה".

אשְׁתַּכַּח אֱלֹא (מְחוּמָא דְלֵבָא) מְמוּחָא דְרִישָׁא,
 (ס"א מִתִּיקוּנֵי דְרִישָׁא) וְהָבֵא לָא פְרִישׁ הָבִי, דִּהָא לָא
 הוּי. אֱלֹא תְקוּנָא דָא, דְנַחֲתִית מִן רִישָׁא דְשַׁעְרֵי דְרִישָׁא,
 הָבִי אֲשַׁתְּכַח. (חסר כאן).

וּמַהֲאֵי דִיקְנָא אֲשַׁתְּמוּדַע, כָּל מַה דְהוּי בְרִישָׁא,
 דְאֶלְף עֲלָמִין דְחַתִּימִין (ס"א אֶלְף עֲלָמִין
 חַתִּימִין) בְּעִזְקָא דְדַכְיָא. עִזְקָא, דְכָלִיל כָּל עִזְקוֹן.

אוֹרְבָא דְכָל שַׁעְרָא, דְנַחֲתִית מִקַּמֵּי אוּדְנוּי, לָא הוּי
 אֲרִיבָא. וְלֹא אֲתַדְבַּק דָּא בְדָא, וְלֹא
 (ס"א דְכָלָא) נַחֲתִין. אֶלֶין שַׁעְרִין. מִפְּד נִגְדִין אֲתַמְשְׁכִין

ספר נפלאות הזוהר

וְעִין בְּסִפְרֵי נַפְשֵׁי הַחַיִּים⁵ (שַׁעַר ד' פֶּרֶק כ"ה), שֶׁרַק עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה לְשִׁמְהָ זוֹכֵה
 לְקַיָּים הָעוֹלָם. וְאֵין לָךְ תּוֹרָה לְשִׁמְהָ יוֹתֵר מִלִּימוּד הַזּוֹהַר הַקְדוּשׁ, (עֵינן אוֹר הַזּוֹהַר).

5. וזה לשון נפש החיים: וכל זה כשעדיין יש אנשים מישראל שדבקים בו יתברך ובתורתו בעיון ושקידה ויגיעה גדולה לשמה. ורק בתורת ה' חפצם כל הימים. ואז האנשים שבטלים לגמרי מעסק התורה מרוע בחירתם. המה ירדו שאול חיים ומגורשים מהסתפח בנחלת עבדי ה' הדבוקים בו יתברך ובתורתו. ומארץ חיים יכרתו ח"ו. ועל כל פעולת העולם גם כל העולמות, הגם כי נתמעטו וירדו מקדושתם ואורם, בסבת החטאים האלה בנפשותם, וכמעט שנטייו רגלם ליחרב ח"ו כמו שכתוב בתנא דבי אליהו (רבא פ"ב): אמרו חכמים כל זמן שבני אדם מבטלין מן התורה מבקש הקב"ה להחריב את העולם כו'. ושם (בסדר אליהו וזוטא פ"ה) "כי

(ס"א אָלָא מַפְד נַחְתִּין אֱלִין, שְׁעָרִין. נַגְדִין וְאַתְמִשְׁכֹּן)
וְתִלְיִין.

וְשִׁירוֹתָא דְתַקוּנָא קְדָמָא, תְּלַתִּין וְחַד קוּצִי, שְׁקִילוּ,
אַתְמִשְׁכֹּן עַד רִישָׁא דְפּוּמָא. וְתַלַּת מָאָה
וְתִשְׁעִין נִימִין אֲשֶׁתְּפַחֵן בְּכָל קוּצָא וְקוּצָא.

תְּלַתִּין וְחַד קוּצִי שְׁקִילוּ, דִּהּוּ בְתַקוּנָא קְדָמָא
תְּקִיפִין, לְאַכְפִּיָּא לְתַתָּא, בְּחוּשְׁבֹן א"ל. מַהוּ
א"ל. תְּקִיף יְכוּל. וּבְכָל קוּצָא וְקוּצָא, מִתְּפָרְשִׁין תְּלַתִּין
וְחַד עֲלִמִין, תְּקִיפִין שְׁלִטִין, לְאַתְעִינָא
(ס"א לְאַתְפְּשָׁטָא) (ס"א לְאַכְפִּיָּא, וְאַתְפְּשָׁטוּ) תְּלַתִּין וְחַד

לה' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל" ואין מצוקין אלא תלמידי חכמים כו'. בכל יום יוצאים מלאכי חבלה מלפני הקב"ה לחבל את כל העולם כולו ואלמלא בתי כנסיות ובתי מדרשות שתלמידי חכמים יושבין בהם ועוסקים בדברי תורה היו מחבלין את כל העולם כולו מיד כו' ע"ש. עם כל זה עדיין יוכלו להתקיים על ידי השרידים אשר ה' קורא. העוסקים בתורה הקדושה יומם ולילה. שלא יתבטלו לגמרי לחזור לתהו ובהו ח"ו. אבל אם היה ח"ו העולם פנוי לגמרי אפילו רגע אחת ממש מעסק והתבוננות עם סגולה בתורה הקדושה. תיכף כרגע היו כל העולמות נחרבים ונבטלים ממציאות לגמרי ח"ו. ואף גם איש אחד מישראל לבד. רב כחו. שבידו להעמיד ולקיים את כל העולמות והבריאה בכללה על ידי עסקו והתבוננותו בתורה הקדושה לשמה. כמו שכתוב (סנהדרין פרק חלק דף צ"ט ב) כל העוסק בתורה לשמה כו'. רבי יוחנן אומר אף מגין על כל העולם כולו. וכן אמרו בפרק התורה (אבות פ"ו) כל העוסק בתורה לשמה כו'. ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו.

בְּהַאי סְטֵר, וְתִלְתִּין וְחַד בְּהַאי סְטֵר. וְכֹל עֲלָמָא
וְעֲלָמָא מְנִיָּה, מִתְפָּרֵשׁ לְאַלְפֵי עֲלָמִין דְּכְסִיפִין לְעִדּוּנָא
רְבָא. וְכֹלָא סְתִים בְּרִישָׁא דְדִיקְנָא, דְּכָלִּיל תְּקִיפָא,
וְכָלִּילֶן בְּהַאי א"ל. וְעַם כָּל דָּא, הַאי א"ל אֶתְכַפֵּיָא
לְרַחְמֵי, דְּרַחְמֵי דְעֵתִיק יוֹמִין, (אֶתְבָּסֵס) וְאֶתְכַלֵּל
וְאֶתְפְּשִׁט בֵּיהּ.

אַמְאִי עַד פּוּמָא. מְשׁוּם דְּכְתִיב, (דְּנִיאל ז) דִּינָא יְתִיב
וְסַפְרִין וְגו'. מְאִי דִינָא יְתִיב. יְתִיב לְאַתְרֵיהּ
דְּלָא שְׁלֵטָא. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (ישעיה ט) פְּלָא יוֹעִין
אֶל גְּבוּר. אֶל דְּהוּא גְבוּר, וְאֶתְבָּסֵס בְּדִיקְנָא
(ס"א בְּדִיקְנָא) קְדִישָׁא דְעֵתִיק יוֹמִין. וְרָזָא דְכְתִיב, מִי

ספר נפלאות הזוהר

נְתִיבֵי הַזוּהַר - הוֹסְפוֹת אוֹת א. - 013 מְרָאָה מְקוֹמוֹת שְׁכֻתְבוּ וְהִזְהִירוּ אוֹתְנֵנוּ לְהִיּוֹת

נְזַהְרִים מִן הָעֵרֶב רַב - פְּגָנָד ש"י עוֹלָמוֹת הַמוֹכְנִים לְצִדִּיקֵי הָאָמֶת.

רָאָה: זוּהַר בְּרַאשִׁית דָּף כה, עא. כו, עא. כז, עב. כח, עב. רסב, עב. רסג, עא. - זוּהַר שְׁמוֹת מַה,
עב. סז, עא. קיד, עא. קכ, עא. קכד, עא. קצ, עב. קצה, עא. קצז, עא. רג, עא. רכג, עב. רכד, עא. -
זוּהַר וִיקְרָא כז, עב. כח, עא. כח, עב. פו, עב. צז, עא. קיא, עא. - זוּהַר בְּמִדְבַר קַבְב, עב. קכד, עא.
קנב, עב. רל, עא. רלא, עב. רמו, עב. - זוּהַר דְּבָרִים רַעְג, עא. רעו, עב. רעז, עב. רעט, עא.
רפב, עא. - תִּיקוּנֵי זוּהַר, דָּף: טו, עא. כב, עא, עב. כז, עא. כז, עב. כח, עב. ל, עב. מא, עב. מב, עא.
מט, עא. נ, עב. נב, עא. נג, עב. נה, עא. עה, עב. צו, עב, צז, עא. קיב, עא. קיו, עא. קיט, עא. קכח,
עב. קלח, עא. קמ, עא. קמא, עא. קמא, עב. קמד, עא. קמו, עב. קמוז, עב. - זוּהַר חֲדָשׁ: פ' יתרו מאמר
ד' גוּוּנֵי עֵינָא. פ' יתרו מאמר ז' ימי בְּרַאשִׁית. פ' יתרו מאמר שְׁרֻטוּסִין דְּמַצְחָא. - תִּיקוּנֵי זוּהַר חֲדָשׁ:
דָּף כז, עא.

עֵץ חַיִּים לְהַאֲרִיז"ל: הַקְדַּמַת מוה"ר חַיִּים וִיטָאֵל עַל שַׁעַר הַקְדָּמוֹת. עֵץ חַיִּים שַׁעַר לֵב פֶּרֶק א'
מ"ת. שַׁעַר לַח פ"ו מ"ת. שַׁעַר מַט פ"ג. - שַׁעַר הַגְּלִגּוּלִים הַקְדָּמָה כ'. הַקְדָּמָה לֵג. הַקְדָּמָה לַט. - שַׁעַר

אל כְּמוֹךְ בְּעֵתִיךְ יוֹמִין אֶתְמַר, בְּתַקוּנָא קַדְמָאָה
דְּדִיקְנָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה.

עֲלָמָא קַדְמָאָה, דְּנִפִּיק מִתְקוּנָא קַדְמָאָה, שְׁלִיט
וְנַחִית. וְסָלִיק לְאַלְף אֶלְפִין וְרַבּוּא רַבְבּוּן
מְאָרִי תְרִיסִין. וּמְנִיָּה מִתְאַחַדִּין, בְּקַסְטָא בְּעִזְקָא רַבָּא.

עֲלָמָא תְנַיִנָא. דְּנִפִּיק מִהָאִי תְקוּנָא. שְׁלִיט וְנִפִּיק,
וְנַחִית וְסָלִיק, לְשִׁבְעָה וְחֲמִשִּׁין אֶלְף דְּרַגְוִין,
מְאָרִי דִּיבְבָא. וּמִתְאַחַדִּין מְנִיָּה, לְאַכְפֵּינָא בְּקוּדְלָא
בְּחִיזְרָא. (ס"א בְּחִיזְרָא).

עֲלָמָא תְלִיתָאָה. דְּנִפִּיק מִהָאִי תְקוּנָא שְׁלִיט וְנַחִית,
וְסָלִיק לְשִׁיתָא וְתִשְׁעִין אֶלְפִין מְאָרִי דִּילְלָה,

ספר נפלאות הוזהר

הפסוקים: פ' ויגש, שמות, בא, בשלח, כי תשא, בלק, עקב. ספר מלכים א', ישעיה. - ספר הליקוטאים:
פ' תולדות, וישב, שמות, בשלח, כי תשא, בהעלותך, חוקת, דברים, ואתחנן, עקב, כי תצא, וילך, ספר
מלכים א', ישעיה, תהלים. - ספר עץ הדעת טוב להאריז"ל: פ' בא, בשלח יתרו, משפטים, תרומה, כי
תשא, ויקהל, פקודי, שמיני, קדושים, במדבר, בהעלותך, חוקת, בלק, פנחס. - שער מאמרי הרשב"י פ'
משפטים, ליקוטי תורה פ' בראשית, מקץ, שמות, ויקהל. -

ספר משנת חסידים: מסכת יעקב פ"ב, מסכת סדר ליל פסח פ"י. - פרדס רימונים להרמ"ק: שער
כג פ' טז. - אוצר עדן הגנוז למהר"א אבולעפיא: ח"ב ס"א א'. - ספר הפליאה להמקובל האלקי רבי
אביגדור קרא מפרגא. - עבודת הקודש למר"מ אבן גבאי ח"ב פל"ב. - ספר המפואר למוהר"ש מולכו
דרוש על פ' בראשית. - מגיד משרים לרבינו יוסף קארו פ' תרומה, פ' במדבר. - חסד לאברהם למהר"א
אזולאי מעין א' נהר יז, מעין ב' נהר ס"ז, מעין ד' נהר נד, מעין ה' נהר יז, כה, לב, מעין הששי
הקדמה, נהר א'. ב', ה'. - מגלה עמוקות עה"ת: פ' תולדות, וישלח, ויגש, וארא, בא, תרומה, ויקרא,

ומתאחדן מניה (בבוסיטא לקוסטירא) כפוסיןא
לקוסרא, ומהאי תקונא, מתכפין בלהו, ומתבסמן
במרירא דדמעיו, דמתבסמין בימא רבא.

מאן חמי תקונא דא, דדיקנא קדישא, עלאה, יקרא,
דלא אכסיף מניה. מאן חמי טמירותא
(ס"א יקירותא) דקוצין דשערי דתליין מהאי סבא. יתיב
בעיטרא דעטרין, עטרין דכל עטרין. עטרין דלא
אתפללו בעטרין. עטרין דלא כשאר עטרין. עטרין,
דעטרין דלתתא מתאחדן מנהון. ובגין כה, הני תקונין,
אינון תקונין דלתתא מנהון מתאחדין.

ספר נפלאות הזוהר

תזריע, קדושים בהר, בחקותי, שלח, קרח, חוקת, בלק, פנחס, ואתחנן, וזאת הברכה. - מגלה עמוקות
רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן: אופן כד, נח, עד, עח, פ, צז, קי, קכ, קמד, קפז, קצח, רנא, רנב, - ספר
מבוא לחכמת הקבלה למהר"ש טולידאנו: ח"א שער ד' פ"ז, ח"ב שער ו' פ"ז, ח"ב מאמר א' חנוכה.
- ספר מעולפת ספירים: מוהרנ"ש אלגאזי: יום תשעה עשר אות י"ג, טו, יום עשרים ואחד אות לב, -
ספר עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו: מאמר חיקור דין ח"ג פ' כ"ב, מאמר אם כל חי ח"א סי' ג', כב,
- ספר יונת אלם פ"ד, כתבים: מאמר הנפש: ח"ב פ"ד, ח"ה פ"י, י"ב, חלק י"ז פ"ד, מאמר מאה
קשיטה: ס' כ"ו, ס' נ"ג, מאמר שבתות ה': כת"י ח"ג, מאמר צבאות ה' ח"ב. - של"ה הקדוש: שער
האותיות: עמק ברכה אות ו', מסכת שבועות פרק תורה אור אות מ"ו, מסכת תענית דרוש טמות מסעי
אות כד, מסכת יומא ה' תשובה אות סב, - ספר בראשית: וישב, מקץ, ויגש. ספר שמות פ' בא תורה
אור אות ג', פ' כי תשא תו"א אות ג', פ' ויקהל פקודי תו"א אות ב', ספר במדבר נשא בהעלותך תו"א
אות יג, פ' חוקת תו"א אות ב', פ' ואתחנן תו"א אות א', ג, - ווי העמודים פ"ו. - הרמח"ל הקדוש:
ספר דרך עץ חיים, ספר אדיר במרום ח"א תניא אמר רבי שמעון, ומחצדי חקלא זעירין אינון, למגור
מילין דקשוט, ח"ב מאמר ביאור ד' מלכים. - ספר תיקונים חדשים: הקדמה, תיקונא תמינאה, תיקונא
תמינאר, תיקונא תמינא ועשרין, תיקונא חמשין וחמש, תיקונא שבעין. - ספר קנאת ה' צבקות ח"ב, -
מאמר ויהי מקץ. - פירוש הרמח"ל עה"ת בראשית, שמות, במדבר, דברים. - דרוש בסעודת ליל טו"ב

תְּקוּנֵי דְאַתְתָּקוֹן, דְּאַצְטְרִיךְ לְאַתְתְּרַבָּא, מָאן דְּבִעֵי
בְּרַכָּה. דְּכָל תְּקוּנֵין דְּאַתְתָּקוֹן בְּקַבְלֵיהוֹן,
בְּרַבָּאן מִשְׁתַּבְּחִין (לְקַבְלֵיהוֹן) וְאַתְעֵבִיד מַה דְּאַתְעֵבִיד.
כִּלְא כְּלִיל בְּהֵנִי תְּקוּנֵין. כִּלְא זְקָפֹן לְקַבְלֵיה תְּקוּנֵין
דְּמִלְכָא תְּקִיפָא, עֲתִיקָא, סְתִימָא דְּכִלְא. וְכִלְהוּ
אַתְבְּסָמֹן מִתְּקוּנֵין אֲלֵין. (דְּמִלְכָא עֲתִיקָא).

תְּאַנָּא. אִי עֲתִיק דְּעֲתִיקוֹן, קוּדִישָׁא דְּקוּדִישִׁין, לָא
אַתְתָּקוֹן בְּאַלֵין תְּקוּנֵין, לָא אֲשַׁתְּכַחוּ עֲלֵאֵין
וְתַתְּאֵין. וְכִלְא הוּי כִלְא הוּי. וְתַנְיָא, עַד כְּמַה זְהִירִין
אַלֵין (ס"א אַתְתָּקוֹן בְּאַלֵין ל"ג) תְּקוּנֵי דְּדִיקְנָא. עַד
תְּלִיסֵר (דְּלַתְתָּא), וְכָל זְמַנָּא (דף קל"ב ע"ב) דְּתִלְיֵסֵר

ספר נפלאות הזוהר

בשבת ה' תצ"ג. - דרושי ונתת הכסף. - ראשי פרקים ד"ת לרמח"ל, - ספר תקט"ו תפילות: תפילה קיג,
קנא, קנד, קעז, קעז, רב, רפט, שי, שעא, תפילה חשמ"ל, תצה, תפלה ואתחננין. - שערי הלשם מהר"ש
אלישוב: ח"א סי' טו פ"א, ח"א סי' יט בסוד נורא עליה, ח"ב סי' ב' פ"ב, פ"ג, סימן ד', סי' ה', סי'
ו', סי' ז', סי' יג פ"ד. - הגר"א מוילנא, אבן שלמה פי"א. ביאור הגר"א על תיקוני זוהר דף קיא עא.
- יהל אור על הזוהר בראשית דף כח עב. אדרת אליהו פ' דברים. ביאור על תיקוני זוהר דף צז עב.
תלמידי בעל שם טוב: אוצר החיים - קאמרנא פ' תצא. - היכל הברכה: וארא, כי תשא, פקודי
דף שיח, פ' בלק, פ' ראה, דף יג עב פ' תצא, עקב דף סח עב, דף רט ע"א. כי תבא דף כח ע"ד. -
זוהר חי פ' בראשית דף כה עא, דף כג עב. דף לז עא. דף קא ע"ד, דף קו עא, דף קיב ע"ג, דף קיג,
דף שכט ע"ד. פ' ויחי ד' תכו, דף תלט. שמות דף ז' ע"ג. דף פו ע"ד. דף קע עב. - זקן ביתו מ"א
אופן ז דף מז, אופן טז דף עה, מ"ד אופן י"ג דף רט. - נתיב מצוותיך שביל אמונה ג' אות כו. -
תולדות יעקב יוסף פ' נשא דף תס, פ' שופטים דף תרסו. - בני יששכר מאמר חודש אדר מאמר ג'.
ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ה, כב. - דברי חיים פ' ויקהל. דברי שמחה מכתב יג. - אשרי האיש דף מט.
ארץ החיים א' פ"ב. אור עולם אות יא. תפארת היהודי אות ו'. נפלאות היהודי ח"ת דף ע"א. על הגאולה

אלין משתפחין, זהירין אלין דלתתא. וכלא. בחושפנא
דאלין תליסר, אשתבח דיקנא דמלכא עתיקא יקירא
מכלא. כלא בחד איהו טמירא ויקירא.

ובגין דאיהו יקירא וטמירא מכלא, לא אדפר ביה
באתר דאורייתא (ס"א לא אדפר באורייתא),
ולא אתגלייא. ומה דיקנא אתגלייא. דיקנא דכהנא
רבא עלאה. ומהאי דיקנא, נחית לדיקנא דכהנא רבא
דלתתא. (מאי דיקנא דכהנא רבא) דיקנא דכהנא
רבא בתמניא תקונין אתתקון. ובגין כד, תמניא תקונין
לכהנא רבא, כד משתא נחית על דקניה, הדא הוא
דכתיב, (תהלים קלג) פשמן הטוב על הראש יורד על
הקון וגו'.

ספר נפלאות הוזהר

ע' קלו. דברי יואל פ' נשא ע' קפח. דברי שמואל (סלאנים) פ' נח. דברי תורה מונקאטש מהדו"ת א'
טו. אשרי האיש דף מט. מכתב התעוררות ע' עג. הרה"ק רבי דוד מלעלוב. זכרון יעקב יוסף מע' צ.
אמת ואמונה דף ו' עב. שמחת ישראל, מאמרי שמחה. גאולת הארץ דף ו'. חידושי הרי"ם על מסכת
גיטין, השמטות לפ' שלח. חידושי הרי"ם, גלות וגאולה. פירוש הגר"א על דרך הרמז מגילת אסתר א.
חוט המשולש דף מב. חת"ס דרוש ח' תמוז תקס"ט. על הגאולה ועל התמורה דף קפו. קדושת יום
טוב פרשת וזאת הברכה. מהר"י ט"ב הגש"פ דף קטו. משכיל אל דל (קאלאמיא) ח"ג כלל י פרט א.
- חידושי תורה פ' קרח ע' רנ. ויואל משה מאמר א' סי' קנג. מאמר ש"ש דף קג. חידושי תורה דברים
ע' לח. על הגאולה ע' קעז. חידושי תורה ע' כו בשלח. ע' קעט, קרח ע' רנ. בהעלותך ע' קלג. תשי"ז
ע' לד, ע' תקלו, תש"כ ע' לב, חיד"ת דרשות מא"י ע' קנה. - דברות קודש. ויואל משה ע' קנב, קנז,
קסא. דברי יואל מכ' ח"א ע' קלה, פ' וישלח דף קכ. - שולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף עד,
זכרון צדיקים חודש איר. - אור הנר דף יג. סיפורי הרמ"ח ע' כה. - אוצר הסיפורים ח"ד א' ד'
(מרגליות). פאר וכבוד (סיפורים מהר"ש מבעלזא) דף 258

וּמְנָא לָן. דְּכַתִּיב, (תהלים קלג) שֶׁבֶת אַחִים גַּם יָחַד. גַּם
לְרַבּוֹת כַּהֵן גְּדוֹל דִּלְתַתָּא. דִּכְל זְמַנָּא דְכַהֲנָא
רַבָּא דִּלְתַתָּא, מְשַׁמֵּשׁ בְּכַהוֹנָא רַבָּא, כַּבֵּיכּוֹל כַּהֵן גְּדוֹל
דִּלְעִילָא, מְשַׁמֵּשׁ בְּכַהוֹנָא רַבָּא.

דָּא תְקוּנָא חַד, דְּדִיקְנָא דְעֵתִיקָא סְתִימָא דְכֻלָּא. אָמַר
לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן, יָאוּת אַנְתָּ רַבִּי יִצְחָק, לְמַחְמִי
בְּיִקְרָא דְתַקוּנִי דְדִיקְנָא, וְסַבַּר אַפִּי דְעֵתִיק יוֹמִין,
עֵתִיקָא דְעֵתִיקִין. זַכָּאָה חוּלְקָה, וְזַכָּאָה חוּלְקִי עַמְכוֹן
בְּעֻלְמָא דְאַתִּי.

תְקוּנָא תְנִינָא. מִתְתַּקֵּן שְׁעָרָא, מִרִּישָׁא דְפּוּמָא, עַד
רִישָׁא אַחְרָא דְפּוּמָא, בְּתַקוּנָא שְׁקִיל.

ספר נפלאות הוזהר

וְהִנֵּה, בְּיַמֵּינוּ אֲנֹה, זְכִינוּ שְׁסַפֵּר הַזֶּהר נְגִישׁ לְכָל אָדָם בְּכָל קְצוֹת תְּבֵל, בְּקִלוֹת
וּבְפִרוּטוֹת מִמֶּשׁ, בְּפִרְט בְּזִכּוֹת מִזְכֵּי הַרְבִּים שֶׁל מִפְעַל הַזֶּהר הַעוֹלָמִי, וְנִרְאָה שׁוֹז פּוֹנֵת
הַדְּבָרִים שֶׁפְּעֵלַת סֵפֶר הַזֶּהר (שְׁאֲמַנְס נִתְגַּלָּה בְּתַקוּפָה מֵאַחַר־יְחִסִּית לְתַקוּפַת רַשְׁבִּ"י) צְרִיכָה
לְהַמְצֵא לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל בְּסוּף הַיָּמִים, בְּדוּרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, כְּלוּמַר בְּדוּרְנוּ אֲנֹה, וְלִכְן
נִרְאָה שֶׁהַנְּגִישוֹת הַגְּדוֹלָה שֶׁל סֵפֶר הַזֶּהר בְּיַמֵּינוּ אֵינָה מְקַרֶּיֶת כְּלָל וְעַקֵּר.

וּכְבֵר קָרְאוּ כָּל גְּדוֹלֵי הַדוֹר אֶת הַצְּבוּר לְקַרְיָאָה בְּסִפֵּר הַזֶּהר בְּתַקוּפָה זוֹ. וְשִׁמְעֵתִי
בְּשֵׁם גְּדוֹלִים, שְׂנִכּוֹן שְׁאָדָם יִקְצִיב לְעַצְמוֹ אֶפְלוּ קְרִיָּאָה שֶׁל דְּבַר מוֹעֵט בְּסִפֵּר הַזֶּהר
מִדֵּי יוֹם, וּבִכְךָ יוּכַל בְּעִזְרַת הַשֵּׁם לְדַבֵּק בְּסִפֵּר הַזֶּהר. וְהָאֲמַת, שְׁמַעְכֶּר לְדְבָרִים הָאֲמוּרִים
לְמַעֲלָה בְּעִנְיָן כַּחַו שֶׁל סֵפֶר הַזֶּהר לְבַטֵּל אֶת חֲבִלֵי מְשִׁיחַ עֲבוּר הָאָדָם הַדְּבַק בּוֹ, הֲרִי

קום רבי חזקיה, וקאים בקיומך, ואוקיר יקרא
דתקונא דא דדיקנא קדישא. קם רבי חזקיה,
שארי ואמר, (שיר השירים ז) אני לדודי ועלי תשוקתו מי
גרם שאני לדודי. משום דעלי תשוקתו.

מסתכל הוינא, וארו חמית, נהורא יקרא דבוצינא
עלאה, נהיר וסליק לתלת מאה וחמשה
ועשרין עיבר. וחד חשוף הוה אתסחי בההוא נהורא,
כמאן דאתסחי בההוא נהרא עמיקא, דמימוי
מתפלגין, ונהירין, ונגדין לכל עיבר, ממה דעלוי. וסליק
ההוא נהורא, בשפתא דימא עלאה עמיקא, דכל
פתחין טבין ויקירין, בההוא פתחא אתפתחין.

ספר נפלאות הזוהר

ידוע שספר הזהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגולה לכל
הישועות וההצלחות.

פרק ג'

כא לימוד הסודות על ידי הרשב"י - באדרא וטעם קריאת שם זה - "אדרא רבא" -
הכנוס הגדול

א. ה"אידרא רבא" נמצא בזהר חלק ג' פרשת נשא (מן דף קכ"ז ע"ב עד דף קמ"ה
ע"א), ונקרא "אידרא רבא", שפרושו: הכנוס הגדול. "אידרא" הוא מקום מושב
החכמים, בדרך כלל כגון עגלה, ותוספת המלה "רבא" בא פדי להבדילו מן הכנוס

אָנָא שְׂאִיל מֵהֶם (ס"א מָהוּ), פִּשְׂרָא דְחָמִית. פְּתָחוּ
וְאָמְרוּ, נוֹשֵׂא עוֹן חָמִיתָא. אָמַר, דָּא הוּא תְקוּנָא
תְּנִינָא. יְתִיב. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָאִידְנָא אֶתְקַשְׁר
(ס"א אֶתְבָּסֶם) עֲלֵמָא. בְּרִיד אַנְתָּ רַבִּי חֲזַקְיָה, לְעִתִּיקָא
דְעִתִּיקוּן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּלָהוּ בּוֹצֵינִין חֲבָרִין, דְּאֶתְיִין בְּהָאִ
עֲזָקָא קַדִּישָׁא. אֶסְהַדְנָא עָלֵי שְׁמַיָּא עֲלָאִין
דְעֲלָאִין, וְאַרְעָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה דְעֲלָאָה. דְּאָנָא חָמִי
הַשְׁתָּא, מַה דְּלָא חָמָא בַר נָשׁ, מִיּוֹמָא דְסַלִּיק מִשְׁעָה
זְמָנָא תְּנִינָא לְטוֹרָא דְסִינֵי. דְּאָנָא חָמִינָא אֲנָפְאִי
נְהִירִין, כְּנִהוּרָא דְשְׁמַשָּׁא תְקִיפָא, דְזִמְוִין לְמִיפְק
בְּאַסּוּתָא לְעֲלֵמָא. דְכְּתִיב, (מְלָאכִי ג) וְזָרְחָה לְכֶם יְרֵאִי

ספר נפלאות הזוהר

ה'יותר קטן - "איִדְרָא זוטָא" - שֶׁהֶתְקַים מֵאַחַר יוֹתֵר, שְׁבוּ נֹכְחוּ פְּחוֹת תְּכֻמִּים,
כְּדִלְהֵלֶן.

ב. כְּ"אִידְרָא רַבָּא" בָּא תַּאֲוֹר דִּיּוֹנִיָּהֶם שֶׁל תְּשַׁע מֵהַחֲבָרָא שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
יִזְחָאִי, שֶׁהִתְכַּנְּסוּ יַחַד עִמּוֹ לְדוֹן בְּסוּדוֹת הַגְּדוּלִים וְהַעֲמָקִים שֶׁל הַקְּבֵלָה. הַתְּשַׁעָה הֵם:
רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּנִּי, רַבִּי אַבָּא, רַבִּי יְהוֹדָה, רַבִּי יוֹסִי בֶר עֲקָב, רַבִּי יִצְחָק, רַבִּי חֲזַקְיָה בֶר
רַב, רַבִּי חִיָּא, רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי יִיסָא.

לְאַחֲרֵי פְּתִיחַת הַדְּרוֹשׁ בְּפִי רַשְׁבַּ"י, קָמִים הַחֲכָמִים, הָאֶחָד אַחַר חֲבָרוֹ, וְדוֹרְשִׁים
בְּסוּד הַאֲלָקוֹת, כְּאֶשֶׁר רַשְׁבַּ"י עוֹנָה וּמוֹסִיף עַל דְּבָרֵיהֶם.

שְׁמִי שָׁמַשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֵיהָ. וְעוֹד דְּאָנָא יְדַעְנָא
דְּאִנְפָּאי נְהִירִין, וּמִשָּׁה לָּא יָדַע וְלֹא אֶסְתַּפְּל. הָדָא
הוּא דְכָתִיב, (שמות לד) וּמִשָּׁה לָּא יָדַע פִּי קָרוֹן עוֹר פְּגִיו.

וְעוֹד, דְּאָנָא חָמִי בְּעֵינֵי, תְּלִיסֵר מְכִילִין גְּלִיפִין קִמְאֵי,
וְנְהִירִין כְּבוּצִינִין. וְכַד אֶתְפְּרִישׁ כָּל חַד מְנִייהוּ
מִפּוּמִּיכוֹן, אֶסְתַּלִּיק וְאֶתְתַּקּוּ, וְאֶתְעַטֵּר וְאֶתְטַמֵּר
בְּטְמִירוּתָא דְתַקּוּנֵי דְדִיקְנָא, וְכָל אַחֲרָנִין אֶשְׁתַּאֲרוּ.
וּבְעוֹד דְּכָל חַד מִתְפָּרֵשׁ בְּפּוּמִיכוֹן, נְהִיר וְאֶתְעַטֵּר וְיִתִּיב
כְּמִלְכָּא בְּגוֹ חֵילֵיהָ. וְכַד אֶסְתַּיִם לְאֶתְפָּרֵשׁ, סָלִיק
וְאֶתְעַטֵּר בְּעַטְרָא קַדִּישָׁא, וְאֶתְתַּקּוּ וְאֶתְטַמֵּר, וְיִתִּיב
בְּתַקּוּנֵי דְדִיקְנָא קַדִּישָׁא, וְכֵן לְכָל חַד וְחַד. אֲזַדְרִזוּ

ספר נפלאות הוזהר

ג. עֲקָרָן שֶׁל הַדְּרָשׁוֹת בְּחֶלֶק זֶה בָּאוֹת לְבָאֵר אֶת דְּבָרֵי הַ"סְפָרָא דְצְנִיעוּתָא",
הַמְשַׁמֵּשׁ לְחֶלֶק זֶה מֵעֵין "מִשְׁנָה" בְּחֶסֶס ל"גִּמְרָא". וְלָכֵן לְעֵתִים נִמְצָא בְּ"אִידְרָא רַבָּא"
לְשׁוֹן הַ"סְפָרָא דְצְנִיעוּתָא" כְּבָסִיס לְהַסְבֵּרָם שֶׁל חֻכְמֵי הָאִידְרָא.

ד. בְּסִימוֹ שֶׁל הַ"אִידְרָא" נִפְטָרִים שְׁלֹשָׁה מִן הַחֻכְמִים, רַבִּי יוֹסִי בַר יַעֲקֹב, רַבִּי
חִזְקִיָּה וְרַבִּי יִיסָא.

(כב) אִידְרָא זוּטָא

הַ"אִידְרָא זוּטָא" נִמְצָא בְּזֵהָר ח"ג פְּרָשַׁת הָאֲזִינֵנוּ (מִן דִּף רַפ"ז ע"ב עַד דִּף רַצ"ו ע"ב),
וְנִקְרָא "אִידְרָא זוּטָא", שְׁפָרוּשׁוֹ: הַכְּנוּס הַקְּטָן, לְהַבְדִּילוֹ מִן הַכְּנוּס הַגָּדוֹל - "אִידְרָא
רַבָּא". בְּ"אִידְרָא זוּטָא" נִתְכַּנְסוּ שׁוּב הַחֻכְמִים בְּנֵי חֲבוּרְתוֹ שֶׁל רַשְׁבַּי, וְהַפְעַם שְׂכַעָה

חברין קדישין, דהא בקיומא דא, לא יהא עד דייתי
מלבא משיחא.

קום רבי הזקנה תננינות, ואוקיר תיקונא תליתאה,
דדיקנא קדישא. תנא, עד לא קם רבי הזקנה,
קלא נפק ואמר, אין מלאך אחד עושה שתי שליחות.
אתרגיש רבי שמעון ואמר, ודאי כל חד וחד באתריה.
ואנא, ורבי אלעזר ברי, ורבי אבא, אשתלים שלימתא
עלאה.

קום רבי תייא. קם רבי תייא, פתח ואמר, (ירמיה א)
ואומר אהה יי אלהים הנה לא ידעתי דבר פי
נער אנכי. וכי ירמיה לא הוה ידע למלא, והא כמה

ספר נפלאות הזוהר

במספר, לאחר פטירתם ב"אידרא" הקודמת - "אידרא רבא" - של שלשה מן התקמים הנ"ל.

ב"אידרא" זו זוכים החבריא קדישא לשמע תורה מרשב"י שתקנה, סכום הדברים שהתבררו ב"אידרא רבא".

(ג) האר"י הקדוש מגלה סודות ה"אדרא"

בישער הגילגולים' מכתבי האר"י הקדוש מסופר: לפעמים הלך לו האר"י והחברים לקפר מירון, למקום שנתקבצו רבי שמעון בר יוחאי וחבריו וגיילה להם שם "אדרא רבא", והיה האר"י אומר: "כאן ישב רבי אלעזר, כאן ישב רבי אבא", וכן כולם.

מלולין נפקי מפומוי, עד לא אמר דא. והוא אמר
מלה כדיבא, דכתיב הנה לא ידעתי דבר. אלא
(תאנא) חס ושלום דאיהו אמר על דא. אלא הכי
תאנא, מה בין דבור לאמירה. אמירה הוא דלא בעי
לארמא קלא, (דף קל"ג ע"א) דבור, בעי לארמא קלא,
ולאכרזא מלין.

דכתיב, (שמות כ) וידבר אלהים את כל הדברים האלה
לאמר. ותאנא, כל עלמא שמעו ההוא דבור,
וכל עלמא אזדעזעו. ובגין כך כתיב וידבר, ולא כתיב
ויאמר. אוף הכא כתיב הנה לא ידעתי דבר, לאכרזא
מלה ולאוכחא ברוח קדשא לעלמא.

ספר נפלאות הוזהר

והשיב כל אחד ואחד מתלמידיו במקומו הראוי לו לפי נשמתו. שקהי הארי אומר,
שכל אחד מהם יש לו ניצוץ נשמה מחבר אחד של חברי רבי שמעון.

כמו כן גילה הארי לתלמידיו סודות צמוקים מאד במקום זה ואמר להם: "אילו
נתנה רשות לעיניכם לראות, הייתם רואים כנפיה גדולה של צדיקים ומלאכי השרת
שבאו לשמוע ה"אדרא", והאש מלחכת סביבנו".

(כד טעמים שנקרא בשם "אדרא"

בשם "אדרא" קראו אותו מן השמים כמובא (בוזהר פרשת בשלח דף סא:) ואכרזו
עלך זמין הוא רבי ייסא לסלקא רוחיה (והכרזו עליך ואמרו עתיד הוא רבי ייסא להעלות
רוחו) ולא תקשרא בחד "אדרא קדישא" (ולהתקשר באדרא אחת קדושה אדרא הוא מקום

אִי הָכִי, הָא כְּתִיב (שמות ו) וַיְדַבֵּר יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.
אֶלָּא, מָאן הוּא נְבִיאָה עֲלָאָה כְּמֹשֶׁה, דְּלֹא זָכָה
בַּר נֶשׁ כְּוֹתִיָּה. דְּהוּא שְׁמַע דְּבוּר בְּהַכְרֹזָה, וְלֹא דְחִיל,
וְלֹא אֲזַדְעִזֵּעַ. וְשָׂאֵר נְבִיאִים אֲזַדְעִזֵּעוּ, אֲפִילוּ בְּאַמְרָה,
וְדַחְלִין בְּדַחֲלוֹ.

וְתֵאנָא, תְּקוּנָא קְדָמָאָה דְּדִיקְנָא, וְתִנְיִנָא לְאַתְבָּא
(נ"א לְאִיתְתָּאָה) (ס"א לְאַכְפָּא) לְתִלְתָּאָה.
דְּכְתִיב, (איוב לג) הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֵל פְּעָמִים שְׁלֹשׁ
עִם גָּבֵר. (תְּרִין נוֹסַחִי) וְתֵא חֲזִי דְתְרִין תְּקוּנֵין קְדָמָאִין
לְמִיתִי לְתִלְתָּאָה הוּוּ, דְּהוּא:

ספר נפלאות הזוהר

צנוע כמו חדר). דְּזַמְיִין חֲבֵרִיָּא לְאַתְעֲרָא בְּאַרְעָא (שְׁעִתִּידִים הַחֲבָרִים לְהַעִיר בְּאַרְץ
בְּגִלּוּי סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְגַם רַבִּי יִיסָא יְהִיָּה בְּכָלֵל הַעֲשָׂרָה הַחֲבָרִים שְׁנֹתֶקְבָּצוּ לְ"אַדְרָא
רְבָא" (הַמְבֹאֵר בְּפֶרֶשֶׁת נִשְׂא דָף ק"ז ע"ב), וְשֵׁם הוּא עֲתִיד לְהַסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם,
וְנִשְׁמָתוֹ תַעֲלֶה לְגַן עֵדֶן). וְהָא אֲתַקִּינוּ תְּלַת כְּרִסְיִין דְּקִיָּמִין לָךְ וְלַחֲבֵרְךָ (עַבְרִי כְּבֵר הַכִּינוּ
ג' כְּסֻאוֹת הַמוֹכְנִים לָךְ, וְעוֹד שְׁנַיִם מִחֲבֵרֶיךָ, וְהֵם רַבִּי יִיסָא, וְרַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי יַעֲקֹב,
וְרַבִּי חֲזַקְיָה (כְּמְבוֹאֵר שָׁם בְּדָף קמ"ד סוּף עַמּוּד א'), שְׁמָתוֹ מִיתַת נְשִׁיקָה שְׁנַדְבָּקָה
נִפְשָׁם בְּחֻשָׁק אֲהַבַת הַקְּדוּשָׁה בְּרוּף הוּא), מֵהָהוּא יוֹמָא הוּוּ מְשַׁגְּחִין בֵּיה בְּנֵי מְתִיָּה.
(מִיּוֹם הַהוּא וְהִלָּאָה הָיוּ מְשַׁגְּחִים עֲלֵיו בְּנֵי עִירוֹ) (הַבִּיאוּר הוּא עַל פִּי מְתוֹק מְדַבֵּשׁ)

תְּרַגּוּם גֵּרִין "אַדְרָא" (כְּמְבוֹאֵר בְּמִדְרָשׁ רַבָּה י"ח כ"ז), עַל הַפְּסוּק: "כִּדְבַר מִן הַגֵּרִין",
כְּעִבוּרָא מִן "אַדְרָא", וְכֵן בְּכָל מְקוֹם שְׁכָתוּב גֵּרִין, הַתְּרַגּוּם "אַדְרָא", וְכֵן הָיוּ צְרִיכִין
לִישֵׁב בְּחִבּוּרַת אַהֲבָה שְׁלִימָה כְּמוֹ שְׁכָתוּב רַשְׁב"י לְקַמָּן אֲנִן בְּחִבּוּרַתָא תְּלִיא מְלִתָא,

תְּקוּנָא תְּלִיתָאָה. מֵאַמְצְעִיתָא דְתַחֲוֹת חוּטְמָא,
מִתַּחֲוֹת תְּרִין נוֹקְבִין. גְּפִיק חַד אֲרַחָא,
וְשַׁעְרָא אֶפְסִיק (ס"א אֲתַפְּסֵק) בְּהֵוֹא אֲרַחָא. אֲמַאי
אֲתַפְּסֵק. מְשׁוּם (דְּכָתִיב וְעוּבֵר עַל פְּשַׁע) דִּהֵאִי אֲוֹרְחָא
אֲתַתְּקוּן לְאַעְבְּרָא בֵּיהּ. וּבְגִין כֵּד, יְתִיב תַּחֲוֹת נוֹקְבֵי
חוּטְמָא הֵאִי אֲוֹרְחָא. וְשַׁעְרָא לָא אֲתַרְבִּי בְּהֵאִי אֲוֹרְחָא,
מְשׁוּם דְּכָתִיב וְעוּבֵר עַל פְּשַׁע, לְמִיּהֵב אֲעַבְרָא עַד
(עַל) פּוּמָא קַדִּישָׁא, דִּיּוּמָא סְלַחְתִּי. תֵּאנָא, כְּמָה
עַרְקִיסָאוֹת מְחַכְּאֵן לְהֵוֹא פּוּמָא, וְלֹא אֲתַגְּלִי לְחַד
מִנֵּיהּוּ, דִּהֵא אֶסְתַּלַּק וְאֲתַעֲטֹר, יְדִיעַ וְלֹא יְדִיעַ.

תֵּאנָא, בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא, מַהוּ דְכָתִיב פְּשַׁע. זְכוּ
עוּבֵר, לֹא זְכוּ פְּשַׁע. (מַאי מְשִׁמַּע עוּבֵר עַל

ספר נפלאות הווהר

הָיָה צְרִיכִין לִישֵׁב פְּחָצִי גֵרִין עֲגוּלָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תְּלִין ה'): סְנַהֲדְרִין הִתְהַה פְּחָצִי גֵרִין
עֲגוּלָה כְּדִי שְׂתִּיבֵי רֹאזִין זֶה אֶת זֶה, וְשֵׁם (בְּרִשׁ"י) בְּגֵרִין, כִּי גֵרִין הָיוּ יוֹשְׁבֵינָא בְּחִבְיָה
וּבְרִיעוּת וּבְאַגוּדָה אַחַת כְּסְנַהֲדְרִין שְׂאִין חוֹשְׁדִין זֶה אֶת זֶה, וְלִהְיוֹת שׁוֹמְעִים אִישׁ אֶת
חֵבְרוֹ וּמִתְנוּכְחִין זֶה עַל זֶה עַד שֶׁתִּצְאֵה הַהוֹרָאָה כְּהַלְכָה עַד פְּאֵן לְשׁוּנֵי. (וְעִין לְקַמְן
בְּאֲדָרָא רַבָּא דִּף קַמ"ה:).

בְּ"אֲדָרָא קַדִּישָׁא", כְּתִיב (שֵׁם בְּדוּד אֲמַת) בְּחֵדֵר הַקּוֹדֵשׁ, וְכֵן תְּרַגּוּמוֹ שֶׁל הַגֵּרִין הוּא
אֲדָרָא עַד פְּאֵן לְשׁוּנֵי. וְכְתִיב הַרְמ"ק בְּפִרּוּשׁ כְּתִיב דְּ"אוֹר יְקָר" לְהַרְמ"ק זֶלֶה"ה,
(נְדַפְסָא פְּאֵן בְּאוֹר הַחֶמְהָה) וְזֶה לְשׁוּנֵי: אֶפְשָׁר מְלִשׁוֹן חֵדֵר, וְהִיָּינוּ שְׂפָאֶשֶׁר הָיוּ מִתְכַּנְּשִׁין
לְעִנְיָן זֶה נַעֲשֵׂה לְהֵם סְבִיב חֵדֵר שֶׁל אֵשׁ, כְּמַבּוֹאֵר לְקַמְן, (א"ה כ"כ לְקַמְן קל"ד:) אָמַר

פִּשְׁעֵי, שְׁפַע דְּאֶקְדִים ש' לְפ', לֹא זָכוּ עוֹמְדִים וְלֹא עוֹבְרִים
(האי) בּוֹזְעִיר אֶפְיִן.

מָאִי בֵּין הָאִי לְהָאִי. בּוֹזְעִיר אֶפְיִן, כַּד נְחִית הֵהוּא
אוֹרְחָא מִתְחִילת נּוֹקְבֵי חוֹטְמוֹי, כְּתִיב, (במדבר יב)
וַיַּחַר אֵף יִי בָם וַיִּלְדָּה. מָאִי וַיִּלְדָּה. דְּנִפְיָא רּוּחָא דְרוּגְזָא
מֵאִינּוֹן נּוֹקְבֵי, וּמֵאִן דְּאֶשְׁכַּח קַמִּיהּ, אָזִיל וְלֹא אֶשְׁתַּכַּח.
הָדָא הוּא דְכְתִיב, (ישעיה מ) כִּי רוּחַ יִי נָשְׁבָה בּוֹ וַאֲיַנְנוּ
(ס"א כִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ וַאֲיַנְנוּ). בְּאַרְיָא אֶפְיִן כְּתִיב, (מיכה
ז) וְעוֹבְרִים עַל פִּשְׁעֵי. וּכְתִיב, (איוב לז) וְרוּחַ עֲבָרָה וַתִּטְהַרֶם.
וְתֵאנָא, הֵכָא כְּתִיב, עוֹבְרִים עַל פִּשְׁעֵי בְּהוּא אֶרְחָא.
הֵתָם, (שמות יב) וְעִבְרִי יִי לְנִגּוּף אֶת מִצְרַיִם.

ספר נפלאות הוזהר

רבי שמעון זכאה חולקיה דמאן דאשתכח בהאי אדרא קדישא עלאה דאנן ביה, זכאה
חולקיה בעלמא דין ובעלמא דאתי. דאנן תבין בקדושה עלאה אשא עלאה אסחר לך,
וכן כתוב (לקמן באדרא זוטא דף רפ"ז): שאמר רבי שמעון בן יוחאי אסחר אשא מקמאי
ומעלמין לא אתפסק.

כה) הרוצה שיתקומו נכסיו ישע בהן אדר

ועוד פרש ב"מתוק מדבש" דאיתא (ביצה ט"ו). ואר"י משום רבי אלעזר ברבי
שמעון הרוצה שיתקומו נכסיו ישע בהן אדר, שגאמר אדיר במרום ה', (פרש רש"י)
שאדר לשון קיום וחזור ולכן נקרא אדר, אי נמי אדרא כשמייה כדאמרי אינשי מאי
אדרא. דקיימא לברי דרין עד פאן לשונו.

זְבֹאָה חוֹלְקִיה דְּמֵאן דְּזִבִּי לְהָאֵי. וְדָא הוּא תְקוּנָא
תְּלִיתָאָה, (דְּאוּרְחָא) דְּדִיקְנָא יְקִירָא קְדִישָׁא
עֲלָאָה עֲתִיקָא דְעֲתִיקִי. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדָאֵי קְדִישָׁא
בְּרִידָא הוּא יִסְגִי לְאוּטְבָא לָהּ, וְיַחְדֵי לְאַגְנָא עֲלָהּ.

וְתֵאנָא, מָאֵי דְכָתִיב, (ישעיה סא) שׁוֹשׁ אָשִׁישׁ בֵּינִי,
בְּעֲתִיק יוֹמִין אֲתָמַר. דְּהָא הוּא חֲדוּתָא
דְכֻלָּא. תֵּאנָא, בְּשַׁעְתָּא דְאַתְגְּלִי הָאֵי אוּרְחָא דְדִיקְנָא
דְעֲתִיק יוֹמִין. בְּלָהוּ מָאֵרִי דִיבְבָא וַיִּלְלָהּ, וּמְאֲרִיהוֹן
דְּדִינָא סְתִימִין וּשְׁתִּיקִין, וְלִית דִּיפְתַח פְּטָרָא
לְאַבְאָשָׁא. מְשׁוּם דְּהָאֵי אוּרְחָא אֲתַגְּלִיָּא לְתַקְנָא.
וּמַהֲאֵי, מָאֵן דְּאַחִיד (י"א דְאַחִית) וְאוּזְהַר (מְשׁוּם דְּהָאֵי

ספר נפלאות הזוהר

(כו) הַשְׁתַּדֵּל לְהַאִיר מְזֻכּוֹת דּוּרוֹ הַקְּדוּשׁ מֵאוּרְחָם הַקְּדוּשִׁים לְחֻשְׁכַת דְּרָא דְמִשְׁיחָא
וְהִגֵּה רִשְׁב"י הַקְּדוּשׁ הוּא רָאָה מַה שְׁיִהְיֶה בְּסוֹף הַדּוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים קֶדֶם בִּיאַת
הַמְּשִׁיחַ וְהַשְׁתַּדֵּל לְהַאִיר מְזֻכּוֹת דּוּרוֹ הַקְּדוּשׁ מֵאוּרְחָם הַקְּדוּשִׁים לְחֻשְׁכַת דְּרָא דְמִשְׁיחָא,
כְּמוֹ שֶׁכָּתַב רִשְׁב"י בְּעֶצְמוֹ (זוהר ח"ב ט'): זְכוּ דְרָא דָּא יְקִים עֲלָמָא עַד דְּיִיתֵי מְלַכָּא
מְשִׁיחָא.

(כו) לְהַמְשִׁיךְ אוֹר תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה לְדַרְי דְרִין, שִׁיתְקַמֵּם עֲלָמָא בְּזֻכּוֹתֵנוּ עַד דְּיִיתֵי מְלַכָּא
מְשִׁיחָא

זֶה שֶׁכָּתַב פֶּאן רִשְׁב"י אֲתַכְּנִישׁוּ חֲבֵרֵינָא, הִינְנוּ חֵכִינוּ בְּהַכְּנֶה דְרַבָּה לְסוּדוֹת הַתּוֹרָה
הָאֵלוּ. לְבִי אֲדַרְא, לְהַמְשִׁיךְ אוֹר תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה לְדַרְי דְרִין, שִׁיתְקַמֵּם עֲלָמָא בְּזֻכּוֹתֵנוּ
עַד דְּיִיתֵי מְלַכָּא מְשִׁיחָא לְתַמְן הָעוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁמַיִם.

אֹרְחָא סִימְנָא לְשִׁתְּיֻקוּתָא וּמַהֲי הוּא מָאן דְּאֲתָוִי
וְאֹזְהַר) לְשִׁתְּקָאָה, לְהֵאִי אֹרְחָא רְשִׁים, דְּהוּא סִימְנָא
דְּעִתְּיָא קְדִישָׁא.

תְּקוּנָא רְבִיעָאָה, מִתְּתַקֵּן שְׁעָרָא (וְנַחֲתִית) תְּחֹת
פּוּמָא, מְרִישָׁא חֲדָא לְרִישָׁא חֲדָא. הָדָא הוּא
דְּכְתִיב, (מִיכָה ז') לְשִׁאֲרִית נַחֲלָתוֹ. כְּמָה דְּאֵת אָמַר (מַלְכִים
ב יט) וְנִשְׂאֵת תְּפִלָּה בְּעַד הַשְּׂאֲרִית הַנִּמְצָאָה. הַנִּמְצָאָה
מִמּוֹשׁ. שְׂאֲרִית דְּכְתִיב, (צַפְנִיָּה ג') שְׂאֲרִית יִשְׂרָאֵל לֹא
יַעֲשׂוּ עוֹלָה.

תְּקוּנָא חֲמִישָׁאָה. נְפִיק אֹרְחָא אַחֲרָא מִתְּחֹת פּוּמָא,
הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (מִיכָה ז') לֹא הִחְזִיק לְעַד
אַפּוֹ. קוּם רְבִי יוֹסִי. קָם רְבִי יוֹסִי, פֶּתַח וְאָמַר, (תְּהִלִּים

ספר נפלאות הזוהר

כח) אֲשֶׁרֵיהֶם לְצַדִּיקִים לֹא דִינֵן שְׁהוּן זֹכִין אֱלֵא שְׁמוּזְבִין לְבְנֵיהֶם וְלְבְנֵי בְנֵיהֶם עַד סוּף כָּל
הַדּוֹרוֹת

וְכַמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִזְמָא פ"ז.) אֲשֶׁרֵיהֶם לְצַדִּיקִים לֹא דִינֵן שְׁהוּן זֹכִין אֱלֵא שְׁמוּזְבִין לְבְנֵיהֶם
וְלְבְנֵי בְנֵיהֶם עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְלִפְיֶכָּךְ קָרָא רִשְׁבִּי" מְקוּם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה "אֲדָרָא"
לְקַיָּמָא זְכוּתֵיהוּ לְדַרְי דְּרִין.

כט) הַכְּנָסוּ לְרֵאוֹת בְּזִיו הַשְּׂכִינָה

וּבְכֶסֶף "לְבַנְתַּת הַסְּפִיר" (פְּרַשְׁת וְרָא דָף כ"ח. דְּפּוּס וְרוֹשְׁלִים) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ בִּי אֲדָרָא, וְאַנִּי
הַבְּנָתִי רוֹצֵה לִזְמַר הַכְּנָסוּ לְרֵאוֹת בְּזִיו הַשְּׂכִינָה כו', וְנִרְאֶה בִּי נִקְרָאת אֲדָרָא, מַה גִּרְן

(קמד) אַשְׁרֵי הָעַם שֶׁכָּבַה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעַם שְׁיֵי אֱלֹהִיו.
אַשְׁרֵי הָעַם שֶׁכָּבַה לּוֹ. מֵהוּ שֶׁכָּבַה לּוֹ. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר
(אסתר ז) וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שֶׁכָּבַה, שְׂכִיד בְּרוּגְזִיהָ.

דְּבַר אַחַר. שְׂכִיד בְּרוּגְזִיהָ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (במדבר
יא) וְאִם כָּבַה אֶת עוֹשֶׂה לִּי הֲרַגְנִי נָא הָרוּג. דָּא
הוּא דִּינָא דְדִינָא. אַשְׁרֵי הָעַם שְׁיֵי אֱלֹהִיו, רַחֲמֵי
דְּרַחֲמֵי.

דְּבַר אַחַר, שֶׁכָּבַה, שְׂמָא דְכָלִּיל כָּל שְׂמֵהוּ, וְקוּדְשָׁא
בְּרִידָה הוּא מְעַבַר רוּגְזִיהָ, וְאַנְחָ בֵּיהּ לְזַעִיר אַנְפִּין,
וּמְעַבִּיר עַל כָּל אֵינּוֹן דְּלִבְרָא.

דְּתַנְיָא, אַרְחָא, עֲלָאָה דְדִיקְנָא קְדִישָׁא, (עֲלָאָה
עֲתִיקָא דְעֲתִיקִי) דְּאִיהוּ נְחִית (בְּדִיקְנִיהָ)

ספר נפלאות הזוהר

מְזוֹן לְכוּלָּא בֵּיהּ, אוּף הָאֵי בְּרַגְא, וּמֵה גְרִין עֲגוּלָה, אִף הָאֵי גְלָגְלָא, וּמֵה גְרִין מְקַפֵּת
אֲטֻדִין, אוּף הָאֵי בְּרַגְא לְנִטְרָא לָהּ, וּבְלִשׁוֹן חַו"ל נְקֵרָא תְּפִיד"ס, עַל שְׁכָלִיל מְכַל מִינֵי
נְטִיעוֹת, אוּף כְּלָה כְּלוּלָה מֵהַכֵּל. עַד כְּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

(ל) תִּיקוֹן גּוּלְגֵלְתָא

וּבְסִפְרָא "קוּל בְּרַמְהָ" (בְּסוּף בְּרַח ד.) וְזֵה לְשׁוֹנוֹ וְהֵגֵה אֲדָרָא הִיא עֲגוּלָה, וְכֵן בְּכָל
מְקוֹם שְׂמִזְכִּיר תִּיקוֹן הַמִּתְחִיל מִן הָרֵאשׁ שֶׁהִיא גּוּלְגֵלְתָא, כְּדוּרִיּוֹת וְעִיגוּלָא וְכוּ' עֵינִן
שָׂם.

תַּחֲוֹת נֹקְבֵי דְחוּטְמָא דְעֵתִיקֵי. וְהֵאֵי אֲרַחָא דְלַתְתָּא.
שְׂקִילֹן אִינוּן בְּכֻלָּא. דָּא (דף קל"ג ע"ב) לְעֵילָא, וְדָא
לַתְתָּא. לְעֵילָא, עוּבְר עַל פִּשְׁעֵי. לַתְתָּא, לֹא הֶחְזִיק
לְעַד אַפּוֹ. וְתַנְיִנוּ, לֹא הֶחְזִיק: דְּלֹא אֵית אֶתְר לְמִיתְב.
בְּמָה דְלְעֵילָא יְהִיב אֶתְרָא לְאַעְבְּרָא. בְּדַ לַתְתָּא, יְהִיב
אֶתְר לְאַעְבְּרָא.

תַּנָּא, בְּכֻל אֶתְר דְּבַהֲאֵי עֵתִיקָא טְמִירָא דְכֻלָּא אֲרַחָא
אֶתְגַּלְיָא, טַב לְכֻלְהוּ דְלַתְתָּא, דְּהֵא אֶתְחַזִּי
עֵיטָא לְמַעְבַּד טַב לְכֻלָּא. מָאן דְּסַתִּים וְלֹא אֶתְגַּלְיָא,
לִית עֵיטָא, וְלִית מָאן דִּינְדַע לִיה, אֶלָּא הוּא בְּלַחֲדוּדֵי.

ספר נפלאות הוזהר

(לא) אסיפת קבוץ החכמים ללמוד

ובספר "בני אהרן" כתב (בני אהרן על זח"ג דף קמ"ח, בשם הרש"ב) אדרא פירוש
אסיפת קבוץ החכמים ללמוד באיזה מקום שיהיה בבית או בין האילנות נקרא אדרא,
כמו "אדרא רבא ואדרא זוטא" עד כאן לשונו.

(לב) נקבצו בין האילנות, או בקבוץ נשמות הצדיקים

וכתב החיד"א (בהגהותיו נ"א על זח"ב דף קכ"ט). וזה לשונו: פירוש "אדרא" גרן
כתרגומו "אדרא", פירוש, מקום יפה, או חופה בקבוץ השושבינין, או בקבוץ החכמים
באדרא זוטא בתדר הרשב"י, וב"אדרא רבא" נקבצו בין האילנות, או בקבוץ נשמות
הצדיקים, (משם הרש"ב). אמר הכותב: עד היום ידוע זה המקום של ה"אדרא רבא",
וברוך השם זכותי הרבה פעמים לראות מה נורא המקום הקדוש הזה ולהתפלל שם,

בְּמָה דְעֵדָן עֲלָאָה, לִית דִּידַע לִיה אֲלָא הוּא עֲתִיקָא
דְעֲתִיקִי. וְעַל הַאי כְּתִיב, (תהלים צב) מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ
יְי מְאֹד עֲמִקּוֹ מַחֲשָׁבוֹתֶיךָ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן יִתְתַקְּנוּ
עוֹבְדֵיךָ לְעֲלָמָא דְאֲתִי מַעַם עֲתִיקָא דְעֲתִיקִין.

תְּקוּנָא שְׁתִּיתָאָה. מִתְתַּקֵּן שְׁעָרָא וְסָלִיק מִלְרַע
לְעִילָא, וְחַפִּי תְּקוּבָתָא דְבוֹסְמָא טָבָא עַד
רִישָׁא דְפּוּמָא דְלְעִילָא. וְנַחֲתִית שְׁעָרָא (דְרִישָׁא) לְרִישָׁא
דְּפִתְחָא דְאַרְחָא תְּתָאָה דְפּוּמָא.

קוּם רַבִּי יִיסָא וְאַתְקִין תְּקוּנָא דָא. קָם רַבִּי יִיסָא,
פִּתַח וְאָמַר, (ישעיה נד) וְחֲסָדִי מֵאַתָּךְ לֹא יִמוּשׁ,

ספר נפלאות הוזהר

וְהוּא בְּדַרְכֵי בֵּין מִירָן לְצִפְתָּא, וְהוּא סְמוּךְ וְנִרְאָה קְרוֹב לְמִירוֹן, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֲתָהּ מְקוּם
הַקְדוֹשׁ וּמְקַדֵּשׁ הַנֶּה.

(ג) אדרא רבא ואדרא זוטא

כְּדִי לְדַעַת הַטַּעַם שֶׁהָאֲדָרָא בְּפִרְשֵׁת נְשָׂא נִקְרָא "אֲדָרָא רַבָּא" וְהָאֲדָרָא בְּפִרְשֵׁת
הָאֲזִינֵי נִקְרָא "אֲדָרָא זּוּטָא", אֲעֲתִיק מַה שְׂכַתְּבַת בְּזֶה בְּסִפְרֵי הַקְדוֹשׁ "קוּל בְּרַמָּה" (נ"ב)
ד'. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְנִקְרָא "רַבָּא" בְּכַמּוֹת וּבְאִיכוֹת כִּי "בְּרַבָּא" הִתְחִיל לְפָרֵשׁ שְׂרֵשׁ כָּל
תִּיקוּנֵי הַפְּרָצוּפִים וּמַה שֶׁקָּדַם לָהֶם שֶׁהוּא פְּרָסָא וְכִיּוֹצֵא מְרֵאשִׁית א"ק עַד פְּרָצוּף
זו"ן, וְ"אֲדָרָא" זֶה נִכְתְּבָה בְּפִרְשֵׁת נְשָׂא אֶת רֵאשׁוֹ, וְרֵאשׁ הֵינּוּ גּוּלְגוּלְתָּא פְּנוּדַע, וְהָאֲדָרָא
זּוּטָא נִקְרָא לְגַלּוֹת אוֹפֵן תִּיקוּן או"א שְׁלֵא נִזְכְּרָה בְּ"אֲדָרָא רַבָּה", וְעוֹד, וְאֵין כָּאֵן
הַמְקוּם לְהֵאָרִיף בְּזֶה, וְהַדְּבָרִים עֲמוּקִים.

וּכְתִיב (ישעיה נד) וּבַחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֹתֶיךָ, הֲנִי קִרְאִי
קִשְׁיִין אַהֲדָדִי.

וְלֹא אֶקְשׁוּ, דְתַנְיִנּוּ, אֵית חֶסֶד וְאֵית חֶסֶד. אֵית חֶסֶד
דְּלָגוּ, וְאֵית חֶסֶד דְּלָבַר. חֶסֶד דְּלָגוּ, הָא דְאִמְרוּן
דְּעֵתִיקָא דְעֵתִיקוֹן, וְהוּא סְתִים בְּסִטְרָא דָא דְדִיקְנָא,
דְּאִקְרִי פְּאֵת הַזְקוֹן. וְלֹא בְּעֵי בַר נֶשׁ לְחַבְלָא הָאִי
סִטְרָא, מִשּׁוּם הָאִי חֶסֶד דְּלָגוּ דְעֵתִיק יוֹמִין. וּבְגִין כְּהָ,
בְּכַהֵן דְּלִתְפָּא כְּתִיב בֵּיהּ, (ויקרא כא) לֹא יִקְרַחַה קְרַחַה
בְּרֵאשִׁים וּפְּאֵת זְקָנִים לֹא יִגְלַחוּ. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּלֹא
לְחַבְלָא אוֹרְחוֹי דְּחֶסֶד דְּעֵתִיקָא, דְּכַהֵן מִסִּטְרָא דָא
קָא אֶתִי.

ספר נפלאות הוזהר

(לה) "אדרא רבא" נודמן קדוש ברוך הוא ורתוכו, ובאדרא זוטא נודמן הקדוש ברוך הוא
עם צדיקניא דבגנתא דעדן.

הרב קול ברמה מסים: כי יש תרון ב"אדרא זוטא" מצד השומעין לבד דאזדמנו
תמן כי ב"אדרא רבא" נודמן קדוש ברוך הוא ורתוכו, ובאדרא זוטא נודמן הקדוש
ברוך הוא עם צדיקניא דבגנתא דעדן, מה דלא אערעו ב"אדרא רבא".

(לה) ב"אדרא רבא" דבר רבי שמעון עליו השלום וברשותו דברו כולם, ובאדרא זוטא דבר
רבי שמעון עליו השלום לבד

גם יש תרון אחר כי ב"אדרא רבא" דבר רבי שמעון עליו השלום וברשותו דברו
כולם, וב"אדרא זוטא" דבר רבי שמעון עליו השלום לבד. וזכותו גגן בעדינו ויגאלנו

וְתֵאנָא בְּצִנִּיעוּתָא דְסַפְרָא, בְּכֻלָּא אֲצִטְרִיךְ חֶסֶד
לְאַתְרַבְּאָה וּלְמַבְנֵי, וְלֹא לְקַטְעָא לִיה, וְלֹא
אֲשְׁתַּצִּי מִעֲלָמָא. וְהֵאֵי דְכְּתִיב וְחֶסְדֵי מֵאֲתֶךָ לֹא יָמוּשׁ,
חֶסֶד דְעֵתִיק יוֹמִין. וּבְחֶסֶד עוֹלָם, חֶסֶד דְאֶקְרִי חֶסֶד
עוֹלָם, וְהֵאֵי הוּא אַחְרָא דְזִעִיר אַנְפִּין, דְכְּתִיב, (תהלים
פט) אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה.

וְהֵאֵי חֶסֶד דְעֵתִיק דְעֵתִיקוֹן, הוּא חֶסֶד דְקָשׁוּט. וְחֶסֶד
דְקָשׁוּט לֹא בְּחֵי גוּפָא אֲתָמֵר, אֲלֵא בְּחֵי
דְנִשְׁמָתָא. וּבְגִין כֵּן כְּתִיב, (מִיכָה ז') כִּי חִפֵּץ חֶסֶד הוּא.
דָּא הוּא תְקוּנָא שְׁתִּיתָאָה דְדִיקְנָא יְקִירָא, דְעֵתִיק
דְעֵתִיקוֹ.

ספר נפלאות הזוהר

בְּקֻרֹב עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנֹו וִיקוּיִם בְּנוּ הַכְּתוּב "וְהִיָּה ה' לְמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ" בְּעִגְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב אָמֵן סְלָה וְעַד, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

(נִצְטַק מִסְפֵּר אֲדָרָא זֹטָא עִם הַגְּהֵת מְקוּרוֹת "אֲדָר הַזֹּהֵר" מִהַרְבּ הַמְקוּבֵל הֵרִיא ז' מְרַגְלִיּוֹת וְצ"ל,
עִם הַרְבֵּה הוֹסְפוֹת תְּדוּשׁוֹת מִהַמוֹצֵיא לְאוּר.)

פרק ד'

יְשַׁרְעָל ה' טְהוֹרִים יְאֻחִינוּ ה' נְבוֹנִים, יְדַעוּ וְיִתְבוֹנְנוּ לְעַסְק בְּלִמּוּד הַזֹּהֵר הַקְדוּשׁ
שְׁפִידוּעַ מְטַהֵר אֶת הַנְּשֻׁמָּה וּמְסַגֵּל לְכָל בְּרָכָה וְטוֹבָה כְּמוֹ שְׁכַתְבַּת הַחֵיד"א זֹלֵה"ה
בְּסַפְרוֹ "מִוְרָה בְּאֲצִבְע" (ב, מד) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "לִימוּד סֵפֶר הַזֹּהֵר מְרוֹמֵם עַל כָּל לִימוּד,

**תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה. פְּסִיק שְׁעָרָא, וְאַתְחִזֵּן תְּרִין תְּפוּחִין
בְּתַקְרוּבְתָא דְבוּסְמָא, שְׁפִירוּ וַיֵּאן לְמַחְזִי.**

**פְּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי
הַיַּעַר וְגו'.** מַה תְּפּוּחַ זֶה כָּלִיל בְּתֵלַת גּוּוּנִי, בְּךָ
קָדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, תְּרִין תְּפּוּחִין כָּלִיל שִׁיתָא גּוּוּנִי,
וְתִרִין תְּפּוּחִין אֲלִין, דְּאֵינוֹן תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה, אֵינוֹן
כָּלְלָא דְכָל שִׁיתָא תְּקוּנִין דְּאֲמִינָא. וּבְגִינֵיהוֹן אַתְקִיִּים
(מושלי טז) **בְּאוּר פְּנִי מְלָךְ חַיִּים.**

**וְתֵאנָא, מַהֲנִי תְּפּוּחִין נְפִקִין חַיִּין לְעֵלְמָא, וּמְחִזְזִין
חֵידוֹ לְזַעִיר אֲפִין. כְּתִיב (במדבר ו) יָאֵר יְיָ פְּנֵינוּ
אֲלֵיךְ. וּכְתִיב (מושלי טז) בְּאוּר פְּנֵי מְלָךְ חַיִּים. בְּאוּר פְּנֵי**

~~~~~ ספר נפלאות הזוהר ~~~~~

בְּשֵׁם לֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר וְאֵף שִׁטְעָה בְּקִרְיָאָתוֹ, וְהוּא תִּיקוֹן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה... " עכ"ל
זל"ה.

עַל כֵּן הִתְעוֹרְרוּ לְהִתְחַזֵּק בְּלִמּוּד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קיט) "עַתָּה
לְעִשׂוֹת לֵה' הַפְּרוּ תוֹרַתְךָ", (ובאורו: כְּשֶׁהֲעֵרַב רַב מִפִּירִים אֶת הַתּוֹרָה מוּטָל עֲלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק לְעִשׂוֹת
עַתָּה וְזִמְן לְכַבֵּד הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִיְהִי רָא קב"ה וְשְׂכִינְתִּיהָ), מִשּׁוֹם שֶׁזֶהוּ זִמְן הַגְּאוּלָּה, וְכִידּוּעַ
כָּל הַגְּאוּלָּה תְּלוּיָהּ בְּלִמּוּד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ (זוה"ח ח"ב מ:)
עַל דּוֹרוֹ: "זְכוּ וְדַרְא דָּא יְקִים עֲלֵמָא עַד דְּיִיתֵי מְלָכָא מְשִׁיחָא" וְכִידּוּעַ שֶׁבְּזִכּוֹת לִימּוּד
הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ וְהַאֲדָרוֹת יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמִים וְעוֹד לֹא יִצְטָרְכוּ לְנִסְיוֹן. כִּמ"ש
בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ וּבְתַקּוּנֵים.

מִלְךְ אֱלֹהֵי אֵינוֹן תְּרִין תְּפֻחִין דְּתַקְרוּבְתָא דְבוּסְמָא
דְאֵמִינָא. יָאֵר יי פְּנֵי אֱלֹהֵי, פְּנִים דְלִבְר, דְכַד גְּהִרִין
מִתְבְּרַךְ עֲלֵמָא.

וְתֵאנָא, כָּל זְמַן דְהֵנִי בּוּצִינֵי דְלִבְר גְּהִרִין, כָּל עֲלֵמָא
מִתְבְּרַךְ, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח רוּגְזָא בְעֲלֵמָא. וּמָה
אֵי הֵנִי דְלִבְר כְּד. תְּרִין תְּפֻחִין דְגְּהִרִין תְּדִירָא, דְתִדְאֵן
תְּדִירָא עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה.

תְּנִיָא, כְּד אֲתַגְלִיין תְּרִין תְּפֻחִין אֱלֹהֵי, אֲתַחְזִי זְעִיר
אֲפִין בְּחֻדְוֹתָא. וְכָל אֵינוֹן בּוּצִינֵין דְלִתְפָא,
בְּחֻדְוֹתָא. וְכָל אֵינוֹן דְלִתְפָא, גְּהִרִין, וְכָל עֲלֵמִין חֲדָאֵן,

ספר נפלאות הוזהר

ובתקון ר' איתא: "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלי
לתתא כדרא בתרצה בסוף יומיא, ובגיניה וקראת דרור בארץ וגו'". ובפרשת נשא
אמר רביא מהימנא "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי".

וגם ידוע מה שכתב מהר"ח בשם הארי"ל (עין בשער רוח הקודש יא): וזה לשונו:
גם אמר לי הרב אברהם הלוי יצ"ו, שאמר לו מורי ז"ל עצה לענגן בהשגה והיא
זו: שלא ישיח שיחה בטלה, ושיקום בחצי הלילה ויכפה על חסרון הידיעה, ושילמוד
בזוהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון ארבעים או חמשים עלים, בכל יום
שיקרא בספר הוזהר פעמים רבים" עפ"ל ז"ל.

ועל כן נהגו ישראל עם קדושים לקרא את האדרות הקדושות בימים הקדושים
בימי שנה, הן בראש השנה, כפי שנהגו רבים ושלמים לקרא ספר התהלים והאדרות,

וּשְׁלִימִין מְכַל שְׁלִימוּתָא. וְכֹלָא חֲדָאן וְנִהֲרִין. וְכֹל טִיבוּ
 לָא פְסִיק. בְּלָהוּ אֲתַמְלִין בְּשַׁעְתָּא חֲדָא, בְּלָהוּ חֲדָאן
 בְּשַׁעְתָּא חֲדָא.

תָּא חַוִּי, פְּנִים דְּלָבַר, אֵית זְמַן דְּנִהְרִין, וְאֵית זְמַן דְּלָא
 נִהְרִין. וּבְגִין כֹּד פְּתִיב, יָאֵר יי פְּנִין אֲלֵיָד. (תהלים
 10) יָאֵר פְּנִין אֲתַנּוּ סָלָה. מְכַלֵּל דְּלָא חַוִּי תְדִירָא. אֲלָא
 כַּד אֲתַגְלִין תַּפּוּחִין דְּלַעִילָא.

תָּאנָא, אֲלִין תַּפּוּחִין דְּסְתִימִין, נִהֲרִין וְחַוּוּרִין תְּדִירָא.
 וּמְנַהֵן נִהֲרִין לְתַלְתָּ מָאָה וְשִׁבְעִין עֵיבַר. וְכֹל
 שִׁיתָא תְּקוּנִין קַדְמָאין דְּבְדִיקְנָא בֵּיהּ כְּלִילֹן. חֲדָא הוּא
 דְּכְתִיב, (מִיכָה ז) יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ. יָשׁוּב, מְכַלֵּל דְּזַמְנִין
 טְמִירִין, וְזַמְנִין אֲתַגְלִין. הָכָא, הוּא יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ.

ספר נפלאות הזוהר

וְכַתֵּב הַפֶּה הַחַיִּים (סימן תקפ"ג, לח) שְׁבִיּוֹם א' דְּרָאֵשׁ הַשְּׁנָה קוֹרְאִים "אֲדָרָא רַבָּא" וּבִיּוֹם
 ב' "אֲדָרָא זוּטָא". וְהֵן בְּחַג הַשְּׁבִיעוּת וְזַמן מִפְּנֵי תוֹרְתֵנוּ, שְׁקוֹרְאִים ה' "אֲדָרָא רַבָּא"
 וְכַנֶּזֶק מְנַהֵג זֶה כְּפָרִי עֵץ חַיִּים לְרַבְּנֵי הָאָרֶץ לְשִׁנְהֵגוּ הַחֲבָרִים לְלִמּוּד "אֲדָרָא רַבָּא",
 וּבְהוֹשַׁעְנָא רַבָּא נִהְגוּ לְקָרָא "אֲדָרָא זוּטָא".

וּבְכָפְרֵי עֵץ חַיִּים (בְּשַׁעַר חַג הַשְּׁבִיעוּת פֶּרֶק א' בְּהִגָּת מוֹרִינוּ הֵרֵב יַעֲקֹב צִמַח בְּשֵׁם הַמַּהְרַח"ו):
 שְׁאֵמֵר שְׁבָלִילוֹת שְׁבִיעֵי שֶׁל פֶּסַח, וְחַג הַשְּׁבִיעוּת, וְלֵיל הוֹשַׁעְנָא רַבָּה, מְצֻה לְפָרֵשׁ

וּבְהַאי דְלִתְתָּא, הוּא וְאַמְתָּ. דָּא הוּא תְּקוּנָא (ד' ק"ל"ט)
 (ו"א) שְׂבִיעָאָה, דְּכָלִּיל שִׁיתָא, בְּתָרִין תְּפוּחִין דְּבַעְתִּיקָא
 דַּעְתִּיקִין.

תְּקוּנָא תְּמִינָאָה. נָפִיק חַד חוּטָא דְשַׁעְרֵי סוּחַרְגִּינְיָה
 דְּדִיקָנָא, וְתִלְיִין בְּשִׁקּוּלָא עַד טַבּוּרָא. קוּם
 אֶלְעָזָר בְּרִי, אַתְּקִין תְּקוּנָא דָּא.

קָם רַבִּי אֶלְעָזָר (בְּרִיָּה), פָּתַח וְאָמַר, הַכֹּל תְּלוּי בְּמִזְלָא,
 וְאַפִּילוּ סִפְר תּוֹרָה שְׂבִהִיכֹל. מְלָה דָּא אוֹקִימָנָא
 בְּסִפְרָא דְצְנִיעוּתָא, וְהִכָּא אֵית לְאַסְתְּפִלָּא, וְכִי הַכֹּל
 תְּלוּי בְּמִזְלָא, וְתַנְיִנּוּ, סִפְר תּוֹרָה קֹדֶשׁ, וְנִרְתְּקוּ קֹדֶשׁ,
 וְהִיכֹל קֹדֶשׁ. וּבְתִיב (ישעיה ו) וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר

ספר נפלאות הוזהר

וּלְגִלוּת עוּמָק הַחֻמְקָה לְפִי שְׂבָאֵלֵי הַיָּמִים הַזְּמַן גְּרָמָא וְהוּא זְמַן מוּכָן לְסוּדוֹת וְנִרְאִי
 לְפָרְשָׁם אֲזוּ⁶.

וּבִפְרֻט עַל קַבְרֵי שֶׁל הַתַּנָּא הָאֱלָקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאי זִיע"א, שְׂדִדוּעָה הַסְּגֻלָּה
 הַגְּדוּלָּה לְקָרָא הָאֲדָרוֹת עַל קַבְרֵי אֲשֶׁר בְּזֶה שְׁפָתוֹתָיו דּוֹכָבוֹת לְהַמְשִׁיף עֲלֵינוּ הַשְּׁפַע

6. והרמ"ק כתב כמו כן, כל אחר תצות לילה וביום השבת וימים טובים מסגלים להשקיל
 בתקמת הקבלה. ובספר אור צדיקים (כ"ב, כח-ל) כתב שעסק תקמת הקבלה הצלחתה בערבי
 שבתות אחר תצות ובחג הסכות בתוך הספה, ובחג השבועות.

קדש קדש קדש, הא תלת אינון. וספר תורה.
 לקבליהון, גרתקו קדש, וההיכל קדש, והוא קדש.
 והתורה נתנה בשלש קדושות. בשלש מעלות, בימים
 שלשה, שכינה בשלש, לוחות וארון והיכל בספר
 תורה תליא, ואיהו תליא במזל, וכתיב (ירמיה י'
 ומאותות השמים אל תחתו. מאן דאיהו בקדושות
 הללו להוי תליא במזלא.

אלא הכי אוקימנא בספרא דצניעותא, האי חוטא
 יקירא קדישא, דכל שערי דדיקנא תליין ביה,
 אתקרי מזל. מאי טעמא. משום דכל קדשי קודשין
 דקודשיא, בהאי מזלא תליין. וספר תורה, אף על גב
 דאיהו קדוש לא חל עליה עשר קדושין עד דעייל

ספר נפלאות הזוהר

העליון, וכמאמר תו"ל (יבמות צז): דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי כל
 תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקר⁸. ולפי

7. פוק תזי מי הוא בעל המימרא הרשב"י זי"ע! - והיאך הבאים לצינונו הקדוש לא
 מקימים את דבריו הקדושים ללמוד את תורתו "הזוהר הקדוש", והרי זה מרפסין אגרי.
 8. וכתוב בזוה"ק: תלת דרגין אינון מתקשרין דא בדא, קודשא בריך הוא אורייתא וישךאל,
 וכו' (ח"ג עג). והלומד בתורת הרשב"י מעורר התדבקות בנשמת התנא האלוקי, וכאשר מוציא
 האדם מפיו דברים, הגה הבל פיו עולה למעלה ועושה רושם, ויבדאי לשלומד בתורת הרשב"י
 ע"ה, פועל למעלה התעוררות ושמחה לנשמת רשב"י וחבריו, והרי הוא כאילו ממש משתתף

לְהִיכֵל. בִּיּוֹן דְּעֵייל לְהִיכֵל, אֶתְקַרֵי קְדוּשׁ בְּעֵשֶׂר
קְדוּשׁוֹת. כְּמוֹנָא דְלַעֲיָלָא דְלֹא אֶתְקַרֵי הִיכֵל, אֶלָּא בַד
אֶתְחַבְּרוֹן עֵשֶׂר קְדוּשׁוֹת. וְתֵאנָא, הַכֵּל תְּלוּי בְּמוֹזֵל,
דְּאִיהוּ הָאִי חוּטָא יְקִירָא קְדִישָׁא, דְּכָל שְׁעָרִין תְּלִיין
בֵּיה.

אֲמַאי אֶקְרִי מוֹזֵל. מִשּׁוּם דְּמַנְיָה תְּלִיין מוֹזֵל, וּמְזֵלִי
מַנְיָה עֲלָאִין וְתַתָּאִין. וּבְגִין כֶּךָ אִיהִי תְּלִיָא.
וּבֵיה תְּלִיין כָּל מְלִי דְעֲלָמָא עֲלָאִין וְתַתָּאִין. וְאֶפִּילוּ
סֵפֶר תּוֹרָה שְׁבַהֲהִיכֵל, דְּמַתְעַטֵּר בְּעֵשֶׂר קְדוּשׁוֹת, לָא
נָפִיק מִכְּלָלִיהָ עִם שְׂאָר קְדוּשִׁין וְכִלְהוּ תְּלִיין בְּהֵאִי.
וּמֵאֵן דְּחָמִי לְהֵאִי תְּקוּנָא, אֶתְכַבְּשֵׁן חוּבֵיהוֹן מִקְמֵיהָ
וּמִתְכַבְּיִין, הֵדָא הוּא דְכָתִיב, (מִיכָה ז) יִכְבוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ.

ספר נפלאות הזוהר

זֶה, הַגּוֹרֵם שְׂיִהְיֶה הַחֶכֶם חַי אַחֲרֵי מוֹתוֹ, גַּם הוּא זֹכֶה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצָתוֹ, שְׁהָרִי הוּא
גַּרְם לְהַחְיּוֹתוֹ, וְאִין סִפְק כְּשֶׁהוּא בָּא לְעוֹלָם הַבָּא, הַחֶכֶם בְּעֲצָמוֹ עִם סִיעַת מְרַחְמוּהִי
יִוצְאִין לְקַנְתָּו לְקַבֵּל פְּנִיּוֹ. (הַגָּאוֹן מֵהַר"א אִיסְטְרוֹלְסָה בְּסִפְרוֹ בֶּן אֲבָרְהָם פְּרֻשַׁת וַיִּשְׁלַח כג:).

עֲמָהּ וְהָרִי הוּא מְבַנֵי הִיכְלָא דְמַהִימְנוּתָא וְיִזְכֶּה גַם לְעֵתִיד לְבֹא לְהַשְׁתַּמֵּךְ וְלְרִאוֹת בְּשִׁמְחָתוֹ
שֶׁל הַרְשָׁב"י, שֶׁהוּא שְׂרָשׁ נִשְׁמַתָּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּעַנְיִין מִשֶּׁה רַבֵּינוּ ע"ה, וְהָרִי שִׁמְחָתוֹ שֶׁל רִשְׁב"י
הִיא שִׁמְחַת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל. (וְעַן מֵאוֹרוֹת הַזוֹהַר בַּר ק-קא).

אמר ליה רבי שמעון, בריך ברי לקודשא דקדישין,
עתיק מפלא.

תקונא תשיעאה. מתערבין שיערי עם אינון שיערי
דתליין, ולא נפקין דא מן דא. קום רבי
אבא, קם רבי אבא ואמר, אלין (אינון) שיערי
דמתערבין עם אינון דתליין, אקרון מצולות ים. משום
דנפקי ממותרי מוחא, ומהאי אתרא רמיו, כל מארי
דתבעין חובי דבני נשא ומתכפין. אמר רבי שמעון,
ברוך תהא לעתיק יומין.

תקונא עשיראה. נחתין שיערי תחות דיקנא, ונחפין
בגרונא תחות דיקנא. קום רבי יהודה. קם

ספר נפלאות הזוהר

וכן האדמו"ר מסדיגורה זי"ע, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש,
ו"הספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק". (וכן כתב בספר תורה ותיים מערכת ס' אות רי"ז,
לרבי תיים פלאגי זי"ע⁹).

9. בספר חסידים סימן תקנ"ט: וז"ל: כל צדיק שמפרש דברי צדיק אחר, כשמת, יוצא
התנא כנגדו ומקבלו בסבר פנים יפות, והולך עימו לבקש מן המלאכים להקל עליו, ומעמידו
לפני הקב"ה לדבר עליו טובות. ושם באות רכ"ד: וכל האומר שמועה מפיהם, הם מתפללים
עליו שם ומליצים טובה עליו. וכמו שכתוב בספרים הקדושים, סיפור נורא מהמהרש"ל זצ"ל,
שהיה לו מוכיח, ופעם בא מאוחר לבית המדרש להתפלל מעריב ולא היה כבר מנין, והתפלל
ביחודות, ובדרך כלל המוכיח היה צריך לומר לו מוסר, והפעם לא אמר לו, ושאל אותו

רבי יהודה פתח ואמר, (ישעיה ב) ובאו במערות צורים
ובמחלות עפר מפני פחד יי וגו'. מפני פחד יי, הא
אתידע דמאן דאיהו לבר, פחד יי אתקרי. ומיהדר
גאונו, אינון שערי דתחות דיקנא, ואתקרון הדר גאונו,
תרי. תקונא עשיראה, (מייכה ז) תתן אמת ליעקב. וחד
סר, דלא נפקי נימא מן נימא, חסד לאברהם.

תקונא דתריסר. דלא תליין שערי על פומא, ופומא
אתפני מפל סטרין, ויאינ שערי סחור סחור
ליה, בגין דלא אשתכח טרחותא, כמה דאצטריד.

טרחותא במאי קא מיירי. דינא. באתר (נ"א בתר)
דינא טרחותא אשתכח. וכי שערי דדיקנא

המהרש"ל, למה לא אמרת לי מוסר. ענה לו, שראיתי שני זקנים שבאו איתך להתפלל מעריב,
לכן לא אמרתי כלום. אמר לו המהרש"ל, ששני זקנים האלו היו הרבינו תם והר"י בעלי
התוספות, והיות והייתי טרוד מאוד לתרץ הקושיא של רבינו תם על האר"י, לכן באתי מאוחר,
ובאו ללוות אותי, ואם זכית לראות אותם, אז אתה כבר לא יכול להיות המוכיח שלי.
ובמגיד משרים (פרשת ויקהל) ומה שפלפלת אתמול על דברי הרמב"ם דברי אמת הם,
הרמב"ם שמח בכך, וירדת לסוף דעתו, כשתפטר מן העולם הרמב"ם ז"ל, יצא לקראתיך, כיון
שתרצת ההלכה כמותו, גם עכשיו מלמד עליך זכות.

בספר מגיני שלמה (של הגה"ק רבי יהושע מקרקא זצ"ל), שם טרח ליישב כל קושיית התוספות
על רש"י, נכד המחבר כותב בהקדמה, שהגאון המחבר אמר לפני תלמידיו, כאשר בא אליו
בחלום בשמחה גדולה ואמר לו, בשביל שאתה טורח להציל אותי מפי האריות הגיבורים
החריפים בעלי התוספות, אנא אתינא לקבלך בעולם הבא עם תלמידי, וכן היה, שביום פטירתו,

טַרְחָא אֵינּוֹן, אוּ דִינָא אֵינּוֹן, וְהָא כְּלָא רַחְמֵי אַתְחִזּוֹן.
אָלָא דִּלָּא אַתְטַרְחָ בִּישׁוּבָא (ס"א בְּנִשׁוּבָא) דְרוּחָא
דְזַעִיר אֲפִין.

דְתַאנָּא מַהֲאֵי פּוּמָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה, קַדִּישׁ קַדְשִׁים,
נִשְׁבָּא רוּחָא. מָאֵי רוּחָא. רוּחָא דְאִיתְרַק
(ס"א דְאִתְדַבֵּק) בִּיהַ, דְמִתְלַבֵּשׁ בִּיהַ (נ"א דְאִתְתַּקֵּן
וּמִתְלַבֵּשׁ בִּיהַ) זַעִיר אֲפִין. וּמַהֲאֵי רוּחָא מִתְלַבֵּשִׁין כָּל
אֵינּוֹן דְלִתְתָא. וְכַד הָהוּא רוּחָא נְפִיק, אַתְפַּרֵּשׁ לְתַלְתִּין
וְשַׁבְעָה אֲלֵה עֵיבַר. וְאַתְפַּשֵּׁט (ס"א וְאַתְפַּרְשָׁא) כָּל חַד
בְּלַחֲדוּי לְאַתְרֵיהַ, וְכָל מָאֵן דְאַתְחִזִּי לְאַתְלַבֵּשָׁא מִגִּיהַ
אַתְלַבֵּשׁ. וְעַל דָּא שְׁעָרִין לָא אֲשַׁתְּכַחוּ עַל פּוּמָא

ספר נפלאות הווהר

העולה מהדברים דבכל מקום שלומד תורת הרשב"י הרי הוא פאילו נמצא אצל
ציינו הקדוש, והעולים הזוכים להשתטח באתרא קדישא מירון, בוודאי שחובה קדושה
ללמוד את תורת הרשב"י אצל ציינו יותר מכל לימוד אחר, וכזה מתקשר לנשמת
הרשב"י, ועל ידי פן תפלתו עושה רושם, וכמו שאמר דוד המע"ה אגורה באהלך
עולמים... ובוודאי יכיר לו הרשב"י טובה על כך. (ועין מאורות הווהר פ"ו). - ובפרט

חצי שעה קודם שכבה נר ישראל, היו אצלו כל גדולי ישראל, ואמר להם, תנו מקום לרבינו
מאור ישראל, רבינו שלמה יצחקי שבא אלי עם כל קדושי עמו, וקיבל אותי בשמחה להראות
לי את דרך עץ החיים, באשר עמדתי לימינו תמיד לתרץ מעליו קושיית בעלי התוספות.

קדישא, משום דרוחיה נפיק, ולא בעי מלה אחרא
לתערבא ביה, ולקרבא בהדיה.

ודא הוא טמירותא דכלא, דלא אתדבק לא לעילא
ולא לתתא. והוא סתים בסתימא דסתימין דלא
אתידע. (ד קל"ד ע"ב) דא הוא דלא אתפקון, ולא הוה
ביה תקונא. ובגין כך, רוח דנפיק לבר (ס"א דנפיק
מהווא דלבר), ומתלבשין ביה נביאי מהימני, אתקרי
פה יי. אבל בהאי עתיקא דעתיקין לא אתפרש. ולית
מאן דידע רוחיה בר איהו. ובגין כך שיערוי שקולין
סותרנא דפומא, ופומא אתפניי מכל סטרוי.

ספר נפלאות הזוהר

ביום ל"ג בעומר שהוא יום הלולא דיליה, וכידוע שפיוס פטירתו גילה ה"אדרא
זוטא ודבר בעתו מה טוב.

וספר הרב הצדיק המקובל הר"ר בניהו שמואלי שליט"א (ראש ושיבת נהר שלום)
מפי מו"ר ועט"ר זקן המקבלים המקובל האלקי כמהר"ר יצחק כדורי זלה"ה ששמע
מפי המקובל האלקי ח"ר סלמאן אליהו וצ"ל שהיה קורא כל ה"אדרא רבא" בכל
שבת קודש, ושאל אותו מפני מה עושה כן והשיב לו שכל "עץ חיים" לרבנו האר"י
מקורו ב"אדרא רבא" וברגע שאני קורא ה"אדרא רבא" הוא כמו שאני חוזר על כל
הספר הנורא "עץ חיים" לרבנו האר"י, ל, זיע"א.

וכן ידוע מה שתקן הרי"ח הטוב זיע"א לארציית או לתקוני הנפש והגוף, אשר
בהרבה מקומות תקן לאמר או "אדרא רבא" או "אדרא זוטא" להתם כל פשע,
ולהמשיך השפע העליון. - ובפרט לזכות לקבלת התורה בחג השבועות שאז מתנוצץ

וּבְהָאֵי אַתְרַחֲצוּ אַבְהֵתְנָא, לְאַתְלַבְּשָׁא בְּהָאֵי רוּחָא,
דְּמִתְפָּשֵׁט לְכַמְה עֵיבְרִין, בְּאַתְר דְּכָל שְׁעָרֵי
שְׁקוּלִין בְּסוּחְרָנּוּי. (הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (מִיכָה ז) אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ). וְדָא הוּא תְקוּנָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה
דְּתַרִּיסָר. דְּמִכָּאן אֲשֶׁתְּלָשְׁלוּ תַרִּיסָר תְּחוּמִין לְעִילָא.
תַרִּיסָר תְּחוּמִין לְתַתָּא. תַרִּיסָר תְּחוּמִין לְתַרִּיסָר שְׁבִטֵי
אַבְהֵתָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ.

תְּקוּנָא דְתַלִּיסָר. תְּלִיין שְׁעָרֵי דְתַחוּת דִּיקְנָא מִכָּאן
וּמִכָּאן, בִּיקְרָא יָאָה, וּבִיקְרָא שְׁפִירָא, וְחַפְזִין
עַד טַבּוּרָא וְלָא אַתְחַזְזִין מֵאַנְפֵי תְקַרוּבָא דְבוּסְמָא, בַּר
אַיְנוּן תְּפוּחִין שְׁפִירָן תְּוּרִין.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, זַכָּאָה חוּלְקִיָּה דְמָאן דְאַשְׁתַּכַּח
בְּהָאֵי אַדְרָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה דְאַנְן בִּיהַ. זַכָּאָה

ספר נפלאות הזוהר

הָאֵרְת "הָאוּר פִּי טוֹב" הִגְנוּד בְּתוּרָה, עַל יְדֵי הַרְשָׁבִי הַקְדוּשׁ שְׁנִקְרָא "בוֹצִינָא קַדִּישָׁא",
וּבְלַמוּד "הָאֵרְתָּ רַבָּא" יִשְׁפִיעַ עַל הַלּוּמְדִים אוּר עֲלִיּוֹן מְזִיחָרָא עֲלָאָה (בְּנֵי יִשְׁשַׁכַּר
מַעְרַכַת ל"ג בְּעוּמָר אוֹת ב').

וּבְכָל עַת שְׁעִיסקוּ בְּזוּהַר וּבְאַדְרוֹת הַקְדוּשִׁים תְּאִיר נְשִׁמַת הַתּוּרָה עֲלֵיהֶם.
וּמִבְּחִטְנוּ שְׁבֻכּוֹת הַלּוּמְדִים וְהַמְתַּעֲסָקִים בְּזוּהַר הַקְדוּשׁ נִנְצַל "מֵאַל נִכְר" וְנִנְזַח
לְגֵאוּלָּה הַשְּׁלִימָה בְּחֵן בְּחֵסֶד וּבְרַחֲמִים, "בֵּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד" בְּב"א.

חולקיה בעלמא דין, ובעלמא דאתי. דאנן יתבין
בקדושא עלאה, אשא עלאה אסחר לן (ס"א בין אשא
עלאה דאסחר לן) והא כל תקונין עלאין (לדיקנא)
דיקנא קדישא אתתקנו, ואתעטרו ואסחרו
לדוכתייהו.

והאי תקונא דתליסר, הוא תקונא יאה, דביה אחידן
כלא. בלהו מתפספין למזוקף רישא לקבליה.
מניה תליין כל אינון דבזעיר אפין אחידן. מניה תליין
עלאין ותתאין, וכל גניזין עלאין ותתאין גניזין ביה,
וביה כלילן. ואיהו מולא דמתולא מניה כלא, דא הוא

ספר נפלאות הוזהר

פרק ה'

(לו) על ידי טעימת יוגה של תורה, פנימיות התורה, מתעורר האדם באהבה נפלאה שלמעלה
מן הדעת וההשגה

פנימיות התורה הוא בחינת משקה המשפּרת, כמו יין לאחר שנוכנס במעיו יצא
מהעלמו ומתגלה ואז משכר ומבלבל הדעת וההשגה מפני שהיה בו כח שלמעלה
מן השכל בהעלם, ועתה יצא ונתגלה, כמו כן ברזין דאורייתא שהוא מה שלא נתלבשה
במצוה אלא הן ספור גדלת אור אין סוף ברוך הוא למעלה עד אין קץ ולמטה עד
אין תכלית וכו' להשפיל ולהשיג סדר כל ההשפלות ולספר בשעור קומת עצמות
המאציל והנאצלים, כמו כל מאמרי "האדרא רבה ואדרא זוטא" שהוא בחינת אהבה
רבה שלמעלה מן הדעת וכו' ורזין דאורייתא שלמעלה מן ההשגה בהעלם גדול,

תְּקוּנַת שְׁלִימָתָא, דְּאַשְׁלִים לְכָל תְּקוּנִין, דָּא אַשְׁלִים
לְכָלָא.

תְּאֵנָא, אֲלִין תְּקוּנִין אֲקֵרוּן יְמֵי קָדָם, יוֹמִין קַדְמָאִין
דְּקַדְמָאִי. וְאֵינוּן דְּאַשְׁתַּכְּחוּ בּוֹזְעִיר אַפְּסוּ,
אֲקֵרוּן (ישעיה סג) יְמֵי עוֹלָם. וְתֵאנָא, אֲלִין יְמֵי קָדָם,
בְּלָהוּ מִתְּתַקְּנוּ בְּתֵקוּנָא דְּדִיקְנָא דְּעֵתִיקָא דְּעֵתִיקוּן,
טְמִירָא דְּטְמִירִין (כְּלִיל בְּהוּ). וְהֵאֵי דְּתַלְסָר כְּלִיל
לְהוּן, כְּמָה דְּאַתְמֹר. וְדָא יוֹמָא לָא אַתְכְּלִיל בְּהַדְיָהוּ,
אַלָּא הוּא כְּלִיל כְּלָא.

וּבְהַהוּא זְמַנָּא דְּאַתְעֵר עֵתִיק יוֹמִין בְּתֵקוּנִין דְּלַעִילָא,
הַהוּא אַתְקֵרִי יוֹם אַחַד, דְּבִיָּה זְמִין לְאוּקִיר

ספר נפלאות הוזהר

וּכְשִׁטּוּעֵמִים וּמְשִׁיגִים יִתְבַּלְבַּל דְּעֵתוֹ, כְּלוּמַר שְׁנוּלֵד לוֹ מִחֵמַת הַהִתְבּוֹנְנוּת כְּהֵם אַהֲבָה
נִפְלְאָה שְׁלֹמְעֵלָה מִן הַדְּעַת וְהַשְּׁגָה וְכוּ'. (ספר מאמרי אדמו"ר הַזֶּקֶן (בעל הַתְּנַיָּא) תַּקְס"ג חֵלֶק
ב', דְּבוּר הַמִּתְחִיל וְהַשְׁתָּיָה כְּדָת)

(לו) הַסְּפֵר לְהַעֲלֵמַת הַזְּהַר אַחֲרֵי פְטִירַת הַרְבֵּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאי

א. לָא נִתְּן לְכַתֵּב סִתְרֵי הַזְּהַר אֱלָא לְרַבֵּי אַבָּא

הָלָא תְּרַאָה, כִּי בַעַת פְּטִירַתוֹ, בְּרִישׁ "אֲדַרְתַּי הָאֲזִינוּ", לָא נִתְּן רְשׁוּת לְשׁוּם אַחַד
מֵאוּתָם שְׁבַעָה עֵינֵי הַשֶּׁם הַעוֹמְדִים אֲזוּ אֲצִלוּ, לְכַתֵּב סִתְרֵי הַזְּהַר, אֱלָא לְרַבֵּי אַבָּא,
כַּנְזַכֵּר שֵׁם: וְכַן אֲסַדְרָנָא לְכוּ, רַבֵּי אַבָּא וְכַתוּב, וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּרִי יְלַעִי, וְשָׂאֵר חַבְרַיִיא
וְרַחֲשׁוּן בְּלַבְיָהוּ. וְעַם שְׁנַתָּן לוֹ רְשׁוּת לְכַתֵּב, מְצָאנוּ רַאיִנוּ בְּפִרְשַׁת מְשִׁפְטִים דְּף ק"כ"ג.

דיקניה, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (זכריה יד) יוֹם אֶחָד הוּא יוֹדֵעַ לִי. הוּא בְלַחֲדוּי יתיר מִפְּלָא. הוּא דְכָלִיל פְּלָא, הוּא דְאִתְקְרִי בְשֵׁמָא יְדִיעָא.

דְתַגִּינן, בְּאַתְר דְּאִית יוֹם אִית לִלָּה דְלִית יוֹם בְּלָא לִלָּה. וּמְשׁוּם דְהָהוּא זְמַנָּא, זְמַן יְהֵא דִיקְרָא דְדִיקְנָא, וְהוּא בְלַחֲדוּי יִשְׁתַּבַּח. לָא אִתְקְרִי לָא יוֹם וְלָא לִלָּה. דְלִית יוֹם אִקְרִי, אֶלָּא מִסְטְרָא דִילן. וְלִית לִלָּה אִקְרִי, אֶלָּא מִסְטְרָא דִילן. וּמְשׁוּם דְהָאִי תְקוּנָא כְּלִיל פְּלָא, לָא אִתִּידַע וְלָא אִתְחַזִּי מְנִיָּה, וּמְנִיָּה נְגִיד מוֹשְׁחָא דְרְבוּתָא לְתַלְיִסַר עֵיבַר מְבוּעִין. לְכָל אֵינּוֹן דְלִתְפָּא, דְנִהְרִין בְּהָהוּא מוֹשְׁחָא. (אִתְתְּקִינוּ).

ספר נפלאות הוזהר

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: שָׁאַל רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי אַבָּא, כָּל הַנִּי תְקוּנִין, אַבָּא גְּלִי לֹון, בְּגִין דְלָא יִיעוּל בְּכִסּוּפָא לְעֵלְמָא דְאַתִּי. הִשְׁתָּא אַמַּאי אַצְטְרִיכוּ לְאַתְנַלְאָה. אָמַר לִיה רַבִּי אַבָּא, הָהוּא דְאַנָּא כְּתַבְנָא מְבוּצִינָא קְדִישָׁא, אַמִּינָא (כְּתוּבָה) לְגַבֵּי חֲבָרְיָא, דְהָא אֵינּוֹן יְדַעִין מַלְיָן, וְהָא אַצְטְרִיף לְמַנְדַּע, דְכְתִיב, (שְׁמוֹת י) וַיִּדְעַתְּם כִּי אֲנִי יי'. וְכְתִיב (שְׁמוֹת כט) וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יי'. בְּגִין דְאַתִּישְׁבֶּן מַלְיָן. בְּלַבְנָא. וּמִכַּאֲן וְלַהֲלָאָה, סְתִימִין מַלְיָן, עַד כְּאֵן.

ב. אורות הוזהר לא נתגלו רק לחבריו במחשבת לבם

וְהָנָה עִם שְׂכָבְרָ נִתְּן לְנוּ רְשׁוּת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְכַתֵּב, וְגַם כִּי לֹא לְמַד רַק לְאוֹתָם הִזְ חֲבָרִים, דְעָלוּ וְנִפְקוּ בְּאִדְרָא קְדִישָׁא, וְעַם כָּל זֶה הַקְּפִיד רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, וְנִתְפַּעַס עַל זֶה, וְגַם הוּא עֲצָמוּ הִשִּׁיב לוֹ, דְמִכַּאֲן וְלַהֲלָאָה לְהוּוּ מַלְיָן סְתִימִין בְּגוּנָא,

בַּת־לִיכָר תִּקְוִינִין אֵלִין אֶתְתַּקְנָא דִּיקְנָא קוּדִישָׁא
 עֲלָאָה, וְאֵלִין תִּקְוִינִין דְּבַהֲאֵי דִּיקְנָא,
 מִתְתַּקְּנוּ וְנַחְתָּן לְכַמָּה עֵיבָר. וְלֹא אֶתְחַזֵּן הֵיךְ
 מִתְפַּשְׁטִין וְהֵיךְ נִפְקִין, מִפְּלָא אֶסְתִּימוּ, וּמִפְּלָא
 אֶתְטַמְרוּ. לִית דִּידַע אֶתְר לְהֵאֵי עֲתִיקָא, בְּפִשְׁיטוּתָא
 דְּלַהוֹן בְּלַהוֹן בְּלִילוֹ, כְּמָה דְּאֶתְמַר, אֶתִּידַע וְלֹא אֶתִּידַע.
 טְמִיר וְלֹא טְמִיר. עֲלִיה אֶתְקָרִי, (ישעיה מב) אָנִי יי הוּא
 שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן. וּכְתִיב (תהלים ק) הוּא עֲשָׂנוּ
 וְלֹא אֲנַחְנוּ. וּכְתִיב (דניאל ז) וְעֲתִיק יוֹמִין יְתִיב. בְּאַתְרֵיה
 יְתִיב וְלִית יְדִיעַ לֵיהּ. יְתִיב וְלֹא שְׂכִיחַ, וּכְתִיב (תהלים
 קלט) אֹדְדֵךְ עַל כִּי נֹרְאוֹת נִפְלִיתִי וְגו'.

ספר נפלאות הוזהר

אָבֵל לְשָׂר חֲכָמֵי דוֹרָם, עִם הֵיוֹתָם תַּנְאִים, לְכֶם רַחֵב כְּפִתְחוֹ שֶׁל אוֹלָם, עִם הֵיוֹתָם
 כְּתוּבִים, הֵם אֶצְלָם מְלִין סְתִימִים, וְלֹא אֶתְגַּלְיִין אֲלָא לְחַבְרָא הָאֵילִין בְּלַחֲדוּ, וְאַף גַּם
 הֵם בְּתוֹךְ מַחְשָׁבוֹת לְכֶם, וְלֹא מִן הַפֶּה וְלַחֲוִץ, וּכְמוֹ שְׂכַתוּב סְתִימִין מְלִין בְּגוֹנָא,
 וְלֹא אֶמַר בֵּינָנָא.

ג. אַחֲרֵי פְטִירַת הַרְבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אָמְרָה הַחֲבַרְיָא: "אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לְהַסְטִיא אֶת בִּשְׂרֹךְ"
 וְכֵן בְּפִרְשַׁת יוֹחָי דָּף ר"ז. אֶמַר שָׁם: בְּכָה רַבִּי אָבָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן רִישֵׁי אֲדָמִין
 מְנִיָּה מִנָּא טְבָא וְכוּ', וְלֹא אֶשְׁתָּאֵר בְּעֻלְמָא מִיְנִיָּה, בַּר כְּמָה דְּכְתִיב, (שמות טז) קַח
 צִנְצָנֹת אַחַת וְתֵן שָׁמָּה מֵלֵא הַעוֹמֵר מִן וְהַנַּח אוֹתוֹ לְפָנֶי ה' לְמִשְׁמַרְתָּ, לְאַצְנַעוּתָא,
 וְאֵלּוּ בְּהַתְגַּלְיָא לֹא כְּתִיב, הַשְׁמָא מֵאֵן כִּבִּיל לְגַלְעָא רְדִין, וּמֵאֵן יְנַדַּע לוֹן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחַבְרַיִיא, כַּד אַתְפְּרִיס פְּרִיסָא דְאָ,
דְּאַתּוֹן חֲמָאן עֲלֵנָא, אָנָא חֲמִינָא דְנַחְתּוֹ כֹּל
תְּקוּנִין בְּגוּוֹה, וְנִהִירוּ בְּאַתְרֵי דְאָ. וְחַד פְּרוּכְתָא בּוּצִינָא
דְקוּדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא (ס"א בּוּסִיטָא דְקְדוּשָׁא), פְּרִיסָא
בְּאַרְבַּע סְמָכִין, לְאַרְבַּע עֵיבָר. (דף קל"ה ע"א).

סְמָכָא חַד הוּא יְתִיב מִתְפָּא לְעֵילָא, וְחַד מְגוּרְפִיא
בִּידֵיהּ. וּבְמְגוּרְפִיא אַרְבַּע מִפְתָּחֵי שְׁנִינָן
(ס"א שְׁנִינָן) מְכַל סְטְרוֹי. וּמִתְאַחֲדוֹן פְּרִסָא, וְנַחְתִּין לָהּ
מְעִילָא לְתַתָּא. וְכֵן לְסְמָכָא תְנִינָא, וְתִלִּיתָא
וְרַבִּיעָא. וּבֵין סְמָכָא לְסְמָכָא, אַחֲדוֹן תְּמַנִּיסָר רַגְלֵי
דְסְמָכֵי וּמִתְנַהֲרִין בְּבוּצִינָא דְגְלִיפָא (בְּבוּסִיטָא
דְגְלִיפִין) בְּהֵהוּא פְּרִיסָא. וְכֵן לְאַרְבַּע עֵיבָר.

ספר נפלאות הזוהר

גם בפְּרִשְׁת אַחְרֵי מוֹת דְּף ע"ט, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: בְּתַר דְּשָׁכִיב רַבִּי שְׁמַעוֹן, הוּוּ אֲמַרִי
(קִהְלַת ה) "אַל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לְחַטִּיא אֶת בְּשָׂרְךָ".

ד. (לח) רַשְׁבִּי הַמְשִׁיךְ תְּקוּנִים פְּאַלָּה, שְׁכַל דּוֹר וְדוֹר עַד הַסּוּף, שְׁכַל מִי שִׁירְצָה לְשׁוּב יוֹכֵל
לְהַתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא

... כֹּל הַשְּׂמִיחָה הִיא מֵה שְׂזָכִינוּ שֶׁהִיא צְדִיק וְקְדוּשׁ כְּזֶה שְׁגָלָה תוֹרָה נוֹרָאָה כְּזֹאת
וְתַקֵּן תְּקוּנִים פְּאַלָּה בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׁעַל יְדֵי זֶה אָנוּ בְּטוּחִים שְׁלֵא תִשְׁכַּח
הַתוֹרָה מִפִּי וְרַעְנוּ, וְזֶה גְמַר דִּיקָא עַל יְדֵי הַסְּתַלְקוּתוֹ, שְׂאֵז דִּיקָא תַקֵּן הַפְּגָם שֶׁל
תְּלַמִּידֵי רַבִּי עֲקִיבָא שְׁמַתוֹ קִדְם וְזַמְנָם, וְגָלָה אֵז הָאֲדָרָא זוּטָא, מְלַבֵּד מֵה שְׁגָלָה כֹּל
יְמֵי חַיָּו הָאֲדָרָא רַבָּא וְסַפְרָא דְצִנְעוּתָא וְכֹל סַפְרֵי זֵהֵר הַקְּדוּשׁ, שְׁעַל יְדֵי כֹל זֶה הַמְשִׁיךְ

וְחַמִּינָא אֵלֵין תְּקוּנֵין דְּנִהִירִין עֲלֵהּ, וְהוּוּ מְחַבְּאן מְלֵי
 דְּפּוּמְנָא, לְאַתְעֵטְרָא וּלְאַסְתְּלָקָא כָּל חַד
 בְּאַתְרֵיהּ. וְכַד הוּוּ מִתְתַקְנָן מִפּוּמְנָא, כָּל חַד וְחַד סְלִיק
 וְאַתְעֵטְר וְאַתְתַקְּנָן בְּהֵהוּא תְּקוּנָא דְאַתְתַקְּנָן הָכָא, מִכָּל
 (ס"א בְּהַבֵּל דְכָל) פּוּמָא דְחַד מֵינָן. וּבְשַׁעְתָּא דְחַד מֵינָן
 פְּתַח פּוּמָא, לְתַקְנָא בְּהֵהוּא תְּקוּנָא, הֵהוּא תְּקוּנָא הָוּה
 יְתִיב וּמְחַבְּהָ לְמַלְהָ דְנַפִּיק מִפּוּמִיכוּן, וּבְדִין סְלָקָא
 בְּדוּכַתִּיהּ וְאַתְעֵטְר.

וְכָל סְמִכִין מִבְּאֵן וּמִבְּאֵן, חֲדָאן עַל דְּשַׁמְעִין מַה דְלָא
 יָדְעוּ, וְצִיִּיתִין לְקַלִּיכוּן. כַּמָּה רְתִיבִין קַיִמִין הָכָא
 בְּגִינִיכוּן. זַכָּאִין אַתּוּן לְעֵלְמָא דְאַתִּי, דְכִלְהוּ מְלֵי דְנַפְקִי

ספר נפלאות הוזהר

תְּקוּנִים פְּאַלְהָ שְׁבָכֵל דּוּר וְדוּר עַד הַסּוּף, שְׁכָל מִי שִׁירְצָה לְשׁוּב יוּכַל לְהַתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם
 וְתִבְרַךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא עַל יְדֵי תְּקוּן הַצְּמִצּוּמִים שֶׁתִּקֵּן בְּחַיָּיו וּבְפֶרֶט בְּיוֹם הַסְּתַלְקוּתוֹ
 הַקָּדוֹשׁ, כִּי גְדוּלִים צְדִיקִים בְּמִיתָתָן יוֹתֵר מִבְּחַיֵּיהֶם. (סְפֵר דְקִישֵׁי הַלְכוֹת הַלְכוֹת תְּפִלַּת הַמַּנְחָה
 הַלְכָה ד' אוֹת נ"ו)

פרק ו'

(לט) בְּיוֹם ל"ג בְּעֶמֶר הִילּוּלָא חֲדוּהָ וְשַׁמְחָה בְּעוֹלָם
 הַטַּעַם שְׁבֹד' אָדָר, יוֹם פְּטִירַת מִשָּׁה רַבִּינוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם, הוּא יוֹם אָבֵל וְצוּם, וּבְיוֹם
 ל"ג בְּעֶמֶר, יוֹם פְּטִירַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, הִילּוּלָא, חֲדוּהָ וְשַׁמְחָה בְּעוֹלָם, לְפִי
 שְׁמִשָּׁה רַבִּינוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם כִּכָּה עַל יוֹם מוֹתוֹ וְלֹא חִפֵּץ בּוֹ, מִטַּעַם שֶׁרָצָה לְקַיֵּם מִצְוֹת
 הָאֲרָץ, לְכֵן הִפֵּל בּוֹכִין עַל מוֹתוֹ וּמִתְאַבְּלִין עֲלָיו. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שָׂמַח בְּיוֹם

מפומיכוו, בלהו מלין קדישין. מלין פשרן דלא אסטאן
לימינא ולשמאלא.

קדישא בריד הוא חדי למשמע, וציית להני מלי, עד
דהוא אגמר (ס"א אגזר) דינא, די לעלמא
דאתי תימרון זמנא אחרא כל הני מלי קדישין. עליכו
בתיב, (שיר השירים ז) וחדב כין הטוב וגו', דובב שפתי
ישנים. מאי דובב שפתי ישנים. דאפילו לעלמא דאתי
מרחשן שפוותיכו אורייתא קמיה.

השתא אתתקנו ואתכוונו דעתא, למתקן תקונוי
דזעיר אפין, היד יתתקן, והיד יתלבש
בתקונוי מתקוני עתיק יומין, קדישא דקדישין, טמירא

ספר נפלאות הוזהר

מותו, ועמד ומצפה עליו: שאמר האידינא אסהדנא עלי. דכל יומין דקאימנא, תאיבנא
למחמי יומא דא, הנה שמח וצפה עליו, עבדינן רעותיה, והיא הלולא לכל עלמא,
כמה שכתב באדרא זוטא (האזינו דף רל"א:). (דבר יום ביומו)

(מ) בל"ג לעמר אנו עושים משתה ושמחה
בישראל מתאבלים בפטירת משה על שלא נכנס לארץ, ובל"ג לעמר אנו עושים
משתה ושמחה, ששמחים שניצוצי נשמת משה שנכנסו ברבי שמעון בן יוחאי. (הילולא
רבא דף כ"ב להרב יעקב אנהורי)

ביום פטירת משה רבינו נשתפחו ג' מאות הלכות על ידי אבלם אחר משה רבינו,
על בן הוא תענית. מה שאין בן בפטירת רבי שמעון בן יוחאי, שגלה הסודות וכל

דְּטְמִירִין, טְמִירָא מְפֻלָּא. דְּהִשְׁתָּא חוּבְתָא (חֲכָמָתָא)
עֲלֵיכוּ, לְמַגְזֵר דִּינָא קוּשְׁטָאָה יָאָה וְשִׁפְרָא וְלֹאֲתַקְנָא
כָּל תְּקוּנֵין עַל בְּרִיָּיה.

תְּקוּנֵי דִזְעִיר אַפִּין, מִתְקוּנֵי דְאַרְיָ דְאַפִּין אֲתַתְּקֵנוּ.
וְאֲתַפְּשְׁטוּ תְקוּנֵי מִכָּאן וּמִכָּאן, כְּחִיזוּ בַר גָּשׁ,
לְמוֹשֶׁלְטָא (ס"א וּמוֹשֶׁלְפָא) בֵּיה רוּחָא דְטְמִירָא דְכָל
טְמִירִין. בְּגִין לְמִיתַב עַל כּוּרְסֵיָא, דְכְּתִיב, (יחזקאל א)
וְעַל דְמוֹת הַכֶּסֶף דְמוֹת כְּמִרְאָה אָדָם עָלָיו מְלֻמְעָלָה.
כְּמִרְאָה אָדָם: דְּכֻלִּיל כָּל דִּיּוֹקְנֵין. כְּמִרְאָה אָדָם: דְּכֻלִּיל
כָּל שְׂמָחָן. כְּמִרְאָה אָדָם: דְּבֵיה סְתִימִין כָּל עֲלָמִין
עֲלָאִין וְתַתָּאִין. כְּמִרְאָה אָדָם: דְּכֻלִּיל כָּל רְזִין

ספר נפלאות הזוהר

הַאֲדָרָא זֹרְטָא בְּיוֹם פְּטִירְתּוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה הַשְׂמִיחָה וְהַחֲדוּהָ בְּיוֹם הַהוּא שְׁנַתְּגַלוּ הֵנִי רְזִין
עֲלָאִין, לְכֵן ל"ג לְעֶמֶד הוּא יוֹם שְׂמִיחָה. (שְׁעַר יִשְׁשֶׁכֶר מֵאַמְרֵי חֲדָשׁ אֵיר, מְאַמְרַ ג' ל עֵינֵי, אוֹת
כ"ג)

(מא) תּוֹרַת הַקְּבֵלָה וְהַסּוּד קִבְּלוּ שְׁלוֹמֵי אַמוּנֵי יִשְׂרָאֵל מִרְשָׁב"י ז"ל, כָּל דְּבָרֵי הָאָרִיז"ל מְיֻסָּד
עַל סֵפֶר הַזֹּהַר, וְכָל דְּבָרֵי רַבֵּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב ז"ל מְיֻסָּד עַל דְּבָרֵי הַזֹּהַר וְהָאָרִיז"ל,

דַּאתְאֲמְרוּ וְאִתְתְּקִנוּ עַד דְּלֹא אֲבָרִי עֲלֵמָא, וְאַף עַל
גַּב דְּלֹא אִתְקַיְיֵמוּ.

תַּאֲנֵא בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא, עֵתִיקָא דְעֵתִיקוּן עַד לָא
זְמִין תְּקוּנוֹי, בְּאִנֵּי מַלְכִין, פְּנִס מַלְכִין, (נ"א גְּלִיף
מַלְכִין) וּמִשְׁעַר מַלְכִין, וְלֹא הוּוּ מִתְקַיְיֵמוּ, עַד דְּדַחֵי
(ס"א דְאַנְח) לֹון, וְאַצְנַע לֹון לְבַתֵּר זְמַנָּא, הֲדָא הוּא
דְכַתִּיב, (בראשית לו) וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאַרְצֵי
אֲדוּם. בְּאַרְצֵי אֲדוּם, בְּאַתֵּר דְּכָל דֵּינִין מִתְקַיְיֵמוּן תְּמֹון,
וְכִלְהוּ לָא אִתְקַיְיֵמוּ.

עַד דְּרִישָׁא חוּזְרָא עֵתִיקָא דְעֵתִיקוּן אִתְתְּקִנוּ. כִּד
אִתְתְּקִנוּ, תְּקִין כָּל תְּקוּנִין דְּלִתְתָּא, תְּקִין כָּל

ספר נפלאות הוזהר

והג"ר א' ו"ל כתב פרושים על הזהר הקדוש, וכל תמימי דרך הולכים בתורת הזהר
ומאמינים בו וממשיך שם:
שלומי אמוני ישראל, המאמינים בהשם ובתורתו, וקבלו את התורה הכתוב ביד
משה ואת התורה המסורה על פה ביד משה, קבלו את תורת הקבלה והסוד מאת
התנא רבי שמעון בר יוחאי.

ומרן האר"י זכרונו לברכה הקדוש יסד כל יסודי הקבלה שלו על ספר הזהר
וכתב פרושים עליו. וגאון צנו, קדוש ישראל ופארו, מורנו ורבינו רבי ישראל בעל
שם טוב זכרונו לחיי העולם הבא, אביהם של חסידים, שהאיר לעולם בתורת שְׁעֵרֵי
החכמה והתבונה והדעת, בנה יסודי החסידות על ספר הזהר הקדוש וספרי האר"י

תקונין דעלאין ותתאין. מכאן אוליפנא, כל רישא
דעמא, דלא אתתקון הוא בקדמיתא, לית עמא
מתתקנא. ואי איהו מתתקון, בלהו מתתקנו. ואי איהו
לא מתתקון בקדמיתא, לא יכלין עמא לאתתקנא.

מנלן. מעתיק יומין. דעד לא אתתקון הוא בתקוניו,
לא אתתקנו כל אינון דבעו לאתתקנא, ובלהו
עלמין אתחרבו. הדיא הוא דכתיב, (בראשית לו) וימלוך
באדום בלע בן בעור. וימלוך באדום, רזא חדא
(ס"א יקירא) הוא. אתר דכל דינין מתקטרין תמון,
ותלזין, מתמון.

בלע בן בעור, תאנא הוא גזרת דינא, תקיפא
דתקיפין, דבגיגיה מתקטרין אלף אלפין מארי

ספר נפלאות הזוהר

זכרוננו לברכה. והוא ותלמידיו הקדושים אתריו למדו את צנועים חכמה בבאור דברי
הזהר הקדוש.

ורבינו הגר"א זכרוננו לברכה, אשר היה פאחד מן הראשונים ... וכל רז לא אגיס
ליה ... כתב פרושים על הזהר הקדוש והאדרא רבה קדישא והספרא דצניעותא והתקוני
זהר, ובבאורים על השלחן ערוך מביא מקורות מדברי הזהר ... וכל תמימי דרך הולכים
בתורת הזהר ומאמינים בו. (הקדמת ספר זהר הקדוש להאדמו"ר מראדזין זכר צדיק לברכה)

דִּיבְבֵא ויִלְלָה. (בראשית לו) וְשֵׁם עִירוֹ דְנִהְבָּה. מָאֵי
דְנִהְבָּה. כְּלוּמַר דִּין הָבָה. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (משלי כ)
לְעִלּוּקָה שְׂתֵי בָנוֹת הַבַּיִת.

כִּיּוֹן דְסָלִיק לְאַתֵּישְׁבָא, בֵּיהּ לָא קָאִים, וְלֹא הָוּה יָכִיל
לְמִיקָם, וְכִלְהוּ עֲלִמִין אֶתְחַרְבוּ. מָאֵי טַעְמָא.
מִשּׁוּם דְאָדָם לָא אֶתְתַּקֵּן. דִּתְקוּנָא דְאָדָם בְּדִיּוּקְנֵיהּ,
כְּלִיל כְּלָא, וְיָכִיל (דף קל"ה ע"ב) כְּלָא לְאַתֵּישְׁבָא בֵּיהּ.

וּבְגִין דִּתְקוּנָא דָא דְאָדָם, לָא אֶשְׁתַּכַּח. לָא יָכִילוּ
לְמִיקָם וְלְאַתֵּישְׁבָא, וְאֶתְבְּטְלוּ. וְאֶתְבְּטְלוּ
סְלָקָא דִּיעְתָדָ וְהָא כִלְהוּ בְּאָדָם אֶתְכְּלִילֵן. אֶלָּא

ספר נפלאות הזוהר

(מב) רבי שמעון בן יוחאי וּחֲבָרָיו הָיוּ עֹקֵר הַתְּקוּנָה שֶׁל תַּלְמוּדֵי רַבִּי עֲקִיבָא, עַל יְדֵי שְׂגָלָה
סֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ וְהַתְּקוּנִים

עֹקֵר הַתְּקוּנָה שֶׁל תַּלְמוּדֵי רַבִּי עֲקִיבָא הָיָה עַל יְדֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וְחֲבָרָיו...
כִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי עָסַק בְּזֶה בְּיוֹתֵר לְתַקֵּן הַצְּמֻצוּמִים, לְתַקֵּן בְּחֵינַת כְּלִים לְהַמְשִׁיךְ
אוֹר הָאֵין סוּף לְגַלּוֹת אֱלֻקוּתוֹ בְּעוֹלָם, שְׂזָהוּ בְּחֵינַת כֹּל סֵפֶר זֶהר הַקְּדוּשׁ בְּפֶרֶט הָאֲדָרָא
רַבָּא וְאֲדָרָא זוּטָא. שְׁעַל יְדֵי זֶה הַמְשִׁיךְ וְתַקֵּן וְגַלְּהַ צְּמֻצוּמִים נְפְלָאִים שֶׁהֵם בְּחֵינַת
מִצְחָא וְעִינֵין וְתַקּוּנֵי דִּיקְנָא קַדִּישָׁא וְכוּ', שְׁכַפְלֵם בְּחֵינַת צְּמֻצוּמִים נוֹרְאִים לְהַשִּׁיג עַל
יְדֵי זֶה אוֹר הָאֵין סוּף כְּפִדּוּעַ וּמוּכָן לְכָל מְחַצְדֵי חַקְלָא. וְעַל כֵּן אָמַר בְּזֶהר דָּא יִפְקוּן
מִן גְּלוּתָא. (סֵפֶר לְקוּטֵי הַלְכוֹת הַלְכוֹת תַּפְּלַת הַפְּנִיחָה הַלְכָה ז' אוֹת נו)

אתבטלו ואסתלקו מההוא תקונא, עד דייתי תקונא
(נ"א דיוקנא) דאדם. וכד אתא האי דיוקנא, אתגלפו
(ס"א אתבללו) בלהו, ואתחזרו לקיומא אחרא. מנהון
אתבסמו, (ס"א מנהון אתבסמו ולא אתבסמו) ומנהון
לא אתבסמו כלל.

ואי תימא והא כתיב וימת, וימת. דאתבטלו לגמרי.
לאו הכי, אלא כל מאן דנחית מדרגא קדמאה
דהוה ביה, קארי ביה מיתה. כמה דאת אמר, (שמות
ב) וימת מלך מצרים, דנחת מדרגא קדמאה דהוה
קם ביה. וכיון דאתתקון אדם, אתקרון בשמהו אחרניו,
ואתבסמו בקיומא ביה, וקיימין בדוכתיהו.

ספר נפלאות הוזהר

פרק ו'

(מג) פטירת משה רבינו ורבי שמעון בן יוחאי נודעה על ידי בת-קול
אודות פטירת משה רבינו איתא: בת-קול יצאה שמת משה. (ספרי סוף פרשת ברכה)
משה רבינו בפטירתו ברת קלא נפלת מן שמיא. (במדרגים יונתן בן צדאל על הפסוק ברכה
לד. ה)

וכן פטירת רבי שמעון בן יוחאי נודעה על ידי שיצאה משתו וסליק באוריא.
(זהר חלק ג' דף רצ"ו:)

הטעם שבו' אדר יום פטירת משה רבינו עליו השלום הוא יום אכל וצום, וכיום
ל"ג בעמר יום פטירת רבי שמעון בן יוחאי הילולא חדוה ושמחה בעולם, לפי שמשה

וּבְלָחוּ אֶתְקֵרוּן בְּשִׁמְהֵן אַחֲרֵינִין מִן קַדְמָאִין, בַּר הַהוּא
 דְּכָתִיב בֵּיהּ, (בראשית לו) וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָאֵל
 בַּת מִטְרַד בַּת מִי זָהָב. מָאִי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּהָנִי לָא
 אַתְבְּטְלוּ כְּשָׂאֵר אַחֲרֵינִין. מִשּׁוּם דְּהוּהוּ דְּכַר וְנוֹקְבָא.
 כְּהֵאִי תְמָרָא, דְּלָא סְלָקָא אֱלָא דְּכַר וְנוֹקְבָא. וּבְגִין כְּד
 הַשְׁתָּא דְּאַשְׁתְּכַחוּ דְּכַר וְנוֹקְבָא, לָא כְּתִיב בְּהוּ מִיִּתְה
 כְּאַחֲרֵינִין, וְאַתְקֵימוּ. אֲבָל לָא אַתֵּי־שְׁבוּ, עַד דְּאַתְתְּקִין
 דִּיֻּקְנָא דְּאָדָם, וּכְיוֹן דְּאַתְתְּקִין דִּיֻּקְנָא דְּאָדָם, אַתְתְּחִזְרוּ
 וְאַתְקֵימוּ בְּקִיּוּמָא אַחֲרָא, וְאַתֵּי־שְׁבוּ.

תְּאֵנָא, בַּד סְלִיק בְּרַעוּתָא דְּרִישָׁא חַוּרָא, לְמַעַבְד
 יְקָרָא לִיקְרִיָּה, תְּקִין וְזִמִּין וְאַפִּיק מְבוּצִינָא

ספר נפלאות הווהר

רבינו עליו השלום בכה על יום מותו ולא חפץ בו, מטעם שרצה לקיים מצוות הארץ,
 לכן הכל בוכין על מותו ומתאבלין עליו. ורבי שמעון בן יוחאי שמח ביום מותו,
 ועמד ומצפה עליו, שאמר: האידנא אסהדנא עלי, דכל יומין דקאימנא, תאיבנא למחמי
 יומא דא. הנה שמח וצפה עליו, עבדינן רעותיה, והיא הילולא לכל עלמא, כמו
 שכתב באדרא זוטא (האזינו דף רל"א:). (דבר יום ביומו)

בישראל מתאבלים בפטירת משה על שלא נכנס לארץ, ובל"ג לעמר אנו עושים
 משתה ושמחה, ששמחים שניצוצי נשמת משה שנכנסו ברבי שמעון בן יוחאי. (הילולא
 רבא דף כ"ב להרב יעקב אנהורי)

ביום פטירת משה רבינו נשתכחו ג' מאות הלכות על ידי אכלם אחר משה רבינו,
 על כן הוא תענית. מה שאין כן בפטירת רבי שמעון בן יוחאי, שגלה הסודות וכל

דְקַרְדִּינֹתָא, חַד נִיצוּצָא, (נֶשֶׁב בֵּיה אַתְתּוֹקֵר)
 (ס"א אַתְתַּקֵּן וְסָלִיק רַעוּתִיה) וְאַתְפְּשִׁט לְתַלְתַּת מָאָה
 וְשִׁבְעִין עֵיבֵר. וְנִיצוּצָא קָאִים, וְשָׂאֲרֵי נַפְיָא אֲוִירָא דְכָּא
 וּמְתַגְלָגְלָא, נֶשֶׁב בֵּיה אַתְתַּקֵּן. וְנַפְיָא חַד גּוּלְגַלְתָּא
 תְּקִיפָא, וְאַתְפְּשִׁט לְאַרְבַּע סְטָרִין.

וּבְהַאי אֲוִירָא דְכָּא, אֲשַׁתְּאִיב נִיצוּצָא וְאַתְאָחַד,
 וּכְלִיל (ס"א וְאַתְכְּלִיל) בֵּיה. בֵּיה סְלָקָא דַּעְתָּךְ.
 אֲלָא אַתְטָמֵר בֵּיה. וּבְגִין כַּד, הַאי גּוּלְגַלְתָּא אַתְפְּשִׁט
 בְּסְטָרוֹי, וְהַאי אֲוִירָא הוּא טָמִיר דְטָמִירִין דַּעְתִּיק יוֹמִין,
 בְּרוּחָא דְגַנְיִי.

בְּהַאי גּוּלְגַלְתָּא אַתְפְּשִׁטוּ אִשָּׁא מְסִטֵר חַד, וְאֲוִירָא
 מְסִטֵר חַד. וְאֲוִירָא דְכָּא קָאִים עָלֶיהָ מֵהַאי

ספר נפלאות הזוהר

הַאֲדָרָא זֹטָא בְיוֹם פְּטִירְתּוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה הַשְּׁמָחָה וְהַחֲדוּהָ בְיוֹם הַהוּא שְׁנַתְגַּלוּ הַגְּנֵי רַזִּין
 עֵילְאִין, לְכֹן ל"ג לְעָמֵר הוּא יוֹם שְׁמָחָה. (שַׁעַר יִשְׁשַׁכֵּר מֵאַמְרֵי חֲדָשׁ אֵיךְ, מֵאַמְרֵי ג"ל עֵינֵי, אוֹת
 כ"ג)

בֵּין יוֹם פְּטִירְתַּ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם לְבִין יוֹם פְּטִירְתַּ הַרְבֵּי שְׁמָעוֹן בֶּן יוֹחָאִי
 י"ח אֵיךְ יִשְׁנָם 70 יוֹם, לְרַמּוֹז שְׁהַרְבֵּי שְׁמָעוֹן בֶּן יוֹחָאִי בָּא לְגַלוֹת אֶת סוּד סְתָרֵי תוֹרָה,
 וְזֶה שְׁמַחַת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַכִּי הַגְּדוּלָה, כִּי תוֹרַת הַסוּד הוּא תוֹרָה לְשִׁמְחָה, וְזֶהוּ
 הַשְּׁמָחָה הַגְּדוּלָה שֶׁל ל"ג בְּעָמֵר, מֵה שְׁאִין בֶּן בְּשַׁבְּעָה בְּאַדְרָא. (אוֹר יִצְחָק פָּרָק א')

סָטֵר. וְאִשָּׁא דְכָיָא קָאִים מְהַאי סָטֵר. מָאי אִשָּׁא הָכָא.
אָלָא לָאו הוּא אִשָּׁא, אָבֵל בּוּצִינָא דָא (נ"א נִיבּוּצָא)
דְּאִתְקַלִּיל בְּאוּרָא דְכָיָא, נְהִיר לְמֵאתָן וְשַׁבְעִין עֲלִמּוּן,
וְדִינָא מְסָטְרוּי אֲשַׁתְּכַח, וּבְגִין דָּא, הָאי גּוּלְגֻלְתָּא,
אֲתַקְרִי גּוּלְגֻלְתָּא תְּקִיפָא.

בְּגוּלְגֻלְתָּא דָּא, יִתְבִּין תְּשַׁעַה אֲלִפִי רַבּוּא עֲלִמּוּן,
דְּנִטְלִין עֲלוּי וְסַמְכִין עֲלוּי. בְּהָאי
גּוּלְגֻלְתָּא, נְטִיף טְלָא מְרִישָׁא חִיוּרָא, דְּאִתְמַלִּי מְנִיָּה
תְּדִיר. וּמְהָאי טְלָא דְאַנְעֵר מְרִישִׁיָּה זְמִינִן מִיתִיָּיא
לְאַחִיָּאָה.

ספר נפלאות הוזהר

פרק ז' - רבי חיים ויטאל ז"ע

מד) ואל יפלא האדם מזה, כי עם היות שרבי שמעון בן יוחאי אחרון שבתנאים זכה למעלה
פזו, כי דברים אלו ככשוננו של עולם, אין רשות בפה לפרש ענינם הכמוס והחתום
אצלנו

וזכר נא מאמר רבי שמעון בן יוחאי עצמו ובאדרא רבא בפרשת נשא (דף קל"ב):
וזה לשונו: אמר רבי שמעון בן יוחאי, פלהו בוצינין חכרין, דאתנין בהאי עזקא
קדישא. אסהדנא עלי שמניא עילאה דעלאין, וארעא קדישא עלאה דעלאין. דאנא
חמי השתא, מה דלא חמא בר נש, מיומא דסליק משה זמנא תנינא לטורא דסיני.
דאנא חמינא אנפאי נהירין, כנהורא דשמשא תקיפא, דזמין למיפק באסותא לעלמא.
דכתיב, (מלאכי א) ונרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה. ועוד דאנא ידענא

והוא טלא דאתפליל בתרי גווי, מסטרא דרישא
חיורא, חיוור בגווייה (ס"א בגיניה). דכליל פלהו
חיוורי (ובלהו חיוורי) אבל פד אתיישבן בהאי רישא
דזעיר אפין, אתחזי ביה סומקא. פהאי בדולחא דאיהו
חיוור, ואתחזי'א גוונא סומקא בגוונא חיוורא.

ובגין כך פתיב, (דניאל יב) ורבים מישיגי אדמת עפר
יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון
עולם. לחיי עולם, בגין דאתחזיאו לשהוא חיוורא,
דאתי מסטר דעתיק יומין, אריכא דאנפין. לחרפות
לדראון עולם, בגין דאתחזיאו לשהוא סומקא דזעיר
אפין. וכלא כליל בההוא טלא, הךא הוא דכתיב,

ספר נפלאות הוזהר

דאנפאי נהירין, ומשה לא ידע ולא אסתפל. הךא הוא דכתיב, (שמות לז) ומשה לא
ידע פי קרן עור פניו וכד'.

ואל יפלא האדם מזה, כי עם היות שרבי שמעון בן יוחאי אחרון שפנתאים זכה
למעלה כזו, פי דברים אלו כבשונו של עולם אין רשות בפה לפרש ענינם הפמוס
והחתום אצלנו ועל דרך זה אל תתפלא ממה שנספר בסוף הקדמה זאת מענין החכם
הקדוש הנגלה אלינו בזמננו ובדורנו זה, ולא אוכל לפרש. ואם תרצה תבין מה
שכתוב בספר התקונין על דור הולף ודור בא דא משה רעיא מהימנא, וכנזכר בתקון
ס"ט (דף קי). אמר רבי שמעון, חבריא, בודאי קודשא בריך הוא אסתפם עמנא, עלאין
ותתאין למהוי בהאי חבורא, זכאה דרא דהאי אתגלייא ביה, דעתיד כולי האי
לאתחדשא על ידא דמשה בסוף יומיא בדרא בתרא, לקיימא קרא (קהלת א ט) מ"ה

(ישעיה כו) **כִּי טַל אֲוֹרוֹת טָלְדָה. אֲוֹרוֹת: תְּרִין. וְהָיָה טָלָא**
דְּנָטִיף, נָטִיף כֹּל יוֹמָא לְחַקְלָא דְתַפְּוּחִים. כְּגוּוֹנֵי חִיּוּרָא
וְסוּמְקָא.

הָאִי גוּלְגֻלְתָּא אַנְהִיר בְּתַרֵּי גּוּוֹנֵי, לְהָאִי סָטֵר וּלְהָאִי
סָטֵר. וּמַהֲאִי אֲוִירָא דְכָנָא, אֶתְפָּשֵׁט מְגוּלְגֻלְתָּא
לְאַנְפוּי מְאָה וְחַמְשִׁין רַבּוּא עֲלָמִין. וּבְגִין כֵּד אֶתְקַרֵּי
זַעִיר אַפִּין. וּבְשַׁעְתָּא דְאַצְטְרִידָה, אֶתְפָּשְׁטוּ אַנְפוּי
וְאַרִיכִין בְּהָהוּא זְמַנָּא, בְּגִין דְאַשְׁגַּח בְּאַנְפוּי דְעֵתִיקֵי
דְעֵתִיקוֹן, וְחֵיס לְעֲלָמָא.

וּמַהֲאִי גוּלְגֻלְתָּא, נָפִיק חַד עֵיבֵר, לְכָל אֵינוֹן דְלִתְתָּא.
וְיַהֲבִי אֲגַר אֲוִירָאוּתָא לְעֵתִיק יוֹמִין. כֵּד עֲאֲלִין
בְּחוּשְׁבָנָא, (דף קל"ו ע"א) תְּחוּת שְׂרַבִּיטָא. וְלִקְבִיל דָּא.

ספר נפלאות הווהר

ש"היה ה"וא ש"היה, ואתפשטותיה הוא ככל דרא ודרא, ככל צדיק וחקם דמתעסק באורייתא, עד שתין רבוא וכו', והדברים סתומים וחתומין:

מה) וכד יהא קריב ליומי משיחא אפילו רבני דעלמא זמינו לאשכחא טמירין דחקמתא והנה נודע מה שכתב הרמב"ם זכרונו לברכה בהקדמת ספר המורה על משנת "ולא במרובה ביחיד", וזה לשונו: ואלו באר האדם הענינים אלו בספר יהיה פאלו דורשם לאלפים מבני אדם וכו' והשעם לפי שהכתיבה קימת לדורי דורים להגונים ובלתי הגונים, ורבי שמעון בן יוחאי נאח דורש ונאח מקים, והגם שצוה לרבי אבא שיכתב, ובהיות שיכתבם בהעלם גדול פאלו לא נכתבו כלל דמי.

(שמות לח) **בַּקַע לְגוּלְגַלְתָּ לְתַתָּא, כַּד עָאֲלִין בְּחוּשְׁבָנָא.**
וְהָאֵי בַּקַע אָגַר אֲוֵרְאוּתָא, אֲשֶׁתְּכַח מְנִיָּה לְעַתִּיק יוֹמִין.

בַּחֲלָלִיָּה דְגוּלְגַלְתָּא, (ס"א בְּגוּלְגַלְתָּא דָּא) תְּלַת חֲלָלִין
אֲשֶׁתְּכַחוּ, דְּשִׁרְיָא מוּחָא בְּהוּ, וְקְרוּמָא
דְּקִיק חֲפִיָּא עֲלֵייהוּ. אַבְל לָא קְרוּמָא קְשִׁישָׁא סְתִימָא
כְּעַתִּיק יוֹמִין. וּבְגִין דָּא, הָאֵי מוּחָא אֲתַפְּשֵׁט וְנִהִיר
(ס"א וְנַפִּיק) לְתַתָּין וְתַרִין שְׁבִילִין. הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב,
(בראשית ב) וְנָהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן.

וְתַאנָּא, בְּתַלַּת חֲלָלִין דְּגוּלְגַלְתָּא מוּחָא שִׁרְיָא.
מִחֲלָלָא חַד מִתְּבַקַּע (ס"א וּמִתְּפִשֵׁט) חַד

ספר נפלאות הוזהר

ומעתה יוכל האדם להקשות על דברינו אלה ולומר, אם כן רבי אבא טרח על חנם ללא צורך לכתב דברים סתומים וחתומים, אמנם תשובתך בצדך ממקום אחר, כמו שכתוב בתקונים הנזכר לעיל, דבדרא בתראא יתפרנסון מהאי חבורא ועתיד לאתגלגלא וכו' וכן ממאמרו בתקון ס"ט (דף קי): דעתיד פוליא האי לאתחדשא על ידי משה נביאה בדרא בתראא וכו'. וממאמר פרשת ויגרא (דף קיז): וכד יהא קריב ליומי משיחא אפילו רבני דעלמא זמינין לאשפחא טמירין דחכמתא וכו'.

ולכן בראות רבי שמעון בן יוחאי זכרוננו לברכה ברוח קדשו ענין זה, צוה לרבי אבא לכתב ספר הזהר בדרך העלם להיותו מצנע למשמרת עד דרא בתראא קריב ליומיה מלפא משיחא, כדי שבזכות המתעסקים בו תצמח הגאולה בימינו בעזרת השם,

מבוועא לארבע סטרין, ונפיק מההוא מוחא דשריאי
בהאי חללא, תלתין ותריין שבילין רוחין דחכמתא.

מחללא תננינא, מתבקע ומתפשט חד מבוועא
אחרא. ומתפתחין חמשיין פרעין. מאלין
חמשיין פרעין, אתאחדון חמשיין יומין דאורייתא.
חמשיין שנין דיובלא. חמשיין אלה דרין, דזמין קדשא
ברוך הוא לאתבא רוחיה ליה, ולשריאי ביה.

מחללא תליתאה, נפקין אלה אלפין אדרין
ואכסדראין, דדעתא שרייא עליהו, ודרי
בהו. והאי חללא שרי חלליה (ס"א מדוריה) בין האי
חללא ובין האי חללא, ואתמליין מתריין סטרין כל

ספר נפלאות הוזהר

פנזכר לעיל בפרשת ויחי (דף ריז): 'על דא כתיב קח צנצנת אחת ותן שמה מלא
העמר מן זכו' למשמרת לאצנעותא', והבן זה מאד:

(מו) הראשונים זכרונם לברכה שלמדו סגרי חכמה זו מפי אליהו הנביא
והנה אין בכל דור ודור שלא נמצאו בו אנשים יחידי סגלה ששרתה עליהם רוח
הקודש, והנה אליהו הנביא זכרוננו לברכה נגלה עליהם ומלמד אותם סגרי החכמה
הזאת וכמו שנמצא כתוב בספרי המקבילים.

גם בעל ספר הרקנטי כתב בפרשת נשא בפרשת ברכת כהנים וזה לשונו: והפירוש
הראשון הוא דעת החסיד רבינו יצחק ׳ הרב זכרוננו לברכה שהיה ג' לאלהיו זכרוננו
לברכה כי נגלה להראב"ד ולמד לו חכמת הקבלה והוא מסרה להראב"ד בנו וגם

אינון אדרין. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (משלי כד) וּבִדְעַת חֲדָרִים
יִמְלֵאוּ. וְאֵלֵין תֵּלַת מִתְפַּשְׁטִין בְּכָל גּוּפָא, לְהַאי סְטָרָא
וְלְהַאי סְטָרָא. וּבְאֵינון אַחִיד כָּל גּוּפָא וְאַחִיד בְּהוּ גּוּפָא
מִכָּל סְטָרוֹי, וּבְכָל גּוּפָא אֶתְפַּשְׁטִין וְאֶשְׁתַּכְּחוּ.

תָּאנָא, בְּגוּלְגֻלְתָּא דְרִישָׁא, תֵּלִיין אֶלְף אֶלְפֵי רְבוּא
וְרְבוּא רְבָבן קוּצֵי דְשַׁעְרֵי אוּכְמֹן, וּמִסְתַּבְּכִין
דָּא בְדָא, וּמִתְעַרְבִין דָּא בְדָא. וְלִית חֲשַׁבְנָא לְנִימִין
דְּכָל קוּצָא וְקוּצָא, דְאַחִידוּן בֵּיה דְכֵיין וּמִסְאָבוּ. וּמִכָּאן
אַתְאַחֲדוּן טַעְמֵי אוּרִייתָא, בְּדַכְיָא בְּמִסְאָבָא. בְּכָל אֵינון
סְטָרוֹי דְאֵינון דְכֵיין, בְּכָל אֵינון סְטָרוֹי דְאֵינון מִסְאָבוּ.

יְתַבִּין קוּצֵי מִסְתַּבְּכִין וְתַקִּיפִין. מְנַהוּן שְׁעִיעִין, וּמְנַהוּן
תַּקִּיפִין. וּבְכָל קוּצָא וְקוּצָא, יְתַבִּין נִימִין תֵּלִין

ספר נפלאות הזוהר

נגלה לו והוא מסרה לבנו הרבי יצחק סגי נהור שלא ראָה מעולם וגם לו נגלה והוא
מסרה לשני תלמידיו האחד רבי עזרא שפרוש שיר השירים והשני רבי עזריאל
ואחריהם נמשכה להרמב"ן זכרונו לברכה והראב"ד עצמו בספר השגותיו להרמב"ם
זכרונו לברכה על הלכות לולב פרק ח' גבי דין ההדס שנקטם ראשו כשר השיג עליו
הראב"ד זכרונו לברכה, וזה לשונו: אמר אברהם כבר הופיע רוח הקודש בבית
מדרשונו מפמה שנים והעלינו שהוא פסול וכו'. גם בהלכות בית הבחירה בפרק ששי
במה שכתב הרמב"ם שהנכנס למקדש בזמן הזה חייב פרת השיג עליו וכתב: "אמר
אברהם וכך נגלה לי מסוד השם ליראיו". עד כאן לשונו.

על תליון. מתלהטן ותליין פגיבר תקיף, מארי נצח
קרבין. בתקונא יאה בתקונא שפירא תקיפא (בחור
פארזים). רברבין ותקיפין. הדא הוא דכתיב, (שיר השירים
ה) בחור פארזים.

מתתקנין קוצין דשערי, ותליין תליון על תליון, מהאי
סטרא להאי סטרא, על גולגלתא. הדא
הוא דכתיב, (שיר השירים ה) קווצותיו תלתלים. ותאנא
יתבין תלי תליון, משום דמשיכון ממבועין סגיאיין,
דתלת רהטי מוחא. ממבועא חללא חד דגולגלתא,
אתמושכון שערי במשיכותא, ומתעבדין תליון, דתליין

ספר נפלאות הזוהר

פרק ח' - הרשב"י ורבי יהודה פתיה זי"ע

מז) המקבל האלקי רבי יהודה פתיה זכר צדיק וקדוש למרבה לחיי העולם הבא - מחבר
ספר "זין הרקח", ועוד

רבי יהודה פתיה - מגדולי מקבלי בבל. - נולד בבגדד בשנת תרי"ט - 859' -
נפטר בירושלים בשנת תש"ב - 942'.

בשנת תרס"ה - 905', בתחלת המאה העשרים עלה לארץ ישראל. - כבד מנעוריו
למד קבלה אצל גדול המקבלים בדורו, הרב יוסף חיים.

ספריו: "בית לחם יהודה", פרוש על ספר הזהר - "זין הרקח", פרוש על ה"אינדרא
רבא" וה"אינדרא זוטא" - "מתוק לנפש", באור על סבא דמשפטים.

מפמה מבוועין, דאתמשכן מהאי חללא. מחללא תניינא, נפקי חמשין מבוועין, ואתמשכן שערי מאינון מבוועין במשיכותא, ואתעבדין תלין, דתליין ומתערבין בקוצין אחרנין. מחללא תליתאה, נפקי אלה אלפין אדרין ואכסדראין, ואתמשכן שערי במשיכותא מבלהו. (ומתעבדין תלין על תלין ומתערבין בקוצין אחרנין) ובגין כך אינון קוצין, תלין על תלין.

ובלהו משיכן דאתמשכן מתלת חללין דמוחא דגולגלתא. וכל אינון נימין וכל אינון קוצי תליין וחפיין לסטרא דאודנין. ובגין כך פתיב, (דניאל ט) הטה אלהי אונדך ושמע. ובהאי תלין, תליין (נ"א

ספר נפלאות הווהר

מח) מעשה שהיה: התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וכותו וגו עלינו אמן נגלה בכלום - רבי שמעון בר יוחאי חפץ בהדפסת הספר "זין הרקח" כאשר עלה רבי יהודה פתיה לארץ ישראל, ביומו השני בירושלים, פא לבקרו הרב הגאון רבי אברהם עדם.

רבי יהודה קבלו פכבוד הראוי ושאל אותו בהתרגשות: "מדוע הטריח כבודו את עצמו לבוא לבקרני?" - השיב לו הרב עדם: בדבר חשוב מאד פאתי אליך" - "מהו הדבר?" שאל הרב פתיה.

"כבודו כתב פרוש על ה"אידרא רבא והאידרא זוטא" ועדין לא הדפסת אותו?" - "כן" ענה הרב פתיה - "כתבתי את הפרוש לפני פחמש עשרה שנה. אך מנין ידוע

וּבְהַאי תְּלִיין) יְמִינָא וּשְׂמַאלָא, נְהוּרָא וְחַשׁוּכָא, רַחְמִי
וְדִינָא. וְכֹל יְמִינָא וּשְׂמַאלָא תְּלִי בְּהַאי, וְלֹא בְּעַתִּיקָא.

בְּפִלְגוּתָא דְשַׁעְרֵי, אֲתַחֲזִי חַד אֹרְחָא דְקִיקָא,
דְּמִתְאַחַדָּא מֵהוּא אֲרַחָא דְעַתִּיק יוֹמִין.
וּמֵהוּא אֲרַחָא, אֲתַפְרִשֵׁן שִׁית מְאָה וְתִלְיִסְר אֲרַחִין,
דְּאֲתַפְלְגוּן בְּאֲרַחִין דְּפִקוּדֵי דְאֹרְיִיתָא. דְּכַתִּיב, (תהלים
כה) כָּל אֲרַחוֹת יְיָ חֶסֶד וְאֱמֶת לְנוֹצְרֵי בְּרִיתוֹ וְעִדוּתָיו.

תְּנָא, בְּכָל קוּצָא וְקוּצָא, מִתְאַחַדוּן אֶלְפִי אֶלְפִין מְאֵרֵי
דִּיבְבָא וַיִּלְלָה, דְּתִלְיִין בְּכָל קוּצָא וְקוּצָא מְאִינוּן
תְּקִיפִין. וּמְאִינוּן שְׁעִיעִין מְאִרְיָהוֹן דְּמִתְקַלָּא,

ספר נפלאות הזוהר

למעלת כבוד תורתו על פרושי זה? כי דבר זה לא גליתיו לשום אדם מעולם! ורק
אדוני אבי מורי ורבי יודע על כך."

הרב אברהם עדס ספר לו כי נגלה אליו התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי
זכותו יגן עלינו אמן בחלום, וכך אמר לו: "בימים הקרובים צריך לעלות לירושלים
ארי מבבל, רב גדול ומקבל עצום בשם יהודה פתיה, אשר כתב פרוש על ה"אידרא
רבא" וה"אידרא זוטא" שחברתי. וזה כמה שנים נמצא באמתחתו ולא הדפיסו. אבקשך
להשפיע עליו שיוציאו לאור ולעזר לו בזה", על כן פאתי אל כבודו לודא את אמתות
החלום ולהשפיע על כבודו להדפיס את הפרושים.

ענה רבי יהודה פתיה ואמר: "צעיר הייתי לימים, ולא רציתי להוציאו לאור, אף
כעת ברור לי, כי מהשמים מסכימים לפרושי, והנני בעזרת השם אוציאו לאור בקרוב".

(ס"א) מאריהון דרְחִימוּתָא וְאִיהוּ מִתְקַלָּא בִּינֵייהוּ) בְּגִין
כִּד אִית יְמִינָא וְאִית שְׂמַאלָא.

מִצְחָא דְגוּלְגֻלְתָּא. אֲשַׁחֲוֵתָא דְאֲשַׁחֲוֵתָא. וְלֹא
מִתְגַּלְיָא, בַּר הַהוּא זְמַנָּא, דְצָרִיכִין חֵיבִיא
לְאַתְפְּקֵדָא, וְלַעֲיִנָּא בְּעוּבְדֵיהוֹן. וְתֹאנָא, כִּד אֲתְגַלְיָא
הַאי מִצְחָא, אֲתַעְרוּ כָּל מְאָרִיהוֹן דְדִינָא, וְכָל עֲלֻמָּא
בְּדִינָא אֲתַמְסֵר. (דף קל"ו ע"ב) בַּר הַהִיא שְׁעָתָא, כִּד
סְלִיקוּ צְלוֹתְהוֹן דְיִשְׂרָאֵל לְקַמֵּי עֲתִיק יוֹמִין, וּבְעֵי
לְרַחֲמָא עַל בְּנוֹי, גְּלִי מִצְחָא דְרַעְוָא דְרַעְוִין, וְנַהִיר
בְּהַאי דְזַעִיר אֲפִין, וְאֲשַׁתְּכִיד דִּינָא.

ספר נפלאות הזוהר

אך רק לאחר שלש שנים הדפס הספר, בשל מחלות נאלץ הרב פתיה לחזור לעיר
בגדד שבבבל ושם נשלמה הדפסת הפרוש על האידרות.

(ט) ויקח מפרות עץ החיים ואכל וחי לעולם

ולכן עלה בדעתי כי מדי עברי בלמוד עץ החיים אעשה פרוש פשוט וקצר המורכב
בדמיון פרוש רש"י וזכרוננו לברכה כי אולי שעל ידי סלם זה ישתוקק האדם לעלות
עליו ויקח מפרות עץ החיים ואכל וחי לעולם. ואף על פי שפכר התחלתי בלמוד
עץ חיים משנת ה'תרמ"ב בהיותי בן כ"ד שנים וגם פכר זכני האל יתברך שמו לחבר
פירוש קטן על אדרא רבא ואדרא זוטא הנקרא "זין הרקח".

בְּהַאי מְצָחָא, נְפִיק תַּד שְׁעָרָא, דְּמִתְפָּשֵׁט בֵּיהּ
מְמוּזָחָא דְאַפִּיק חֲמֻשִּׁין תַּרְעִין. וְכַד אֲתַפְּשֵׁט,
אֲתַעְבִּיד מְצָחָא דְאַשְׁגָּחוּתָא, לְחַיְיבֵי עֲלָמָא, לְאַיְנוּן
דְּלֵא מִתְפַּסְפִּי בְּעוּבְדֵיהוֹן. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (ירמיה א'
וּמְצָח אִשָּׁה זוֹנָה הָיָה לָךְ מֵאַנְתָּ הַכָּלָם.

וְתַנְיָא, שְׁעָרָא לֹא קָאִים בְּהַאי אַתְרַ דְּמְצָחָא, בְּגִין
דְּאֲתַגְלִיָּא לְאַיְנוּן דְּחַצִּיפִין בְּחוּבֵיהוֹן. וְשַׁעְתָּא
דְּמִתְעַר קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַשְׁתַּעֲשָׂא עִם צְדִיקָיָא,
נְהִירִין אֲנְפוּהֵי דְעֵתִיק יוֹמִין, בְּאַנְפוּי דְזַעִיר אֲפִין,
וּמִתְגַּלְיָא מְצָחֵיהּ, וְנִהִיר לְהַאי מְצָחָא, וּכְדִין אֲתַקְרִי
עַת רְצוֹן. וְכַל שַׁעְתָּא וְשַׁעְתָּא דְדִינָא תְּלִי, וְהַאי מְצָחָא

ספר נפלאות הזוהר

גם עצתי היא על הלומדים להזהר מאד שלא לאבד זמן לפלפל בדברי המפרשים לקרב או לרחק או לישבם פי זה ענגן רע ואינו פי אם אבוד זמן בלבד, שמניחין דברי הרב ועוסקים בדברי המפרש. פי אין עקר הלמוד ומטרת הלומד לתקן המצות בדברי המפרש ולהניח דברי עץ החיים העקרים. פי לא תדע מה ללד יום. רק לשייגיש האדם בדעתו שהבין דבריו זכרונו לברכה אז ימשך ידו מלחפש באמתות המפרשים ויתחיל ללמד פרק שלאחריו.

גם כל קושיא אשר תודמן לפני הלומד ממקום אחד לא יסמוך על זכרוני אלא צריך לעגן עליה במקום ההיא וגם ראה יראה בדברינו אשר שם פי אולי היא מתישבת במה שכתוב שם. ודי בהערות אלו. ונתתי לו יד ושם בישראל "בית לחם יהודה" יען פי פבר מסכתי ייני "יין הרקח" על אדרא רבא ואדרא זוטא והגשתי לפני רבנן

דזעיר אפין אתגלייא, אתגלייא מצחא דעתיקא
דעתיקין, ואשתכיד דינא, ולא אתעביד.

תאנא, האי מצחא, אתפשט במאתן אלף סומקי
דסומקי, דאתאחדון ביה, וכלילן ביה. וכד
אתגלייא מצחא דזעיר אפין, אית רשותא לבלהו
לתרבא. וכד אתגלייא מצחא דרעוא דרעוין, דנהיר
להאי מצחא, פדין בלהו משתכבין.

ותניא, עשרין וארבע בתי דינין משתפחין בהאי
מצחא, ובלהו אקרון נצח (ס"א מצחא וכל
חד אקרי נצח). ובאתוון (דאפין) רצופין (דאפין),
הוא מצח. ואית מצח ואית נצח דאינון נצחים. והיינו

ספר נפלאות הזוהר

ותלמידיהון וכבר שתו ורוו. ונודע פי אין הסעדה בלא לחם וכמו שכתב הרשב"י
זכרונו לברכה בזהר ויקרא (דף ד') על פסוק אכלו רעים וזה לשונו: מאן דאית ליה
גרב דחמרא, אכילה בעיא וכו' וכתב לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתא. לכן
עשיתי בית לחם להגיש להיושבים לפני השם לאכל לשבעה ממה שתגן השם את
עבדו בן אמתו חנה נשמתה עדן. ובכן אנו ליה ולגיה עינינו. תפון תפלתנו. וזאת
ליהודה ויאמר אגא אלקינו. שעה אל שועתנו. חוס ורחם עלינו. ומבין הגויים קבץ
פזורינו. ותטענו בארצנו ואת צמח דוד עבדך מהרה תצמיח בימינו. ומלך בפיו
תחזיקה עינינו. ישמח לבנו ויגל כבודנו. במהרה בימינו. בן יהי רצון אמן.

כה דברי המחבר האי לחמא עניא.

דַתְנָן נְצַח נְצַחִים. וְאֵינוֹן בְּמִצְחָא, וּמִתְפַּשְׁטָן מִנְהוֹן
בְּגוּפָא, בְּאַתְרֵין יְדִיעָן.

תַּנְיָא, מָאֵי דְכְּתִיב, (שְׁמוּאֵל א טו) וְגַם נְצַח יִשְׂרָאֵל לֹא
יִשְׁקַר וְלֹא יִנְחָם כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנְחָם.
הָאֵי רְזָא אוֹקִימָנָא, כֹּל הָהוּא נְצַח דְאַתְפֶּשֶׁט בְּגוּפָא,
זְמַנִּין דְתִלֵּי עַל עֲלָמָא לְמִידוֹן, וְתַבּ וּמִתְחַרְט וְלֹא עֲבִיד
דִּינָא, אִי תִיִּבִין. מָאֵי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְקִאֵי בְּדוּכְתָא
דְאַקְרֵי אָדָם, וְיָכִיל לְאַתְחַרְטָא. אֲבָל אִי בְּאַתְר
דְאַתְקְרֵי רֵאשׁ, (בְּהָאֵי מִצְחָא) אַתְחַזִּי וְאַתְגְּלִיָּא הָאֵי
נְצַח, לָאו הוּא עִידוֹן וְאַתְר לְאַתְחַרְטָא. מָאֵי טַעְמָא.
מִשּׁוּם דְלֹא הוּא מְאַתְר דְאַקְרֵי אָדָם, דְהָא לֹא אַתְגְּלֵי
פְּרָצוּפָא וְחוּטְמָא, אֶלָּא מִצְחָא בְּלַחֲוֹדוֹי. וּבְאַתְר דְלֹא

ספר נפלאות הזוהר

הַצְעִיר יְאוּדָה מִשֶּׁה יִשְׂרָעָה, יְחֻזְקָאֵל יִשְׂרָעָה פְּתִיָּא יִשְׁמְרֵהוּ צוּרָו וַיִּחַיְהוּ (בֵּית לֶחֶם
יְהוּדָה חֶלֶק רֵאשׁוֹן)

פרק ט'

הסוד שֶׁהַתְּגִלָּה לְדוֹר הָאֲחֵרוֹן

אִיךָ יְהוּדֵי כָּכֹל לְזָכוֹת בְּשַׁעָה אַחַת לְמִלְיוֹן שָׁנָה תוֹרָה

לְחֹשֶׁב מַחְשַׁבַת

מֵה שֶׁיְהוּדֵי אַחַד כָּכֹל לְזָכוֹת עַל דְּרֵי לְמוֹד הִזְהַר בֵּין בֵּימֹת הַחֹל וּבֵין בְּשַׁבַּת

קדש

אשְׁתַּכַּח פְּרִצּוּפֵא, לָא אַקְרִי אָדָם. וּבְגִין כֵּךְ לֹא אָדָם
הוּא לְהִנָּחם כְּנֻצָּח דְּבִשְׂאָר תְּקוּנֵי גּוּפֵא.

עֵינֵי דְרִישָׁא, מִשְׁתַּנְיִין מִשְׂאָר עֵינִין, שְׂרָקוּתָא
דְּבִגְבֵתָא, דְּעַל רִיסֵי עֵינִין, מְבַחֲלוֹן (דְּכָל עֵינִין
מְבַחֲלוֹן) בְּאוּפְמָתָא, תְּלִיין תְּלִין עַל תְּלִין דְּשַׁעְרֵי, וְאֵינּוּן
תְּקוּנָא דְּעַל עֵינִין, בְּרִישָׁא דְּמִצְחָא, וּמִתְאַחְדוּן
מִתְרוּוִייהוּ שְׁבַע מָאָה אַלְפֵי מְאָרֵי דְּאִשְׁגַּחוּתָא. (דְּעַל
תְּרִיסֵי דְּעֵינִין).

בְּכִסּוּתָא דְּעֵינִין, לְהַטִּין אֶלְף וְאַרְבַּע מָאָה רְבוּא,
דְּמִתְאַחְדוּן בְּגִבִּינִין דְּאֵינְהוּ כְּסוּתָא.
וְאִשְׁגַּחוּתָא דְּעֵינָא דְּעַתִּיק יוּמִין עַלְיָהּ. וּבְשַׁעְתָּא

ספר נפלאות הזוהר

(ג) עֲרַכָּה שֶׁל שְׁעָה

רבותינו הפליגו בשבחה וערכה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת
בימות החל, כלשון הזהר הקדוש סוף פרשת "שְׁלַח-לָךְ" - וּכְפָאָה חוֹלְקִיהוּן דְּכָל אֵינּוּן
דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרִיתָא, יוּמָא דְּשַׁבְּתָא מִשְׂאָר יוּמִין".

מְרָנָא הַרִי"ח הַטּוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֵּן אִישׁ חַי" פְּרִשְׁתָּ שְׁמוֹת שְׁנָה שְׁנִיָּה, כְּתִב וְזֶה
לְשׁוֹנוֹ:

כְּתוּבֵי הַמְּקַבְּלִים ז"ל: דְּגִדּוּל פְּעַל הַנְּעֻשָׁה מַעֲסָק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבָּת, אֶלְף פְּעָמִים
יֹתֵר מִן הַנְּעֻשָׁה מַעֲסָק הַתּוֹרָה שֶׁל יְמֵי הַחֹל. עַכְלָק.

דְּסִלְקִין אֵינוֹן כְּסוּתָא, אֶתְחִזִּי כְּמֵאן דְּאֶתְעַר מִשְׁנֵתִיהּ,
וְאֶתְפַּקְחוּ עֵינוּי, וְחֵמָאן לְעֵינָא פְּקִיחָא, וְאֶתְסַחֲנוּ בְּחַד
חֲנוּרָא דְעֵינָא טְבָא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ה)
רוּחַצוֹת בְּחֵלֵב. מָאִי בְּחֵלֵב. בְּחֲנוּרָא דְלְעִילָא קְדָמָא
(ג"א בְּחֲנוּרָא קְדָמָא דְעֵינָא טְבָא). וּבִהֵיִא שְׁעָתָא
אֲשֶׁתִּכַּח אֲשָׁחוּתָא דְרַחֲמִי. (ס"א וּבְגִין כֶּךָ צְלוֹתָא
דְיִשְׂרָאֵל סִלְקָא בְּגִין דְיִפְקַח עֵינוּי, וְיִתְסַחֲנוּ בְּהוּא
חֲנוּרָא).

וְעַל דָּא צְלִי דוּד, (תהלים מד) עֲנָה לְמָה תִישָׁן יי
הַקִּיצָה. דְיִפְקַח עֵינוּי, וְיִתְסַחֲנוּ בְּהוּא חֲנוּרָא.
וְכָל זִמְנָא דְעֵינוּי לָאו מִתְפַּקְחוּ, כָּל מְאָרִיהוֹן דְדִינִין,
כְּפִיִן לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, וְשָׂאֵר עַמִּין שְׁלִטִין עֲלֵיהוּ. וּבְזִמְנָא

ספר נפלאות הזוהר

ובאורו: על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אֶלֶף שָׁנִים, שְׁנָאֵר כִּי אֶלֶף שָׁנִים
בְּעֵינֵיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל וְגו' - וְשֶׁבֶת קוּדְשׁ הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא - זֹאת אוֹמְרֵת, כִּיּוֹמוֹ
שֶׁל הַקֶּבֶ"ה. (מִצָּא חֲן בַּמִּדְבָּר).

אֲשֶׁר עַל כֵּן, כָּל פְּעֻלָּה קְדוּשָׁה בְּשֶׁבֶת קוּדְשׁ, עוֹלָה אֶלֶף יְדוּת, לְעֶרְךָ זְמֵי הַחוּל.
וּבְנוֹסְפָא לְזָה, נוֹדַע דְּבָרֵי הַפְּסָא מְלָךְ, וְהוּבָא פְּסָקוּ בְּכַף הַתִּיִים בְּסִימָן קנ"ה,
דְּבַלְמוּד שְׁעָה אַחַת זֶהֱר הַקְּדוּשׁ, עוֹלָה לְעֶרְךָ לְמוּד שְׁנָה תְּמִימָה בְּלְמוּד הַפְּשֻׁט.
הִיּוּצָא מְדָבְרֵי רְבוּתֵינוּ אֱלֹהֵי, דְּהַלּוּמְד שְׁעָה זֶהֱר הַקְּדוּשׁ בְּשֶׁבֶת קוּדְשׁ, כְּלוּמְד אֶלֶף
שְׁנָה פְּשֻׁט כִּיּוֹם חוּל.

דִּיפְקַח עֵינָיו, יִתְסַחֵן בְּעֵינָא טָבָא, וְרַחֲמֵי עַל יִשְׂרָאֵל.
וְאִסְתַּחֲר (ס"א וְאִתְזַהַר) עֵינָא, וְעֵבִיד נֹקְמִין בְּשָׂאֵר
עַמִּין. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים לה) הָעִירָה וְהַקִּיצָה.
הָעִירָה: לְאִתְסַחָהּ בְּהֵיא תְּוֹרָא. הַקִּיצָה: לְמַעַבְד
נֹקְמִין לְאֵינוּן דְּכַפְּיִין לֹון.

עֵינָיו כַּד אִתְפְּקַח, אִתְחַזֵּן שְׂפִירִין כְּהַנִּי יוֹנִים,
בְּסוּמָק וְאוּכָם וְיָרוּק, חָנוּר לָא אִתְגְּלִי, אֱלֵא
בְּזַמְנָא דְאִסְתַּכְּל בְּעֵינָא טָבָא, וּמְסַתְּחָן כָּל אֵינוּן
גְּוֹנִין, בְּהֵיא חָנוּר.

מֵאֵינוּן גְּוֹנִין דְּמִתְגְּלִיין, נְפִקִין שְׂבָעָה עֵינָיו
דְּאִשְׁחַחֲוֹתָא. דְּנַפְקֵי מֵאוּכָמָא (דף קל"ז ע"א)

ספר נפלאות הוזהר

ולפי זה, אם יזכה ללמד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן
כל השית אלפין ימי הבריאה.

זאת ועוד לפי מה שהאיר עינינו בעל "הכפא מלך" דלמוד הזהר הקדוש עולה
שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, ומרנא הרי"ח הטוב זי"ע בספרו "בן איש
חיי" דלמוד בשבת קודש עולה אלף פ'עמים מימות החול, ובנוסף על כך חדושו של
בעל אורחות צדיקים המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלף -
עולה מדברי רבותינו זי"ע:

כאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י - "הזהר הקדוש" עולה
בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול).

דְּעִינָא. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (זכריה ג) **עַל אֲבָן אַחַת שִׁבְעָה**
עֵינַיִם. מֵאֵן אֲבָן אַחַת. אוֹכְמָתָא דְּעִינָא.

מִסּוּמְקָא, נִפְקִין שִׁבְעָה רְהִיטִין, דְּסַמְכִין (י"א דְּסַחְרוֹן)
לְסֵטֵר שְׁמַא לָא, וּמִתְלַהֲטִין בְּאַשָּׁא
דְּלְסֵטֵר צְפוֹן, וּמִתְאַחְדֵּן לְאַתְפְּשֵׁטָא בְּעֵלְמָא, לְגַלְתָּה
אַרְחִין דְּחֵיבֵינָא הָדָא הוּא דְכָתִיב, (זכריה ד) שִׁבְעָה אֱלֹהִים
עֵינַי יי הֵמָּה מְשׁוּטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ.

מִירוּקָא, נִפְקִין שִׁבְעָה טְהִירִין (ס"א נְהִירִין) דְּקַטְרָא
דְּלְסֵטֵר (י"א רְהִיטִין דְּסַחְרָאן לְסֵטֵר)
דְּרוּמָא, וּמִתְאַחְדֵּן לְאַתְפְּשֵׁטָא בְּעֵלְמָא, לְגַלְתָּה אַרְחִין

ספר נפלאות הזוהר

רבנו מרדכי שרעבי התבטא פעם באזני מקרביו ואמר: "שְׁעָה שֶׁל לַמּוֹד תּוֹרָה עַל דְּרָף הַפֶּשֶׁט בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁנֵה לְלַמּוֹד שְׁנֵה שְׁלֵמָה בְּיוֹם חַל. וְשְׁעָה אַחַת שֶׁל לַמּוֹד זֶהר וְקַבְלָה בְּיוֹם חַל, הִיא כְּמוֹ שְׁנֵה שֶׁל לַמּוֹד פֶּשֶׁט בְּיוֹם חַל. לַמּוֹד קַבְלָה זֶהר בְּיוֹם שַׁבַּת בְּמִשְׁךָ שְׁעָה שְׁנֵה לְלַמּוֹד שְׁבָעִים וְחָמֵשׁ שְׁנֵה בִּימֹת הַחַל"¹⁰.

10. הערה מאת רש"י: וְהִבְנִיָה לְדַבְרֵי רַבְנּוּ יִמְצָא הַקּוּרָא מִלְשׁוֹן הַזֶּהר הַמְדַמֶּה אֶת לַמּוֹד הַמְשֻׁנָּה כְּחֻצְרֵי וְכִתְבֵּן אֲצֵל סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְכַנּוּכֵר בְּפִרְשֵׁת "וַיֵּצֵא" בְּרַעֲיָא מֵהִימְנָא (דף עה:) "וְיֵי לְאֵינוֹן דְּאֶקְלִין תְּבֵן בְּאוּרְתָא וְלֹא יִדְעִין בְּסִתְרֵי דְּאוּרְתָא". עוֹד הִבִּיא מוֹרְנוּ הֶרֶב חֵיִים וַיִּטְּאֵל בְּהַקְדָּמָתוֹ לְ"שַׁעַר הַהַקְדָּמוֹת", לְשׁוֹנוֹת וּמְקוּרוֹת שׁוֹנִים שְׁקוּרָאִים לְלַמּוֹד הַנִּגְלָה שְׁפָתָה וְקִלְפִין לְעַמַּת תּוֹרַת הַקַּבְלָה.

וְעוֹבְדֵי דְבְנֵי נְשָׂא, בֵּין טַב בֵּין בִּישׁ, דְּכַתִּיב, (איוב לד)
כִּי עֵינָיו עַל דְּרָכֵי אִישׁ וְגו'.

וְכַד אֶסְתַּחֲוּא בְּחוֹרָא, מִשְׁתַּפְּחִין פְּלִהוּ לְאַשְׁגַּחָא לְכָל
מְאָרֵי קְשׁוּט, לְאוּטְבָא עֲלָמָא בְּגִינְהוֹן. וְכָל
אַשְׁגַּחוּתָא דֶּהֱוֵא חוֹרָא, הוּי לְטַב עַל יִשְׂרָאֵל. וְאַשְׁגַּח
בְּסוּמְקָא לְמָאן דְּעֲאֲקִין לְהוּ. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (שמות
a) רָאֵה רְאִיתִי. רָאֵה: לְאוּטְבָא לֹון. רְאִיתִי: לְנַקְמָא
לֹון, מִדְּעֲקִין לֹון, וּבְגִין כַּד פְּתִיב, (תהלים מד) עוֹרָה לְמָה
תִּישָׁן יְיָ הַקִּיצָה אֵל תִּזְנַח לְנִצָּחַת. עוֹרָה, וְהַקִּיצָה, תְּרִי
אַשְׁגַּחוּתָא. תְּרִי פְּקִיחִין. תְּרִי טָבֹן. רַחֲמֵי וְנוֹקְמִין.

ספר נפלאות הזוהר

נא חֲשׁבוֹן אֲמַתִּי שֶׁל זְכוּת הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ, לִיהוּדֵי אַחַד שְׁקַבֵּל עַל עֲצֻמוֹ לְלַמֵּד זֶהר שְׁעָה
אַחַת בַּיּוֹם

הַיְדַעְתָּ!!! - לְשׁוֹן הַכֶּסֶף מְלֻךְ (תְּקוּנֵי זֶהר מ"א): וְכִינּוֹן שְׂיַדְעַת פְּמָה גְדוּלָה מַעֲלַת
לְמוֹד חֲכַמַת הָאֲמַת כו'... יְיָדַע גְּדָל הַחַיּוֹב וְגְדָל הַשְּׂכָר לְמִי שְׁלוּמֵד הַקְּבֵלָה¹¹. כִּי
לְמוֹד הַזֶּהר בְּגִירְסָא בְּעֲלָמָא בּוֹנָה עֲלָמִין, וְכָל שָׁבֵן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין פְּרוּשׁ
מֵאַמֵּר אַחַד,

יַעֲשֶׂה בּוֹ תְּקוּן לְמַעֲלָה בְּשַׁעָה אַחַת מַה שֶּׁלֹא יַעֲשֶׂה בְּלְמוֹד הַפְּשֻׁט שְׁנָה תְּמִימָה.

11. וּמִי שְׂאִינוּ יוֹדַע קְבֵלָה, וְלוּמֵד זֶהר הַקְּדוּשׁ - אֶפְּלִילוּ בְּגִירְסָא בְּעֲלָמָא, נְחָשֵׁב לוֹ כְּלְמוֹד

קְבֵלָה (כַּף הַחַיִּים סוֹפֵר סִימָן קנ"ה)

גוֹנָא קַדְמָאָה, סוּמְקָא בְּגוּ סוּמְקָא כְּלִיל וְסָתִים כָּל
סוּמְקִין, מְקַמִּיה לָא אֲתַחְזוּן. סוּתְרָגִיָּה דִּהֵהוּא
סוּמְקָא, אֲסַחַר חַד חוּטָא אוּכְמָא, וְאָקִיף לִיה.

גוֹנָא תְּנִינָא, אוּכְמָא. כְּאֲבָנָא חַד דְּנַפִּיק מִתְהוּמָא,
חַד זְמַן לְאֶלְף שָׁנִים, בְּיַמָּא רַבָּא. וְכַד נַפִּיק
הֵאֵי אֲבָנָא, אֲתִי רַגְשָׁא וְתַקְפָּא עַל יַמָּא. וְקִלְיָה דִּימָא,
וְגִלְגְלוּהִי אֲזִלִין, וְאֲשַׁתְּמְעוּ לְגוֹנָא רַבָּא, דְּאָקִרִי לְוִיתָן.
וְנַפִּיק מִתְהוּמָא. וְהֵאֵי אֲבָנָא מִתְגִּלְגְּלָא בְּתוּקְפָּא דִּימָא,
וְנַפִּיק לְבַר. וְהֵיא אוּכְמָא, דְּכָל אוּכְמִין סְתִימִין קַמִּיָּה.
(כ"א) וְהֵא אוּקְמוּהָ דְּכָל אוּרְחִין סְתִימִין קַמָּה) וְכַד הֵיא
אוּכְמוּתָא דִּיעִנָּא אוּכְמָא, דְּכְלִיל וְסָתִים כָּל שְׂאָר

ספר נפלאות הזוהר

וְהַחֲשׁבוֹן שֶׁל שְׁעָה אַחַת לַמּוֹד זֶהָר בַּיּוֹם, הוּא שְׁנָה ל:
0453 שְׁעוֹת בְּשָׁנָה (10 שְׁעוֹת לַמּוֹד שֶׁל אַבְרָם בִּשְׁ"ס בַּיּוֹם, 354 זְמִים בְּשָׁנָה)
בְּמִשְׁךָ 50 שְׁנָה לַיהוּדִי בּוֹרֵד יַעֲלֶה הַמַּאֲוֵן: 172,500 שְׁעוֹת תּוֹרָה.
שְׁיִצְטָבֵר בִּ11 דוֹרוֹת בְּהַתְחַשֵּׁב בְּמִשְׁפָּחָה בַת 5 לְדָיִם¹² לְמַסְפֵּר עֲצוּם שֶׁל אֲנָשִׁים:
48,828,125 שֶׁל הַדּוֹר הָאֲתָרוּן

12. הַעֲרָה: חֲשׁוּב מְסַפֵּר הַצָּאֲצָאִים בְּדוֹר הָאֲתָרוּן:

1. 5. 25. 3. 125. 4. 625. 5. 3,125. 6. 15,625. 7. 78,125. 8. 390,625. 9. 1,953,125.

10. 9,765,625. 11. 48,828,125.

אוּבְמִין. וְסוּחַרְגִּיָּה דִּהְהוּא אוּבְכָמָא, אַסְחַר חַד חוּטָא
סוּמְקָא, (ס"א לְסֵטֶר חַד) וְאַקִּיף לְהֵהוּא אוּבְכָמָא.

גְּוֹנָא תְּלִיתָאָה. יְרוּקָא דִּירוּקִין, דְּכְלִיל וְסִתִּים כָּל
יְרוּקִין. וּבְסוּחַרְגִּיָּה דִּהְהוּא יְרוּקָא, אַסְחַרוּ תְּרִין
חוּטִין. חוּטָא סוּמְקָא לְסֵטֶר חַד. וְחַד חוּטָא אוּבְכָמָא
לְסֵטֶר חַד. וְאַקִּיפִין לְהֵהוּא יְרוּקָא.

וְכַד אַסְתַּחַר (נ"א אַתְגְּלִי) חוּוְרָא, וְאַסְתַּחַרִּי עֵינָא, כָּל
אֵינּוֹן גְּוֹנִין לֹא מִשְׁתַּכְּחִין, וּמִשְׁתַּקְעִין לְתַתָּא
(סוּמְקָא יְרוּקָא אוּבְכָמָא). לֹא אַתְחַזִּי בַר הֵהוּא חוּוְרָא,
דְּנִהִיר מַעֲתִיק יוּמִין. וּנְהִירִין מַגִּיָּה כָּל אֵינּוֹן דְּלְתַתָּא.
(נ"א הוּא).

ספר נפלאות הוזהר

סך הכל שעות התורה: 84,228,515,625,000 שעות,
כלומר כ-84,000 מיליארדי [בליין] שעות תורה. (48,828,125 מכפל ב-172,500).
וכל הזכות העצום מכחו של יהודי אחד שקבל על עצמו ללמד את הוזהר וצאצאיו
הלכו בעקבותיו.

(ג) חשבון אמתי של גדל הזכות למוד הוזהר הקדוש בשבת קודש
יהודי הלומד זהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללמוד תורה של 75 שנה
בימות חול.

כלומר אם למדנו שעה אחת זהר בשבת קודש שקול לפעל הנעשה מלמוד תורה
במשך 75 שנה

וְלִית גּוּנָא אַתְחַזְיָא, בַּר הַהוּא תְּוֹרָא בְּלַחֲדוּי. וּבְגִין
 בְּד אַסְתְּלִקוּ כָּל מְאָרִיהוֹן דְּסוּמְקָא וְאוּבְמָא,
 דְּאֵינוּן תְּאוּמִין פְּחָדָא. הָדָא הוּא דְכַתִּיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ד)
 שְׁנִיד פְּעֵדֵר הַקְּצוּבוֹת שְׁעֵלוּ מִן הַרְחָצָה שְׁפֵלָם
 מִתְּאִימוֹת. מָאִי מִן הַרְחָצָה. מִהֵהוּא אֶסְחוּתָא דְעִינָא
 קַדִּישָׁא עֲלָאָה. שְׁפֵלָם מִתְּאִימוֹת. מִתְּעַרְבוּ דָּא בְּדָא,
 וְאַתְדַּבְּקוּ דָּא בְּדָא. וּמָה דְאָמַר שְׁנִיד פְּעֵדֵר הַקְּצוּבוֹת,
 וְאַתְּ אִמְרַת שְׁפֵלָם מִתְּאִימוֹת. פְּלוּמַר, תְּוֹרָא דְלַהוֹן,
 כְּהוּא תְּוֹרָא דְעִינִין, כְּד אֶסְחָן בְּתוֹרְתָא דְעִינָא
 עֲלָאָה.

וְדָא זְמִינִין לְמַנְדַּע צְדִיקָיָא, לְמַחְזִי בְּרוּחָא דְחַכְמָתָא,
 כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (ישעיה נד) כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ.

ספר נפלאות הזוהר

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה.
 זי"ע:

למוד קבלה וזוהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד 75 שנה בימות החול.

החשבון בשעות יהיה:

$42 * 453 * 57 = 1,092,210$ שעות תורה בנגלה.

זה מבסס על 24 שעות למוד תורה ביום.

אימתי בשוב יי ציון. וכתוב (במדבר יד) אשר עין בעין
נראה אתה יי, וכדין פקיהותא דעינין לטב.

ואית פקיהותא דעינין לטב. ואית פקיהותא דעינין
לביש. לטב, כמה דכתיב, (דניאל ט) פקה עיניך
וראה שוממותינו וגו'. ודא הכא לטב, ולביש. וכתוב
(ישעיה לג) עיניך תראנה ירושלים נוה שאנן אהל בל
יצען בל יסע יתדותיו לנצח הא הכא לטב ולביש.
דלא אתעביד דא בלא דא.

תנא בצניעותא דספרא, מהו עיניך תראנה ירושלים
נוה שאנן. וכי ירושלים נוה שאנן הוא, והא
כתיב (ישעיה א) צדק יליו בה. ובאתר דאשתכח צדק,
לאו שקיט, ולאן שאנן הוא. אלא עיניך תראנה

ספר נפלאות הוזהר

יוצא ששעה אחת בלמוד זהר בשבת קודש בשבעים שנות חיים של אדם יעלה
החשבון:

000,804,913,2=002,736 25 07

2 מליארד 319 מליון 408 אלף

זאת אומרת אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה,
עולה החשבון יותר משני מליארד שעות, והרי זה בהשג ידו של כל יהודי, ועכשו
אפשר להבין למה כל גדולי הספרדים עודדו ואמרו שבזכות הזהר הקדוש נגאל
במהרה. מבסס על 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים צ) 52 שבתות בשנה.

יְרוּשָׁלַם גְּוַה שְׂאֲנָן, גְּוַה שְׂאֲנָן, לְעֵתִיק יוֹמִין אֲתָמַר,
 (דִּישְׁגַח בְּאֵלִין עֵינִין) דְּהֵהוּא עֵינָא שְׂקִיט וְשְׂאֲנָן. עֵינָא
 דְּרַחְמִי, עֵינָא דְּלָא גְטִיל מֵאֲשְׁגַחוּתָא דָּא, לְאֲשְׁגַחוּתָא
 אַחֲרָא. וּבְגִין כַּךְ כְּתִיב, עֵינֶךָ תִּרְאִינָה חֶסֶר יו"ד, וְלָא
 עֵינֶיךָ. וּמַה דְּאָמַר יְרוּשָׁלַם וְלָא צִיּוֹן, הֲכִי אֲצַטְרִיךָ,
 לְאַכְפִּינָא (ד' קל"ז ע"ב) לְדִינָא, דְּאֲשְׁתַּכַּח בְּהַּ וּלְרַחֲמָא
 עֲלֵהּ.

וְתֵאנָא, כְּתִיב (דברים יא) עֵינֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בְּהַּ מִרְשִׁית
 הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה, (הָדָא הוּא דְּכְתִיב
 צֶדֶק יִלִּין בְּהַּ דְּבַהּ אֲשְׁתַּפְּחוּ גְזָרֵי דְּדִינִין יִתִּיר מִכָּל
 שְׂאֵר אֲתָרֵי) (נ"א דְּכְתִיב צֶדֶק יִלִּין בְּהַּ דְּבַהּ אֲשְׁתַּפְּחוּ

ספר נפלאות הוזהר

עֲכָשׁוּ תְּבִינּוּ אִם אַתָּה מְזַכֵּה רַק לִיהוּדֵי אֶחָד שְׁיִלְמַד שְׁעָה בְּזֵהָר בְּשַׁבַּת זְכִיחָ
 לְקַבֵּל מְלִיאָרְד שְׁעוֹת תּוֹרָה שְׁיִצְטַבֵּר ב' 11 דוֹרוֹת¹³ בְּהַתְחַשֵּׁב בְּמִשְׁפָּחָה בַּת 10 לְדַיִם¹⁴

13. כִּינֵן שְׁנוֹתֵרוּ לְכָל הַיּוֹתֵר כ' 230 שְׁנָה עַד 6000 שְׁנָה שְׁנָה הַזְּמַן שְׁמֻזְכָּר בְּגִמְרָא לְקִיּוֹם
 הָעוֹלָם הַזֶּה, (מִסְכַּת סְנֵהוֹרִין דף צ"א: א) אָמַר רַב קִטְיָא שִׁית אֶלְפֵי שָׁנֵי הוּוּ עֲלָמָא וְחַד חֲרִיב שְׁנָאֵמַר וְנִשְׁגַב הַשֶּׁם
 לְבַדּוּ בַיּוֹם הַהוּא). וּמִשְׁךָ דוֹר בְּקִמְיֵנוּ הִינּוּ כ' 20 שְׁנָה, הָרִי בְּזִמְנֵן שְׁנוֹתֵר יֵשׁ מְקוֹם ל' 11 דוֹרוֹת.

14. הָעֵרָה חֲשׁוּב מִסְפַּר הַצָּאצָאִים בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן:

10.1 100.2 1000.3 10000.4 100000.5 1000000.6

7. 10000000.8 100000000.9 1000000000.10

11. 1000000000000. זאת אוֹמַרְתָּ 100 מְלִיאָרְד צָאצָאִים.

גזרי דינין יתיר מפל שאר אתרי ותאנא, כתיב (דברים יא) עיני ה' אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה. השתא עיני ה' אלהיך בה ומדין פקיהותא דעינין בה לטב ולביש בגין דאית בהו ימינא ושמאלא, דינא ורחמי) ולזמנא דאתי, ישתבח בה עינא חד דרחמי. עינא דעתיקא דעתיקין הדא הוא דכתיב, (ישעיה נד) וברחמים גדולים אקבצך. בין דאמר רחמים, מהו גדולים. אלא אית רחמי, ואית רחמי. רחמי דעתיק דעתיקין, אינון אקרונו רחמים גדולים. רחמי דזעיר אנפין, אקרונו רחמים סתם. (מהנ"א הוא: משום דאית ביה ימינא ושמאלא, דינא

ספר נפלאות הזוהר

למספר עצום של אנשים: 100,000,000,000 של הדור האחרון זאת אומרת מספר
הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משעה אחת זהר שנה:
סך הכל שעות התורה: (2,319,408,000 מקפל ב- 100,000,000,000 מלאךד -
000000000,000,000,000 שעות,

כלומר כ-223 קונטיליון 20 קנדריליון שעות תורה.

וכל הזכות העצום מכחו של יהודי אחד שקבל על עצמו ללמד את הזהר וצאצאיו
הלכו בעקבותיו.

וְרַחֲמֵי) וּבְגִין כֵּךְ וּבְרַחֲמֵים גְּדוֹלִים אֶקְבְּצֶךָ, דַּעֲתִיק
יומין.

תַּאֲנָא בְּהַנִּי עֵינֵינוּ, בְּתַרְיִן גְּוֹנִין מִנְיֵיהוּ, בְּסוּמְקָא
וְאוּכְמָא, שְׂרָאן תַּרְיִן דְּמַעִין. וְכַד בְּעֵי קַדְשָׁא
דְּקוּדְשֵׁין לְרַחֲמָא עַל יִשְׂרָאֵל, אַחִית תַּרְיִן דְּמַעִין,
לְאַתְּבַסְמָא בְּיַמָּא רַבָּא. מָאן יַמָּא רַבָּא. יַמָּא דְּחַכְמָתָא
עֲלָאָה. כְּלוּמַר דִּיתְסַחֲוֹן בְּנִהְרָא (ס"א בְּחִוּרָא) בְּמַפּוּעָא
דְּנַפִּיק מִחַכְמָתָא רַבָּא, וּמְרַחֵם לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל.

חוטמא. תַּאֲנָא בְּצַנִּיעוּתָא דְּסַפְרָא, חוּטְמָא דְּזַעִיר
אַנְפִּין. בְּחוּטְמָא אֲשֶׁתְּמוּדַע פְּרָצוּפָא. בְּהַאי
חוּטְמָא אֲתַפְרָשָׁא מְלָה דְּכַתִּיב, (שְׁמוּאֵל ב כב) עֲלָה עֲשֵׂן

ספר נפלאות הזוהר

פרק י'

גם בחורים צעירים צריכים לקרא בכל יום מספר דפים בספר הזוהר שיעזור לפתח
את הלב לתורה ולזכך הנפש

מִן רַבִּינוּ יוֹסֵף חַיִּים זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, בַּעַל הַבֵּן אִישׁ חַי, מְבָאֵר אֶת מַאֲמֵר
הַגְּמָרָא "כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה מִבְּפָנִים תּוֹרָתוֹ מִכְרֹזֶת עָלָיו מִבְּחוּץ", שְׁכָל הָעוֹסֵק בַּחֲלָק
הַפְּנִימִי שֶׁל הַתּוֹרָה זוֹכֵה וּמְאִירוֹת עֵינָיו בַּחֲלָק הַנִּגְלָה שֶׁל הַתּוֹרָה. וְאִף מִן הַגְּאֹן
הַגְּדוֹל רַבִּי בֶּן צִיּוֹן אָבָא שְׂאוּל זְכַר צְדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן הִיא
מוֹרָה לְתַלְמִידָיו בְּעוֹדֵם בַּחוּרִים צְעִירִים לְקָרָא בְּכָל יוֹם מִסְפַּר דְּפִים בְּסֵפֶר הַזֶּהר, שְׁיַעֲזוּר
לְפָתַח אֶת הַלֵּב לַתּוֹרָה וּלְזַכֵּךְ הַנֶּפֶשׁ. וְהוֹסִיף עוֹד וְאָמַר, כִּי סֵפֶר הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ מְלֵא
וְגֹדֵשׁ בְּמוֹסַר וּמְלֵהִיב בִּיּוֹתֵר לְעַבְדוּת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, וְזֶהוּ סֵפֶר הַמוֹסַר הַשּׁוֹב בִּיּוֹתֵר.

בִּאֲפֹ וְגו'. עֲלָה עֲשֵׂן בְּאֲפֹ, בְּהֵאֵי תִנְנָא, אֶתְכַלְלוּ
אִשָּׁא, וְגַחְלֵי דְנִנְרָא. דְּלִית (ס"א) בְּחוּטְמָא אִשְׁתְּמוּדַע
פְּרִצוּפָא תִלְתַּת שְׁלֵהוּבִין מִתּוּקְדִין בְּנוֹקְבוֹי מְהֵאֵי
חוּטְמָא אֶתְפִּשְׁטֹן תִּלְתַּת גְּוֹנֵי תִנְנָא וְאִשָּׁא וְגַחְלֵי דְנִנְרָא
דְכְּתִיב, (שְׁמוּאֵל ב כב) עֲלָה עֲשֵׂן בְּאֲפֹ. וְלִית) תִּנְנָא בְּלֵא
אִשָּׁא, וְלֵא אִשָּׁא בְּלֵא תִנְנָא. וְכִלְהוּ אִסְתְּלִיקוּ
(ס"א אֶתְדְּלִיקוּ) וְנִפְקֵי מִחוּטְמוֹי.

וְתֵאנָא, כִּד אֶתְחַבְרוּ תִלְתַּת אֱלִין, דְּכִלְיוּן בְּהֵאֵי תִנְנָא,
דְּנִפִיק מִחוּטְמָא. אֶתְקִמְט חוּטְמָא, וְנָשִׁיב
וְנִפִיק תִּנְנָא אוּכְמָא וְסוּמְקָא. וְבִין תְּרֵי (נ"א בְּתֵרֵי) גְּוֹנֵי.
וְקָרִינוּ לֵיהּ, אַף וְחִימָה וּמִשְׁחִית. וְאֵי תִימָא אַף וְחִימָה
כְּתִיב, (דְּבָרִים ט) כִּי יִגְרַתִּי מִפְּנֵי הָאֵף וְהַחִימָה, דִּיאִנּוֹן

ספר נפלאות הזוהר

וְכַתֵּב בְּסֵפֶר הַקְּנֵה הַקְּדוּשׁ עַל הַפְּסוּק "וְשַׁבְתֶּם וְרֵאיתֶם כּו' לֹאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוּ", כִּי
מִי שְׁעוּסֵק דּוֹקָא בְּנִגְלָה וְלֹא בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ נִקְרָא "לֹא עֲבָדוּ", גַּם אֵינּוּ נִקְרָא תְּלִמִיד
חֲכָם, רַק בְּשֵׁם תְּלִמִיד, כִּי שֵׁם חֲכָם אֵינּוּ רַק עַל חֲכָמָה הַפְּנִימִית, יַעֲוִין שֵׁם...

וְכִינּוֹן שְׂדֵעֵת כְּמָה גְּדוּלָה מַעֲלַת לְמוּד חֲכָמַת הָאֵמֶת כּו'... יַנְדַע גְּדֹל הַחַיִּיב וְגִדְל
הַשְּׂכָר לְמִי שְׁלוּמֵד הַקְּבֵלָה, כִּי לְמוּד הַזֶּהר בְּגִירָסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עֲלֵמִין, וְכֹל שְׂכָן
אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין פְּרוּשׁ מְאֵמֶר אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תְּקוּן לְמַעֲלָה בְּשַׁעֲה אַחַת מֵה
שְׁלֹא יַעֲשֶׂה בְּלְמוּד הַפְּשֻׁט שְׁנֵה תְּמִימָה (לְשׁוֹן הַפְּסָא מְלָךְ, תְּקוּנֵי זֶהר מ"ג).

תַּנְנָא אוּכְמָא וְסוּמְקָא, מְשָׁחִית מְנָא לָן. דְּכַתִּיב, (בראשית יג) לִפְנֵי שַׁחַת יְיָ אֶת סְדוֹם וְאֶת עַמּוֹרָה. שַׁחַת
הַמְשָׁחִית, בְּנִרְאָ דְלִיק מוּקְדָא.

וְתַאנָא, חָמֵשׁ גְבוּרָאן אֵינּוּן, בְּהַאי זַעִיר אַנְפִּין.
וְאַסְתְּלִקוּ לְאַלְף וְאַרְבַּע מָאָה גְבוּרָאן.
וּמִתְפַּשְׁטָאן בְּחוּטְמוֹי. בְּפוּמָא. בְּדְרוּעוֹי. בִּידִין.
בְּאַצְבָּעֵין. וּבְגִין כַּד כְּתִיב, (תהלים קו) מִי יִמְלֵל גְבוּרוֹת
יְיָ. גְבוּרוֹת כְּתִיב, כְּתִיב הִכָּא גְבוּרוֹת, וְכַתִּיב הֵתֵם, (דברי
הימים א כט) לָךְ יְיָ הַגְדוּלָה וְהַגְבוּרָה. אֶלָּא הֵכִי תַאנָא,
כַּד אֶתְחַבְּרָאן בְּלֵהוּ גְבוּרָאן כַּחְדָא, אֶתְקַרִי גְבוּרָה
חְדָא.

ספר נפלאות הוזהר

(נד) הַחֶפֶץ חַיִּים מוֹכִיחַ אֶת בְּנֵי הַיְשִׁיבָה: לוֹמְדִים וּמִתְחַדְדִים בְּפִלְפּוּלֵי דְאוּרִייתָא, אֲבָל אֵינִם
יּוֹדְעִים מַעֲקַר דְאוּרִייתָא.

כְּשֶׁהֵייתִי אֶצְלוּ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ פְּרֻשֶׁת וִירָא תְרַ"ץ, שְׁמַעְתִּי בְּאֲזִנֵי מִפֵּי הַקְדוּשׁ אֶת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. כָּל יְמֵי עֲשִׂיתִי חֲבוּרִים וְלֹא הָיָה לִי פְנָאִי, אֲבָל עֲכָשׁוּ מִתְפַּנֶּה אֲנִכִּי
וְאָבֹא בְּתַבִּיעוֹת, כִּי יֵשׁ לִי לְדַבֵּר אֶל הַפְּרוּשִׁים. [הֵם בְּנֵי הַיְשִׁיבָה שֶׁהֵיוּ קוֹרְאִים אוֹתָם
פְּרוּשִׁים]. וְאַחֲרֵי הַתְּפִלָּה הִכְרִיזוּ בְּעַצְמוֹ יְבֹאוּ וְיִשְׁמְעוּ. לוֹמְדִים הֵם, חֲרִיפִים הֵם,
וּמִתְחַדְדִים בְּפִלְפּוּלֵי דְאוּרִייתָא, אֲבָל אֵינִם יּוֹדְעִים מַעֲקַר דְאוּרִייתָא. וְכִשְׁנִתְכַּנְסוּ בְּלִילָה
לְשִׁמוּעַ אֶת דְּבָרֵינוּ, הִצִּיעַ לְפָנֵיהֶם מֵאֲמַר אַרוּךְ, וְתַכְּן הַמֵּאֲמַר הָיָה: שְׁהַעֲקַר הוּא לְלִמּוּד
לְחַיּוֹת חַיִּי הַסְתַּפְּקוֹת וְצַנוּעַ בְּכָל הַלִּיכוֹת וְהַנְּהֻגוֹת הַבֵּית, לְחֹזֵר אַחֲרַי אִשָּׁה וְלֵהֲנִשְׂא,
לֹא כָּל דְּחִיּוֹת וְאַמְתְּלָאוֹת שְׁצָרִיכִים לְהַסְתַּדֵּר כְּפִי נְמוּסֵי וְסֹדֵר הָעוֹלָם, כִּי כָּל

וּבְלָהוּ גְבוּרָאן, שְׂרִיאָן לְנַחְתָּא מַחוּטְמוּי. וּמַהֲאֵי
תְלִיין, אֶלְף (אֶלְפִין) וְאַרְבַּע מְאָה רְבוּא, לְכָל
חַד מְנַיְיהוּ. וּבַהֲאֵי תַנְנָא דְאַפִּיק מַחוּטְמוּי, תְלִיין אֶלְף
(אֶלְפִין רְבוּא) וְאַרְבַּע מְאָה (וְחַמִּישׁ) דְסֶטְר גְבוּרָה דָא.
וּבְלָהוּ גְבוּרָאן תְלִיין מַהֲאֵי חוּטְמָא, דְכְתִיב, (תְהִלִים קמח)
דֶּר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וְגו'. וְכַד שְׂאֲרֵי גְבוּרָה דָא,
בְּלָהוּ גְבוּרָאן מִתְלַהֲטֵן וְשִׁטָּאן, (נ"א וְנַחְתִין) עַד דְנַחְתָּן
לְלַהֵט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת.

בְּתִיב, (בראשית יט) **כִּי מוֹשְׁחִיתִים אֲנַחְנוּ אֶת הַמָּקוֹם
הַזֶּה. וּכְתִיב** (בראשית יג) **לִפְנֵי שַׁחַת יְיָ אֶת סְדוֹם
וְאֶת עַמּוֹרָה. וּכְתִיב,** (בראשית יט) **וַיִּי הַמָּטִיר עַל סְדוֹם**

~~~~~ ספר נפלאות הוזהר ~~~~~

האמתלאות והנמוקים האלה הם כעטיו של יצר הרע, שגם בני תורה וגם יראים
נתפשם במלכתו.

ולא זו בלבד, אלא שמשתפים בזה את שם שמים, ומעטפים את מאוניהם הגשמיים
בכריכה של הדור מצוה, אומרים שהם שצריכים לכלים נאים לכבוד שבת, לדיקה
נאה, לשם התבודדות בפית ללמוד תורה. עשירות כדי להיות יושב אהל וכיו', ברם
כל הנ"ל הוא מתחבולות היצר להוליכם שולל, כי בגלל אלה החשובים הנ"ל מונעים
עצמם מלשא אשה, ואינם מסתדרים ברצון ה', וממילא גורמים למקשלה של אסור
רבית, והפתיב מזוהר חיו לא יחיה (יחזקאל י"ח). הרי נכשלים הם באסור דאורייתא.
ולא חלים ומרגישים שבשעת פלפולם בפלפולי דאורייתא נעלמים מהם גופי תורה.

ועל עמורה. אלא הכי תאנא, לא דיין לרשעים וכו',
אלא דמהפכי מידת רחמים למידת הדין.

והיאך מהפכי, והא כתיב (מלאכי א) אני יי לא שניתי.
אלא בכל זמנא דעתיק דעתיקי, רישא חנורא,
(אתגלייא) רעוא דרעוין, אתגליין, רחמין רברבין
אשתכחו בכלא. ובשעתא דלא אתגלייא, כל זייגין
(ס"א דיגין) דזעיר אפין זמינין, וכביכול רחמי, עביד
דינא, ההוא עתיקא דכלא.

דתגיא, בד אתגלייא עתיקא דעתיקין, רעוא דרעוין,
בלהו בוציני דאתקרון בשמא דא, גהירין.
ורחמי אשתכחו בכלא. ובשעתא דלא אתגלי טמירא

ספר נפלאות הזוהר

ובדברו הנה בוכה בדמעות רבות! וכן גם בשעת קבלת שבת הנה אומר המזמורים
לכו נרננה וכו' בדמעות רבות. (ספר המאורות הגדולים להגה"צ רבי חיים אפרים גייטשיך)

נה) החפץ חיים מעורר לבלם: שילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה
וכן אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זכר צדיק לברכה משם רבו החפץ חיים
זכר צדיק לברכה, שעל לימוד ספר הזוהר אין שום הגבלה פי רבו מדרש, והנה החפץ
חיים מעורר לבלם שילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפלו לבחורים. (ר'
יוסף בן שלמה מפוזין, הוספות בגן יוסף).

דְּטְמִירִין, וְלֹא אֶתְנַהֲרֵן אֱלִין בּוֹצִינִי, מִתְעָרִין דִּינִין,
וְאֶתְעַבֵּיד דִּינָא. מָאן גְּרִים לְהֵאֵי דִינָא. רַעֲוֵא דְרַעֲוִין
דְּלֹא אֶתְגְּלִי, וּבְגִין כֶּד מְהַפְּכִין חֵיבֵיָא רַחְמֵי לְדִינָא.
וּמַה דְּאָמַר הָבֵא, מֵאֵת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם. בְּזַעִיר אֲפִין
אֶתְמַר. וּמִשְׁמַע דְּכֹתִיב מִן הַשָּׁמַיִם, אִישׁ וּמִים. רַחְמֵי
וְדִינָא. לְאַפְקָא מָאן דְּלִית בֵּיה דִּינָא כָּלֵל.

תַּאנָּא, הֵאֵי חוּטְמָא זַעִיר. וְכַד שְׂאֲרֵי תַנְנָא (ד קל"ח
ע"א) לְאַפְקָא, נָפִיק בְּבִהִילוֹ, וְאֶתְעַבֵּד דִּינָא.
וּמֵאן מְעַבֵּב לְהֵאֵי חוּטְמָא דְּלֹא יָפִיק תַּנְנָא, חוּטְמָא
דְּעִתִּיקָא קַדִּישָׁא, דְּהוּא אֶקְרִי אַרְדָּא אֲפִים מִכְּלָא.

וְהֵינֵנוּ רְזָא דְתַנְיָנָן, (שמות לד) יְיָ יְיָ פָּסִיק טַעֲמָא
בְּגוּוִיָּיהוּ. בְּכִלְהוֹ אֶתְר דְּשָׂמָא אֲדַכְּר תְּרֵי זְמַנֵּי,

ספר נפלאות הזוהר

(ט) הַחֲזוֹן אִישׁ הוֹרָה לְשׁוֹאֲלָיו: לְלַמֵּד זֶהר הַקְּדוֹשׁ
רַבְּנוּ מִן הַחֲזוֹן אִישׁ זָכַר צִדִּיק לְכַרְכָּה הוֹרָה לְשׁוֹאֲלָיו לְלַמֵּד זֶהר כְּסָפֵר מוֹסֵר,
וְאִף לְמַד בְּעַצְמוֹ עִם בֵּן אַחֲוָתוֹ, הַגָּאֹן רַבִּי שְׁמַרְיָהוּ גְרִינְמָן זָכַר צִדִּיק לְכַרְכָּה. וּבְסָפֵר
מַעֲשֵׂה אִישׁ, (עֲבֻדוֹת עַל מִן הַגָּאֹן הַקְּדוֹשׁ הַחֲזוֹן אִישׁ וְצ"ל): שְׂאֵמַר: לְשׁוֹן הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ
מְעוֹרֵר יוֹתֵר מִכָּל מַאֲמְרֵי חַז"ל.

פְּסִיק טַעְמָא בְּגוּוֹיֵיהוּ, בְּגוּן (בראשית כב) אַבְרָהָם אַבְרָהָם.
 (בראשית מז) יַעֲקֹב יַעֲקֹב. (שמואל א ג) שְׁמוּאֵל שְׁמוּאֵל.
 בְּלָהוּ פְּסִיק טַעְמָא בְּגוּוֹיֵיהוּ. חוּץ מִמֹּשֶׁה מֹּשֶׁה, דְּלֹא
 פְּסִיק טַעְמָא בְּגוּוֹיֵיהוּ. מָאִי טַעְמָא. אַבְרָהָם אַבְרָהָם,
 בְּתֵרָאָה שְׁלִים, קִדְמָאָה לָא שְׁלִים, דְּהִשְׁתָּא שְׁלִים
 בְּעֶשֶׂר נְסִינֵי, וּבְגִין כֵּךְ פְּסִיק טַעְמָא בְּגוּוֹיֵיהוּ, דְּהִשְׁתָּא
 לָא הָוָה אִיהוּ כְּדִקְדַּמֵּיתָא.

יַעֲקֹב יַעֲקֹב, בְּתֵרָאָה שְׁלִים, קִדְמָאָה לָא שְׁלִים,
 דְּהִשְׁתָּא אַתְּבָשָׁר בְּיוֹסֵף, וְשִׂרְאֵת עָלֶיהָ
 שְׂכִינְתָּא. וְעוֹד, דְּהִשְׁתָּא אַשְׁתְּלִים בְּאַרְעָא, אֵילָנָא

ספר נפלאות הווהר

פרק יא

(ו) בעל הלשם [סבו של מֶרְן הַגָּאֹן רבי יוסף שלום אֶלְיָשִׁיב שליט"א] בְּקֵשׁ הַסְּפָמָה
 מִבְּעַל בֶּן אִישׁ חֵי, הַחַד בְּדָרָא בְּנִגְלָה וּבְנִסְתָּרוֹת
 אָבֵל בֵּא גָא וְרָאָה מָה אָמַר עַל רַבֵּינוּ אֶחָד מִגְּדוּלֵי חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁבָּאוּתוֹ הַדּוֹר,
 הוּא רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁלֹמֹה אֶלְיָשִׁיב זְכָר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה (שהוא
 סבו של מֶרְן הַגָּאֹן רבי יוסף שלום אֶלְיָשִׁיב שליט"א) בְּעַל הַסְּפָר הַנּוֹרָא "לְשֵׁם שְׁבוּ וְאַחֲלֵמָה"
 פְּרוּשׁ עַל הָעֵץ חַיִּים (וְהִנֵּה נִחְשָׁב כְּאֶחָד מִגְּדוּלֵי הַדּוֹר הַזֶּה, וְכִמוֹ שִׁדְוֵעַ וּמְפָרְסֵם שְׁפָרְן בְּעַל הַחִפְּץ
 חַיִּים וְהַמְשַׁנֶּה כְּרוּנָה נִסֵּעַ לְרֵאוֹתוֹ וְלַחְזוֹת בְּנֵעַם פְּנִי, וְגַם אָמַר לְאֶחָד שֶׁהֵלֶךְ לְפָגֵשׁ אֶת בְּעַל הַלְשָׁם,
 שְׂכַדָּאי לְרֵאוֹתוֹ, כִּי מִי יוֹדֵעַ אִם בְּעוֹלָם הֵבֵא נִזְכָּה לְרֵאוֹת אוֹתוֹ).

וְקִדְּם נִכְתַּב אֶת סְפוּר הַדְּבָרִים, דְּהִנֵּה פִּדְוֵעַ פְּאָשָׁר הוֹצִיא בְּעַל הַלְשָׁם הַנּוֹזְכֵר לְעִיל
 אֶת סְפָרוֹ "לְשֵׁם שְׁבוּ וְאַחֲלֵמָה" לְאוֹר, שֶׁלַח אוֹתוֹ לְרַבֵּינוּ הַבֶּן אִישׁ חֵי לְתַת לוֹ הַסְּפָמָה
 עַל סְפָרוֹ, וְרַבֵּינוּ פִּדְוֵעַ שְׂמַח מְאֹד עַל הַסְּפָר וְאָמַר עַל בְּעַל הַלְשָׁם שֶׁהוּא "אֲרִי

קדישא כגוונא דלעילא, בתריסר תחומין, בשבעין
ענפין, מה דלא הוה בקדמיתא. ובגיני כה, בתראה
שלים, קדמאה לא שלים, ופסיק טעמא בגווייהו.
שמואל שמואל, טעמא פסיק בגויה. מאי טעמא.
בתראה שלים, קדמאה לא שלים, דהשתא הוא
נביאה, וקודם לכו לא הוה נביאה. אבל משה משה,
לא אפסיק טעמא בגווייהו, דמיומא דאתיליד, שלים
הוה. דכתבי, (שמות ב) ותרא אותו פי טוב הוא.

אורף הכא יי יי, פסיק טעמא בגווייהו, קדמאה שלים,
בתראה שלים בכלהו. ומשה, באתר דינא אמר,
לנחתא לון מעתיקא קדישא, רחמין לזעיר אנפין.

ספר נפלאות הזוהר

במספרים". וכששמע בעל הלשם זכר צדיק לברכה שרבינו זכר צדיק לברכה הנה
ניחא לו מאד ושמח מאד מספרו, אמר על זה שאם הנה יודע שרבינו יספיק לספרו
הנה כבר מוציא את החלק השני, פי מחמת ענותנותו לא הנה מחזיק את חכמתו
למאומה, ושמתו של רבינו מספרו עורדה אותו להוציא לאור גם את החלק השני
(ומרן הגאון רבי שלמה זלמן אוזרבך זכר צדיק לברכה, הנה רגיל לספר עבדה זאת, ומוסיף ואומר
שמכאן רואים שגם אדם גדול זקוק לעידוד).

והנה בהקשר לספור זה, מצאתי בחסדי השם יתברך דבר נפלא במאסף התורני
הנקרא "ישורון" (חלק ה' עמוד תרס"ד) שם מביא מכתב¹⁵ מרבי צבי הירש פרבר זכר

דְּהָבֵי תַנְיָנִין, כַּמָּה חֵילָא דְמֹשֶׁה, דְּאַחִית מְכִילָן דְּרַחֲמֵי
לְתַתָּא. וְכַד אֲתַגְלִי עֲתִיקָא בּוֹזְעִיר אֲפִין, כִּלְא בְּרַחֲמֵי
אַתְחַזֵּון. וְחוֹטְמָא אֲשֶׁתְּכִיד, וְאַשָּׂא וְתַנְנָא לָא נְפִיק,
כַּמָּה דְאַתְ אָמַר (ישעיה מוח) וְתַהֲלֵתִי אַחְטָם לָךְ.

וְתַאנָּא, בְּתַרִּין נוֹקְבִין דְּחוֹטְמָא, בְּחַד נוֹקְבָא נְפִיק
תַנְנָא, לְהֵיט, וּמִשְׁתַּקְעָא בְּנוֹקְבָא דְתַחוּמָא
רַבָּא. וּמַחַד נוֹקְבָא, נְפִיק אֲשָׂא דְאוּקִיד בְּשִׁלְהוּבִין,
וּמִתְלַהֲטָא (בְּאַרְבַּע אֲלָף) בְּאַלְף וְאַרְבַּע מְאָה עֲלָמִין
דְּבַסְטֵר שְׂמַאלָא. וּמֵאֵן דְּגָרִים לְקַרְבָּא בְּהַאי, אֲקַרִּי
אִשׁ יִי. אֲשָׂא דְאַכְלָא וְאוּקִיד כֹּל שְׂאֵר אֲשִׁין. וְהַאי
אֲשָׂא לָא אֲתַבְּסָם, אֲלָא בְּאַשָּׂא דְמַדְבְּחָא. וְהַאי תַנְנָא
דְנְפִיק מְנוֹקְבָא אַחְרָא, לָא אֲתַבְּסָם אֲלָא בְּתַנְנָא
דְקַרְבָּנָא. (דְּמַדְבְּחָא).

ספר נפלאות הזוהר

צדיק לברכה שהיה רבה של העיר לונדון, וזכה לשמש תקופה מסימת את בעל
הלשם, ושמע ממנו הרבה דברי תורה וחקמה. וכותב שם בין היתר במכתבו, ששאל
את בעל הלשם למה לא לקח הסכמה על ספרו לשם שבו ואחלמה, ומתשובתו של
בעל הלשם נלמד ונכיר את גדלתו של רבינו בעיני חכמי דורו. וזה לשונו של רבי
צבי הירש פרבר: גידות היתה בי פי שאלתי (את בעל הלשם) למה לא יקבל הסכמות
(על ספרו לשם שבו ואחלמה). ואמר לי, כי אחד הוא יודע, חד בדרא בנגלה ובנסתרות,

וְכִלְיָא תְּלִייא בְּחוּטְמָא, בְּגִין כְּדָ פְּתִיב, (בראשית ח) וַיֵּרָח
 יי אֶת רִיחַ הַנְּיָחָת. דְּכִלְיָא בְּחוּטְמָא תְּלִיין,
 לְאַרְחָא הַאי חוּטְמָא, בְּתַנְנָא, וְאַשָּׁא סוּמְקָא. וּבְגִין כְּדָ
 אֲתַקְבֵּל בְּרַעְוָא. וְהַאי (הוּא) דְּכְתִיב, (במדבר יב) וַיֵּחָר
 אָף יי. (דברים יא) וַתֵּרָה אָף יי. (שמות כב) וַתֵּרָה אָפִי.
 (דברים ו) כֵּן יִחָרָה אָף יי. כִּלְיָא בְּזַעִיר אֲפִין אֲתַמֹּר, וְלֹא
 בְּעַתִּיקָא.

תְּאֲנָא, כְּתִיב (דניאל ט) הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזֻנְךָ וַשְּׁמַע הַאי
 (ס"א) תְּאֲנָא בְּצַנִּיעוֹתָא דְּסַפְרָא דְּרַגְנָא
 (ס"א עֲקִימָא) עֲמִיקָא לְמוֹשְׁמַע טַב וּבִישׁ וְדָא אִיהוּ
 אֲוִדְנָא דְּאֲתַעְבִּיד תְּחוֹת שַׁעְרֵי. וְשַׁעְרֵי תְּלִיין עֲלִיהַ.

ספר נפלאות הוזהר

וְהוּא הַגְּאוֹן הַנוֹרָא רַבִּינוּ יוֹסֵף חַיִּים מִבְּגֵד זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, כִּי רָאָה סַפְרֵיו בְּנִגְלָה
 וּבְנִסְתָּרוֹת וְהַפִּיר רַב גְּדֻלוֹתוֹ, יָחִיד בְּדוֹר. וְשָׁלַח לוֹ כְּתָבָיו וְנִתְעַכֵּב הַרְבֵּה שְׁבוּעוֹת
 תְּשׁוּבָתוֹ, זֹאת אֲמַרְתָּ כִּי עֵינַי בְּהֵם הַרְבֵּה, וְהַסְּכִים וְכוּ', עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ עֵינַי שָׁם.

(נח) מֶרֶן רַבִּי חַיִּים עוֹזֵר גְּרוֹדְזִינְסְקִי בַּעַל אַחִיעֶזֶר אָמַר: כִּי גָדוֹל הַדּוֹר הָאֲמִתִּי הִיָּה הַכֵּן אִישׁ
 ח'י

וְתֹאזַר זֶה שֶׁל יָחִיד בְּדוֹר וְחַד בְּדָרָא, לֹא הִיָּתָה רַק דַּעְתּוֹ שֶׁל בַּעַל הַלְּשָׁם עַל
 רַבִּינוּ, אֲלֵא כִּף גַּם הִיָּתָה דַּעְתּוֹ שֶׁל עוֹד אֶחָד מְגֻדְלֵי רַבּוֹתֵינוּ שְׁבָאוֹתוֹ דוֹר, הוּא רַבֵּן
 שֶׁל כָּל בְּנֵי הַגּוֹלָה מֶרֶן רַבִּי חַיִּים עוֹזֵר גְּרוֹדְזִינְסְקִי זָכָר צַדִּיק לְכַרְכָּה בַּעַל שְׁאֵלוֹת
 וְתִשׁוּבוֹת אַחִיעֶזֶר, וְכִף שְׁמַעְתִּי מִפִּי תַלְמִיד הַחֹפֵץ חַיִּים הוּא הַגְּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי מְרֻדְכִי
 צוֹקֶרְמָן זָכָר צַדִּיק לְכַרְכָּה (אֲשֶׁר נִפְטַר בְּקִיץ תַּשְׁס"ב בִּירוּשָׁלַיִם בְּשִׁכְחָתוֹ גִּבְעַת שְׁאוּל, וּבְצַעֲרוֹתוֹ

(ואודנא הוא למשמע) ואודנא אתעביד ברשומי
רשימין לגאון. כמה דעביד (ס"א דפארי) דרגא בעקימא,
(להאי ולהאי) מאי טעמא בעקימא. (ס"א בגין דיתעבב
קלא לאעלא למוחא ויבחיין במוחא ולא בבהילון)
(בגין למשמע טב וביש) ותאנא, מהאי עקימא דבגון
אודניו, תליין כל אינון מארי דגדפין, דכתיב בהו,
(קהלת י) כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים
יגיד דבר.

בגון אודנא, נטיף מתלת תללי דמוחא, להאי נוקבא
דאודניו. ומההוא נטיפא, עייל קלא בההוא
עקימא, ואתצריף בההוא נטיפא, בין טב ובין ביש.
טב, דכתיב, (תהלים טט) כי שומע אל אביונים יי. ביש,

ספר נפלאות הוזהר

למד בראדיון בישיבת התפוז חיים, וזכה לשמעו מפי התפוז חיים בסוף ימי שיחות ודברי חזק, כפי
שספר לי, ושמעתי מפיו, כי בצעירותו היתה שמועת אמת מפי הגאון רבי חיים עזר
גרודזינסקי (בעל שאלות ותשובות אחיעזר) הנזכר לעיל, שאמר כי גדול הדור האמתי היה
הבן איש חי. ואני כשנודע לי דבר זה (מפי חברי וידידי הרב הגאון מנחם טוקר שליט"א,
מפה בני ברק, אשר שמע זאת מאביו הגאון רבי אברהם יצחק טוקר שליט"א מירושלים, אשר שמע בן
מפי רבי מרדכי צוקרמן זכר צדיק לברכה), שאלתי את רבי מרדכי צוקרמן זכר צדיק לברכה
עצמו בכדי לאמת דברים אלו, ואמר לי שזה אמת ויכול אני לפרסם זאת בשמו.
(וצדיק וחסיד זה תלמיד התפוז חיים רבי מרדכי צוקרמן זכר צדיק לברכה, ידוע הוא שהיה ויקן גדול
ודובר אמת בלבבו, וכל דבריו מזקקים ומאמתים, כמפרסם).

בַּהוּא נִוקְבָא דְנִטְיָה מִמוּחָא, וְכִנְשׁ (וּבִטְשׁ) בְּמוּחָא.
וְנִפְיָא בְּנִוקְבֵי דְחוּטְמָא. וְאַתְזַעַר חוּטְמָא, וְאַתְחַמֵּם,
(ס"א וְאַתְקַמֵּט) וְנִפְיָא אִשָּׁא וְתַנְנָא מֵאֵינוּן נִוקְבִין,
וּמְתַעְרִין (ד' קל"ח ע"ב) כֹּל גְּבוּרָאן, וְעֵבִיד נִוקְמִין.

וְעַד לָא נִפְקִין מֵאֵינוּן נִוקְבִין אִשָּׁא וְתַנְנָא, סָלִיק הַהוּא
קָלָא לְעֵילָא, וּבִטְשׁ בְּרִיחָא דְמוּחָא (ס"א בְּרִישָׁא
בְּמוּחָא), וְנִגְדִין תְּרִין דְמָעִין מְעֵינִין, וְנִפְקֵן מְנַחֲרִין
תַּנְנָא וְאִשָּׁא, בַּהוּא קָלָא דְנִגִיד לֹון לְבַר.

בַּהוּא קָלָא דְעֵייל בְּאוּדְנִין, אֶתְמַשְׁכָּאן וּמְתַעְרִין
(ס"א מְתַעְרְבִין) כּוּלֵי הַאי, בְּגִין כִּד פְּתִיב,
וַיִּשְׁמַע יי וַיַּחַר אָפוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יי. בַּהוּא שְׂמִיעָה

ספר נפלאות הוזהר

הַאֲדַמוּ"ר הַשְּׁנִי שֶׁל חֲסִידֵי בְּעֶלְז, הוּא הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ רַקַּח זְכָר צַדִּיק
לְבָרְכָה הַנּוֹכַח לְעֵיל, אָמַר עָלָיו בְּנוֹ, הוּא הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִשְׁשַׁכָּר דִּב רַקַּח (מִי שֶׁהִיא
אֲחֵר כִּד הַאֲדַמוּ"ר הַשְּׁלִישִׁי שֶׁל חֲסִידֵי בְּעֶלְז) שֶׁאָמַר לוֹ אָבִיו רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הַנּוֹכַח לְעֵיל, שְׁלֵא
יִכְתְּבוּ עָלָיו עַל מַצְבֵּת קְבוּרָתוֹ יְחִיד בְּדוּרוֹ (כִּפִּי שֶׁכְּתוּבוֹ עַל אָבִיו, הוּא הַאֲדַמוּ"ר הַרְּאשׁוֹן רַבִּי
שֶׁר שְׁלוֹם רַקַּח זְכָר צַדִּיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה, שֶׁכְּתוּבוֹ עַל מַצְבֵּת קְבוּרָתוֹ יְחִיד בְּדוּרוֹ), אֲבָל עָלָיו לֹא
יִכְתְּבוּ כֵּן, מִפְּנֵי שֶׁהִיחִיד בְּדוּר הַזֶּה הוּא רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים הַנִּמְצָא בְּבִגְדֵי, וְהוּא הִיחִיד
בְּדוּרוֹ. וְכִד בְּאַמֶּת הָיָה שֶׁעַל מַצְבֵּת קְבוּרָתוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ רַקַּח הַנּוֹכַח לְעֵיל לֹא
כְּתוּבוֹ יְחִיד בְּדוּרוֹ (לְמִרְתָּ שֶׁמֻצָּד גְּדֻלְתוֹ שָׁאִין לְשַׁעַר הָיָה רַאֲיוֹ לְכַנּוּי זֶה, כַּמְּפָרְסֵם), וּמְחַמֵּת זֶה
לֹא כְּתוּבוֹ כֵּן גַּם עַל בְּנוֹ אַחֲרָיו הַאֲדַמוּ"ר הַשְּׁלִישִׁי רַבִּי יִשְׁשַׁכָּר דִּב רַקַּח זְכָר צַדִּיק
לְבָרְכָה. וְהִנֵּה, בְּשֵׁנַת פְּטִירָתוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ רַקַּח זְכָר צַדִּיק לְבָרְכָה שֶׁהִתְיָה שְׁנַת

דְּהוּא קְלָא, אַתְעַר מוּחָא (פְּלָא). תְּנָא, כְּתִיב הִטָּה
אֱלֹהֵי אֲזַנְדָּה, כְּלוּמַר אַרְבִּין (ס"א אֲוֹדְנִין). שִׁית מָאָה אֶלְפִי
רְבוּא אֵינִן מְאָרִיהוֹן דְּגַדְפִּין, דְּתַלְיִין בְּאֵלִין אֲוֹדְנִין.
וְכָלָא אַתְקֵרוּן אֲזַנִּי יְיָ. וּמָה דְאַתְמַר הִטָּה יְיָ אֲזַנְדָּה,
אֲזַנְדָּה בְּזַעִיר אַפִּין אַתְמַר.

מְסַטְרָא דְחַד חֲלָלָא דְמוּחָא תַלְיִין אֲוֹדְנִין. וּמַחְמֻשִׁין
תְּרַעִין דְנַפְקִין מִהֵהוּא חֲלָלָא, דָּא הוּא
(ס"א אֵית) תְּרַעָא חַד, דְנַגִּיד וְנַפִּיק וְאַתְפְּתַח בְּהֵהוּא
נוֹקְבָא דְאֲוֹדְנָא, דְכְתִיב, (איוב לד) כִּי אֲנִן מְלִין תִּבְחָן.
וְכְתִיב (תהלים ז) וּבֹחֵן לְבוֹת וְכְלִיּוֹת. וּמְסַטְרָא
דְאַתְפְּשִׁטוּתָא דְהֵהוּא חֲלָלָא, דְחֻמְשִׁין תְּרַעִין

ספר נפלאות הוזהר

תרנ"ד, הָיָה אֵז רַבִּינוּ יוֹסֵף חַיִּים זָכַר צְדִיק לְבָרְכָה בְּעַל הַבֵּן אִישׁ חַי, כְּכֵן שְׁשִׁים
שָׁנָה לְחַיָּו. וְהוּא דָּבַר פְּלָא שְׁבָאוֹתוֹ זְמַן עֲדִין לֹא הוֹצִיא רַבִּינוּ אֶת סִפְרוֹ הַבֵּן אִישׁ
חַי לְאוּר, וְאִם כֵּן מֵהֵיכָן שָׁמַע עָלָיו רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ רִקְח זָכַר צְדִיק לְבָרְכָה. אֵין זֹאת אֱלָא
שְׁתוּרְתוֹ וְיִרְאָתוֹ קְדָשְׁתוֹ וּפְרִישׁוֹתוֹ שֶׁל רַבִּינוּ הָיוּ מְכַרְיִים עָלָיו מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ.
וְגַם בְּמַתִּיבְמָא דְרַקִּיעָא הָיוּ מְכַרְיִים עָלָיו הִזְהָרוּ בְּפִלוֹנִי וּבְתוֹרְתוֹ¹⁶.

16. רבינו הקדוש יצחק מסקוריא זכותו יגן עלינו מעיד: כתב בספר סידנא בכא סאלי
(עמוד ר"ז) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: סִפְרָא הַרְבַּ הַחֲסִיד יוֹסֵף אֱלִיהוּ דִּי יִישׁ זָכַר צְדִיק לְבָרְכָה, כִּי אַחַד
הָאֲדַמְוִרִיִּים הַמְפַרְסְמִים, רַבִּי יִצְחָק מְסַקוּרִיא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, (שְׁהֵי אַחַד מִגְדוּלֵי הָאֲדַמְוִרִיִּים
בְּדוֹר הַהוּא. מְחַסִּידֵי עָלִין בְּמַפְרָסִים), אָמַר, כִּי תַפְלוּתֵי עוֹלוֹת לְרַקִּיעַ וּמַשִּׁיגוֹת אֶת תַּפְלוֹת כָּל הַחֲכָמִים,

דַּאֲתַפְּשׁוּתָא בְּגוּפָא, בְּאַתְרֵי דְלִבָּא שְׂאֲרֵי, מִתְּפַשְׁט
הֵהוּא חֲלָלָא דְחַמְשִׁין תְּרַעִין, וְאוּדְנָא קָרִי בֵּיהּ בְּחִינָה,
וּבְלִבָּא קָרִי בֵּיהּ בְּחִינָה, מִשּׁוּם דְּמֵאַתְרֵי חַד מִתְּפַשְׁטִין.
(ס"א בְּהֵוּא נּוֹקְבָא דְאוּדְנָא וּמִסְטָרָא דַּאֲתַפְּשׁוּתָא
דֵּהֵהוּא חֲלָלָא דְחַמְשִׁין תְּרַעִין אֲתַפְּשֵׁט בְּגוּפָא בְּאַתְרֵי
דְלִבָּא שְׂאֲרֵי וְעַל דָּא בְּאוּדְנָא קָרִי בֵּיהּ בְּחִינָה וּבְלִבָּא
קָרִי בֵּיהּ בְּחִינָה דְכְּתִיב פִּי אֲזִין מְלִין תִּבְחֶן וְכְתִיב בּוֹחֵן
לְבוֹת וּבְקִלּוֹת מִשּׁוּם דְּמֵאַתְרֵי חַד מִתְּפַשְׁטִין).

תַּאֲנָא בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא, כְּמָה דְאוּדְנָא דָּא אֲבַחִין
בֵּין טַב וּבֵין בִּישׁ, כַּד פְּלָא. דְּבִזְעִיר אֲפִין אִית
סְטָרָא דְטַב וּבִישׁ. יְמִינָא וּשְׂמָאלָא. רַחֲמֵי וְדִינָא. וְהֵא

ספר נפלאות הוזהר

ומלכד שלשת אדירי עולם אלה, שהם בעל הלשם, ובעל שאלות ותשובות
אחייעור, והאדמו"ר השני לחסידות בעלז, כף גם אמר על רבינו עוד אחד מגדולי
וגאונים הדור ההוא, הוא רבי חיים ברלין זכר צדיק לברכה (בנו של הנצי"ב מוולוז'ין)
בהספידו את רבינו בירושלים (מוקא בספר נשמת חיים, דרשות רבי חיים ברלין, הספר על רבי
יוסף חיים מפגוד, עמוד ל"ז) ובין היתר אמר על רבינו: בקי בכל התורה ובחכמת האמת,
ולא הניח כמותו.

מלכד חכם אחד בבבל שתפלותיו משיגות אותו, ולכן הוא חיב לקשר את תפלתו עם תפלות
החכם הבבלי כדי שתעלה למרום לפי סדר הדורות, והפונה לרבי יוסף חיים זכר צדיק לברכה,
עד כאן לשונו.

אוּדְנָא כְּלִיל בְּמוֹחָא וּמְשׁוּם דְּאַתְּכְּלִיל בְּמוֹחָא וּבְחֻלְלָא
 חַד אַתְּכְּלִיל בְּקֵלָא דְעֵייל בֵּיהּ. וּבְאוּדְנָא קְרִי בֵּיהּ
 שְׁמִיעָה. וּבְשְׁמִיעָה אַתְּכְּלִיל בֵּינָה. שְׁמַע: כְּלוּמַר, הֲבֵן
 אֲשַׁתְּכַח (ס"א וְאַסְתְּפֵל) דְּכֵלָא בְּחַד מִתְקֵלָא אַתְּקֵל.
 וּמְלִין אֵלִין לְמֵאֲרִיהוּן דְּמֵאֲרִין אַתְּיָהֲבֵן, לְמִשְׁמַע
 וּלְאַסְתְּפֵלָא וּלְמִנְדַּע.

תָּא חַזִּי, כְּתִיב, (חֲבֻקוּ ג) יִי שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יְרֵאתִי וְגו',
 הַאי קְרָא אֲשַׁתְּמוּדַע, דְּכַד נְבִיאָה קְדִישָׁא,
 (ס"א מְהִימְנָא) שְׁמַע, וְאַסְתְּפֵל, וְיַדַּע, וְקֵאִים עַל תְּקוּנִין
 אֵלִין, כְּתִיב יְרֵאתִי, תַּמָּן יָאוּת הוּא לְדַחֲלָא וּלְאַתְּבַר
 קְמִיָּה, הַאי בְּזַעִיר אַפִּין אַתְּמַר.

ספר נפלאות הוזהר

וְהַגָּאוֹן רַבִּי מֹשֶׁה צְדָקָה שְׁלִיט"א רֵאשׁ יְשִׁיבַת פְּרַת יוֹסֵף, אָמַר לִי שְׁשַׁמַּע מְאַבְיו
 הוּא מֶרֶן הַגָּאוֹן רַבִּי יְהוּדָה צְדָקָה וְכַר צְדִיק לְכַרְכָּה, שְׁהִרְדִּב"ו (שְׁכַבְר הַזְּכָרִינוּ אוֹתוֹ לְעִיל)
 אָמַר עַל רַבִּינוּ הֲבֵן אִישׁ חַי, שֶׁהוּא הִיָּה הֲרַבֵּן שֶׁל כָּל בְּנֵי הַגּוֹלָה.

ס) בְּשָׂמִים וּבְמִתְיָבְתָא דְרַקִיעַ נִתְקַבְּלָה תוֹרַתוֹ שֶׁל רַבִּינוּ

וּבְאַמַּת לֹא רַק זֹאת שֶׁתּוֹרַתוֹ שֶׁל רַבִּינוּ הִיָּתָה מְכֻרָזָת עֲלֵינוּ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהִיָּתָה
 מְקַבְּלַת וְרַצְוִיָּה עַל כָּל חֲכָמֵי דוֹרוֹ, אֲלֵא אַפְלוּ גַם בְּשָׂמִים וּבְמִתְיָבְתָא דְרַקִיעַ נִתְקַבְּלָה
 תּוֹרַתוֹ שֶׁל רַבִּינוּ וְהִסְפִּימוּ עֲלֶיהָ שֶׁהִיא תּוֹרַת אַמַּת וּמִפּוּמָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְזֶה
 נוֹדַע עַל יְדֵי הַמַּעֲשֶׂה הַמְּפֹלֵא וְהַמְּפֹרָס אֲשֶׁר הִיָּה בְּשַׁנַּת תַּשְׁט"ו עַל יְלַד אֲשֶׁר נוֹלַד
 לְמִשְׁפָּחָה מַעֲדַת הַחֲסִידִים בִּירוּשָׁלַיִם, וְכֵאֲשֶׁר הִיָּה בֵּן אַרְבַּע שָׁנִים לְעָרֹף, רָאוּ כָּלֵם
 שֶׁהִיָּה בָקִי וְאוֹמֵר בְּעַל פִּה בִּש"ס וּבְרֵאשׁוֹנִים דְּכָרִים שְׁלֵא שְׁמַעָה אָזְנוּ בְּגִלְגוּל זֶה

כד אסתפל וידע מה קתיב. יי פעלך בקרב שנים
חיהו. האי לעתיק יומין אתמר. ובכל אתר
דישתבח, יי, ביו"ד ה"א תרי זמני, או באלף דל"ת,
ויו"ד ה"א, חד לזעיר אפין, וחד לעתיקא דעתיקין.
ואף על גב דכלהו חד, וחד שמה אקרו.

ותנינן אימתי אקרי שם מלא. בזמנא דקתיב יי
אלהים. דהאי הוא שם מלא דעתיק דכלא,
ודזעיר אנפין. וכלא הוא שם מלא אקרי. ושאר לא
אקרי שם מלא, כמה דאוקימנא, (בראשית ב) ויטע יי
אלהים, שם מלא בנטיעות גנתא. ובכל אתר, יי

ספר נפלאות הזוהר

כלל. (והביא מעשה זה גם מן הסטייפלער בעל הקהלות יעקב בספרו חיי עולם פרק י"ב עין שם.
ואני שמעתי מעשה זה עם כל פרטיו מפי אחיו הגדול של אותו ילד שגר כאן בשכונתנו בכני ברק)
[ואני הקטן גם בן בחנתי אותו] והנה היו הרבה תלמידי חכמים שגאו לראות ולבחון
את הילד הפלא הזה, וביניהם היה מן ראש ישיבת פרת יוסף הגאון רבי יהודה
צדקה וקר צדיק לברכה, וכפי ששמעתי מפי רבי יהושע סאלם השם ישמרהו ויחיהו
(המוציא לאור את כתבי רבינו יוסף חיים החדשים).

סא) תורתו של רבינו היא כתורת הראשונים ומקבלת ורצויה בשמים

ומפי רבי יעקב כהן השם ישמרהו ויחיהו (בעל הוצאת ספרים "שיח ישראל"), אשר
שמעו מפי הגאון רבי יהודה צדקה הנזכר לעיל שהעיד שהוא בחן את הילד המפלא
ההוא גם על ספר הבן איש חי וגם אותו ידע (וכן שמעתי מפי מן הגאון רבי אריה יהודה

אלהים, אתקריא שם מלא. יי יי, כלא הוא בכללא.
וההוא זמנא אתערון רחמין בכללא.

יי פעלד בקרב שנים חייהו, לעתיק יומין אתמר. מאן
פעלד. זעיר אפין. בקרב שנים, אינון שנים
קדמוניות, דאקרון ימי קדם, ולא אקרון שנות עולם.
שנים קדמוניות אינון ימי קדם. שנות עולם אלין ימי
עולם. והכא בקרב שנים, מאן שנים. שנים קדמוניות.
חייהו למאן. חייהו לזעיר אפין. דכל נהירו דיליה
מאינון שנים קדמוניות אתקיימו, ובגין כך אמר חייהו.
ברוגז רחם תזפור, לההוא חסד עלאה דעתיקא

ספר נפלאות הווהר

לייב שטינמן שליט"א, שבאותה תקופה היה זה מפרסם ונדעו שאותו הילד ידע גם את הספר בן איש
חי. ושמעתי מהגאון רבי ברוך שרגא שליט"א, שאמר לו רבי יהודה צדקה זכר צדיק
לברכה, שהיות שהילד היה בקי בספרי הראשונים וגם בספר בן איש חי, מזה נלמד
שתורתו של רבינו היא תורת הראשונים ומקבלת ורצויה בשמים. ושמעתי מרבי יעקב
כהן הנזכר לעיל, שרבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה תאר לו איך בחן את הילד
מתורה לנביאים ומנביאים לכתובים, ואחר כך גמרא ומשניות וספרי ראשונים והכל
ידע, ואחר כך שאלו בספר בן איש חי בכמה מקומות והילד ידע להמשיך לומר בעל
פה את הבן איש חי. וכשספר לו זאת, בכה רבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה,
ואמר לו שזה פלא איך זכה רבינו לדבר כזה, שזה היה רק קרוב לחמשים שנה
לאחר פטירתו, וכבר זכה שתורתו נתקבלה לתורת אמת ומלמדים אותה בשמים.

דעתיקין, דביה אתער רחמין לכלא, למאן דבעי
לרחמא, ולמאן דיאות לרחמא.

תאנא, אמר רבי שמעון, אסהדנא עלי שמיא, ולכל
אלין דעלנא קיימין. וחדאן מלין אליו,
בכלהו עלמין. וחדאן בלבאי מלי, ובגו פרוכתא עלאה
דפריסא עלנא, מתטמרינ, וסלקין, וגניז להו עתיקא
דכלא, גניז וסתים מפלא. וכד שרינא למללא, לא
הוו ידעין חבריא, דכל הגי מלין קדישין מתערין הכא.
וזכאה חולקיכון חבריא דהכא. וזכאה חולקי עמכון,
בעלמא דין ובעלמא דאתי.

פתח רבי שמעון ואמר, (דברים ד) ואתם הדבקים ביי
אלהיכם וגו'. מאן עמא קדישא כישראל,

ספר נפלאות הוזהר

סב) תורתו של רבינו נתקבלה בשמים, ותורתו תורת אמת, וכל מי שעוסק בספריו של הבן
איש חי עוסק הוא בתורת אמת

ורבי יהושע סאלם אמר לי, שלאחר שאמר לו רבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה
שהוא עצמו בחן את הילד על הספר בן איש חי וידעו, הוסיף ואמר לו רבי יהודה
צדקה זכר צדיק לברכה, שמעבדה נפלאה זו נלמד שתורתו של רבינו נתקבלה בשמים,
ותורתו תורת אמת, וכל מי שעוסק בספריו של הבן איש חי עוסק הוא בתורת אמת.
ולכן פקד רבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה על רבי יהושע סאלם השם ישמרהו
ויחיהו, שעסק וישתדל בכל כחו להתעסק בהדפסת ספרי וכתיבי רבינו יוסף חיים

דְּכַתִּיב בְּהוּ (דברים לג) אֲשֶׁרִיד יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹד, דְּכַתִּיב
(שמות טו) מִי כְמוֹכָה בְּאֵלִים יִי. מִשׁוּם דְּאֵתְּדַבְּקוּתָא
דְּלְהוֹן הוּא בְּשָׂמָא קַדִּישָׁא בְּעֵלְמָא דִּין. וּבְעֵלְמָא דְּאֵתִי
יִתִיר מֵהָכָא. (דף קל"ט ע"א) דְּהֵתֵם לָא מֵתְּפָרְשׁוּן מִנִּיהּ,
מֵהָהוּא צְרוּרָא דְּצְרִירִין בִּיהּ צְדִיקָא, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב
וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּי, וְלֹא כְּתִיב הַדְּבָקִים לִי, אֱלֹא בִּי
מִמֶּשׁ.

תְּאֵנָא, כַּד נַחִית מִן דִּיקְנָא יְקִירָא עֲלָאָה, דְּעֵתִיקָא
קַדִּישָׁא, סְתִים וְטְמִיר מִכְּלָא, מִשְׁחָא דְּרְבוּת
קַדִּישָׁא, לְדִיקְנָא דְּזַעִיר אִפִּין. אֵתְּתַקֵּן דִּיקְנָא דִּילִיהּ,
בְּתַשְׁעָה תְּקוּנִין. וּבְשַׁעְתָּא דְּנִהִיר דִּיקְנָא יְקִירָא

ספר נפלאות הווהר

בעל הַבֵּן איש חי ולהוציאם לאור, וְיִשְׁקִיעַ בְּזָה אֵת כָּל הוֹנֵו וּמְרָצוּ, כִּי תוֹרְתוֹ שֶׁל
רַבֵּינוּ תוֹרַת אֱמֶת הִיא וּמְקַבְּלַת וּרְצוּנָהּ בְּשָׂמִים. (נֶעְתַּק מִתּוֹךְ הַקְּדֻמַּת "אוֹצְרוֹת פְּסָקֵי הַבֵּן אִישׁ
חַי" עִם הַעֲרוֹת וְהוֹסְפוֹת)

פרק יב

(סג) שְׁכַל אֶחָד צְרִיךְ לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה בְּשַׁבַּת [ווהר חלק ג' - דף קע"ג ע"א]
תָּא חֲזִי, כַּד עֵיִל שְׁבַתָּא נִשְׁמַתִּין נַחֲתִין לְשַׁרְיָא עַל עֲמָא קַדִּישָׁא. [בא וראה,
כַּשְׁנַכְּנַס הַשַּׁבַּת נִשְׁמוֹת יִתְרוֹת יוֹרְדוֹת לַשְּׁרוֹת עַל עִם הַקְּדוּשׁ] וְנִשְׁמַתִּין דְּצְדִיקָא סְלִקִּין
לְעֵילָא. [ונשמות הצדיקים עולות למעלה מגן עדן התחתון לגן עדן העליון] כַּד נִפְּיק
שְׁבַתָּא, נִשְׁמַתִּין סְלִקִּין, [כַּשִּׁיּוֹצֵא הַשַּׁבַּת נִשְׁמוֹת עוֹלוֹת לַמַּעְלָה, וְאִלוֹ הֵם] אֵינּוּן דְּשָׂארוּ
עֲלֵיהּ דִּישְׂרָאֵל. [אותם ששרו על בני ישראל בבחינת נשמה יתירה] וְנִשְׁמַתִּין נַחֲתִין.

דְּעִתִּיקָא דְּעִתִּיקוֹן, בְּהַאי דִּיקְנָא דְּזַעִיר אַפִּין, נְגַדִין
תְּלִיסַר מְבוּעֵין דְּמִשְׁחָא עֲלָאָה, בְּהַאי דִּיקְנָא.
וּמִשְׁתַּכְּחִין בֵּיהּ, עֲשָׂרִין וּתְרִין תְּקוּנִין. וּמְנִיָּה נְגַדִין,
עֲשָׂרִין וּתְרִין אַתְוּוֹן (ס"א דְּאוּרִייתָא) דְּשָׁמַא קְדִישָׁא.
(נ"א וּבְעֲלָמָא דְּאַתִּי, מְשׁוּם דְּאַתְדַּבְּקוּתָא דִּילְהוֹן הוּא
בְּשָׁמַא קְדִישָׁא בְּעֲלָמָא דִּין וּבְעֲלָמָא דְּאַתִּי יִתִּיר
מִהֲכָא דְּהֵתָם לָא מִתְּפָרְשִׁין מִהֵהוּא צְרוּרָא דְּחַיִּי
דְּצְרוּרִין בֵּיהּ צְדִיקֵיָא הָדָא הוּא דְּכָתִיב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים
בֵּי בֵּי מִפְּשַׁע עֲלֵיכֻם כָּתִיב אֲשֶׁרִיד יִשְׂרָאֵל מִי כְּמוֹד
עִם נוֹשָׁע בֵּי וּכְתִיב מִי כְּמוֹד בְּאֵלִים יִי הַשְׁתָּא
אַתְּפוּוֹנוּ דְּעִתָּא לְאוּקוּרִי לְמִלְכָּא וּלְאוּקִיר יְקָרָא
דְּדִיקְנָא קְדִישָׁא דְּמִלְכָּא, תְּנָא מִתְּתַקֵּן דִּיקְנָא עֲלָאָה

ספר נפלאות הוזהר

[ונשמות יורדות למטה, ואלו הם] אינון נְשַׁמְתִּין דְּצְדִיקֵיָא. [אותם הנשמות של
הצדיקים שעלו לגן עדן העליון עתה יורדות למטה לגן עדן התחתון].
בֵּינָן דְּסִלְקִין כְּלָהוּ נְשַׁמְתִּין דְּשָׂארוּ עֲלֵיהוּ דִּישְׂרָאֵל. [כיון שעלו כל הנשמות ששרו
על בני ישראל,] סִלְקִי וְקִימִין בְּדִיקְנָא קְמִי מִלְכָּא קְדִישָׁא, [הם עולות ועומדות לפני
המלך הקדוש] וְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא שְׂאִיל לְכָלְהוּ, מֵאִי חֲדוּשָׁא הָוָה לְכוּ בְּהֵהוּא עֲלָמָא
בְּאוּרִייתָא. [והקב"ה שואל את כולם מה חידוש היה לכם בעולם התחתון בתורה,
כי מטעם זה יורדת תוספות הנשמה למטה בערב שבת, כדי להשלים חלקה בחידושי
התורה, שאין נשמה שלא יהיה לו חלק בתורה וסודותיה, וזהו תיקונה ויופיה בחידוש
וגלוי סודות התורה, לכן] וְכָפָּא אֵיהוּ מֵאֵן דְּחֲדוּשָׁא דְּאוּרִייתָא אֲמַרְתָּ קְמִיָּה. [אשרי
לנשמה שאומרת חידושי תורה לפניו] כְּמָה חֲדוּהָ עֲבִיד [כמה שמחה עושה וגורם

דיקנא קדישא בט' תקונין וְדא איהו דיקנא דזעיר
אנפין וכד נחית מן דיקנא יקרא עלאה דעתיקא
קדישא בהאי דיקנא דזעיר אנפין נגדין י"ג מבוועין
דמשחא עלאה בהאי דיקנא ומשתכחין ביה כ"ב
תקונין ומניה נגדין כ"ב אתון דשמא קדישא).

ואם תאמר דיקנא לא אשתכח, ולא אמר שלמה
אלא (שיר השירים ה) לחייו. (ולא קארי דיקנא)
אלא הכי תאנא בצניעותא דספרא, כל מה דאטמר
וגני, ולא אדבר ולא אתגלייא. ההוא מלה הוי עלאה
ויקרא מפלא, (משום) ובגין דא הוא סתים וגני.

ספר נפלאות הוזהר

למעלה, כי קודשא בריך הוא, פגיש לפמליא דיליה, [הקב"ה מאסף את הפמליא
שלו, שהם הנשמות העליונות והמלאכים], ואמר, שמעו חדושא דאורייתא, דאמרת
נשמטא דא דפלוגי, [ואומר להם, שמעו את חידושי התורה שאמרת נשמה זו של
איש פלוגי, וכלהו מוקמי ההיא מלה בתרי מתיבתי. [וכל הפמליא של מעלה מקיימים
את דברי חידושי התורה, בשתי ישיבות, בישיבה של הקב"ה ובישיבה של מלאך
מט"ט], אינון לתתא, וקודשא בריך הוא לעילא, תתים לההיא מלה. [הם למטה,
והקב"ה למעלה חותם על אותם הדברי תורה, כלומר הוא מסכים לאותו החידוש].
תא חזי, פד מלה אתחדש באורייתא, [בא וראה, כשנתחדש איזה חידוש בתורה,
ונשמטא דנחתא בשבתא אתעסקת באינון מלין חדתין, וסלקי לעילא. [ונשמה שירדה
בשבת נתעסקא באותם דברים החדשים, ובמוצאי שבת עולה למעלה, אז] כל פמליא

וְדִיקְנָא מְשׁוּם דְּהוּא שְׁבַחָא וְשְׁלִימוּתָא, וְיִקְרוּתָא מִכָּל
פְּרָצוּפָא, גְּנֻזְיָה קְרָא, וְלֹא אֲתַגְלִיָּא.

וְתֵאנָא, הַאי דִּיקְנָא דְאִיהוּ שְׁלִימוּתָא דְפְּרָצוּפָא
וְשְׁפִירוּתָא דְזִעִיר אַפִּין, נְפִיק מְאֻדְנׁוּי,
וְנַחֲתִית וְסָלִיק וְחָפִי, בְּתַקְרוּבָא דְבוּסְמָא. מְאִי תַקְרוּבָא
דְבוּסְמָא. כְּמָה דְאֵת אָמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) לְחִזּוּ כְעֶרְוַת
הַבוּשָׁם (וְלֹא עֶרוּגוֹת). בְּתַשְׁעָה תַקוּנִין, אֲתַתְּקֵן הַאי
דִּיקְנָא דְזִעִיר אַנְפִּין. בְּשַׁעְרֵי (דְדִיקְנָא) אוּכְמִי,
מִתַּתְּקֵנָא בְּתַקּוּנָא שְׁפִיר. כְּגַבְר תַקִּיף שְׁפִיר לְמַחֲזִי.
דְכַתִּיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) בְּחֹר פְּאָרְזִים.

ספר נפלאות הוזהר

דְלַעֲיָלָא, צְיִיתִין לְהֵהוּא מְלָה, [כל הפמליא של מעלה מקשיבים לדבר התורה ההוא,
וְחִיּוֹת הַקִּדְשׁ] [וחיות הקודש שמצד ז"א שיש להם ארבע כנפים כנגד חגת"ם דז"א,
מִתְרַבֵּין בְּגַדְפִין, [הם מתרבות בכנפיהן, שנשלמות בשש כנפים,] וּמְתַלְבָּשֵׁן בְּגַדְפִין.
[ומתלבשות בכנפיהן, כמו שכתוב בשתים יכסה פניו ובשתיים יכסה רגליו ובשתיים
יעופף].

וְכַד שְׂאִיל לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, וְלֹא תְבִין וְשַׁתְּקִין, [וכששואל הקב"ה את
הַנְשַׁמוֹת אִם חִידְשׁוּ בַתּוֹרָה וְאִינֵן מְשִׁיבוֹת וְשׁוֹתְקוֹת,] כְּדִין חִיּוֹת הַקִּדְשׁ מַה כְּתִיב,
[אז מה כתוב בחיות הקודש] [יחזקאל א כה] בְּעַמְדָם [פירוש כשהנשמות עומדות
בַשְׁתִּיקָה מְדַבְּרֵי תּוֹרָה, [אז] תִּרְפִּינָה כְּנַפְיָהן, [כצ"ל] מִתְרוֹפְפוֹת וְנַחֲלֹשׁוֹת כְּנַפְיָהן,]
כְּמָה דְאֵת אָמַר [כמו שנאמר] [איוב לב טז] כִּי עֲמַדּוּ לֹא עָנּוּ עוֹד. [פי' כשעמדו

תקוּנָא קדמָאָה. מתתקן שַׁעְרָא מלְעֵילָא, וְנִפְיָא
ההוא גִּיצוּצָא בּוּצִינָא דְקַרְדִּינּוּתָא, וְנִפְיָא
מִבְּלָלָא דְאוּרָא דְכָּיָא, וּבִטְשׁ בְּתַחֲוֹת שַׁעְרָא דְרִישָׁא,
מִתַּחֲוֹת קוּצִין דְעַל אוּדְנִין. וְנַחֲתִית מִקַּמֵּי פִתְחָא דְאוּדְנִין
נִימִי עַל נִימִי, עַד רִישָׁא דְפּוּמָא.

תקוּנָא תְּנִינָא. גִּפִּיק שַׁעְרָא, וְסָלִיק מְרִישָׁא דְפּוּמָא,
עַד רִישָׁא אַחְרָא דְפִתְחָא דְפּוּמָא. וְנַחֲתִית
מִתַּחֲוֹת פּוּמָא, עַד רִישָׁא אַחְרָא, נִימִין עַל נִימִין,
בְּתַקוּנָא שְׁפִירָא.

תקוּנָא תְּלִיתָאָה. מֵאַמְצְעִיתָא דְתַחֲוֹת חוּטְמָא,
מִתַּחֲוֹת תְּרִין נוּקְבִין, גִּפִּיק חַד אַרְחָא,
וְשַׁעְרִין זְעִירִין תְּקִיפִין, מִלְּזִין לְהַהוּא אַרְחָא, וְשַׁאֲר

~~~~~ ספר נפלאות הוזהר ~~~~~

בשתיקה, ועוד כתוב] (נחמיה ח ה') וּכְפִתְחוּ [את הספר תורה], עֲמְדוּ כָּל הָעָם. [דהיינו שתקו].

סד) כל אחד צריך לחדש בתורה בשבת

וּכְתַב בְּסֵפֶר זוהר חי, שְׁכַל אֶחָד צָרִיף לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה בְּשַׁבָּת, לְפִי זְכוּלְתוֹ בְּפִרְדָּ"ס
וּבְפִרְשׁוֹת חו"ל. וּמוּבָא בְּשׁו"ת תוֹרָה לְשִׁמְהָ (או"ח סימן צ"ח. לְמַדְרַג הַר"ח הַטּוֹב), כִּי מִי שֶׁחִדֵּשׁ
אִיזָה חֲדוּשׁ בְּתוֹרָה בְּמִשְׁפַּח הַשְּׁבוּעַ, וְכִתְבָּהּ, לֹא יוֹצִיאֵם בְּפֶה עַד שַׁבָּת, וְאִזְ נִחְשָׁב לוֹ
שֶׁחִדֵּשֵׁם בְּשַׁבָּת.

שְׁעָרִין מְלִיִן מֵהָאֵי גִיסָא, וּמֵהָאֵי גִיסָא, סוֹחֲרִינָה
דְּהָהוּא אֲרַחָא. וְאֲרַחָא לָא אֲתַחֲזִי לְתַתָּא כָּלֵל, אֲלֵא
הָהוּא אֲרַחָא דְלַעִילָא, דְנִחִית עַד רִישָׁא דְשַׁפּוּתָו,
וְתַמְן שְׁקִיעָא הָהוּא אֲרַחָא.

תְּקוּנָא רַבִּיעָא. נִפִּיק שְׁעָרָא, וְאֲתַתְּקוּן, וְסָלִיק וְחָפִי
בְּעֵלְעוּי דְתַקְרוּבָא דְבוּסְמָא.

תְּקוּנָא חֲמִשָּׁא. פָּסִיק שְׁעָרָא, וְאֲתַחֲזִיין תְּרִין
תַּפּוּחִין, מִכָּאן וּמִכָּאן, סוּמְקוֹן כְּהָאֵי וְרָדָא
סוּמְקָא. וּמִתְלַהֲטֵן בְּמֵאתָן וּשְׁבַעִין עֲלָמִין, דְּמִתְלַהֲטִין
מִתַּמְן (ס"א מְנַהוּן).

ספר נפלאות הזוהר

(סה) חק ולא יעבר לקמד הזהר בשבת קודש
ביום שבת קדש יהיה לכם שעור קבוע ללמוד בזהר הקדוש מסדר השבוע, וזה
יהיה לכם חק ולא יעבר. (הכנה דרבה מבעל צריגת הבשם צעהלים)
(ס) למוד זהר הקדוש אף באין מבין חשוב כאלו חדש חדושים
מעלת חדושי תורה שהוא חשוב מאד בשמים ממעל, עד שאמרו בזהר הקדוש
שבונה שמים חדשים, ועליו הכתוב אומר: "לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון
עמי אתה", אל תקרי עמי אלא עמי, שנעשה שפת להקדוש ברוך הוא וכו', והוא
תקון גדול לכל עוון ולכל חטאת ובפרט לעוון פגם הברית וכו'. וגם למוד ספר הזהר
הקדוש אף באין מבין חשוב כאלו חדש חדושים. ואחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד
שיבנו לבו לשמים. (פלא יועץ ערך חדוש)

תְּקוּנָא שְׁתִּיתָאָה. נִפְק שְׁעָרָא כְּחַד חוּטָא בְּסַחְרֵינָה
דְּדִיקְנָא, וְתִלְיִין עַד רִישָׁא דְּמַעוּי, וְלֹא נְחִית
עַד טְבוּרָא.

תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה. דְּלֹא תִלְיִין שְׁעָרֵי עַל פּוּמָא, וּפּוּמָא
אֶתְפְּנֵי מִכָּל סְטְרוּי. וַיִּתְבִּין שְׁעָרֵי בְּתִקּוּנָא
סָחור סָחור לִיה.

תְּקוּנָא תְּמִינָאָה. דְּנַחְתִּין שְׁעָרֵי בְּתַחֲוֹת דְּיִקְנָא,
דְּמַחְפְּיִין קַדְלָא, דְּלֹא אֶתְחַזְיָא. בְּלָהוּ שְׁעָרֵי
דְּקִיקוּי, גִּימִין עַל גִּימִין. מְלִיִין מִכָּל סְטְרוּי.

תְּקוּנָא תְּשִׁיעָאָה. (מִתְעַרְבִין שְׁעָרֵי עִם אֵינּוּן)
דְּמִתְחַבְּרִין (נ"א אֶתְמַשְׁכִּין) שְׁעָרֵי בְּלָהוּ

ספר נפלאות הזוהר

סו) כְּשִׁילְמַד זְהַר, כָּל אוֹת הוּא חֲדוּשׁ בְּפָנֵי עַצְמוֹ
כְּתַב הַחִיד"א בְּעִבּוּדַת הַקִּדְשׁ מוֹרָה בְּאֶצְבַּע אוֹת מ', וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: לְמוּד הַזְהַר
הַקִּדּוּשׁ מְרוּמָם וְכוּ' בְּשִׁגְמָם לֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמַר וְאַף שִׁיטְעָה בְּקִרְיָאָתוֹ וְהוּא תִקּוּן גְּדוֹל
לְנִשְׁמָה עֵין שָׁם. וְעֵין בְּאוּר צְדִיקִים שָׁם (אוֹת כ"ד): וְכִשְׁלִמְד זְהַר יְעִין בְּכָל מְלָה, כִּי
כָל אוֹת הוּא חֲדוּשׁ בְּפָנֵי עַצְמוֹ, וְהַדְּבָרִים הַנֶּחְרָאִים פְּשוּטִים אֵינָם רַק סוּד.

וְנִרְאָה לוֹמַר, כִּי בְּהַקְדַּמַת הַזְהַר לְפָרְשַׁת בְּרֵאשִׁית כְּתַב שְׁהִמְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים אֲמַתִּיִּים
בְּתוֹרָה בּוֹרָא שָׁמַיִם חֲדוּשִׁים, (וְהֵבִיאוּ הַחֶפֶץ חַיִּים בְּסִפְרוֹ שְׁמִירַת הַלְשׁוֹן חֶלֶק הַמוֹסֵר), כִּי הִנֵּה
כָּל בֶּן אָדָם צָרִיךְ לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה וּבְשִׁבְתַּת הַקַּבָּ"ה שׁוֹאֵל אֶת הַנְּשָׁמָה מֵהַ חֲדוּשָׁתָם,

בְּשִׁקוּלָא מְעֻלְיָא, (ס"א מְלִיָּא) עַד (נ"א עַם) אֵינוֹן שְׁעָרֵי
דְתַלְיִין. בְּלָהוּ בְּשִׁקוּלָא שְׁפִיר, בְּחַד גֵּיבַר תְּקִיף, מְאָרֵי
נְצַח קָרְבִין.

בְּתִשְׁעָה תְּקוּנֵין אֵלִין, נְגֻדִין וְנִפְקִין ט' מִבּוּעֵין דְּמִשְׁחָה
רְבוֹת דְּלֵעִילָא. וּמַהֲהוּא מִשְׁחָה רְבוֹת, נְגֻדִין
לְכָל אֵינוֹן דְּלִתְפָא. תִּשְׁעָה תְּקוּנֵין אֵלִין אֲשֵׁתְכַחוּ
בְּדִיקָנָא דָא. וּבְשִׁלִּימוֹת תְּקוּנָא דְּדִיקָנָא דָא, אֲתִקְרִי
(בַּר נֶשׁ לְתַתָּא) גֵּיבַר תְּקִיף. דְּכָל מָאן דְּחָמֵי דִיקָנָא
קִיָּמָא בְּקִיּוּמֵיהּ, תְּלִיָּא בֵּיהּ גְבוּרָה תְּקִיפָא. עַד כְּאֵן
תְּקוּנָא דְּדִיקָנָא עֲלָאָה דְּזַעִיר אֲפִין.

ספר נפלאות הזוהר

ומי שלא חָדַשׁ יְהִיָּה בְּבוֹשָׁה גְדוּלָה (כמבואר בְּזוהר לעיל), וְעוֹד בְּזוהר בְּרֵאשִׁית הַזְהָר
מִפְנֵי חֲדוּשֵׁי שׁוּא, שְׁבֻזָה בּוֹרָא רַח"ל שְׁמַיִם לְתַתָּה, וּבִאֹר צְדִיקִים אָמַר עַל הַזְהָר
הַקְדוּשׁ שְׁכָל אוֹת הוּא חֲדוּשׁ בְּפָנֵי עֲצֻמוֹ, וּכְמוֹ שֶׁכָּתַב הַפְּלֵא יוֹעֵץ זי"ע, שֶׁלְמוֹד הַזְהָר
הַקְדוּשׁ נִחְשָׁב לְמַחֲדַשׁ חֲדוּשִׁים [רְאֵה לְעִיל], יוֹצֵא לָנוּ שְׁחִיבִים לְלַמּוֹד זוהר הַקְדוּשׁ
בְּשִׁבְת׃ קוֹדֶשׁ, וְהֵם וְדַאי חֲדוּשִׁים אֲמַתִּיִּים, הַמְשַׁמְחִים אֶת הַקַּב"ה.

סח) לְמוֹד סֵפֶר הַזְהָר בְּמִרוֹן גַּרְם שְׁנַתְמִלָא הַבֵּית רִיחַ טוֹב וְנִמְשְׁכָה הָאָרֶה גְדוּלָה וְהַרְגֵשׁ
גְדוֹל לְהַנְשִׁמָּה - הַאֲדָרוֹת אָמַר הַרְבֵּ שְׁנִלְמֹד אוֹתָם בְּיַחַד
הַיּוֹם יוֹם ב', ה' לְאֲדָר ב', שְׁנַת וִית"ן ל"ו, נִסְעֵנוּ מֵעַכְשָׁיו לְצַפֵּת תְּבִנָּה וְתַכּוּנָן לְרֵאוֹת
אֶת פְּנֵי הָאֲדוֹן הַשֵּׁם בְּאַרְץ הַגְּלִיל, וְאַחַר כֵּן הִלְכְנוּ לְמִרוֹן וְכוּ' וְלַמְדֵנוּ שֶׁם בְּחִשְׁקֵךְ
גְדוֹל וּבְכַהֲבָה גְדוּלָה וּבְשִׁמְחָה סֵפֶר הַזְהָר עַד ד' שְׁעוֹת מֵהַלֵּילָה, וְעַמְדֵנוּ לְאֶכְל, וְחִזְרֵנוּ
תְּכַף אַחַר הָאֲכִילָה לְמוֹדֵנוּ כְּפִי שְׁנַתֵּן הַרְבֵּ לְכָל אֶחָד מֵהַחֲבָרִים שֶׁהָיוּ שֵׁם סֵפֶר אֶחָד

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, קוּם בְּרִי
(קְדִישָׁא), סְלִסְל תְּקוּנָא דְדִיקְנָא (נ"א דְמִלְכָּא)
קְדִישָׁא, בְּתַקוּנױ אֲלִין. (דף קל"ט ע"ב) קָם רַבִּי אֶלְעָזָר,
פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קיח) מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי
בְּמִרְחַב יְהוָה וְגו'. עַד מִבְּטוּחַ בְּנְדִיבִים. תְּנָא, הֲכָא
תְּשַׁעָה תְּקוּנױ דְּבְדִיקְנָא דָא. לְהַנִּי תְּקוּנױן אֲצַטְרִיךְ דְּדוּד
מִלְכָּא, בְּגִין לְנַצְחָא לְשָׂאָר מַלְכִין, וְלְשָׂאָר עַמּוּיִן.

תָּא חֲזִי, כִּיּוֹן דְּאָמַר הֲנִי תְּשַׁעָה תְּקוּנױן, לְבָתַר אָמַר
כָּל גּוֹיִם סְבִבּוֹנִי בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם. אָמַר, הֲנִי
תְּקוּנױן דְּאֲמִינָא, לְמַאי אֲצַטְרִיכְנָא. מִשּׁוּם דְּכָל גּוֹיִם

ספר נפלאות הוזהר

שֶׁל הַזֶּהָר. וְהִיא חֲלָקֵי סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, וְלִמְדָנוּ עַד שְׁשָׁה שָׁעוֹת, וּבִסוּף ו' שָׁעוֹת נִתְמַלָּא
הַבֵּית רֵיחַ טוֹב אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיָה וְכו'. וְלִמְדָנוּ עַד ח' שָׁעוֹת מֵהַלֵּילָה, וְהִלְכְנוּ
לִישׁוֹן. וְקִדְמָה שְׁהָאִיר הַיּוֹם כְּשֵׁנִי שָׁעוֹת עֲמִדָנוּ עַל מִשְׁמַרְתָּנוּ וְלֹא יִשְׁנָנוּ כִּי אִם שְׁנֵי
שָׁעוֹת, וְיִשְׁכְּנוּ לְלִמּוֹד. וּבְקִשְׁהָאִיר פְּנֵי הַמִּזְרָח הַתְּפַלְלָנוּ כְּתִיקִין וְיִשְׁכְּנוּ לְלִמּוֹד עַד י"ח
שָׁעוֹת בְּלֵי הַפֶּסֶק בֵּינְתַיִם אֶפְלוּ בְּדַבּוּר שֶׁל דְּבָרֵי תוֹרָה. וְאַחַר שְׁאֲכַלְנוּ חוֹרְנוּ לְלִמּוֹדָנוּ
כָּל יוֹם חֲמִישִׁי, עַד ח' שָׁעוֹת מֵהַלֵּילָה. וּבְיָוִם ו' בְּבִקְרָ וְכו'. וּבְכָל יוֹם הַשַּׁבָּת הֵיינו
לוֹמְדִים זֶהָר, וּבְלֵילָה לַיִל מוֹצָאֵי שַׁבָּת עֲשִׂינוּ מִשְׁמוֹרוֹת כָּל הַלֵּילָה, שְׁהָאֲדָרוֹת אָמַר
הַרְבֵּ שְׁנִלְמַד אֹתָם בַּיחַד, וְכֵן הָיָה. וּבְשַׁעָה שֶׁהַתְּחַלְנוּ הָאֲדָרוֹת הַיְתָה הָאָרָה גְדוּלָה
וְהַרְגֵשׁ גְּדוּלָה בְּנִשְׁמוֹתֵינוּ וְכו', וְנִמְרְנוּ הָאֲדָרוֹת סְמוּךְ לְאוֹר הַיּוֹם, וְלִמְדָנוּ מֵאֲמָרֵי בַר
יִוחָאֵי בְּשִׁמְחָה גְדוּלָה. (אגרת פסע אור הסיים הקדוש, כתב יד אהר מפלמדיי, נדפס בספר טעמי

המנהגים, עניני הילולא דרבי שמעון בן יוחאי)

סבבונני. ובתקונא דדיקנא דא, תשעה תקונין, דאינון
שם יי, אשצינון מן עלמא, הדא הוא דכתיב בשם יי
כי אמילם.

ותנא בצניעותא דספרא, תשעה תקונין אמר דוד,
הכא, שיתא אינון בשמא קדישא. דשית
שמון הו, ותלת אדם. ואי תימא תרין אינון. תלתא
הו, דהא גדיבים בכלל אדם הו.

תנא שיתא שמון, דכתיב: מן המצר קראתי יה,
חד. ענני במרחב יה, תרין. יי לי לא אירא,
תלת. יי לי בעוזרי, ארבע. טוב לחסות ביי, חמשה.
טוב לחסות ביי, שיתא. אדם תלת, דכתיב: יי לי לא

ספר נפלאות הוזהר

סט) בקצור של"ה: בערב שבת קדש אחר הטבילה ואמירת שיר השירים, אם יש לו פנאי
אז מי שחננו השם בכינה ילמד מה בזהר הקדוש או בשום ספר קבלה
ובקצור של"ה מסכת שבת פתב: אחר הטבילה ואמירת שיר השירים אם יש לו
פנאי, אז מי שחננו השם בכינה ילמד מה בזהר הקדוש או בשום ספר קבלה.

אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זכר צדיק לברכה משם רבו החפץ חיים
זכר צדיק לברכה, שעל למוד ספר הזהר אין שום הגבלה כי רבו מדרש, והיה החפץ
חיים מעורר לכלם שילמדו כל שבת את הזהר של אותה פרשה ואפלו לבחורים. (ר'
יוסף בן שלמה מפוזין, הוספות בגן יוסף).

איִראַ מַה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם, חַד. טוֹב לַחֲסוֹת בֵּי מִבְטוּחַ
בְּאָדָם, תְּרִי. טוֹב לַחֲסוֹת בֵּי מִבְטוּחַ בְּגַדִּיבִים, תִּלְת.

וְתֵא חֲזִי רְזָא דְמַלְתָּה, דְּבַכַּל אַתְר דְּאֲדַפְר אָדָם הֲכָא,
לֹא אֲדַפְר אֶלָּא בְשֵׁמָא קַדִּישָׁא. דְּהֲכִי אַתְחֲזִי.
מִשּׁוּם דְּלֹא אֶקְרִי (הוּוה) אָדָם, אֶלָּא בְמָה דְאַתְחֲזִי
לִיה. וּמֵאִי אַתְחֲזִי לִיה. שְׁמָא קַדִּישָׁא. דְּכַתִּיב, (בראשית
ב) וַיִּצַּר יְיָ אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם, בְּשֵׁם מְלֵא, דְּהוּא יְיָ
אֱלֹהִים. בְּמָה דְאַתְחֲזִי לִיה וּבְגִין כּוּד הֲכָא לֹא אֲדַפְר
אָדָם אֶלָּא בְשֵׁמָא קַדִּישָׁא.

וְתֵנָא, כְּתִיב מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְמִרְחַב יְהוָה,
תְּרִי זְמַנִּי יְיָ יְיָ, לְקַבֵּל תְּרִי עֲלֵעוּי, דְּשַׁעְרֵי

ספר נפלאות הזוהר

פרק יג

ע) אוי להם לבריות מעלבונה של תורה שאינם עוסקים בהקמת הקבלה שהיא נותנת
כבוד לתורה, כי הם מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם
זה אצלי פירוש המשנה (אבות ו ב): אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום ויום פת
קול יוצאת מהר חורב ומכרות ואומרת: אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, כי בלי
ספק בהיותם עוסקים בפשטיה ובספוריה לבדם היא לובשת בגדי אלמנותה ושק הושת
כסותה וכל האמות יאמרו לישראל "מה דודך מדוד", מה תורתכם מתורתנו, הלא גם
תורתכם ספורים בהבלי העולם. אין עלבון תורה גדול מזה, ולכן אוי להם לבריות
מעלבונה של תורה ואינם עוסקים בהקמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם

אַתְּאַחַדְדֵּן בְּהוּ. וּמְדַחֵמָא דְשַׁעְרֵי אַתְּמַשְׁכְּאֵן וְתַלְיִין,
 שְׂאֵרֵי וְאָמַר "לִי לֹא אִירָא. " לִי בְּעוֹזְרֵי. בְּשָׂמָא
 דְלֹא חֶסֶר. בְּשָׂמָא דְהוּא קְדִישָׁא. וּבְשָׂמָא דָא, אַדְפֵּר
 אָדָם. וּמַה דְאָמַר מַה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם, הֲכִי הוּא. דְתִנָּא
 כָּל אֵינֹן פְּתָרִין קְדִישִׁין דְמִלְכָא, פִּד אַתְּתַקְּנֵן בְּתַקּוּנֵי.
 אַתְּקֵרוּן אָדָם. דִּינִקְנָא דְכֻלִּיל פְּלֵא. וּמַה דְמוֹשְׁלָפָא
 בְּהוּ, אַתְּקֵרֵי שְׂמָא קְדִישָׁא. וְתַעֲרָא וּמַה דְבֵיהּ, אַתְּקֵרֵי
 יְהו"ה, וְאַתְּקֵרֵי אָדָם בְּכֻלָּא דְתַעֲרָא, וּמַה דְבֵיהּ.
 (ס"א) וּמַה דְאַשְׁתְּלִיף מִתַּעֲרָא אַתְּקֵרֵי שְׂמָא קְדִישָׁא,
 תַּעֲרָא וּמַה דְבֵיהּ אַתְּקֵרֵי יְהו"ה אַתְּקֵרֵי אָדָם בְּכֻלָּא
 תַּעֲרָא וּמַה דְבֵיהּ).

ספר נפלאות הוזהר

מְאַרְכִּים הַגְּלוּת וְכָל הַרְעוּת הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לְכוּא בְּעוֹלָם, כְּנֹכַר לְעִיל בְּמַאֲמַר שְׁהַתְּחַלְנוּ
 בְּהַקְדָּמְתַּנּוּ זֹאת וְזֶה עֲצָמוּ הוּא בַת קוֹל הַמְּכַרְזֵי בְּכָל יוֹם.

(עא) טַפְשִׁין דְעֻלְמָא, לֹא מִסְתַּכְּלֵי אֱלָא בְּהוּא לְבוּשָׂא, דְאִיהוּ סְפוּר דְאוּרִייתָא
 וְנִרְמַז בְּפִסּוּק "קוֹל אוֹמֵר קְרָא", וְעַל פִּיּוּצָא בְּזֵה אָמְרוּ גַם כֵּן בְּסִפְר הַזֶּהר פְּרִשְׁת
 בְּהַעֲלֵתְךָ (דף קנ"ב.) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, וְוִי לְהוּא בְּרַ נֶשׁ דְאָמַר, דְּהָא
 אוּרִייתָא אַתָּא לְאַחַזְאָה סְפוּרִין בְּעֻלְמָא, וּמְלִין דְּהִדְיוּטִי. וְעוֹד הָאִי מְלָה דְאוּרִייתָא
 לְבוּשָׂא דְאוּרִייתָא אִיהוּ. וּמֵאֵן דְחָשִׁיב דְּהוּא לְבוּשָׂא אִיהוּ אוּרִייתָא מִמֶּשׁ, וְלֹא מְלָה
 אַחַרָא, תִּיפַח רִוּחֵיהּ, וְלֹא יְהֵא לִיהּ חוּלְקָא בְּעֻלְמָא דְאַתִּי. וּבְגִין כֵּן אָמַר דּוֹד הַמְּלַךְ
 עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים קיט): 'עַל עֵינֵי וְאַבִּיטָה נְפִלְאוֹת מִתּוֹרְתְךָ', מַה דְתַחֲזוֹת הָאִי לְבוּשָׂא
 דְאוּרִייתָא וְכוּ'. טַפְשִׁין דְעֻלְמָא, לֹא מִסְתַּכְּלֵי אֱלָא בְּהוּא לְבוּשָׂא, דְאִיהוּ סְפוּר
 דְאוּרִייתָא, וְלֹא יִתִּיר וְכוּ'.

וְאֵלֵינוּ תִשָּׁעַה תְּקוּנֵינוּ דְאָמַר דְּוֹד הָכָא, לְאַכְנַעָא שְׁנֵאוֹי
בְּגִין דְּמֵאן דְּאַחִיד דִּיקְנָא דְּמִלְכָא, וְאוֹקִיר לִיה
בְּיָקִירוֹ עֲלָאָה, כָּל מַה דְּבַעֵי מִן מִלְכָא מִלְכָא עֲבִיד
בְּגִינֵיהּ. מְאִי טַעְמָא דִּיקְנָא, וְלָא גּוֹפָא. אֶלָּא גּוֹפָא אֲזִיל
בְּתַר דִּיקְנָא, וְדִיקְנָא לָא אֲזִיל בְּתַר גּוֹפָא. (ול"ג מן ודיקנא
עד וגופא) (דְּדִיקְנָא אִיהוּ עֵיקְרָא דְּכָל גּוֹפָא וְכָל הַדְּוֹרָא
דְּגּוֹפָא בְּתַר דִּיקְנָא אֲזִיל וְכָלָא בְּדִיקְנָא תְּלִיא).

וּבְתַרֵּי גּוּנֵי אֲתֵי הַאי חֲשַׁבְנָא, חַד כְּדַקְאֲמָרוּ. תְּרִין:
מִן הַפְּצָר קָרְאֵתִי יְהוָה, חַד. עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה,
תְּרִי. ה' לִי לֹא אֵירָא, תְּלַת. מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם, אַרְבַּע.
ה' לִי בְּעוֹזֵרִי, חֲמִשׁ. וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשׁוֹנְאֵי, שִׁיתָא. טוֹב
לְחַסוֹת בְּה', שְׁבַעַה. מִבְּטוֹחַ בְּאָדָם, תְּמַנְיָא. טוֹב

ספר נפלאות הזוהר

עוד יש מקום אחר אחר פיוצא בזה בפרשה הנזכר עצמה (דף קמט:) וזה לשונו:
ומאן דאמר, דההוא ספורא דאורייתא, לאחזאה על ההוא ספורא בלבד קאתי, תיפח
רוחיה. דאי הכי, לאו איהי אורייתא עלאה, אורייתא קשוט.
והנה בחכמי הפשט עצמם שתי בחינות, אם הפת שהם יראי השם ועוסקים בה
לשם שמים אלא שגשגו בתוך החשך מנעוריהם ולא למדו סודות התורה ומתיראים
לגעת בהם באמרם "מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו", ומי עלה שמים וירד ויגידה
לנו מה הם רזיה וסודותיה, ועל פיוצא בזה "ואל השמים ואין אורם", כי גם שהם
נפשות חצובות מן השמים אין אורם עמהם ובמחשכים ישובו ומשם לא יצאו.

לַחֲסוֹת בֵּינִי מִבְּטוּחַ בְּגַדִּיבִים, תִּשְׁעָה. (ס"א) טוֹב לַחֲסוֹת
בְּה', מִבְּטוּחַ בְּאָדָם. ז. טוֹב לַחֲסוֹת בְּה'. ח. מִבְּטוּחַ
בְּגַדִּיבִים).

מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי י"ה, מָאִי קָא מִיִּירֵי אֶלָּא דוֹד, כָּל
מָה דְאָמַר הָכָא, עַל תְּקוּנָא דְדִיקְנָא דָּא קָאמַר.
(רבי יהודה אָמַר) מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי י"ה, מֵאַתְרַּךְ דְּשָׂאֲרֵי
דִיקְנָא לְאַתְפְּשָׁטָא, דְּהוּא אַתְרַּךְ דְּחִיק, מִקְמֵי פִתְחָא
דְּאוּדְנִין מֵעֵילָא, תַּחּוֹת שַׁעֲרֵי דְרִישָׁא. וּבְגִין כֶּךָ אָמַר
י"ה י"ה תְּרֵי זְמַנֵּי. וּבְאַתְרַּךְ (ס"א) וּבְתַר דְּאַתְפְּשָׁט
דִיקְנָא, וְנַחֲתִית מֵאוּדְנֵי, וְשָׂאֲרֵי לְאַתְפְּשָׁטָא, אָמַר יי לִי
לֹא אִירָא, דְּהוּא אַתְרַּךְ דְּלֹא דְחִיל (ס"א) דְּחִיק) וְכָל הָאִי
אַצְטְרִיד וְכוּ', (אָדָם אַתְקְרִי וְעַל אַתְפְּשׁוּתָא הָאִי

ספר נפלאות הזוהר

(עב) רִאִיתִי אִישׁ חָכֵם בְּעֵינָיו תְּקוּהָ לְכִסִּיל מִמֶּנּוּ

וְעוֹד יֵשׁ פֶּת אַחֲרָת וְהֵם קָצַת תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים חֲרִיפִים וּמְפַלְפְּלִים עוֹקְרֵי הָרִים
וְטוֹחֲנֵן זֶה בְּזֶה בְּפִלְפוּלֵם בְּבֵית הַמְּדֻרָּשׁ, עֲלֵיהֶם נֹאמַר "רִאִיתִי אֶת הַהָרִים" וְגו' רוֹעֲשִׁים
וּמְתַרְאִים לְגִשְׁת אֶל מְקוֹם אִשׁ אוֹכְלָה הֵם רְזִי הַתּוֹרָה, דְּבִרְיָהֶם כְּגַחְלֵי אִשׁ לְהַכֹּת
שְׁלֵהֶכֶת וּמִתְרָאִים פֶּן יִצְרְבוּ בָּם צְרֻכַת כְּעַנְיָן "הֵהוּא יְנוּקָא דְּהוּרָה דְּרִישׁ בְּחִשְׁמֵל וְנִפְק
אֶשָּׁא מִיְגִיָּה וְאֶכְלֵתִיה", וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים חֲלָקֵם אִם עֲלֵתָה לָּהֶם כֶּךָ וְיִשְׁרְפוּ בְּקִדְשָׁת
שְׁמוֹ יִתְבַּרְךָ כִּי אִשׁ אוֹכְלָה הוּא, וְעַל כִּיּוֹצֵא בְּאֵלוֹ נֹאמַר (מְשָׁלִי כו ז): "רָאמוֹת לְאֹוִיל
חֲקָמוֹת", וְלָכֵן "בְּשַׁעַר לֹא יִפְתַּח פִּיהוּ". וּבְכֵלֵי סִפְק כִּי הַחוֹשְׁבִים כֶּךָ אֹוִילִים הֵם כִּי
לוֹלֵי שְׁהֵם חוֹשְׁבִים בְּעֵינֵיהֶם דִּי לָהֶם אוֹתָהּ הַחֲכָמָה הַפְּשׁוּטָה שְׂיַדְעוּ בְּהָ וּכְבַר הֵם

אצטריד) דוד לאכנע תחותיה מלכין ועמין, בגין יקרא
דדיקנא דא.

ותאנא בצניעותא דספרא, כל מאן דחמי בחלמיה
דדיקנא דבר נש עלאה אחיד בידיה, או
דאשיט ידיה ליה. ינדע דשלים הוא עם עלאי,
וארמיה תחותיה אינון דמצערין ליה. תנא, מתתקון
דיקנא עלאה בתשעה תקונין, והוא דיקנא דזעיר אפין,
בתשעה תקונין מתתקון.

תקונא (דף ק"מ ע"א) קדמאה. מתתקון שפרא מעילא,
ונפיק מקמי בתחא דאודנין, מתחות קוצי
דתליין על אודנין, ונחתין שפרי, נימין על נימין, עד
רישא דפומא. תאנא, כל אליו נימין דבדיקנא, תקיפין

ספר נפלאות הזוהר

חקמים, לא היו נמנעים מלכנס מפנימיותה, ועל פיוצא בזה נאמר (משלי כו יב): "ראית
איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו".

ואם שלמה המלך עליו השלום, אשר עליו נאמר (מלכים-א ה יא): "ויחכם מפל
האדם" וכו', אמר בסוף ימיו בעת שחבר קהלת (קהלת ז כג): "אמרתי אחקמה והיא
רחוקה ממני", ולא בדעתו כלל לחשב שפבר נתחכם אלא חשב שאפשר שלעתיד
יתחכם, כמו שכתוב "אמרתי אחקמה" לעתיד על ידי היגיעה, ועם כל זה ראה אחר
כך כי טעה בזה, וכמו שכתוב "והיא רחוקה ממני".

יתיר מפל נימין דקוצין דשערי דרישא, ושערי דרישא
אריכין (ופפיין), והגי לאו אריכין, ושערי דרישא,
מננהון שעיעי, ומננהון קשישיין.

ובשעתא דאתמשכן שערי תנורי דעתיק יומין,
לשערי דזעיר אפין, פתיב, (משלי א)
חכמות בחוץ תרנה. מאי בחוץ. בהאי זעיר אפין.
דמתחברן תרי מוחי.

תרי מוחי סלקא דעתך. אלא אימא ארבע מוחי.
תלת מוחי דהוו בזעיר אפין, ואשתכחו בתלת
חללי דגולגלתא דרישא. וחד מוחא שקיט על ברייה,
דכליל כל תלת מוחי. דאתמשך מניה משיכון כלילן

ספר נפלאות הזוהר

(ג) מה יעשו הפתאים היתושים אשר בזמננו זה

ומה יעשו הפתאים היתושים אשר בזמננו זה בהיותם חכמים שמחים בחלקם
וששים בעבודתם, והרי רבותינו זכרונם לברכה חכמי התלמוד הגדולים והראשונים
אמרו: אין אנו אפילו כחמורו של רבי פנחס בן יאיר, ואין לתמה מזה, כי הרי מפרש
בכתוב "ויאמר אברהם אל נערי שבו לכם עם החמור", ודרשו בו רבותינו זכרונם
לברכה 'עם הדומה לחמור', ואין פנותם כי אמר להם כך על היותם נעדרים בלתי
חכמה, כי הרי הכתוב אמר והעיד על אליעזר שהוא אחד מהם הוא דמשק אליעזר,
ודרשו חכמינו זכרונם לברכה (ימא כח): 'דולה ומשקה מתורת רבו לאחרים'.

שְׁקִילוּ, בְּשַׁעְרֵי חוּרֵי. לְהַאי זְעִיר אַפִּין לְתַלְתּוּ מוּחֵי
דְּבֵיהּ.

וּמִשְׁתַּבְּחָן אַרְבַּע מוּחֵי בְּהַאי זְעִיר אַפִּין. בְּגִין כִּד
אַשְׁתְּלִימוּ אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת דְּכַתִּיבִין
בְּתַפִּילִין, דְּאִתְּכַלִּיל בְּהוּ שְׁמָא קַדִּישָׁא דְעַתִּיק יוֹמִין,
עַתִּיקָא דְעַתִּיקוֹ, וְזְעִיר אַפִּין. דְּהַאי הוּא שְׁלִימוּתָא
דְּשְׁמָא קַדִּישָׁא. דְּכַתִּיב, (דְּבָרִים כח) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ
כִּי שֵׁם יְיָ נִקְרָא עָלֶיךָ וְרָאוּ מִפְּנֵי שֵׁם יְיָ. שֵׁם יְיָ
מִמֶּשׁ, דְּאֵינוֹן אַרְבַּע רְהִיטֵי בְּתֵי דְתַפִּילִין.

וּבְגִין כִּד, חֲכָמוֹת בַּחוּץ תְּרַנְתָּ. דְּהִכָּא מִשְׁתַּבְּחִין. דְּהַאי
עַתִּיקָא דְעַתִּיקוֹ, סְתִימָא דְסְתִימִין, לָא

ספר נפלאות הוזהר

(עד) מזה חמור אינו רואה, אף אתם כן
אמנם כבר בארו חכמינו זכרונם לברכה עצמם ואמרו הטעם, לפי שלא ראו ענן
השכינה קשור על הקר ולכן קראם עם הדומה לחמור, מה חמור אינו רואה, אף
אתם כן. ואף אם במקום אחר נראה כי קרא כן לאליעזר מפני שהוא עבד, והנה
הוא קנן כספו כמו בהמתו וחמורו, אין זה רק אסמכתא בעלמא כי הרי ישמעאל
בנו היה שם, והרי ישמעאל בן אברהם היה והבן הולך אחר משפחת אביו.
(עו) על בן נתקלקלו, ולבם שרש פורה ראש ולענה, ועלתה בהם חלודת טיט ורפש, לכפר
בחקמת האמת - ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא
אמר עוד (ירמיה ד כד): "וכל הגבעות התקלקלו", כי הגבעות הם התלמידי חכמים
הבחורים הנקראים גבעות אצל בחינות ההרים הנזכר, הנה הגבעות אלו נתקלקלו

אשְׁתַּכַּח, וְלֹא זְמַיִן חֲכַמְתָּא דִּילֵיהּ, מִשּׁוּם דְּאִית
חֲכַמְתָּא סְתִימָא דְכָלֵּא וְלֹא אֲתַפְרִישׁ. וּבְגִין דְּאֲתַחֲבְרוּ
אַרְבַּעַה מוֹחִין בְּהַאי זְעִיר אֲפִין. אֲתַמְשְׁכוּן אַרְבַּע
מִבּוּעִין מִנֵּיהּ לְאַרְבַּע עֵיבָר, וּמִתַּפְרִישׁוּן מִחַד מִבּוּעָא,
דְּנַפִּיק מִבְּלָהוּ. וּבְגִין כִּד אֵינּוּן אַרְבַּע.

וְתֵאנָא, הַאי חֲכַמְתָּא דְּאֲתַבְּלִילָא בְּאַרְבַּע, אֲתַמְשְׁכָא
בְּהַנִּי שְׁעָרֵי, דְּאֵינּוּן תַּלְיִין תַּלְיִין עַל תַּלְיִין.
(ג"א הוא) וְכִלְהוּ קִשְׁיִין וְתַקִּיפִין, וְאֲתַמְשְׁכוּ וּנְגִידוּ כָּל
חַד לְסִטְרוּי. וְאַלְף אֲלָפִין וְרַבּוּא רַבְּבִין תַּלְיִין, מִנֵּיהּ
דְּלִיתְהוֹן בְּחוּשְׁבָּנָא. הֲדָא הוּא דְכָתִיב, (שיר השירים ה)
קוּוּצוֹתָיו תִּלְתְּלִים. תְּלֵי תְּלִים. וְכִלְהוּ קִשְׁיִין וְתַקִּיפִין
לְאֲתַחֲבָרָא, כְּהַאי חֲלָמִישׁ תַּקִּיף. וְכִהַאי טַנְרָא דְּאִיהִי

ספר נפלאות הזוהר

לְגַמְרֵי, כִּי בְּרֵאוֹת הַתַּלְמִידִים הַקְּטַנִּים אֶת הַגְּדוֹלִים הַהֲרִים הַרְמִים רוֹדְפִים יוֹמָם וְלַיְלָה
אֲחָרֵי הַפְּשֻׁטִים וְאֵינָם עֲסוּקִים בְּחֻמְקָה הַזֹּאת וְאֵינָם יוֹדְעִים כִּי מִירְאָתָם לְפָנֶיךָ בַּהֶם
נִמְנָעִים מִלְּהִתְעַסֵּק בָּהֶם כְּנֹזֵכָר, וְעַל כֵּן גִּבְעוֹת אֵלוּ נִתְקַלְקְלוּ וְלָבָם שָׂרֵשׁ פּוֹרָה רֹאשׁ
וְלַעֲנָה וְעֵלְתָה בָּהֶם חֲלוּדֵת טִיט וְרֹפֶשׁ לְכַפֵּר בְּחֻמְתַּת הָאָמֶת, וְאוֹמְרִים שְׂאִין בַּתּוֹרָה
אֵלָא פְּשֻׁטִיָּה וְלִבּוּשֵׁיהָ בְּלִבְד עַל דְּרָף הַנּוֹזֵכָר לְעִיל בְּפִרְשַׁת בְּהַעֲלָתָהּ, וְאִין סַפֵּק כִּי לֹא
יִהְיֶה לָהֶם חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא כְּנֹזֵכָר שֵׁם בִּזְהָר. וְכִכָּר נִתְבָּאָר לְמַעְלָה הַסְּבָה כִּי תּוֹרַת
עוֹלָם הַבָּא אֵינְנָה כְּפְשֻׁטָה רַק עַד שֵׁם עוֹסְקִים בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה וְסוּדוּתִיהָ, וְזֶה שְׁלֹא בְּחַר
בָּהּ וְלֹא טָרַח בְּעוֹלָם הַזֶּה מֵעַרְבֵי שַׁבָּת לֹא יֵאכַל בְּשַׁבָּת, וְעֲלֵיהֶם נֹאמַר "הִנֵּה עֲבָדֵי
יֵאכְלוּ וְאַתֶּם תִּרְעָבוּ" וְגו'.

תְּקִיפָא. עַד דְּעַבְדִּין נּוֹקְבִין וּמְבוּעִין מִתְּחֹת שַׁעְרָא,
וְנִגְדִין מְבוּעִין תְּקִיפִין לְכָל עֵיבַר וְעֵיבַר לְכָל סֶטְר
וּסְטֶר. וּבְגִין דְּהֵנִי שַׁעְרֵי אוֹכְמֵי וַחֲשׁוֹן, כְּתִיב (אִיּוֹב יב)
מִגִּלְגָּה עֲמוּקוֹת מִנִּי חֶשֶׁךְ וַיּוֹצֵא לָאוֹר צִלְמוֹת.

וְתִנָּא, הֵנִי שַׁעְרֵי דְדִיקְנָא תְּקִיפִין (בְּלַחֲדוּי) מִשְׁאֵר
שַׁעְרֵי דְרִישָׁא, מִשׁוּם דְּהֵנִי בְּלַחֲדוּיֵהוּ
מִתְפָּרְשׁוּן וּמִשְׁתַּכְּחוּ, וְאֵינּוּן תְּקִיפִין בְּאוֹרְחֵיֵהוּ. אָמַאי
תְּקִיפִין. אִי תִימָא, מִשׁוּם דְּכֻלְהוּ דִּינָא, לָאוּ הָכִי, דְּהָא
בְּתַקוּנִין אַלִּין אֲשֶׁתַּכְּחוּ רַחֲמֵי (וְדִינָא). וּבְשַׁעְתָּא
דְּנַחֲתִין תְּלִיסֶר מְבוּעֵי נְהָרֵי דְמִשְׁתָּא, אַלִּין כְּלָהוּ רַחֲמֵי.

ספר נפלאות הזוהר

(עו) ערב רב המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם
והנה מה שכתב בתחלת דבריו ואפילו כל אינון דמשתדלי באורייתא כל חסד
דעבדי לגרמיהו וכיו'. עם היות שפשטו מבאר, ובפרט בזמננו זה בעוונותינו הרבים
אשר התורה נעשית קרדם לחתף בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על
מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מקלל ראשי ישיבות, ודיגי סנהדראות,
להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים
מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו
שם. ככתוב בספר הזהר בפרשת בראשית (דף כ"ה:): וְהָאֵלֹהִים לְשׁוֹנוֹ עַל פְּסוּק אֵלֶּה תוֹלְדוֹת
הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, שְׁחַמְשָׁה מֵינִים יֵשׁ בְּעֶרְב רב, וּמִן הַג' מֵינִים, מֵהֶם הוּא הַנִּקְרָא כַת
גְּבוּרִים, דְּעֲלִיֵּהוּ אֲתַמֵּר הֵמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מְעוֹלָם אֲנָשֵׁי הַשָּׁם, וְאֵינּוּן מִסְטֵרָא דְאַלִּין
דְּאֲתַמֵּר בְּהוֹן (בְּרַאשִׁית יא) הִכָּה נִבְנְהָ לְנוּ עֵיר וּמִגְדָּל וְגו'. וְנַעֲשֶׂה לְנוּ שֵׁם כְּכַנְּן כְּתִי
כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת וְשׁוּיִין בְּהוֹן סֵפֶר תוֹרָה וְעֵטְרָה עַל רִישֵׁיהּ, וְלֹא לְשִׁמָּה, אֵלֹא

אֵלָא תֵּאנָא, כָּל הֵנִי שְׁעָרֵי דְדִיקְנָא, כְּלָהוּ תְקִיפִין.
 מָאֵי טַעְמָא. כָּל אֵינוֹן דְרַחְמֵי, בַּעֲיִין לְמַהוּי
 תְקִיפִין. לְאַכְפֵּינָא לְדִינָא. וְכָל אֵינוֹן דְאֵינְהוּ דִינָא, הָא
 תְקִיפִין אֵינוֹן. וּבִין כֶּד וּבִין כֶּד בַּעֲיִין לְמַהוּי תְקִיפִין,
 מִתְרִין סְטְרִין. כֶּד בְּעֵי עֲלָמָא רַחְמִין, רַחְמֵי תְקִיפִין
 וְנִצְחִין עַל דִינָא. וְכֶד בְּעֵי דִינָא, דִינָא תְקִיף, וְנִצְחָא עַל
 רַחְמֵי. וּבְגִין כֶּד בַּעֲיִין לְמַהוּי תְקִיפִין מִתְרִין סְטְרִין,
 דְכֶד בְּעוּ רַחְמֵי, שְׁעָרֵי דְאֵינוֹן בְּרַחְמֵי, קִיַּיְמִין וּמִתְחַזְּיָא
 (ס"א מִתְאַחַדָּא) דִיקְנָא בְּאֵינוֹן שְׁעָרֵי, וְכֹלָא הוּוּ רַחְמֵי.
 וְכֶד בַּעֲיָא דִינָא, אֶתְחַזְּיָא דִיקְנָא בְּאֵינוֹן שְׁעָרֵי, וְכֹלָא
 אֶתְקִיִּים בְּדִיקְנָא.

ספר נפלאות הזוהר

לְמַעַבְד לִזְוֵן וְכוּ'. וְהִנֵּה עַל הַפֶּת הַזֹּאת אָמְרוּ בְּגִמְרָא: כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שְׁלֵא לְשִׁמְהָ
 נַח לוֹ שְׁנֵהֲפִכָה שְׁלִיתוּ עַל פְּנֵיו וְלֹא יָצָא לְאֹוִיר הָעוֹלָם.

(עו) רֵאִינָה שְׁאִין עוֹסְקִין לְשִׁמְהָ

וְאָמְנָם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מֵרְאִים תִּימָה וְעֲנוּהָ בְּאָמְרָם כִּי כָּל עוֹסְקָם בַּתּוֹרָה הוּא
 לְשִׁמְהָ: וְהִנֵּה הַחֶכֶם הַגָּדוֹל הַתָּנָא רַבִּי מְאִיר עָלָיו הַשְּׁלוֹם הַעֵיד עֲלֵיהֶם שְׁלֵא כֶּד הוּא
 בְּאָמְרוּ לְשׁוֹן כְּלָלוֹת כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמְהָ זוֹכֵה לְדְכָרִים הַרְבֵּה וְכוּ' וּמְגַלִּים לוֹ
 רְזִי תּוֹרָה וְנַעֲשֶׂה כְּנֶהֱרָ שְׁאִינוּ פּוֹסֵק וְהוֹלֵךְ וְכַמְעַן הַמַּתְגַּבֵּר מֵאֵלָיו בְּלִתי הַצְּטָרְכוּ
 לְטַרַח וְלַעֲזֵן בָּהּ וְלְהוֹצִיא טְפִין טְפִין שֶׁל מִימֵי הַתּוֹרָה מִן הַסְּלַע, הִנֵּה זֶה יוֹרֵה שְׁאִינוּ

וְכַד אַתְּגַלְיָא דִּיקְנָא קַדִּישָׁא חַוּוּרָא, כָּל הֵנִי וְכָל הֵנִי
מִתְנַהֲרִין וּמִסְתַּחֲיִין, כְּמָאן דְּאַסְתַּחֲי בְּנַהֲרָא
עֲמִיקָא מִמָּה דְהוּה בֵּיה. וְאַתְקַיְימוּ בְּלָהוּ בְּרַחֲמֵי, וְלִית
דִּינָא אֲשַׁתְּכַח, וְכָל הֵנִי תִשְׁעָה כַּד נַהֲרִין פַּחְדָּא, בְּלָהוּ
אַסְתַּחֲיִין בְּרַחֲמֵי.

וּבְגִין כֵּךְ אָמַר מֹשֶׁה זְמַנָּא אַחֲרָא, (במדבר יד) " אַרְךָ
אַפִּים וְרַב חֶסֶד. וְאֵלוּ אָמַת לָא קֶאֱמַר. מִשׁוּם
דְּרָזָא דְמַלְהָ, אֵינּוּן תִּשְׁעָה מְכִילָן דְּנַהֲרִין מַעֲתִיק יוֹמִין
לְזַעִיר אַפִּין. וְכַד אָמַר מֹשֶׁה זְמַנָּא תַנְיִנָּא, תִּשְׁעָה
תַּקּוּנִין אָמַר. וְאֵינְהוּ תַקּוּנֵי דִיקְנָא דְמִשְׁתַּכְּחֵי בְּזַעִיר
אַפִּין, וְנַחֲתִין מַעֲתִיק יוֹמִין וְנַהֲרִין (דף ק"מ ע"ב) בֵּיה.

ספר נפלאות הזוהר

עוסק בתורה לשמה כהלכתה, ומי זה האיש אשר לא יזלו עיניו דמעות בראותו
המשנה הזאת ורואה חסרונו ופחיתותו.

(עח) בגדר שלא לשמה

האמנם אף על פי שלכאורה אפשר לפרש לשון המאמר על אפן זה [הנהגה -
אפשר כונתו על לקנטר כמו שכתב התוספות (פסחים נ:)] אב"ן ח"ן. ובעץ חיים כתב
יד של החסיד בעל יסוד ושרש העבודה גרס אפשר לפרש כו' על עם הארץ ולא
על תלמיד חכם כו']. עם כל זה דבר קשה מאד מאד לומר וכי בשופטני עסקינן
ולא בכללות כל התלמידי חכמים העוסקים בתורה והראיה על זה אמרו דרך כללות:
ואפילו כל אינן דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו עבדי, ואין לומר דמלת

ובגין כך אמת תלייא בעתיקא, והשתא לא אמר
משה ואמת.

תנא, שערי דרישא דזעיר אפיו, בלהו קשישי, תלין
על תלין. ולא שעיעין. דהא חמינא דתלת מוחי
בתלת חללי משתפחין ביה, ונהירין ממוחא סתימאה.
ומשום דמוחא דעתיק יומין, שקיט ושכיך פחמר טב
על דורדייה, שערוי בלהו שעיעין, ומשיחין במשחא
טב. ובגין כך כתיב, (דניאל ז) ראשה פעמר נקא.

והאי דזעיר אפיו, קשישין ולא קשישין. דהא בלהו
תליין ולא מתקמטי, ובגין כך חכמתא נגיד

ספר נפלאות הזוהר

כל היא יתרה ומשבשפתא, שהרי מקרא דורש וכל חסדו כפיץ השדה, שלא נאמר
וחסדו אלא וכל חסדו, לרמוז כי כל התלמידי חכמים העוסקים בתורה הנקראת תורת
חסד על לשונה הם דומים בחסד שהוא אל ציץ השדה משום דלגרמיהו עבדי. אבל
באור לשון הנזכר לעיל יובן ראשיתו מאחריתו באמרו ויראה ואהבה על מנת לקבל
פרס איהי שפחה ותחת שלש רגזה ארץ.

עט) לית יחודא עד דערב רב יתמחון מעלמא

והענין יובן במה שכתב בספר הזוהר בפרשת בראשית (דף כז:). ובגין דא אמר
קודשא בריך הוא לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו דא משנה אתתא
דההוא נער ואיהו שפחה דשכינתא, ואי זכו ישראל איהי עזר לון בגלותא מסטרא
דהתר טהור פשר, ואי לא איהי כנגדו מסטרא דטמא פסול אסור וכו' דלית יחודא
עד דערב רב יתמחון מעלמא. ובגין דא אתקבר משה לבר מארעא קדישא, וקבורתא

וּנְפִיק. אַבְל לָא חֲכַמְתָּא דְחֲכַמְתָּא, דְּאִיהִי שְׂכִיכָא
וּשְׂקִיטָא. דְּהָא תְּנִינָא דְלִית דִּידַע מוֹחִיָּה דְעֵתִיק יוֹמִין,
בְּר אִיהוּ. וְהָא דְכְּתִיב, (אִיּוֹב כח) אֱלֹהִים הֵבִין דְרַפְּהָ
וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ, בְּזַעִיר אֶפְיָן אֲתָמַר. אָמַר רַבִּי
שְׂמַעוֹן, בְּרִיד בְּרִי לְקוּדְשָׁא בְרִיד הוּא, בְּעֵלְמָא דִּין
וּבְעֵלְמָא דְאֲתִי.

תְּקוּנָא תְּנִינָא. נְפִיק שְׁעָרָא, וְסָלִיק מְרִישָׁא דְפּוּמָא,
עַד רִישָׁא אַחְרָא דְפִתְחָא דְפּוּמָא, וְנַחֲת
מִתַּחַת פּוּמָא, עַד רִישָׁא אַחְרָא, נִימִין עַל נִימִין,
בְּתַקּוּנָא שְׁפִיר.

ספר נפלאות הוזהר

דִּילִיָּה אִיהִי מְשֻׁנָּה דְשֻׁלְטָא עַל מְטְרוֹנִיתָא דְאִיהִי קְבֵלָה לְמִשָּׁה, וּמִלְכָּא וּמְטְרוֹנִיתָא
מִתְפָּרְשָׁא מִבְּעֵלָה, וּבְגִין דָּא פִתַּח שְׁלֹש רְגָזָה אַרְגָּן פִּתַּח עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ דָּא עֲבָדָא
וְדִיעָא, וְשִׁפְחָה דָּא מְשֻׁנָּה, וְנִבְל כִּי יִשְׁבַּע לְחֶם דָּא עֵרֵב רַב.

פ) פִּשְׁט מְלִשׁוֹן פִּשְׁטִיתִי אֶת בְּתַנְתִּי, שְׁהוּא בְּחִינַת הַמְּלָבוּשִׁים הַחִיצוֹנִי
הֵנָּה מְבֹאָר כִּי תוֹרְתַנּוּ הַקְּדוּשָׁה כְּלוּלָה וְנִמְצְאָת בְּכָל אַרְבַּע עוֹלָמוֹת אֲבִי"ע
[אַצִּילוֹת בְּרִיאָ"ה יְצִיר"ה עֲשִׂי"ה] וּבְהִיוֹתָהּ בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת אֲזַ נִקְרָאָה קְבֵלָה, כִּי
שָׁם הִיא מְפֻשְׁטָת מִכָּל הַלְבוּשִׁים הַנִּקְרָא פִּשְׁט מְלִשׁוֹן פִּשְׁטִיתִי אֶת בְּתַנְתִּי, שְׁהוּא בְּחִינַת
הַמְּלָבוּשִׁים הַחִיצוֹנִי, שְׁהוּא עַל גְּבִי עוֹר אָדָם הַמִּתְפַּשֵּׁט מֵעֲלָיו לַפְּעָמִים, וְזֶהוּ עֵקֶר
מֵלֶת פִּשְׁט.

קוים רבי אבא. קם רבי אבא, פתח ואמר, כד תקונא
 דדיקנא דא מתתקן בתקונא דמלכא,
 (ס"א בתיקוני מלכין) (ס"א כד תקונא דא מתתקן בדיקנא
 דמלכא אתחזי) כגבר תקיף שפיר למחזי, רב ושליט,
 הדא הוא דכתיב, (תהלים קמז) גדול אדונינו ורב כח.
 וכד אתבסם בתקונא דיקנא יקרא קדישא, וישגח
 ביה, אקרי בנהירו דיליה, אל רחום וגו'. והאי תקונא
 תנינא אתתקן, כד נהיר בנהירו דעתיק יומין, אקרי
 רב חסד. וכד מסתפלי דא בדא, אתקרי בתקונא
 אחרא ואמת. דהא נהירו אנפיה. (ס"א דא נהירו
 דאנפין).

ספר נפלאות הזוהר

פא דברי הזוהר על השלטון של הערב רב והמצב באחרית הימים, ולגבי מה שקורה
 בתקופה האחרונה וכו':

הגה לשון הזוהר הקדוש ברעיא מהימנא (במדבר דף קכ"ד ואילף), עם פרגום עקרי
 הדברים:

...כגוונא דא בישראל: כד אינון מחללין אורייתא קודשא בריך הוא ייעול לון
 בגלותא דבני עשו ובני ישמעאל, תחות שעבודא דלהון, דדרגייהו "כלב" ו"נחש",
 ואתדנו תמן, ובהון יתבררו ויתלבנו ויצורפו כצורף הכסף וכבחון הזהב, הדא הוא
 דכתיב (זכריה יג) "וצרפתים כצורף את הכסף, ובחנתים כבחון את הזהב", עד דיתקיים
 בהו (ישעיה א) "אם יהיו חטאיכם כשנים, כשלג ילבינו".

וְתַאנְיָא, נוּשָׂא עֲוֹן אַתְקַרֵי דְּא תְקוּנָא תְנִינָא, כְּגוּוּנָא
דְּעַתִּיקָא קְדִישָׁא. אֲבָל מְשֻׁם הֵהוּא אֹרְחָא
דְּנַפִּיק, בְּתְקוּנָא תְלִיתָא תְּחוּת תְּרִין נוֹקְבִין דְּחוּטְמָא,
וְשַׁעֲרִין תְּקִיפִין זְעִירִין מְלִיזִין לְהֵהוּא אֹרְחָא, לֹא
אַתְקְרוּן הָבָא נוּשָׂא עֲוֹן וְעוֹבֵר עַל פְּשָׁע, וְאַתְקִימוּ
בְּאַתְרַּא אַחְרָא.

וְתַנִּינָא, תְּלַת מְאָה וְשִׁבְעִין וְחֲמִשׁ חֲסָדִים, כְּלִילִין
בְּחֶסֶד דְּעַתִּיק יוֹמִין, וְכִלְהוּ אַקְרוּן חֲסָדֵי
קְדָמָא, דְּכְתִיב, (תְּחִלִּים פֹּט) אִיֵּה חֲסָדֵיךְ הֲרֵאשׁוּנִים,
וְכִלְהוּ כְּלִילִין בְּחֶסֶד דְּעַתִּיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְּכִלְא,
וְחֶסֶד דְּזַעִיר אֶפֶיִן אַקְרִי חֶסֶד עוֹלָם.

ספר נפלאות הזוהר

[כְּשִׁישְׁרָאֵל זְפֵרוּ אֵת חֲקֵי הַתּוֹרָה, הַקֶּבֶ"ה יַכְנִיס אוֹתָם לְצַעַר תַּחַת יְדֵיהֶם שֶׁל
הַמַּסְלָמִים וְהַנּוֹצְרִים, וְהַעֲרֵב רַב, כְּדֵי לְכַרֵּר וּלְלַבֵּן אוֹתָם]

...וואילנא דטוב רוע דאיהו איסור והיתר טומאה וטהרה לא שלטא על ישראל
יתיר, דהא פרנסה דילן לא ליהוי אלא מסטרא דאילנא דחיי, דלית תמן לא קשיא
מסטרא דרע ולא מחלוקת מרוח הטומאה, דכתיב (זכריה יג) "ואת רוח הטומאה אעביר
מן הארץ", דלא יתפרנסון ת"ח מעמי הארץ אלא מסטרא דטוב, דאכלין טהרה כשר
היתר, ולא מערב רב דאכלין טומאה פסול איסור, דאינון מסאבין דמסאבין גרמייהו
בנשג"ז, בגין דאינון בנוי דלילית דאיהי נשג"ז חזרין לשרשיהו, ועלייהו אתמר (ישעיה
יד) "כי משורש נחש יצא צפע".

וּבְסִפְרָא דְצִנְיֵוֹתָא, קָרִי בֵיהּ לְחֶסֶד קַדְמָאָה דְעֵתִיק
 יוֹמִין רַב חֶסֶד. וּבְזֵעִיר אֲפִין, חֶסֶד סְתָם.
 וּבְגִין כְּדָ פְתִיב הָכָא, (שמות לד) וְרַב חֶסֶד. וּכְתִיב, (שמות
 לד) נוֹצַר חֶסֶד לְאֱלֹפִים סְתָם. וְאוֹקִימָנָא, הָאִי רַב חֶסֶד,
 מִטָּה פְלִפִי חֶסֶד, לְנִהְרָא לֵיהּ, וְלֹאֲדֻלְקָא בּוֹצִינִי.

דְתַנָּא הָאִי אוֹרְחָא דְנְחִית תְּחוֹת תְּרִין נוֹקְבִין
 דְחוּטְמָא, וְשִׁעְרִין זְעִירִין מְלִיִין לְהֵהוּא אֲרַחָא,
 לֹא אֶקְרִי הֵהוּא אֲרַחָא עוֹבֵר עַל פְּשַׁע, דְלִית אֲתֵר
 לְאֶעְבְּרָא לֵיהּ בְתַרִי גּוֹנִי. חַד מְשׁוּם שְׁעִרִי דְאִשְׁתַּכַּח
 בְּהֵהוּא אֲרַחָא, הוּא אֲתֵר קִשְׂיָא לְאֶעְבְּרָא. וְחַד, מְשׁוּם
 דְנְחִית אֶעְבְּרָא דְהֵהוּא אוֹרְחָא עַד רִישָׁא דְפּוּמָא, וְלֹא
 יִתִיר.

ספר נפלאות הזוהר

[לקראת הגאולה תלמידי החכמים לא יקבלו יותר את פרנסתם מהערב רב, הנרמז
 בעץ הדעת טוב ורע ובטמאה, אלא הפרנסה שלהם תגיע מ"עץ החיים". מסביר הזוהר
 שהפרנסה שלהם תגיע מאנשים יראי שמים האוכלים פֶּשֶׁר וְהִתֵּר, ולא מהעֶרֶב רַב
 שאוכלים טרפות וטמאות, ומטמאים את עצמם במשכבים אסורים.]

...ורשעים בחשך ידמו אינן ערב רב ובג"ד אמר נביאה עליהו (יחזקאל יג) ואל
 אדמת ישראל לא יבאו.

[אבל הערב רב הזה יקבל את הענש הזה, ותתקיים בו הנבואה הקשה "ואל אדמת
 ישראל לא יבאו" (במקום אחר הפסוק הזה מפרש כענש שלא יזכו לגאולה)

וְעַל דָּא כְּתִיב, (שיר השירים ה) שְׁפֹתוֹתַי שׁוֹשָׁנִים,
 סוּמְקִין פְּוֹרְדָא, נוֹטְפוֹת מוֹר עוֹבֵר, סוּמְקָא
 תְּקִיף, וְהָאִי אֹרְחָא דְהֶכָא, בְּתָרִי גְוֹנִי לֹא (ס"א) בְּתָרִי
 גְוֹנִי אַגְזִים וְלֹא) אֲתַבְּסָם. מִכָּאן מָאן דְּבָעֵי לְאַגְזֵמָא,
 תְּרִי זְמַנֵי בְטֵשׁ בִּידֵיהּ בְּהָאִי אֹרְחָא.

תְּקוּנָא רְבִיעָא נְפִיק שְׁעָרָא, וְאֲתַתְּקוּן, וְסֻלְיָק וְחָפִי
 בְּעֵלְעוּי, בְּתַקְרוּבְתָא דְבוּסְמָא. הָאִי תְּקוּנָא
 יָאָה וְשְׁפִירָא, לְאֲתַתְּזִיא הוּד וְהֶדְר הוּא (ס"א) הוּד
 עֵלְאָה). וְתַנְיָא, הוּד עֵלְאָה, נְפִיק וְאֲתַעְטֵר וְנַגִּיד
 לְאֲתַתְּחַדָא (ס"א) לְיָאָה דְעֵלְעִין) בְּעֵלְעוּי, וְאֲתַקְרִי הוּד
 זְקוּ. וּמַהֲאִי הוּד וְהֶדְר, תְּלִיין אֵלִין לְבוּשֵׁי, דְאֲתַלְבֵּשׁ

ספר נפלאות הוזהר

...א"ל רעיא מהימנא: באומאה עלך בשמא ד-ד' לא תאחר בכל יכולתך דהא
 אנא בצערא סגי, (שמות ב) ויפן כה וכה וירא כי אין איש עוזר לי לאפקא לי מהאי
 צערא בהאי קבורה דאתמר עלי (ישעיה נג) ויתן את רשעים קברו ולא אשתמודען בי
 ואני חשיב בעינייהו בין ערב רב רשיעייא ככלב מת דסרח בינייהו דחכמת סופרים
 תסרח בינייהו בכל קרתא וקרתא ובכל אתר דישראל מפוזרין בינייהו בין מלכוון
 ואתהדרו אינון ערב רב רעין על ישראל עאנא דקודשא בריך הוא דאתמר בהו
 (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם ולית לון יכולת למעבד טיבו עם ת"ח,
 ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו ומחרימין ערב רב בינייהו
 ולא יהבין לון באתרין סגיאין אלא דבר קצוב דלא יהא תקומה לנפילו דלהון ואפילו
 חיי שעה.

בהו, ואיננו פורפירא יקירא דמלכא. דכתבי, (תהלים קד)
 הוד והדר לבשת, תקונין דאתלבש בהו, ואתתקון
 בהאי דיוקנא דאדם, יתיר מפל דיוקנין.

ותאנא (דף קמ"א ע"א) האי הוד, כד אתנהר בנהירו
 דדיקנא עלאה, (נ"א דא) ואתפשט בשאר
 תקונין נהירין. האי הוא נושא עון מהאי גיסא, ועובר
 על פשע מהאי גיסא. ובגין כך, (שיר השירים ה) לחייו
 כתיב. ובצניעותא דספרא אקרי, הוד והדר ותפארת.
 דהא תפארת הוא עובר על פשע, שנאמר (משלי יט)
 ותפארתו עבור על פשע. אבל האי תפארת לא
 אוקימנא, אלא בתקונא תשיעאה, כמה דאת אמר

ספר נפלאות הוזהר

[משנה רבינו - רעיא מהימנא - מדבר כביכול עם אליהו הנביא, אודות עצמו
 כביכול (שְׁתָּרַי גואל ראשון, הוא גם גואל אחרון), בתקופת אחרית הַיָּמִים, ואומר לו בְּעָרְךָ כָּךְ:
 אני משביע אותך שלא תתעבב (בבשורת הגאולה), כי אני נמצא בצער גדול! ואין מי
 שעוזר לי לצאת מהצער הזה. ואני נחשב בעיניהם של הערב רב כְּכֶלֶב מַת, משום
 שאַצְלָם הַתְּקִיָּים "חכמת סופרים תסרח" (גועל ובזו לתורה ולמדינה), בכל מקום ומקום
 בישראל, וחזרו הערב רב ונעשו מנהיגים של ישראל, צאנו של הקב"ה, ואין לערב
 רב יכלת לעשות טוב עם תלמידי חכמים, ואנשי חיל ויראי חטא עוברים מעיר לעיר
 (לבקש תרומות), ולא יחוננו, (ואין כמעט מי שיתן), ומחרימים להם הערב רב, ולא נוהגים להם
 אלא תקציבים" (דבר קצוב - בלשון הוזהר) מדלדלים, וזה מכון מלמעלה כדי שלא תהיה
 לערב רב תקומה בנפילתם]

וּתְפַאֲרַת בַּחֹרִים כְּהֵם. וְתַמְּן אַקְרִי תְּפַאֲרַת. וְכַד
אֶתְתְּקַל (ס"א אֶסְתַּפֵּל), בְּמַתְקְלָא חַד סְלִקִּין. אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, יֵאוֹת אַנְתָּ רַבִּי אַבָּא, לְאַתְבְּרָכָא מֵעַתִּיקָא
קַדִּישָׁא, דְּכָל בְּרַכָּאן נִפְקִין מִנֵּיהּ.

תְּקוּנָא חֲמִישָׁא. פְּסִיק שִׁיעְרָא, וְאַתְחִזּוּן תְּרִין
תְּפוּחִין מִפְּאֵן וּמִפְּאֵן, סוּמְקוֹן כְּהֵאִי וְרָדָא
סוּמְקָא. וּמַתְלַהֲטוּן בְּמֵאֲתוֹן וְשִׁבְעִין עֲלָמִין, הֵנִי תְּרִי
תְּפוּחִין, כַּד נְהָרִין (מִתְרִין סְטָרִין) מְנַהֲרוּן דְּתְרִין
תְּפוּחִין קַדִּישִׁין עֲלָאִין דְּעַתִּיקָא, אֶתְמַשְׁדָּ סוּמְקָא,
וְאַתִּי חִיּוּרָא. כְּהֵאִי כְּתִיב, (במדבר ו) יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלַיָּךְ
וַיִּחַנְדָּ. דְּכַד נְהָרִין מִתְבְּרַךְ עֲלָמָא. וּבִשְׁעַתָּא דְּאַתְעַבְדוּ

ספר נפלאות הוזהר

וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדוחקא ביגונא חשיבין ככלבים (איכה
ד) בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות, דלא אשכחו
אכסניא ביניהו.

ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוה בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל. גזלנין!
מארי שוחד! דאינון דינין רישי עמא (בראשית ו) "כי מלאה הארץ חמס מפניהם"
עלייהו אתמר (איכה ה) "היו צריה לראש".

וְכָל הַחֲכָמִים וְאַנְשֵׁי הַחַיִל וְיִרְאֵי הַחַטָּא בְּצַעַר, בְּדַחַק וּבְיַגּוֹן, וְהֵם נְחֻשְׁבִּים
כְּכֻלָּבִים, וּמַתְקִים בְּהֵם הַפְּסוּק בְּאִיכָה "בְּנִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפִז אִיכָה נְחֻשְׁבוּ לְנַבְלֵי חֶרֶשׁ
בְּרֵאשׁ כָּל חוּצוֹת", וְהֵם לֹא מוֹצְאִים מְנוּחַ. וְאֵלּוּ הָעֶרְב רַב הֵם עֲשִׂירִים, בְּשִׁלּוּהּ,

סוּמְקָא, כְּתִיב יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלַיָּךְ, כְּלוּמַר יִסְתַּלַּק. וְלֹא
יִשְׁתַּפַּח רוּגְזָא בְּעֵלְמָא. תַּאנָּא, כְּלִהוּן נְהוּרִין דְּאִתְנַהְרוּן
מֵעֵתִיקָא קֹדֵישָׁא, אִתְקִרוּן חֲסֵדֵי קִדְמָאִי. וּבְגִין אֵינּוּן,
נְהָרִין כֹּל אֵינּוּן חֲסֵדֵי עוֹלָם.

תְּקוּנָא שְׁתִּיתָאָה. נִפִּיק שְׁעָרָא, כְּחַד חוּטָא דְשְׁעָרֵי
בְּסַחְרֵינִיה דְּדִיקְנָא. (ס"א) וְתִלְיִין עַד רִישָׁא
דְּמַעוּי וְלֹא נְחִית עַד טְבוּרָא, תְּנָא תְּקוּנָא דָּא הוּא
דְּאִקְרִי) פְּאֵת הַזְּקוֹן וְאִיהוּ חַד מִחֲמֵשׁ פְּאִין, דְּתִלְיִין
בְּחֶסֶד (וּבְרַחֲמֵי), וְלֹא אֲבַעֵי לְחַבְלָא הַאִי חֶסֶד, כְּמָה
דְּאִתְמַר. וּבְגִין כֵּן, (וּיִקְרָא יט) לֹא תִשְׁחִית אֶת פְּאֵת זְקֻנְךָ
כְּתִיב.

ספר נפלאות הזוהר

בְּשִׁמְחָה, כְּלִי צַעַר וְיָגוֹן בְּכֻלָּל. הֵם גְּזֻלָּנִים! לֹקְחֵי שַׁחַד! וְהֵם אֵלוּ הַשּׁוֹפְטִים וְרֵאשֵׁי
הָעָם, "כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ חֶמְסִים מִפְּנֵיהֶם", וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר בְּאִיכָּה "הֵיוּ צָרִיָּה לְרֵאשֵׁי".
וְכֹל זֶה כְּבַר הַתְּקִים, אֲנַחְנוּ הָרִי חַיִּים אֶת זֶה (עֵינִן בְּאִרְיִכוֹת בְּסִפְרֵי הָעֶרֶב רַב י"ז
חֻלְקִים) - וְרָאָה בְּאִרְיִכוֹת בְּהַקְדַּמְתּוֹ שֶׁל רַבֵּינוּ חַיִּים וּויטאַל, בְּסִפְרֵי "הַזְּוֹהַר וְהָעֶרֶב
רַב"

וּבְכֻכּוֹת לִימוּד הַזְּוֹהַר הַקְּדוּשׁ כְּכֹל יוֹם וְיוֹם, נִנְצַח אֶת הָעֶרֶב רַב, וְנִזְכָּה לְטַהַר
לְבַבְנוּ לְעַבֵּד לְיוֹצְרֵנוּ כְּכֹל כַּחֲנוּ וּבְכֹל נִפְשָׁנוּ וּבְכֹל מַאֲדָנוּ, וְהַתְּקִים הַבְּטַחַת הָרַעֲיָא
מִהִמְנָא "בְּהַאִי סִפְרֵי הַזְּוֹהַר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהְרָה
בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה. דְּלֹא תִלְיִין שְׁעָרָא עַל פּוּמָא, וּפּוּמָא
 אֲתַפְּנִי מִכָּל סְטְרוּי, וַיִּתְּבִין שְׁעָרִין בְּתַקּוּנָא
 סְחֹר סְחֹר לִיה. קוּם רַבִּי יְהוּדָה. קָם רַבִּי יְהוּדָה,
 פִּתַּח וְאָמַר, (דניאל ד) בְּגִזְרַת עִירִין פִּתְגָמָא. כְּמָה אֲלֶף
 רַבָּן מִתְנַשֵּׁן (ס"א מִתִּישְׁבֹּן) וּמִתְקַיָּמֵן בְּהַאי פּוּמָא,
 וְתִלְיִין מַגִּיחַ, וְכִלְהוֹן אֲקָרוּן פָּה. הֲדָא הוּא דְכַתִּיב,
 (תהלים לג) וּבְרוּחַ פִּיּו כָּל צְבָאָם. וּמַהֲהוּא רוּחָא דְנַפְיָק
 מִפּוּמָא, מִתְלַבְּשָׁן.

כָּל אֵינוֹן דְּלִבְרַ, תִּלְיִין מַהֲאֵי פּוּמָא. וּמַהֲאֵי פּוּמָא
 (ס"א רוּחָא) כִּד אֲתַפְּשֵׁט הַאי רוּחָא, מִתְלַבְּשָׁן בִּיה
 כְּמָה נְבִיאֵי מְהִימְנָא, וְכִלְהוּ פָּה יִי אֲתַקְרוּן. וּבִאתָר

ספר מאורות הזהר

הקדמה

שְׁמַחוּ הַחֲסִידִים וַיְגִילוּ הַלּוֹמְדִים, בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ וּבְזִכּוֹת רַבָּן שְׁמַעוֹן בַּר
 יוֹחָאי הָרִינוּ נוֹתְנִים לְפָנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרַכָּה הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "מֵאוֹרוֹת הַזֹּהַר", קִבְּץ גָּדוֹל
 מִתְלֻמוֹד בְּכַלִּי יְרוּשָׁלַיִם, מְדַרְשִׁים, זֶהר הַקְּדוֹשׁ, תְּקוּנִים, רֵאשׁוּנִים וְאַחֲרוֹנִים, סִפְרֵי
 בְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ וְתִלְמִידָיו, סִפְרֵי מוֹסֵר, כְּלָלִים יְסוּדָיִים וְעִקְרָיִים בְּעֶזְנָן לְמוֹד
 הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים, וּבְהַשְׁלָמוֹת שׁוֹנוֹת.

א. בְּהַתְחַלַּת גְּשֻׁתָנוּ לְמִלְאֲכַת הַקְּדוֹשׁ שֶׁל "מֵאוֹרוֹת הַזֹּהַר", יִעָרַב לְפָנֵינוּ לְפִתּוּחַ
 הַפְּתִיחָה וְהַהֲתַחֲלָה בְּשָׁנֵי מֵאֲמָרֵי חו"ל אֱלוּ בְּנִגְלוֹת.

דְרוּחָא נְפִיק, לֹא אֶתְעַרְבָא מְלָה אַחְרָא וְכִלְהוּ (פִּיּוֹת)
מְחַפְּאן לְאַתְלַבְּשָׂא בְּהֵוּא רִיחָא דְנְפִיק. וְהֵאִי תְקוּנָא
שְׁלִיטָא עַל בְּלָהוּ שִׁיתָא. מְשׁוּם דְהֵבָא מִתְקַיְיֵמֵן בְּלָהוּ
וּמִתְאַחַדֵּן. וּבְגִינֵי כֵּךְ שְׁעָרוּהֵי שְׁקִילִין סוּחְרֵינֵיה דְפּוּמָא.
וְאַתְפְּנֵי מִכָּל סְטְרוֹי, וְהֵאִי תְקוּנָא שְׁלִיטָא עַל בְּלָהוּ
מְשׁוּם דְהֵבָא מִתְקַיְיֵמֵן בְּלָהוּ וּמִתְאַחַדֵּן. אָמַר רַבִּי
שְׂמַעוֹן, בְּרִיד אַנְתָּ לְעִתִּיקָא קוֹדִישָׁא.

תְקוּנָא תְּמִינָא דְנַחְתִּין שְׁעָרֵי בְתָחוֹת דִּיקְנָא, מְחַפְּיִין
קַדְלָא דְלֹא אֶתְחִזִּי. דְתַנְיָא, אִין לְמַעְלָה לֹא
עָרְף וְלֹא עָפוּי, וּבְזִמְנָא דְאַגַּח (ס"א דְנִצְח) קָרְבִי אֶתְחִזִּי.
מְשׁוּם לְאַחְזָאָה גְבוּרְתָא. דְהֵא תְנִינֵן, אֶלְף עֲלִמִין

ספר מאורות הוהר

ב. בַּמִּסְכָּת שִׁבְתָּ (דף קל"ה ע"ב) אֵיתָא: ת"ר שֶׁתְּבַטֵּל צוּרְתָן וְכוּ' אֵלָא שְׁלֹא תִמְצָא
הֶלְכָה בְרוּרָה בְּמִקּוּם אֶחָד. וְזוֹה שְׁאַמְרוּ רַבּוּתֵינוּ בְּיַבְנָה עֲתִידָה תוֹרָה שֶׁתִּשְׁתַּכַּח
מִיִּשְׂרָאֵל, דְהַכּוֹנֵה שְׁבִסוּף הַקֶּץ גְלוּת עַל יִשְׂרָאֵל וְהֵם מְפָזְרִים וּמְפָרְדִים בְּכָל הָעוֹלָם,
כִּף לֹא תִמְצָא הַתוֹרָה רַק מְפָזֵר וּמְפָרֵד וְלֹא תִמְצָא הֶלְכָה בְרוּרָה בְּמִקּוּם אֶחָד כְּמוֹ
שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל וְכוּ' יַעֲזֵן שָׁם.

ז. הַמּוֹרֵם מִדְּבָרָיו שְׁאוּרֵיתָא וְיִשְׂרָאֵל הֵמָּה אַחֻדִים וְדְבוּקִים וְכָל מַה שְׁאַרְע לְזוֹה
אַרְע לְזוֹה, וְהוֹלְכִים כְּאַחַד בְּגִלְגוּלֵיהֶם וּבִסְבָּתָם כְּשֶׁנִּכְנְסוּ רַבּוּתֵינוּ לְכָרֶם בְּיַבְנָה אָמְרוּ
עֲתִידָה תוֹרָה שֶׁתִּשְׁתַּכַּח מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁנֵאמַר הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם ד' וְהַשְּׁלַחְתִּי רָעַב
בְּאַרְץ לֹא רָעַב לְלֶחֶם וְלֹא צָמָא לְמַיִם כִּי אִם לְשִׁמְעַ אֶת דְּבָרֵי ד', וְכִתִּיב וְנָעוּ מִיָּם

אתאחדן מניה, הָדא הוא דְכְתִיב, (שיר השירים ד) אֶלֶף
הַמָּגֶן תִּלְוִי עָלָיו כֹּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים. וְאֶלֶף הַמָּגֶן רָזָא
הוא. בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא, כֹּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים דָּאתוּ
מִסְטֵר גְּבוּרָה חַד, מֵאִינוּן גְּבוּרָאן.

תְּקוּנָא תְּשִׁיעָאָה. דָּאתְמַשְׁכֹּן (ס"א דְּמִתְחַבְּרוֹן) שְׁעָרֵי
בְּשִׁקוּלָא מְלִיא, עִם אִינוּן שְׁעָרֵי דְתַלְיִין,
בְּלָהוּ בְּשִׁקוּלָא שְׁפִיר, כְּחַד גִּיבַר תְּקוּת, מְאָרֵי נְצַחון
קְרַבִּיא. מִשׁוּם דְּכְלָהוּ שְׁעָרֵי אֶתְמַשְׁכֹּן בְּתֵר אִינוּן
דְּתַלְיִין. וּכְלָלָא דְכְלָהוּ בְּאִינוּן דְּתַלְיִין. וְכָלָא אֶתְמַשְׁכֵּה,
(חסר כאן) וְעַל דָּא כְּתִיב, (משלי ב) תִּפְאֶרֶת בַּחוּרִים כְּחֶם.
(וְנִרְאָה עַל הַיָּם כְּבַחוּר טוֹב הָדָא הוּא דְכְתִיב) כְּתִיב

ספר מאורות הנהר

עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר ד' ולא ימצאו, דבר ד' זו הלכה,
דבר ד' זו הקץ, דבר ד' זו נבואה וכו'.

ג. תנאי רבי שמעון בן יוחאי אומר חס ושלום שתשתכח תורה מן ישראל שנגאמר
פי לא תשכח מפי ורעו, אלא מה אני מקים ישוטטו לבקש את דבר ד' ולא ימצאו,
שלא ימצאו הלכה ברורה ומשנה ברורה במקום אחד.

ד. ובירושלמי (פרק י' דמסכת סנהדרין הלכה ב') איתא: רבי יעקב בר אבאי בשם רבי
אחא מיייתי לה מן הדא (ישעיה ת, יז) "וחכיתי לד" המסתיר פניו מבית יעקב וקנייתי
לו", אין לה שעה קשה בעולם מאותה שעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה

(שיר השירים ה) **בַּחֹר כְּאֲרִיזִים, כְּגִיבֵר עֶבֶד גְּבוּרָאן, וְדָא
הוּא תַּפְאֲרַת, הִילָא וּגְבוּרַתָּא וְרַחֲמֵי.**

**תַּנְא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן כָּל הַגֵּי תְּקוּנִין, וְכָל הַגֵּי מַלְיוֹן,
בְּעֵינָא לְגַלְאָה לְמֵאֲרִיהוֹן דְּאֲתַקְלוּ בְּמִתְקָלָא,
וְלֹא לְאֵינוֹן דְּלֹא עָאלוּ (ג"א דְּעָאלוּ וְלֹא נִפְקוּ) אֲלֵא
לְאֵלִין דְּעָאלוּ וְנִפְקוּ, דְּכָל מָאן דְּעֵייל וְלֹא נִפִּיק, טַב
לִיה דְּלֹא אֲבֵרִי.**

**כְּלָלָא דְּכָל מַלְיוֹן, עֵתִיקָא דְּעֵתִיקוֹן, וְזַעִיר אֲפִין, כְּלָא
חַד. כְּלָא הָוָה. כְּלָא הָוִי. כְּלָא יְהֵא. לֹא יִשְׁתַּנִּי.
וְלֹא מִשְׁתַּנִּי. וְלֹא שְׁנָא. אֲתַתְּקוֹן בְּתַקּוּנִין אֵלִין.
אֲשַׁתְּלִים דְּיוֹקְנָא דְּכֻלִּיל כָּל דְּיוֹקְנִין. דְּיוֹקְנָא דְּכֻלִּיל**

ספר מאורות הוהר

וְאֲנִכִּי הִסְתַּר אֶסְתִּיר פְּנֵי בְּיוֹם הַהוּא, מֵאוֹתָהּ הַשְּׁעָה וְקִוִּיתִי לוֹ מָה שְׁאָמַר לוֹ בְּסִינֵי
כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֶרְעוֹ.

ה. יֵשׁ לְדַקְדַּק בְּעַת שְׂרַבּוּתֵינוּ בְּיַבְנָה דְּאַגּוּ עַל יָמִים הַבָּאִים שְׁתִּשְׁתַּכַּח תּוֹרָה
מִיִּשְׂרָאֵל וְהִבִּיאוּ הַפְּסוּק שֶׁל נְבִיאִים שֶׁהִפְנָה שְׁלֹא יִמְצְאוּ דְּבַר ד', הוּא דְּבַר הַלְכָה,
לְמָה הַזְכִּירוּ גַם כֵּן שְׂדֵבֵר ד' הוּא הַקֶּץ וְהַנְּבוּאָה בְּמָה שְׁלֹא עֲסָקוּ בּוֹ כְּעַתָּה? עוֹד קֶשֶׁה
שְׂרַבְבִּי שְׁלֹא רָצָה לְפָרֵשׁ הַפְּסוּק כְּפִשׁוּטוֹ עַל שְׂכַחַת תּוֹרָה חֵס וְשְׁלוֹם, וְדָרַשׁ הַפְּסוּק
שְׁלֹא יִמְצְאוּ הַלְכָה בְּרוּרָה, הֵלֵא הִנֵּה יְכוּל לְדָרַשׁ כְּדָרְשׁת רַבּוּתֵינוּ שְׂדֵבֵר ד' הוּא הַקֶּץ,
וְעוֹד שְׁאֵפְלוּ לְדָרְשׁת רַבְבִּי עוֹד נִשְׂאָר לָנוּ חֶסְרוֹן הַדּוּמָה לְשַׁכַּחַת תּוֹרָה, בְּמָה שְׁלֹא
נִמְצָא הַהֲלָכָה בְּרוּרָה, רַק תְּהִיבָה סְפּוּנָה וְנִגְנֹזָה מְעִינֵי מְבַקְשֵׁיהּ. וְגַם דְּבַרֵּי הַיְרוּשְׁלָמִי

כָּל שְׂמֵהּוֹן. דְּיוֹקְנָא (דף קמ"א ע"ב) דְּאִתְחַזֵּי בְּגוֹנוֹי כְּהַאי
דְּיוֹקְנָא (נ"א בְּגוֹוִיָּה כָּל דְּיוֹקְנִין) לָאוּ הַאי דְּיוֹקְנָא הוּוּ,
אַלְא כְּעִין הַאי דְּיוֹקְנָא.

כַּד אִתְחַבְּרוּ עֵטְרִין וְכַתְרִין, כְּדִין הוּוּ אֲשִׁלְמוּתָא
דְּכָלָא. בְּגִין, דְּדְּיוֹקְנָא דְּאָדָם, הוּוּ דְּיוֹקְנָא דְּעֵלְאִין
וְתַתְּאִין דְּאִתְכְּלָלוּ בֵּיהּ. וּבְגִין דְּהַאי דְּיוֹקְנָא כְּלִיל עֵלְאִין
וְתַתְּאִין, אִתְקִין עֲתִיקָא קַדִּישָׁא תְּקוּנִין, וְתְּקוּנָא דְּזִיעִיר
אַפִּין, בְּהַאי דְּיוֹקְנָא וְתְּקוּנָא.

וְאִי תִימָא מַה בֵּין הַאי לְהַאי. כְּלָא הוּוּ בְּמַתְקָלָא
חָדָא, אֲבָל מִכְּפֵאן (נ"א מִנֵּן) אִתְפְּרִשֵׁן אֲרַחוּי.
(נ"א אִתְפְּשִׁטֵּן רַחֲמֵי) וּמִכְּפֵאן (נ"א וּמִנֵּן) אֲשִׁתְּכַח דִּינָא.

ספר מאורות הוהר

צְרִיף לְהַבִּין שְׂמֵבִיא הַפְּסוּק שֶׁל הַסֵּתֶרֶת פְּנִים, וְחִפְיִיתִי לְד' וְגו', שֶׁהוּוּ הַשְּׁעָה הַיּוֹתֵר
קָשָׁה בְּעוֹלָם, וְתִקְוֶתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּפִסּוּק כִּי לֹא תִשְׁכַּח וְגו'.

ו. הִנֵּה גְאוֹן עֲזוֹנו הַמְּהַר"ל מִפְּרָאג וְצ"ל בְּסִפְרוֹ תְּפָאֶרֶת יִשְׂרָאֵל (פְּרָק נ"ו) מְסַבֵּיר
בְּתוֹף דְּבָרָיו אֵת הַמֵּאמֵר חו"ל דְּמִסְכַּת שְׁבַת הַנִּז"ל, לְפִי דְרָכּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ - שְׁיֵשׁ לְשֹׁאֵל,
לְמַה לֹא הִגִּיעַ אֶל הַתּוֹרָה שֶׁהִיא נִצְחִית מִהָרְאוּי אֶל הַנִּצְחִית, כִּי הִדְבָּר שֶׁהוּוּ נִצְחִי
עוֹמֵד קַיִם בְּלִי שׁוּם שְׁנוּי, וְכַעַת אֵין הַדוֹר הַזֶּה יוֹדְעֵי תּוֹרָה כְּמוֹ שֶׁהָיוּ הַדוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים
וְכֵאלּוֹ נִשְׁתַּפְּחָה מִיִּשְׂרָאֵל, וְזוֹ הִיא מִכָּה מְפִלְאָת, וְכַתּוּב, כִּי כַּאֲשֶׁר הִזָּה הַתּוֹרָה עִם
יִשְׂרָאֵל, הִזָּה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עִמָּהֶם, וּלְפִיכֵף מִזֵּד אַחַר נְתִינַת הַתּוֹרָה אָמַר הַכּוֹתֹב וְעָשׂוּ
לִי מִקֶּדֶשׁ וְשִׁכְנֵתִי בְּתוֹכְכֶם" וְכו', וְזֶה מוֹרָה כִּי הַקְּשׁוּר בְּתוֹרָה קְשׁוּר בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְהַתּוֹרָה

ומסַטְרָא דִילָן הוּוּ שְׁנַיִן דָּא מִן דָּא. וְרַזִין אֱלִין לָא
אֲתַמְסְרוּ, בַר לְמַחְצְדֵי חֲקֵלָא קִדְיִשָּׁא. וּכְתִיב (תהלים
כה) סוּד יִי לִירָאוּ.

כְּתִיב (בראשית ב) וַיִּצַר יְיָ אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם, בַּתְּרֵי
יִוֲדִי"ן. אֲשֵׁלִים תִּקְוֵנָא גּוּ תִקְוֵנָא, טְבַרְקָא
דְּגוֹשְׁפִנְקָא. וְדָא הוּא וַיִּצַר. תְּרִין יוֹדִין לְמֹה. רְזָא
דְּעִתִיקָא קִדְיִשָּׁא, וְרְזָא דְזַעִיר אֲפִין. וַיִּצַר, מָאִי צַר.
צַר צַנְרָה בְּגוּ צַנְרָה. (וְדָא הוּא וַיִּצַר) וּמַהוּ צַנְרָה בְּגוּ
צַנְרָה. תְּרִין שְׁמֵהוּ, דְּאֲתַקְרִי שֵׁם מְלָא, יְיָ אֱלֹהִים. וְדָא
הוּא רְזָא דְתְרִין יוֲדִי"ן דְּוַיִּצַר, דְּצַר צַנְרָה גּוּ צַנְרָה.
תִּקְוֵנָא דְשְׁמָא שְׁלִים, יְיָ אֱלֹהִים.

ספר מאורות הנהר

היא עמו, ולכן גם כן כאשר נתרחק השם יתברך מן ישראל לגמרי כמו שיהיה בסוף
הגלות, שיקח הקדוש ברוך הוא עמו התורה ותשתפח תורה מישראל. וזה שאמרו
רבתינו ביבנה, עתידה תורה שתשתפח מישראל, דהפננה שבסוף הקץ והגלות הארץ
כפיכיל השם יתברך נתרחק מישראל, לכן דבר זה הוא שכחת התורה וכו', ואמר אז
רשב"י חס ושלום שתשתפח תורה מישראל, כי התורה היא כמו צורה לישראל ואי
אפשר בדרך פזרם וכנוסם, וזה יש לומר בפסוק "ויהיה כי תמצאן אתו רעות רבות
וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד" וכו', כי התורה שהיא צורת ישראל נכר בה
המצב של עם ישראל בכל זמן, הן בהיותם בשפלותם והן בדרך עליתם.

וּבְמָה אֶתְכַלִּילוּ. בְּדִיוקְנָא עֲלָאָה דָּא, דְּאֶקְרִי אָדָם.
 דְּכָלִּיל דְּכַר וְנוֹקְבָא. וְעַל דָּא כְּתִיב אֵת הָאָדָם
 דְּכָלִּיל דְּכַר וְנוֹקְבָא. אֵת: לְאַפְקָא וּלְמַסְגֵּי זִינָא דְנַפְיָק
 מִנְיָה. (מְדַכַּר וְנוֹקְבָא).

עֶפְר מִן הָאָדְמָה: דִּיוקְנָא בְּגוּ דִּיוקְנָא. וַיִּפַּח בְּאִפּוֹ
 נְשָׁמַת חַיִּים: טְבַרְקָא דְּגוֹשְׁפִנְקָא גּוּ בְּגוּ. וְכָל
 דָּא לְמָה. בְּגִין לְאַשְׁתַּלְכָּא וּלְעֵיילָא בֵּיה סָתִים
 דְּסְתִימָא עֲלָאָה, עַד סוּפָא דְּכָל סְתִימִין. (הֵדָא הוּא
 דְּכְתִיב (בראשית ב) וַיִּפַּח בְּאִפּוֹ נְשָׁמַת חַיִּים) נְשָׁמַתָּא,
 דְּכָל חַיִּי דְּעֵילָא וְתַתָּא תַלְיִין מִהֵיא נְשָׁמַתָּא,
 וּמִתְקִימֵי בָּהּ.

ספר מאורות הזהר

ח. המהר"ם אלשיך בפרושו על הפסוק "ויכתב משה את השירה הזאת ביום
 ההוא וילמדה את בני ישראל", כתב, שצערו של משה בשעת סלוקו מן העולם היה
 עקרו על ישראל - שיימצאוהו הרעות והצרות - וגלה לו תבדוף שמו, שיתקנו כי
 בגלות האחרון תרבה תורה בישראל כי לא תשכח, והיא תעמד להם.

ט. ובזה יש לומר שהן הנה הדברים אשר אמר רשב"י, שהביא עוד הפסוק כי
 לא תשכח מפי ורעו, שאפלו בגלות האחרון לא תהיה חס ושלום שכחת תורה בעם
 ישראל, רק כפי פזור ישראל בגלות כן יהיו דברי תורה מפזרין, ולא ימצאו הלכה
 ברורה במקום אחד, ובזה מצא נחם במה שהתורה וישראל הולכים לאחדים, כי
 ימצאו גם אז מזרע ישראל וחכמים לזכר צווי משה רבינו עליו השלום לפני פטירתו

וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה, לְאַתְרָקָא, וּלְעֵיילָא בְּתַקוּנֵין
 כְּגוּוּנָא דָא, וּלְאַשְׁלָפָא לְהֵהִיא (נ"א מְהֵהִיא)
 נִשְׁמָתָא. מִדְרָגָא לְדְרָגָא עַד סוּפָא דְכָל דְרָגִין. בְּגִין
 דִּיהוּי הֵהִיא נִשְׁמָתָא מִשְׁתַּפְּחָא בְּכָלָא, וּמִתַּפְּשָׁטָא
 בְּכָלָא. וּלְמַהוּי כְּלָא בְּיַחְוּדָא חַד. וּמֵאן דְּפָסִיק הֵאִי
 יַחְוּדָא מִן עֲלָמָא, כְּמֵאן דְּפָסִיק נִשְׁמָתָא דָא, וּמַחְוֵי
 דְאִית נִשְׁמָתָא אַחְרָא, בַּר מַהֵאִי. וּבְגִין כֵּן, יִשְׁתַּצֵּי
 הוּא וְדוּכְרָנִיה מִן עֲלָמָא לְדְרֵי דְרִין.

בְּהֵאִי דִּיּוֹקְנָא דְאָדָם, שְׂאֵרֵי וְתַקִּין כְּלָלָא דְכַר וְנוֹקְבָא.
 כַּד אַתְתַּפְּקוּן הֵאִי דִּיּוֹקְנָא בְּתַקוּנֵין, שְׂאֵרֵי מַחְדוּי,
 מִבֵּין תְּרִין דְרוּעִין. בְּאַתְרַ דְּתַלְיִין שְׂעָרֵי דְדִיקְנָא,
 דְאַתְקִרוּן (נ"א דְאַתְקִרֵי) תַּפְּאֶרֶת. וְאַתְפְּשָׁט הֵאִי

ספר מאורות הוהר

לְהַרְבוֹת תּוֹרָה בְּיִשְׂרָאֵל, וּלְקַבֵּץ דְּבָרֵי תּוֹרָה וְהַהֲלָכוֹת הַמְּפֹרָשִׁין לְמָקוֹם אֶחָד, וּבְזֶה יִזְכּוּ
 גַּם בְּן לְמִצְאָ דְּכַר ד' זֶה הַקֶּץ, שְׂיִקְבֹּץ גְּדַחֵי יִשְׂרָאֵל לְנוֹקְבָאֵי.

י. לְפִי הַנ"ל מוּבָן פְּרוּשׁ דְּבָרֵי מִשָּׁה רַבְנּוּ בְּרַעְיָא מְהִימְנָא, עַל מֵאֵר הַכְּתוּב
 שְׂכִיבֹא הַמְּשִׁיחַ עָנִי וְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר, שֶׁהוּא עַל סִמְךָ עֶסֶק הַתּוֹרָה, כְּדָא אָמַר "יִשְׁשַׁכֵּר
 חֲמֹר גָּרָם", עַל כֵּן טָרַם יְצִיגָה ד' אֵת הַהוֹשָׁע לְרַעוּת אֵת יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מִשָּׁה, הַפִּיס
 דַּעְתוֹ שְׂיִכְתֹּב אֵת הַשִּׁירָה וּלְמַדָּה אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכוּ', יַעֲזֵן שָׁם.

יא. מוּבָא בְּלִקוּטֵי מוֹהֲר"ן: שְׁבִהֶפְסוּק בְּעַצְמוֹ מְרַמֵּז וְנִסְתַּר טוֹד הִנֵּה שְׁעַל יְדֵי
 וְרַעוֹ שֶׁל יוֹחָאֵי, שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, עַל יְדוֹ לֹא תִשְׁתַּפַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל,
 כִּי סוּפֵי תַבּוֹת שֶׁל פְּסוּק זֶה, כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי וְרַעוּי הֵם אוֹתִיּוֹת יוֹחָאֵי. וְזֶה

תַּכְּפֹּרְתָּ, וְתִקֵּן תְּרִין חֲדָיִן, וְאַשְׁתַּלַּף לְאַחֲרוּי, וְעֵבֵד
 גּוֹלְגֹלְתָא דְנוֹקְבָא. כְּלָא סְתִימָא מִכָּל סְטֵרוּי. בְּשַׁעְרָא
 בְּפְרָצוּפָא דְרִישָׁא. וּבְכִלְלָא חֲדָא אֲתַעְבִּידוּ בְּהַאי
 תַּכְּפֹּרְתָּ, וְאַקְרִי אָדָם דְּכַר וְנוֹקְבָא. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב,
 (ישעיה מו) כַּתְּכַפְּרֵת אָדָם לְשַׁבַּת בֵּית.

כִּד אֲתַבְּרִי פְרָצוּפָא דְרִישָׁא דְנוֹקְבָא, תְּלִיִּיא חֲד קוּצָא
 דְשַׁעְרֵי מַאֲחֹרוּי דְזַעִיר אַפִּין, וְתִלִּי עַד רִישָׁא
 דְנוֹקְבָא. וְאַתְעֵרוּ שַׁעְרֵי בְרִישָׁהָ, כְּלָהוּ סוּמְקֵי דְכִלְלֵן
 בְּגוּ גּוּוּיִי, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (שיר השירים ז) וְדַלַת רֵאשֶׁתְךָ
 כְּאַרְגָּמֹן. מַהוּ אַרְגָּמֹן. גּוּוּיִי דְכִלְלֵן בְּגוּ גּוּוּיִי.

ספר מאורות הזהר

שְׁמַרְמְזוּ וּמְגַלְהוּ הַפְּסוּק כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי וְרַעוּ, - מִפִּי וְרַעוּ דִּיִּיקָא, הִינּוּ מִפִּי וְרַעוּ
 שֶׁל זֶה בְּעֵצְמוֹ שֶׁהוּא מְרַמֵּז וְנִסְתַּר בְּזֵה הַפְּסוּק שֶׁהוּא הַתַּנָּא יוֹחֵאי, כִּי עַל יְדֵי וְרַעוּ
 שֶׁל יוֹחֵאי שְׁמַרְמְזוּ בְּזֵה הַפְּסוּק בְּסוּפֵי תְבוּת הַנַּ"ל שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחֵאי, עַל
 יְדוּ לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה כִּי בַחֲבוּר הַקְּדוֹשׁ הַסֵּפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בַּחֲבוּרָא דָּא יִפְקֹן מִן
 גְּלוּתָא. וְדַע שְׁסוּד רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּעֵצְמוֹ הוּא מְרַמֵּז בְּפְסוּק אַחַר, כִּי דַע כִּי הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ
 רַבִּי שְׁמַעוֹן הוּא בַּחֲבִינַת עֵיר וְקִדִּישׁ מִן שִׁמְיָא נִיחִית רַאשֵׁי תְבוּת שְׁמַעוֹן, עַד כֹּאן
 לְשׁוֹנו.

דוּרְנָה, דוּר הַאֲחֵרוֹן לְפָנֵי בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ, נִלְקָה בַּחֲשָׁכוֹת מְכַפֶּלֶת מֵהַמִּימֵינִים
 וּמֵהַמְּשִׁמִּילִים:

**תַּאנָא, אַתְפְּשֵׁט הַאי תַּפְאֶרֶת מִטְבוּרָא דְלָבָא, וְנָקִיב
וְאַתְעֵבֵר בְּגִיסָא אַחְרָא, וְתַקִּין פְּרָצוּפָא
דְנוֹקְבָא עַד טְבוּרָא. וּמִטְבוּרָא שְׂאֵרִי, וּבְטְבוּרָא שְׁלִים.**

**הֵנוּ אַתְפְּשֵׁט הַאי תַּפְאֶרֶת, וְאַתְקִין מַעוּי דְדְכוּרָא, וְעֵייל
(וְאַתְתְּקִין) בְּהַאי אַתְרַּ פֶּל רַחֲמִין, וְכֹל סְטָרָא
דְרַחֲמִי. וְתַאנָא, בְּהַנִּי מִיעֵיין אַתְאַחְדֹּן, שִׁית מָאָה אֶלְפָּה
רְבוּא מְאֵרִי דְרַחֲמִי. וְאַתְקִרוּן בְּעֵלִי מִיעֵיין. דְכְּתִיב,
(ירמיה לא) עַל כֵּן הִמּוּ מַעִי לֹו רַחֵם אַרְחָמְנוּ נְאֻם יי.**

**תַּאנָא, הַאי תַּפְאֶרֶת, כְּלִיל בְּרַחֲמִי, וְכִלִּיל בְּדִינָא,
וְאַתְפְּשֵׁט רַחֲמִי בְּדְכוּרָא, וְאַתְעֵבֵר וְנָקִיב**

ספר מאורות הזהר

(א) אלו שנמנעים מלמוד הזהר וכתבי האר"י מחמת יראתם, או חס ושלום
עצלותם, או קשי הלמוד הקדוש הזה, שהוא לא כנגלות התורה.

יב. עליהם נביא לשון המקבל האלקי רבי מרדכי בן רבי שלום בוזאגלו ואין
מה להוסיף על דבריו: הן היום ראיתי את עני עמי אשר במרקש עיר גדולה של
חכמים וסופרים בפשטי התורה וסודותיה, וביום שנפטר רבתי לעדן גן אלקים,
המה ותלמידיהם, לא עמדו אחרים תחתיהם, כי על הגלות וטרדות המסים רבו
עליהם, וכמעט נשתפחה תורה זו מהם, כי מקסרין המלמדים חסרו תלמידיהם, אז
אמרתי הנה באתי, במקלת ספר כתוב עלי, עת לעשות לה, מי יתן אפו ויכתבון מלי,
בעט ברזל ועופרת, ולא תהיה תורת האמת זו חס ושלום נעדרת, לעד בצור יחצבון

(ס"א וְנִהַר) לְסֵטֶר אַחֲרָא, וְתִקִּין מִיעוּי דְנוֹקְבָא,
וְאִתְתַּקְּנוּ מְעָהא בְּסֵטְרָא דְדִינָא.

תַּאנָּא, אִתְתַּקֵּן דְּכֹנְרָא בְּסֵטְרִיהּ, בְּמֵאתָן וְתַמְנִיָּא
וְאַרְבַּעִין תְּקוּנִין דְּכְלִילָן בֵּיהּ, וּמְנַהוֹן לְגוֹ,
וּמְנַהוֹן לְבַר. מְנַהוֹן רַחֲמִי. וּמְנַהוֹן דִּינָא. בְּלָהוּ (דַּת קמ"ב
ע"א) דְּדִינָא, אִתְאַחַדוּ בְּדִינָא דְאַחֲרוּי, דְּנוֹקְבָא
אִתְפַּשְׁטַת תַּמּוֹן. וְאִתְאַחַדוּ וְאִתְפַּשְׁטוּ בְּסֵטְרָהּ.

וְתַאנָּא, חַמְשָׁה עָרִייתָא (י"א תְּקוּנִין) אִתְגַּלְיִין בְּהּ,
בְּסֵטְרָא דְדִינִין חַמְשָׁה. וְדִינִין חַמְשָׁה (י"א)
בְּסֵטְרָא דְדִינָא וְדִינָהּ) אִתְפַּשְׁטוּ, בְּמֵאתָן וְאַרְבַּעִין
וְתַמְנִיָּא אַרְחִין. וְהִכִּי תַאנָּא, קוּל בְּאַשָׁה עָרוּהּ. שִׁעַר

ספר מאורות הזהר

לְשׁוּם לְהֵם שְׂאֲרִית, תַּקְוָה טוֹבָה וְאַחֲרִית, וְאֵל הַהֲרִים אָשָׁא עֵינֵי, יְבֵא עֲזָרֵי מַעַם ה',
כִּי בְמָה אֲתַרְצָה אֵל ה', הֲלֵא בְּרֵאשֵׁי הָאֲנָשִׁים הַקְּדוּשִׁים, לְזִכּוֹת אֵת הַרְבִּים אֲשֶׁר בְּדַרְךָ
הָאֲמַת רְצִים וְאֵל ה' נִגְשִׁים, יִתְקַדְּשׁוּ עוֹד קִדְּשָׁה יִתְרָה, בְּאֵשׁ דַּת סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְיִלְמְדוּ
הַזֶּהר בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה, מְסַקֵּל וּמְגַה פְּדַת וְכַשׁוּרָה, וּמְסַמֵּן בְּאוֹתִיּוֹת הַפְּרוּשׁ כְּשֶׁרְגָא
דְּנִהוּרָא, לְמַצָּא מְבַקְּשֵׁם מִיַּד וְלֵאלְתֵּר בְּמַהֲרָה.

יג. (ב) אֵלוּ "שְׁלוּמֵדִים" הַזֶּהר וְכַתְּבֵי הָאֲרִיז"ל וְאִינֵם רְאוּיִים לְכַף מְכַל הַבְּחִינּוֹת,
וְזֶה אֲצֵלֶם כְּשֶׁאֵר חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת. הֵם מְפָרְסְמִים בְּרַבִּים לְבוֹא לְלַמַּד אֲצֵלֶם, וְכִזְּה
יְצַלְיָחוּ לְרַכֵּשׁ הוֹן גְּשָׁמִי. הֵם מְרֵאִים תְּמוּנוֹת תַּלְמִים גְּבוּהִים שֶׁל דוֹלָרִים שְׂיַגִּיעוּ אֲלֵיהֶם
עַל יְדֵי שְׁלִמְדוֹ אֲצֵלֶם. אוּי לְנוּ שְׁהַגְעֵנוּ לְכַף.

בְּאִשָּׁה עֲרוּהּ. שׁוֹק בְּאִשָּׁה עֲרוּהּ. יַד בְּאִשָּׁה עֲרוּהּ. רָגַל
בְּאִשָּׁה עֲרוּהּ. דָּאֲף עַל גַּב דְּתַרִין אֱלִין לָא שְׁנִינְהּ
חֲבַרְנָא, וְתַרִין אֱלִין יַתִיר מֵעֲרוּהּ אֵינּוּן.

וְתֵאנָא בְּצַנִיעוּתָא דְסַפְרָא, אֲתַפְּשֵׁט דְכֹנְרָא וְאֲתַתְּקֹן
בְּתַקִּינוּי. אֲתַתְּקֹן תַּקִּינָא דְכְּסוּתָא דְכֵּיָא. וְהֵאֵי
הוּיָא אִמָּה דְכֵּיָא. אֲרַכִּיָּה דְהֵהוּא אִמָּה, מֵאֲתָן וְאַרְבְּעִין
וְתַמְנִיָּא עֲלָמִין. וְכִלְהוּ תַלְיִין בְּפוּמָא דְאִמָּה, דְאֲתַקְרִי
י"ד. וְכִיּוֹן דְאֲתַגְלִיָּיא יו"ד פּוּמִיָּה דְאִמָּה, אֲתַגְלִי חֶסֶד
עֲלָאָה. וְהֵאֵי אִמָּה חֶסֶד הוּא דְאֲתַקְרִי, וְתַלִּי (י"א וְהֵאֵי
חֶסֶד הוּא תַלִּי) בְּהֵאֵי פּוּם אִמָּה. וְלֹא אַקְרִי חֶסֶד, עַד
דְאֲתַגְלִיָּיא יו"ד דְפּוּם אִמָּה.

ספר מאורות הזהר

הסמ"ך מ"ם היודע שעם הגאולה השלמה על ידי משיח צדקנו יגיע קצו, ממילא
הוא עושה כל טעדיקי להשחית כל חלק טוב בישראל, שיהיה לו "אריכות ימים"
רחמנא ליצילן.

יד. אנו חיים בדור שאפלו הבני תורה אינם יודעים חובתם האמתית בחייהם,
בפרט בענגי המעור והלשון שהם הגורמים העקריים לעכוב ביאת בן דוד.

טו. לכן העמסנו עלינו הטרח והעל הכבד ללקט משני התלמודים, מדרשים, זהר
הקדוש, תקונים וכתבי האר"י, ראשונים ואחרונים, מוסר וחסידות מהבצל שם טוב
ותלמידיו הקדושים, כְּלָלִים יסודיים ועקריים בענגן למוד הזהר והתקונים פהצלת
הדור וקרוב הגאולה שלמה, על ידי זכוך נפשות ונשמות לומדי הלמוד הקדוש הזה,

וּתְּא חַוִּי, דְּלֵא אַתְקְרִי אַבְרָהָם שְׁלִים בְּהַאי חֶסֶד,
 עַד דְּאַתְגַּלְיָא יו"ד דְּאַמָּה. וּבִינן דְּאַתְגַּלְיָא אַקְרִי
 שְׁלִים, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית יז) הִתְהַלַּךְ לִפְנֵי וְהָיָה
 תְּמִים, תְּמִים מְמוּשׁ. וּכְתִיב (שמואל ב כב) וְאַהֲיָה תְּמִים
 לוֹ וְאַשְׁתַּמְרָה מִעֲוֹנֵי. מָאִי קָא מִיִּירִי, רִישָׁא וְסִיפָא.
 אָלָא כָּל דְּגַלְיָא הָאִי יו"ד, וְאַסְתַּמַּר דְּלֵא עֵיילִיהָ לְיו"ד
 בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא. לִיהוּי שְׁלִים לְעֵלְמָא דְאַתִּי, וְלַהוּי
 צְרִיר בְּצִרוּרָא דְחַיִּי. מָאִי בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא. דְכְּתִיב,
 (מלאכי ב) וּבַעַל בַּת אֵל נָכַר. וּבְגִין כֶּךָ פְּתִיב, וְאַהֲיָה
 תְּמִים לוֹ, דְּבִינן דְּהוּא תְּמִים בְּגִלְוִיָּא דְיו"ד, וְאַשְׁתַּמְרָה
 מִעֲוֹנֵי.

ספר מאורות הזהר

שְׁאַפְלוּ אִם בְּתַחֲלָה לֹא מְבִינִים כָּל כֶּךָ הַלְמוּד הַזֶּה, כְּכֹל זֹאת זֶה פּוֹעֵל גְּדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת
 לְמַעַלָּה בְּשָׁמַי מְרוֹם.

טז. מְטַרְתְּנוּ הַעֲקָרִית הַיָּא, כְּאַמּוּר, לְהַפִּיץ עֲצָם לְמוֹד הַזֶּהר בְּרַבִּים, לְזִכּוֹת אֶת
 כָּל הַיְהוּדִים ("עֲמָךְ אִידִן"), לְלֵא שׁוּם מְטַרָה גְּשֻׁמִית, שְׁיַתְקַרָּא רַב, רַבִּי אוּ מְקַבֵּל,
 אָלָא שְׁיִזְדַּכְכוּ וְיִתְלַבְּנוּ נְפִשׁוֹת וְנִשְׁמוֹת עֲמָךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִתְקַרְבוּ לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים,
 וְלֵא סַפֵּךְ זֶה יָבִיא הַגְּאֻלָּה שְׁלָמָה.

יז. וְזֶה לְשׁוֹנוּ הַרְבַּ אַבְרָהָם אֲזוּלָאִי ו'ל: וְדַע כִּי עַקֵּר פְּנֹת הַרְשָׁב"י עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם
 בְּחַבּוּר הַזֶּהר, הִיָּה זֶה לְהַיּוֹת הָאוּר לְאַמִּי [הִנְנוּ הַשְּׁכִינָה] בְּאַפְסֵ שְׁפַע בְּאִין תּוֹמָךְ
 וּבְאִין עוֹזֵר לָהּ, וְרַצָּה לְעִשׂוֹת לָהּ סַמָּךְ לִיְחֻדָּה בְּבַעֲלָהּ חָדוּד מוֹעֵט עַל יְדֵי חַבּוּר הַזֶּהר

וְכִיּוֹן דְּאַתְפְּשִׁט אַמְהָ דָּא, אַתְפְּשִׁט סְטֵר גְבוּרָה
מֵאַיִנוֹן גְבוּרָאן (בְּשִׁמְאֵלָא) דְּנוֹקְבָא, וְאַשְׁתַּקַּע
בְּנוֹקְבָא בְּאַתֵּר חַד, וְאַרְשִׁים בְּעַרְיִיתָא, כְּסוּתָהּ דְּכָל
גּוּפָא דְּנוֹקְבָא. וּבַהֲהוּא אַתֵּר אַקְרִי עָרוּה דְּכֻלָּא. אַתֵּר
לְאַצְנָעָא לְהַהוּא אַמְהָ, דְּאַקְרִי חֶסֶד. בְּגִין לְאַתְבְּסָמָא
גְבוּרָה דָּא דְּכֻלִּיל חֲמִשׁ גְבוּרָאן, בְּהַאי חֶסֶד דְּכֻלִּיל
בְּחֲמִשׁ חֶסְדִּין. חֶסֶד יְמִינָא, גְבוּרָא שְׁמֹאלָא. אַתְבְּסָם
דָּא בְּדָא, וְאַקְרִי אָדָם, כְּלִיל מְתָרִין סְטֵרִין. וּבְגִין כְּדָ,
בְּכֻלְהוּ כְתָרִין אִית יְמִינָא וּשְׁמֹאלָא, דִּינָא וְרַחֲמִי.

תְּאַנָּא, עַד לָא זְמִין תְּקוּנוֹי דְּמִלְכָּא, עֵתִיקָא דְּעֵתִיקוֹן,
בְּנָה עֲלִמְיוֹן, וְאַתְקִין תְּקוּנוֹי לְאַתְקִימָא. הַהוּא

ספר מאורות הזהר

וכו', וספר זה עתיד להתגלות בימי מלכא משיחא כפי לתן סעד לשכינה. וכל אותם שזכו אליו יזכו לגאולה, כי העבודה זו המועטת בזמן הזה היא יותר חשובה מכל אילי נביות שהיו בזמן שהיה בית המקדש קיים וכו', עין שם בספר חסד לאברהם מהרב אברהם אזולאי. הרי מבאר גם מדבריו שעתיד ספר הזהר להתגלות בהתגלות חדשה מפרסמת בדרך האחרון. והתגלות זו הינו התפשטות בין הכלל ישראל, אפלו בין אותן שהם בזמן הזה במדרגת בינוניים.

יח. כבר האריכו אלו שלפנינו במהות ספר הזהר הקדוש, התקונים ושאר ספרי דרשב"י, כמו כן אודות כתבי הארי"י ז"ל. אנו לא נכנס לאריכות דברים בהקדמה זו,

נוקבא לא אתבסמא, ולא אתקיימו, עד דנחית חסד
עלאה ואתקיימו, ואתבסמו תקוני נוקבא, בהאי אמה
דאקרי חסד. הדיא הוא דכתיב, (בראשית לו) ואלה
המלכים אשר מלכו בארץ אדום, אתר דכל דינין
משפחין תמן (ואינון תקוני אתתא, אשר היו לא
כתיב אלא אשר מלכו) ולא אתבסמו, עד דאתקון
כלא, ונפיק האי חסד, ואתישב בפומא דאמה. הדיא
הוא דכתיב, וימת וימת, דלא אתקיימו, ולא אתבסמו,
דינא בדינא.

ואי תימא אי הכי דדינא בלהו, והא כתיב וימלוד
תחתיו שאול מרחובות הנָהר, והא לא אתחזי

ספר מאורות הזהר

רק בקצירת אפר נעביר לפני הקורא תולדות הזהר הקדוש. פמוכן שנה לא יכול
להיות דבר שלם, אכל זה לא עקר מטרתנו.

(א) משה רעיא מהימנא לא גלה סוד ה' רק ליחידים

משה רבינו עליו השלום קבל תורה מסיני מפי הגבורה, הוא היה רבן של נביאים,
רבן דחכמים, רבן דמלאכי השרת, דקודשא בריך הוא ושכינתיה מדבר על פומי,
וכתב על ידו רזין אילין דלא אשתמעו כנותייהו ממתן תורה ועד פצן [זהר חלק ג'
דף רל"ב], אבי החונה אשר כל רז לא אניס ליה, ורצה הכל באספקלריא המאירה
במראה ולא בחידות, והוא היה רבן של ישראל שמסר להם פשטות גופי התורה,
אכל סוד התורה לא גלה רק ליחידים סגלה מגדולי דורו, כמו אהרן וכניו וחור וכצלאל

דינא. דתנינן, רחובות הנקה איהו בינה, דמינה
מתפתחין חמשיין תרעין דנהורין ובוצינין, לשית סטרי
עלמא. תאנא, בלהו דינא, בר מחד דאתקיים בתראה,
והאי שאול מרחובות הנקה, דא הוא חד סטרא,
דאתפשט ונפיק מרחובות הנקה.

ובלהו לא אתקיימו, לא תימא דאתבטלו, אלא דלא
אתקיימו בההוא מלכו, (ובסטרו נוקבא) עד
דאתער ואתפשט האי בתראה מפלהו, דכתיב וימלוד
תחתיו הדר. מאי הדר. חסד עלאה. ושם עירו פנו,
מאי פנו. בהאי פעי בר נש דזכי לרוחא דקודשא
ושם אשתו מהיטבאל, בכאן אתבסמו דא בדא,
ואתקרי אשתו, מה דלא כתיב בכלהו.

ספר מאורות הזהר

ויהושע ושבעים זקנים שפדור והנשיאים, שעם מסרת התורה מסר להם גם נשמת
סוד התורה.

(ב) שני התלמודים מזהירים כזהר הרקיע, וחתום תורה בלמודים
כ. דוע אשר כל דברי התנאים ואמוראים ומאמריהם והלכותיהם בבבלי
ובירושלמי, יסדו יסדתם בהררי קנש מסוד התורה

א. חכמינו ז"ל הקדמונים קדם רבי שמעון בן יוחאי חברו תוספתות מדברי קבלה
ורזי דרזין דאורייתא, אשר שם הסתירו דברייהם בלשון קצר וחד מאד, כמו שכתב
בזה [באור החמה על זהר חלק א' ס"ב, בשם הרב אברהם גלאנטי ז"ל]. ענן

מְהֵיטְבָאֵל, אַתְּבַסְמוּתָא דְדָא בְדָא. בַּת מְטַרְדָּא,
תְּקוּנִין דְּמִסְטַר גְּבוּרָה. בַּת מִי זְהָב,
אַתְּבַסְמוּ וְאַתְּכְּלִילוּ דָא בְדָא, מִי זְהָב: רַחֲמֵי וְדִינָא.
כָּאן אַתְּדַבְּקוּ אַתְתָּא בְּדַכּוּרָא.

בְּסִטְרוֹי, אַתְּפַרְשֵׁן בְּדְרוּעִין, בְּשׁוּקוֹי. דְּרוּעִין דְּדַכּוּרָא,
חַד יְמִינָא, חַד שְׂמָאלָא דְרוּעָא קַדְמָאָה
(ס"א קדישא) (ד' קמ"ב ע"ב) תְּלַת קִשְׁרִין אַתְּקִשְׁרוּ בֵּיהּ,
וְאַתְּכְּלִילוּ ב' דְּרוּעִין. וְאַתְּכְּלִילוּ סְלִקָא דְעַתְדָּא. אֲלָא
תְּלַת קִשְׁרִין בִּימִינָא, וְתְּלַת קִשְׁרִין בְּשְׂמָאלָא. תְּלַת
קִשְׁרִין דִּימִינָא, אַתְּכְּלִילוּן בְּתְּלַת קִשְׁרִין דְּשְׂמָאלָא.
וּבְגִין כֵּךְ, דְּרוּעָא לָא כְּתִיב אֲלָא חַד. אֲבָל יְמִינָא, לָא
כְּתִיב בֵּיהּ זְרוּעַ, אֲלָא (שמות טו) יְמִינָהּ יִי. (תהלים קיח) יְמִין

ספר מאורות הזהר

התוספות הללו המובאים בכל הזהר, וכן מתניתין, הם מאנשים חכמים קדמוני ארץ,
והיו מסתירים דברי סודותיהם וחיידותם, ומסדר הזהר לשראה דרוש אחד השנה אל
עסק אותו דרוש שבאותם התוספות ומשניות, הכניסו בין הדבקים, להכריח אותו
דרוש מצד אותה תוספתא או אותה משנה, עכ"ל.

ב. וכן כתב באור החמה (על פרשת ויצא קנ"ד: להרב אברהם גלאנטי ז"ל) וזה לשונו:
שמעתי ממורי נר"ו [הוא הרמ"ק [בנו משה קורדוביור] ולה"ה] כי אלו המשניות והתוספות
[הכתובים בספר הזהר] היו מימי קדם מתקמים מתקמים והיו מדברים בלשון קצר,
והרשבי" עליו השלום באו לידו, ובכל דרוש שהיה דורש והיה רואה שבאותו מתניתין

י אתקרי, בתלת קשרין דאבהתא דאחסינו
לחולקיהון.

ואי תימא הא בתלת חללין מוחא דגולגלתא
משפכהין. תאנא, בלהו תלת מתפשטין,
ומתקשרון בכל גופא, וכל גופא אתקשר בהני תלת,
ומתקשרין בדרועא ימינא. ובגין כך תאיב דוד ואמר,
(תהלים קי) שב לימיני. משום דהוא אתחבר עמהון
דאבהתא, ויתיב תמן לכורסיא שלימתא. ובגין כך
בתיב (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים וגו', משום דיתיב
לימינא. היינו דכתיב, (דניאל יב) ותנוח ותעמוד לגורלך
לקץ הימין, כלומר, כמאן דזכי להביבותא דמלכא.

ספר מאורות הנהר

או תוספתא הנה בא הכרם לדבריו או ענן הנוגע בדרושו, הנה מביאו בתוך דבריו
עכ"ל.

ג. וכן כתב באור החמה (על זח"א קכ"א, בשם הרב אברהם גלאנטי ז"ל) וזה לשונו:
המשניות הללו והתוספתות המובאות בכמה מקומות בהנהר, היו מחכמים מחכמים
קדמוני ארץ, והיו החכמים הבאים אחריהם בעלי המימרות מביאים אותם המשניות
השיכות בענין מאמר שלהם או לסיע דבריהם, אי נמי מסדרי הנהר העתיקים במקומות
הראויים והשיכים אליהם עכ"ל.

זכאה חולקיה, דמאן דפריש מלכא ימיניה. וקביל ליה
תחות ימיניה. והאי ימינא כד יתיב, קשרין אתפשטא.

וּדְרוּעָא לָא אוּשִׁיט יְדִיה (ס"א) וְקִשְׂרִין לָא אֶתְפְּשְׁטוּ
וּדְרוּעָא לָא אוּשִׁיט יְתִיב) בְּתֵלַת קִשְׂרִין
דְּאִמְרוּן. וְכַד מִתְעָרוּן חִיבִיא, וּמִתְפְּשְׁטוּן בְּעֶלְמָא,
מִתְעָרוּן תֵּלַת אַחְרָנִין, דְּאִינוּן דִּינָא קִשְׂיָא, וְאוּשִׁיט
דְּרוּעָא וְכַד אוּשִׁיט דְּרוּעָא, יַד יְמִינָא הוּא, אֲבַל אֶתְקַרִי
(ישעיה נא) זְרוּעַ יי, (דברים ט) זְרוּעַד הַנְּטוּיָה (נ"א) תֵּלַת
קִשְׂרִין אֶתְקִשְׂרוּ בֵיה וְאֶתְכְּלִילוּ תֵּלַת קִשְׂרִין דִּימִינָא
וְתֵלַת קִשְׂרִין דְּשִׁמְאֵלָא בְּגו' קִשְׂרִין דְּאַבְהָתָא דְּאַחְסִינוּ
לְחוּלְקִיהוּן. וְאִי תִימָא הָא בְּגו' חֲלָלִי מוּחָא דְּגוּלְגֻלְתָּא
מִשְׁתַּבְּחִין. תֵּאנָא כּוּלְהוּ ג' מִתְפְּשְׁטִין וּמִתְקִשְׂרִין בְּכָל

ספר מאורות הנהר

(ג) לְכַסוּת הַקִּדְשׁ וְלַהֲעֵלִים תְּעִלּוּמוֹת

ידוע הוא ומפרסם הוא, שצריכים לכסות הקדש ולהעלים בתעלומות חכמת סודות
התורה, כמו שכתוב [פסחים ק"ט.ט]. מאי למכסה עתיק יומין, זה המכסה דברים
שפסה עתיק יומין, ומאי גינהו, סתרי תורה, וכן כתוב [בזהר הקדוש ח"ג ק"ה:]
כבוד אלקים הסתר דבר, דלית רשו לבר נש לגלאה מילין סתימין דלא אתמסרו
לאתגלא, מילין דחפא לון עתיק יומין, כמא דאת אמר לאכל לשבצה ולמכסה עתיק
יומין כו' ולמכסה עתיק, למכסה עתיק ודאי.

גופא וכל גופא אתקשר בהני תלתא ומתקשרין
 בדרועא ימינא. והאי ימינא בד יתיב קשרין לא
 אתפשטו ודרועא לא אושיט ויתיב בתלת קשרין
 דאמרו. וכד חייביא מתערין. מתערין תלת אחרנין
 דאינון דינא קשיא ואושיט דרועא ואתקרי זרוע יי
 זרועד הנטויה) בזמנא דתלת אלין אתכלילן בתלת
 אחרנין, אקרי כלא ימינא, ועביד דינא ברחמי, הדא
 הוא דכתיב, ימינד יי נאדרי בפת ימינד יי תרעץ אויב,
 בגין דמתערין רחמי בהו.

ותאנא, בהאי ימינא מתאחדן תלת מאה ושבעין
 אלה רבוא, דאקרו ימינא. ומאה ותמנין

ספר מאורות הנהר

(ד) הרשב"י התנגד לגלות תורת הסוד

טוב טעם ודעת דרש בר יוחאי בזה שלא לגלה סודות, והוא בעצמו אמר [וזה
 חלק א' ע"ב:] וזה לשונו: אמר רבי שמעון אלו הוינא שכיח בעלמא פד יהיב קודשא
 בריהו הוא ספרא דחגוף בעלמא וספרא דאדם, אתקיפנא דלא ישתכחון ביני אנשא,
 בגין דלא חיישו כל חכמאן לאסתכלא בהו וטען במלין אחרנין לאפקא מרשו עלאה
 לרשו אחרא.

וְחַמְשָׁה אֶלֶף רַבּוּא, מִזְרוּעַ דְּאַקְרִי זְרוּעַ יִי. מַהֲאִי
וּמַהֲאִי תַלְיִיא זְרוּעָא, וְהֵאִי וְהֵאִי אַקְרִי תַפְאָרְתִּי,
דְּכַתְיִב, (ישעיה סג) מוֹלִיךְ לְיָמִין מַיְשָׁה, הָאִי יְמִינָא. זְרוּעַ,
הָאִי שְׂמַאלָא. דְּכַתְיִב, (ישעיה סג) זְרוּעַ תַּפְאָרְתּוֹ, דָּא בְדָא.

וְתַאנָּא, בִּידָא שְׂמַאלָא, מִתְאַחְדָּן אַרְבַּע מְאָה
וְחַמְשִׁין רַבּוּא מְאָרִי תְרִיסִין, מִתְאַחְדָּן בְּכָל
אַצְבָּעָא וְאַצְבָּעָא. וּבְכָל אַצְבָּעָא וְאַצְבָּעָא עֶשֶׂר אֶלְפִין
מְאָרִי תְרִיסִין מִשְׁתַּכְּחִין. פּוּק וְחָשׁוּב, כַּמָּה אֵינּוֹן
דְּבִידָא. וְהֵהוּא יְמִינָא אַקְרִי סִינְעָא קוּדִישָׁא, דְּאֵתִי
מִדְרוּעָא דִּימִינָא, מִתְלַת קֶשְׂרִין. (וּאֵף עַל גַּב דְּאַקְרִי
יָד הוּי סִינְעָא) דְּכַתְיִב (וּכְתִיב) (שְׂמוּאֵל ב ג) וְהִנֵּה יָדִי

ספר מאורות הזוהר

(ה) הַתְּבוּדוֹת הָאוּרִים, רַשְׁבִּי וּבְנֵי רַבִּי אֶלְעָזָר בְּמַעֲרַת צוּרִים
וְכַךְ הָיָה רַשְׁבִּי נוֹהֵג שֶׁהָיָה מְסַתֵּיר סוּדוֹת הַתּוֹרָה, עַד הַמַּעֲשָׂה שֶׁהָיָה שׁוֹנֵקְסוֹ
רַשְׁבִּי וּבְנֵי רַבִּי אֶלְעָזָר לְהַמְעִירָה בַּמְדַּבְּרָא דְלוֹד בְּפִקִיעִין, לְהַתְּכַבּוֹת שֵׁם מַפְנֵי גְזֵרַת
מַלְכוּת רומי.

(ו) סִפְרֵי הַזוּהַר חִבְרוּ עַל יְדֵי הַרַשְׁבִּי וְהַחֲבַרְיָא
סִפְרֵי הַזוּהַר נִתְיַסְרוּ וְנִתְחַבְּרוּ עַל יְדֵי רַשְׁבִּי וְהַחֲבַרְיָא, שְׁנַתְּגַלָּה עֲלֵיהֶם מִשָּׁה רַבִּינוּ
הַרְעִיא מֵהֵימְנָא, שֶׁהִזְמִינוּהוּ אֵלֵיהֶם לִישִׁיבַת וּבֵית מִדְּרָשׁוֹ דְרַשְׁבִּי, כִּי הַרְעִיא מֵהֵימְנָא
הוּא הָיָה עֶקֶר כַּח הַמַּעְמִיד וְחִיּוֹת אוֹר קַדְשֵׁתָן שֶׁל רַשְׁבִּי וְחַבְרִיו.

עמך. ומתאחדן מהאי, אף וארבע רבוא, ותמניא,
 וחמש מאה אלפין מאריהון דסיועין בכל עלמא.
 ואקרון יד יי עלאה. יד יי תתאה. ואף על גב דבכל
 אתר יד יי שמאלא. זכו ימין יי, אתכלל ידא בזרועא,
 והוי סיועא, ואקרי ימין. ואי לאו, יד יי תתאה. תאנא,
 בד מתערין דינין קשיין לאחתא בעלמא, הכא כתיב,
 (תחלים כה) סוד יי ליראיו.

**ותאנא בצניעותא דספרא, דכל דינין דמשפכחין
 מדכורא, תקיפין ברישא, ונייחין בסופא.
 וכל דינין דמשפכחין מנוקבא, נייחין ברישא, ותקיפין
 בסופא. ואלמלא דאתעבידו כחדא, לא יכלין עלמא**

ספר מאורות הזהר

ז) אליהו והצדיקים מגן עדן ומלאכי מעלה גלו להם סודות התורה
 א. גם נתגלה להם תמיד אליהו הנביא זכור לטוב, וכל נשמות הצדיקים שפגן
 עדן משיבה של מעלה ומשיבה של מטה, וכל מלאכי מעלה העליונים והתחתונים
 נתן להם רשות שיבואו להם ויגלו להם סודות התורה, כמו שאמר הרע"א מהימנא
 [ברייתא התקונים] מה ששמע במתיבתא דרקיע גדולות ונפלאות של רשב"י ואליהו
 וכל החכרים אף מזהירים בתורתם כזהר הרקיע.

ב. ושמע נתינת הרשות שנתנו לרשב"י ולאליהו עם החכרים ובשבח רשב"י
 וחכריו [כפסא מלך שם], וזה לשונו: והמשפכילים אינון רבי שמעון וחכריו, וזהירו,
 כד אתכנשו למעבד האי חבורא, רשותא אתיהיב להון ולאליהו עמהון ולכל נשמתין

לְמִסְבַּל. עַד דְּעֵתִיק דְּעֵתִיקִי סְתִימָא דְכֻלָּא, פְּרִישׁ דָּא
מִן דָּא, וְחֵבֵר לֹון לְאַתְבְּסָמָא כַּחְדָּא.

וְכַד פְּרִישׁ לֹון, אָפִיל דְוִרְמִיטָא לְזַעִיר אַפִּין, וּפְרִישׁ
לְנוֹקְבָא מֵאַחֲרוּי דְסִטְרוּי, וְאַתְקִין לָהּ כָּל
תְּקוּנָהָא, וְאַצְנָעָא לְיוֹמָא דִּילִיָּהּ, לְמִיתְהָא לְדְכוּרָא.
הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ב) וַיִּפֹּל יְיָ אֱלֹהִים תְּרַדְמָה
עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן. מַהוּ וַיִּישָׁן. הָאִי הוּא דְכְּתִיב, (תהלים
מד) עֲנָה לְמָה תִישָׁן יְיָ. וַיִּקַּח אַחַת מִצְלָעוֹתָיו, מֵאִי
אַחַת. דָּא הִיא נֹוקְבָא. כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (שיר השירים ו)
אַחַת הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי, וְסִלְקָא, וְאַתְתְּקִנָּא. וּבְאַתְרָהָא
שְׂקִיעַ רַחֲמֵי וְחֶסֶד, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ב) וַיִּסְגֹּר

ספר מאורות הזהר

דְּמִתִּבְתָּאן לְנַחְתָּא בִּינִיָּהוּ וּלְכָל מְלָאכְיָא בְּאַתְפְּסֵיָּא וּבְאַרְחַ שְׂכָל, וְעֵלַת עַל כְּלָא יְהִיב
רְשׁוּ לְכָל שְׂמָהָן קְדִישִׁין וּלְכָל תְּוִיָּין וּלְכָל כְּנֻוִיָּין לְגַלְעָה לֹון רְזִין טְמִירִין כָּל שֵׁם
בְּדִרְגָּא דִּילִיָּהּ, וּרְשׁוּתָא יְהִיב לְעֶשֶׂר סְפִירָן לְגַלְעָה לֹון רְזִין טְמִירִין דְּלָא אַתְיְהִיב רְשׁוּ
לְגַלְעָה לֹון עַד דְּיִתִּי דְרָא דְמִלְכָּא מְשִׁיחָא עַכ"ל, וְהַשֵּׁם עֲלֵיהֶם בְּרָאשֵׁם, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ בָּאוּ וְנִתְגַּלּוּ תְּמִיד לִישִׁיבַת רִשְׁבִּי וְחֻבְרִיו.

ג. וְכֵן הַחֲבָרְיָא בְּעַת שְׁהִלְכוּ בְּדִרְךָ וְלָמְדוּ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְכֹו תְּמִיד לְגַלְוִיָּים
עֲלִיוֹנִים מִמְּלָאכֵי מַעְלָה וּמִנְשָׁמְתִין קְדִישִׁין שְׁנַתְגַּלּוּ לָהֶם וְלָמְדוּ יַחְדָּו סוּד ה', וּמִנְהָ
הִיָּה יוֹסֵד סְפָרֵי הַזֶּהֱר וְהַתְּקוּנִים, וְהֵם הֵם לְמוֹדֵי ה' שְׁנַאֲמָרוּ וַיִּצְאוּ מִפִּי הַרְשָׁבִי
וְהַחֲבָרְיָא.

**בְּשָׂר תַּחֲתָנָהּ. וּכְתִיב (יחזקאל לו) וְהִסִּירוּתִי אֶת לֵב הָאֶבֶן
מִבְּשָׂרְכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בְּשָׂר.**

**וּבִשְׂעָתָא דְּבָעָא לְמֵיעַל שְׁבַתָּא הָוָה בְּרִי רוּחִין וְשַׁדִּין
וְעֵלְעוּלִין, וְעַד לָא סִיִּים לוֹן, אֶתְת
מְטְרוֹנִיתָא בְּתַקּוּנָהָא, וְיַתִּיבַת קַמִּיָּה. בְּשַׂעְתָּא דִּיתִיבַת
קַמִּיָּה, אָנַח לוֹן לְאִינוּן בְּרִיָּאוֹן, וְלֹא אֲשַׁתְּלִימוּ. כִּיּוֹן
דְּמְטְרוֹנִיתָא יַתְבַּת עִם מְלָכָא, (דף קמ"ג ע"א) וְאֶתְחַבְּרוּ
אֲפִין בְּאֲפִין, מָאן יִיעוּל בִּינִיָּיָהוּ, מָאן הוּא דִּיקְרַב
בְּהַדִּיָּהוּ. (בְּגִין כֶּד סְתִימָא דְּמְלָה עוֹנְתָן שָׁל תְּלַמִּידִי
חַכְמִים דִּדְעִין רְזָא דְנָא מִשְׁבַּת לְשַׁבַּת.) וְכַד אֶתְחַבְּרוּ,**

ספר מאורות הזהר

(ח) רשב"י והחבריא עלו בסלודין, וטילו בגן עדן העליון ובהיכליו
רבי שמעון בר יוחאי וחבריא בעורם בחיים בעולם הזה, עשו עליה נשמה ועלו
בסלודין למרומים בגן עדן העליון, ושהו וטילו שם בערך כשנים עשר יום בפרדסין
ובהיכלין דלעילא מהיכל להיכל וממַעְרָה למַעְרָה יותר משבֿעה ימים, וראו שם מה
שָׂרְאוּ, וְשָׁמְעוּ שָׁם מַה שֶּׁשָּׁמְעוּ מִסּוּדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁנִּשְׁמְעוּ לְמַעְלָה מִרַב מִתִּיבְתָא
דְּרַקִּיעָא.

(ט) על ידי מו ואימתי נסדר ספר הזהר

בספר יוחסין השלם [דף מ"ה] כתב: וזה לשונו: ספר הזהר המאיר לכל העולם
הנקרא מדרש יהי אור שהוא מסודות התורה והקבלה, כנוהו על שמו [של רשב"י].

אתבסמו דא בדא. יומא דכלא אתבסם ביה. ובגין
כד, אתבסמו דינין דא בדא, ואתתקנו עלאין ותתאין.

ותאנא בצניעותא דספרא, בעא עתיקא קדישא
למחזי, אי אתבסמו דינין, ואתדבכו תרין
אלין דא בדא, ונפק מסטרא דנוקבא דינא תקיפא,
(דלא יכיל עלמא למסבל) דכתיב, (בראשית ד) והאדם
ידע את חוה אשתו ופתה ותלד את קין ותאמר קניתי
וגו'. ולא הוה יכיל עלמא למסבל, משום דלא
אתבסמת, וחויא תקיפא אטיל בה זוהמא דדינא
קשיא, ובגין כד לא הוה יכיל לאתבסמא. וכד נפיק
דא קין מסטר דנוקבא, נפק תקיף קשיא, תקיף

ספר מאורות הזהר

אף על פי שהוא לא עשאו, כיון שתלמידיו ובגו ותלמידי תלמידיו עשאוהו על מה
שקבלו ממנו, כמו שאמרנו שהמשנה וספרא וספרי ותוספתא כולהו אליבא דרבי
עקיבא, אף על פי שאלו הספרים נעשו על פיו יותר מס' שנה [הס' שנה מוסב על
הספרים משנה ספרא וספרי, והם נעשו ע"פ ר"ע יותר מס' שנה אחרי מותו, הנהגות
יעב"ץ שם] [שי"ן שנה] אחרי מותו, וכעבור זה דברי הזהר הם יותר אמתיים, כי
הם דברי האחרונים שראו המשנה ופסקי ההלכות ומאמרים מהאמוראים עכ"ל.

(ספר הזהר חבר בימי הגאונים או יותר מאחר

א. כתב באור החמה (פרשת וישלח קס"ח, בשם הרב אברהם גלאנטי ז"ל) ספר הזהר חבר
בימי הגאונים, או חכמים אחרים, שחברו כל המימרות יחדו שכתב רבי אבא שהיה

בְּדִינוּי, קִשְׁיָא בְּדִינוּי. פִּיּוֹן דְּנִפְק אֶתְחֵלְשֵׁת וְאֶתְפַּסְמַת.
בְּתַר דָּא, אֶפִּיקַת אַחְרָא בְּסִימָא יְתִיר, וְסָלִיק קַדְמָאָה
דְּהוּה תְּקִיפָא קִשְׁיָא, וְכֹל דִּינִין לָא אֶתְעָרְבוּ
(ס"א אֶתְעָרְעוּ) קָמִיָּה (ס"א וְכֹל דִּינִין (לָא) אֶתְעָרוּ) עֲמִיָּה.

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב, (בראשית ד) וַיְהִי בַּהֲיוֹתָם בַּשָּׂדֶה.
בַּשָּׂדֶה: דְּאֶשְׁתְּמוּדַע לְעֵילָא. בַּשָּׂדֶה דְּאֶקְרִי שָׂדֶה
דְּתַפּוּחִים. וְנֶצַח הָאִי דִּינָא לְאַחוּהָ, מִשּׁוּם דְּהוּה קִשְׁיָא
מִנֵּיהּ, וְאַכְפִּיָּיה וְאַטְמָרִיה תַּחֲוֹתֵיהּ. עַד דְּאֶתְעָר בְּהָאִי
קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַעְבְּרִיה מְקָמֵיהּ. וְשִׁקְעִיה בְּנוֹקְבָא
דְּתַהוּמָא רַבָּא. וְכִלִּיל לְאַחוּי בְּשִׁקּוּעָא דִּימָא רַבָּא,
דְּמַבְסָם דְּמַעִין עֲלָאִין. וּמְנַהוֹן נַחְתִּין נִשְׁמַתִּין לְעֵלְמָא,
אַיְנֵשׁ לְפּוּם אֹרְחָוִי.

ספר מאורות הזהר

סופר רשב"י, והם חלקים לפרשיות, כל פסוק בפרשה שלו, והם הוסיפו משלהם,
האי קמה דתנינן וכו', וכיוצא בהם יש רבים בזהר, וכולהו מתרצי בהכי עכ"ל.

הרב רבי משה חגיז בספרו משנת חכמים (סימן שכ"ט-של"ד) כתב: ספר הזהר לא
היה מחבר פי אם אחר זמן על ידי שלישי, המסדר עשה התקשרות הדברים כאשר
עלו ובאו לידו על נכון, פי האמת יורה דרכו, שהמסדר ומחבר ספר הזהר הקדוש
ודאי אדם גדול היה דבאו לידו הקנטרסים, ומן השמים זכו אותו להוציא לאור
תעלומות חכמה הנעלמה, והוא סדר הקנטרסים על סדר הפרשיות, אף לא רשב"י
ורבי אבא עשו סדר זה הנמצא בדינו.

וְאָרְף עַל גַּב דְּטְמִירִין אֵינּוֹן. מִתְּפַשְׁטִין דָּא בְּדָא,
וְאִתְּעִבִידוּ גּוּפָא חַד וּמְהֵאֵי גּוּפָא, נְחִתִּין
נִשְׁמַתְהוֹן דְּרִשְׁעֵיִיא חַיִּיבֵיא, תְּקִיפֵי רוּחָא. מִתְּרוּוּיְהוֹן
כַּחְדָּא סְלָקָא דַּעְתָּד. אֶלָּא דָּא לְסִטְרוּי, וְדָא לְסִטְרוּי.
זָכְאִין אֵינּוֹן צְדִיקָיִיא, דְּמִשְׁלָפִי נִשְׁמַתְהוֹן מְהֵאֵי גּוּפָא
קְדִישָׁא דְּאֶקְרִי אָדָם, דְּכָלִּיל כְּלָא, אֶתְר דַּעְטְרִין וְכַתְרִין
קְדִישִׁין מִתְּחַבְּרָאן תַּמּוֹן, בְּצִרּוּרָא דַּאֲתַקְלָא
(ס"א דַּאֲתַקְלָא).

זָכְאִין אֵינּוֹן צְדִיקָיִיא, (ס"א אֶתּוֹן חַבְּרֵיא) דְּכָל הֵנִי
מִלִּין קְדִישִׁין, דַּאֲתַמְרוּ בְּרוּחַ קְדִישָׁא עֲלָאָה,
רוּחַ דְּכָל קְדִישִׁין עֲלָאִין אֲתַכְּלָן בֵּיהּ, אֲתַגְלִיִּין לְכוּ.

ספר מאורות הזהר

יא) מדוע קראו לספר הזה בשם "זהר"
ספר הזהר, מי, ומדוע, קראוהו כן?

מִצְאֵמִי כְּתוּב בְּהַקְדָּמָה ב' עַל הַתְּקוּנִים (דף י"ז ע"א): וְהַמְשַׁכְּלִים זִהִירוּ כֹּהֵר
הַקְּרִיעַ, מֵאֵי כֹּהֵר, אֶלָּא כִּד עֲבָדוּ הָאֵי חַבּוּרָא, אֶסְתַּכְּמוּ עֲלֵיהּ לְעֵלָא וְקָרְאוּ לֵיהּ סֵפֶר
הַזֶּהֶר.

יב) רבי אבא כתב הזהר לפי צווי הרשב"י

הַזֶּהֶר נִכְתָּב עַל יְדֵי רַבֵּי אַבָּא, כִּי כֵן צִוָּה רַשְׁבִּי בְּעַת הַסְּתַלְקוּתוֹ [כְּרִישׁ אֲדָרָא
זוּטָא זֶהֶר חֶלֶק ג' רפ"ז]: וְסֵדֶר שְׂרַבְי אַבָּא יִכְתֹּב, וְכַנְיָאָה אֲשֶׁר רַבֵּי אַבָּא הֵיךָ תְּמִיד

מלין דעלאין ותתאין צייתין להו, זכאין אתון מאריהון
דמארינ, מחצדי חקלא, דמלין אלין תגדעון ותסתכלון
בהו, ותגדעון למאריכון אפין באפין, עינא בעינא.
ובהני מלין תזבון לעלמא דאתי, הדא הוא דכתיב,
(דברים ד) וידעת היום והשבות אל לבבך וגו'. יי, עתיק
יומין הוא האלהים. וכלא הוא חד, בריד שמייה לעלם
ולעלמי עלמיא.

אמר רבי שמעון, חמינא עלאין לתתא, ותתאין
לעילא. עלאין לתתא, דיוקנא דאדם, דהוא
תקוני עלאה, כללא דכלהו. (חסר).

ספר מאורות הזהר

ספרא דרשב"י, וכן אמר רבי אבא בעצמו [שם] אחר הסתלקותו דרשב"י, ואנא פתבנו
סברנא למכתב טפי, ולא שמענא, וכה אמר רבי אבא לרבי אלעזר [זהר חלק ב'
קכ"ג]: הווא דאנא פתבנא מבוצינא קדישא, אמינא לגביה חבריא.

(ג) הזהר נכתב בלשון שלמדו רבי שמעון - תרגום

לשון הזהר, לישנא של זהורי"ת פתבו רבי אבא בלשון תרגום, באותו לשון
שלמד בו רבו רשב"י, כמו שכתב באור החמה (לזהר חלק א' דף ט' ע"ב, בשם הרמ"ק
[רבינו משה קורדובר]), וזה לשונו: הרשב"י הגה מדבר תרגום, והיו מלאכים באים
לשמע כו'.

**תַּאנָא, כְּתִיב (מושלי י) וְצַדִּיק יִסּוּד עוֹלָם, דְּכִלִּיל שֵׁית
בְּקַרְטוּפָא כַּחְדָּא. וְהֵאֵי הוּא דְכְּתִיב, (שיר
השירים ה) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ.**

**וְתַאנָא בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא, בְּאָדָם אֲתַכְּלִילוּ כְתָרִין
עֲלָאִין, בְּכִלְל וּבְפִרְט. וּבְאָדָם אֲתַכְּלִילוּ
כְתָרִין תַּתְּאִין, בְּפִרְט וּבְכִלְל. כְּתָרִין עֲלָאִין בְּכִלְל, כְּמָה
דְּאֲתַמַּר בְּדִיוֹקְנָא דְכָל הַנִּי תִיקוּנִין (כ"א דִּיוֹקְנִין). בְּפִרְט:
בְּאַצְבָּעֵן דִּידוֹן, חֲמִשׁ כְּנָגַד חֲמִשׁ. כְּתָרִין תַּתְּאִין,
בְּאַצְבָּעֵין דְּרַגְלִין דְּאִינוּן פִּרְט וּכְלָל. דְּהֵא גּוּפָא לָא
אֲתַחְזִי בְּהַדְיָהּ. דְּאִינוּן לְבַר מְגוּפָא. וּבְגִין כֵּךְ לָא הוּוּ
בְּגוּפָא. דְּגוּפָא אַעֲדִיו מְנַיָּהּ.**

ספר מאורות הזהר

(יד) מסדרי הזהר הוסיפו מאמרים גם מאמוראים

מאמרי ושמות האמוראים הנמצאים בספרי הזהר הקדוש, זה הוא הוספה שהוסיפו
אחר כך מסדרי הזהר הקדוש. וכן היה בכל ספרי חז"ל הקדמונים, שהמסדרים
אחריהם הוסיפו עליהם מדברי חז"ל אשר ראו ומצאו הדומה לענין. אשר בודאי אלו
מסדרי ספרי הקדוש אשר נחתמו אחר הסתלקות מחבריהם, גם כן היה להם מקדשת
ופתיחת לב מעין הראשונים, ורוח קדשם העליון, הרשה להם להוסיף מחז"ל
האחרונים הדומים וסמוכים להם.

אִי הָבִי, מָאִי (זכריה יד) וְעָמְדוּ רַגְלֵי בְיוֹם הַהוּא. אֲלֵא
 רַגְלֵי דְגּוּפָא, מְאָרִיהוֹן דְּדִינִין (ס"א דְּמָאֲרִין) לְמַעַבְד
 נוֹקְמִין וְאֶקְרוּן בְּעַלֵי רַגְלִים. וּמְנַהֲוֹן תְּקִיפִין. וּמְתַאֲחְדוּ
 מְאָרִיהוֹן דְּדִינִין דִּי לְתַתָּא, בְּכַתְרִין תַּתְּאִין.

תַּתְּאִנָּא, כָּל אֵינֹן תְּקוּנֵי דְלַעֲיֵלָא, דְּבִגּוּפָא קְדִישָׁא,
 (בְּדָבָר וְנוֹקְבָא) כָּלְלָא דְאָדָם, אֲתַמְשִׁיד דָּא
 מִן דָּא, וּמְתַאֲחְדוּ דָּא בְדָא, וְאַשְׁקוּן דָּא לְדָא. כְּמָה
 דְּאֲתַמְשִׁיד דְּמָא בְּקַטְפִין דְּוִרִידִין לְדָא וּלְדָא, לְהִכָּא
 וּלְהִכָּא, מֵאַתֵּר דָּא לְאַתֵּר אַחְרָא, וְאֵינֹן מְשַׁקִּין
 (ס"א קַסְטִין) דְּגּוּפָא (נ"א לְגּוּפָא). אֲשַׁקִּין דָּא לְדָא,
 מְנַהֲרִין דָּא לְדָא. עַד דְּאַנְהִירוּ כְּלָהוּ עַלְמִין, וּמְתַפְּרָכָאן
 בְּגִינִיהוֹן.

ספר מאורות הנהר

(טו) חסד לאמים חטאת, ואין לצפות אלא למשיח צדקנו שהוא יגאלנו
 א. צריכין אנו להאמין באמונה שלמה בביאת משיח צדקנו שהוא יבא ויגאלנו,
 וגם לחכות עליו עד שהוא יבוא ויגאלנו, כמו שכתב הרמב"ם (פרק י"א מהלכות מלכים):
 "וכל מי שאינו מאמין בו, או מי שאינו מחכה לכיאתו, לא בשאר נביאים בלבד
 הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו, שהרי התורה העידה עליו" כו', עיי"ש. וכל
 שכן שלא לסמוך על חסדי לאמים והבטחתם.

ב. עין ירושלמי פסחים (פ"ח ה"ו) מה שאמר על הבטחתם אשר פיהם דבר שוא
 וימינם ימין שקר.

תאנא, כל אינון פתרין (דף קמ"ג ע"ב) דלא אתפללו
בגופא, בלהו רחיקין ומסאבין, ומסאבן כל
מאן דיקרב לגביהון, למנדע מנהון מלין.

תאנא, מאי תיאובתא דלהון לגבי תלמידי חכמים.
אלא משום דחמן בהו גופא קדישא,
ולאתפללא בהו בההוא גופא. וכי תימא, אי הכי, הא
מלאבין קדישין וליתהון בכללא דגופא. לא. דחס
ושלום אי ליהוון לבר מפללא דגופא קדישא, לא הו
קדישין ולא מתקיימי. וכתיב (דניאל י) וגוייתו כתרשיש.
וכתיב (יחזקאל א) וגבותם מלאות עינים. (דניאל ט) והאיש
גבריאל. בלהו בכללא דאדם. בר מהני דליתהון

ספר מאורות הנהר

ג. איתא בבבא בתרא (דף צ"א ע"ב) דמתרחיץ עליהון דיליה דלהון, וכן היה בתרבין
הבית שהיה בטחונם במצרים ובאשור ובכל מה שהבטיחו להם, ואחר כך היה להכל
וריק הבטחתם וכל צפיתם. ועל זה אמר הנביא רמיה [איכה ד' - יז] עודינו תכלינה
עינינו אל עזרתנו הכל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושע. ובפרושא אתמר לן התנא
הרשב"י (תקונים תקון ס"ט) בזמנא דיתתי מלכא משיחא כו', בההוא זמנא ה' בךד ינחנו
ואין עמו אל נכר עכ"ל.

ד. והיום בעזונותינו הרבים מפני ההסתמ פנים הגדול, וגדל הצרות שמתרבים
ר"ל בכל יום ויום ביחוד על עם ישראל, הגה רבים הם היוצאים מפשטות אמונת

בְּכֻלָּא דְּגוּפָא, דְּאֵינוּן מְסֻאֲבִין, וּמְסֻאֲבָן כָּל מָאן
דִּיקָרַב בְּהַדְיָהוּ.

וְתֵאנָא, בְּלָהוּ מְרוּחָא דְשְׂמֵאלָא, דְלֵא אֲתַבְּסָם בְּאָדָם
מִשְׁתַּבְּחִין, וְנִפְקוּ מִכְּלָלָא דְגוּפָא קַדִּישָׁא,
וְלֵא אֲתַדְבְּקוּ בֵיהּ. וּבְגִין כֵּךְ בְּלָהוּ מְסֻאֲבִין וְאִזְלִין
וְטֵאסִין עַלְמָא, וְעֵיילִין בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא,
לְאֲתַדְבְּקָא בְּהַהוּא דִּינָא קַדְמָאָה דְאַקְרִי קִיז, דְנִפְיָק
בְּכֻלָּל דְגוּפָא דְלַתְתָּא. וְשֵׁאטִין וְטֵאסִין כָּל עַלְמָא,
וּפְרַחוּ וְלֵא מִתְדַבְּקָאן בְּכֻלָּלָא דְגוּפָא, וּבְגִינֵי כֵךְ אֵינוּן
לְבַר, מִכָּל מִשְׁרֵיין דְלְעֵילָא וְתַתָּא. מְסֻאֲבִין אֵינוּן. בְּהוּ
כְּתִיב (ויקרא יג) מַחוּיִן לְמַחֲנֶה מוֹשְׁבֹו.

ספר מאורות הזוהר

אַלְקֵי עוֹלָם וּמֵאֲמוּנַת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּנְבִיאֵי הָאֱמֶת, מַה שְׁנִבְּאוּ עַל גְּאֻלַּת מְשִׁיחַ
צְדִקְנוּ.

ה. מוּבָא בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ (ח"א דף קל"ט-ק"מ במדח"ג) רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֶרְוֶה תְּהוּב תְּהִיב
וְהוּהוּ קָא מְצַטְעַר בְּנִפְשׁוּי טְפִי, עָאֵל לְקַמְיָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, אָמַר לִיה חִיזוּ נְהִירוּ דְּבוּצִינָא
דְּעַלְמָא לְמַה אֲנִפּוּי חֲשׁוּכִין, אָמַר לִיה חִיזוּ וּדְחִילוּ סְגִי עָאֵל בִּי, דְּהָא אֲנָא חֲמִי מַה
דְּאֲתַעְרוּ חֲבַרְנָא מְאִרִי מִתְנִיתָא דְשֵׁאֲרַת עֲלִיָּהוּ רִוְחִין קַדִּישִׁין כּו', מָאן יִזְכֶּה לְהֵאֵי
אוּרְכָא, מָאן יִתְקַיֵּם בְּקִיּוּם דְתִיָּה בֵּין הָאֵי זְמַנָּא, וְעַל דָּא אֶצְטַעֲרִנָּא בְּנִפְשָׁאֵי.

ו. וְזוּהוּ יְבָאָר בְּמַה שְׁכַתְּבַב בְּהַקְּדַמַּת הַזוּהַר (דף ד') שְׂרַבִּי חֲזָא שְׁמַע קִלָּא דְאָמַר מָאן
דְלֵא מְצַפָּא דָּא בְּכָל יוֹמָא בְּהַהוּא עַלְמָא לִית לִיה חוּלְקָא הָכָא, וְכֵן כְּתוּב בְּזוּהַר (ח"א

וּבְרוּחָא דְאַקְרֵי הַבֵּל, דְּאַתְבָּסָם יְתִיר בְּכִלְלָא דְגּוּפָא
 קְדִישָׁא. נִפְקִין אַחֲרָנִין דְּמִבְּסָמֵן יְתִיר,
 וּמִתְדַבְּקוּ בְּגּוּפָא, וְלֹא מִתְדַבְּקוּ. בְּלָהוּ תַלְיִין בְּאַוִירָא
 וְנִפְקִין מֵהָאֵי כִלְלָא דְאַלִין מִסְאַבִּין. וְשִׁמְעִין מַה
 דְּשִׁמְעִין מֵעִילָא, וּמִנְיָהוּ יְדַעֵי לְתַתָּא דְקֹאמְרֵי לָהּ.

וְתֵאנָא בְּצַנִיעוּתָא דְסַפְרָא, כִּיּוֹן דְּאַתְבָּסְמוּ לְעִילָא
 כִּלְלָא דְאַדָם, גּוּפָא קְדִישָׁא, דְכַר וְנוֹקְבָא.
 אַתְחַבְרוּ זְמַנָּא תְלִיתָאָה, וְנִפְקֵי אַתְבָּסְמוּתָא דְכִלְלָא.
 וְאַתְבָּסְמוּ עַלְמִין עַלְאִין וְתַתְאִין. וּמִכָּאֵן אֲשֶׁתְכִלְלָא
 עַלְמָא דְלְעִילָא וְתַתָּא, מִסְטְרָא דְגּוּפָא קְדִישָׁא.
 וּמִתְחַבְּרוּ עַלְמִין, וּמִתְאַחְדוּ דָּא בְדָא, וְאַתְעָבִידוּ חַד

ספר מאורות הזהר

דף ק"מ, במדה"נ) חסן ישועות, מהו ישועות, אלו המצפנים ישועות בכל יום, וכנראה
 שעל זה הצטער רבי אלעזר בן ערף בטיוב לבו על לחץ ודחקן של ישראל שיגרמו
 להם כף באריכת הגלות.

ז. וכן מפרשים (בסליחות לערב ראש השנה בפזמון "שלוש עשרה מדות"): אם
 סררו כפרה זו [שפרה מדרך התרישה והלקה בעקלתון, שהוא] מרב עתים וגמים
 ודו"ק.

ח. כן מובא בזהר (ח"ב דף ז' ע"ב) רבי שמעון זקף ידוי ובכה ואמר, ווי מאן
 דינדמן בהוא זמנא, ונכא חולקיה מאן דינדמן וישתפח בהוא זמנא כו', בגין
 דהוא דיתקם בהוא זמנא במהימנותא, ינכה להוא נהירו דחדוה דמלכא, ועל

גופא. (ובגין דכלהו חד גופא, שכינתא לעילא,
שכינתא לתתא, קדשא בריך הוא לעילא, קדשא
בריך הוא לתתא) ומשלפא רוחא, ועיילא בחד גופא.
ובכלהו לא אתחזי אלא חד. (ישעיהו) קדש קדש קדש
י צבאות מלא כל הארץ כבודו. דכלא הוא חד גופא.

תאנא, בין דאתבסמו דא בדא, (פתיב) (שיר השירים
) תורי זהב נעשה לך עם נקודות הפסוף)
אתקשרו דינא ורחמי. (אתבסמא דינא ברחמי)
ואתבסמת נוקבא בדכורא. ובגיני כך לא סלקא דא
בלא דא, כהאי תמר, דלא סלקא דא בלא דא. ועל
האי תנינו, מאן דאפיק גרמיה בהאי עלמא מבקלא
דאדם, לבתר פד נפיק מהאי עלמא, לא עייל בבקלא

ספר מאורות הזהר

ההוא זמנא כתיב וצרפתים כצורף את הפסוף ובחנתים כבחן את הזהב וגו', לבתר
דאינון עקתינ מתערי על ישראל, וכל עמין ומלכיהון תנייעטון פחדא עליהו, ומתערי
כמה גזירין בישין, כולהו סלקי בעיטא חדא עליהו, וייתון עקתא על עקתא, בתרייתא
משפחון קמיתא כו' עין שם. וכמה מפריצי יהודאין תהפכו לאהדרא לגביהו, וייתון
עמהון, לאנחא קרבא על מלכא משיחא כו' עין שם.

ט. ולכן אחי ורעי, מי לה ולתורה הקדושה ולנביאי האמת, יתחזק מאד מאד
באמונת ביאת משיח, וכמה פעמים ביום יאמר כל אדם אני מאמין באמונה שלמה
בביאת המשיח ובאמונת השם יתברך אשר הוא ראשון והוא אחרון ומבלעדי ה' אין
לנו מלך גואל ומושיע. והשם יתברך לבדו בודאי יחוס וירחם על עם עני ואביון

דָאָדָם, דְאֶקְרִי גּוּפָא קַדִישָא. אֶלָּא בְּאִינוּן דְלָא אֶקְרוּן
אָדָם, וְנִפְיָק מִכְלָלָא דְגּוּפָא.

תַּנְיָא, תּוֹרֵי זֶהָב גַּעְשָׁה לָךְ עִם נְקוּדוֹת הַכֶּסֶף,
דְּאֶתְבָּסְמוּ דִינָא בְּרַחֲמֵי. וְלִית דִּינָא, דְלָא הוּוּ
בֵיה רַחֲמֵי. וְעַל הָאֵי כְּתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים א) נָאוּ לְחַיֵּיךְ
בַּתּוֹרִים צוּאֲרֵךְ בַּחֲרוּזִים. בַּתּוֹרִים: כְּמָה דְכְּתִיב, תּוֹרֵי
זֶהָב גַּעְשָׁה לָךְ וְגו'. בַּחֲרוּזִים: כְּמָה דְכְּתִיב, עִם נְקוּדוֹת
הַכֶּסֶף. צוּאֲרֵךְ, בְּכָלֵלָא דְנוּקְבָא, דָּא מְטְרוּנִיתָא
אֲשֶׁתְּכַח בֵּי מְקוּדָשָׁא דְלַעֲיֵלָא, וִירוּשָׁלַם דְלַתְתָּא
(ס"א הוּא מְקוּדָשָׁא דְכָלָא) וּמְקוּדָשָׁא. וְכָל דָּא
מִדְּאֶתְבָּסְמַת בְּדְכוּרָא, וְאֶתְעַבִּיד כְּלָלָא דְאָדָם, וְדָא

ספר מאורות הנהר

דור עני דור האחרון הזה, אשר כמעט כל סוף חבלי משיח עבר עלינו בזמנינו, שהוא
יעשה סוף וקץ לכל צרותינו, ופדה יפדה את נפשותינו, ויגלה מהרה כבוד מלכותו
עלינו, וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל צור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר
נשמה באפו ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה.

י. אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים, בפרט במצוקת עם ישראל פארעא
קדישא ובגולה בכל אתר ואתר, התעוררו, חושו לקדם הגאולה עד שלא תבואו
הפרעניות חלילה וחס.

הוא כִּלְלָא דְמַהִימְנוּתָא. מָאי מַהִימְנוּתָא. דְבַגְוִיָּה
אֶשְׁתַּכַּח כֹּל מַהִימְנוּתָא.

וְתֵאנָא, מָאן דְאֶקְרִי אָדָם, וְנִשְׁמַתָּא נִפְקַת מִנִּיהּ,
וּמִית, אָסִיר לְמִיבַת לִיה בְּבֵיתָא, לְמַעַבְד
לִיה לִנְהָה עַל אַרְעָא, מִשּׁוּם יִקְרָא דְהָאֵי גּוֹפָא, דְלֵא
יִתְחַזִּי בֵיה קִלְנָא, דְכַתִּיב, (תהלים מט) אָדָם בִּיקָר בַּל
יִלִּין, אָדָם דְהוּא יִקָּר מִכָּל יִקְרָא, בַּל יִלִּין. מָאי טַעְמָא.
מִשּׁוּם דְאֵי יַעֲבֹדוּן הָכִי, נִמְשַׁל פְּבַהֲמוֹת גְּדָמוֹ. מַה
בְּעִירֵי לָא הוּוּ בְּכִלְלָא דְאָדָם, וְלֵא אֶתְחַזִּי בְהוּ רוּחָא
קַדִּישָׁא, אוּף הָכָא כְּבִעִירֵי, גּוֹפָא בְלֵא רוּחָא, וְהָאֵי
גּוֹפָא, דְהוּא יִקְרָא דְכִלְלָא, לָא יִתְחַזִּי בֵיה קִלְנָא.

ספר מאורות הנהר

(טז) הגם שהרשב"י ורבי אלעזר בנו והתבראי קדישא הקפידו על העלמת תורת הח"ן, אך
כל זה היה רק אז, אבל האר"י הקדוש והבאים אחריו צידדו להפצת לימוד זה כחוק
וממנו לישיעת עם ישראל

א. ידעתי גם ידעתי מן ערפי כי אין אני ראוי לעמד במקום גדולים לעורר על
למוד תורת הנסתר, ורבים יאמרו לנפשם אין פונתו לשם שמים אלא לכבוד עצמו
הוא דורש, לקנות לו שם. על כל אציג לפניך משל נכבד שראיתי בספר הקדוש אור
לישרים בשם הרב מורינו הרב יואל מוכיח זצ"ל:

ב. מנהג ישראל תורה הוא, שנוסעים מוכיחים מעיר לעיר להוכיח את ישראל.
ורבים מהמון עם טועים ואין שומעין לדבריהם, מפני שהם לוקחים ממון בשביל
הדדשה, ואומרים שתוכחתם אינו אלא קרדם לחפר בה ואין פונתם לשם שמים.

וְתֵאנָא בְּצִנְיֵעותָא דְסַפְרָא, כֹּל מָאן דְעֵבִיד לִינְה
 לְהֵאֵי גּוּפָא קִדְיֵשָׁא, בְּלֹא רוּחָא, עֵבִיד
 פְּגִימוּתָא בְּגוּפָא דְעֵלְמִין. דְהֵא בְּגִין (דף קמ"ד ע"א) דָּא,
 לֹא עֵבִיד לִינְה בְּאַתְרָא קִדְיֵשָׁא, בְּאַרְעָא דְצֶדֶק יְלִין
 בְּה, (ס"א) דְכַתְרָא קִדְיֵשָׁא דְמִלְכָא בְּאַרְעָא דְכְּתִיב (ישעיה
 א) צֶדֶק יְלִין בְּה) מְשׁוּם דְהֵאֵי גּוּפָא יְקָרָא, אֶתְקַרִי
 דְיוֹקְנָא דְמִלְכָא. וְאֵי עֵבִיד בֵּיה לִינְה, הוּי כְּחַד מִן
 בְּעִירָא. (הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים מט) נְמִשֵּׁל כְּבִהְמוֹת
 (ע"ב) נְדַמּוּ).

תֵּאנָא, (בראשית 1) וַיֵּרְאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם.
 (ס"א בְּנֵי הָאֱלֹהִים) אֵינּוּן דְאַטְמֵרוּ, וְנִפְלוּ
 בְּנוֹקְבָא דְתְּהוּמָא רַבָּא. אֶת בְּנוֹת הָאָדָם, (הָאָדָם
 הַיְדוּעֵ). וְכְּתִיב וַיִּלְדוּ לָהֶם הַמָּוֶה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מְעוֹלָם

ספר מאורות הוהר

וְנִשָּׂא עֲלֵיהֶם מִשָּׁל וְנֹאמַר: בְּעִיר אַחַת קִטְנָה, לֹא הָיָה לָהֶם כְּפִי אֲבָנֵי גְזִית כִּי אִם
 כְּפִי עֲצֵי הַיַּעַר וְהַגְּבוּת מְכֻסִּים בְּתִכְוֵן, וְהָיָה גְרִים שָׁם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ בְּעֵלְיָ תַּחַת הַגַּג.
 בְּלִילָה אַחַת הִלְכָה הָאִשָּׁה לִישׁוֹן וְעַדִּין בְּעֵלָה הָיָה גְעוֹר וְהָיָה לוֹ גַר דְּלוּק.

ג. טָרַם יִכְבֶּה הַגַּר גַּם הוּא הֵלֶךְ לִישׁוֹן וְהַנִּיחַ הַגַּר דְּלוּק, צְעָקָה אֵלָיו אֲשֶׁתּוֹ: אוּלֵי
 חַס וְשָׁלוֹם! פֶּל נִיצוּץ א' מִהַגַּר וַיִּשְׂרֹף כֹּל הַבַּיִת כְּלוּ, עוֹדָה מִדְּבַרְתָּ עִמּוֹ כֹּא שׁוֹמֵר
 הָעִיר וְהַכְרִיז לְהַזְהִיר הָעַם לְהִשְׁגִּיחַ עַל הָאֵשׁ וְהַגְּרוֹת שְׁלֹא יִגְרַם לְשִׂרְפָה חַס וְשָׁלוֹם.
 אִמְרָה הָאִשָּׁה לְכַעֲלָה שְׁמַע נָא וְרֹאֵה מָה שֶׁהַשׁוֹמֵר מְכַרְיוֹ לְהִשְׁגִּיחַ עַל הַגַּר שְׁלֹא יִגְרַם

וְגו'. מַה הוּא דְאֶקְרִי עוֹלָם. כְּדִתְנִינָן יְמֵי עוֹלָם. אֲנָשִׁי
הַשָּׁם, מִנְהוֹן נִפְקוּ רוּחִין וְשָׂדִין לְעֵלְמָא, לְאַתְדַּבְּקָא
בְּרִשְׁיַעֲיָא.

הַנְּפִילִים הָיוּ בְּאָרְץ, לְאַפְקָא אֵלֵין אַחֲרֵנִין. דְּלֹא הוּוּ
בְּאָרְץ. הַנְּפִילִים: עַז"א וְעוֹזא"ל הוּוּ בְּאָרְץ.
בְּנֵי הָאֱלֹהִים לֹא הוּוּ בְּאָרְץ. וְרוּזָא הוּא וְכֹלָא אַתְמַר.

כְּתִיב (בראשית 1) וַיִּנְחֶם יי כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם בְּאָרְץ,
לְאַפְקָא אָדָם דְּלַעֲיָלָא, דְּלֹא הוּוּ בְּאָרְץ. וַיִּנְחֶם
יי הָאֵי בְּזַעִיר אַפִּין אַתְמַר. וַיִּתְעַצֵּב אֵל לְבוֹ, וַיַּעֲצֵב
לֹא נְאֻמַּר. אֵלָא וַיִּתְעַצֵּב, אִיהוּ אַתְעַצֵּב, דְּבִיָּה תִלְיָא
מִלְתָּא. לְאַפּוּקִי מִמָּאן דְּלֹא אַתְעַצֵּב. אֵל לְבוֹ, בְּלְבוֹ

ספר מאורות הוהר

סְפָנָה, הַשִּׁיב לָהּ הַבְּעַל: שׁוּטָה שְׂבַע עוֹלָם! וְכִי סְבוּרָה אַתְּ שְׂבָלֵב שְׁלָם הַכְרִיז הַשׁוּמֵר
כֵּן? הֲלֹא אָנִי יוֹדֵעַ שְׂאִינוּ מְכַרְזוּ אֵלָא בְּשָׂבִיל שְׁהַקְהֵל נּוֹתָנִים לוֹ מִמּוֹן שְׂכָרְזוּ כֵּן,
וְאֵלּוּ הָיוּ נּוֹתָנִים לוֹ מִמּוֹן שְׂכָרְזוּ שְׂעִיבָתוֹ הָעִיר גַּם כֵּן הָיָה מְכַרְזוֹ. עַל כֵּל אֵין אָנִי
שָׁם לֵב לְדַכְרִיו כְּלָל, וְהִלֵּךְ לִישָׁן וְהִנִּיחַ הַגֵּר דְּלוּק. כְּאֲשֶׁר פְּתָרָה כֵּן הָיָה. הַגֵּר נִפְל
עַל הַשְּׁלֶחָן וְכֹל הַבַּיִת נִדְּלַק וְנַעֲשָׂה שְׂרָפָה גְדוֹלָה, וְכַמְעַט כֹּל הָעִיר נִשְׂרָפָה וּבְקִשֵׁי
גְדוֹל הִצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא נִשְׂאָר לָהֶם כִּי גוֹיָתָם.

ד. רָאוּ גַא הַשׁוּטָה הָזֵה, בְּשָׂבִיל שְׁהַשׁוּמֵר לֹא הַכְרִיז כְּלָב שְׁלָם, לֹא רָצָה לְשַׁמַּע
לְדַכְרִיו וְהִנִּיחַ לְשָׂרְף בֵּיתוֹ כְּאֲשֶׁר. כֵּן הִדְבָּר הַזֶּה: הַמוֹכִיחַ מִזְהִיר הָעַם, שְׂעִיבּוֹ מַעֲשֵׂיהֶם
הַרְעִים, וְאִם לֹא כֵּן יִפְלוּ לְגִיהֶנָם אֲשֶׁר שָׁם יִשְׂרָפוּ גּוֹיּוֹתֵיהֶם כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר הַנְּהָ הַיּוֹם
כָּא בַעַר כְּתַנּוּר וְגו'. הַשׁוּטִים מְדַמִּים בְּנַפְשָׁם, בְּשָׂבִיל שְׁהַמוֹכִיחַ לֹא מִתְכַּנֵּן לְשֵׁם

לֹא פְתִיב, אֶלָּא אֶל לְבוֹ. כְּמֵאן דְּאִתְעַצֵּב (וּמְקַבֵּל)
לְמֵאֲרִיָּה, דְּאִחֲזִי הָאִי לְלֵבָא דְּכָל לְבִין.

וַיֹּאמֶר יי אֲמַחֶה אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר בָּרֵאתִי מֵעַל פְּנֵי
הָאָדָמָה וְגו'. לְאַפְקָא אָדָם דְּלַעֲיָלָא. וְאִי
תִּימָא אָדָם דְּלִתְתָא בְּלַחֲדוּי. לָאו לְאַפְקָא כָּלֵל,
מִשּׁוּם דְּלָא קָאִים דָּא בְּלָא דָּא.

וְאֵלְמֵלֵא חֲכָמָה סְתִימָא דְּכֵלָּא, כֵּלָּא אִתְתַּקֵּן
כְּמִרִישָׁא. הָדָא הוּא דְּכֵתִיב, (משלי ח) אֲנִי
חֲכָמָה שְׂכֵנְתִי עֲרֻמָּה. אֵל תִּקְרִי שְׂכֵנְתִי, אֶלָּא שְׂכֵנְתִי
(כ"א שִׁיבְנֵתִי).

ספר מאורות הנהר

שְׂמִים, לא נתן לב לדבריו עד שְׂבָאָה עֲלֵיהֶם הַשְׂרָפָה. הֵלֵא אֵין לָךְ שְׁטוּת גְּדוֹל מְזָה,
עד כָּאן תִּכֵּן דְּבָרֶיךָ וְדָבְרִי פִי חָכָם חֵן.

(יז) עֲצָה נִאֲמְנָה לְהִנָּאֲתָךְ וּלְטוֹבְתָךְ

א. אחי אחי, שְׂמַע נָא לְעֲצָתִי, כִּי עֲצָתִי אֲמוּנָה לְהִנָּאֲתָךְ וּלְטוֹבְתָךְ. הִנְנִי מְבִיא לָךְ
עֶסֶק טוֹב כִּהְיִי רוּכַל שְׂמוּכָר סְמָא דְּחִיָּיא (ע"ז דף י"ח), חִיִּים אַרְפִּים וְטוֹבִים מְדַבְּשׁ
מְתוּקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְחִיִּים טוֹבִים וְאַרְפִּים לְיוֹם שְׂפֵלוֹ טוֹב, לְיוֹם שְׂצַדִּיקִים יוֹשְׁבֵין
וְעֲטוּרֹתֵיהֶם כְּרֵאשֵׁיהֶם וְנִהְנִים מְזִיו הַשְׂכִּינָה, כְּמוֹ שְׂאוּמִרִים בְּאַקְדָּמוֹת מְטִילֵי בֵיה
חִנָּא לְכַהֲדֵי דְּשְׂכִינְתָא וְכוּ' וְכוּ' לְעֵתִיד לְבָא.

וְאֵלְמָלָא הָאֵי תְקוּנָא דְאָדָם, לָא קָאִים עֲלֵמָא. הָדָא
הוּא דְכְתִיב, (משלי א) "בְּחֻכְמָה יִסַּד אָרֶץ.
וְכְתִיב (בראשית ו) וְנָח מֵצָא חֹן בְּעֵינַי יי.

וְתֵאנָא, בְּלָחוֹן מוֹחִין תְּלִין בְּהָאֵי מוֹחָא. וְהַחֲכָמָה
הוּא בְּלָלָא דְכָלָא הוּא. וְדָא חֲכָמָה סְתִימָא,
דְּבָה אֶתְתְּקוּף וְאֶתְתְּקוּן תְּקוּנָא דְאָדָם, לְאֶתִיּוּשְׁבָא כְלָא
עַל תְּקוּנִיהּ, כֹּל חַד בְּאַתְרֵיהּ. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (קהלת
ו) הַחֲכָמָה תְּעוּזָא לְחֻכְמָה מַעֲשֵׂרָה שְׁלִיטִים, דְּאִינוּן תְּקוּנָא
שְׁלִימָא דְאָדָם. וְאָדָם הוּא תְּקוּנָא דְלִגּוּ, מְנִיָּה קָאִים
רוּחָא. (הָדָא הוּא דְכְתִיב, (שמואל א טז) כִּי הָאָדָם יֵרָאֶה
לְעֵינַיִם וַיְהִי וַיִּהְיֶה לְלֵבָב, דְּאִיהוּ בְּלִגּוּ לְגוּ).

ספר מאורות הזוהר

א.* אחי אהובי, דע שמוכא בספרי אמת וקדוש, שאם זוכין לכנס לפני ולפנים ולהשיג אפלו מקצת מן המקצת בחכמה הקדושה הנפלאה הלזו, אז זוכין להיות בבחינת בניים למקום ברוך הוא, כמבאר בפאריכות בזהר הקדוש ובתקונים הרבה פעמים. ומי הוא זה שלא יתאנה, יתגעגע וישתוקק לזכות לכנס לפלטרין של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, ולהחשב לבן המלך.

ב. התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי האיר עיני ישראל מחכמתו ותורתו, ונדבק לבם לאהבה וליראה כל ימיו, כדאיתא בזהר הקדוש (פרשת אחרי דף ע"ט ע"א) ביומוי דרשב"י הוה אמר בר נש לחבריה, פתח פיה ויאירו דבריה, בתר דשכיב הוו אמר אל תתן את פיה לחטיא את בשרך, עינן שם. והשאר לנו ברכה ספרי הזוהר הקדוש

וּבַהֲאִי תְקוּנָא דְאָדָם, אֶתְחַזִּי שְׁלִימוֹתָא מְהִימְנוֹתָא
 דְכְלָא, דְקָאִים עַל בְּרִסְיָא. דְכְתִיב, (יחזקאל א)
 וּדְמוֹת בְּמִרְאָה אָדָם עָלָיו מִלְמַעְלָה. וּכְתִיב (דניאל ז)
 וְאָרוּ עִם עָנְנֵי שָׁמַיָא כְּבַר אָנֹשׁ אֶתְהָ הוּא וְעַד עֵתִיק
 יוֹמִיָא מְטָה וּקְדֻמוּהִי הַקְּרֻבוּהִי. עַד כָּאן סְתִימָאן מְלִין,
 וּבְרִירֵן טַעְמִין. זְכָאָה חוּלְקִיָה דְמָאן דִּידַע וַיִּשְׁגַּח בְּהוֹן,
 וְלֹא יִטְעִי בְּהוֹן, דְּמְלִין אֵלִין לֹא אֶתְיְהִיבוּ, אֶלֹא לְמֹאֲרֵי
 מְדִין (מֹאֲרִין) וּמְחַצְדֵי חֻקְלָא, דְּעָאלוּ וְנַפְקוּ, דְכְתִיב,
 (הושע יד) כִּי יִשְׂרָאֵל דְרָכֵי יִי וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם וּפּוֹשְׁעִים
 יִכְשְׁלוּ בָם.

תַּאֲנָא, בְּכָה רַבֵּי שְׁמַעוֹן, וְאָרִים קְלִיָה וְאָמַר, אִי
 בְּמִלִּין דִּילֵן, דְּאֶתְגַּלְיִין הָכָא, אֶתְגַּנְיִזוּ חֲבֵרֵיִיא

ספר מאורות הזהר

הַמֵּאִיר אֶת עֵינֵי הָאָדָם בְּחֻכְמָה וּמוֹסָר וּבִינָה לְכָל אִישׁ וְאִישׁ לְפִי עֲרֻכּוֹ, וְאֵיתָא בְּזֵהַר
 הַקְּדוֹשׁ שְׁבֻכּוֹת לַמּוֹד זֶה עֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְהַגְאָל גְּאֻלָּה שְׁלָמָה, (רַעְיָא מְהִימְנָא פְּרִשְׁתָּ נִשְׂא
 קכ"ד ע"ב): עֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעֵם מֵאֵילָנָא דְחַיִּי דְאֵיהוּ הָאִי סֵפֶר הַזֵּהָר יִפְקוֹן בֵּיהּ מִן
 גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וַיְחַקֵּם בְּהוֹן ד' בְּדָד יִנְחֲנוּ וְכוּ'.

ב*. וְכַל דְּבַרֵי הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ בְּזֵהָר הַרְקִיעַ מְאִירִים וּמְזַהֲרִים, וּבְמִסְתִּיר פְּנִים רוּמְזִים
 דְּבָרִים דְּקָיִם עֲמָקִים, הַמְּדַרְיָכִים וּמְלֻשְׁרִים אֵל יְדִיעוֹת הָאָמֶת וְהָאֲמוּנָה חֻכְמָה וּמוֹסָר
 וּבִינָה, וּמְרַפָּא לְנַפְשׁ, וְהֵמָּה לְאֵלְפִים וְלִרְבּוּבוֹת וְיִקְרַ לְמוֹצָאָם.

ג. וְהִנְנִי לְהַעֲתִיק לָךְ לְשׁוֹנוֹ הַזֶּהָב וְהַקְּדוֹשׁ בְּזֵהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁתָּ שְׁלַח (דף קס"ו
 ע"ב) מְעַנְיֵן חֲמוּדָא דְאוּרִיקָא, וְזֶה לְשׁוֹן קְדָשׁוֹ: בְּכָה רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְנֶעַם פְּתַח וְאָמַר,

באדרא דעלמא דאתי, ואסתלקו מהאי עלמא, יאות
ושפיר הוה, בגין דלא אתגליין לחד מבני עלמא. הדר
ואמר, הדרי בי, דהא גלי קמיה דעתיקא דעתיקון,
סתימא דכל סתימין, דהא לא ליקרא דילי עבידנא,
ולא ליקרא דבית אבא, ולא ליקרא דחברייא אליו,
אלא בגין דלא יטעון באורחוי, ולא יעלון בכסופא
לתרעי פלטרוי, ולא ימחון בידיהון. זפאה חולקי
עמהון, לעלמא דאתי.

תנא, עד לא נפקו חברייא מההוא אדרא, מיתו רבי
יוסי ברבי יעקב, ורבי חזקיה, ורבי ייסא. והמו
חברייא, דהוו נטלין לון מלאכין קדישין בההוא

ספר מאורות הוהר

(משלי ה) אילת אהבים ויעלת חן ודיקה ירויף ככל עת באהבטה תשגה תמיד. אורייתא
אורייתא, נהירו דכל עלמין, כמה זמין, ונתלין, ומקורין, ומבועין, מתפשטי מנף לכל
סטרין. מנף כלא, עלף קיימי עלאין ותפאין, נהירו עלאה (ודא) מנף נפקא. אורייתא
אורייתא, מה אימא לגבך, אילת אהבים אנת, ויעלת חן (גבי) עילא ותתא רחימין
דילך. מאן זפי לניקא מנף כדקא יאות. אורייתא אורייתא שעשועים דמארך, מאן
זכיל לגלאה, ולמימר סטרין וגניזין דילך. ככה, ואעיל רישיה בין ברכווי, ונשק לעפרא,
עין שם עוד להלן מגדל נוראות קדשתו של רבי שמעון בן יוחאי.

ד. וראה בפרוש הסלם במאמר אילת אהבים אות קפ"ג-קפ"ד וזה לשון קדשו:
פתח ואמר אילת וגו', פתח ואמר, אילת אהבים ויעלת חן ודיקה ירויף ככל עת באהבטה

פֿרסא. וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מִלָּה, וְאַשְׁתְּכֹכּוּ. צְוּחַ וְאָמַר,
שְׂמַא חַס וְשְׁלוֹם גְּזַרְה אַתְגְּזַר עֲלֵנָא לְאַתְעֵנְשָׂא,
דְּאַתְגְּלִי עַל יְדֵנָא מַה דְּלָא אַתְגְּלִי מִיּוֹמָא דְקֵאִים
מִשֶּׁה עַל טוֹרָא דְסִינִי, דְכְּתִיב, (שְׁמוֹת ל"ד) וַיְהִי שֵׁם עִם
יְיָ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וְגו' . מַה אָנָּא הָכָּא.
אִי בְּגִין דָּא אַתְעֵנְשׁוּ.

שְׁמַע קָלָא, זַכָּאָה אַנְתָּ רַבִּי שְׁמַעוֹן, זַכָּאָה חוּלְקָךְ
וְחַבְרֵיָיא, אַלְיִן דְקִיַּיְמִין בַּהֲדָךְ, דְהָא אַתְגְּלִי
לְכוּן מַה דְּלָא אַתְגְּלִי לְכָל חֵילָא דְלַעֲיָלָא, (דף קמ"ד
ע"ב) אָבֵל תָּא חֲזוּי, דְהָא כְּתִיב, (יהושע ו) בְּבָכוֹרוֹ יִסְדְּנָה
וּבְצַעֲרֵירוֹ יַצִּיב דְלִתֵּיהּ. וְכָל שְׁכֵן דְבָרְעוּ סְגִי וְתַקִּיף,
אַתְדַּבְּקוּ נַפְשֵׁתְהוֹן בְּשַׁעֲתָא דָּא דְאַתְנַסִּיבוּ. זַכָּאָה

ספר מאורות הזהר

תְּשֻׁגָה תְּמִיד. תּוֹרָה תּוֹרָה, הָאוֹר שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת, כְּמָה יָמִים וְנִחְלִים וּמְקוֹרוֹת וּמְבוֹעֵים
מִתְפַּשְׁטִים מִמֶּךָ לְכָל הַצְּדָדִים. מִמֶּךָ הַכֹּל, עֲלִיף עוֹמְדִים הַעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים, אוֹר
הַעֲלִיּוֹן מִמֶּךָ יוֹצֵא. תּוֹרָה תּוֹרָה, מַה אוֹמֵר לָךְ, אֵילַת אֶהְבִּים אִתָּה וַיַּעֲלַת חֵן, לְמַעַלָּה
וּלְמַטָּה הֵם הָאוֹהֲבִים שְׁלָךְ, מִי יִזְכֶּה לֵינֵק מִמֶּךָ כְּרָאוּי. תּוֹרָה תּוֹרָה, הַשְּׁעִשׂוּעִים שֶׁל
אֲדוֹנָךְ, מִי יְכוֹל לְגַלוֹת וְלוֹמַר הַנְּסֻתָרוֹת וְהַגְּנוּזוֹת שְׁלָךְ. כִּכָּה וְהַכְּנִים רֵאשׁוּ בֵּין בְּרַכְיֹו,
וְנִשַּׁק אֶת הַעֶפֶר.

ה. אֲדַהְכִי חֲמָא כְּמָה וְכו': בְּתוֹךְ כֶּךָ רָאָה רַבִּי שְׁמַעוֹן כְּמָה צוּרוֹת שֶׁל הַחֲבָרִים
מִסְבִּיב לוֹ. אָמְרוּ לוֹ, אַל תִּירָא בְּנוֹ שֶׁל יוֹחָאי, אַל תִּירָא מְאוֹר הַקְּדוֹשׁ, כְּתוּב וְשִׁמַּח
בְּשִׂמְחַת רַבּוּנְךָ. כְּתִב כָּל אֵלֹו הַדְּבָרִים שְׁשִׁמַּע בְּאוֹתוֹ לַיְלָה, וְשִׁנָּה אוֹתָם וְהִגִּה אוֹתָם

חולקיהון, דהא בשלימותא אסתלקו. (דלא הוה מן
לאיננו דהו קמייהו, אמאי מיתו).

תאנא, בעוד דאתגליין מלין, אתרגישו עלאין
ותפאין, (דאיננו רתיכין) וקלא אתער
במאתו וחמשיין עלמין דהא מלין עתיקין לתתא
אתגליין, ועד (נ"א ועוד) דאלין מתבסמן נשמתייהו
באיננו מלין, נפקא נשמתייהו בגשיקה, ואתקשר
בהווא פרסא, ונטלין להו מלאכי עלאי, וסלקין לון
לעילא. ואמאי אליו. משום דעאלו ולא נפקו זמנא
אחרא מן קדמת דנא, ובלהו אחריני עאלו ונפקו.

ספר מאורות הוהר

ולא שכח דבר. ונר ההוא האיר לו כל אותו הלילה עד שבא הבקר. כשבא הבקר,
נשא עיניו וראה אור אחד שהיה מאיר ברקיע, השפיל עיניו למטה. חזר כבתחלה
וראה אור בכל הרקיע שהאיר, ועלה באותו האור צורת הבית דהיגו בית המקדש,
כלומר שנעשה הזווג של מלכות בן עיר אנפין, בכמה ציורים, שמח רבי שמעון. וכרגע
נגזו אור ההוא.

ו. על כל הנני בזה בבקשה כפולה ומכפלת: נפשך היפה ונשמתיך הרוממה היא
בקשתי ושאלתי. יערב נא לפניך עתירתי ותחנתי. נא ונא שמע לעצתי, איעצך ויהי
אלקים עמך, לקבע לך שעור חדש בספר הקדוש הזה שהוא עתיקא דעתיקין מתוקין
כדובשיין, כי על ספר הקדוש והנורא הלזה העידו עליו קדושי עליון שרפי מעלה,

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כַּמָּה זַכָּאָה חוּלְקִיהוּן דְּהַנִּי תִלְתָּא,
וְזַכָּאָה חוּלְקִנְנָא לְעֵלְמָא דְאַתִּי בְּגִין דָּא. נֶפֶק
קָלָא תַנְיִינּוֹת וְאָמַר, (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּי
אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם. קָמוּ וְאִזְלוּ. בְּכָל אֶתֶר דְּהוּ
מִסְתַּכְּלִי סָלִיק רִיחִין. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁמַע מִינָה,
דְּעֵלְמָא מִתְבָּרַךְ בְּגִינָּו. וְהוּוּ נִהְרִין אֲנַפּוּי דְכְּלָהוּ, וְלֹא
הוּוּ יְכָלִין בְּנֵי עֵלְמָא לְאַסְתַּכְּלָא בְּהוּ.

תָּאנָא, עֲשֶׂרָה עָאלוּ, וְשִׁבְעַ נֶפְקוּ, וְהוּוּ חַדִּי רַבִּי
שְׁמַעוֹן. וְרַבִּי אָבָא עָצִיב. יוֹמָא חַד הָוָה יְתִיב
רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי אָבָא עֲמִיָּה, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מְלָה,
וְחַמוּ לְאַלִּין תִּלְתָּא דְהוּוּ מִיִּיתִין לְהוּן מְלֶאכִין עֲלֵאִין,

ספר מאורות הזהר

ובתוכם השל"ה הקדוש והקלי גקר זי"ע, שספר הזה הוא המורה והמדריך להמתחילים
לעלות אל הר ד' ולזכות על ידו לכנס לפני ולפנים אל הקדש פנימה באתר גנוזא
דמלכא, וזה השער לד' צדיקים ובואו בו, והוא סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמקמה.

*1. הגם שראשו מגיע לשמי שמים העליונים בגבהי מרומים עד אין שעור וערך
נעלה ונשגב, בכל זאת התחלתו הוא כסלם מצב ארצה, ויכולין ממש אפלו בבחינת
ארץ, מדרגה שפלה להתחיל לעלות וללמד בו כמו השתמשות של כל סלם שהשלב
התחתון של הסלם הוא סמוך ממש לארץ ויכולין להתחיל לעלות עליו, ואחר כך
עולין ממדרגה למדרגה עד הגבה למעלה מעלה עד שמי רום המעלות (וזה נרמז
לעקב אבינו עליו השלום בחלום שאפלו בבחינת יעקב עקב י', עם כל זה יש בכח

וּמְחַזְיִין לְהוּ גְּנִיזִין וְאֲדָרִין דְּלַעֲיָא, בְּגִין יְקָרָא דְלַהוּן.
וְהוּ עֵיילי לֹון בְּטוּרֵי דְאַפְרָסְמוּנָא דְכָא. נַח דַּעְתִּיה
דְּרַבִּי אָבָא.

תָּאנָא, מַהֲהוּא יוֹמָא לָא אַעֲדוּ חַבְרַיָּא מִבֵּי רַבִּי
שְׁמַעוֹן. וְכַד הָוּה רַבִּי שְׁמַעוֹן מְגַלָּה רְזִין, לָא
מִשְׁתַּבְּחִין תַּמּוֹן אֶלָּא אֵינוֹן. וְהָוּה קֹארי לְהוּ רַבִּי
שְׁמַעוֹן, שְׁבַעָה אֲנִן עֵינֵי יי. דְּכַתִּיב, (זכריה ד) שְׁבַעָה
אֶלָּה עֵינֵי יי וְעָלֹן אֶתְמַר. אָמַר רַבִּי אָבָא, אֲנִן שִׁיתָא
בוֹצִינֵי, דְנִהָרָאן מִשְׁבִּיעָאָה. אַנְתָּ הוּא שְׁבִיעָאָה דְכָלָא.
דְּהָא לִית קוּימָא לְשִׁיתָא, בַּר מִשְׁבִּיעָאָה. דְּכָלָא תְּלֵי
בְּשִׁבְעָאָה. רַבִּי יְהוּדָה קֹארי לִיה שַׁבַּת, דְּכָלְהוּ שִׁיתָא

ספר מאורות הוהר

זְרַעוּ שֶׁל יַעֲקֹב לְזִכּוֹת לְמַדְרַגּוֹת רַמּוֹת וּגְבוּהוֹת יְרוּם וְנִשְׂא וְכוּ'. כִּי רֵאשׁוּ שֶׁל הַסֵּלֶם
מִגִּיעַ הַשְּׁמַיְמָה.

ז. הַנְּגִי בְּטוּחַ בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁתְּנַזְּקָה לְהַרְוִיחַ רוּחִים וְרוּחָנִיִּים גְּדוּלִים עֲצוּמִים,
וְתַבְּיִן וְתַרְגִּישׁ דְּבָרֵי קִדְשׁוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַחֲסִיד דָּוִד עָלָיו הַשְּׁלוֹם, טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ
מֵאֲלֹפֵי זָהָב וְכֶסֶף, הַנְּחַמְדִּים מִזָּהָב וּמִפָּז רַב, וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנִפְתַּת צוּפִים, כִּי עַל יְדֵי
לְמוּדֵי קִדְשׁ הַלְוָה תִּרְאֶה בְּעֵינֵי פְּקִיחָא כִּי הַדְּבָרִים הַמָּה אֲמַת, גַּם פְּשוּט כְּפִשׁוּטוֹ, כִּי
תְּנַזְּקָה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי עֲמָקוֹת וּמִתִּיקוֹת לְמוּדֵי קִדְשׁ הַלְלוּ לְהַרְגִּישׁ מִמֶּשׁ
בְּמִלּוֹא מוֹכֵן הַמֶּלֶךְ טַעַם מְתוֹק הַרְבֵּה יוֹתֵר מִדְּבַשׁ, בְּקִיּוּם תוֹרָה וּמִצְוֹת וּבְעֶסֶק וְלְמוּד
תוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי תִזְכֶּה לִהְיוֹת בְּרִיָּה תְּדַשָּׁה, עִם הַשְּׂגָה תְּדַשָּׁה, גְּבוּהָ רְמָה וְנִשְׂאָה.

מַגִּיחַ מִתְּבַרְכִּין, דְּכָתִיב, (שמות כ) שֶׁבֶת לֵי, קֹדֶשׁ לֵי, מִה שֶׁבֶת לֵי קֹדֶשׁ, אוֹף רַבִּי שְׁמֵעוֹן שֶׁבֶת לֵי קֹדֶשׁ.

אָמַר רַבִּי שְׁמֵעוֹן, תְּוֹהֵנָא עַל הַהוּא חֲגִיר חֲרָזוֹ, מְאָרִיָּה דְשַׁעְרֵי, אָמַאי לָא אֲשַׁתְּכַח בְּבֵי אַדְרָא דִילּוֹ, בְּזַמְנָא דְאַתְגַּלְיִין מַלְיָן אֲלֵין קַדִּישִׁין. אֲדַהֲכִי, אַתָּא אֲלֵיָּהוּ, וְתַלְתַּת קְטָפוֹרֵי נְהִירִין בְּאַנְפוֹי. אָמַר לֵיהּ רַבִּי שְׁמֵעוֹן, מָאִי טַעְמָא לָא שְׂכִיחַ מוֹר בְּקַרְדּוּטָא (ס"א בְּקַרְטָמָא) גְּלִיפָא דְמְאָרִיָּה, בְּיוֹמָא דְהַלּוּלָא.

אָמַר לֵיהּ, חֲטִיף רַבִּי שֶׁבַע יוֹמִין אַתְבְּרִירוּ קַמִּיָּה קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, כֹּל אֵינּוֹן דִּיִּתּוֹן וְיִשְׁתְּכַחַן

ספר מאורות הוהר

ח. ובפרט ת"ח שזכה כבר לחדש חדושי תורה בתורה הנגלית, אם יזכה להצליח בלמודי קדש הללו בחכמת תן, אזי יזכה לחדש חדושים בחלק תורה הלזו הרבה מאד מאד, ומעניי חכמת התורה יתחילו להפתח לעיני שכלו ויזכה להיות כמעט הנוכח מקור מים חיים.

ט. תאמין לי באמונה שאי אפשר להעלות על הכתב הסבר ענינים האלה עד שתזכה לזה בעצמך, כי המה דברים נעלים ונשגבים אשר אין חכם כבעל נסיון. וזה שאמר דוד המלך עליו השלום טעמו וראו כי טוב ד', כי צריכין לטעם טעם כעקר באורייתא ורק אז תבין יראת ד', וד"ל. ותרגיש טעם חדש בלמוד גמרא ותוספות ותבין מה זה תפלין ציצית, שופר, לולב, וכל מצוה יש לה שרש למעלה, ורומזת

עמיה, עד לא עיילתון בבי אדרא דלכון, ובעינא
 לאשתפחא, זמין קשיר בכתבוי (ס"א ג"ל שכן צריך
 לומר, ואנא הוה זמין תפון, ובעינא קמיה לאשתפחא,
 וכדין קטיר בכתבוי) ולא יכילנא, דההוא יומא שדרני
 קדשא בריד הוא, למעבד נסין לרב המנונא סבא
 וחברוי, דאתמסרו בארמונא (ס"א בקרוניא) דמלכא,
 וארחישנא להו בנפא, דרמינא להו כותלא דהיכלא
 דמלכא, ואתקטרו בקטרוי, דמיתו ארבעים וחמשה
 פרדשני. ואפיקנא לרב המנונא וחברוי ורמינא (נ"א
 ואוליכנא) לון לבקעת אונו, ואשתזיבו. וזמינא קמייהו

ספר מאורות הנהר

לענינים נוֹרָאִים נפְלָאִים ועצומים בגְּבֻהֵי מְרוֹמִים, גְּבֻהַ לְמַעְלָה מֵעֵלָה. וכְּכִיכּוֹל הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּכִבּוּדוֹ מְקִיִּם הַמְצֻוֹת, כְּמוֹ שְׁמִבְרַכִּין אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְתִשְׁכִּיל
 לְהִבִּין מַה זֶה שְׁפָתוֹב נַעֲשֶׂה אֲדָם בְּצַלְמֵנוּ, מַה זֶה צֶלֶם אֱלֹקִים כְּכִיכּוֹל.

י. על ידי למוד הקדוש הנה תזכה לחיות חיים חדשים בהשגה חדשה, וכל סדר
 החיים שלך ישתנה לפניך לטובה, להבין ולהשכיל ולשמח בגדל ועצום הזכות להיות
 יהודי פֶּשֶׁר שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְתִחְיֶה בְּעוֹלָם חַדָּשׁ וּבְרִגְשׁ קָדָשׁ לְטַעַם
 טַעַם מְתוּק מְדַבֵּשׁ בְּלִמּוּד תּוֹרָה וּבִקְיוּם הַמִּצְוֹת, וְרַק אִז תִּתְחִיל לְהַשִּׁיג מַה זֶה אֲהַבַת
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֲהַבַת תּוֹרָה וְאֲהַבַת יִשְׂרָאֵל.

נְהָמָא וּמַיְיָא, דְּלֵא אַכְלוּ תַלְתָּא יוֹמִין. וְכֹל הֵהוּא יוֹמָא
לֵא בְדִילְנָא מְנַיְיָהוּ.

וְכַד תִּבְנֵא, אֲשַׁכְּחָנָא פְּרָסָא דְנָטְלוּ כָּל אֵינּוֹן סְמָכוֹן,
וְתַלְתָּ מִן חֲבַרְיָא עָלֵהּ, וְשִׁאִילְנָא לוֹן. וְאָמְרוּ
חֻלְקָא דְקוּדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא, מִהִלּוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן
וְחֲבַרְוִי. וְזָכָאָה אֲנֵת רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְזָכָאָה חֻלְקָהּ, וְחֻלְקָא
דְּאֵינּוֹן חֲבַרְיָא דִּיתְבִּין קַמָּהּ. כַּמָּה דְרַגִּין אֲתַתְקֵנוּ לְכוּן
לְעֵלְמָא דְאַתִּי. כַּמָּה בּוֹצִינִין דְנִהוֹרִין זְמִינִין לְנִהָרָא לְכוּן.

וְתָא חַזִּי, יוֹמָא דִּין בְּגִינְךָ אֲתַעֲטְרוּ חֲמֻשִׁין כְּתָרִין
לְרַבִּי פְּנַחֶס בֶּן יֵאִיר חֲמוּדָה. וְאַנָּא אֲזִילְנָא עִמֵּיהּ
בְּכֹל אֵינּוֹן נִהְרֵי דְטוּרֵי דְאַפְרָסְמוּנָא דְכָּאָ, וְהוּא בְרִיר

~~~~~ ספר מאורות הנהר ~~~~~

(יח) לְמַד הַפְּרִי עֵץ חַיִּים מֵאַה פְּעָמִים וְאַחַד
עַד כַּמָּה הָיָה חֲבִיב לְמוּד תּוֹרַת הַסּוּד עַל תְּלִמְדֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וּמְמַשְׁכִּיו,
מוֹכָא שְׁהַרְבַּ הַקְּדוֹשׁ מוֹרְגוּ הַרְבַּ רַבִּי יִצְחָק אֵיזִיק מְזִידִיטְשׁוּב בְּעַצְמוֹ אָמַר: שְׁלַמַּד
וְשָׁנָה הַפְּרִי עֵץ חַיִּים מֵאַה פְּעָמִים וְאַחַד.

(יט) מַה נִּמְלְצוּ לְחַבִּי אֲמֹרוֹתָיו מִדְּבַשׁ לִפְיוֹ
א. רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי יְמַלִּיץ טוֹב בְּעַד הַלּוּמְדִים מִתּוֹרָתוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב בְּסֵפֶר
חֲסִידִים [סִימָן רכ"ד] כֹּל הָאוֹמֵר דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּיהֶם הֵם מִתְּפַלְּלִים עָלָיו שֵׁם וּמְמַלְצִים
טוֹב עָלָיו.

דִּוּכְתִּיָּהּ, וְאַתְתָּקֹן. (ס"א) וְאַנָּא הָא חֲזִינָא דְהָא בְּרִיר וְכוּ')
אָמַר לִיה, קְטוּרִין צְדִיקַיָּא בְּקִרְטוּפָא דְעֵטְרִין, (ד' ט'
קמ"ה ע"א) בְּרִישׁ יְרַחֵי וּבִזְמַנֵּי וְשַׁבְּתֵי, יִתִּיר מִכָּל שְׂאֵר
יוֹמִין.

אָמַר לִיה, וְאַף כָּל אֵינּוֹן דְּלִבְר, דְּכְתִיב, (ישעיהו סו) וְהָיָה
מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחֻדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ וְגוֹ'. אִי
אֵלִין אֲתִיִּין, כָּל שָׁבֹן צְדִיקַיָּא. מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחֻדְשׁוֹ,
לְמַה. מְשׁוּם דְּמִתְעַטְרִי אֲבִהֶתָּא רְתִיכָא קִדִּישָׁא. וּמִדֵּי
שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ, דְּמִתְעַטְר שְׁבִיעָאָה דְּכָל אֵינּוֹן שִׁיתָא
יוֹמִין, דְּכְתִיב, (בראשית ב) וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וְגוֹ'.

ספר מאורות הזהר

וְקִרְאֵתִי הַסֵּפֶר בְּשֵׁם "מֵאוֹרוֹת הַזֵּהָר" שֶׁלְקַטְתִּי הַרְבֵּה מֵאַמְרִים תְּדָשִׁים הַנִּמְצָאִים
בְּסִפְרֵים שׁוֹנִים הַמְדַּבְּרִים בְּגִדְל מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֵּהָר, וְסִדְרֵתִים בְּסִדְר נְאֻה כָּל עֲנִין וְעִנִּין,
וְעִשִׁיתִי מִפְתַּח לְמִצָּא כָּל מֵאָמֶר בְּנִקְל וּבִמְהֵרָה.

וְזִכּוֹת הַתְּנָא הָאֵלֶקְרִי רְשָׁב"י וְזִכּוֹת כָּל הַתְּנָאִים יַעֲמֵד לִי וְלִזְרָעִי שְׁנֹכָה לְלַמֵּד
וְלַלְמֵד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְיִקְרִים בְּנוֹ אֲרָךְ יָמִים בִּימִינָהּ בְּשִׁמְאוּלָה עֶשֶׂר וְכַבּוֹד, וְנִמְצָא
חֵן וְשָׁכַל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹקִים וְאַדָּם.

אוּדָה אֶת ה' כָּכֵל לְכַב וְכַתוּב רַבִּים אֶהְלֵנּוּ אֲשֶׁר הִגִּיעַנִי עַד הַלֵּם לְכַרְךָ עַל
הַמְּגִמָּר שֶׁהִחִינּוּ לְזַמֵּן הַזֶּה לְסִים סֵפֶר "מֵאוֹרוֹת הַזֵּהָר", לְעוֹרֵר אוֹדוֹת לַמּוֹד תּוֹרַת
הַסּוֹד.

וְאַנְתָּהּ הוּא רַבִּי שְׂמַעוֹן, שְׂבִיעָא דְשִׁיתָא, תְּהֵא
 מִתְעַטֵּר וּמִתְקַדֵּשׁ יְתִיר מִכָּלֵא. וּתְלַת עֲדוּנִין
 דְּמִשְׁתַּכְּחִין בְּשִׂבְעָא, זְמִינִין חֲבֵרִיא אֵלִין צְדִיקִיא
 לְאַתְעֲדָנָא בְּגִינְךָ לְעֵלְמָא דְאַתִּי. וּכְתִיב (ישעיה נח) וְקִרְאתָ
 לְשֶׁבֶת עֲנֹג לְקֹדוֹשׁ יְיָ מְכֻבָּד. מָאן הוּא קֹדוֹשׁ יְיָ. דָּא
 רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, דְּאַקְרִי מְכֻבָּד בְּעֵלְמָא דִּין,
 וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי. עַד כֵּאן הָאֲדֵרָא קִדִּישָׁא רַבָּא.

ספר מאורות הזהר

זכות הרשב"י יגן בעדנו, שְׂטַרְחֵנו לְקַבֵּץ מְאֻרוֹתָיו לְהַפִּיצֵן בְּיִשְׂרָאֵל, לְחֻזַּק הַלְמוּד
 בְּהֵן. צְקוּן לְחֻשְׁנו, כְּשֵׁם שְׁזַכִּינוּ לְהוֹצִיא לְאוּר סֵפֶר "מְאֻרוֹת הַזְהַר", בֶּן נִזְכָּה לְהוֹצִיא
 לְאוּר וְלִגְמֵר הַחֲבוּר הַזֶּה וּשְׁאֵר הַחֲבוּרִים בְּסִיעָתָא דְשִׁמְיָא.

יְהִי רְצוֹן שְׂעִרָה ה' עֲלֵינוּ רוּחַ טְהוֹרָה וְנִזְכָּה לְטַהַר לְבַבְנוּ לְעַבֵּד לְיוֹצְרֵנוּ בְּכָל
 כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשֵׁנוּ וּבְכָל מַאֲדָנוּ עַד שִׁישְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחָנוּ וְיִקְבֹּץ נִדְחָנוּ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ
 אָמֵן.

זוּאת לְמוֹדְעֵי שְׁסִפְרִים אֵלוּ מִתַּר לְכָל אֶחָד לְהַדְפִּיס כְּמָה שְׂרוּצָה בְּאַיְזָה לְשׁוֹן
 שְׂרוּצָה, וְכָל הַמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים זְכוֹתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד וְזוֹכָה לְבָנִים צְדִיקִים.

כַּה דְּכַרִּי חַד מְזַעֲרֵי דְחֲבֵרִיא

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ
בספרא דא יפקודן ביה מן גלותא ברחמי

ספר הזהר

אדרא זוטא

קדישא

מהתנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
המנקד

עמוד היומי

הטיבה ה' לטובים

הספר אידרא זוטא נדפס

בנדבת הצאצאים שיחיו

לעילוי נשמת הוריהם

אביהם הרה"ח איש תם וירא ה'

מוה"ר אליהו מנחם ז"ל

בן מוה"ר ר' שמעון וסעידה ע"ה

נלב"ע יום ד' שבט תשס"ז לפ"ק

ואמם החשובה הדגולה

מרת סלימה בת רחמים ונעימה ע"ה

נלב"ע יום כ"ו אדר תש"ע לפ"ק

ת.נ.צ.ב.ה.

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי
וחבורתו הקדושה תעמוד להם למליץ יושר,
שימלא ה' כל משאלות לבם לטובה ולברכה,
בבריות גופא, פרנסה בשפע וברוח, עושר
וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים בבריאות
השלימות, אכ"ר

תפלה קודם האדרא זוטא

תפלה קודם האדרא זוטא

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות, מודים אנחנו לפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, בקידה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנחנו מה חיינו אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול ותסלח לכל חטאתינו ועונותינו, ואל יהיו עונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבנו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבנו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו. ושתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים, אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם וזכות אבותם וזכות תורתם ותמימותם וקדשתם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנחנו לומדים, כמאמר נעים זמירות ישראל גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה יאהדונהי צורי וגאלי:

כי יהוה יאהדונהי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

רבון עלמין דאנת הוא מגלה עמיקתא ומסתרתא וגלי רזיא. יהא רעוא מן קדמך לאסברא מלין בפומנא. ולקיימא בנא מקרא שפתוב ואנכי אהיה עם פיך והוריתך אשר תדבר, ולא ניעול בכסופא קדמך. ונזכה למשמע רזין עלאין דאורייתא, מפומא דרישא דמתבתא עלאה, אמן כן יהי רצון, אמן סלה:

האדרא זוטא קדישא

תאנא בַּהֲהוּא יוֹמָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בְּעָא לְאַסְתִּלְקָא
מִן עֲלְמָא וְהוּהּ מְסֻדָּר מְלוּי. אֲתַפְנְשׁוּ חֲבֵרֵיא
לְבִי רַבִּי שְׁמַעוֹן. וְהוּוּ קָמִי רַבִּי אֶלְעִזֵּר בְּרִיהּ וְרַבִּי אַבְא
וְשָׂאֵר חֲבֵרֵיא. וְהוּהּ מְלִיא בֵיתָא.

זְקִיף עֵינָיו רַבִּי שְׁמַעוֹן וַחֲמָא דְאַתְמְלִי בֵיתָא. בָּכָה
רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר. בְּזַמְנָא אַחְרָא כַּד הוּוּנָא בְּבִי
מַרְעִי, הָוָה רַבִּי פְּנַחֶס בֶּן יֵאִיר קָמָאִי. וְעַד דְּבִרְרִנָּא
דוּכְתָאִי אֹרִיכוּ לִי עַד הַשְּׁתָּא. וְכַד תִּבְנָא אֶסְחָר אִשָּׂא
מִקָּמָאִי וּמַעֲלָמִין לָא אֲתַפְסֵק. וְלֹא הָוָה עָאֵל בַּר נִשְׁ

ספר מאורות הזהר

ספר מאורות הזהר

גְּדַל הַחַיִּיב לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ וְהַתְּקוּנִים וְחֻכְמַת הָאֵמֶת שְׁחֲבַר הַתְּנָא
הָאֱלָקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי זִיע"א

פָּרָק א - לְקוּט נִפְלָא אֹדוֹת תּוֹרַת הַח"ן

(א) בְּשֵׁאִין לְכֶם מִקְוָה צְרִיכִים אַתֶּם לְהַטְהַר בַּקְּדֻשַׁת הַזֶּהר.

אָמַר: קָצַת בְּנֵי אָדָם אֹמְרִים בְּעִבּוּר שְׁיֹשְׁבֵיין בְּכַפְרִים וְאִין לְהֶם מִקְוָה אִינֶם
רוֹצִים לְלַמֵּד זֶהר, וְאִנִּי אֹמֵר לְהֶם אֲדַרְבָּא, עַל דְּרַךְ שְׁשֻׁמְעֵתִי מִהֶרַב שְׂאֵמֵר כְּשִׁחַל

אַלֵּא בְּרִשׁוּתָא. וְהִשְׁתָּא חֲמִינָא דְאַתְפְּסֵק וְהָא אַתְמְלִי
בֵּיתָא. עַד דְּהוּוּ יַתְבִּי. פִּתַּח עֵינױ רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחָמָא
מַה דְּחָמָא וְאַסְחַר אֲשָׂא בְּבֵיתָא. נִפְקוּ בְּלָהוּ וְאַשְׁתְּאַרוּ
רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ וְרַבִּי אַבָּא. וְשָׂאֵר חֲבֵרָיָא יַתְבוּ
אַבְרָאי.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ, פּוּק חַזִּי אִי
הָכָא רַבִּי יִצְחָק דְּאַנָּא מְעַרְבְּנָא לִיהּ. אִימָא
לִיהּ דִּי־סֵדֶר מְלוּי וְיַתִּיב לְגַבְאֵי זַבְּאָה חוּלְקִיָּהּ.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיַתִּיב וְחִייד וְחִידִי. אָמַר אָן אַנּוּן
חֲבֵרָיָא. קָם רַבִּי אֶלְעָזָר וְאַעִיל לּוֹן יַתְבוּ קַמִּיָּהּ.

ספר מאורות הזהר

יום טוב בערב שבת אין צריך לטבל על השבת, כי מה צריך מקנה גדולה מקדשת
יום טוב. (רבי פנחס מקאריין זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד)

ב) בשבח הזהר

הפליא מאד בשבח הזהר מחמת שנתפשט מאד כמו שכתוב אתפשטותא בכל
דרא ובכל צדיק והוא מחנה כל הנשמות, מה שאין פן בספר שחבר צדיק אחד אינו
יכול להחיות כי אם בחינת מדרגתו שהוא בחינת אותו צדיק, ורעיא מהימנא הוא
יותר מבאר ואין בו חמרות כמו בספר הזהר באיזרא ובכמה מקומות מחמת בחינת
שאתפשטותא בכל דרא וכו' וכן בספרי הנביאים מחמת שנתפשטו עד סוף המדרגה

זְקִיף יְדוּי רַבִּי שְׁמַעוֹן וּמְצַלִּי צְלוֹתָא וְהוּה חֲדֵי וְאָמַר.
 אַנְוֵן חֲבַרְיָא דְאַשְׁתְּכַחוּ בְּבִי אַדְרָא יְזַדְמָנוּן הֲכָא. נִפְקוּ
 בְּלָהוּ וְאַשְׁתְּאָרוּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ וְרַבִּי אַבָּא וְרַבִּי
 יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזִיָּא. אֲדַהֲכִי עָאֵל רַבִּי יִצְחָק.
 אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן כַּמָּה יָאוּת חוּלְקָךְ כַּמָּה חֲדוּ
 בְּעִי לְאַתּוּסְפָּא לָךְ בְּהַאי יוֹמָא. יְתִיב רַבִּי אַבָּא בְּתַר
 כְּתַפּוּי וְרַבִּי אֶלְעָזָר קָמִיהּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן הָא הַשְׁתָּא שְׁעָתָא דְרַעוּתָא הוּא.
 וְאַנָּא בְּעֵינָא לְמֵיעַל בְּלָא כְּסוּפָא לְעֵלְמָא דְאַתִּי.
 וְהָא מַלְיָן קַדִּישִׁין דְּלֹא גְלִיָּאן עַד הַשְׁתָּא, בְּעֵינָא
 לְגַלְתָּא קַמִּי שְׂכִינְתָּא, דְּלֹא יִימְרוּן דְּהָא בְּגַרְעוּתָא
 אֶסְתְּלַקְנָא מֵעֵלְמָא. וְעַד כְּעַן טְמִירָן הוּוּ בְּלַבְּאִי, לְמֵיעַל

ספר מאורות הזהר

נִרְאָה כֹּל אָדָם מִבֵּין וְהוּא מְחִיָּה אֶת כֹּל הָאָדָם, וּמַחֲמַת הַתְּפִשְׁטוּת הַנִּל מִתְּלַבֵּשׁ
 בְּסַפְרֵי מַעֲשִׂוֹת. (רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד)

ג) אָמַר רַבִּי שִׁבְיָה שֶׁהַזְהַר מִגֵּן בְּדָרָא דְמִלְכָּא מְשִׁיחָא

עַל פְּטִירַת בְּנֵי, אָמַר לִי שְׁאֲנִי צְרִיךְ לְלַמַּד הַרְבֵּה זֶהָר, זָאֵל זִיךְ אַרְיִין טִיעֵן, כִּי
 מַחֲמַת חֲשֻׁכַת הַגְּלוּת צְרִיךְ לְהֵאִיר בְּאוּר גְּדוּל, וְאִין מִסְפִּיק שְׁאָר לְמוּדִים, אֶפְלוּ שֶׁהוּא
 מִתְמִיד בְּלַמוּד בְּשְׁאָר שְׁעוּרִים, וְכֵן הוּא בְּזֶהָר שְׁאֲמַר רַבִּי שִׁבְיָה שֶׁהַזְהַר מִגֵּן בְּדָרָא דְמִלְכָּא
 מְשִׁיחָא. (רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד)

בהו לעלמא דאתי. וכד אסדרנא לכו, רבי אבא יכתוב,
ורבי אלעזר ברי ילעי, ושאר חברייה ירחשון בלבייהו.
קם רבי אבא מבתר בתפוי. ויתיב רבי אלעזר בריה
קמיה, אמר ליה קום ברי, דהא אחרא יתיב בההוא
אתר, קם רבי אלעזר.

אתעטרף רבי שמעון, ויתיב. פתח ואמר, (תהלים קטו)
לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה.
לא המתים יהללו יה, הכי הוא ודאי, אינון דאקרון
מתים, דהא קדשא בריך הוא חי אקרי, והוא שארי
בין אינון דאקרון חיים, ולא עם אינון דאקרון מתים.
וסופיה דקרא כתיב, ולא כל יורדי דומה, וכל אינון

ספר מאורות הנהר

ד) הנהר מסייע לגוף ונשמה

מאד הנהירנו ללמד ספר הנהר והבטיח לנו שהנהר יסייענו הן בדברים גופניים
הן בנשמה. (רבי פנחס מקאריץ ז"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד)

ה) טוב לטרדות

בשם הרב: זהר טוב לטרדות, כי טרדות באים מעץ הדעת טוב ורע, וזהר הוא
מאילנא דחיי. (רבי פנחס מקאריץ ז"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד)

דנחתין לדומה, בגיהנם ישתארונו. שאני אינון דאקרונו
חיים, דהא קדשא בריך הוא בעי בקריהונו.

אמר רבי שמעון, כמה שניא שעתיא (דף פ"ח ע"א)
דא מאדרא. דבאדרא אזדמן קדשא בריך הוא
ורתיכוי. והשתא, הא קדשא בריך הוא הכא, ואתי
עם אינון צדיקיא דבגנתא דעדן, מה דלא אערעו
באדרא. וקודשא בריך הוא בעי בקריהונו דצדיקיא
יתיר מיקרא דיליה, כמה דכתיב בירבעם, דהוה מקטר
ומפלה לעבודה זרה, וקודשא בריך הוא אוריך ליה.
וכיון דאשיט ידיה לקבלי דעדו נביאה, אתייבש ידיה,
דכתיב, (מלכים א יג) ותיבש ידו וגו'. ועל דפלה לעבודה

ספר מאורות הנהר

(1) רפואה לכאב ראש

זהר הוא רפואה לראש, ומורנו קרב ב"ז קבל לפניו על פאב הראש ואמר לו
אמור זהר, ואמר לו אני לומד זהר, והשיב "למוד הרבה זהר". (רבי פנחס מקאריץ זי"ע,
אמרי פנחס השלם דף קס"ד)

(2) למה יש גזרות גדולות?

הגאונים מתמת שהיה רב מתעסקים בגגלה, שהיא שית סטרין, והוא בחינת
מט"ט, שהוא סוד בחינת הקטנות (פי הוא הנקרא הַגְּוֹיָהּ הַקְּטָן), והוא בסוד בחינת
דין, לקח היו בימיהם גזרות גדולות. (רבי פנחס מקאריץ זי"ע, חכם הדיים)

זָרָה לֹא כָּתִיב, אֲלֵא עַל דְּאוֹשִׁיט יְדֵיהּ לְעֵדוּ נְבִיאָה.
וְהִשְׁתָּא קֹדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא בְּעֵי בִיקְרָא דִּילּוּ, וְכִלְהוּ
אֲתָאן עֲמִיָּה.

אָמַר, הָא רַב הַמְּנוּנָא סָבָא הָכָא, וְסַחְרַנְיָה שְׂבַעִין
צְדִיקֵי גְלִיפּוֹן בְּעֵיטְרִין, מְנַהֲרִין כָּל חַד וְחַד
מִזִּיחָרָא דְזִיזְיָא דְעִתִּיקָא קֹדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין.
וְהוּא אֲתֵי לְמוֹשְׁמַע בְּחַדְוֹתָא, אֲלִין מְלִין דְאַנָּא אִימָא.
עַד דְהוּה יְתִיב, אָמַר, הָא רַבִּי פְּנַחֶס בֶּן יֵאִיר הָכָא,
אֲתִקִּינוּ דּוּכְתִיָּה, אֲזַדְעִזְעוּ חֲבֵרִיָּא דְהוּוּ פְּמֹן, וְקִמּוּ
וַיִּתְּבוּ בְּשִׁיפוּלֵי בֵיתָא. וְרַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבְבָּא,
אֲשִׁתְּאָרוּ קַמִּיָּה (נ"א עֲמִיָּה) דְרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, בְּאֲדָרָא אֲשִׁתְּכַחֲנָא דְכָל חֲבֵרִיָּא הוּוּ אֲמַרִי,

ספר מאורות הנהר

(ח) הנהר מלמד וראת שמנים

בְּעֵינֵן הִיכְלוֹת דְּסַטְרָא אַחְרָא פְּרִשְׁתּוּ פְּקוּדֵי בְּזַהַר, אֲנִי שְׁמַעְתִּי מֵאֲבִי בְּשֵׁם הַרְבּ
דְּאִיתָא בְּסַפְרֵי הַרְבּ דְּפּוֹלְנָאָה בְּאַתְרֵי דְּמַחְשְׁבָה שֶׁל אָדָם שֶׁם הוּא כְּלוּ וְלָמָּה לִי לְהִיּוֹת
בְּגִיָּהֶנּוּם אֲפִילוּ חֲצֵי שְׁעָה, וְסִיִּים אֲבִי זֶה לְרַבִּינוּ וְכַרוֹנוּ לְכַרְכָּה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַכָּא, אֲכַל
אֲנִי אֹמֵר הִיכְלוֹת, כְּדֵי שְׁגַדַּע שִׁישׁ עֲנֵשׁ גְּדוֹל כְּזֶה. (רבי פנחס מקאריץ ז"ע, אמרי פנחס

וְאֵנָּה עִמָּהוֹן. הַשְּׁתָּא אֵימָא אֲנָּה בְּלַחֲדָאִי, וְכִלְהוּ
צִיִּיתִין לְמַלּוּלִי, עֲלָאִין וְתַתְּאִין. זַכָּאָה חוּלְקִי יוּמָא דִּין.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (שיר השירים ז) אֲנִי לְדוּדֵי וְעָלִי
תְּשׁוּקָתוֹ. כָּל יוּמִין דְּאֶתְקַטְרָנָּה בְּהַאי עֲלָמָּא,
בְּחַד קְטִירָא אֶתְקַטְרָנָּה בִּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, וּבְגִין
כִּד הַשְּׁתָּא וְעָלִי תְּשׁוּקָתוֹ. דְּהוּא וְכָּל סִיעֲתָּא קַדִּישָׁא
דִּילֵיהּ, אָתוּ לְמִשְׁמַע בְּחַדְוָּהּ, מְלִין סְתִימִין, וְשִׁבְחָּא
דְּעִתִּיקָּא קַדִּישָׁא, סְתִימָּא דְּכָּל סְתִימִין, פְּרִישׁ
וְאֶתְפָּרֶשׁ מִכְּלָּא, וְלֹא פְּרִישׁ, דְּהָא כְּלָּא בִּיהּ מִתְּדַבְּקוֹ,
וְהוּא מִתְּדַבֵּק בְּכְּלָּא הוּא כְּלָּא.

ספר מאורות הזהר

(ט) למוד בחינת פנימיות התורה מקשר בחינת פנימיות הנשמה לבחינת פנימיות אלוקותו
'תברך'

א. להבין ... תכן ענין למוד פנימיות התורה, שהאריכו בזהר ותקונים ובעץ חיים
בחיוב למוד זה, וכמו שכתב גם כן בספר ראשית חכמה בהקדמה, ובשלה במסכת
שבועות שלו בפרק גר מצנה הפליג במעלת למוד זה.

ב. ויובן ענין זה בהקדים תחלה ענין שלישי במקרא. כי הגה ענין הלמוד במקרא
אינו על דרך למוד משנה ותלמוד, שהעקר הוא להשיג החכמה שבהן שעל ידי זה
יתקשר שכל האדם בחכמה זו שבתורה כו', אלא דצריך גם כן להוציא הדרך
בדבור פה דוקא, אבל מכל מקום אם אומר ההלכה ואינו מבין אינו נחשב לו למוד

עתיקא דכל עתיקין, סתימא דכל סתימין, אתתקון
ולא אתתקון. אתתקון, בגין לקיימא כלא.
ולא אתתקון, בגין דלא שכיח.

בד אתתקון, אפיק תשעה נהורין, דלהטין מניה,
מתקונני. ואינון נהורין מניה, מתנהרין ומתלהטין,
ואזלין ומתפשטין לכל עיבר. כבוצינא דאתפשטין
מניה נהורין לכל עיבר. ואינון נהורין דמתפשטין,
יקרבון למנדע לון, לא שכיח אלא בוצינא בלחודוי.
בד הוא עתיקא קדישא, (הוא) בוצינא עלאה, סתימא
דכל סתימין. ולא שכיח בר אינון נהורין דמתפשטין,

ספר מאורות הוהר

כָּלֵל כְּמוֹ שֶׁכָּתַב בְּמָקוֹם אַחַר סִימָן נ', מֵה שְׁאִין בֶּן בַּעֲסַק הַמְקַרְא וְתוֹרָה שֶׁבְּכָתַב אִם
מוֹצִיא בְּשִׁפְתָיו אֵף עַל פִּי שְׂאִינוּ מִבֵּין אֲפִילוּ פְרוּשׁ הַמְּלוֹת מִפְּנֵי שֶׁהוּא עִם הָאָרֶץ
תְּרֵי זֶה מְקִיָּם מִצּוֹת וְלִמְדָתָם, שֶׁלְּפִיכֶן כָּל עִם הָאָרֶץ מְבַרֵךְ בְּרֶפֶת הַתּוֹרָה בְּשַׁחַר לִפְנֵי
הַפְּסוּקִים וְכֵן בְּשַׁעוּלָה לְסֵפֶר תּוֹרָה, וְכֵן כְּתוּב בְּפִרְדֵּס (שֶׁעַר כ"ז פֶּרֶק א') גָּבִי לְמוֹד
הַמְקַרְא שְׁגָם מִי שְׁלֵא יְבִין לְחֶבֶר הַתְּבוּת גַּם הוּא, אִם יַעֲסֹק בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה שְׂכָרוֹ
אֲתוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לִפְנֵי כו', וְאֲדַרְבָּה כְּתַב: וְהַלּוּמֵד בַּתּוֹרָה לְדַעַת כְּמִי שְׁלוּמֵד בְּסֵפֶר
זְכָרוֹנוֹת כו' הַלּוּאֵי שְׁלֵא יִפְסִיד כו', עֵינֵי שָׁם.

ג. וְהַעֲנֵן, פִּי הֵנָּה מֵה שֶׁבָּא מֵהַתּוֹרָה שֶׁבְּכָתַב בְּהַתְּגִלוֹת בַּתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, דְּהֵינּוּ
יְדִיעַת אֵיךְ וּמֵה לַעֲשׂוֹת הַצִּיצִית וְהַתְּפִלִּין כו' עַל דֶּרֶךְ מְשַׁל, זֶהוּ הַתְּלַבְּשׁוֹת אֹרֹן אֵין

דמתגלגליין, וטמירן. ואיננו אקרון שְמא קדישא. ובגין
בך פלא חד.

ומה דאמרי חבְרנא בספרי קדמאי, דאינון דרגין
דאתבריאן, ועתיקא קדישא אתגלי בהו, בכל
חד וחד. משום דאינון תקונין דעתיקא קדישא. לאו
השתא עידנא להני מלין דהא אמינא לון באדרא
קדישא. וחמינא מה דלא ידענא הכי, ועד השתא
אסתים בלבאי מלה. והשתא אנא בלחודאי אסהידנא
קמי מלכא קדישא, וכל הני זכאי קשוט דאתו
למשמע מלין אלין.

גולגלתא דרישא תוורא, לאו ביה שירותא וסיומא.
קולטרא דקטפוי, אתפשט ואתנהיר,

ספר מאורות הנהר

סוף בבחינת חכמה וחכמה עלאה נתלבשה בחכמה פתאה עד שנתלבשה בחכמה
דבריא יצירה ומשם נתלבשה בהלכות דתורה שבצל פה עד שנתלבשה החכמה
להיות משג ונתפס בשכל אנושי. אמנם יש בתורה דברים שלא נתנו להתלבש למטה
בחכמה ושכל כלל, וכמו [ישב לט, א] ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר (ועין
בפרוש המשניות להרמב"ם פרק חלק ב"היסוד השמיני), וזה לשונו: ואין הפרש בין
ובני חם פוש ומצרים [נח י, ה], ושם אשתו מהיטבאל [ישלח לו, לט], ותמנע היתה
פילגש [ישלח לו, יב], ובין אנכי ה' אלקיך [יתרו כ, ב], ושמע ישראל [אמתמן ה, ד], כי
הכל מפי הגבורה, שבחינת ההמשכה מאור אין סוף המרמז באותיות אלו וספור זה

וּמְנִיָּה יִרְתֹּן צְדִיקַיִא אַרְבַּע מָאָה עֲלָמִין דְּכִסּוּפִין
 לְעֲלָמָא דְאַתִּי. מַהֲאִי קוּלְטָרָא דְקִטְפָא, דְּהִיא גּוּלְגֻלְתָּא
 חַוּוּרָא, גְטִיף טָלָא כָּל יוֹמָא, לְהַהוּא זְעִיר אַנְפִּין, לְאַתָּר
 דְּאַתְקָרִי שָׁמַיִם, וּבִיָּה זְמִינִין מִיִּתְיִיא לְאַחֲיִיא לְזִמְנָא
 דְאַתִּי. דְּכַתִּיב, (בראשית כו) וַיִּתֵּן לָהּ הָאֱלֹהִים מִטַּל
 הַשָּׁמַיִם. וְאַתְמַלְיִיא רִישִׁיָּה, וּמַהֲהוּא זְעִיר אַפִּין, גְטִיף
 לְחַקֵּל תְּפוּחִין. וְכָל חַקֵּל תְּפוּחִין, גְּהִירִין מַהֲהוּא טָלָא.

הֲאִי עֲתִיקָא קוּדִישָׁא טָמִיר וּגְנִיזוּ. וְחַכְמָתָא עֲלָאָה
 סְתִימָאָה, בְּהַהוּא גּוּלְגֻלְתָּא מִשְׁתַּבַּח, וְדֵאִי
 בְּהֵאִי עֲתִיקָא, לָא אֲתַגְלִיִּיא אָלָא רִישָׁא בְּלַחֲדוּי, בְּגִין
 דְּאִיהוּ רִישָׁא לְכָל רִישָׁא. חַכְמָתָא עֲלָאָה, דְּאִיהִי

ספר מאורות הוהר

לא יוכל להתלבש כָּלל בְּחַכְמָה וְשָׂכָל, וְלָכֵן הַהִמְשָׁכָה הִיא רַק עַל יְדֵי הָאוֹתִיּוֹת
 וְהַפְּסוּקִים בְּלִבָּהּ, כִּי נְעוּץ סוּפֵן בְּתַחֲלָתָן כו'.

ד. וְלָכֵן גַּם מַה שְׁלֹא נִתְלַבֵּשׁ בְּחַכְמָה, דְּהִינּוּ שְׁהוּא מִבְּחִינַת פְּתוּר שְׁלִמְעֵלָה
 מִהַחַכְמָה ... אִף עַל פִּי כֵן נִמְשָׁךְ הוּא גַם כֵּן עַל יְדֵי הָאוֹתִיּוֹת שְׁבַתוּרָה שְׁבַכְתָּב. וְלָכֵן
 נִקְרָא מִקְרָא, שְׁקוּרָא וּמִמְשִׁיף הַתְּגָלוֹת אור אֵין סוּף עַל יְדֵי הָאוֹתִיּוֹת אִף שְׁאִינוּ מְשִׁיג
 כָּלֵל. וְעִין מַה שְׁכַתְּבִי מַעֲנִין אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה אִיף שְׁשָׁרְשֵׁן לְמַעֲלָה מִהַחַכְמָה ... בְּעֵטְרָה
 שְׁעֵטְרָה, שְׁהַעֲטָרָה נַעֲשֶׂה מֵאַבְנִים טוֹבוֹת הוּא בְּחִינַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה (וּכְמֵאָמֵר רַבּוֹתֵינוּ
 ז"ל כֹּל הַתּוֹרָה שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא ... וְלָכֵן אִף עִם הָאָרְץ שְׁאִינוּ מִבֵּין
 פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת מִמְשִׁיף, מַה שְׁאִין כֵּן בְּתוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה שְׁנִתְלַבְּשָׁה בְּחַכְמָה, לְכָף כְּשְׁאִינוּ

רִישָׁא, בֵּיה סְתִים, וְאַקְרִי מוּחָא עֲלָאָה. מוּחָא סְתִימָא.
מוּחָא דְשָׂכִיד וְשָׂקִיט. וְלִית דִּידַע לִיה, בַּר אִיהוּ.

תַּלְת רִישֵׁין אַתְגַּלְפוּן, דָּא, לְגוּ מִן דָּא. וְדָא, לְעִילָא
מִן דָּא. רִישָׁא חֲדָא, חֲכָמְתָא סְתִימָאָה,
דְּאַתְפְּסִיָּא, וְלָאוּ מִתְפַּתְחָא. וְחֲכָמְתָא דָּא סְתִימָאָה,
רִישָׁא לְכָל רִישִׁיה, דְּשָׂאֵר חֲכָמוֹת. רִישָׁא עֲלָאָה,
עֲתִיקָא קִדִּישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין. רִישָׁא דְכָל
רִישָׁא, (דף רפ"ח ע"ב) רִישָׁא דְלָאוּ רִישָׁא. וְלֹא יַדַּע,
וְלֹא אֲתִידַע, מַה דְּהוּי בְּרִישָׁא דָּא, דְּלֹא אֲתִדְבַק
בְּחֲכָמְתָא, וְלֹא בְּסוּכְלָתֵנּוּ. וְעַל הַאי אַקְרִי, (במדבר כד)
בָּרַח לָךְ אֶל מְקוֹמְךָ. (יחזקאל א) וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוּב.

ספר מאורות הזהר

מבין אינו ממשיך, אַכְּל בַּתּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב מִמְּשִׁיךְ אֶף שְׂאִינוּ מִבֵּין וְאִינוּ תְּלוּי כֹּל כֶּף
בְּהִבְנַת הַפְּרוּשׁ יַעַן מְקוֹר הַמְּשֻׁכָּה זֶה הוּא מְלַמְעֵלָה מִהַחֲכָמָה כּו', וְהִינוּ עַל יְדֵי
הַאֲוִתִּיּוֹת. וְלָכֵן נִקְרָא תּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב מְקַרָּא, שְׂקוּרָאִים וּמְשִׁיכִים עַל יְדֵי הַאֲוִתִּיּוֹת...).

ה. וְהִנֵּה בְּכָלֵל לַמּוֹד הַמְּקַרָּא הוּא גַם כֵּן לַמּוֹד הַאֲגֻדוֹת, שֶׁהֲרִי רַב הַאֲגֻדוֹת הֵם
עַל הַפְּסוּקִים וּמַעֲט מוֹסַר וְגַם הֵם אֵין מְשִׁיגִים וּבְכָלֵל מְקַרָּא יִחְשָׁב.

ו. וְהִנֵּה בְּכָלֵל מְקַרָּא הוּא גַם כֵּן לַמּוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁהֲרִי מְדַרְשׁ הַזֵּהר הוּא
עַל פְּסוּקֵי הַתּוֹרָה, וְעוֹד שָׁגַם בְּלַמּוֹד רְזִין דְּאֲוִרְתָּא אִינוּ מְשִׁיגִי רַק הַמְּצִיאוֹת
מִהַשְׁתַּלְּשׁוֹת וְלֹא מִהַהוֹת, אִם כֵּן אִינוּ דוֹמָה לְמִשְׁנֵה וְתַלְמוּד שֶׁמְשִׁיג מֵהוֹת חֲכָמָתוֹ
יִתְבָּרַךְ וּבְלַמּוֹד הַהִשְׁתַּלְּשׁוֹת אִינוּ מְשִׁיג כָּלֵל מֵהוֹת חֲכָמָה זֶה ... אֶלֶּא רַק יִדְיַעַת

וּבְגִין כַּד עֲתִיקָא קִדִּישָׁא אֶקְרִי אִין. דְּבִיהַ תְּלִיָּא אִין.
וְכֹל אֵינּוֹן שְׁעָרֵי, וְכֹל אֵינּוֹן גִּימִין, מְמוּחָא
סְתִימָאָה גַּפְקִין. (תְּלִיין) וְכִלְהוּ שְׁעִיעִין, (ס"א יתבין)
בְּשִׁקוּלָא. וְלֹא אֶתְחַזִּי קַדְלָא.

כִּלְא הוּא, בְּגִין דְּהָאֵי עֲתִיקָא קִדִּישָׁא בְּחַד הוּי. כִּלְא
בְּחִידוֹ, וְלֹא שְׁנַיָּא מְרַחְמֵי לְעֵלְמִין. בְּתַלְתַּת עֲשָׂר
מְכִילָן דְּרַחְמִין אֲשַׁתְּכַח. בְּגִין דְּהָאֵי חֲכַמְתָּא סְתִימָאָה
דְּבִיהַ, מִתְפָּרֵשׁ תְּלַת זְמַנִּין לְאַרְבַּע אַרְבַּע. וְהוּא
עֲתִיקָא, כִּלְיִל לֹון, וְשְׁלִיט עַל כִּלְא.

חַד אַרְחָא דְנִהִיר בְּפִלְגוּתָא דְשְׁעָרֵי דְנִפְקֵי מְמוּחָא,
הוּא אַרְחָא דְנִהִירִין בִּיהַ צְדִיקֵיָּא לְעֵלְמָא דְאַתִּי,

ספר מאורות הוהר

הַמְצִיאוֹת. וְאֵף עַל פִּי כֵן דְּכָר גְּדוֹל הוּא מְאֹד פִּינָן דְּאֵי אֶפְשֵׁר לְהִיּוֹת בְּנֵה הַשְּׁגַת
הַמַּהוּת, וְהָרִי זֶה כְּמוֹ שְׁבַמְקָרָא אֵף עַל פִּי שְׂאֵי אֶפְשֵׁר לְהִיּוֹת הַשְּׁגָה בְּבַחֲנִינַת חֲכַמָּה
פִּינָן שְׁשׂוּרָשָׁה לְמַעְלָה מִהַחֲכַמָּה לְכֵן גַּם מַה שְׂאוּמֵר הָאוֹתִיּוֹת דְּכָר גְּדוֹל וְעֲצוּם הוּא
... כְּמוֹ כֵן יְדִיעַת הַמְצִיאוֹת מִהַפְּנִימִיּוֹת אֵף עַל פִּי שְׂאֵינוֹ מְשִׁיג כִּלְל הַמַּהוּת דְּכָר גְּדוֹל
הוּא עַד לְהַפְּלִיא...

ז. וְהִנֵּה פִינָן שְׁהַתּוֹרָה הִיא הַמְמַצֵּעַ הַמְקַשֵּׁר וּמְחַבֵּר נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְהַמְמַצֵּעַ יֵשׁ בּוֹ שְׁנֵי בַחֲנִינּוֹת, סְתִים וְגִלְיָא, אִם כֵּן בַּחֲנִינַת הַפְּנִימִיּוֹת הַנִּקְרָא סְתִים
הוּא הַמְקַשֵּׁר וּמְחַבֵּר בַּחֲנִינַת פְּנִימִיּוֹת שֶׁל הַנְּשֻׁמָּה לְבַחֲנִינַת פְּנִימִיּוֹת אֱלֹהוֹתוֹ וְתַבְּרָךְ.
(לְקוּטֵי תוֹרָה לְכַעַל הַפְּנִיָּא, פְּרַשְׁתַּת וַיִּקְרָא דָף ה' טוֹר ב' וְאֵלְדָף)

דְּכַתִּיב (משלי ד) וְאַרְחָ צְדִיקִים כְּאֹר נֹגֵה וְגו'. וְעַל דָּא
כְּתִיב, (ישעיה נח) אֲזו תִתְעַנֵּג עַל יי'. וּמֵהֵא אֲרַחָא
מִתְנַהֲרִין כָּל שְׂאָר אֲרַחִין, דִּתְלִין בּוֹזְעִיר אֲנַפִּין.

הֵאֵי עֵתִיקָא סְבָא דְסָבִין, כְּתָרָא עֲלָאָה, לְעִילָא.
דְּמִתְעַטְרִין בֵּיה כָּל עַטְרִין, וְכְתָרִין, מִתְנַהֲרִין כָּל
בוֹזְעִין מְנִיָּה וּמִתְלַהֲטִין (וּמִתְנַהֲרִין). וְהוּא, הוּא בּוֹזְעִין
עֲלָאָה, טְמִירָא דְלָא אֲתִידַע. (וְכָל שְׂאָר בּוֹזְעִין מְנִיָּה
מִתְלַהֲטִין וּמִתְנַהֲרִין).

הֵאֵי עֵתִיקָא אֲשֶׁתִּכַּח בְּתַלְת רִישִׁין, וְכִלְיָן בְּחַד
רִישָׁא. וְהוּא (כִּי וְהוּא) רִישָׁא עֲלָאָה, לְעִילָא
לְעִילָא. וּבְגִין דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא אֲתַרְשִׁים בְּתַלְת, אֲוַף

ספר מאורות הזהר

(י) יְדִיעַת מְצִיאֹת הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת הִיא מְצִוָּה רְמָה וְנִשְׂאָה וּמְקַיֵּם עַל יְדֵי זֶה מְצֹת וְיַדְעַת
הַיּוֹם גּו'

עוד יש לומר בענין מעלת העסק בפנימיות, על פי מה שכתוב באגרת הקדש
להבין מה שכתוב בפרי עץ חיים, דלמוד פנימיות פונת המצוות לא גרע מלמוד
הלכותיה, ואדרבה כו', אף שאינו משיג המהות, עד כאן לשונו. ורצה לומר, מפני
שהמצוה משג מהותה לכן ידעת סודות המצוה אף שאינו משיג המהות לא גרע
כו'. ואף שכתוב שם: מה שאין בן בסדר ההשתלשלות אף אם השיג המציאות לא
עדיף מצד עצמו כלמוד המצוות שמשגי ותופס המהות כו', הרי מסיק אחר כך:
אלא שידיעת המציאות מההשתלשלות היא גם בן מצוה רמה ונשאה ואדרבה עולה

הכי כל שאר בוצינין דנהרין מניה, כלילן בתלת. עוד, עתיקא אתרשים בתרין. כללא דעתיקא בתרין. הוא כתרא עלאה דכל עלאין, רישא דכל רישי. וההוא דהוי לעילא מן דא, דלא אתידע. כד כל שאר בוצינין, סתימין בתרין. עוד עתיקא קדישא אתרשים ואסתים בחד, והוא חד, וכלא הוא חד. כד כל שאר בוצינין, מתקדשין, מתקשרין, ומתהדרין בחד, ואינון חד.

מצחא דאתגלי בעתיקא קדישא, רצון אקרי, דהא רישא עלאה דא סתים לעילא, דלא אתידע פשיט חד טורנא בסימא, יאה, דאתכליל במצחא. ובגין דאיהו (נ"א דההוא) רעוא דכל רעוין, אתתקון

ספר מאורות הוהר

על פלגה, כמו שנאמר וידעת היום [ואתחנן ד, לט], דע את אלקי אביך כו' [דברי הימים א' כח, ט], ומביאה ללב שלם כו', שהוא העקר ... אם כן הרי בידיעת ההשתלשלות אף שאינו משיג כלל המהות מקיים מצות וידעת כו', ולא גרע מלמוד ההלכות. (לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ג')

יא) למוד פנימיות התורה הוא בכלל "שליש במקרא"

א. ועל פי זה יתרוץ מה שנדחקו גדולי המפרשים בפרוש מימרא זו [עבודה זרה יט, ב] דלעולם ישלש אדם שנותיו שלישי במקרא שלישי במשנה שלישי בתלמוד ... אמנם לפי מה שכתבתי אתי שפיר, דבתחלת למודו של אדם ישלש השליש במקרא ממש לבדו, דאף על גב שלתלמוד צריך זמן יותר מכל מקום יש לו למהר ללמוד

במצחא, ואתגלייא בבוסיטא (ס"א אתגליף בפסיטא),
האי מצחא אקרי רצון.

ובד רצון דא אתגלייא, רעוא דרעוין אשתכח בכלהו
עלמין, וכל צלותין דלתתא מתקבלין, ומתנהרין
אנפוי דזעיר אנפין, וכלא ברחמי אשתכח, וכל דינין
אתטמרון ואתכפין.

בשבתא בשעתא דצלותא דמנחה, דהוא עידן דכל
דינין מתערין, אתגלייא האי מצחא,
ואתכפין כל דינין, ואשתכחו רחמין בכלהו עלמין.
ובגין כך אשתכח שבת בלא דינא, לא לעילא ולא
לתתא. ואפילו אשא דגיהנם אשתקע (ס"א אשתכד)

ספר מאורות הזהר

המקרא בתחלה ואחר שהגדיל בהקמה יש לו לקיים השליש במקרא בתורה שבכתב
עם מה שילמד אחר כך מפנימיות התורה והאגדות, שזה נכלל הכל בשליש במקרא
כנ"ל (ואפשר דגם למוד מדרש רבה ושאר המדרשים הוא בכלל השליש במקרא ...
ואף שבהלכות תלמוד תורה מבאר דמדרש תורה שהוא ספרא וספרי וכהאי גוונא הן
בכלל שלישי במשנה, הינו מפני שהן הלכות וגופי התורה כמו המשנה, מה שאין הן
למוד הרבות שהן אגדות שעל המקרא ומוסר ה' אפשר שזה נכלל בשליש במקרא...
(לקוטי תורה לבצל התניא שם טור ג' ואילף)

ב. עוד יש לומר בפרוש לריח שמניך כו' שמן תורק כו' על דרך המדרש הנ"ל
שזהו ענין לעולם ישלש אדם תלמודו שלישי במקרא שלישי במשנה ושליש בתלמוד

באתריה, ונניחין חייביא. ועל דא אתוסף נשמתא
דחדו בשבתא.

ובעי בר נש למחדי בתלת סעודתי דשבתא, דהא
כל מהימנותא, וכל כללא דמהימנותא, ביה
אשתכח, ובעי בר נש לסדרא פתורא, ולמיכל תלת
סעודתי דמהימנותא, ולמחדי בהו.

אמר רבי שמעון, אסהדנא עלי לכל אלין דהכא,
דהא מן יומאי לא בטילנא אלין תלת סעודתי,
ובגיניהון לא אצטריכנא לתעניתא בשבתא. ואפילו
ביומי אחריני לא אצטריכנא, כל שכן בשבתא. דמאן

ספר מאורות הזהר

והמשפך נצמק להלן אות ט"ז ... הגה למוד הזהר וכתבי הארז"ל הוא בכלל שלישי במקרא ... שהרי מדרש הזהר וכן מדרש רבה ושאר המדרשות הן פרוש המקרא, ופרש רש"י בפרק קמא דברכות (דף י"א ע"ב) שמדרש הוא קרוב למקרא כו', עין שם. ואף שבהלכות תלמוד תורה מבאר מדרש תורה שהוא ספרא וספרי וכהאי גוונא הן בכלל שלישי במשנה, הינו על כל פנים מפני שהן פרוש דיני וגופי התורה כמו המשנה ממש, אבל בלמוד סודות הזהר אין השגה אפלו לגדולי החכמים רק ידיעת המציאות מההשתמשלות ולא השגת המהות כלל, והרי זה כעין למוד המקרא שהוא קורא בשמותיו של הקדוש ברוך הוא אף על פי שאינו משיג כלל עצמיות הגנוז בהן כנ"ל. וכעין זה הוא בלמוד הזהר ועץ חיים. ולכן הוא בכלל שלישי במקרא ... ולכן גם זה

דְּזָכִי בְּהוּ, זָכִי לְמַהֲיִמְנוּתָא שְׁלִימָתָא. חַד, סְעוּדָתָא
דְּמִטְרוֹנִיתָא. וְחַד, סְעוּדָתָא דְּמִלְכָּא קַדִּישָׁא. וְחַד,
סְעוּדָתָא דְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין.
וּבְהַהוּא עֲלָמָא יִזְכִּי בְּהוּ לְאַלְיִן. הַאי רְצוֹן כַּד אַתְגְּלִינָא,
כָּל דִּינִין אַתְכַּפְּיִין מִשׁוּלְשָׁלִיחוֹן.

תְּקוּנָא דְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא אַתְתַּקֵּן בְּתַקוּנָא חַד, כְּלָלָא
דְּכָל תְּקוּנִין. וְהִיא חֲכֻמָּה עֲלָאָה, סְתִימָאָה.
כְּלָלָא דְּכָל שְׂאָר, וְהִיא אַקְרִי עֵדוֹן עֲלָאָה סְתִימָא. וְהוּא
מוּחָא דְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא. וְהִיא מוּחָא אַתְפְּשֵׁט לְכָל
עֵיבָר, מִנִּיהּ אַתְפְּשֵׁט עֵדוֹן אַחְרָא. וּמַהֲאִי עֵדוֹן אַתְגְּלִתָּ.

ספר מאורות הוהר

נִקְרָא לְרִיחַ שְׁמָנִיד, שְׂדִיעֵת הַמְצִיאוֹת הִיא כְּמוֹ רִיחַ בְּעֲלָמָא לְגַבֵּי הַשְּׁגַת מַהוּת חֲכָמָתוֹ
יִתְבָּרַךְ שְׁבַמְשַׁנְהָ וְתַלְמוּד.

ג. וְעַל דְּרַךְ שְׁנַתְבָּרַר בְּאַגְרַת הַקִּדְשׁ קְרוּב לְסוּפּוֹ שְׁבַלְמוּד סְדֵר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת אַף
אִם הִשְׁיֵג הַמְצִיאוֹת לֹא עֲדִיף מִצַּד עֲצָמוֹ כְּלַמּוּד הַמְצוּוֹת שְׁמִשְׁיֵג וְתוֹפֵס הַמַּהוּת כּו',
אַלָּא מִצַּד שְׂדִיעֵת הַמְצִיאוֹת הוּא גַם כֵּן מְצוּה רַבָּה וְנִשְׂאָה וְאִדְרַבָּה עוֹלָה עַל כְּלָנָה
כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר וַיְדַעַת הַיּוֹם דַּע אֶת אֱלֹקֵי אָבִיךָ כּו' וּמְבִיאָה לְלֵב שְׁלָם. וְעוֹד שְׁגַם הַרִיחַ
וַיְדַעַת הַמְצִיאוֹת הוּא הָאֲרָה מְבַחֲנֵת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה כּו' ... וְלִכֵּן צְרִיךְ לִהְיוֹת ב'
הַבְּחִינּוֹת לְרִיחַ שְׁמָנִיד כּו' וְשָׁמֵן תּוֹרֵךְ כּו'. (לְקוּטֵי תוֹרָה לְכַעַל הַתְּנַא, שִׁיר הַשִּׁירִים דָּף ג'
סוֹף טוֹר ג' וְאֵילָף)

וְהָיָה (דף רפ"ט ע"א) רִישׁא סְתִימָא דְבְרִישׁא
 דַּעֲתִיקָא דְלֹא אֲתִידַע, כַּד פְּשִׁיט חַד טוֹרְנָא
 (ס"א גוֹנָא), דְהָיָה מִתְתַקֵּן לְאַתְנַהֲרָא, בְּטִישׁ בְּהַאי מוֹחָא
 (נ"א מִצְחָא), וְאַתְגַּלְף, וְאַתְנַהֵיר בְּכַמְה נְהִירִין, וְאַפִּיק
 וְאַרְשִׁים כְּבוֹסִיטָא דָא, בְּהַאי מִצְחָא. וְאַתְרִשִׁים בֵּיה
 חַד נְהוֹרָא, דְאַקְרִי רְצוֹן. וְהַאי רְצוֹן אֲתַפְּשִׁט לְתַתָּא
 בְּדִיקְנָא, עַד הָהוּא אֲתֵר דְמִתִּישְׁבָא בְּדִיקְנָא, וְאַקְרִי
 חֶסֶד עֲלָאָה. וְדָא אִיהוּ נוֹצֵר חֶסֶד. וּבְהַאי רְצוֹן כַּד
 אֲתַגְלִיָּא, מִסְתַּכְּלִין מְאִרִי דְדִינָא וּמִתְכַּפִּיין.

עֵינױ דְרִישׁא דַּעֲתִיקָא קְדִישׁא, תְּרִין בְּחַד שְׁקִילִין.
 דְאַשְׁגַּחִין תְּדִירָא, וְלֹא נְאִים. דְכְּתִיב, (תהלים קכא)

ספר מאורות הוהר

(ב) כְּמוֹ שֶׁהִמְלִיחַ נוֹתָן טַעַם בְּבֶשֶׂר בֶּן לְמוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה נוֹתָן טַעַם בְּנִגְלָה דְתוֹרָה (הַנְקֵרָא
 לְחֵם וּבֶשֶׂר)

וְהַנָּה מִכָּל זֶה יוֹכֵן בְּתוֹסַפֵּת בְּאוֹר עֵינָן וְלֹא תִשְׁבִּית מְלַח כּו', שֶׁלְמוֹד הַפְּנִימִיּוֹת
 נִקְרָא בְּשֵׁם מְלַח, שֶׁהִמְלִיחַ מִמֶּתְקַת הַבֶּשֶׂר אֲף שְׂאִין בּוֹ טַעַם בְּעֶצְמוֹ כְּמוֹ הַבֶּשֶׂר, וְכִף
 הַנִּגְלָה שְׁבַתוֹרָה נִמְשַׁל לְחֵם, כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר [מְשַׁלִּי ט, ה] לְכוּ לְחַמוּ בְּלַחְמִי, וְגַם לְבֶשֶׂר,
 כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר בְּמָקוֹם אַחֵר עַל פְּסוּק זֹאת הַפֶּעַם עֲצֵם מַעֲצָמִי וּבֶשֶׂר מִבְּשָׂרִי, דְקֵאֵי עַל
 תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, וְכֵן בְּגִמְרָא בְּכֹא בַתְרָא (דף כ"ב) אָמְרוּ אַכְלוּ בִשְׂרָא שְׁמִינָא בִּי רַבָּא.
 וְהֵינּוּ כְּמוֹ הַלְחֵם וְהַבֶּשֶׂר יֵשׁ בְּהֵן טַעַם, וּמִמֶּשׁ כִּף בְּלִמוֹד הַנִּגְלָה שְׁבַתוֹרָה יֵשׁ בָּהּ
 הַשְּׂגַת הַמַּהוּת מִמֶּשׁ, מֵה שְׂאִין בֶּן בְּלִמוֹד הַפְּנִימִיּוֹת שְׂאִין בְּנָה רַק יִדְעַת הַמְצִיאוֹת

לא ינום ולא יישן שומר ישראל, ישראל קדישא, בגין
כך לא אית ליה גבינין על עינא, ולא כסותא.

ההוא מוחא אתגליה ונהיר בתלת תוורין דעילא (נ"א)
דעינא, בתוורא חדא מסתחין עינין דזעיר
אנפין, דכתבי, (שיר השירים ה) רוחצות בקלב. דהוא (נ"א)
בההוא) תוורא קדמאה. ושאר תוורין אסתחין ונהרין
לשאר בוצינין.

מוחא אקרי גביעא דברכתא, גביעא דכל ברכאן
מניה אשתכחו. ובגין דהאי מוחא להיט
בתלת תוורין דעינא, בעינא תלא ביה ברכתא, דכתבי,
(משלי כב) טוב עין הוא יבורך, דהא במוחא תליין תוורו

ספר מאורות הוהר

ולא השגת המהות, והמהות נסתר ונעלם ואינו משג כלל להיות בפחינת טעם ממש
כמו הנגלה, עד לעתיד לבא שיתגלה פנימיות התורה. ולכן נמשל למלח, לומר שעם
היות שאין בו טעם, עם כל זה הוא דייקא הנותן טעם בהבשר. (לקוטי תורה לבעל הפניא
שם טור ד')

יג) מי שיש בידו הלכות ואין בידו מדרש (סודות התורה) לא טעם טעם של יראת חטא
וזה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה באבות דרבי נתן (סוף פרק כ"ט) וכן הוא גם
כן בברכות כל מי שיש בידו מדרש ואין בידו הלכות לא טעם טעם של חכמה, כל
מי שיש בידו הלכות ואין בידו מדרש לא טעם טעם של יראת חטא, פרוש שהלכות
נקרא טעם של חכמה לפי שבהן ועל גן משג המהות חכמתו יתברך שנתלבשה

דְּעִינָא. הָאִי עֵינָא כַּד אֲשַׁגַּח בְּזַעִיר אַנְפִּין, (עֲלָמִין)
(ס"א אַתְנַהֲרֵן אַנְפִּין בְּלֵהוּ בְּחֵדוּ) אַנְהֲרֵן בְּלֵהוּ בְּחֵדוּ.
עֵינָא דָא, הוּא כְּלָא יְמִינָא, לִית בֵּיה שְׂמַאלָא. עֵינִין
דְּתַתָּא, יְמִינָא וּשְׂמַאלָא, תְּרִי, בְּתֵרֵי גְוֹנִין.

בְּצַנִּיעוּתָא דְּסַפְרָא אוּלִּיפְנָא, דְּהָא י' עֲלָאָה, י'
תַּתָּאָה. ה' עֲלָאָה, ה' תַּתָּאָה. ו' עֲלָאָה,
ו' תַּתָּאָה. כָּל אֲלִין עֲלִאִין, בְּעַתִּיקָא תַּלְיִין. תַּתָּאִין,
בְּזַעִיר אַנְפִּין אֵינוֹן. לָאו תַּלְיִין, אָלָא אֵינוֹן מִפְּשֵׁ.
וּבְעַתִּיקָא קוּדִישָׁא תַּלְיִין. דְּהָא שְׂמַא דְּעַתִּיקָא
אַתְכַּסְיָא מִכְּלָא, וְלָא אֲשַׁתְּכַח. אֲבָל אֲלִין אַתְוֹן
דְּתַלְיִין בְּעַתִּיקָא. בְּגִין דִּיתְקַיִמוֹן אֵינוֹן דְּלַתַּתָּא. דָּאִי
לָאו הֲכִי לָא יְתְקַיִמוֹן.

ספר מאורות הוהר

בְּהִלְכָה זו, מֵה שְׂאִין בְּן בְּלִמּוּד הַפְּנִימִיּוֹת הַנִּקְרָא מְדַרְשׁ אֵין מְשַׁג הַמַּהוּת מִפְּשֵׁ, וְלִכְן
נִקְרָא שְׂלָא טַעַם טַעַם שֶׁל חֻקְמָה, פְּרוּשׁ הַמַּהוּת מִפְּשֵׁ. וְעַם כָּל זֶה מִי שֵׁשׁ בְּיָדוֹ
הַלְכוּת וְאֵין בְּיָדוֹ מְדַרְשׁ לָא טַעַם טַעַם שֶׁל יְרֵאת חֻטָּא, כִּי אִף שֶׁבְּלִמּוּד הַמְדַרְשׁ אֵין
מְשַׁג רַק הָאָרְה, מִכָּל מְקוֹם זֶה הַהָאָרְה מְבִיאָה לִידֵי יְרֵאת חֻטָּא ... וְעוֹד כִּי אִף שְׁזָהוּ
רַק הָאָרְה, הִנֵּה הִיא הָאָרְה מְבַחֲשֵׁת הַפְּנִימִיּוֹת, כִּי אוּרְתָא סְתִים וְגַלְיָא. (לְקוּשֵׁי תוֹרָה
לְכַעַל הַתְּנִיָּא שֶׁם טוֹר ד')

(יד) עַל יְדֵי שְׁרֵאת ה' הִיא אוּצְרוֹ, עַל יְדֵי זֶה הַתּוֹרָה נִקְרָא תּוֹרַת ה'
וְזֵהוּ גַם בְּן עֲנִין מְאֹמֵר רְבוּתֵינוּ וְזְכוּנֵנוּ לְבְּרַכָּה פְּרָק ב' דְּשַׁבַּת (דף ל"א סוף ע"א),
קְבַעַת עֲתִים לַתּוֹרָה כּו' פְּלַפְלַת בְּחֻקְמָה כּו', וְאַפְלוּ הֲכִי אִי יְרֵאת ה' הִיא אוּצְרוֹ אֵין,

וּבְגִין כּוּד, שְׁמָא קַדִּישָׁא סְתִים וְגַלְיָא. הֵהוּא דְסְתִים
 לְקַבְלִיה דְעִתִּיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָא דְכֻלָּא.
 וְהֵהוּא (אֲתַגְלִיָּא בְּגִינִיה דְתַלְיָא) (ס"א) דְאֲתַגְלִי בְּגִינִיה
 דְהֵהוּא דְאֲתַגְלִיָּא דְתַלְיָא) בְּזַעִיר אֲפִין. וּבְגִין כּוּד, כֹּל
 בְּרַבָּאן בְּעִין סְתִים וְגַלְיָא. אֲלִין אֲתוּון סְתִימָן דְתַלְיָין
 (בְּעִתִּיקָא קַדִּישָׁא. תַלְיָין, אֲמָאי תַלְיָין " לְקַיְימָא ")
 דְלְתַתָּא) (ס"א) וְדָאי בְּגוּלְגֻלְתָּא בְּמַצְחָא בְּעִינִין תַלְיָא
 " (ס"א אֲמָאי) אֲמָא תַלְיָא לְקַיְימָא לִי דְלְתַתָּא).

חֻטְמָא, בְּהַאי חֻטְמָא, בְּנוֹקְבָא דְפְרִדְשָׁקָא, דְבִיה
 נָשִׁיב רִנְחָא דְחַיִי לְזַעִיר אֲפִין. וּבְהַאי
 חֻטְמָא, בְּנוֹקְבָא דְפְרִדְשָׁקָא, תַלְיָא ה', לְקַיְימָא ה'

ספר מאורות הזוהר

אי לא לא. מְשַׁל לְאָדָם שְׁאֲמַר לְשְׁלוּחוֹ הַעֲלֵה לִי כּוּר חֲטִין לְעֲלִיָּה, הַלֵּךְ וְהַעֲלֵה לוֹ,
 אָמַר לִיָּה, עֲרַבְתָּ לִי בְהֵן קַב חוּמְטִין, אָמַר לִיָּה, לֹא, אָמַר לִיָּה, מוּטָב שְׁלֹא הַעֲלִיתָה.
 וְהַעֲנִין, כִּי חֲטָה הוּא כ"ב אֲתוּון דְאֲוִרְתָּא ... וְקַב חוּמְטִין פְּרַשׁ רַש"י אַרְץ מְלַחָה,
 וְהוּא עֲנִין וְלֹא תִשְׁבִּית מְלַח כו'. וְזִהוּ שְׁנוּפְר עֲרַבְתָּ לִי בְהֵן קַב חוּמְטִין, דְתַבַּת לִי
 מִיָּתֵר, אֲלֵא דְרַצָּה לומר שְׁעַל יְדֵי שְׁיָרְאָת ה' הִיא אוּצְרוֹ אַזִּי הַתּוֹרָה וְהַחֲטִים הֵם לִי,
 וְנִקְרָא תּוֹרַת ה' ... מֵה שְׁאִין בֶּן תּוֹרָה בְּלֹא יָרְאָה כו'. (לְקוּטִי תּוֹרָה לְכַעַל הַפְּנִיָּא שֵׁם דָּךְ

אֲחֵרָא דְלִתְתָא. וְדָא רוּחָא נְפִיק מִמוּחָא סְתִימָאָה,
וְאֶקְרִי רוּחָא דְחַיִּי. וּבִהֲאֵי רוּחָא, זְמִינִין לְמַנְדַּע
חֲכָמָתָא, בְּזַמְנָא דְמִלְכָא מְשִׁיחָא. דְכְּתִיב, (ישעיה יא)
וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה וְגו'ו'. הָאֵי חוּטְמָא,
חַיִּין מִכָּל סִטְרִין, חֲדוּ שְׁלִימָא. גַּחַת רוּחַ. אֶסְוּתָא.
בְּחוּטְמָא דְזַעִיר אֲנַפִּין (כְּמָה דְאֹקִימָנָא) כְּתִיב, (שמואל
ב כב) עָלָה עֵשֶׂן בְּאָפוֹ וְגו'ו'. וְהִכָּא כְּתִיב (ישעיה מו)
וְתַהֲלָתִי אֶחְטֹם לָךְ.

וּבְסִפְרָא דְאַגְדָּתָא, דְבִי רַב יִיבָא סְבָא, אֹקִים, ה'
בְּפוּמָא, וְהִכָּא לָא מִתְקַיִמָא הָכִי, וְלָא
אַצְטְרַפָּא (ס"א אַצְטְרִיכְנָא), אִף עַל גַּב דְּבַחַד סְלֻקָּא,

ספר מאורות הנהר

טו) מעלת ענין "לריח שמניך" (למוד פנימיות התורה) על "שמן תורק" (למוד נגלה דתורה)
א. עוד יש לומר בפרוש לריח שמניך כו' ושמן תורק כו' ... הנה בלמוד המצוות
משנה ותלמוד משיג ותופס המהות חכמתו ותברך מאחר שנתלבשה בדברים גשמיים
שהן רצונו וחכמתו ותברך ממש, וזהו ענין שמן תורק כו', מה שאין כן בספורי
מעשיות שבתנ"ך שאינו משג כלל חכמתו ותברך המלבשת בתבות וצרופי אותיות,
וכמו שכתב בזהר בהעלתך (דף קנ"ב ע"א) שפשיטיות המוכן מן הספור מעשיות שבתורה
נקרא לבושא דאורייתא, ובאר הרמ"ז שם, כמו על הדרך משל פסוק ואלה כו' בארץ
אדום כו', שודאי מעשה שהיה כך היה ואין יוצא מדי פשוטו, אכל אין פגנת ה' בו

אַלָּא בְּה' דִּינָא תִּלְיָא, וְדִינָא בְּחוּטְמָא תִּלְיָא, דְּכַתִּיב
עָלָה עֵשֶׂן בְּאִפּוֹ. וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב וְאִשׁ מִפּוֹ
תֹּאכַל. עֲקָרָא דְרוּגְזָא בְּחוּטְמָא תִּלְיָא.

כָּל תְּקוּנֵין דְּעֵתִיקָא קִדִּישָׁא, בְּמוֹחָא שְׁקִיט וְסִתִּים
מִתְּתַקְּנֵן. וְכָל תְּקוּנֵין דְּזַעִיר אֲנַפִּין, בְּחֻכְמָה תִּתְּתָא
מִתְּתַקְּנֵן. דְּכַתִּיב, (תחלים קד) כָּלֶם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, וְה'
כָּלְלָא דְכֻלָּא וְדָאִי. מַה בֵּין ה' לְה'. ה' דְּהִכָּא, דִּינָא
אֲתַעֵר מְנַה. וְדְהִכָּא רַחֲמֵי גו רַחֲמֵי.

בְּדִיקְנָא דְּעֵתִיקָא קִדִּישָׁא, תִּלְיָא כָּל יְקִירוֹ דְכֻלָּא.
מִזְלָא דְכֻלָּא אֲקָרִי. מַהֲאֵי דִיקְנָא, מִזְלָא
יְקִירוֹתָא (נ"א מַהֲאֵי מִזְלָא יְקִירוֹתָא) דְּכָל יְקִירוֹ, מִזְלֵי

ספר מאורות הזהר

בְּעֵצָם אַכְל בְּהַ נְגִזּוֹ סוּדוֹת עוֹלָם הִתְהוּ כו', עֵינִן שָׁם וּבִזְהַר שָׁם (דף קמ"ט ע"ב) שְׁהֶאֱרִיף
בְּזָה.

ב. וּבַכְּפֻדָּס (שַׁעַר כ"ו פֶּרֶק א') הֶאֱרִיף בְּבֵאוּר מֵאֲמַר הַזְהַר הַנִּזְלָ, וְכַתְּבֵן זֶה לְשׁוֹנוֹ:
אַכְל כְּאֲשֶׁר יָבוֹא הָאָדָם לְלַמֵּד בְּתוֹרָה, צְרִיף שִׁיְהִיָּה כְּנֻנְתּוֹ שֶׁהוּא לֹמֵד הַעֲנִין הַהוּא
בְּמָה שֶׁהֵם דְּבָרִים אֱלֻקִּיִּים שְׁנַעְלָה מִמֶּנּוּ עֵצָם פְּנִימִיוֹתָם וְכוּ', וְעַם הַיּוֹת שֶׁהוּא לֹא
יִשְׁכִּיל בְּהַ כִּי אִם פְּשֻׁטִיּוֹת הַסְּפּוּר, וְאִין צְרִיף לֹמֵר זֶה אֱלָא אֲפִילוֹ מִי שְׁלֹא יָבִין כָּלֶל
כו', גַּם לוֹ יֵשׁ שְׂכָר טוֹב, עכ"ל.

ג. וְלִכְּן הָאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה וּפְשֻׁטִיּוֹת הַסְּפּוּר נִקְרָא רִיחַ שְׁמַנְיָד, כִּי עִם הַיּוֹת שְׁאִינוֹ
מוֹכֵן וּמְשַׁג כָּלֶל פְּנִימִיּוֹת חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ הַגְּנוּזָה וּמִלְבָּשֶׁת בְּסְפּוּר מַעֲשֵׂה אוֹתִיּוֹת הֵהֵם

עֲלָאֵי וְתַתְּאֵי. בְּלֵהוּ מִשְׁגִּיחִין לְהֵהוּא מְזֵלָא. בְּהֵאֵי
 מְזֵלָא תַלְיֵיא חַיֵּי דְכֻלָּא, מְזוּנֵי דְכֻלָּא. בְּהֵאֵי מְזֵלָא
 תַלְיִין שְׂמַיָּא וְאַרְעָא. גְּשְׁמִין דְרַעְנָא. בְּהֵאֵי מְזֵלָא,
 אֲשַׁגְּחוּתָא דְכֻלָּא. בְּהֵאֵי מְזֵלָא תַלְיִין כֹּל חַיִּילִין עֲלָאִין
 (דף רפ"ט ע"ב) וְתַתְּאֵין.

תַּלְתָּ עֶשֶׂר נְבִיעִין, דְּמִשְׁחָא דְרַבּוּתָא טְבָא, תַלְיִין
 בְּדִיקְנָא דְמְזֵלָא יְקִירָא דָא. וְכֻלָּהוּ נִפְקִין לְזַעִיר
 אֲנָפִין. לָא תִימָא כְּלָהוּ, אֲלָא תַשְׁעָה מְנַיְהוּ, מִשְׁתַּפְּחִין
 בְּזַעִיר אֲנָפִין, לְאַכְפֵּיֵיא דִינִין.

(ובד) הַאי מְזֵלָא, תַלְיֵיא בְּשִׁקוּלָא עַד טַבּוּרָא. כֹּל
 קְדוּשֵׁי קְדוּשֵׁין דְקְדוּשָׁא בֵיהּ תַלְיִין. בְּהֵאֵי

ספר מאורות הזהר

... עם כל זה האותיות ופשוטיות הספור הן הן ריח שמגיד, שבהם ועל ידם ממשיך
 הקורא במקרא ריח והארה מבחינת שמן משחת קדש, וכמו על דרך משל שמריחים
 ריח הטוב אף על פי שאינו טועם אותו בפיו כלל ואף על פי שהוא רחוק ממנו כו'.
 ואדרבה הריח הזה נמשך ממקום עליון ביותר, שהוא בחינת שמן המריח שלמעלה
 מבחינת שמן סתם, חכמה עליונה כו', ולפי שהוא גבוה יותר במעלה לא יכול לבוא
 בהתגלות בבחינת קרוב בבחינת טעם כענין שמן תורק כו', אלא בבחינת ריח לבד
 כו' ... ואף על פי כן יש גם כן מעלה יתרה ועצומה בבחינת שמן תורק שהוא
 המשכת עצמיות חכמה עליונה ולא ריח והארה לבד כו', ושניהם כאחד טובים. (לקושי

תורה לבעל הפניא, שיר השירים דף ג' טור ג')

מוֹלָא, פְּשִׁיט פְּשִׁיטוּתָא דְקוּטְרָא עֲלָאָה. הֵהוּא רִישָׁא
דְכָל רִישֵׁין, דְלֹא אֲתִידַע, וְלֹא אֲשַׁתְּמוּדַע, וְלֹא יִדְעִין
עֲלָאִין וְתַתְּאִין. בְּגִין כַּד פְּלֵא בְּהַאי מוֹלָא תְלִיָּא.

בְּדִיקְנָא דָּא, תְּלַת רִישֵׁין דְאַמִּינָא, מִתְּפַשְׁטוּן. וְכִלְהוּ
מִתְּחַבְּרוּן בְּהַאי מוֹלָא, וּמִשְׁתַּכְּחִין בֵּיהּ. וּבְגִין
כַּד, כָּל יְקִירוֹ דִּיקִירוּתָא, בְּהַאי מוֹלָא תְלִיָּא. כָּל אֲלִין
אֲתוּון דְתְלִיָּין בְּהַאי עֲתִיקָא, כּוּלְהוּ תְלִיָּין בְּהַאי דִּיקְנָא,
וּמִתְּחַבְּרוּן בְּהַאי מוֹלָא, וְתְלִיָּין בֵּיהּ, לְקִיָּמָא אֲתוּון
אֲחֲרֵינִין. דְאַלְמְלִי לֹא סְלִיק אֲלִין אֲתוּון בְּעֲתִיקָא, לֹא
קִיָּמִין אֲלִין אֲחֲרֵינִין. וּבְגִין כַּד אָמַר מִשָּׁה כַּד אֲצִטְרִיד,
יִי' יִי', תְּרִי זִמְנִי, וּפְסִיק טַעְמָא בְּגוּוִיָּיהוּ. דְהָא בְּמוֹלָא

ספר מאורות הזהר

(טו) ארץ הגלות מנחמת העדר למוד הסוד; הלומד מבטח לו שהוא בן עולם הבא
א. סמא דחֲמִיָּא, חיוב גדול על כל ישראל ללמוד זהר הקדוש בכל יום אפילו
גירסא בעלמא, כי בזה בונה עולמות ומטהר ומקדש נשמתו, ואין קץ לגדל שכרו כי
בזה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו, כמובא בזהר הקדוש פרשת נשא
(דף קכ"ד ע"ב) בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר כו' יפקון ביה מן גלותא ברחמי,
ובתקונים סוף תקון ו', מהאי חבורא דילך כד יתגלי לתתא בדרא בתראא בסוף יומיא
ובגניניה וקראתם דרור בארץ וגו'.

ב. ובתקון ל' בספר כסא מלך, וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמידי חכמים
ללמוד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם

תְּלִיִּיא כְּלָא. מְהַאי מְזִלָּא, מְתַפְסְפִי עֲלָאי וְתַתְּאִי,
וּמְתַפְפִּיין קַמִּייה. זַכְּאָה חוּלְקִייה מֵאן דְּזָכִי לְהַאי.

הַאי עֲתִיקָא קוּדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, לָא אֲדַכְּרָ,
וְלָא אֲשַׁתְּכַח. וּבְגִין דְּאִיהוּ רִישָׁא עֲלָאָה לְכָל
עֲלָאִין, לָא אֲדַכְּרָ, בַּר רִישָׁא חֲדָא, בְּלָא גּוּפָא, לְקִיִּמָּא
כְּלָא.

וְהַאי (נ"א דְכָל סְתִימִין) (ס"א בְּגִין דְּאִיהוּ) רִישָׁא עֲלָאִין
לְכָל עֲלָאִין, לָא אֲדַכְּרָ, אֲלָא רִישָׁא חֲדָא, בְּלָא
גּוּפָא, לְקִיִּמָּא כְּלָא. וְהוּא) טְמִיר וְסְתִים וּגְנִיז מִכְּלָא,
תְּקוּנֵי אֲתַתְּקֵנוּ, בְּהַהוּא מוֹחָא סְתִימָאָה דְכְּלָא,
דְּאֲתַפְשֵׁט וְאֲתַתְּקֵן כְּלָא וְנַפִּיק חֶסֶד עֲלָאָה וְתַתְּאָה,

ספר מאורות הזהר

מֵעַפְכִּים הִגְאָלָה רַחֲמָנָא לִיְצִלָן, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשַׁעָה א' בְּלַמּוּד הַקְּבֵלָה מַה שְּׁלָא נַעֲשֶׂה
בְּלַמּוּד חֲדָשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, כִּי גְדוּל כַּחַה לְקֶרֶב הִגְאָלָה.

ג. וּבַתְּקוּן מ"ב שָׁם בְּכַסָּא מְלֻךְ: כִּי לַמּוּד הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ בְּגִירָסָא בְּעֲלָמָא בּוּנָה
עוֹלְמוֹת, וְכָל שָׁבֵן אִם יִזְכֶּה לְלַמּוּד וּלְהַבִּין אֲפִילוּ פְרוּשׁ מֵאֲמַר אֶחָד יַעֲשֶׂה בּוֹ תְּקוּן
לְמַעַלָּה בְּשַׁעָה אַחַת שְׁלָא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוּד הַפִּשְׁט שְׁנָה תְּמִימָה, וּמִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן
עוֹלָם הָבָא מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְּמִלְכָּא וְיִהְיֶה מְרוּאֵי פְּנֵי הַמְּלֻךְ הַיּוֹשְׁבִים רַאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּתָא
דְּרַקִּיעָא.

ד. וּמַה שְׂאוּמְרִים וְכִי אַכְשֶׁר דְּרָא, אֲדַרְבֵּה שְׁבִדוֹרוֹת הַרְאִשׁוֹנִים שְׁהִיו לְהֶם נְשֻׁמוֹת
קְדוּשִׁים מִמְּקוֹמוֹת גְּבוּהִים יְכַלּוּ לְטַהַר נְשֻׁמָתָם בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, וְעַכְשָׁו בְּעַקְבָתָא

וְחֶסֶד עֲלָאָה אַתְּפֶשֶׁט וְאַתְּקֵן וְאַתְּכֻלִּיל כְּלָא בְּמוֹחָא
 סְתִימָאָה דָּא. כַּד אַתְּתֵקֵן חֲנוּרָא דָּא בְּנִהִירוֹ דָּא, בְּטִישׁ
 מָאן דְּבִטֵּשׁ, בְּהַאי מוֹחָא וְאַתְּנַהִיר, וְתִלְיָא מִמּוּזְלָא
 יִקְרָא מוֹחָא אַחְרָא, דְּאַתְּפֶשֶׁט וְנִהִיר לְתַלְתִּין וְתָרִין
 שְׁבִילִין. כַּד אַתְּנַהִיר נְהִיר מִמּוּזְלָא יִקְרָא. אַתְּנַהִירוֹ
 תְּלַת רִישֵׁין עֲלָאִין, תָּרִין רִישֵׁין, וְחַד דְּכֻלִּיל לֹון.
 וּבְמִזְלָא תִלְיִין, וְאַתְּכֻלִּילֵן בֵּיהּ.

מִכְּפֵאן שְׂאֵרֵי לְאַתְּנַלְיָא יִקְרִיו דְּדִיקְנָא, דְּאִיהוּ מִזְלָא
 סְתִימָאָה. וְאִינוּן מִתְּתֵקֵנוּ, כְּמָה דְּעִתִּיקָא
 קַדִּישָׁא תְּלַת רִישֵׁין מִתְּעַטְרִין בֵּיהּ, הָכִי כְּלָא בְּתַלְתִּ

ספר מאורות הזהר

דְּמִשְׁחָא נְשָׁמוֹת נְמוּכִים וְגַם הִתְנַבְּרוּת הַחִיצוֹנִים רַחֲמֵנָא לִיצְלָן, אִי אֶפְשֵׁר לְטַהֵר
 נְשָׁמָתָם, רַק בְּסָמִים יִקְרִים, הִינוּ בְּזַהַר הַקְּדוּשׁ, כִּי לְשׁוֹן הַזֶּהָר מְסַגֵּל לְזֶה אֶפִּילוּ
 בְּפִטְפוּט לְחוּד וְאֶפִּילוּ בְּלִגְלוּג, וּבְזֶה יִהְיֶה נֶשְׁמָר מְכַל רַע מִיִּצְרַר הַרְעָה וּמִמְקָרִים רְעִים
 בְּעוֹלָם הַזֶּה הַתְּמָרִי, וְגַם בְּעוֹלָם הַבָּא הַרוּחָנִי, כְּנוֹדַע מִזַּהַר הַקְּדוּשׁ פְּרִשְׁתָּ פְּנַחֶס דְּף
 רִי"ט, בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא דְּנִהִיר חֻמְקִמְתִּיהָ כְּכֹל דְּרִין דְּהוּוּ אַבְתְּרָהּ, עַד בִּיאַת הַגּוֹאֵל אֹור
 תּוֹרָה שֶׁל רֶשֶׁב"י מְאִיר בְּאוֹר רַב לְהַחִיּוֹת נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל.

ה. עַל כֵּן יִתְחַזַּק כָּל אָדָם מְאֹד לְלַמַּד זֶהָר הַקְּדוּשׁ לְכָל הַפְּחוּת ה' דְּפִים כְּכֹל יוֹם
 כְּדִי שִׁיגְרָם חֲדָא וּפּוֹרְקָנָא כְּהוּן לְעִילָא וְתַתָּא, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. (צְוֹאת הַר"ד מְאִיר ב"ר
 אֶהָרן שְׁוֹאֲרֵץ ז"ע מִפִּיִּדְהִיץ)

רישין. וכד אתנהרו, תליין פלהו דא בדא בתלת רישין,
תרין מתרין סטרין, וחד דכליל לון.

ואי תימא, מאן עתיקא קדישא. תא חזי, לעילא
לעילא, אית דלא אתידע, ולא אשתמודע, ולא
אתרשים, והוא כליל כלא, ותרין רישין ביה כלילן
(ס"א תליין). וכדין פלא (חדא) הכי אתתקו. וההוא
לאו במניינא, ולא בכללא ולא בחושבן אלא ברעותא
דלבא, על דא אתמר, (תהלים לט) אמרתי אשמרה דרכי
מחטא בלשוני.

אתר דשירותא אשתבח, מעתיקא קדישא, דאתנהיר
ממוזלא, הוא נהירו דחכמתא, דאתפשט

ספר מאורות הנהר

(י) ומי שאין לו יד בחכמה זו, גדולה רעתו, עד שאמרו מאן דלא עאל ונפק טב ליה דלא
איברי

סוד למוד סודות התורה גבוה מאד על כל הלמודים, אשרי מי שזכה שחלק לו
השם חלק בכינה ויש לו יד ושם בחכמת הקבלה, ומכון בעשית המצוות ובתפלותיו
ולמודו על פי הסוד, מה טוב חלקו ומה נעים גורלו, אין הפה יכולה לספר גדל
מעלתם, והרגיל בספר הזהר הקדוש ראה יראה גדל מעלת האנשים האלה שלמים
הפלא ופלא. ומי שאין לו יד בחכמה זו, גדולה רעתו, עד שאמרו מאן דלא עאל
ונפק טב ליה דלא איברי.

לתלתין ותריין עיבר. ונפקא מההוא מוחא סתימאה,
מנהירו דביה. ומה דעתיקא קדישא נהיר בקדמיתא
(ס"א בקהמתא), דא היא. ושירותא ממה דאתגלייא
(הוי), ואתעביד לתלת רישין, ורישא חדא כליל לון.
ואלין תלת מתפשטן לזעיר אנפין, ומאלין נהרין פלא.

אתגליף האי חכמתא, ואפיק חד נהרא, דנגיד ונפיק
לאשקאה גנתא ועייל (נ"א ועיילן) ברישא
דזעיר אנפין, ואתעביד חד מוחא ומתמן אתמשיך
ונגיד בכל גופא, ואשקי כל אינון נטיעאן. הךא הוא
דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן
וגו'.

ספר מאורות הזהר

הרגיל בספר הזהר והתקונים וספרי המקבלים בעיניו יראה ולקבו יבין גדל מעלת
חכמה זו וימסר נפשו עליה ולפום צערא אגרא.

וכהנה רבות מאמרים הממקרים את הלב, וכודאי שאין הקדוש ברוך הוא בא
בטרונגא עם בריותיו וכל אדם אינו חיב אלא כשעורו, וכיכול הפתוב ומדבר, הנה פי
כן חייבא רמיא על כל תלמיד חכם לאחר שמלא פרסו בגמרא ופוסקים שיפנה את
עצמו לטייל בפרדס וישתדל ברכ עז ותעצומות פיד השם הטובה עליו לכנס בחכמה
זו וצריך שינקדים לקום התנאים הצריכים לחכמה זו כמפרש בהקדמת עץ החיים
למורנו הרב חיים ויטאל ובתשובות תות יאיר ובשאר ספרי המקבלים, ואז מגלין לו
רזי תורה, ונעשה כמען המתגבר, ועל יסבל ולא יבל כדי לזכות לחכמה זו, כי גדול

תנו אתגליף האי חכמתא, ואתמשך ועייל ברישא
 דזעיר אנפין, ואתעביד מוחא אחרא (ההוא
 אחרא). ההוא נהירו דאתמשכא מניה אלין תרין
 משיכן אתגליפון, מתחברן בחד רישא דעמיקא
 דבירא, דכתיב, (משלי ג) בדעתו תהומות נבקעו. ועייל
 ברישא דזעיר אנפין, ואתעביד מוחא אחרא, ומתמן
 אתמשיך ועייל לגו גופא, ומלייא כל אינון אדרין
 ואכסדרין דגופא. הךא הוא דכתיב, (משלי כד) ובדעת
 תדרים ימלאו.

ואלין נהרין, מנהירו דההוא מוחא עלאה סתימאה,
 דנהיר במזלא (עתיקא קדישא). וכלא דא

ספר מאורות הנהר

כבודו בשמים ממעל שעושה נחת רוח גדול ליוצרו. והרגיל בספר הנהר והתקונים
 וספרי המקבלים בעיניו יראה ולבבו יבין גדל מעלת חכמה זו וימסר נפשו עליה ולפום
 צערא אגרא. אמנם אף מי שאין לו יד בחכמה זו לא ימנע משוט בא"רש ארש"ות
 החיים ספרי המקבלים המפרשים פונת התפלות וברכות ומצוות על פי הסוד כי אז
 בשעת מעשה יתלהב לבו בזכרו כי הם דברים העומדים ברומו של עולם עמק עמק
 וגבוה מעל גבוה, אשרי ילוד אשה הבונה בשמים עליותיו, ולא יהא עובד בתפלתו
 לקבל פרס, רק יכון לתמן הדברים בשרשן לדעת קדושים אשר בארץ המה ואדירי
 כל חפצי כם ולבו למו אב יצעק שמעשה ידיו יכונן עלינו:

בְּדָא תְּלִיין. וְאַתְקֶשֶׁר דָּא בְּדָא, וְדָא בְּדָא, עַד
 דִּישְׁתְּמוּדַע דְּכֻלָּא חַד, וְכֻלָּא הוּא עֵתִיקָא, (דף ר"ז ע"א)
 וְלֹא אֶתְפָּרֵשׁ מְנִיָּה כְּלוּם. אֲלִין תְּלַת נְהוּרִין, נְהוּרִין
 לְתַלְתַּת אַחֲרָנִין, דְּאֶקְרוּן אֲבָהוּ. וְאֲלִין נְהוּרִין לְבָנִין. וְכֻלָּא
 נְהִיר מֵאַתֵּר חַד. כִּד אֶתְגְּלִיָּא הָאֵי עֵתִיקָא, רַעְוֹא
 דְרַעְוֹן, כֻּלָּא נְהִיר וְכֻלָּא אֲשֵׁתִכַּח בְּחַדוּ שְׁלִימָתָא.

הָאֵי חֲכָמָתָא אַקְרִי עֲדוּ, וְהָאֵי עֲדוּ אֶתְמַשְׁדּוּ מַעְדוּ
 עֲלָאָה, סְתִימָאָה דְּכָל סְתִימִין. וּמַהֲאֵי עֲדוּ,
 אַקְרִי שִׁירוּתָא. דְּבַעֲתִיקָא לֹא אַקְרִי, וְלֹא הוּי שִׁירוּתָא
 וְסִיּוּמָא. וּבְגִין דְּלֹא הוּי בֵּיה שִׁירוּתָא וְסִיּוּמָא, לֹא אַקְרִי
 אֶתָּה. בְּגִין דְּאֶתְכַסִּיָּא וְלֹא אֶתְגְּלִיָּא. וְאַקְרִי הוּא.

ספר מאורות הוהר

כָּלל הַדְּבָרִים שְׁאֵמְרוּ שְׁמִי שְׁלֹא טַעַם חֲכָמָה זֶה לֹא טַעַם טַעַם יִרְאֵת חֲטָא וְלִהְיוֹת
 עוֹבֵד אֱלֹקִים בִּירְאָה וְאַהֲבָה וְשִׂמְחָה רַבָּה כְּדַת מַה לַעֲשׂוֹת.

וְגַם הַרְוָאָה סִפְרֵי הַמְקַבְּלִים בְּלִבְבוּ יָבִין מַעֲט כִּי גְדוֹל אֲדוּנְגוּ וְלִגְדֻלְתוֹ אֵין חֲקָר,
 וְיָבִין מַעֲט עַד כַּמָּה מַגִּיעַ פְּגָם הַחוּטָא וּמַה גּוֹרָם פְּגָם וְקַלְקוּל גְּדוֹל עַל כָּל דְּהוּא
 דְּכַר פֶּשַׁע, וְמַה מְאֹד גְּדוֹלָה רַעַת חֲרַפְּן בֵּית הַמְקַדֵּשׁ אֲשֶׁר גָּרַמְנוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים
 בְּאִפְּן שְׁרָאוּי לְאָדָם לְהַתְמַרְמֵר בְּזַכְרוֹ אֱלֹה וְלַהוֹרִיד כַּנְּחַל דְּמַעָה מֵאֵין הַפּוֹגוֹת, וְכָל
 קֶבֶל דְּנָא, הַמְבִין יָבִין מַה נַּעֲשֶׂה בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל עַל יְדֵי תְּפִלָּתֵנוּ וּמַצּוּוֹתֵינוּ וְלַמּוֹדְנוּ
 וּבִשְׂבָחוֹת וְרֵאשׁ חֹדֶשׁ וּבְחַגִּים וּבְכַמּוּעֵדִים בְּאִפְּן שִׁישְׁמַח יִשְׂרָאֵל בַּעֲוֹשָׁיו בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב
 לְכַב יוֹתֵר מְרַב כֹּל. כָּלל הַדְּבָרִים שְׁאֵמְרוּ שְׁמִי שְׁלֹא טַעַם חֲכָמָה זֶה לֹא טַעַם טַעַם

וּמֵאַתֶּר דְּשִׁירוּתָא אֲשֶׁתְּכַח אַקְרִי אַתָּה, וְאַקְרִי אָב.
דְּכְתִיב, (ישעיה סג) כִּי אֶתָּה אָבִינוּ.

בְּאַגְדָתָא דְּבִי רַב יִבָּא סָבָא, כְּלָלָא דְכָלָא, זְעִיר
אַנְפִּין אַקְרִי אַתָּה. עֲתִיקָא קוּדִישָׁא
דְּאַתְפְּסִיָּא, אַקְרִי הוּא. וְשִׁפִּיר. וְהִשְׁתָּא קְרִינֵן בְּאַתֶּר
דָּא דְּשִׁירוּתָא אֲשֶׁתְּכַח, אַתָּה. אַף עַל גַּב דְּאַתְפְּסִיָּא,
מַגִּיחַ הוּי שִׁירוּתָא, וְאַקְרִי אָב. וְהוּא אָב לְאַבְהוֹ. וְהִיא
אָב נְפִיק מֵעֲתִיקָא קוּדִישָׁא, דְּכְתִיב (איוב כח) וְהִתְכַמְּה
מֵאַן תִּמְצָא. וּבְגִין כֶּךָ לֹא אֲשֶׁתְּמוּדַע.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב (איוב כח) אֱלֹהִים הֵבִין דְּרַבְּהָ, דְּרַבְּהָ
מִמּוּשׁ. אָבֵל וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ, מְקוֹמָהּ
מִמּוּשׁ. וְכֵן דְּרַבְּהָ. (מְקוֹמָהּ מִמּוּשׁ. וְלֹא דְרַבְּהָ.

ספר מאורות הוהר

יִרְאַת חֵטָא וְלִהְיוֹת עוֹבֵד אֱלֹקִים בִּירְאָה וְאַהֲבָה וְשִׂמְחָה רַבָּה כְּדַת מַה לַעֲשׂוֹת. וְהַמְרָגִיל
עֲצָמוֹ לַחֲזוֹת בְּנַעַם סַפְרֵי הַמְקַבְּלִים בְּעֵינָיו יִרְאֶה כִּי אֵין דְּכַר רַק מִמְּנוֹ שְׂאֵפְלוֹ בְּאַכִּילָה
וְשִׂתְיָה וְשָׂאֵר כְּסוּת וְעוֹנָה וְדַרְכֵי חֶבֶת אִישׁ לְאַשְׁתּוֹ וְכַדוּמָה, וְאַפְלוֹ בִּיצִיאַת חוּץ, בְּכַל
יֵשׁ רְזִין עֵילְאִין וְבוּנָה עוֹלְמוֹת, וְכַלְבֵּד שִׁיעֲשֵׂה הַדְּבָרִים כְּתַקוּנָן בְּלִי סְרָף אַסוּר, וּיְכַנֵּן
לְבוֹ לְשָׁמַיִם, אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֵלְקֵנוּ, וְעַל כֵּן, טוֹב לְגַבְרָ שִׁינְהֵג לְקַיִם כֹּל דְּכַר עַל
פִּי הַסוּד כְּמִנְהַגֵּן שֶׁל חֲסִידִים, וְאַף שְׁאִינוּ יוֹדַע הַסוּד, מַעֲשֵׂה דְרִינוּ כּוֹנְנָה עֲלִינוּ וְעוֹשֵׂה
נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ. (פְּלֵא יוֹעֵץ אוֹת ס' סוּד)

מקומה ממש. וּפְלֵ שָׁבוֹן דְרַבְהָ. וּפְלֵ שָׁבוֹן הֵהוּא חֲכָמָה
דְסִתִּימָא בִיה בְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא.

הֵאִי חֲכָמָה שִׁירוּתָא דְכֻלָּא, מְגִיחַה מִתְּפִשְׁטָן תְּלָתִין
וּתְרִין שְׁבִילִין. (שְׁבִילִין וְלֹא אֲרַחִין) וְאוּרִייתָא
בְּהוּ אֶתְפְּלִילַת בְּעִשְׂרִין וּתְרִין אֲתוּוּן, וְעִשְׂרֵן אֲמִירָן.
הֵאִי חֲכָמָה אָב לְאַבְהֵן. וּבְהֵאִי חֲכָמָה, שִׁירוּתָא וְסִינְוִמָא
אֲשִׁתְּכַחַת. וּבְגִין כְּדֵי, חֲכָמָה עֲלָאָה חֲכָמָה תְּתָאָה. כַּד
אֲתְּפִשְׁט חֲכָמָה, אֲקָרִי אָב לְאַבְהֵן. כִּלְאָ לֹא אֶתְפְּלִיל
אֲלֵא בְּהֵאִי. (ס"א כַּד מִתְּפִשְׁטָן חֲכָמוֹת, אֲתְּקָרִי אָב
לְאַבְהֵן. כִּלְאָ לֹא אֲשִׁתְּכַלֵּל אֲלֵא בְּהֵאִי) דְכִתִּיב, (תהלים
קד) כָּלֵם בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ.

ספר מאורות הנהר

פרק ב - ספר גנוי המלך

רבינו יעקב אבוחצירא זצ"ל

(א) דברי הצדיק הקדוש רבינו יעקב אבוחצירא זצוקללה"ה בספרו גנוי המלך דף קפ"ה
וזה לשונו הטהור:

רבי שמעון בר יוחאי בזהר הקדוש

או יאמר "פי המצוה הזאת" וגו' אפשר דבא לרמוז על למוד הקבלה שהוא עקר
ביאת האדם לעולם. כמו שכתב הרשב"י עליו השלום כמה פעמים בזהר הקדוש, דמי
שלא למד תורת אמת שהם סודות התורה טוב לו שלא נקרא דבלא זה אין אדם יודע
אלהותו ותברך, וינארתו ונאבתו, ונבדדתו. וכמו שאמר דוד המלך עליו השלום לשלמה
המלך עליו השלום, "דע את אלהי אביך ועבדהו".

מכשולות ודברים המעכבים

זָקַף רַבִּי שְׁמַעוֹן יְדוּי, וְחָדִי, אָמַר, וַדַּאי עֵינֵן הוּא
 לְגַלְיָהּ, וְכֹלָא אֲצִטְרִיךְ בְּשַׁעְתָּא דָּא. תְּאֵנָא,
 בְּשַׁעְתָּא דַּעֲתִיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָאָה דְכָל סְתִימִין,
 בָּעָא לְאַתְקֵנָא כְּלָא, אַתְקִין בְּעִין דְּכַר וְנוֹקְבָא. בְּאַתְרַ
 דְּאַתְפְּלִילוּ דְכַר וְנוֹקְבָא לָא אַתְקִימוּ, אֶלָּא בְּקִיּוּמָא
 אַחֲרָא (כ"א כְּעִין דְּכַר) דְּדְכַר וְנוֹקְבָא. וְהַאי חֲכָמָה כְּלָלָא
 דְּכֹלָא, פֶּד נִפְקָא וְאַתְנַהִיר מַעֲתִיקָא קַדִּישָׁא, לָא
 אַתְנַהִיר אֶלָּא בְּדְכַר וְנוֹקְבָא. דְּהַאי חֲכָמָה אַתְפְּשִׁט,
 וְאַפִּיק מִיַּעֲיָה בִּינָה, וְאַשְׁתַּכַּח דְּכַר וְנוֹקְבָא. הוּא, חֲכָמָה
 אָב. בִּינָה אָם. חֲכָמָה וּבִינָה, בְּחַד מַתְקֵלָא אַתְקֵלוּ,
 דְּכַר וְנוֹקְבָא. וּבְגִינְיָהוּ כְּלָא אַתְקִיִּים בְּדְכַר וְנוֹקְבָא,
 דְּאַלְמָלָא הַאי, לָא מַתְקִימִין.

ספר מאורות הנהר

וְהַגַּה יִצְר הִרַע דַּעְתּוֹ תְּמִיד לְהַדִּיחַ בְּנֵי אָדָם מִדְּרֵךְ טוֹב לְדְרֵךְ רַע. וּבְפֶרֶט הַרוּצָה
 לְהַתְעַסֵּק בְּחֻמְתַּת הַקְּבֵלָה עוֹשֶׂה לוֹ מַכְשׁוּלוֹת וְדַבְרִים הַמַּעֲפָכִים אוֹתוֹ וּמַרְשָׁלִים אוֹתוֹ.
 וְהוּא דָּבָא לוֹ בְּדְרֵךְ חֲסִידוֹת בְּאָמַר לוֹ אֵין הַגּוֹפּוֹת שֶׁל זֶה הַזְּמַן רְאוּיִים לְסוּדוֹת הַתּוֹרָה
 מִשּׁוּם דְּלִיבָא נְבִיאִים וְלִיבָא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. דְּבִשְׁלָמָא דִּירוּ שֶׁל מֹשֶׁה רַבִּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם
 שֶׁהָיָה דוֹר דַּעַה הָיוּ רְאוּיִים לְסוּדוֹת הַתּוֹרָה מִשּׁוּם דְּזָכוּ עַד שַׁעֲלָה מֹשֶׁה רַבִּינוּ עָלֵינוּ
 הַשְּׁלוֹם לְשָׁמַיִם וְלָמַד מִפִּי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵל פֶּה וְאָמַר לְיִשְׂרָאֵל פֶּה אֵל פֶּה.
 וְעוֹד, שֶׁהָיוּ קְדוּשִׁים אוֹתוֹ הַדּוֹר מִצַּד עֲצָמָם, עַד שֶׁמִּכַּח קִדְשָׁתָם נִגְלָה עֲלֵיהֶם הַקֹּדֶשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּפִי, וְאָמְרוּ בְּלִם "זֶה אֵלֵינוּ" וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָם לְבָרְכָה:
 רְאֵתָה שֶׁפָּחָה עַל הַיָּם מַה שְּׁלֹא רָאָה יְחֻזְקָאֵל וּבַדּוֹר הַזֶּה אֵין שׁוּם דְּבַר מִזֶּה. לְזֶה בָּא

שִׁירוֹתָא דָּא אָב לְכָלְא, אָב לְכָלְהוּ אָבְהוּ, אֶתְחַבְרוּ
 דָּא בְדָא, וְנִהִירוּ דָּא בְדָא. (חֲכֻמָּה אָב.
 בִּנְיָה אָם. דְּכִתִּיב (מִשְׁלֵי ב) פִּי אִם לְבִנְיָה תִקְרָא) כַּד
 אֶתְחַבְרוּ, אוֹלִידוּ, וְאֶתְפְּשֻׁטת מְהִימְנוֹתָא. בְּאֶגְדָּתָא דְּבִי
 רַב יִבָּא סָבָא, הָכִי תֵאֲנִי, מְהוּ בִּנְיָה. אֶלָּא כַּד אֶתְחַבְר
 דָּא בְדָא, יו"ד בְּה"א, אֶתְעַבְרַת, וְאֶפִּיקַת בֶּן, וְאוֹלִידַת.
 וּבְגִין כַּד, בִּנְיָה אֶקְרִי, בֶּן יִ"ה, שְׁלִימוֹתָא דְכָלְא.
 אֶשְׁתַּכְחוּ תְרוּוֹיִיהוּ דְמִתְחַבְרוּ, וּבֶן בְּגוּוֹיִיהוּ. כָּלְלָא
 דְכָלְא. בְּתַקּוּנֵיהוּ אֶשְׁתַּכַּח שְׁלִימוֹתָא (י"א בֶּן יִ"ה,
 תְרוּוֹיִיהוּ דְמִתְחַבְרוּ, וּבֶן בְּגוּוֹיִיהוּ. בְּתַקּוּנֵיהוּ אֶשְׁתַּכְחוּ
 שְׁלִימוֹתָא דְכָלְא כָלְלָא) דְכָלְא, אָב וְאָם. בֶּן וּבַת.

ספר מאורות הזוהר

משה רבינו עליו השלום לצוות לישראל ולהזהיר לדורות הבאים, שלא ימנעו מלדעת
 סודות התורה בכל דור ודור עד סוף הדורות.

שיקא בכל יום ויום - מצוה עם הפולל גימטריה "הקבלה"

וזו שאמר הכתוב: "כי המצוה הזאת" היא למוד הקבלה. "מצוה" עם הפולל
 גימטריה "הקבלה" ועליה בא להזהירם משה רבינו עליו השלום שלא תשכח מהם
 לעולם, ולזה אמר "אשר אנכי מצוה היום" דהינו שיקא בכל יום ויום, ולפיכך צריך
 אמה להתחזק ולהתאמץ בידיעתה.

אל תשמעו לדברי יצר הרע כי הנה יצר הרע מדיחך שלא ללמדה משני טענות:
 אחת, אומר לך זה מצוה מרכבה, צריך נביא ששמע מפי השם שיודיע לנו הדבר

מַלְיָן אֱלֹיִן, לָא אֲתִיְהִיבּוּ לְגַלְתָּא, בַּר לְקַדְיִשִּׁי עֲלִיוֹנִין,
 דְּעָאֵלוּ וְנִפְקוּ, וַיִּדְעִין אֲרַחֲוֵי דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא,
 דְלָא סָטָאן בְּהוּ לִימִינָא וְלִשְׂמֹאלָא. דְכַתִּיב, (חושע יד)
 כִּי יִשְׂרָיִם דְרָכֵי יְיָ וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם וְגו'. זַפְתָּא
 חוּלְקִיָּה, דְמֵאן דְזָכִי לְמַנְדַּע אֲוֲרַחוּי, וְלָא סָטִי, וְלָא
 יִטְעִי בְּהוּ. דְמַלְיָן אֱלֹיִן סְתִימִין אֵינּוּן וְקַדְיִשִּׁי עֲלִיוֹנִין
 גְּהִירִין בְּהוּ, כְּמֵאן דְנִהִיר מְנַהִירוּ דְבוּצִינָא. לָא
 אֲתַמְסְרוּ מַלְיָן אֱלֹיִן, אֲלָא לְמֵאן דְעָאֵל וְנִפְיָק. דְמֵאן
 דְלָא עָאֵל וְנִפְיָק, טַב לִיָּה דְלָא אֲבָרִי. דְהָא גְלִיָּא קַמִּי
 עֲתִיקָא קַדְיִשָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, דְמַלְיָן אֱלֹיִן
 גְּהִרִין בְּלַבְּאֵי, בְּאַשְׁלָמוּתָא דְרַחֲמִימוּתָא וְדַחֲלִילוּ דְקוּדְשָׁא
 בְרִיךְ הוּא. וְאֱלֹיִן בְּנֵי דְהָכָא, יִדְעֵנָא בְּהוּ דְהָא עָאֵלוּ

ספר מאורות הזהר

על אמתתו. ועכשיו בזמננו אין נביא ולא רוח הקדש. זאת ועוד, הלומד קבלה צריך להיות גוף קדוש וטהור ונקי מפל דבר רע, כמו ישראל שיצאו ממצרים שמרב קדשתם שהיו קדושים וטהורים, כיון שעברו בינם נגלה עליהם הקדוש ברוך הוא, ועוד, מרב קדשתם ראו אותו פנים בפנים במעמד הר סיני. לאלה באמת שיה למוד הקבלה. אבל גופות הזמן הזה, שגברה סטרא אחרא, הם סרוחים ומטנפים ועל מי תחול הקבלה.

להזהיר לישראל - אל תשמעו לדברי יצר הרע

לפיכך בא משה רבינו עליו השלום להזהיר לישראל ואמר להם אל תשמעו לדברי יצר הרע כי מה שאומר לכם בזמן הזה אין נביא ולא רוח הקדש. דבריו מהבל ומעטו.

וּנְפָקוּ, וְאַתְנַהֲרוּן בְּאַלְיֵן מְלִינ, וְלֹא בְכֻלְהוּ. וְהַשְׁתָּא
אַתְנַהֲרוּ בְּשְׁלִימוּתָא כְּמַה דְּאַצְטְרִיד. זְפֹאָה חוּלְקֵי
עֲמַהוֹן, בְּהֵוֹא עֲלֵמָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל מַה דְּאַמְיֵנָא דְעֵתִיקָא קַדִּישָׁא.
וְכָל מַה דְּאַמְיֵנָא דְזַעִיר אַנְפִּין. כִּלְא חַד, כִּלְא
הוּא חַד מְלָה. לָא (דף ר"צ ע"ב) תְּלִיָא בֵּיה פִּירוּדָא.
בְּרִיד הוּא בְּרִיד שְׁמִיָה לְעֵלָם וְלְעֵלְמֵי עֲלְמִין.

תָּא חֲזִי, שִׁירוּתָא דָּא דְאַקְרִי אָב, אַתְפְּלִיל בְּיו"ד,
דְּתְלִיָא מְפֻזָּלָא קַדִּישָׁא. וּבְגִין כֵּה, יו"ד כִּלִּיל
אַתּוּן אַחַרְגִּין. " סְתִימָא דְכָל אַתּוּן אַחַרְו. " רִישָׁא
וְסִיפָא דְכֻלָּא.

ספר מאורות הזהר

כִּי גַם בְּזִמְנֵי הַזֶּה הַכָּל עָרוּף וּמוֹכֵן כְּשֶׁלֹּחַן הָעָרוּף לְפָנֵי הָאָדָם. דְּכָל דְבָרֵי קַבְלָה נִקְתְּבוּ
וְנִחַתְמוּ בְּסִפְרִים. וּכְנֶגֶד זֶה אָמַר " לֹא נִפְלְאָת הִיא מִמֶּךָ".

הָבָא לְטַהַר מְסִיעֵין אוֹתוֹ

וּכְנֶגֶד הַטַּעֲנָה הַשְּׁנִית, שְׁטוּעֵן הַנֶּצֶר הָרַע שְׁצָרִיד לְהִיּוֹת גּוֹף טָהוֹר וְקָדוֹשׁ. גַּם זֶה
אֵינָה טַעֲנָה כִּי גַם בְּזִמְנֵי הַזֶּה הָרוּצָה לְהַתְקַדֵּשׁ וּלְהַטְהַר יְכוּל לְהִיּוֹת קָדוֹשׁ וְטָהוֹר כְּמוֹ
שְׁאֲמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוֹנָם לְבְרָכָה, הָבָא לְטַהַר מְסִיעֵין אוֹתוֹ, וְעַל זֶה אָמַר "וְלֹא רְחוּקָה
הִיא" דְּהִינּוּ, הַקְּדוּשָׁה וְהַטְהָרָה אֵינָה רְחוּקָה מִמֶּךָ, וְאַזִּיל וּמְפָרֵשׁ כָּל הַפְּסוּקִים שְׁאֲחַר
זֶה וְזֶה שְׁאֲמַר " לֹא בְּשָׂמִים הִיא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשָּׁמַיִם" דְּהִינּוּ: לֹא תֵאמַר כִּי
מַעֲשֵׂה מְרַכְבָּה תְּלוּי בְּשָׂמִים וְצָרִיכִים אָנוּ נִבְיָא כְּמַעֲשֵׂה רַבִּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם שְׁיַעֲלֶה לָנוּ

וְהָיָה נֶהָר דְּנָגִיד וְנָפִיק, אֶקְרִי עֲלֵמָא דְאַתִּי, דְאַתִּי
תְדִיר וְלֹא פְסִיק. וְהָיָה הוּא עֲדוּנָא דְצַדִּיקָיָא,
לְזַפְאָה לְהָאֵי עֲלֵמָא דְאַתִּי, דְאַשְׁקִי תְדִיר לְגַנְתָּא, וְלֹא
פְסִיק. עֲלִיָּה פְתִיב (ישעיה נח) וְכְמוֹצָא מִיָּם אֲשֶׁר לֹא
יִכְזָבוּ מִיָּמָיו. וְהָיָה עֲלֵמָא דְאַתִּי, אֶבְרִי בְיו"ד, הֲדָא
הוּא דְכְתִיב, (בראשית ב) וְנֶהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת
הַגֶּן. י' פְּלִיל תְּרִין אַתְּוֹן ו"ד.

בְּאַגְדָתָא דְבִי רַב יִיבָא סְבָא תְּנִינֹן, אֲמַאי ו"ד פְּלִילֵן
בְּיו"ד. אֲלֵא נְטִיעָה דְגַנְתָּא (ס"א וְדָאֵי) דָּא,
אֶקְרִי ו'. אֵית גַּנְתָּא אַחְרָא, דְאִיָּהֵי ד'. וּמַהֲאֵי ו',
אֲשִׁתְקִיָּא ד'. (דְאִיָּהֵי אַרְבַּעָה), (ס"א רֵאשִׁים) וְהֵינֵנו

ספר מאורות הנהר

לשמים, ויורד לנו מעשה מרפכה, ויודיעו לנו על אמתתו. לזה אמר, אל תחשוב כן,
כי לא נשארה בשמים, וגם "לא מעבר לים היא" כנגד הטענה השנית שטוען היצר
שדברי קבלה צריכים גוף קדוש וטהור כמו ישראל שעברו את הים והיו כלם גוף
קדוש וטהור ונקי, גם זו אינה טענה, אין זה תלוי בגוף הטהורים שיעברו הים.

דהכל תלוי בה דכשתתקדש בלבבך ובפיך יכול אתה לעשות הכל ולידע דברי
קבלה

גם עכשו הכל תלוי בידי אדם שיוכל להתקדש ולהטהר עד שיהיה ראוי לקבל
מעשה מרפכה וזהו שמשנים "כי קרוב אליך הדבר מאד פסוק ובלבבך לעשותו" דהכל
תלוי בה דכשתתקדש בלבבך ובפיך יכול אתה לעשות הכל ולידע דברי קבלה.

עד פאן לשון קדשו.

רְזָא דְכְתִיב, וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן וְגו'. מָאי עֵדֶן. דָּא חֲכָמָה
עֲלָאָה, וְדָא י'. לְהַשְׁקוּת. אֶת הַגֵּן, דָּא הוּא ו'. וּמִשָּׁם
יִפְרֵד וְהָיָה לְאַרְבַּעַה רְאשִׁים, דָּא הוּא ד', וְכֹלָא כְּלִיל
בִּי"ד.

וּבְגִין כֵּן, אַקְרִי אָב לְכֹלָא. אָב לְאַבְהוֹן. שִׁירוּתָא
דְכֹלָא, (אַקְרִי) בֵּיתָא דְכֹלָא, דְכְתִיב, (מושלי כד)
בְּחֲכָמָה יִבְנֶה בַּיִת. (מֵהָאֵי י' שִׁירוּתָא וְסִיּוּמָא דְכֹלָא)
וְכְתִיב, (תהלים קד) כָּלֶם בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ. בְּאַתְרֵיהּ, לָא
אַתְגְּלִיָּיא, וְלָא אַתִּידַע. מִדְּאַתְחַבְר בְּאַיְמָא אַתְרִמִּיז
בְּאַיְמָא וּבְגִין כֵּן אִימָא כְּלָלָא דְכֹלָא, בְּהַ אַתִּידַע וּבְהַ
אַתְרִמִּיז, שִׁירוּתָא וְסִיּוּמָא דְכֹלָא. (חֲכָמָה אַקְרִי) דְבְּהַ
סְתִים כֹּלָא.

ספר מאורות הנהר

מְרַנָּא וּרְבִנָּא הוּד כ"ק אַדְמוּר'ר הֲזָקֵן הֲרַב בְּעַל הַתְּנָיָא - בְּסִפְר תוֹרָה אור פְּרָשַׁת
חַיִּי שְׁרָה דָף ט"ז עמוד ב'.

(ב) עקר הדבר הם תורה ומעשים טובים

וְעַמָּה צְרִיף לְהַבִּין עֲנִין אַתְּבָה וְיִרְאָה שְׁהֵם רַב גְּדַפִּין לְכַד לְהַגְבִּיַה עֶקֶר הַדְּבָר
שְׁהֵם תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְלְהַבִּין מֵהוּת הָאַתְּבָה מֵהַ הִיא. הִנֵּה בְּקִרְיַאת שְׁמַע צְרִיף
שְׁיִמְלִיכוּהוּ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה וּלְאַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם. פְּרוּשׁ דְכְתִיב "מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ" וְתַרְגוּמוֹ זִיו וְקָרִיָה שְׁהוּא רַב זִיו וְהַתְּפִשְׁטוֹת וְהָאָרָה בְּלִכְד הַמְתְּלַבֶּשֶׁת תוֹף כָּל

כָּלְלָא דְכָלְלָא, שְׁמָא קַדִּישָׁא. עַד הַשְּׁתָּא רְמִיזָנָא, וְלֹא
 אַמִּינָא כָּל אַלִּין יוֹמִין. וְהַאִידֵנָּא מִתְגַּלְפִּין
 סְטָרִין, י', כָּלִיל בְּהַאי חֲכָמָה. ה' דָּא אִימָא, וְקָרִינֵן
 בִּינָה. ו"ה, אַלִּין תְּרִין בְּנִין, דְּמִתְעַטְרֵן מֵאִימָא. וְהָא
 תְּנִינֵן, דְּבִינָה אֲתְּכָלִיל מִכָּלְלָא. יו"ד דְּמִתְחַבְּרָא בְּאִימָא,
 וּמִפְקִין בִּין. וְהֵינֵן בִּינָה, א"ב וְא"ם דְּאִינֵן י"ה, בֵּין
 בְּגוּוֹיָהוּ.

הַשְּׁתָּא אֵית לָאֲסִתְּכָלְלָא, בִּינָה, וְאִקְרִי תְּבוּנָה, אַמִּאי
 אִקְרִי תְּבוּנָה, וְלֹא בִינָה. אֲלָא תְּבוּנָה אִקְרִי,
 בְּשַׁעֲתָא דִּינְקָא לְתָרִין בְּנִין, ב"ן וּב"ת, דְּאִינֵן ו"ה,
 וְהֵיא שַׁעֲתָא אִקְרִי תְּבוּנָה. דְּכָלְלָא כָּלִיל בְּאִלִּין אֲתוּון,
 ב"ן וּב"ת, אִינֵן ו"ה. וְכָלְלָא חַד כָּלְלָא, וְהֵינֵן תְּבוּנָה.

ספר מאורות הוהר

עֲלָמִין, וְכַתִּיב אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אֲנִי מְלֵא בְּכַחֲיוֹת עֲצָמוֹת אֱלֻקוֹת שְׁאִינוּ נִתְפָּס
 תוֹף מְדָה וְגָבוּל. וְהַעֲנֵן שְׁשֻׁנֵיהֶם אָמֵת כו'. כְּמִשַּׁל בְּטוֹל זִיו הַשָּׁמֶשׁ בְּמִקּוֹר הַשָּׁמֶשׁ
 עֲצָמָה כִּידוּעַ שְׁבָאֵת עֲצָמוֹת אֱלֻקוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ. אִךְ מַה שְׁהוּא מִתְפַּשֵּׁט תוֹף כָּלִי
 וְגָבוּל הוּא כְּטַל וְנִכְלַל בְּמַהוּתוֹ וְעֲצָמוֹתוֹ אֱלֻקוֹת כו'.

ג) יתעורר בלב תשוקה ולא יפרד כלל

וְהֵנָּה כְּשִׁיתְּבוּנֵן אָדָם הֵיטֵב בְּזָה בְּפִסְוִקֵי דְזֻמְרָה וּבְקִרְיַת שְׁמַע, אִיךְ שְׁבָאֵת הוּא
 בֵּן שְׁהַעוֹלָמוֹת בְּטָלִים בְּמִקּוֹר חֵיוֹתָם רַק מִפְּנֵי שְׁהָאָדָם הוּא בְּכָלִי גְשָׁמֵי הַגּוֹף שְׁהוּא
 מְשָׁא דְחֻוּיָא שְׁמִתְגַּדֵּל וּמִתְרַבֵּה מִגְשָׁמִיּוֹת הַמַּסְתִּיר וּמַעֲלִים שְׁלֹא יוֹכֵל לְרֹאוֹת בְּעֵינֵי
 רְאִיָּה חוּשִׁית אֲזִי יתעורר בלב תשוקה שִׁיְהִיָּה קָשׁוּר בְּהַתְּבוּנָתוֹ זו כָּל הַיּוֹם וְלֹא יִפְרָד

בְּסִפְרָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא אָמַר, דְּשִׁלְמָה מְלָכָא,
תְּקוּנָא קְדָמָא דְגַלְיָ וְאָמַר, (שיר השירים א)
הֵנָּה יָפָה רְעִיתִי מִהֵאֵי הוּא. וְתְקוּנָא תְנַיִנָא, אֲקָרִי
כְּלָה, דְּאֵיהִי נִוקְבָא דְלִתְפָא. וְאֵינוֹן דְּאָמְרִי, דְּתַרְוּוּיָהּ
לְהֵאֵי נִוקְבָא דְלִתְפָא אֵינוֹן, לָאוּ הֲכִי. דְּהֵ"א קְדָמָא
לֹא אֲקָרִי כְּלָה. וְהֵ"א בְּתַרְאָהּ, אֲקָרִי כְּלָה, לְזַמְנִין
יְדִיעִין (לְזַמְנִין סְגִיאִין). דְּהֵא זַמְנִין סְגִיאִין אֵינוֹן,
דְּדַכּוּרָא לֹא אֶתְחַבֵּר עִמָּהּ, וְאֶסְתַּלַּק מִינָהּ. בְּהַהוּא
זַמְנָא כְּתִיב, (ויקרא יח) וְאֵל אִשָּׁה בְּגִדַת טְמֵאָתָהּ לֹא
תִקְרַב. בְּשַׁעֲתָא דְאֶתְדַכָּאת נִוקְבָא, וְדַכּוּרָא בְּעֵי
לְאֶתְחַבֵּרָא עִמָּהּ, בְּדִין אֲקָרִי כְּלָה. כְּכָל"ה מִמֶּשׁ
אֶתִּיא.

ספר מאורות הוהר

מִמֶּשׁ כָּלֵל. וְזֶהוּ קְבֵלַת מַלְכוּת שְׁמַיִם בְּפִסְגַּי רֵאשׁוֹן וְאַהֲבַת שְׁיֵהִיָּה הַנּוּיָה אֶלְקִיד שְׁיֵהִיא
תְּמִיד קְשׁוּר בְּהַתְּבַנְנִינֵת זֶה בְּטוּל הַעוֹלָמוֹת לְהַמְחִיָּה וּמִהִנֵּה אוֹתָם.

ד) בְּעֶסְקוּ בְּתוֹרָה נַעֲשֶׂה יְחִיד אֲמַתִּי עִם הַתּוֹרָה וְאוֹרֵיתָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּלָא חַד מִמֶּשׁ
רַק מִפְּנֵי הַיּוֹת פִּי גּוֹפּוֹ הַגְּשָׁמִי לֹא יוּכַל לְקַבֵּל בְּטוּל אֲמַתִּי הַנּוֹכַח לְעִיל וְגַמּוּר
בְּדַעְתּוֹ בְּקִרְיָאֵת שְׁמַע עֲנִין לְמוּד הַתּוֹרָה בְּאִמְרוֹ וּדְבַרְתָּ בָּם. דְּהֵינּוּ שְׁנַפְשׁוֹ הַאֲלֵקִית
בְּעֶסְקוּ בְּתוֹרָה נַעֲשֶׂה יְחִיד אֲמַתִּי עִם הַתּוֹרָה וְאוֹרֵיתָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּלָא חַד
מִמֶּשׁ פִּי אוֹרֵיתָא מִחֻמְקָה עֲלָאָה נְפִקַת וְנִתְלַבְּשָׁה בְּעֵינֵי זֶה הַעוֹלָם וּכְשֶׁאָדָם מְלַבֵּשׁ
נַפְשׁוֹ הַאֲלֵקִית בְּעֵינֵי לְמוּד הַתּוֹרָה שְׂכֻזָּה הַעוֹלָם אִזִּי גַם שָׂרֵשׁ נַפְשׁוֹ לְמַעְלָה מִתְּלַבֵּשׁ
גַּם בְּן בְּתוֹרָה שְׁלַמְעֵלָה עַד רוּם הַמַּעְלֹת וְנַעֲשֶׂה שְׁם יְחִיד גַּמּוּר.

(אבל) האי אימא, לא אפסיק רעותא דתרווייהו
לעלמין, בחד נפקין, בחד שריין. לא אפסיק
דא מן דא, ולא אסתלק דא מן דא. ובגין כך פתיב
ונהר יצא מעדן, יוצא תדיר, ולא אפסיק. הדא הוא
דכתיב, וכמוצא מים אשר לא יבזבו מימיו. ובגין כך
פתיב רעיתי, ברעותא דאחווה שריין, באחדותא
שלימותא. אבל הכא אקרי בלה, דכד אתא דכורא
לאתחברא עמה, היא בלה, פבלה איהי אתייה מפוש.

ובגין כך, תרי (ויחי רמ"ב) תקונין דנוקבי פריש שלמה.
תקונא דקדמיתא סתימא, בגין דאיהי סתימא.
ותקונא תניינא פריש יתיר, ולא סתים כולי האי.
ולבתר תליא כל שבחא בההיא דלעילא. דכתיב, (שיר

ספר מאורות הנהר

(ה) ישיב אל לבו שהשם הוא המוציא אותו מארץ מצרים
וזהו הקדוש ברוך הוא יושב ושונה כנגדו כפ"ל. וזהו ה' צלף פרוש כמו צל.
והנה פתיב אני הני"ה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים. פרוש שלא יאמר
האדם בדרך שפלות האידך יגיע למדרגת היחוד בתורה ותפלה מאחר שהוא עדין אינו
סור מרע גמור כו' והוא עדין בשלמות אצלו. זאת ישיב אל לבו שהשם הוא המוציא
אותו מארץ מצרים. פרוש שהוא מבדיל ומפריש בנפשו הטוב מן הרע הנפש אלקית
מנפש הבחמית כשהוא עדין לא עשה רע בפעל ממש. ואפילו רשע גמור הוא ממשיך
בנפשו האלקית בעסקו בתורה רק שעליו נאמר ולרשע אמר אלקים מה לך לספר

השירים 1) אחת היא לאמה ברה היא לילדתה. ובגין
 דאיהי אימא מתעטרא בעטרא דכלה, ורעותא דיו"ד
 לא אפסיק מנה לעלמין, אתיהיב ברשותה כל חירו
 דעבדין. כל חירו דכלא. כל חירו דחייביא, לדכאה
 לכלא. דכתיב, (ויקרא טז) כי ביום הזה יכפר עליכם.
 וכתיב (ויקרא כח) וקדשתם את שנת החמשים שנה
 יובל היא. מאי יובל. כמה דאת אמר (ירמיה יז) ועל
 יובל ישלח שרשיו. משום ההוא נהר דאתי ונגיד
 ונפיק, ואתי תדיר, ולא פסיק.

כתיב (דף רצ"א ע"א) (משלי ב) כי אם לבניה תקרא
 לתבונה תתן קולך. פיון דאמר כי אם לבניה

ספר מאורות הזהר

חקי. פרוש שאין תועלת לנפשו האלקית מפני שעליו נאמר ותשלך דברי אחרים שלא
 יוכל להמשיך בתוך פנימיותו ודי למביין:

מרנא ורבנא הוד כ"ק אדמו"ר האמצעי נשמתו ערן מליובאוויטש - בהקדמתו
 לספרו הקדוש אמרי בינה

1) נודע לכל באי שערי אור תורת אמת

היות נודע לכל באי שערי אור תורת אמת שהיה יוצא מפרש מפי קדוש עליון
 כבוד אדוני אבי מורי ורבי זכרוננו לברכה בכל דרשותיו מדי שבת בשבתו בכל מי
 חיים חיותו ברבים וביחידות ליחידי סגלה הכל היה לקבץ אחדות השם הפשוטה

תקרא, אַמאי לתבונה. אַלא כלא כמה דאמינא. הי
מנייהו עלאה. בינה עלאה מתבונה. בינה אב ואם
ובן. י"ה: אב ואם, ובן בגווייהו. תבונה: כלא כלא
דבניו, בן ובת, ו"ה. ולא אשתכח אב ואם, אלא
באימא, דאימא ודאי (ס"א) אלא בבניה. ובתבונה ודאי
אימא) רביעא עלייהו, ולא אתגלייא. אשתכח דכללא
דתרין בניו, אקרי תבונה. וכללא דאב אם ובן, אקרי
בינה. וכד בעי לאכללא כלא, בהאי אתפליל.

והאי אב ואם ובן, אקרין תקמה בינה ודעת. בגין
דהאי בן נטיל סימנין דאבוי ואמיה, אקרי
דעת, דהוא סהדותא דתרווייהו. והאי בן, אקרי

ספר מאורות הזהר

שהוא בחינת עצמות אור אין סוף ברוף הוא במח ולב כל אחד כפי אשר יוכל שאת
בכל חד לפום שעורא דיליה בפנים מסבירות ומאירות בגפש השומע ומקבל. ויסודות
דברי קדשו המה כתובים נמצאו ברב דבריו הכל על ענין יחוד אלקות האמתי בבחינת
יחודא עלאה ויחודא תתאה שהוא ב' שמות דהו"ה ואלקים כמו שכתוב וידעת היום
והשבת אל לבבך פי הו"ה הוא האלקים וכן אתה הראת לדעת פי השם הוא האלקים
וכהאי גוונא רבים בכתובים.

(1) כללא דכל אורייתא שבכתב ושבעל פה יסוד כל המצוות
ואמרו בזהר תרומה דדא כללא דכל אורייתא שבכתב ושבעל פה יסוד כל המצוות
שהן רק יחוד קודשא בריף הוא ושכינתיה שהוא ב' שמות דהו"ה ואלקים פידוע

בוּכְרָא. דְּכַתִּיב, (שמות ד) בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל. וּבְגִין דְּאֶקְרִי
בוּכְרָא, נְטִיל תְּרִין חוּלְקִין. וְכַד אַתְּרַבִּי בְּעֵטְרוֹי, נְטִיל
תְּלַת חוּלְקִין. וּבֵין כַּד וּבֵין כַּד, תְּרִין חוּלְקִין, וּתְלַת
חוּלְקִין כְּלָא חַד מְלָה. וְהֵאֵי וְהֵאֵי הֵכִי (ס"א חד) הוּי,
יְרוּתָא דְּאָבוּי וְאַמִּיָּה יְרִית.

כְּמֵאֵי יְרוּתָא דָּא. אַחְסַנְתָּא דְּאָבוּי וְאַמִּיָּה, וְתִרִין עֵטְרִין
דְּהוּ גְנִיזִין בְּגוּוּיָהוּ, וְאַחְסִינוּ לְבָן דָּא. מְסֵטְרָא
דְּאָבוּי, הָוָה גְּנִיז בְּגוּוּיָה חַד עֵטְרָא, דְּאֶקְרִי חֶסֶד.
וּמְסֵטְרָא דְּאִימָא, חַד עֵטְרָא דְּאֶקְרִי גְבוּרָה. וְכִלְהוּ
מִתְעֵטְרִין בְּרִישִׁיָּה, וְאַחִיד לֹון. וְכַד נְהָרִין אֱלִין אָב
וְאִם עָלִיָּה, בְּלָהוּ אַקְרוּן תְּפִילִין דְּרִישָׁא. וְכִלָּא נְטִיל
בֶּן דָּא, וְרִית כְּלָא, וְאַתְפֹּשֵׁט בְּכָל גּוּפָא. וְהֵאֵי בֶן יְהִיב

ספר מאורות הזהר

וְהוּא הַנֶּקְרָא בְּזֵהָר סוּכַב כֹּל עֲלָמִין וּמְמַלָּא כֹּל עֲלָמִין וְהִינוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וּבְרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד שְׁנֶקְרָא יְחוּדָא עֲלָהּ וְיְחוּדָא תַּתָּהּ.

(ח) לְדַרְשׁ הַשֵּׁם בְּאֻמָּת וּבְתַמִּים

כִּידוּע לְכָל יוֹדְעִים וּמְבִינִים יְשָׁנִים גַּם תְּדָשִׁים אֲשֶׁר טְעַמוּ בְּנַפְשָׁם מֵעַט מִזְעִיר
לְקַבֵּעַ בְּמַחֵם וְלַפֵּם אַחְדוּת הַשֵּׁם הַפְּשׁוּטָה וְיְחוּדוֹ יִתְבַּרֵּךְ לְקַרֵּב אֶל הַשֶּׁכֶל וְהַלֵּב בְּכַמָּה
מִיַּגֵּי אֲפָנִים שׁוֹנִים אִישׁ אִישׁ לְפִי הַכֵּנֶת לְכַבּוֹ וּמַחוֹ לְדַרְשׁ הַשֵּׁם בְּאֻמָּת וּבְתַמִּים וּבְרַגִּילוּת
הַיְגִיעָה וְהַעֲבֹדָה בְּמַח וְלֵב שְׁלָם כֹּל יְמֵי חַיֵּי הַבָּלוּ כו'.

לברתא. וברתא מניה אתנן. ועל כל פנים מכאן, ברא
ירית ולא ברתא. ברא ירית לאבוי ולאמיה ולא ברתא.
ומניה אתנן ברתא. כמה דכתיב, (דניאל ד) ומזון לכלא
ביה. (ואי תימא כל האי והאי אקרונ צדיק וצדק
בחד אינון וחד כללא).

הני אב ואם, פלילן ומתחברן דא בדא. ואב טמיר
יתיר. וכלא אחיד מעתיקא קדישא, ותליא
ממזלא קדישא, יקירו דכל יקירין. ואלין אב ואם,
מתקנין ביתא, כמה דאמינא דכתיב, (משלי כד) בתקמה
יבנה בית ובתבונה יתכונן ובדעת חדרים ימלאו כל
הון יקר ונעים. וכתיב (משלי כב) כי נעים פי תשמרם

ספר מאורות הנהר

(ט) העקר ויסוד כל התורה ומצוות

ולזאת אמרתי לנפשי זה כמה שמצוה וחובה עלי ללקט באמרים מתוך ותמצית
דברי קדשו וזכרונו לברכה נשמתו עין הנאמרים ונמצאים בכתבים על פסוק שמע
ישראל כו' והוספתי באור דברים מאשר נקבע במחזי וילכבי לפי ערפי הדל ומאשר
ידעתי תשוקת לב אנשים פערפי בהשגת הדברים על בורחן למצא מרגוע לנפשם כל
הימים ובפרט בעת הכשר ועת לכל חפץ וכו' כדי שיהיה מן המוכן פמה ולב להעמיק
דעת ביחודא עלאה ויחודא תתאה דשמע ישראל וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
איש פפי וכלתו, שזהו העקר ויסוד כל התורה ומצוות ויסוד העבודה שבלב וגם יסוד

בבבטגד. (הני כללא דכלא, פמה דאמינא ותלנין
ממוזלא קדישא יקרא).

אמר רבי שמעון, באדרא לא גלינא כלא. וכל הני
מלין, טמירין בלבאי הוו עד השתא, ובעינא
לאטמרא לון לעלמא דאתי, משום דתמן שאלתא
שאיל לנא, פמה דכתיב, (ישעיה לג) והיה אמונת עתד
חוסן ישועות חכמה ודעת וגו', וחכמה בעיין מיני,
והשתא רעותא דקודשא בריה הוא בהאי, הא כללא
כסופא איעול קמי פלטרוי.

כתיב (שמואל א ב) **כי אל דעות יי'.** דעות ודאי. הוא
הדעת. בדעת כל פלטרי אתמליין. דכתיב,

~~~~~ ספר מאורות הוהר ~~~~~

האמונה שלמעלה מן הדעת וכאשר ידוע לכל טועם טעם בדברי אלקים חיים בכל
לב ונפש וכו'.

י) מי שלא לומד לדעת את הקדוש ברוך הוא, דהינו בלמוד פנימיות התורה, יותר טוב
לו שלא נברא.

ולזאת צויתי להדפיס בפתיחת הכתבי תורה של אדוני אבי מורי ורבי הגאון זכרוננו
לברכה שמצאתי בכתובים אצלי דברים פהינתן ממש על פסוק וידעת היום והשבת
כו' בענין הדעת והאמונה למען דעת כל איש פשוטי הדברים בכללות ענין יחודא
עלאה ויחודא תתאה שהוא בחינת סובב וממלא כו' שעל זה איתא בזהר דכל בר נש
דלא אשתדל למנדע ליה לקודשא בריה הוא טב ליה דלא אתברי כו' [באור: מי שלא

וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלֵאוּ. (בְּגִין כֶּף) דַּעַת אַחֲרָא לָא
אֲתַגְלִיא, דְּהָא טְמִירָא אֲזִיל בְּגוּוּיָהּ, וְאֲתַכְּלִיל בֵּיהּ.
דַּעַת נְהִיר בְּמוֹחִין, וְאֲתַפְּשֵׁט בְּמוֹחָא כְּלָא. (בְּמוֹחָא,
בְּגוּפָא כְּלָא, כִּי אֵל דַּעוֹת יִי').

בְּסִפְרָא דְאַגְדָּתָא תַּנְיֵנוּ, כִּי אֵל דַּעוֹת יִי, אֵל תַּקְרִי
דַּעוֹת, אֶלָּא עֵדוּת. דְּהוּא סְהַדוּתָא דְכְּלָא,
סְהַדוּתָא דְתַרִּין חוּלְקִין, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תַּחֲלִים עַח)
וַיִּקָּם עֵדוּת בֵּיעֻקֵּב. וְאַף עַל גַּב דְּהָאֵי מְלָה, אֲוֹקְמוּנָהּ
בְּסִפְרָא דְצְנִיעוּתָא בְּגוּוּנָא אַחֲרָא. הָתָם בְּאַתְרֵיהּ
שְׁלִים, הָכָא כְּלָא שְׁפִיר, וְכְלָא הוּי, כַּד אֲסֵתִים מְלָה.

ספר מאורות הנהר

לומד לדעת את הקדוש ברוך הוא, דְּהִינּוּ בְּלִמּוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, יוֹתֵר טוֹב לוֹ שְׁלֵא
נִבְרָא].

וַיִּדְעָה זוּ בָּאָה בְּשֵׁתֵי פָנִים אֶחָד בְּהַפְּרַת וַיִּדְעַת שֵׁם אֱלֹקִים שֶׁהוּא כַּח פְּעֻלוֹתָיו
יִתְבָּרַךְ שְׁנֵקְרָא מְמַלָּא כָּל עֲלָמִין וְהַשְׁנִי בְּכַחֲנִית עֲצָמוֹת אֹר אֵין סוֹף כְּרוּךְ הוּא שְׁנֵקְרָא
סוֹבֵב כָּל עֲלָמִין שֶׁהוּא שֵׁם הַוּוֹ"ה שֵׁם הַעֲצָם וְעַל זֶה אֵיתָא בְּפִרְשֵׁת וְאֲתַחֲנַן וְזֹאת
הַמְצָנָה שֶׁהִיא מְצוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁשְׁקוּלָה כְּנֶגֶד כָּל הַמְצוּוֹת לְפִי שֶׁהִיא מְצָנָה רֵאשׁוּנָה
שְׁנַצְטוּוּ וְשָׂרָאֵל מִפִּי מִשָּׁה עֲצָמוֹ אַחֵר חֲזַרְת עֲשַׂרְת הַדְּבָרוֹת שֶׁקְּבִלוּ בְּהַר סִינַי שֶׁשְׁמַעוּ
מִפִּי הַגְּבוּרָה כו' וְכַתִּיב לְכַבֹּדִי בְּרֵאתִיו כו'.

האי אב ואם, פלהו בהו כלילן, פלא בהו סתימן,
ואינן סתימן במזלא קדישא, עתיקא דכל
עתיקין. ביה סתימן. ביה פלילן. פלא הוא, פלא הוי.
בריד הוא, בריד שמייה, לעלם ולעלמי עלמין.

כל מלין דאדרא יאות, ובלהו מלין קדישין, מלין
דלא סטאן לימינא ולשמאלא, בלהו מלין
דסתימין, ואתגליין לאינן דעאלו ונפקו, וכלא הכי
הוא. ועד השתא הוו מתפסיין אלין מלין דדחילנא
לגלאה, והשתא אתגליין. וגלי קמי (מלפא) עתיקא
קדישא, דהא לא ליקרא דיילי ודבית אבא עבידנא,
אלא בגין דלא איעול בכסופא קמי פלטרוי עבידנא.

ספר מאורות זוהר

יא עקר המצוה דקריאת שמע הוא שיבוא כח האמונה

ואיתא בזוהר בגין דישתמדעין ליה וידיעה זו היא באמתת עצמותו ותברך אף על
פי דלית מחשבה תפיסא ביה כלל, לעתיד לבוא יתגלה וכמו שכתוב ומלאה הארץ
דעה את השם ממש, ועכשו הרי זה בבחינת באחינת האמונה שלמעלה מן הדעת ומן
האמונה נמשך גם עד השגת השכל ומדות שהרי אמר בפרוש ואהבת את הויה הרי
יוכל להתפשט שם הויה בלב בשר כו' והינו על ידי כח מ"ה שבנפש בבחינת הבטול
לאין האלקי שמשגיג איך שהוא ותברך סובב כל עלמין ומבדל ומרומם כו' ומה שכתוב
וזאת המצוה שהיא מצות קריאת שמע שהיא בבחינת הדעת שהרי איתא שמע ישראל
שמע לשון הבנה כו' ובאמת אי אפשר להשיג בסובב כל עלמין כי אם על ידי האמונה

ועוד, הא חמינא, דקודשא בריה הוא וכל הני זכאי קשוט דהכא משתפחו, בלהו מסתפמין על ידי. דהא חמינא דבלהו חדאן בהאי הלולא דילי, ובלהו זמינין (דף רצ"א ע"ב) בההוא עלמא בהילולא דילי, זכאה חולקי.

אמר רבי אבא, בד סיים מלה דא בוצינא קדישא, בוצינא עלאה, ארים ידוי, ובכה ותייך. בעא לגלאה מלה חדא. אמר, במלה דא אצטערנא כל יומאי, והשתא לא יהבין לי רשותא. אתתקרי, ויתיב, ורחיש בשפוותיה, וסגיד תלת זמנין, ולא הוה יכול בר נש לאסתכלא באתריה, כל שפן ביה. אמר, פומא

ספר מאורות הוהר

שלמעלה אף הדעת, הענין הוא דעקר המצוה דקריאת שמע הוא שיבוא פה האמונה זו שלמעלה מן הדעת לידי גלוי בדעת והבנה והוא מה שכתוב וצדיק באמונתו יחיה שתבוא האמונה שלמעלה מן הדעת לכלל חיות בנפש להתענג על השם בהשגה ודעת כו'.

(ב) שיהא מצוה הראשונה הכוללת כל המצוות

ולפי שמצוה זו דקריאת שמע היא בבחינת סובב כל עלמין שאין ביכלת פגוסת ישראל לקבלה פי אם על ידי משה שאמר להם שמע ישראל ואף על פי ששאר המצוות נאמרו על ידי משה כמו ויאמר השם אל משה לאמר לכנסת ישראל אכל מצוה זו הרי משה עצמו אמרה ומשה הוא בבחינת הממצע להמשיך אור אחרות השם

פּוּמָא, דְּזִכִּית לְכָל הָאִי, לָא אֲנָגִיבוּ מִבוּעָדָּ. מִבוּעָדָּ
נִפְיָק וְלֹא פָּסֵק. עֲלֵךְ קָרִינָן (בראשית ב) וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן.
וּכְתִיב (ישעיה נח) וּכְמוֹצֵא מִים אֲשֶׁר לֹא יִכְזְבוּ מִימָיו.

הָאִידְנָא אֶסְהַדְנָא עָלֵי. דְּכָל יוֹמִין דְּקֵאִימָנָא, תְּאִיבְנָא
לְמַחְמֵי יוֹמָא דָּא, (נ"א רְעוּתָא לְגַלְתָּא רְזָא
דָּא) וְלֹא סָלִיק בְּרַעוּתֵי (ס"א בִּידִי), בַּר הָאִידְנָא, דְּהָא
בְּעֵטְרָא דָּא מִתְעַטֵּר הָאִי יוֹמָא. וְהִשְׁתָּא בְּעֵינָא לְגַלְתָּא
מְלִין, קַמְיָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּ הוּא, דְּהָא כְּלָהוּ מִתְעַטְרִין
בְּרִישֵׁי. וְהָאִי יוֹמָא לֹא יִתְרַחֵק לְמִיעַל לְדוּכְתִיָּה, כְּיוּמָא
אַחְרָא. דְּהָא כָּל יוֹמָא דָּא בְּרִשוּתֵי קֵימָא. וְהִשְׁתָּא
שְׂרִינָא לְגַלְתָּא מְלִין, בְּגִין דְּלֹא אִיעוּל בְּכִסּוּפָא לְעֵלְמָא
דָּאתֵי. וְהָא שְׂרִינָא אִימָא.

ספר מאורות הנהר

הַפְּשׁוּטָה שְׁלִמְעֵלָה מִן הַדַּעַת בְּדַעַת דְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל בְּכָל אַחַד וְאַחַד לְפִימָן שְׁעוּרָא דִּילִיָּה
וְעַל בֵּן מִצְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע לְמַעְלָה מִכָּל הַמִּצְוֹת שְׁהָרֵי אִיתָא וְאַתָּה פַּה עֲמַד עֲמַדִּי
וְאִדְבָרָה אֵלֶיךָ אֵת כָּל הַחֻקִּים כּו' וְשֵׁאת הַמִּצְוָה כּו' שְׁהִיא מִצְוָה הִרְאִשׁוּנָה הַכּוֹלֶלֶת
כָּל הַמִּצְוֹת וּמָה שְׁאֲמָרוּ זְכוּרִים לְבִרְכָה בָּא חִבְקוּק וְהַעֲמִידִן עַל אַחַת שְׁהִיא הָאֲמוּנָה
גַּם זֶה אָמַת אֲבָל אֵין הָאֲמוּנָה בְּכָלל צְוּוִי כִּי עֲצֻמִּית וְטְבַעִית הִיא יִרְשָׁה מֵאֲבוּתֵינוּ, רַק
שְׁהִיא יִסוּד הַמַּעֲמִיד וּמְקַיִם כָּל הַמִּצְוֹת וּכְמוֹ שְׁכַתוּב בְּשַׁעַר הָאֲמוּנָה אֲבָל אַחֲרֵי הָאֲמוּנָה
הִיא מִצְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע בִּיחּוּד אֲלֻקוֹת בִּיחּוּדָא עֲלָאָה וּבִיחּוּדָא פִּתְּמָאָה בְּחִינַת גְּלוּי הָאֲמוּנָה
כְּמוֹ שְׁהִיָּה לְעֵתִיד לְבוּא דְּכְתִיב וּמְלָאָה הָאָרֶץ דַּעַה בְּמִרְגָּשׁ חַיִּית מִשָּׁם הַיְוָ"ה שְׁהוּא
סוֹבֵב כָּל עֲלָמִין [וְזֶהוּ תַכְּן הַפְּנִיָה בְּמָה שְׁכַתוּב] כִּי הַיְוָ"ה הוּא הָאֲלֻקִּים שְׁגַם הַיְוָ"ה

בְּתִיב, (תהלים פט) צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסֵאֲךָ חֶסֶד וְאַמֶּת
 יִקְדְּמוּ פְּנֵיךָ. מֵאֵן חֲפִימָא, יִסְתַּכַּל בְּהֵאֵי,
 לְמַחְמֵי אֹרְחוּי (ס"א דינוי) דְּקִדִּישָׁא עֲלָאָה, דִּינִין
 דְּקִשׁוּט, דִּינִין דְּמִתְעַטְרוּן בְּכִתְרֵי עֲלָאִין. דְּהֵא חֲמִינָא
 דְּכֻלְהוּ בּוּצִינִין נְהָרִין מְבוּצִינָא עֲלָאָה, טְמִירָא דְּכָל
 טְמִירִין, בְּלָהוּ דְּרֵגִין לְאַתְנַהֲרָא. (נ"א וּכְלָהוּ אֵינּוּן דְּרֵגִין
 לְאַנְהֲרָא) וּבְהֵהוּא נְהוּרָא דְּכָל דְּרֵגָא וְדְרֵגָא, אֲתַגְלִיֵּיא
 מַה דְּאֲתַגְלִיֵּיא, וּכְלָהוּ נְהוּרִין אַחֲדוּן, נְהוּרָא דָא
 בְּנְהוּרָא דָא, וּנְהוּרָא דָא, בְּנְהוּרָא דָא, וּנְהוּרִין דָא בְּדָא,
 וְלֹא מִתְפָּרְשֵׁן דָא מִן דָא.

ספר מאורות הוהר

דְּבַחֲמִינָא סוֹבֵב יְהִיָּה בְּכַחֲמִינָא הַדְעָת כְּמוֹ שֵׁם אֱלֹקִים שְׂפָא בְּדַעַת וְהִפְרָה כּו' וְכָף הוּא
 הַמְכֻּן בְּכָל דְּבָרֵי כְּתָבֵי הַתּוֹרָה וּבְפִרְט בְּדְרוּשׁ דְּעַל פְּסוּק וְיִדְעַת הַיּוֹם כּו' וְלֹא יִטְעוּ
 בּו לומר שְׁהֶאֱמוּנָה בְּכַחֲמִינָא סוֹבֵב לְמַעְלָה מִן הַדְעָת לְכַד שְׁזַה שְׁנֵאֲמַר וַיֵּאֱמִינוּ בְּה'
 וְכו' דָאם פִּן מַצּוֹת יְחוּד אֱלֹקִים בְּקִרְיָאָת שְׁמַע הִיא בְּאֱמוּנָה לְכַד וְהִיא הַפּוּף גְּמוּר מִן
 הָאֱמֶת אֲלֵא תְכוּנָה כְּנֻפֵר לְעִיל וְדִי לְמַבִּין.

(י) ידע נאמנה שמתחייב בנפשו ממש

ומעתה כל איש ישים אל לבו במעט זמן שיפנה מעסקיו לא יקטן בנפשו באמרו
 מצד שפלותו והכרתו בפחיתות ערכו ורב טרדתו כו' מי אנכי שאבוא למעלות ומדרגות
 ההתבוננות העמקות מקלי מחו ולבו ולמה אלף בגדולות ונפלאות ממני כו', ידע

נְהוֹרָא דְכָל בּוּצִינָא וּבוּצִינָא, דְאֶקְרוּן תְּקוּנֵי מְלָכָא,
כְּתָרֵי מְלָכָא, כָּל חַד וְחַד, נְהוּרָא וְאַחִיד בְּהוּא
נְהוֹרָא דְלְגוּ לְגוּ, וְלֹא מִתְפָּרֵשׁ לְבַר. וּבְגִין כֵּךְ כְּלֹא
בְּחַד דְרַגְא אֶסְתַּלַּק, וְכֹלָא בְּחַד מְלָה אֶתְעַטֵּר, וְלֹא
מִתְפָּרֵשׁ דָּא מִן דָּא, אִיהוּ וְשְׁמִיהּ חַד הוּא. נְהוֹרָא
דְאַתְגְּלִיָּא, אֶקְרִי לְבוּשָׂא דְמְלָכָא. נְהוֹרָא דְלְגוּ לְגוּ,
(בְּהוּא נְהוֹרָא הוּא מָה) נְהוֹרָא סְתִימָא, וּבִיהּ שְׂרִיָּא
הוּא דְלֹא אֶתְפָּרֵשׁ וְלֹא אֶתְגְּלִיָּא.

וּכְלָהוּ בּוּצִינֵי, וְכְלָהוּ נְהוּרִין, נְהָרִין מְעַתִּיקָא קוּדִישָׁא
סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, בּוּצִינָא עֲלָאָה. וְכַד
מִסְתַּכְּלוּ, כְּלָהוּ נְהוּרִין דְאַתְפְּשִׁטוּ. לֹא אֶשְׁתַּכַּח בַּר
בּוּצִינָא עֲלָאָה, דְאַטְמֹר וְלֹא אֶתְגְּלִיָּא.

ספר מאורות הוהר

נְאֻמְנָה שְׁמַתְחִיב בְּנַפְשׁוֹ מִמָּשׁ וּכְמַעַט קָשָׁה פְּרִיקוּת עַל מַצְנָה זו כְּעוֹבֵר עַל מַצּוֹת עֲשֶׂה
דְתַפְלִין וְצִיצִית וּכְהַאי גְּוֹנָא (כִּי קְרַבְתָּא דְלֹא מְנַח תַּפְלִין נִקְרָא פּוֹשַׁע יִשְׂרָאֵל בְּגוֹפּוֹ
וְזֶה נִקְרָא פּוֹשַׁע בְּנַשְׁמָתוֹ כו') כִּי צוּוִי זֶה דְוַדְעַת וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל כּו' הָרִי כָּל חַיִּי נִפְשׁוֹ
הָאֱלֹקִית בְּאוֹר תּוֹרָה וּמַצּוֹת וְעִבּוּדָה שְׁבַלכּ תְּלוּיִין בְּזָה.

(יד) אִין זֶה רַק עֲצַת הַיַּצֵּר לְהַדְיָחוּ וּלְהַרְחִיקוּ מֵאוֹר פְּנֵי אֱלֹקִים

וְכָל אִישׁ כְּפִי עֲרָכּוֹ גַם אִם אִינוּ רַק יוֹדַע סֵפֶר צְרִיף לִגְעַע עֲצָמוֹ בְּכָל יְכַלְתּוֹ בִּיחוד
אֱלֹקוֹת דְסוֹכֵב וּמְמַלֵּא הַנְּיָה וְאֱלֹקִיִּים וְזֶה כָּל הָאָדָם בְּכָל יְמֵי חַיָּו לְהִיּוֹת אוֹר אַחַדוֹת
הַשֶּׁם מִמָּשׁ נִקְבַּע בְּמַחוּ וּלְכַבּוֹ וְכָל אֲשֶׁר פּוֹרֵק עַל בְּזָה וּמִטְעָה עֲצָמוֹ בְּדַמְיוֹנוֹת שׁוּא
וּמַדְוָחִים כְּמוֹ בְּשַׁפְלוֹת שֶׁל שְׁקַר הַנְּזַכֵּר לְעִיל אִין זֶה רַק עֲצַת הַיַּצֵּר לְהַדְיָחוּ וּלְהַרְחִיקוּ

בְּאֵינּוֹן לְבוֹשִׁין דִּיקָר, לְבוֹשֵׁי קְשׁוּט, תְּקוּנֵי קְשׁוּט,
בוֹצִינֵי קְשׁוּט, אֲשֶׁתְּכַחוּ תְּרִין בוֹצִינֵין, תְּקוּנָא
דְּכוּרֵסְיָא דְּמַלְבָּא, וְאַקְרוּן צְדָק וּמִשְׁפָּט. וְאֵינּוֹן
שִׁירוּתָא, וְשְׁלִימוּתָא, בְּכָל מְהִימְנוּתָא. וּבְהֵי מִתְעַטְרִין
כָּל דִּינִין דְּלַעֲיָלָא וְתַתָּא, וְכֹלָא סְתִים בְּמִשְׁפָּט. וְצְדָק
מֵהָאֵי מִשְׁפָּט אַתָּון. וְלִזְמַנֵּין קָרִינֵן לָהּ, (בראשית יד)
וּמְלָכֵי צְדָק מְלֹךְ שְׁלָם.

כַּד מִתְעַרִין דִּינִין מִמִּשְׁפָּט, בְּלָהוּ רַחֲמֵי, בְּלָהוּ
בְּשְׁלִימוֹ. דְּהָאֵי מְבַסֵּם לְהָאֵי צְדָק, וְדִינִין
מִתְפַקְנִין, וְכֹלָהוּ נַחְתִּין לְעֲלָמָא בְּשְׁלִימוֹ, בְּרַחֲמֵי. וּכְדִין
(אֶקְרִי) שְׁעָתָא דְּמִתְחַבְּרוֹן דְּכַר וְנוֹקְבָא, וְכָל עֲלָמִין
בְּלָהוּ בְּרַחֲמֵי, וּבְחֶדְוֹתָא.

ספר מאורות הוהר

מאור פני אלקים שלא יראה אור השם במחו ולכבו וזהו סבה ושרש לכל דינין קשין
הנמשכין על כל איש לפי דרכו וכמו שכתוב פי לא עם בינות הוא כו' וכמו שהוכיח
הנביא 'שְׂרָאֵל לֹא יָדַע עֲמִי לֹא הִתְבוֹנֵן הוּא גוֹי חוֹטֵא וְכוּ'.

(ט) וְהוּ גְדַל עֲצָם הִלַּחֲץ וְהִדְחַק שֶׁל הַפְּרִנְסָה

וּכְתִיב (בַּפְּרִשְׁת וּלְךָ) וְהִסְתַּרְתִּי פְּנֵי מַהֵם וְהָיָה לְאַכֹּל וּמִצְאָהוּ רַעוּת רַבּוֹת וְצָרוֹת
וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא עַל פִּי אֵין אֱלֹקֵי בְּקִרְבֵי מִצְאוּנֵי הַרְעוּת הָאֵלָה כּו' שְׁזָהוּ גְדַל עֲצָם
הִלַּחֲץ וְהִדְחַק שֶׁל הַפְּרִנְסָה שֶׁבִּנְפֶשֶׁם בְּיָאוּ לְחַמֵּם לְחַם עֲנִי וְאֵין עֲנִי יוֹתֵר מִעֲנֵי בְּדַעַת
וְזָהוּ וְהָיָה לְאַכֹּל בְּרוּחַנִיּוֹת כְּמוֹ נִבְלַע 'שְׂרָאֵל כּו' וְיֵאכְלוּ בְּכָל פֶּה וּמִצְאָהוּ רַעוּת רַבּוֹת
וְצָרוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת מִצַּד תְּקַף הַדִּינִין הַקְּשִׁין וּמְקַטְרָגִים רַבִּים לְמַעְלָה וּלְמַטָּה לְעוֹרֵר

וְכַד אֶסְגִּיאוּ חוּבֵי עֲלָמָא, וְאַסְתַּאבַּת מְקַדְשָׁא, וְדִכְוֵרָא
 אֶתְרַחַק מִן נוֹקְבָא, וְחוּיָא תְקִיפָא שְׂרִיָּא
 לְאַתְעָרָא, וְוִי לְעֲלָמָא דְמִתְזֵן בְּהֵהוּא זְמַנָּא מֵהַאי צִדְקָ.
 כְּמָה חֲבִילֵי טְרִיקִין מִתְעָרִין בְּעֲלָמָא, כְּמָה זְכָאִין
 מִסְתַּלְקִין מִעֲלָמָא. וְכַל כֵּן לְמָה. בְּגִין דְאַתְרַחַק דִּכְוֵרָא
 מִן נוֹקְבָא, וּמִשְׁפֵּט לָא קָרַב בְּצִדְקָ דָּא. וְעַל הַאי
 כְּתִיב, (מִשְׁלֵי יג) וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפֵּט, דְּמִשְׁפֵּט
 אֶתְרַחַק מֵהַאי צִדְקָ, וְלֹא אֶתְבַּסְמָא, וְצִדְקָ יִנְקָא מֵאַתְרָא
 אַחְרָא.

וְעַל דָּא אָמַר שְׁלֵמָה מִלְכָּא, (קְהֵלֶת ז) אֵת הַכֹּל רְאִיתִי
 בַּיָּמֵי הַבְּלִי יֵשׁ צְדִיק אֹבֵד בְּצִדְקוֹ וְגו', הֶבֶל דָּא,
 (ס"א ל"ג הֶבֶל דָּא) הֶבֶל חֲדָא, מֵהֶבְלִים דְּלַעֲיִלָּא,

ספר מאורות הוהר

הַשְּׂנָאָה בְּלֵב לְרִדְף עַד לְחֻרְמָה בְּרוּחַנִיּוּת כּו', כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב לְמָה רָגַשׁוּ גּוֹיִם כּו' עַל עֲמֻקָּה
 יַעֲרִימוּ סוּד לְכוּ וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזְכֹּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל וְכו'. וְכַל זֶה עַל פִּי אֵין אֱלֹקֵי
 בְּקִרְבֵי אֱלֹהֵי מִמֶּשׁ שֶׁהוּא אַחַדוֹת הַשֵּׁם הַפְּשוּטָה שֶׁיִּקְבַּע וְיִקְלֹט בְּתוֹךְ לֵב כֹּל אֶחָד
 וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּמִצְוֹת יְחִיד עֲלִיּוֹן דְּקָרִיאָת שְׁמַע אִישׁ אִישׁ כְּפִי יִכְלְתוּ לְדַבְּרָה בְּהַשֵּׁם
 אֶחָד בְּמַחוּ וְלִבּוֹ בְּכּוֹנֵה וְרַעוּתָא דְּלִבָּא דְּנִקָּא, אֲלִיו דְּנִקָּא וְלֹא לְמַדּוּתֵיו.

(טו) יִשְׁמַע חֶכֶם וְיוֹסִיף דַּעַת וְתִבְוֵנָה לְמִצְאָא בִּיגִיעַתּוֹ בְּזֵהָר

וְכַאֲשֶׁר יֵשִׁים אֲלִיו לְבוֹ וְרוּחוֹ וְנִשְׁמַתּוֹ אֲלִיו יֵאָסֵף בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ בְּאֶחָד, אֲזִי רוּחַ
 אֵייתִי רוּחַ וְאִמְשִׁיף רוּחַ כּו' יִמְשִׁיף גְּלוּי אֹרַע עֲצָמוֹת אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא מִמֶּשׁ לְהֵאִיר
 בְּתוֹסַפַּת אֹרַח חֲדָשׁ בְּח"י בְּרֻכּוֹת דְּשִׁמּוֹנָה עֲשָׂרָה לְכָל אִישׁ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל וְיִבְקֶשׁ

דְּאִקְרוּן אִפִּי מִלְכָּא, וְדָא אִיהוּ מִלְכוּתָא קִדִּישָׁא, דְּכַד
 הִיא מִתְעַרָא בְּדִינוּי, כְּתִיב יֵשׁ צְדִיק אוֹבֵד בְּצַדְקוֹ.
 מָאִי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּמִשְׁפֵּט אֶתְרַחַק מִצַּדֵּק. וּבְגִין כְּד
 אִקְרִי, וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפֵּט.

תָּא חֲזִי, כְּד אֲשֶׁתְּכַח זַכָּאָה עֲלָאָה בְּעֲלָמָא, רְחִימָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲפִילוּ כְּד אֶתְעַר צַדֵּק
 בְּלַחֲדוּי, יְכִיל עֲלָמָא לְאֲשֶׁתְּזַבָּא בְּגִינֵיהּ. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא בְּעִי בִיקְרִיָּה, וְלֹא מִסְתַּפִּי (ד' רצ"ב ע"א) מִן דִּינָא.
 וְכַד הֵהוּא זַכָּאָה לָא קִיִּימָא בְּקִיּוּמֵיהּ, מִסְתַּפִּי אֲפִילוּ
 מִמִּשְׁפֵּט, וְלֹא יְכִיל לְמִיקַם בֵּיהּ. כָּל שְׁפִין בְּצַדֵּק.

ספר מאורות הנהר

על נפשו בהכנעה וקרירות בבקשת רחמים רבים גם בגשמיות בכני חיי ומזוני וכל
 דבר הנוגע עד הנפש וכו'. אבל אם לא ישים אליו לבו בקריאת שמע לא יפעל רצון
 השם בתפלה בח"י ברכות כלל וכלל וכו' וכמו שיושב מפל אשר ובאר בפתיחה הכוללת
 תמצית כל הענינים שבחבור זה דשמע ישראל שכתבתי לכל אשר יחפץ וישתוקק
 לקרב ולדבק נפשו בפטריות הדברים שמדברים ביחוד אלקות ביחודא עלאה ויחודא
 תתאה וישמע חכם ויוסף דעת ותבונה למצא מיגיעתו בזהר וכתבי הארז"ל כל פרטי
 הפונות ואם באמת הכל עולה אל מקום אחד והוא אחדות הפשוטה דוקא ולא לעלות
 במעלות ומדרגות פונות ושמות ויחודים הנהוג בין המקבלים כי לא חפץ השם באלה
 כי אם בכונה אחת לבד לקשר נפשו אל אמתת עצמותו יתברך דוקא ועל זה אמר כי
 האלקים עשה את האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים וכל לכבות דורש השם יש

דוד מלכא, בקדמיתא אמר, (תהלים כו) בקנני יי' ונסני.
 דהא אנא לא מסתפינא מכל דינין, אפילו מהאי
 צדק, ופל שפן דאחידנא ביה, מזה כתבי. (תהלים יז) אני
 בצדק אחזה פניי, בצדק ודאי. לא מסתפינא למיקם
 בדינוי. בתר דהב, אפילו ממשפט מסתפי, דכתיב,
 (תהלים קמוג) ואל תבא במשפט את עבדך.

תא חזי, פד מתבסמא האי צדק ממשפט, פדין אקרי
 צדקה. ועלמא מתבסמא בחסד, ואתמליא מניה.
 דכתיב, (תהלים לג) אוהב צדקה ומשפט חסד יי' מלאה
 הארץ.

ספר מאורות הנהר

שמגמתו רק לבוא אל עמק הפונה והיחוד שעל פי הקבלה לבד לומר רזי לי רזי לי
 כו' ואין לקבו נכון באמת ובתמים לעצמותו יתברך לבד ונמצא זהו הפך עקר המצוה
 הזאת שבקריאת שמע שהוא אליו דוקא ואם ימצא איש שמטעה את עצמו בכל פיוצא
 בזה הלא השם בוחן לכות יודע וחוקר פליות ולב ואין כל דבר נסתר ונעלם מאתו
 כו'.

(י) קל אשר חפץ בקרבת אלקים

על בן אמרתי הגם שמי אנכי כי באתי עד הלם להוכיח רבים ושלמים אשר ידעתי
 ערכי הדל באמת לאמתו אך לאנשים פערפי מחיב אני להודיע האמת שלא ילכו

אֶסְהַדְנָא עָלַי, דְּכָל יוֹמָאֵי הַיּוֹנָא מְצַטְעָר עַל עֲלָמָא,
 דְּלֹא יַעֲרַע בְּדִינֵנוּי דְצִדְקָא, וְלֹא יוֹקִיד עֲלָמָא
 בְּשִׁלְהוּבוּי. כְּמָה דְכַתִּיב, (מושלי ל) אֲכַלָּה וּמְחַתָּה פִּיהָ.
 מִכָּאֵן וְלְהֵלְאָה, כְּפֹסֵם כָּל חַד, כְּפֹסֵם בִּירָא עִמָּקָא, וְהָא
 בְּדָרָא דָא אֵית בִּיהּ זַכָּאִין, וְזַעֲרִין אֵינֹן דִּיקוּמוּן לְאַגְנָא
 עַל עֲלָמָא, וְעַל עֲאֲנָא, מֵאַרְבַּעַה זַוּיָן. (ס"א עַל עֲלָמָא,
 וְעֲלִינָא בְּעִיָן).

עַד כְּאֵן אֶחֱיָדוּן מְלִי דָא בְּדָא, וּמִתְפָּרְשֵׁן מְלִין
 דְּסְתִימִין בְּעֵתִיקָא קוֹדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין,
 וְהִיד אֶחֱיָדוּן אֵלִין בְּאֵלִין. מִכָּאֵן לְהֵלְאָה, מְלִין דְזַעֲר
 אֲנַפִּין, אֵינֹן דְלֹא אֲתַגְלִיין בְּאַדְרָא. אֵינֹן דְהוּוּ סְתִימִין
 בְּלִבָּאֵי, וְתַמָּן לָא אֲתַקְנוּ. (עַד כְּאֵן סְתִימִין מְלִין)

ספר מאורות הוהר

בגדולות ונפלאות להטעות עצמם בכונות פְּרִטוּת שְׁלֹא לְהֵשֵׁם אֶחָד הֵמָּה רַק לְחֻשָּׁב
 חֲשׁוֹנוֹת רַבִּים לְהַשְׁבִּיעַ נַפְשָׁם לְבַד וְלֹא זֶה הַדְרָךְ יִשְׁכֵּן בָּהּ אַחְדוֹת הַשֵּׁם שֶׁהוּא דְיוֹקָא
 בְּכַחֲנִית הַבְּטוּל וְהַעֲדָר הַרְגֵּשׁת עֲצֻמוֹ מִכָּל וְכָל פִּדּוּעַ וְכֹאשֶׁר יָדוּעַ לְכָל אֲשֶׁר חִפֵּץ
 בְּקִרְבַת אֱלֹקִים שֶׁכָּל שֶׁהִנְפֵּשׁ שֶׁפִּלָּה וּנְמוּכָה בִּיתוּר שֵׁם יִשְׁכֵּן אֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא
 כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב מְרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשֶׁכֵּן וְאֵת דְכָא וְשֶׁפֶל רוּחַ כּוֹ' אֶל מִי אֲבִינוּ אֶל עֵנִי כּוֹ'
 וְכִדּוּעַ דַּעֲמ"ר אֵינוֹ שׁוֹרָה אֶלָּא בַּעֲמ"ת וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב פִּי רַם ה' וְשֶׁפֶל יִרְאֶה וְכָף אֵיתָא
 בְּלוּמְדֵי תוֹרָה "לֹא תִמְצָאנָה בְּגִסֵי הַרוּחַ" כּוֹ' וְגַם בְּעֵנֵן גְּלוּי אַחְדוֹת פְּשוּט בְּיַחְדוּ
 דְקִרְיָאֵת שְׁמַע וְדַאי לֹא תִמְצָא רַק בְּתַכְלִית הַעֲנוּה וְהַשְׁפָּלוּת וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב "יֵהֵב חֲכָמָתָא
 לְחִפְיָמִין" חֲכָמָה עֲלָאָה בְּטוּל הַעֲצָמִי לְאֵין הַאֲלֵקִי מִצַּד עֲצֵם הַנְּשִׁמָּה אֵינוֹ נוֹתֵן מִדָּה

השָׁתָא אַתְתָּקְנוּ וְאַתְגְּלִיין, וּבְלָהוּ מַלְיָן סְתִימִין, וּבְרִירִין
בְּלָהוּ. זַבְאָה חוּלְקִי, וְאַיְנוּן דִּירְתוּ יְרוּתָא דָא, דְּכַתְיָב,
(תהלים קמד) אֲשָׁרֵי הָעַם שָׁכְבָה לוֹ וְגו'.

הָאִי דְאֻקִּימָנָא, אָב וְאִם בְּעִתִּיקָא אַחִידוּ, בְּתִיקוּנוֹי,
הָכִי הוּא. דְּהָא מְמוּחָא סְתִימָאָה דְכָל סְתִימִין
תְּלִיין, (ג"א נְפִקִין) וּמְתַאֲחִדוּ בֵיהּ. (וְאִף עַל גַּב דְּעִתִּיקָא
קֻדִישָׁא אַתְתָּקְנוּ בְּלַחֲדוּי) וְכַד יִסְתַּכְּלוּן (בְּכָל) מַלְיָ.
כִּלְאָ הוּא עִתִּיקָא בְּלַחֲדוּי, הוּא הוּי, וְהוּא יְהֵא. וְכָל
הַגֵּי תְקוּנִין בֵּיהּ. אַחִידוּן בֵּיהּ סְתִימִין לָא מְתַפְרָשֵׁן מִגֵּיהּ
מוּחָא סְתִימָאָה לָא אַתְגְּלִיָא וְלָא תְלִיָא בֵּיהּ א"ב
וְא"ם מֵהָאִי מוּחָא נְפִקוּ, אַתְכְּלִילוּ בְּמוּזְלָא, וּבֵיהּ תְּלִיין,
וּבֵיהּ אַחִידוּן. זְעִיר אַנְפִּין, בְּעִתִּיקָא קֻדִישָׁא תְּלִיָא

ספר מאורות הוהר

זו רק לחסימין] שהוא חכמה תתאה בטול הישות והגסות וזה שאמרו רבותינו זכרונם
לברכה כל מי שיש בו חכמה וכו' ולהפך מי שמגביה עצמו לומר רזי לי כו' אי
אפשר בשום אופן שיטעם טעם מאור חיי החיים אין סוף ברוב הוא פי ודאי תועבת
השם כל גבה לב ודי בזה.

(יח) ויהגו בכל לבם בעיון טוב

ומובן ממילא לכל איש כערכי פונתי הרצויה בזה כי אין כאן במה להתגדל כידוע
לרגילים בדברי אלקים חיים כאלה מנעוריהם ביותר ואין עת הפשר לכל אדם להבין
חיי נפשו שיהיה בהם על פן אמרתי לנפשי [לעשות חסד אלקים אמת עם אנשים
כערכי וידעתי שדונו אותי לזכות ויהגו בכל לבם בעיון טוב ולא פקורא בספר לצאת

וְאַחִיד. וְהָא אוקימנא מלי באדרא. וְכַפָּה חוּלְקִיה
דְּמֵאן דְּעָאל וְנִפְיק, וְיִגְדַע אורחין דְּלֵא יִסְטִי לִימִינָא
וְלִשְׂמָאלָא. וּמֵאן דְּלֵא עָאל וְנִפְק, טב לִיה דְּלֵא אֲבְרִי.
וְכַתִּיב (חושע יד) כִּי יִשְׂרָיִם דְּרָכֵי יִי'.

אָמַר רבִּי שְׁמַעוֹן, מִסְתַּכֵּל הוּינָא כָּל יוֹמָא בְּהַאי קָרָא,
דְּכַתִּיב, (תהלים לד) בֵּינִי תִתְהַלֵּל גַּפְשִׁי יִשְׁמְעוּ
עַנּוּיִם וַיִּשְׁמְחוּ. וְהֵאֵידְנָא אֲתַקִּיִּים קָרָא כְּלָא. בֵּינִי
תִתְהַלֵּל גַּפְשִׁי וְדָאֵי, דְּהָא נִשְׁמַתִּי בִּיה אַחִידָא, בִּיה
לְהֵטָא, בִּיה אֲתַדְבַּקַת וְאִשְׁתַּדְּלַת וּבִאִשְׁתַּדְּלוּתָא דָּא
תִּסְתַּלַּק לְאַתְרָהָא. יִשְׁמְעוּ עַנּוּיִם וַיִּשְׁמְחוּ, כָּל הַנִּי
צַדִּיקִיָּא, וְכָל בְּנֵי מְתִיבְתָא קַדִּישָׁא, וּזְכַאִין דְּאַתְיִין
הִשְׁתָּא עִם קַדְשָׁא בְּרִיד הוּא, כְּלֵהוּ שְׁמַעִין מְלִי,

ספר מאורות הנהר

יְדֵי חוּבְתוֹ אוּ לְהַתְגַּדֵּל וְכוּ' וְהַשֵּׁם זָרִים קָרַן יִשְׂרָאֵל וַיִּקְיַם וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת
רַעְהוּ כִּי כָּלָם יִדְעוּ אוֹתִי כו'.

דְּכַרִּי הַמְדַבֵּר בְּאַמַּת אַהֲב דְּבַק מֵאַח, אַחוּז וְקָשׁוּר בְּחֻבְלֵי עֲבוֹתוֹת אַהֲבָה לְכָל
מְבַקְשֵׁי וְדוֹרְשֵׁי אֱלֹקִים בְּדָרְכֵי הָאֲמַת בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וּתְפִלָּה וּתְשׁוּבָה מְקַרְב וְלֵב עִמָּק
נְאוּם דֵּב בְּעַר בֶּן אֲדוּנֵי אָבִי מוֹרֵי וְרַבֵּי הַגָּאוֹן הָאֱלֹקִי קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מְרַנָּא וְרַבְנָא שְׁנִיאֹר
זְלִמָן זְכַר צַדִּיק לְכַרְכָּה נִשְׁמַתוּ עַדן:

וְחִדָּאן. בְּגִין כְּדֵי, (תהלים לד) גְּדְלוּ לַיְי אֱתֵי וְנִרְוֹמְמָה שְׁמוֹ
יְחִדָּיו.

פְּתַח וְאָמַר, כְּתִיב, (בראשית לו) וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר
מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוּם. הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים
מד) כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ עִבְרוּ יְחִדָּיו. נוֹעְדוּ, בְּאֶן
אֲתֵר. בְּאֶרֶץ אֲדוּם. בְּאֲתֵר דְּדִינִין מִתְאַחֲדִין תַּמּוּן. עִבְרוּ
יְחִדָּיו, דְּכְּתִיב וַיָּמָת וַיִּמְלוּךְ תַּחֲתָיו. הַמָּה רָאוּ כֵן תַּמְהוּ
נְבִהְלוּ נְחֻפְזוּ, דְּלֹא אֲתַקְיִמוּ בְּאֲתֵרֵיהוּ, בְּגִין דְּתַקּוּנִין

ספר מאורות הנהר

פרק ג – נפלאות רבי שמעון בר יוחאי

(א) רשב"י היה מלמד בנסים

א. התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי, מאריה דספר הנהר והתקונים וכו', דנהיר
פל עלמא באורייתא (זהר ח"א דף קנ"ו ע"א), הִיָּה בעל נס, וכמו שִׁמְצָאנוּ בְּמִס' מְעִילָה
(דף י"ז ע"א) שְׁקָרְאוּהוּ מְלַמֵּד בְּנִסִּים.

ב. ובמסכת שבת (דף ל"ג ע"ב): הוֹאִיל וְאֲתֵרְחִישׁ נִסָּא.

ג. ובזהר ח"ב (דף קמ"ט ע"א): בְּדָרָא דָּא זְכוּתָא עֲלָאָה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן קָא עָבִיד
לְאֲתַחֲזָאָה נִסִּין עַל יְדוּי.

ד. ובזהר ח"ג (דף ס"ד ע"א) אָמַר רְשָׁב"י: גִּיקוּם וְגִיזִיל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲרַחֲשִׁי
לָן בְּנִסִּין.

ה. וְשֵׁם (דף ר"א ע"ב) אָמַר: יִדְעָנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּעֵי לְמַרְחֵשׁ לָן נִסָּא.

ו. ובזהר חדש (ס"פ תבוא): זְכָאָה נִפְשָׁא דְּכַר יוֹחָאי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָבִיד עֲמִיהָ

נִסִּין.

דְּמִלְכָּא לָא אִתְקֵנוּ, וְקִרְתָּא קִדִּישָׁא וְשׁוּרוּי, לָא
אִזְדְּמֵנִי.

הָדָא הוּא דְכְתִיב, פֶּאֶשֶׁר שְׁמַעְנוּ כֵּן רְאִינוּ וְגו', דְּהָא
בְּלָהּוּ לָא אִתְקֵימוּ, וְהִיא אִתְקֵימַת הַשְּׁתָּא,
בְּסִטְרָא דְדְכוּרָא, דְּשִׁרְיָא עִמָּה. הָדָא הוּא דְכְתִיב,
וַיְמַלֹּךְ תַּחֲתָיו הֶדְר וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ
מְהִיטְבָּאֵל בֵּת מְטֵרְד בֵּת מִי זָהָב. מִי זָהָב וְדָאֵי כְּמָה
דְּאוּקִימְנָא בְּאֲדָרָא.

(וְהָא) בְּסִפְרָא דְאַגְדָּתָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא אִתְמַר,
וַיְמַלֹּךְ תַּחֲתָיו הֶדְר. הֶדְר וְדָאֵי, כְּמָה דְאַתְּ
אָמַר, (וַיִּקְרָא כג) פְּרִי עֵץ הֶדְר. וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל,
כְּמָה דְאַתְּ אָמַר כְּפֹת תְּמָרִים. וְכְתִיב, (תְּהִלִּים צב) צְדִיק
כְּתָמֹר יִפְרָח, דְּאִיְהִי דְכֵר וְנוֹקְבָא. הָאֵי אִתְקֵרִיאת בֵּת
מְטֵרְד, בֵּת מְהִיטְבָּאֵל אֲתֵר דְּטֵרְדִין כְּלָא לְאַתְדְּבָקָא,

ספר מאורות הנהר

ז. וּבְזֵהָר ח"ב (דף קצ"ח ע"ב): קְדִישֵׁין עֲלִיזִין דְּסַבְּלִין תְּבִירָא דְּגוּפָא מְאַתֵּר לְאַתֵּר
עַל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּזֻכָּאִין לְמַעֲבַד לְהוּ נְסִין וּפְוִרְקֵנִין. וְמִי לְנוּ גְדוּל מְרֻשְׁבִי
שְׁסָבֵל צַעַר מְעָרָה וְנִשְׁבֵּר גּוּפּוֹ לְקִנְאָתָא ה' צְבָאוֹת.

וְאֶקְרִי אֶב. וּכְתִיב (איוב כח) לֹא יָדַע אָנוּשׁ עֲרֶפֶה וְלֹא
תִּמְצֵא בְּאֶרֶץ הַחַיִּים. דְּבַר אַחֵר, בַּת מֵאִמָּא,
דְּמִסְטֵרְהָא מִתְאַחֲדִין דִּינִין, דְּטֵרְדִין (דף רצ"ב ע"ב)
לְכֻלָּא. בַּת מִי זְהַב, דִּינְקָא בַּתְרִין אַנְפִּין, דִּנְהִירוּ בַּתְרִין
גְּוֹנִין. בְּחֶסֶד וּבְדִינָא.

עַד לָא אֶבְרִי עֲלֵמָא, לָא הוּוּ מִשְׁגִּיחִין אַנְפִּין בְּאַנְפִּין,
וּבְגִין כֵּד, עֲלֵמִין קַדְמָאִי אַתְחַרְבוּ, וְעֲלֵמִין קַדְמָאִי
בְּלֹא תְקוּנָא אַתְעֵבִידוּ. וְהָהוּא דְלֹא הָוּה בְּתַקוּנָא, אֶקְרִי
זִיקוּן נְצוּצִין, כְּהֵאִי אֹמְנָא, מְרַצְפָּא (ס"א מְרִזְפָּתָא), כֵּד
אַכְתֵּשׁ בְּמֵנָא דְפְרִזְלָא, אֶפִּיק זִיקוּן לְכָל עֵיבָר, וְאֵינֹון
זִיקוּן דְנַפְקוּן, נַפְקוּן לְהֵיטִין וּנְהִירוּן, וְדַעְכִּין לְאַלְתֵּר.
וְאַלִּין אֶקְרוּן עֲלֵמִין קַדְמָאִי. וּבְגִין כֵּד אַתְחַרְבוּ וְלֹא

ספר מאורות הזהר

(ב) תחית המתים בל"ג בעומר בהלולת רשב"י

א. לא אוכל להתאפק ולעצור מלספר מעשה ה', מעשה נס נפלא פי נורא הוא,
אשר בעינינו ראינו והנני עד ראיה לספר בקהל מעשה נס ופלא מה שראיתי בעיני
בהיותי במירון על ל"ג לעמר בשנת תרפ"ג, שחל אז ל"ג לעמר ביום הששי, ושכמעט
רב הקהל מאלפי ישראל שהיו שם בל"ג לעמר נשארו אז במירון לשבת שם את יום
השבת, וטעמנו אז טעם שמחת שבת עלאית פלאית.

ב. וביום שבת בבקר אחר תפלת מוסף שהתפללנו אז בבית המדרש על יד ציון
קדש הקדשים הרשב"י המנן האחרון קרוב לחצי היום, ויהי נשמע קול רעש גדול,
שילד אחד של אחינו הספרדים שאמו נדרה לעשות לו תגלחתו הראשונה במנהג

אתְקַיְמוּ. עַד דְּאַתְתַּקְוּ עִתִּיקָא קַדִּישָׁא, וְנָפִיק אוּמְנָא
(ד"א מֵאנָא) לְאוּמְנֵיתִיהּ.

וְעַל הַאי תְּגִינָא בְּמִתְנִיתָא דִּילּוּ, דְּנִיצוּצָא אִפִּיק זִיקִין
בְּזִיקִין (נ"א דְּבוּצִינָא אִפִּיק זִיקִין נִיצוּצִין) לְתַלְתָּ
מְאָה וְעֶשְׂרִין עֵיבֵר. וְאֵינּוּן זִיקִין, עַלְמִין קַדְמָאי אַקְרוּן,
וּמִיתוּ לְאַלְתֵּר. לְבַתֵּר נָפִיק אוּמְנָא (ס"א מֵאנָא)
לְאוּמְנֵיתִיהּ, וְאַתְתַּקְוּ בְּדַכְר וְנוֹקְבָא, וְהֵי זִיקִין
דְּאַתְדַּעְכוּ וּמִיתוּ, הַשְׁתָּא אַתְקִיִּים כְּלָא. מְבוּצִינָא
דְּקַרְדִּינֵיתָא, נָפִק נִיצוּצָא, פְּטִישָׁא תְּקִיפָא, דְּבִטְשׁ,
וְאַפִּיק זִיקִין עַלְמִין קַדְמָאי, וּמִתְעַרְבִי (ד"א וּמִתְדַכִּי)
בְּאוּרָא דְכָּיָא, וְאַתְבְּסְמוּ דָא בְּדָא.

ספר מאורות הנהר

הַיְדוּעַ, וְאֵבִי הַבֵּן לֹא יָכַל לִסַּע לְמִירוּן, וְאִמּוֹ לְבַדָּה הִבִּיאָתוּ לְמִירוּן, וּפְתָאם הִילָד
אַחֲזָתוּ מַחֲלַת הַחֲלִי-רַע רַחֲמָנָא לִיצְלוֹ, וְשָׁבַק חַיִּים לְנֹו.

ג. וְהִילָד הָיָה מְנַח בְּאַחַד הַחֲדָרִים הַקְּטָנִים הַבְּנוּיִים לְמַעְלָה עַלִּי גִגּוֹת הַצִּיּוּנִים
בְּחֶצֶר הַקְּדֵשׁ, וְצוּוּ הַרוֹפְאִים שְׁהִי שָׁם מִטְעַם הַמְּשָׁלָה מְצַפֵּת ת"ו שְׁצָרִיכִין לְעֲשׂוֹת
הַסְּגָר, "קֶאֱרָאנְטִיץ", עַל כֹּל אֲנָשֵׁי הַחֶצֶר עַל אֵיזָה יָמִים. וְכַשְׁנֹשְׁמַע הַפְּקָדָה הַזֹּאת,
רַבִּים מִהֶמּוֹן נִבְהָלוּ וְהִתְחִיל לְכַרַח מִהַחֶצֶר הַחוּצָה אֶל הַשְּׂדוֹת וְהָרִים וּגְבָעוֹת אֲשֶׁר
שָׁם, אֲבָל מִדְּהִיעוּ צָעֲקוֹת וְקוֹלוֹת וּבְכִיּוֹת, כִּי רַבִּים מִהַיּוֹצֵאִים מִחוּץ לְחֶצֶר עָזְבוּ
אֶת יְלָדֵיהֶם וְאֲנָשֵׁי בֵיתָם וְחִפְצֵיהֶם וְהַחֶצֶר נִסְגַר וְנִשְׁמַר עַל יְדֵי הַשּׁוֹטְרִים. וְעַל כֹּלֵם

כַּד אַתְּחַבֵּר אַב"א וְאִימ"א, וְהָהוּא אָב הוּא, מְרוּחָא
דְּגִנְיָא בְּעֵתִיק יוֹמִין, בִּיה אַתְּגִנְיָא הָאִי אֲוִירָא,
וְאַכְלִיל לְנִיצוּצָא, דְּנָפֵק מִבּוּצִינָא דְקַרְדֵּינוּתָא דְּגִנְיָא
בְּמַעוּי דְּאִימָא. וְכַד אַתְּחַבְרוּ תְרוּוִייהוּ, וְאַתְּכְלִילוּ דָא
בְּדָא. נְפִיק גּוּלְגַלְתָּא חַד תְּקִיפָא, וְאַתְּפִשֵּׁט בְּסִטְרוּי,
דָּא בְּסִטְרָא דָּא, וְדָא בְּסִטְרָא דָּא. כְּמָה דְעֵתִיקָא
קַדִּישָׁא תְלַת רִישֵׁין אֲשֶׁתְּכַחוּ בְּחַד, כַּךְ כְּלָא אֲזַדְמֹן
בְּתַלְת רִישֵׁין, כְּמָה דְאִמִּינָא.

בְּהָאִי גּוּלְגַלְתָּא דְזַעִיר אַנְפִּין, נְטִיף טְלָא מְרִישָׁא
חַנוּרָא (וְאַחִיד לִיה), וְהָהוּא טְלָא אַתְּחִיזוּ בְתַרִי
גּוּוּנִי. וּמְנִיָּה מִתְזֵן חַקְלָא דְתַפּוּחִין קַדִּישֵׁין. וּמְהָאִי טְלָא

ספר מאורות הוהר

עֲלָה וְנִשְׁמַע קוֹל בְּכֵיה מְהֵאשָׁה, אִם הִילָד הַמַּת, שְׁבַנְהָ קְרָאוּן וְהִיחִידִי שֶׁהִבֵּיָא
אוֹתוֹ עַל תְּגַלְחָתוֹ הָרֵאוּנָה אִין, וְנִתְפַּךְ לְתוּגָה שְׁמִחָתָה.

ד. וְאִנִּי בְּעִינֵי רְאִיתִי אֵת הִילָד מְנַח בְּחִדְרוֹ עַל הָאָרֶץ יָרֵק וּמַת, וְכַלְנוּ נְצִטְעָרְנוּ
מְאֹד מְאֹד עַל נַפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל וְצַעַר אִמּוֹ, וְלֹא יְכַלְנוּ בְּשׁוּם אַפֵּן מְרַב צַעַר לַעֲשׂוֹת
קַדוּשׁ וְלִסְעֵד אֵת סַעֲדַת שְׁבַת קַדֵּשׁ בְּבִקְרָא.

ה. וְהִנֵּה פְתָאִים קָמָה אִם הִילָד וְחַגְרָה מְתַנְיָה כְּאַשְׁת חֵיל, וְלִקְחָה הִילָד הַמַּת עַל
יְדֵיהּ וְיַרְדָּה עִמּוֹ לְמִטָּה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁעַל יַד הַצִּיּוֹן הַקְּדוּשׁ הַרְשָׁבִי, וְהִנִּיחָתוֹ עַל
הַרְצָפָה שְׁעַל יַד הַצִּיּוֹן הַקְּדוּשׁ, וּבְקוֹל מֵר צוֹרַחַת וּבְכֵי צַעֲקָה אִם הִילָד: הוּי צְדִיק
צְדִיק רַבִּי שְׁמַעוֹן! הִנְנִי אֲמַתְךָ בְּאֵתִי לְכָאן לְכַבּוֹדְךָ לְגַלְחַת בְּנֵי הַיְחִידִי הָרֵאוּן אֲשֶׁר

דגולגלתא דא, טחנין מנא לצדיקייא לעלמא דאתי,
 וביה זמינין מתייא לאחייא. ולא אנדמן מנא דנפל
 מהאי טלא, בר ההוא זמנא בזמנא דאזלו ישראל
 במדברא, וזן להו עתיקא דכלא, מהאי אתר. מה דלא
 אשתכח לבתר. הדא הוא דכתיב, (שמות 15) הנני
 מומטיר לכם להם מן השמים. כמה דאת אמר (בראשית
 12) ויתן לה האלהים מטל השמים וגו'. האי בההוא
 זמנא. לזמנא אחרא תנינן, קשים מזונותיו של אדם
 קמי קדשא בריה הוא. והא במזלא תלייא במזלא
 ודאי. ועל פן בני חיי ומזוני, לאו בזכותא תלייא
 מלתא, אלא במזלא תלייא מלתא, וכלא תליין בהאי
 מזלא, כמה דאוקימנא.

ספר מאורות הנהר

נתן לי השם יתברך בזכותך, וקמתי נדרי אשר נדרתי להביאותיו פאן על ליג לעמר,
 ואתמול הביאותיו חי ועשיתי לו התגלחת בשירים ובזמרה ובתף ובכנור ומשחה
 ושמחה (כמו שנוהגים שם בזה), ועתה איך אסע מכאן בבושה ובכלימה בלי הילד
 כוי, ובאיזה פנים אבוא הביתה. וקולותיה ובכיותיה הנה נשמע על כל החצר הקדוש,
 ולב מי לא נמס פנים לשמע את קול צעקת האשה המרת לב ותחנוניה וצערי לכה.

ו. ואחר כך קמה ואמרה: צדיק צדיק, הנני מניחו לפניך כמו שהוא, ואנא ממך
 שאל תבישני ואל תחזיר פני ריקם ותחזירו לפני חי ובריא כמו שהביאותיו אתמול
 לפניך, ויתקדש שם שמים ושמה בעולם, וידעו כי יש ה' וצדיקים שופטים בארץ.

תִּשְׁעָה אֲלֵפִין רְבוּא עֲלָמִין, נְטֻלִין וְסַמְכִין עַל הָאֵי
 גּוּלְגֻלְתָּא. וְהָאֵי אֲוִירָא דְכָּיָא אֲתַכְּלִיל בְּכֻלָּא,
 בֵּינָן דְּהוּא כְּלִיל מַכְּלָא וְכֻלָּא אֲתַכְּלִיל בֵּיהּ, אֲתַפְּשֻׁטוּ
 אַנְפּוּי לְתַרְיָן סַטְרִין, בְּתַרֵּי נְהוּרִין כְּלִילָן מַכְּלָא. וְכַד
 אֲסַתְּכְלוּ אַנְפּוּי, בְּאַנְפִּין דְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא, כְּלָא אַרְךְ
 אַפִּים אַקְרִי. מָאֵי אַרְךְ אַפִּים. (אַרְךְ אַפִּים מִיבְעִי
 לִיה) אֲלָא הָכִי תַנִּינוּ, בְּגִין דְּאַרְךְ אַפִּיה לְחַיִּיבָא. אֲבָל
 אַרְךְ אַפִּים, אֲסוּתָא דְאַנְפִּין. דְּהָא לָא אֲשַׁתְּכַח
 אֲסוּתָא בְּעֻלְמָא, אֲלָא בְּזַמְנָא דְאַשְׁגַּחִין אַנְפִּין בְּאַנְפִּין.

בַּחֲלָלָא דְגּוּלְגֻלְתָּא, נְהִירִין תְּלַת נְהוּרִין. וְאֵי תִימָא
 תְּלַת, אַרְבַּע אֵינוּן, כְּמָה דְאַמִּינָא, אַחְסַנְתִּיה
 דְּאָבוּי וְאַמִּייה, וְתַרְיָן גְּנִיזִין דְּלְהוּן, דְּמַתְעַטְרִין כְּלְהוּ

ספר מאורות זוהר

ז. וְלִסְגָּלָה סָגְרוּ שְׁמָה הַבֵּית הַכְּנֶסֶת עַל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ וְלֹא נִשְׁאַר שָׁם רַק הַיְלֵד.
 וְכַעבוּר אֵיזוּ רְגָעִים קְדוֹל נִשְׁמַע מִבֵּית הַכְּנֶסֶת צְעָקַת הַיְלֵד לְאַמּוֹ. וְהַחֲכָם שָׁם פִּתַּח
 לָהּ הַפֶּתַח, וְהִנֵּה הַיְלֵד קָם עַל רַגְלָיו וְצוּעַק: אַמִּי, תְּנֵה לִי מַעֲט מִיָּם כִּי צָמָא אָנִי,
 וְנִתְּנוּ לוֹ מַיִם, וְהִיא הֶעֱלָתוּ הַגָּנָה לְמִקּוֹם חֲדָרָה מְקַדָּם, וְנַעֲשֶׂה שָׁם רַעַשׁ גְּדוֹל מִתַּחֲתֵי
 הַיְלֵד הַמַּת, וְכָל הַקְּהָל בָּלָם בָּאוּ לְרֵאוֹת הַיְלֵד הַחַי. וְגַם הַרּוֹפְאִים נִתְאַסְפוּ שְׁמָה וּבְדַקּוּ
 אֶת הַיְלֵד וְהוֹדוּ וְאָמְרוּ שְׁאִין זֶה בְּדַרְךְ הַטְּבַע כְּלָל אֲלָא מַעֲשֶׂה נְסִי תַחֲתֵי הַמַּת עַל
 יְדֵי הַתַּנָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהַתִּירוּ תַכְף וּמִיד לַפֶּתַח שְׁעָרֵי הַחֲצָר, וְאָמְרוּ שְׁאִין צְרִיכִין
 לַעֲשׂוֹת עוֹד "קֶאֱרֹאנְטִין", וְהִיָּה אִזּוֹ קְדוֹשׁ ה' גְּדוֹל מְאֹד, וְכֻלָּם שָׂרְאוּ אֶת הַיְלֵד הַחַי
 בְּרַכּוּ בְּרַכַּת מַחֲיָה הַמַּתִּים.

בְּרִישֵׁיהּ, וְאֵינוֹן תְּפִלִּין דְּרִישָׁא. לְבִתָּר מִתְחַבְּרִין
בְּסִטְרוֹי, וְנִהְרִין וְעֵאלִין בְּתֵלֶת חֻלְיֵי דְגוּלְגֻלְתָּא. נְפִקִין
כָּל חַד בְּסִטְרוֹי, וּמִתְפְּשְׁטִין בְּכָל גּוּפָא.

וְאֵלִין מִתְחַבְּרִין בְּתַרֵּי מוּחֵי. וּמוּחָא תְּלִיתָאָה כָּלִיל
לוֹן, וְאַחִיד (וְאֵינוֹן תְּפִלִּין דְּרִישָׁא. וְאֵלִין
מִתְחַבְּרִין בְּתַרֵּי מוּחֵי. וּמוּחָא תְּלִיתָאָה כָּלִיל לוֹן, וְנִהְרִין
וְעֵאלִין בְּתֵלֶת חֻלְיֵי דְגוּלְגֻלְתָּא. לְבִתָּר נְפִקִין כָּל חַד
בְּסִטְרוֹי, וּמִתְפְּשְׁטִין בְּכָל גּוּפָא. וְהֵאֵי מוּחָא תְּלִיתָאָה
אַחִיד) בְּהֵאֵי סִטְרָא וּבְהֵאֵי סִטְרָא, וּמִתְפְּשֵׁט בְּכָל
גּוּפָא, וְאַתְעֵבִיד מְנִיָּה תְּרֵי גּוּוּנֵי כָּלִילִין כְּחֻדָּא. וּמֵהֵאֵי
נְהִיר אַנְפוּי, וְאַסְהִיד בְּאַבָּא וְאִמָּא גּוּוּנֵי דְאַנְפוּי. וְהוּא

ספר מאורות הנהר

ח. וְעֵתָהּ מְקֻרֹב הַגִּיעַ לְיַד מְנַחֵה חֻדְשָׁה, סֵפֶר שַׁעַר יִשְׁשֻׁכֶּר (מֵאַמְרֵי חֻדֵּשׁ אֵיר, מֵאַמְרֵי
גַל עֵינֵי אוֹת י״) שְׁכַתְּבִי, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי גִימְטְרִיא מְחִיָּה מֵתִים. (טְעָמֵי הַפְּנִיָּהִים,
הַלּוּלָא דְרִשְׁבִּי עֲמוּד רס"ג)

ג. רִשְׁבִּי פּוֹקֵד עֲקֵרוֹת

א. מַעֲשֵׂה בְּאִשָּׁה אַחַת בְּצִידוֹן שְׁשֵׁהְתָּה עֶשֶׂר שָׁנִים עִם בְּעֵלָהּ וְלֹא יִלְדָה, אֶתְּוִן
גַּבֵּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּעֵינֵי לְמִשְׁתַּבְּקָא דִּין מְדִין [הֵם רָצוּ לְהַפְרֵד זֶה מִזֶּה], אָמַר
לְהוֹן, חֵיִיכוֹן, כְּשֵׁם שְׁנַדְוִגְתָּם זֶה לְזֶה בְּמֵאֲכָל וּבְמִשְׁתָּהּ, כִּךְ אֵין אַתֶּם מִתְּפָרְשִׁים אֶלָּא
מִתּוֹךְ מֵאֲכָל וּמִשְׁתָּהּ.

אֶקְרִי דַעַת, בְּדַעַת (ס"א בְּדָא) בְּתִיב, (שמואל א ב) פִּי אֵל
דַּעוֹת ה' וְגו', בְּגִין דְּאִיהוּ בְּתָרֵי גְוֹנֵי לוֹ נְתַבְנֹו עַלְלִלוֹת.
אֲבַל לְעַתִּיקָא קְדִישָׁא סְתִימָאָה, לָא נְתַבְנֹו. מָאִי
טַעְמָא נְתַבְנֹו לְהָאִי. בְּגִין דְּיָרִית תְּרִין חוּלְקֵי, וּבְתִיב
(שמואל ב כב) עִם חָסִיד תִּתְחַסֵּד וְגו'.

וְהָא בְּקִשׁוּט אֻקְיָמוּ חֲבֵרֵיִיא, דְּבְתִיב, (בראשית כט) וַיֵּגֵד
יַעֲקֹב (ד רצ"ג ע"א) לְרַחֵל פִּי אַחֵי אָבִיהָ הוּא.
וַיֵּגֵד, הָא אֻקְיָמוּ, דְּכֻלָּא רְזָא דְחֻכְמָתָא. וְכִי בִן רַבְקָה
הוּא. בִּן רַבְקָה, וְלֹא כְתִיב בִּן יַצְחָק. רְמוּז, וְכֻלָּא רְמִיזָא
בְּחֻכְמָתָא. וְעַל הָאִי אֶקְרִי שְׁלִים בְּכֻלָּא. וּבִיה אֲתַחֲזִי

ספר מאורות הנהר

ב. הִלְכוּ בְּדַרְכֵי וְעָשׂוּ לְעַצְמָן יוֹם טוֹב וְעָשׂוּ סַעְדָּה גְדוֹלָה, וְשִׁפְרָתוֹ יוֹתֵר מְדִי.
בִּינָן שְׁנַתְיָשְׁבָה דַּעַתוֹ עַלְיוֹ אָמַר לֵה, בְּתִי, רְאִי כָּל חַפְצֵי טוֹב שְׁיֵשׁ לִי בְּבֵית טְלִי אוֹתוֹ
וְלִכִּי לְבֵית אַבִּיךָ. מָה עָשְׂתָה הִיא, לְאַחַר שְׁיֵשׁן רְמוּזָה לְעַבְדֵּיךָ וּלְשִׁפְחוֹתֶיךָ וְאַמְרָה
לְהֵם, שְׂאוּהוּ בְּמִטָּה וּקְחוּ אוֹתוֹ וְהוֹלִיכוּהוּ לְבֵית אַבְא.

ג. בְּחֻצֵי הַלְּיָלָה נִנְעַר מִשְׁנַתִּיה, בִּינָן דְּפַג חֲמַרְיָה אָמַר לֵה, בְּתִי, הִיכָן אָנִי נְתוּן,
אַמְרָה לִי, בְּבֵית אַבְא. אָמַר לֵה, מַה לִּי לְבֵית אַבִּיךָ, אַמְרָה לִי, וְלֹא פָּךְ אַמְרָתְ לִי
בְּעָרְב "כָּל חַפְצֵי טוֹב שְׁיֵשׁ בְּבֵיתִי טְלִי אוֹתוֹ וְלִכִּי לְבֵית אַבִּיךָ", אִין חַפְצֵי טוֹב לִי בְּעוֹלָם
יוֹתֵר מִמֶּךָ. הִלְכוּ לְהֵם אֲצֵל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְעַמְד וְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם וּנְפַקְדוּ. לְלַמְדָּךְ,

מְהִימְנוּתָא. וּבְגִין כַּךְ כְּתִיב, וַיַּגֵּד יַעֲקֹב, וְלֹא כְתִיב
וַיֹּאמֶר.

הֲגִי גּוּוּנִי, כְּמָה דְנִהְרִין בְּעֵטְרָא דְרִישָׁא, וְעָאֲלִין בַּחֲלָלִי
דְּגוּלְגֻלְתָּא. הֲכִי מִתְּפַשְׁטִין בְּכַל גּוּפָא, וְגוּפָא
אֲתֶאֱחִיד בְּהוּ. לְעֵתִיקָא קוּדִישָׁא סְתִימָא, לֹא נִתְכְּנֹו,
וְלֹא יֵיאֵן לִיהּ, דְּהָא כְּלָא בְּחַד אֲשְׁתַּכַּח, חִידוּ לְכְלָא,
חַיִּים לְכְלָא. לֹא תִלְיֵיא בֵּיהּ דִּינָא. אֲבַל בְּהֵאֵי, לוּ
נִתְכְּנֹו עַלִּילוֹת וְדָאֵי.

בְּגוּלְגֻלְתָּא דְרִישָׁא, תִּלְיִין כֹּל אֵינֹון רַבּוּן וְאֲלַפִּין
מְקוּצֵי דְשַׁעְרִין, דְּאֵינֹון אוּכְמִין.
וּמִסְתַּבְּכִין דָּא בְּדָא, אֲחִידֹון דָּא בְּדָא, דְּאֲחִידֹון בְּנִהִירוּ

ספר מאורות הנהר

מה הקדוש ברוך הוא פוקד עקרות אף צדיקים פוקדים עקרות. (שיר השירים פרשה א'
פסוק ד', על הפסוק נגילה ונשמחה בך)

ד) ה"ינוקא" שבזהר הקדוש נולד מברכת רשב"י לאביו
אדפּרנא יומא חד דהנה אזיל עמי בארְחא רב ספרא אבוי [אביו של ה"ינוקא"],
ובריכות ליה פד אתפרש מני, דיהא ליה בר ארְיא באורייתא. (זהר ח"ב פרשת תרומה דף
קס"ט סע"ב)

עֲלָאָה דְמַעְטֵר בְּרִישִׁיָּה מֵאַבָּא, וּמְמוּחָא דְאַתְנָהִיר
מֵאַבָּא. לְבִתֵּר נְפָקִין נִימִין עַל נִימִין, מְנַהִירוּ דְמִתְעַטֵּר
בְּרִישִׁיָּה מֵאַימָא, וּמִשְׂאֵר מוּחִי. וְכִלְהוּ אַחִידוּ,
וּמִסְתַּבְּכִי בְּאַיְנוּן שְׁעָרֵי דְאַחִידוּ מֵאַבָּא, בְּגִין דְּאַיְנוּן
מִתְעַרְבִין דָּא בְּדָא, וּמִסְתַּבְּכִין דָּא בְּדָא.

וְכִלְהוּ מוּחִי אַחִידוּ בְּגוּלְגוּלְתָא, בְּמוּחָא עֲלָאָה. וְכִלְהוּ
מִשִּׁיבֵן אֶתְמַשְׁכֵּן מִתְּלַת חֲלָלֵי דְמוּחָא, אַחִידוּ
בְּמוּחֵי מִתְעַרְבֵן דָּא בְּדָא, בְּדַכְיָא בְּמִסְאַבָּא. בְּכַל אֵינּוּן
טַעֲמִין וְרִזִּין, סְתִימִין וּמִתְגַּלְיִין. וּבְגִין כֶּךָ כִּלְהוּ מוּחִי
רְמִיזֵי (כְּ נִמְצָא בִּס"י) בְּאַנְכֵי י"י אֱלֹהֵיךָ וְכוּ', כְּמָה דְנַהֲרִין
בְּעֵטְרָא דְרִישָׁא, וְעֵאלִין בְּחֲלָלֵי דְגוּלְגוּלְתָא.

ספר מאורות הזהר

(ה) הרבה עקרות נפקדו וחולים נתרפאו בזכות גדרים ונדבות שהתנדבו עבור ציון רשב"י
במירון

א. בי"ח איר [ל"ג לעמר] באים מפל הסביבות ומדליקים אבוקות גדולות, מלבד
מה שמדליקין עליה גר תמיד כו', שהרבה עקרות נפקדו וחולים נתרפאו בנדר ובנדבה
שהתנדבו למקום ההוא. (אגרת רבינו עובדיה מבקטנוגרא זלה"ה לאחיו בשנת רמ"ט, נדפסה בספר
דרכי ציון)

ב. נדרשתי מאחד מאנשי שלומנו? חייה בענן נשגב, היות ששמע מפי אנשי ארץ
הקדש ת"ו, שקבלה בידם סגלה לחשוכי בנים רחמנא ליצלן, לנדב ח"י ראטל משקה
ביומא דהלולא על ציון הפנא האלקי רשב"י זי"ע ועל כל ישראל, לכן בחרתי בו

כָּל אֵינֹן קוֹצִין אוֹכְמִין, חֲפִיִּין וְתַלְיִין לְסִטְרָא דְאֹדְנִין.
וְהָא אוֹקִימָנָא, דְּבָגִין בְּךָ בְּתִיב, (מלכים ב יט) הֵטָה
יִי אֲזִנְךָ וְשָׁמַע. מִכָּאן אוֹקִימָנָא, מָאן דְּבָעֵי דִירְפִין
מִלְכָּא אֹדְנִיָּה לְקַבְּלִיהּ, יִסְלִסֵּל בְּרִישֵׁיהּ דְּמִלְכָּא, וְיִפְנֶה
שַׁעְרֵי מַעַל אֹדְנֹי, וְיִשְׁמַע לֵיהּ מִלְכָּא בְּכֹל מַה דְּבָעֵי.

בְּפִלְגוּתָא דְשַׁעְרֵי, מִתְאַחַדָּא חַד אֹרְחָא, בְּאַרְחָא
דְּעֵתִיק יוֹמִין, וּמִתְפָּרְשֵׁן מִגִּיָּה כָּל אֹרְחוֹי
דְּכַקוּדֵי אֹרְיִיתָא, (וְאַתְמָנֵן עָלֵיהוּ) כָּל מְאֲרִיהוֹן
דִּיבְבָא וְיִלְלָא תַלְיִין בְּכֹל קוֹצָא וְקוֹצָא, וְאֵינֹן מְפָרְשִׁין
רְשֵׁתָא לְחִיבֵיָּא, דְּלֹא יִדְעִין אֵינֹן אֲרַחֲוִין. הָדָא הוּא
דְּכֵתִיב, (משלי ד) דֶּרֶךְ רְשָׁעִים כְּאַפְלָה. וְכֹל אֵלִין תַּלְיִין

ספר מאורות הזוהר

לְעִשׂוֹתוֹ שְׁלִיחַ מִצְוָה לְהַזְכִּיר לְטוֹכָה אֶת הַזּוּג מֵאִיר בֶּן חֲזִיה לְאָה עִם זִוְגָתוֹ שְׂרָה בַת
שִׁינְדֵל, שִׁפְקֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹתָם בְּזִרְעָה שֶׁל קְנִימָא בְּמַהֲרָה, כְּלִי שׁוּם מְכֻשׁוּל וְגִזְקָה,
וְיִנְדָב עֲבוּרָם ח"י רֵאטֵל מְשַׁקָּה כְּפָהוּג. וְכֹאשֶׁר יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְיִפְקֹדֵם בִּישׁוּעָה
בְּמַהֲרָה, מוֹכֵנִים הֵמָּה לְשֵׁלֶם נִדְבַת לְכֻכְס בְּשִׁמְחָה. (אגרת כ"ק אדמו"ר רבי בן ציון
הַלְבָּרְשֵׁטָאס מְכַאבוֹב זְצוּק"ל, י"ט לַעֲמֵר תַּעֲר"ב)

ג. גַּם יְדוּעַ, שֶׁהִרְבֵּה חֲשׂוּכֵי בְּנִים (לֹא-עֲלִינִין) נִדְרוּ נִדְרֵי שְׁבִהוּלֵד לְהֵם בֶּן יִקְרָאוּ
אֶת הַבֶּן הַנוֹלָד בְּשֵׁם שְׁמַעוֹן, עַל שֵׁם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, אוֹ שְׁנִדְרוּ שְׁעִישׁוּ אֶת
הַתְּגַלְחַת הָרֵאשׁוּנָה שֶׁל הַיָּלֵד בְּמִירוֹן, וְנוֹשְׁעוּ בְּזִכּוֹת הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ רַשְׁבֵּ"י.

בְּקוֹצִין תְּקִיפִין, וּבְגִין כֶּד בְּלָהוּ תְּקִיפִין. וְאוֹקִימָא
בְּאֵינוֹן שְׁעִיעוֹן אֶתְאַחֲדוֹן מְאָרִיהוֹן דְּמִתְקְלָא,
(ס"א דְרַהֲמוֹתָא) דְכְתִיב, (תהלים כה) כָּל אַרְחוֹת יְיָ חֶסֶד
וְאַמֶּת. וְכָל כֶּד, בְּגִין דְּמִשְׁכִּין מְמוֹחִין סְתִימִין דְרַהֲיִי
דְמוֹחָא.

וּבְגִין כֶּד מִשְׁתַּכְּחִי כָל חַד כְּפּוּם אוֹרְחוֹי, מְחַד מוֹחָא
בְּאֵינוֹן קוֹצִין שְׁעִיעוֹן, אֶתְמִשְׁכּוֹן מְאָרִיהוֹן
דְּמִתְקְלָא, דְכְתִיב כָּל אַרְחוֹת יְיָ חֶסֶד וְאַמֶּת.

מְמוֹחָא תְּנִינָא, בְּאֵינוֹן קוֹצִין תְּקִיפִין, אֶתְמִשְׁכּוֹן
וְתִלְיִין מְאָרִיהוֹן דִּיבְבֵא וְיִלְלָא דְכְתִיב בְּהוּ
דְרַךְ רְשָׁעִים כְּאֶפְלָה לֹא יָדְעוּ בְמָה יִכְשִׁלוּ. מָאִי קֵא

ספר מאורות הזוהר

(1) 'אדם ובהמה תושיע הוי"ה' גימטריא 'רבי שמעון בן יוחאי'
אדם ובהמה תושיע הוי"ה, גימטריא בדייק מספר רבי שמעון בר יוחאי. (ספר
מגדיל ושועות מלכו אות נ"ה, בשם הרב הקדוש מבארניב)

פרק ד - למוד ספר הזוהר הקדוש במרון

(א) למוד ספר הזוהר במרון גרם שנתמלא הבית ריח טוב ונמשכה הארה גדולה והרגש
גדול להגשמה

היום יום ב', ה' לאדר ב', שנת וית"ן ל"ו, נסענו מעכו לצפת תבנה ותכונן לראות
את פני האדון השם בארץ הגליל, ואחר כך הלכנו למרון וכו' ולמדנו שם בחשק

מִיָּרִי. אָלֵא לֹא יָדְעוּ, כְּלוּמַר לֹא יָדְעִין, וְלֹא בְעָאן
לְמַנְדַּע, בְּמַה יִכְשְׁלוּ. אֵל תִּקְרִי בְמַה, אָלֵא בְאִימָא
יִכְשְׁלוּ. בְּאִינוּן דְּמִתְאַחֲדִין בְּסִטְר דְּאִימָא. מָאִי סִטְרָא
דְּאִימָא. גְּבוּרָה תִקְיָפָא מֵינַה מִתְאַחֲדוּן מְאָרִיהוֹן דִּיבְבֵא
וַיִּלְלָא.

מְמוּחָא תְּלִיתָאָה, בְּאִינוּן קוּצִין דְּאִינוּן בְּאַמְצָעִיתָא,
אֶתְמַשְׁכוּן וְתִלְזִין מְאָרִיהוֹן דְּמִידִין (דְּמְאָרִין).
וְאַקְרוּן אֶפְסִין גְּהִירִין וְלֹא גְהִירִין. וּבְהִנֵּי כְּתִיב (מוּשְׁלִי ד)
פִּלְס מַעְגַל רַגְלֵיךָ. וְכֹלֵא אֲשַׁתְּכַח בְּאִינוּן קוּצִין וְשַׁעְרֵי
דְּרִישָׁא.

ספר מאורות הזהר

גְּדוּל וּבִאֲהָבָה גְּדוּלָה וּבִשְׂמִיחָה סֵפֶר הַזֶּהר עַד ד' שְׁעוֹת מֵהַלְלָה, וְעַמְדָנוּ לְאָכַל, וְחֻרְנוּ
תַּבְּרָא אַחַר הָאֲכִילָה לְמוֹדְנוּ כְּפִי שְׂמִיחָתָא הַרְבּ לְכָל אֶחָד מֵהַחֲבֵרִים שְׁהִיוּ שָׁם סֵפֶר אֶחָד
שֶׁל הַזֶּהר. וְהִנֵּה חֲלָקֵי סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, וְלַמְדָנוּ עַד שְׁשָׁה שְׁעוֹת, וּבְסוּף ו' שְׁעוֹת נִתְמַלֵּא
הַבַּיִת רֵיחַ טוֹב אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיָה וְכו'. וְלַמְדָנוּ עַד ח' שְׁעוֹת מֵהַלְלָה, וְהִלְכְנוּ
לִישָׁן. וְקִדְמָה שְׁהֵאִיר הַיּוֹם כְּשֶׁנִּי שְׁעוֹת עַמְדָנוּ עַל מִשְׁמַרְתָנוּ וְלֹא יִשְׁנָנוּ כִּי אִם שְׁנֵי
שְׁעוֹת, וְיִשְׁכְּנוּ לְלַמֵּד. וּכְשֶׁהֵאִיר פְּנֵי הַמְזוּרָח הַתְּפִלְלָנוּ כְּנִתְיָקִין וְיִשְׁכְּנוּ לְלַמֵּד עַד י"ח
שְׁעוֹת בְּלֵי הַפֶּסֶק בֵּינְתֵימִים אֶפְלוּ בְּדַבּוּר שֶׁל דְּבָרֵי תוֹרָה. וְאַחַר שְׁאָכְלָנוּ חוֹרְנוּ לְלַמְּדָנוּ
כָּל יוֹם חֲמִישִׁי, עַד ח' שְׁעוֹת מֵהַלְלָה. וּבַיּוֹם ו' בְּבִקְרָא וְכו'. וּבְכָל יוֹם הַשַּׁבָּת הֵיינו
לוֹמְדִים זֶהר, וּבְלִילָה לַיִל מוּצָאֵי שַׁבָּת עֲשִׂינוּ מִשְׁמוֹרוֹת כָּל הַלֵּילָה, שְׁהֵאֲדָרוֹת אָמַר

מִצְחָא דְגוּלְגַלְתָּא, מִצְחָא לְאַתְפַּקְדָּא (ס"א לְאַתְעֻקְרָא)
חַיִּיבָא עַל עוֹבְדֵיהוֹן. וְכַד הָאִי מִצְחָא
אַתְגְּלִיָּא, מִתְעַרְיִן מְאַרְיָהוֹן דְּדִינִין, לְאִינוֹן דְּלֵא
מִתְכַּסְפִּין בְּעוֹבְדֵיהוֹן. הָאִי מִצְחָא סוּמְקָא מְוֹרְדָא.
וּבְשַׁעְתָּא דְאַתְגְּלִיָּא מִצְחָא דְעִתִּיקָא בְּהָאִי מִצְחָא,
אַתְהֵדְרַת חוֹרָא כְּתִלְגָּא. וְהָיָא שַׁעְתָּא, עֵת רְצוֹן אַקְרִי
לְכֻלָּא.

בְּסִפְרָא דְאַגְדָּתָא דְבִי רַב יִיבָא סְבָא אָמַר, מִצְחָא.
זְכִי מִצְחָא, מִצְחָא דְעִתִּיקָא. וְאִי לָאו, אֲשַׁדִּי
ח' בֵּין תְּרִין אַתְוֹון, כְּמָה דְאַתְ אָמַר (במדבר כד) וּמְחִץ
פְּאַתֵי מוֹאֵב.

ספר מאורות הוהר

הַרְבַּ שְׁנַלְמַד אוֹתָם בְּיַחַד, וְכֵן הָיָה. וּבְשַׁעְתָּא שְׁהִתְחַלְּנוּ הָאֲדָרוֹת הֵימָּה הָאָרְהָ גְדוּלָּה
וְהַרְגָּשׁ גְּדוּלָּה בְּנִשְׁמוֹתֵינוּ וְכוּ', וְנִמְרְנוּ הָאֲדָרוֹת סְמוּךְ לְאוּר הַיּוֹם, וְלִמְדְנוּ מֵאַמְרֵי בַר
יִוְחָאִי בְּשַׁמְחָה גְדוּלָּה. (אַגְרַת מִסַּע אוּר הַחַיִּים הַקְדוּשׁ, כְּתִב יְד אַחַד מִתְּלַמְדֵי, נִדְפַס בְּסִפְר טַעֲמֵי
הַמְּנַהֲגִים, עֲנִינֵי הִילּוּלָא דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי)

(ב) קְבִיעוֹת זְמוּנִים לְלַמַּד סֵפֶר הַוְהֵר עַל צִיּוֹן רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי
בְּהֵיּוֹת חֲבָרִים מְקַשְׁיָבִים אֶצֶל צִיּוֹן רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וְעוֹסְקִים בְּאַמְרוֹתָיו אֲמָרוֹת
טְהוֹרוֹת כְּדָרְכוֹ פְּעָמִים בְּשָׁנָה מַעַת לְעַת וּמִפְקִידָה לְפִקִּידָה וְכוּ'. (סִפְר חֲסִידִים בְּהַקְדָּמָה)
שְׁנֵי פְּעָמִים בְּשָׁנָה חֹק וְלֹא יַעֲבֹר הוֹלְכִים כָּל חֻכְמֵי סְגֻלָּה וְכוּ' לְמַרְזֵן, וְשֵׁם פּוֹרְסִים
אַהֲל אַחַד מִן קַבְרוֹ שֶׁל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי עַד קַבְרוֹ שֶׁל רַבֵּי אֶלְעָזָר, וְיוֹשְׁבִים שֵׁם

וְאוֹקִימְנָא, דְּאֶקְרִי נְצַח בְּאַתְוּוֹן רְצוּפִין. וְכִמְה נְצַחִים
הוּוּ. וְאַף עַל גַּב דְּנִצְחָ אַחְרָא (בְּאַתְרָא)
בְּנִצְחָ אַחְרָא אֶסְתַּלַּק, וְאִית נְצַחִים אַחְרֵינִין דְּמַתְּפִשְׁטִין
בְּכָל גּוּפָא. וּבְגִין דְּשִׁבְתָּא בְּשַׁעְתָּא דְּצְלוֹתָא דְּמִנְחָה,
בְּגִין דְּלֹא יִתְעַר דִּינִין, גְּלִיָּא עֲתִיקָא קְדִישָׁא מְצַחָא
דִּילֵיהּ, וְכָל דִּינִין אֶתְכַפְּיִין וְאֶשְׁתַּכְּבוּ וְלֹא אֶתְעַבְדוּ.

בְּהַאי מְצַחָא תְּלִיין אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִין בְּתֵי דִּינִין, לְכָל
אֵינּוֹן דְּחֻצִּיפִין בְּעוֹבְדֵיהוֹן. כְּמַה דְּכַתִּיב, (תהלים
עג) וְאָמְרוּ אֵיכָה יָדַע אֵל וַיֵּשׁ דַּעַה בְּעֵלְיוֹן. וְהֵא עֲשָׂרִים
אֵינּוֹן, אַרְבַּעַה (דף רצ"ג ע"ב) לְמַה. לְקַבְּלֵיהוֹן דְּאַרְבַּעַה
מִיתוֹת בֵּית דִּינָא לְתַתָּא, דְּתְלִיין מְלַעֲיָלָא. וְאֶשְׁתַּאֲרוּ

ספר מאורות הזהר

בין רבי שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר י' גמ' וי' לילות רצופים ועוסקים בספרי הזהר.
ונה הסדר הם עושים עשרה גמ' קדם שבועות ועשרה גמ' קדם ראש השנה תמיד.
(טעמי הפנהגים סעף י' מכתב קדש מרבי שלמה שלימל, ספר מצרף לחקמה)

כף נהגו הראשונים כמלאכים, ובגן קדישין, תקיפי ארעא דישראל של אותו הדור
דעה, שעלו בחצרות בית השם במרון שתי פעמים בשנה ולמדו שם זהר הקדוש
בקדש, שפכו את לבם בכי ומרירות לבם לתקון נפשם בתשובה עלאה. וכן מצינו
שנהגו בן תלמידי גורי האר"י זכרוננו לברכה ושאר חכמי וגדולי התורה מצפת תבנה
ותכונן לעלות מרונה שני פעמים בשנה ללמד שם ספרי זהר הקדוש. (טעמי הפנהגים,
עניי הילולא דרבי שמעון בן יוחאי)

עֲשָׂרִין. וּבְגִין כֹּד לָא מַעֲנִישִׁין בִּי דִּנְא עֲלָאָה, עַד
דִּישְׁלִים (נ"א עֲשָׂרִין) וְסִלְקָא לְעֲשָׂרִין שְׁנִין, לְקַבְּלִיהוּן
דְּעֲשָׂרִין בְּתֵי דִּנְא. בְּמַתְנִיתָא סְתִימָאָה דִּילּוּן תְּנִינוּ,
לְקַבְּלִיהוּן דְּאַרְבַּעַה וְעֲשָׂרִין סְפָרִים דְּאַתְכְּלִילּוּ
בְּאוּרִייתָא.

עֵינִין דְּרִישָׁא, אֵינּוּן עֵינִין דְּלָא מְסַתְּמָרִין מְנַיְהוּ
חֲזִיבִיא. עֵינִין דְּנִימִין וְלָא נִימִין. וּבְגִין כֹּד
אַקְרוּ (שיר השירים ה) עֵינֵינוּ כְּוֹנִים. מָאִי יוֹנִים. כְּמָה דְּאַתְּ
אַמַר, (ויקרא כה) וְלָא תוֹנוּ אִישׁ אֶת עַמִּיתוֹ. וְעַל דָּא
כְּתִיב, (תהלים צד) וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יְהוָה וְגו'. וּכְתִיב (שם)
הַנוֹטֵעַ אֵזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע וְגו'.

ספר מאורות הזהר

(ג) לְלַמֵּד זֶהָר עַל צִיּוֹן הַרְשָׁב"י בְּמַרוֹן

וְכֵן נוֹהֲגִין בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל שְׁעַל כָּל קְבֹר שֶׁל כָּל תַּנָּא אוּ נְבִיא אוּמָרִים אֵיזָה פְּסוּקִים
אוּ מַאֲמָרִים שֶׁל אוֹתוֹ הַנְּבִיא אוּ הַתַּנָּא. וּכְכֹר נִדְפַס שָׁם עַל זֶה סֵפֶר אֶחָד מְלֻקָּט
מִמַּאֲמָרִים שֶׁל הַתַּנָּאִים הַקְּבוּרִים לוֹמַר אוֹתָם עַל קְבָרָם, כִּי שָׁם עַל צִיּוֹן קְבָרָם הַקְּדוֹשׁ
מְסֻגָּל מְאֹד לְלַמֵּד תּוֹרָתָם הַקְּדוֹשָׁה, כִּי שָׁם יִזְכֶּה לְשִׁמְעַ דְּבוּרִים הַקְּדוֹשִׁים, כִּי שָׁם
בְּחִינַת אֲוִיר הַנֶּחַם וְהַזֶּךְ, שְׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה נִשְׁמָע דְּבָרֵיהֶם כְּלָבוֹ וְיָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ.

(ספר לקוטי הלכות סימני בהמה וחסיה טהורה הלכה ד)

תְּקוּנָא דְעַל עֵינָא, שְׁעָרֵי דְמַתְשַׁעְרָן בְּשַׁעוֹרָא שְׁלִים.
מַאינּוּן שְׁעָרִין תְּלִין אֶלְף וְשִׁבְעָה מְאָה מְאָרֵי
דְאַשְׁגַּחְתָּא, לְאַגְחָא קַרְבָּא. וּבְדִין קַיִמִי בְּלָהוּ
מִשׁוּלְשְׁלִיהוֹן וּמַתְּפַקְחִין עֵינֵינוּ.

בְּסוּתָא דְעַל עֵינֵינוּ, גְּבִינִין מַתְאַחְדִּין בְּהוּ. וְאַלְף רַבּוּן
מְאָרֵי תְרִיסִין אַתְאַחְדִּין בְּהוּ, וְאֵינוּן אַקְרוּן
בְּסוּתָא דְעֵינֵינוּ. וְכָל אֵינוּן דְאַקְרוּן עֵינֵי יִי, לָא פְּקַחִין,
וְלָא אַתְעָרוּן, בַּר בְּזֻמְנָא דְאַלִּין פְּסוּתֵי דְגְּבִינֵינוּ,
מַתְפָּרְשִׁין אֵינוּן תְּתָאֵי מַעְלָאֵי. וּבְשַׁעְתָּא דְאַתְפָּרְשִׁין
גְּבִינֵי תְתָאֵי מַעְלָאֵי, וְיַהֲבִין אֶתְר לְאַשְׁגַּחְתָּא מַתְּפַקְחִין
עֵינֵינוּ, וְאַתְחִזִּי כְּמֵאן דְאַתְעָר מִשִּׁנְתֵיהָ. אַסְתַּחֲרוּ עֵינֵינוּ

ספר מאורות הזהר

(ד) רבנו הרמ"ק במרון

רבי אברהם גאלאנטי (בספרו קול בוכים, סוף קינה ב'). כותב: מה ששמעתי ממורי
הרמ"ק [רבינו משה קורדובורין] זכרונו לחיי העולם הבא בהיותם על ציון הרבי
שמעון בן יוחאי עליו השלום בהר מרון. (קול בוכים, סוף קינה ב')

(ה) מרן הבית יוסף וכתבו יגן עלינו אמן במרון

מרן הבית יוסף רבן של ישראל חגג חג הסוכות במרון, והתפלל שם תפלת החג,
והקיף שם ב' מינים הציונים הקדושים הוא ותלמידיו, ולמדו שם זהר הקדוש, כמו
שכתוב במגיד מישרים פ' שנת אמו, באור ליום ז' כ' תשרי (בארץ ישראל הוא ליל ה'
דחל המועד סכות) בא אליו המגיד וזה לשונו: השם עמך וכו', והא גשמים דאתי לא

וְהָמָא לְעֵינָא פְּקִיחָא, וְאַסְתַּחֲתוּן בְּחוּרָא דִּילְיָהּ. וְכַד
אַסְתַּחֲתִיין, אַתְּפַפְיין מְאַרְיָהוּן דְּדִינִין לְיִשְׂרָאֵל. וּבְגִין כַּד
כְּתִיב, (תהלים מד) עוֹרָה לָמָּה תִישֵׁן יְיָ הַקִּיצָה וְגו'.

אַרְבַּע גְּוונִין אַתְחַזְיִין בְּאֵינֹן עֵינִין. מְאֵינֹן נְהִירִין
אַרְבַּעַה בְּתֵי דְתַפִּילִין, דְּנְהִירִין בְּרַהֲיִטִי מוּחָא.
שְׁבַעַה דְאַקְרוּן עֵינֵי ה'. וְאַשְׁגַּחוּתָא נַפְקִי, מְגוּוֹן אוּכְמָא
דְעֵינָא. כְּמָה דְאוּקִימָנָא בְּאַדְרָא, דְכְּתִיב, (זכריה ג) עַל
אַבְן אַחַת שְׁבַעַה עֵינִים. וְאֵינֹן גְּוונִין מִתְלַהֲטִין
בְּסִטְרֵיהוּן.

מְסוּמָקָא, נַפְקִין אוּחְרָנִין, מְאַרִי דְאַשְׁגַּחוּתָא לְדִינָא.
וְאֵינֹן אַקְרוּן, (דברי הימים ב מז) עֵינֵי יְיָ
מְשׁוּטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ. מְשׁוּטְטוֹת, וְלֹא מְשׁוּטְטִים.

ספר מאורות הזוהר

הוּוּ דְגַמְת שִׁפְף לּוּ קִיתוּךְ עַל פְּנֵי חַס וְשְׁלוֹם (רָאָה סִפְּה פֶּרַק ב' מִשְׁנָה ט'), אַדְרָבָה נִתְקַבְּלוּ
דְבָרֵיכֶם, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וּבְנֵי שְׁמַחוּ לְקִרְאוּתְכֶם בְּקִרוּתְכֶם הַזֶּהר עַל מַעְרַתְם
וּבְכַפֵּר הַסְמוּךְ לָהֶם, אֶלָּא בִּינוֹן שְׁהַקְפַּתְם לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּד' מֵינִים הַבָּאִים לְרִצּוֹת עַל
הַמַּיִם, נִתְעוֹרְרוּ הַמַּיִם וּבָאוּ, וְאֵלּוּ הֵייתֶם מְקִיפִים פְּעַם אַחֲרַת, הָיוּ רַב גְּשָׁמִים בָּאִים
לְעוֹלָם כְּמוֹ בִימֵי חוּזֵי הַמַּעְגָּל, וּמִפְּנֵי כַּד בָּאוּ גְשָׁמֵי בְּרַכָּה רְצוּפִים, כְּדִי שְׁלֹא תְקִיפוּ
יִתְרוֹ עֲלֵיהֶם. וְכָלֵל זֶה יִהְיֶה נְקוּט בִּידְכֶם, כֹּל זְמַן שְׁהַעוֹלָם יִצְטָרֵף לְגִשְׁמִים, וְתִלְכוּ
וְתִקְיפוּ צִיּוּנֵי הַצִּדִיקִים הַנִּזְכָּרִים וְתַעֲנּוּ (רָאָה בַּזֶּהר הַקְדוּשׁ חֶלֶק ג' דף נ"ט, רָאָה גַם בַּזֶּהר הַקְדוּשׁ
חֶלֶק ג' ע"א). וְעַל כָּל צָרָה שְׁלֹא תִבּוֹא עַל הַצְּבוּר תְּקִיפוּ אוֹתָם ז' פְּעָמִים וְתַעֲנּוּ (שם).

בגין דבלהו דינא. מירוקא, נפקין אותרנין, דקיימין
לגלאה עובדין, בין טב ובין ביש. דכתביב (איוב לד) כי
עיניו על דרכי איש. ואלין אקרונ, (זכריה ד) עיני יי'
משוטטים. משוטטים, ולא משוטטות. בגין דאינון
לתרין סטרין, לטב ולביש. מחוורא, נפקין פל אינון
רחמי, פל אינון טבאן, דמשתכחי בעלמא, לאוטבא
להו לישראל. וכדין אסתחין (ג"א אסתחרון) פל אינון
תלת גווי, לרחמא עליהו.

אלין גוויין מתערבין דא בדא, ואתדבקן דא בדא.
פל חד אוזיף לחבריה מגוויי דיליה, בר

ספר מאורות הזהר

ודעו כי הם שמחים מאד בקרובתכם הזהר על מערתם או הסמוף לזה, וכשפתמידו
כן יגלו לכם רזין עלאין וכו', עין שם. (ראה זהר הקדוש חלק ב' דף פ"ו) (מגיד מישרים
פרשת אמר)

(1) חבורת האר"י זכרנו לברכה במרון

בהיות חברים מקשיבים אצל ציון רבי שמעון בן יוחאי ועוסקים באמרותיו אמרות
טהורות בדרבננו פעמים בשנה מעת לעת ומפקידה לפקידה, שם ישבנו גם בכינו,
צעקנו במרירות לבנו ויתכחו פמים שאגותינו בראותנו איף רבי שמעון בן יוחאי וחבריו
בדורותם היו מצטערים ואוננים וכוכים על רב פשעינו, ואותם הצדיקים לא היו גרמא

מתוורא, דכלהו כלילן ביה פד אצטריה, והוא חפי על פלא. כל גוונין דלתתא, לא יכלין כל בני עלמא, לאסחרא לון תוורא, לאוכמא לסומקא ולירוקא. והכא באשגחותא חד, פלהו אתאחדון ואסתחין בתוורא.

גבינוי לא משתפכין, בר פד בעין גוונין דתוורא לאשגחא, בגין דגבינוי יהבין אתר לאשגחא, לבלהו גווני. ואי אינון לא יהבין אתר, לא יכלין לאשגחא ולאסתפלא. גבינוי לא קיימין, ולא משתפכין שעתיא חדא שלימותא, אלא פקחין וסתמין, סתמין ופקחין, משום עינא פקחא דקאי עליהו. ועל דא פתיב, (יהזקאל א) והחיות רצוא ושוב. והא אוקימנא.

ספר מאורות הנזר

בניזקין, קל וחמר לנו שאנחנו הגורמים, שיש לנו לכבות ולהצטער בכפלים. (המדרים בהקדמתו)

ז) הקדוש ברוך הוא וכל הפמליא של מעלה וכל נשמות הצדיקים נמצאים במרון בל"ג בעמר בעת ההילולא קדישא של רשב"י

הרב הקדוש רבי חיים בן עטר, האור החיים, זכותו גגן עלינו, היה פעם אחד בהילולא פה עיר הקדש צפת תפנה ותכונן, וכשעלה למרון והגיע לתחתית הקר שעולים לציון הרבי שמעון בן יוחאי, בוד מהחמור והנה עולה על דגיו ועל רגליו, וכל הדרך היה נועה כבהמה וצועק, היכן אני השפל נכנס, למקום אש שלהבת קודשא

בְּתִיב (ישעיה לג) **עֵינֶיךָ תִּרְאֶינָה יְרוּשָׁלַם נְוָה שְׂאֲנֹן,**
וּבְתִיב (דברים יא) **תָּמִיד עֵינֵי יי' אֱלֹהֶיךָ בָּהּ**
מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְגו'. דְּהָא יְרוּשָׁלַם בַּעֲיָא בֹן, דְּבְתִיב,
 (ישעיה א) **צֶדֶק יִלְוֶן בָּהּ.** וּבְגִין כַּד יְרוּשָׁלַם, וְלֹא צִיּוֹן.
דְּבְתִיב, (ישעיה א) **צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תִּפְדָּה וְגו', דְּכִלְא רַחֲמֵי.**

עֵינֶיךָ, עֵינֶיךָ בְּתִיב, עֵינָא דְעִתִּיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא
 דְּכִלְא. הַשְׁתָּא, עֵינֵי יי' אֱלֹהֶיךָ בָּהּ, לְטַב
 וּלְבִישׁ, בְּמָה דְאַתְחַזִּי. (לְסוּמָקָא וְלִירוּקָא. וְהָכָא
 בְּאַשְׁגַּחוּתָא חֲדָא, בְּלָהוּ אֶסְתַּחֲרוּן וְאַסְתַּחֲיִין בְּתוֹרָא.
 גְּבִינוּי לָא מִשְׁתַּבְּחִי, כַּד בַּעֲיִין גְּוֹנִין לְאַשְׁגַּחָא) בְּגִין
 כַּד לָא אֶתְקַיְיְמוּ בְּקִיּוּמָא תְּדִיר. וְהָתָם עֵינֶיךָ תִּרְאֶינָה

ספר מאורות הנהר

בְּרִיךְ הוּא, וְכַל פְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה הֵכָא, וְכַל נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמָה, וּבַעַת הַהִילּוּלָא
 הִיָּה שְׁמַח שְׁמַחָה גְּדוּלָה, עֵינֵי שָׁם. (רבי שמואל העליר גאב"ד צפת בסוף כבוד מלכים)

ח) בְּיוֹם ל"ג בַּעֲמֵר הִילּוּלָא חֲדוּה וְשְׂמַחָה בַּעוֹלָם
 הַטַּעַם שְׁבֹד' אָדָר, יוֹם פְּטִירַת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, הוּא יוֹם אָבֵל וְצוּם, וּבְיוֹם
 ל"ג בַּעֲמֵר, יוֹם פְּטִירַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, הִילּוּלָא, חֲדוּה וְשְׂמַחָה בַּעוֹלָם, לְפִי
 שְׁמִשָּׁה רַבֵּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם כִּכָּה עַל יוֹם מוֹתוֹ וְלֹא חִפְצֵן בּוּ, מִטַּעַם שְׂרָצָה לְקַיָּם מַצּוֹת
 הָאֶרֶץ. לְכֵן הַכֹּל בּוֹכִין עַל מוֹתוֹ וּמִתְאַבְּלִין עָלָיו. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי שְׂמַח בְּיוֹם
 מוֹתוֹ, וְעַמֵּד וּמַצַּפֶּה עָלָיו: שְׁאֵמֵר הָאִידִנָּא אֶסְהַדְנָא עָלֵי. דְּכַל יוֹמִין דְּקָאִמְנָא, תְּאִיבְנָא

ירוּשָׁלַם, כָּלָא לְטַב, כָּלָא בְּרַחֲמֵי. דְּכַתִּיב, (ישעיה נד)
וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים אֶקְבֹּצֶךָ.

תָּמִיד עֵינֵי י"י אֱלֹהֶיךָ בְּהַ מְרֻשִׁית הַשָּׁנָה. מְרֻשִׁית
חֶסֶד א' כְּתִיב, וְלֹא רֵאשִׁית בְּאַלְתָּ. מָאן הִיא.
ה"א דְּלִתְפָא. וְלֵעִילָא כְּתִיב, (איכה ב) הַשְּׁלִיךְ מִשְׁמַיִם
אֶרֶץ תִּכְפָּרֶת יִשְׂרָאֵל. מָאֵי טַעְמָא הַשְּׁלִיךְ מִשְׁמַיִם
אֶרֶץ. מִשּׁוֹם דְּכַתִּיב, (ישעיה ג) אֲלֹבִישׁ (דף רצ"ד ע"א)
שָׁמַיִם קָדְרוֹת, וְעֵינַיִן בְּקָדְרוֹתָ, בְּגוּוֹנָא אוֹכְמָא
אֶתְחַבּוּ.

מְרֻשִׁית הַשָּׁנָה, מָאן אַתָּר מְסַתְּפְלִין בְּירוּשָׁלַם אֲלֵין
עֵינֵי י"י, חֹזֵר וּפִירֵשׁ, מְרֻשִׁית הַשָּׁנָה, דְּהוּא

ספר מאורות הזהר

לְמַחְמֵי יוֹמָא דָא, הֵגָה שְׂמַח וְצִפְפָּה עֲלֵיו, עֲבַדְיִנן רְעוּתִיהָ, וְהִיא הִלּוּלָא לְכָל עֲלָמָא,
כְּמָה שְׁכַתְבַּ בְּאֶדְרָא זוּטָא (הַאֲזִינוּ דָף רל"א:). (דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוּ)

ט) בְּל"ג לְעֹמֵר אָנוּ עוֹשִׂים מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה
בְּיִשְׂרָאֵל מִתְּאַבְּלִים בְּפִטְרֵת מֹשֶׁה עַל שְׁלֹא נִכְנַס לְאַרְץ, וּבְל"ג לְעֹמֵר אָנוּ עוֹשִׂים
מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה, שְׁשִׁמְחִים שְׁנִיצוּצֵי נְשִׁמַת מֹשֶׁה שְׁנִכְנַסוּ בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי. (הִילּוּלָא
רַבָּא דָף כ"ב לְהַרְבַּע יַעֲקֹב אֲנְהוּרִי)

בְּיוֹם פִּטְרֵת מֹשֶׁה רַבִּינוּ נִשְׁתַּפְּחוּ ג' מֵאוֹת הַלְכוֹת עַל יְדֵי אֲבֵלָם אַחַר מֹשֶׁה רַבִּינוּ,
עַל בֶּן הוּא תַעֲנִית. מָה שְׁאִין בֶּן בְּפִטְרֵת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, שְׁגָלָה הַסּוּדוֹת וְכָל

דינא בלא אלה, ודינא אתאחד מסטרהא, אף על גב
 דלאו הוא דינא ממש. ועד אחרית שנה, אחרית שנה
 ודאי דינא אשתבח. דהא כתיב, (ישעיה א) צדק ילין
 בה, דהיא אחרית השנה.

תא חזי, א' בלחודוי אקרי ראשון, דכר. באל"ף סתים
 וגניז מזה דלא אתידע. בד אתחבר האי אל"ף
 באתר אחרא, אקרי ראשית. ואי תימא דאתחברא.
 לא. אלא אתגליא ביה, ונהיר ליה, וכדין אקרי
 ראשית. ואפילו בהאי ראשית, לא אשגח בירושלם,
 דאלמלא הות בהאי, אתקיימת תדירא. אבל מרשית

ספר מאורות הזהר

האדרא זוטא ביום פטירתו, ועל ידי זה השמחה והחדוה ביום ההוא שנתגלו הני רזין
 עלאין, לכן ל"ג לעמר הוא יום שמחה. (שער יששכר מאמרי חדש איר, מאמר ג"ל עיני, אות
 כ"ג)

(י) ל"ג בעמר בחינת ג"ל עיני ואביטה נפלאות מתורתך

ל"ג בעמר בחינת ג"ל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, בחינת סתרי תורה, בחינת
 איה, שעל ידי זה זוכין לתשובה שלמה אמן ואמן. (ספר לקושי הלכות גבית חוב
 מהיתומים הלכה א)

שני פעמים בשנה חק ולא יעבר הולכים כל חכמי סגלה וכו' למירון, ושם פורסים
 אהל אחד מן קברו של רשב"י עד קברו של רבי אלעזר, ויושבים שם בין רשב"י

בְּתִיב. וְלַעֲלָמָא דְאַתִּי כְּתִיב, (ישעיה מוא) רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן
הִנֵּה הֵנָּם וְגו'.

חֻטְמָא דְזַעִיר אַנְפִּין, תְּקוּנָא דְפְרָצוּפָא. כָּל פְּרָצוּפָא
בִּיה אֲשֵׁתְמוּדַע. חֻטְמָא דָּא, לָא כְּחֻטְמָא
דְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא סְתִימָאָה דְכָל סְתִימִין. דְּחֻטְמָא
דְּעִתִּיקָא, חִיִּים דְּחִיִּים (לְכָלָא). דְּהָא מִתְרִין נוֹקְבִין,
נְפִקִין רִיחִין דְּחִיִּין, לְכָלָא. בְּהַאי זַעִיר אַנְפִּין כְּתִיב,
(שמואל ב כב) עָלָה עֵשֶׂן בְּאִפּוֹ וְגו'.

בְּהַאי תִּנְנָא כָּל גְּוֹנִי (תְּרִי גְּוֹנִי) אֲחִידֵן בִּיה, בְּכָל
גְּוֹנָא וְגְּוֹנָא, אֲחִידֵן כְּמָה מְאָרִיהוֹן דְּדִינָא
קְשִׁיא. דְּאֲחִידֵן בְּהַתּוּא תִּנְנָא. (ובגין כך) וְלָא

ספר מאורות הזוהר

ורבי אלעזר י' ימים וי' לילות רצופים ועוסקים בספרי הזוהר. וזה הסדר הם עושים
עשרה ימים קדם שבועות ועשרה ימים קדם ראש השנה תמיד. (ספר מצרף לחקמה)

כך נהגו הראשונים כמלאכים, רבנן קדישין, תקיפי ארעא דישראל של אותו הדור
דעה, שעלו בחצרות בית ה' במירוץ שתי פעמים בשנה ולמדו שם זהר הקדוש בקדש,
שפכו את לבם בבכי ומרירות לבם לתקון נפשם בתשובה עלאה. וכן מציינו שנהגו כן
תלמידי גורי האר"ל ושאר חכמי וגדולי התורה מצפת ת"ו לעלות מירונה שני פעמים
בשנה ללמוד שם ספרי זהר הקדוש. (טעמי המנהגים, עניני הלולא דרשב"י)

מתבסמין בלהו, אלא בתננא דמדבחה דלתתא. ועל
דא כתיב, (בראשית ח) וַיֵּרַח יי' אֶת רִיחַ הַנִּיחֹחַ. מהו
הַנִּיחֹחַ. אַתְּבַסְמוּתָא דְמֵאֲרֵי דִינָא, נַחַת רוּחַ.

וַיֵּרַח יי' אֶת רִיחַ הַנִּיחֹחַ, אֶת רִיחַ הַקָּרְבָּן לָא כְּתִיב,
אַלְא אֶת רִיחַ הַנִּיחֹחַ. דְּכִלְהוּ גְבוּרָאן דְאַחֲדוּן
בְּחוּטְמָא, וְכָל דְאַתְאַחְדוּן בְּהוּ, בְּלָהוּ מֵתַבְסָמוּן. וְכַמְּה
גְבוּרָאן מֵתַתְּחֵדוּן פְּחֻדָא, דְכְּתִיב (תהלים קו) מִי יִמְלֵל
גְבוּרוֹת יי' יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ. וְהֵאֵי חוּטְמָא, מִחַד
נוֹקְבָא נִפְק אִשָּׁא דְאַכְלָא כָּל שְׂאֵר אִשְׁוֹן. בְּחַד נוֹקְבָא
תְּנָנָא. וְהֵאֵי וְהֵאֵי אִשְׁתַּכַּח בְּאִשָּׁא וְתַנְנָא דְמֵדְבַחָא.

ספר מאורות הנהר

פרק ה - העליה למירון מימי המשנה עד ימינו

א) השתטחות התנאים על קבר רשב"י במירון

א. תלמידי הרשב"י וסופרו הנאמן התנא רבי אבא (ראה ריש אדרא זוטא זהר חלק ג'
רפז). השתטח על קברו, והזכיר שם ממצעשיו הטובים (ראה פסיקתא רבתי פרק י"ב), ולמד
שם מתורת רבו הרשב"י (ראה זהר הקדוש ח"א דף קנ"ו).

ב. מתלמידי הרשב"י ודבי אדרא קדישא התנא רבי תיא רבא (ראה זהר הקדוש ח"ב
י"ד). השתטח על ציון רבו הקדוש במירון והזכיר ממצעשיו ומגדלת מעלתו בשמים
ממעל מה שראה בעיני קדשו, (ראה בזהר הקדוש בהקדמה דף ד).

וּתְגַלְיִיא הַאי עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְאַשְׁתַּכְּדַּ פְּלֵא. הֵינּוּ
דְּאַתְמַר (ישעיה מוח) וְתַהֲלֵתִי אַחַטָּם לָהּ.

חֻטְמָא דְּעֲתִיקָא קְדִישָׁא אַרְיָ, וּמִתְפָּשֵׁט. וְאַקְרִי
אַרְיָ אַפִּים. וְהַאי חֻטְמָא, זְעִיר. וְכַד תְּנַנְא
שְׂרִי נְפִיק בְּבַהִילוֹ, וְאַתְעֵבִיד דִּינָא. וּמֵאֵן מְעַכְבַּ לְהַאי.
חֻטְמָא דְּעֲתִיקָא. וְכֵלָא כְּמָה דְּאַמִּינָא בְּאַדְרָא, וְאַתְעֵרוּ
הַבְרִיָּא.

וּבְסִפְרָא דְּרַב הַמְּוֹנָא סָבָא, אוֹקִים הֵנִי תְּרִי נוֹקְבִי.
מִחַד תְּנַנְא וְאַשָׁא. וּמִחַד גַּיְיחָא וְרוּחָא
טָבָא. דְּאִית בֵּיהּ יְמִינָא וְשְׂמֹאלָא, וְכֵתִיב (ס"א דְּכֵתִיב)

ספר מאורות הזהר

ג. רבי חזקא אשתטח בארעא ונשק לעפרא (ראה פתם 9) ויבכה ואמר עפרא עפרא וכו', בוצינא קדישא (ראה במקדש מלך על זהר הקדוש (ח"א דף ז') כי שם בוצינא כנוי לניצוץ משה רבינו עליו השלום), דהנה נהיר עלמא שליטא רבךא ממנא דזכותיה מקיים עלמא אתבלי בך. רבי שמעון נהירו דבוצינא נהירו דעלמין אנת בלי בעפרא ואנת קיים ונהג עלמא, ובאור החמה בשם הרב אברהם גלאנטי פרוש שמנהיג את העולם בתורתו שלמד, כי כל מאמר ומאמר שהיה אומר כשזוכרין אותם שפתותיו דובכות בקבר, ובזה הוא מנהיג את העולם כלו, עד כאן.

ד. אחד מתלמידי רבי שמעון בר יוחאי ששכח תלמודו, הלך למערת רבו במירון ויבכה שם מאד, מתוך הכבי נרדם ונראה אליו רבו ואמר: "כד תהי רמי בי תלתא

(הושע יד) וְרִיחַ לוֹ פֶּלְבָנוֹן. וּבְנוֹקְבָא כְּתִיב, (שיר השירים ז)
וְרִיחַ אַפְּךָ פֶּתְפוּחִים. וּמָה בְּנוֹקְבָא הָכִי, כָּל שָׁפָן בֵּיתָ.
וְשִׁפִּיר קָאָמַר.

וּמָה דְאָמַר וַיֵּרַח יי' אֶת רִיחַ הַגִּיחָה. הַגִּיחָה בְּתַרֵּי
סְטָרֵי, חַד גִּיחָה, דְּאֵתְגַלִּיָּא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא
סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, דְּהָאֵי הוּא גִיחָה וְאֵתְבַסְמוּתָא
לְכָלָא. וְחַד אֵתְבַסְמוּתָא דְלִתְפָא, בְּהָהוּא תִנְנָא וְאִשָּׁא
דְּמִדְבָּחָא. וּבְגִין דְּאִיהוּ מִתְרִין סְטָרִין, כְּתִיב גִיחָה.
וְכָלָא בְזַעִיר אַנְפִּין אֵתְמַר.

ספר מאורות הנהר

קְלִי אֲנָא אֵתִי, מִתּוּף שְׁלֵא הֲבִין מְאָמַר רַבּוּ, הַלֵּךְ לְ"פּוֹתַר חִלּוּמוֹת", וְסַפֵּר לוֹ לְשׁוֹן
רַבּוּ. אָמַר לוֹ הַפּוֹתַר: לְמַד לְמוֹדֵךְ ג' פְּעָמִים וְרַבְּךָ יִתְרָאָה אֵלֶיךָ. הַתְּלִמִּיד עָשָׂה כֵּן
וְהַרְשֵׁבִי נִתְרָאָה אֵלָיו. (תְּכַן קִהְלַת רַבּוּ י. י')

(ב) אֵלֵיהוּ הִנְבִּיא לּוֹמַד תּוֹרָה עִם הַתְּנָאִים בְּמַעֲרַת הַרְשֵׁבִי

א. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לױי אֲשַׁכַּח לְאֵלֵיהוּ דְהוּוּ קָאֵי אִפְתָּחָא דְמַעֲרַתָא דְרִשְׁבִּי, אָמַר
לִיה אֵתִינָא לְעִלְמָא דְאֵתִי, אָמַר לִיה אִם יִרְצָה אֲדוֹן הַזֶּה (שְׂכִינָה הַיְתֵה עִמָּהֶם - רִשְׁבִּי).
אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לױי שְׁנַיִם רְאִיתִי וְקוֹל שְׁלֹשָׁה שְׁמַעְתִּי (רְאָה מִהַרְשֵׁ"א בְּחִדּוּשֵׁי
אַגְדוֹת שְׁס.). (סְנֵהרִין דִּף צ"ח ע"א)

תַּרְי אֹדְנִין, לְמִשְׁמַע טַב וּבִישׁ. וְתַרְוִייהוּ סְלָקִין לְחַד.
דְּכַתְיב, (מלכים ב יט) הִטָּה יְיָ אֶזְנֵךְ וּשְׁמָע. אֹדְנָא
לְגוּ בְּגוּ דִילֵיהּ, תַּלְיִיא בְּרִשְׁיִמִין עֲקִימִין, בְּגִין דִּיתַעֲפַב
קָלָא לְאַעְלָא בְּמוֹחָא, וַיִּבְחִין בֵּיהּ מוֹחָא, וְלֹא בְּבַהִילוֹ,
דְּכָל מְלָה דַּהּוּי בְּבַהִילוֹ, לֹא הָוּה בְּחַכְמָתָא שְׁלִימָתָא.

מֵאֹדְנִין אֲלִין תַּלְיִין כָּל מְאַרְיָהוֹן דְּגַדְפִּין, דְּנִטְלִין
קָלָא מְעַלְמָא, וְכָלְהוּ הָכִי אַקְרוּן אֶזְנֵי יְיָ,
דְּכַתְיב בְּהוּ, (קהלת י) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל
וְגו'. כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל, הַאי קָרָא קִשְׂיָא,
הַשְׂתָּא מְאִי קוֹל אִיכָא הָכָא, דְּהָא רִישָׁא דְקָרָא כְּתִיב
גַּם בְּמַדְעָךְ מְלִךְ אֵל תִּקְלָל, בְּמַדְעָךְ כְּתִיב, וּבְחַדְרֵי

ספר מאורות הנהר

ב. איתא במדרש תהלים (מזמור ל"ו) מעשה ברבי יהושע בן לוי שהיה אליהו
זכור לטוב עוסק עמו בדברי תורה, והיו עסוקין במערת רשב"י, ונתקשה רבי יהושע
בן לוי בהלכה, אמר ליה אליהו מבקש אתה לשאל אותה לרשב"י, בא ואני מעמיד
אותו לך, מיד הלכו וקרא אליהו לרשב"י, עין שם.

ג. מכאן אנו רואים איך שתלמידי רבי שמעון בר יוחאי נהגו לעלות למירון,
ומזה נמשך ששארו התנאים, ותחלת האמוראים, נהגו אתריהם לעלות למירון. וככה
נמשך בכל הדורות שאחריהם, בזמן שהיה ישוב יהודי בארץ ישראל, עלו למירון
כל דורשי ה' להתפלל שם לפני הרשב"י זכותו גן עלינו, אמן.

משפבד וגו'. מאי טעמא כי עוף השמים יוליד את
 הקול, והא ליכא הכא קלא.

אלא ודאי כל מה דחשיב בר נש, וכל מה דיסתפל
 בלבוי, לא עביד מלה, עד דאפיק ליה
 בשפוותיה, והוא לא אתכנון ביה. וההיא מלה דאפיק,
 מתבקעא באורא, (דף רצ"ד ע"ב) ואזלא וסלקא וטסא
 בעלמא, ואתעביד מגיה קלא. וההוא קלא נטלין ליה
 מארי דגדפיו, וסלקין ליה למלכא, ועייל באודנוי.
 הדיא הוא דכתיב, (דברים ה) וישמע יי' את קול דבריכם.
 (במדבר יא) וישמע יי' ויחר אפיו.

ובגין כד, כל צלותא ובעותא דבעי בר נש מקמי
 קדשא בריך הוא, בעי לאפקא מזין
 בשפוותיה, דאי לא אפיק לון, לאו צלותיה צלותא,

ספר מאורות הנהר

ד. מנהג ארץ ישראל שנוהגין לילף על קברי רשב"י ז"ל ובנו רבי אלעזר ז"ל
 ביום ל"ג בעומר וכו'. (עטרת זקנים על שו"ע או"ח סימן תצ"ג)

א. רשב"י מברך לכל הבאים למירון
 א. מקבל מהאר"י ז"ל שפיוס ל"ג בעומר עומד התנא האלקי הרשב"י על ציונו
 הקדוש, ומברך לכל אחד ואחד הבאים שמה למירון לכבוד שם קדשו לשמח שם
 בשמחת ההלולא רבתי שלו.

וְלֹא בְעוֹתִיהָ בְעוֹתָא. וְכִיּוֹן דְּמַלְיִן נְפָקִין, מִתְבַּקְעִין
בְּאוּרָא, סְלָקִין וְטָסִין וְאִתְעֵבִידוּ קְלָא, וְנָטִיל לֹון מָאן
דְּנָטִיל, וְאַחִיד לֹון לְאַתְרָא (נ"א לְכַתְרָא) קְדִישָׁא,
בְּרִישָׁא דְּמַלְכָּא.

מִתְלַת חֲלָלֵי דְּמוֹחֵי, נְטִיף נְטִיפָא לְאוּדְגִין, וְהָהוּא
אַקְרִי גַחַל בְּרִית. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (מַלְכִים א'
י"ו) גַחַל בְּרִית, כְּלוּמַר, כְּרוּתָא דְּאוּדְגִין. וְקָלָא עֵייל
בְּהָהוּא עֵקִימָא, וְאַשְׁתַּאֲב בְּהָהוּא גַהֲרָא, דְּהָהוּא
נְטִיפָא. וְכַדִּין אִתְעַכְבַּ תַּמּוֹן, וְאַתְבַּחִין בֵּין טַב לְבִישׁ.
הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (אִיּוֹב ל"ד) כִּי אֲנִן מַלְיִן תְּבַחֵן. וּמֵאִי
טַעֲמָא אֲנִן מַלְיִן תְּבַחֵן. מִשּׁוּם דְּאַתְעַכְבַּ קְלָא בְּהָהוּא

ספר מאורות הנהר

ד) הַשְּׁתַּטְחוֹת וְהַקְפּוֹת בְּד' מִיָּנִים - וּבַטּוֹל גְּזוֹת - בְּמִירוֹן
א. הַרמ"ק [בְּרִינּוּ מִשָּׁה קוֹרְדוּבִירוֹן] וְרַבּוּ מְרֵן הַבֵּית יוֹסֵף, וְגִיסוּ רַבִּי שְׁלֵמָה אֶלְקָבֶץ
בְּעַל "לְכָה דוּדִי", וְחִבּוּרָתָם, הַמְשִׁיכּוּ הַעֲלֵה לְמִירוֹן, כְּמַבְאֵר בְּסֵפֶר הַגְּרוּשִׁין וְהַמְסָעוֹת
לְהַרמ"ק [בְּרִינּוּ מִשָּׁה קוֹרְדוּבִירוֹן] (דְּפּוּס וִינִיצְיָא, דָּף ה') וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:

בְּשַׁנַּת ה' אֶלְפִים ש"ה, וְאַנִּי בְּתוֹף הַמְדַרְשׁ רִשְׁבִּי עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּמִירוֹן, וְנִשְׁתַּטְחֵנוּ
בְּקִרְבּוֹ בְּצִיּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי אֶלְעָזָר עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְעַדִּין מְרַחְשֵׁי שְׁפַתִּי, וְשֵׁם
הַתְּפִלָּתִי תִפְלֶה קַצְרָה מִתּוֹף קִירוֹת לְבִי.

נהרא דנטיפא, בעקימותא דאודנין, ולא עייל בבהילו.
 ובגין כך אתבחינ בין טב לביש, (איוב לד) וחיך יטעם
 לאכול. מאי טעמא חיך יטעם לאכול. בגין דיתעבב
 תפון, ולא עייל בבהילו בגופא, ועל דא יטעם ויתבחו,
 בין מתיקא למרירו.

בהאי נוקבא דאודנין, תליין נוקבין אחרנין, נוקבא
 דעיינין. נוקבא דפומא. נוקבא דחוטמא.
 מההוא קלא דעייל בנוקבא דאודנין, אי אצטריך עייל
 לנוקבי דעיינין, ונבעין דמעין. מההוא קלא אי
 אצטריך, עייל לנוקבא דחוטמא דפרדשקא, ומפקי
 תננא ואשא מההוא קלא. הדיא הוא דכתיב, (במדבר

ספר מאורות הזהר

ב. רבי אברהם גלאנטי (בספרו קול בוכים, סוף קינה ב.) כותב: מה ששמעתי ממורי
 הרמ"ק [רבינו משה קורדובירן] זה"ה בהיותם על ציון הרשב"י עליו השלום בהר
 מירון.

ג. מרן הבית יוסף רבן של ישראל חגג חג הסוכות במירון, והתפלל שם תפלת
 הקג, והקיף שם בד' מינים הציננים הקדושים הוא ותלמידיו, ולמדו שם זהר הקדוש,
 כמו שכתב במגיד מישרים פרשת אמר, באור ליום ז' כ' תשרי (בארץ ישראל הוא
 ליל ה' דחל המועד סכות) בא אליו המגיד וזה לשונו:

ד. ה' עמך וכו', והא גשמים דאתו לא הות דגמא שפף לו קתון על פניו חס
 ושלום (ראה ס"ב פ"ב מ"ט), אדרבה נתקבלו דבריכם, ורשב"י ובנו שמחו לקראתכם

(יא) וַיִּשְׁמַע יי' וַיַּחַר אַפּוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יי'. וְאִי
אֶצְטְרִיד, עייל ההוא קלא לְנוֹקְבָא דְפּוֹמָא, וּמְלִיל וְגוֹר
מְלִין (כ"ג גְּזָרִין) מֵהֵהוּא קְלָא. פְּלָא מֵהֵהוּא קְלָא
דְּאוּדְגִין. עייל בְּכַל גּוֹפָא וְאַתְרָגִישׁ מִנִּיהּ כְּלָא. (ס"א כְּמָה
תְּלִיא) תְּלִיא בְּהַאי אוּדְנָא. זְפָאָה מָאן דְּנָטִיר מְלוּי.
עַל דָּא כְּתִיב, (תחלים לד) נִצּוֹר לְשׁוֹנְךָ מִרַע וּשְׁפַתְךָ
מִדְבַר מִרְמָה.

הַאי אוּדְנָא קְרִי בֵיהּ שְׁמִיעָה. וּבְשְׁמִיעָה אַתְּפְלִין
אֵינוֹן מוֹחִי. חְכָמָה אַתְּפְלִיל בֵּיהּ, דְּכְתִיב, (מלכים
א א) וְנָתַתָּ לְעַבְדְּךָ לֵב שׁוֹמֵעַ. בִּינָה, כְּמָה דְּאַתָּה אָמַר
(שמואל א א) דְּבַר כִּי שׁוֹמֵעַ עַבְדְּךָ. (מלכים ב יח) כִּי שׁוֹמְעִים

ספר מאורות הזהר

בְּקוּרְתְּכֶם הַזֶּהָר עַל מְעַרְתֶּם וּבְכַפֵּר הַסְמוּף לְהֶם, אֲלָא כִּינּוֹן שְׁהַקְפַּתְסֶם לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּד' מִינִים הַבָּאִים לְרַצּוֹת עַל הַמִּים, נִתְעוֹרְרוּ הַמִּים וּבָאוּ, וְאֵלוּ הָיִיתֶם מְקִיפִים פְּעַם אַחְרָת, הָיוּ רַב גְּשָׁמִים בָּאִים לְעוֹלָם כְּמוֹ בִימֵי חוֹנֵי הַמַּעַגְל, וּמִפְּנֵי כֵּךְ בָּאוּ גְשָׁמֵי בְרָכָה רְצוּפִים, כְּדִי שְׁלֵא תְקִיפוּ יוֹתֵר עֲלֵיהֶם.

(ה) וְכָלֵל זֶה הִזְיָה נְקוּט בִּדְכָם, כַּל זְמַן שְׁהַעוֹלָם יִצְטַרֵּף לְגְשָׁמִים, וְתִלְכוּ וְתִקְיפוּ צִיּוּנֵי הַצְּדִיקִים הַנּוֹכְרִים וְתַעֲנּוּ (רָאָה בִּזְהַר הַקְדוּשׁ ח"ג דף נ"ט) רָאָה גַם בִּזְהַר הַקְדוּשׁ ח"ג ע"א). וְעַל כָּל צָרָה שְׁלֵא תָבוֹא עַל הַצְּבוּר תְּקִיפוּ אוֹתָם ז' פְּעָמִים וְתַעֲנּוּ (שם).

וּדְעוּ כִּי הֵם שְׂמַחִים מְאֹד בְּקוּרְתְּכֶם הַזֶּהָר עַל מְעַרְתֶּם אוּ הַסְמוּף לְזֶה, וּכְשֶׁתְּמִירוּ כֵּן יִגְלוּ לְכֶם רְזִין עֲלֵאִין וְכו', עֲנִן שָׁם. (רָאָה זְהַר הַקְדוּשׁ ח"ב דף פ"ו)

אֲנַחְנוּ. (וּבְהִנֵּי תִלְיִין כְּלָא) דַּעַת, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (מושלי
ד) שְׁמַע בְּנֵי וְקַח אֲמָרֵי. (מושלי ב) וּמִצּוֹתַי תִּצְפּוּן אִתְּךָ.
הָא כְּלָא תִלְיִין בְּאוּדְנִין בְּהַאי אוּדְנָא תִלְיִין צְלוֹתִין
וּבַעוּתִין וּפְקִיחָא דְעֵינִין. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (מלכים ב יט)
הִטָּה יְיָ אֲזַנְדָּה וְשָׁמַע פִּקְחָ עֵינֵיךָ וְרָאָה. הָא כְּלָא בֵּיה
תִּלְיָא.

בְּהַאי אוּדְנָא, תִּלְיִין רְזִין עֲלֵאִין, דְּלֵא נְפִקִין לְבַר,
בְּגִין כְּדָּהּ הִיא עֲקִימָא לְגוּ. וְרָזָא דְרְזִין סְתִימִין
בֵּיהּ, וְוִי לְהַהוּא מְגַלְהָ רְזִין. וּבְגִין דְּהַאי אוּדְנָא כְּנִישׁ
רְזִין, וְעֲקִימוּתָא דְלְגוּ נְטִיל לֹון, לֵא גְלִי רְזִין לְאִינוּן
דְּעֲקִימִין בְּאַרְחֵייהוּ, אֲלֵא לְאִינוּן דְּלֵא עֲקִימִין. הָדָא

ספר מאורות הזוהר

ד) תקיפי ארעא ד'ישראל שבאותו הדור עלו למירון פעמים בשנה, ולמדו שם
מאמרי הרשב"י בזהר. שם בקדש שפכו לבם בבכי לתקון נפשם בתשובה עלאה.
ה) בהיות חברים מקשיבים אצל ציון רשב"י ועוסקים באמרותיו אמרות טהורות
כדרךנו פעמים בשנה מעת לעת ומפקידה לפקידה, שם לשכנו גם בכינוי, צעקנו
במרידות לבנו ויחכו פמים שאגותינו, בראותנו איך רשב"י וחבריו בדורותם היו
מצטערים ואוננים ובוכים על רב פשעינו, ואתם הצדיקים לא היו גרמא בנזקין, קל
וחמר לנו שאנחנו הגורמים, שיש לנו לבכות ולהצטער בכפלים. (החרדים בהקדמתו).

הוא דְּכָתִיב, (תהלים כה) סוּד יִי לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם,
דְּנִטְלֵי אֶרְחוּי וְנִטְלֵי מְלִין.

וְאִינּוֹן דְּעִקִּימִין בְּאֶרְחֵיהוּ, נִטְלֵי מְלִין וְעִיילִין לֹון
בְּבֵהִילוֹ, וְלִית בְּהוֹ אֶתְר לְאֶתְעַבְבָּא. וְכֹל
נִוקְבִין אֶחְרָגִין, מִתְפַּתְחִין בֵּיהּ, עַד דְּנִפְקִין מְלִין
בְּנוֹקְבָא דְפּוֹמָא. וְאֵלִין אֶקְרוּ חֵיבֵי דְרָא, שְׁנוּאֵי
דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בְּמִתְנִיתָא דִילֵן תְּנֹן, כְּאִילוֹ קִטִּיל
גּוֹבְרִין, וּכְאִילוֹ פְּלַח לְעִבּוּדָה זָרָה. וְכֹלָא בְּחַד קָרָא,
דְּכָתִיב, (ויקרא יט) לֹא תִלְךְ רֶכֶל בְּעַמּוּךָ לֹא תַעֲמוּד עַל
דָם רֵעֶךָ אֲנִי יְיָ. מָאן דְּעֵבֵר עַל הַאי רִישָׁא דְקָרָא,
כְּאִילוֹ עֵבֵר עַל כֹּלָא.

ספר מאורות הזהר

(ו) גם האור החיים הקדוש עלה למירון (נדפס האגרת מסע בעיר וויען בשנת
תרצ"ג) שְׁנִמְצָא מִכְתָּב כְּתָב יָד מִתְלַמִּידוֹ שְׁנִסַּע עִמּוֹ בְּשַׁנַּת תַּק"ב בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
לְמַקּוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים.

(ה) הָדָר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יַעֲלֶה בְּל"ג לְעִמּוֹר לְמִירוֹן וְיִשְׁמַח שֵׁם שְׁמֵחָה גְדוֹלָה
א. אִם דָּר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִלְךְ לְשִׁמְחָה עַל קִבְרוֹ וְשֵׁם יִשְׁמַח שְׁמֵחָה גְדוֹלָה. וְכֹל שְׁפָן
אִם הוּא פַּעַם רִאשׁוֹנָה שְׁמַגְלַח רֹאשׁ בְּנוֹ וּמְנִיחַ הַפְּאוֹת, שְׁהִיא מְצֻנָּה. (משנת חסידים,

זְבָאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּצַדִּיקַיָּא, דְּעֲלִייהוּ כְּתִיב, (מושלי יא)
וְנֶאֱמַן רוּחַ מְכַסֶּה דְּבַר. נֶאֱמַן רוּחַ וְדָאֵי, דְּהָא
רוּחָא דְלֵהוֹן מֵאַתֵּר עֲלָאָה קַדִּישָׁא אֲשֶׁתְּלִיָּה, וּבְגִין כְּדִ
נֶאֱמַן רוּחַ אֶקְרוּן. וְסִימָן דָּא אוֹקִימָנָא, הֵהוּא דְמַגְלָה
רְזִין, בְּיַדוּעַ דְּנִשְׁמַתִּיה, לָאו אִיהוּ מְגוּפָא דְמַלְכָּא
קַדִּישָׁא. וּבְגִין כְּדִ לִית בֵּיה רְזָא, וְלָא מֵאַתֵּר דְרְזָא
הוּא. וְכַד תִּיפּוּק נִשְׁמַתִּיה, לָא אֲתַדְבָּקָא בְּגוּפָא
דְּמַלְכָּא, דְּהָא לָא אֲתַרִּיה הוּא. וּוִי לְהֵהוּא בַר גִּשׁ, וּוִי
לִיָּה, וּוִי לְנִשְׁמַתִּיה. זְבָאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּצַדִּיקַיָּא, דְּמְכַסִּין
רְזִין, כֹּל שְׂבִין רְזִין עֲלָאִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִידִּה הוּא. (רְזִין
עֲלָאִין דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא) עֲלִייהוּ כְּתִיב, (ישעיה ס) וְעַמָּךְ
כּוֹלֵם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ. (ד' רצ"ה ע"א)

ספר מאורות הזהר

- 1) לא ילך על הציון לבד כי הש"ד ששמו תנ"י יכול לכופו ולהחטיאו
 א. וְזֶהר שְׁאֶפְלוּ בְּהִיּוֹת שְׁם הַחֲכָמִים הַלּוֹמְדִים, שְׁלֵא יִלְךְ עַל הַצִּיּוֹן שְׁלוֹ אוֹ שֶׁל
 בְּנֵי לְבָדוֹ אִם לֹא יִהְיֶה צַדִּיק גָּמוּר, כִּי הַש"ד שְׁשֵׁמוֹ תנ"י יְכוֹל לְכוּפּוֹ וְלַחְטִיאוֹ.
 ב. מוֹרֵי הַזֶּהר לְאֶדָם אֶחָד שְׁלֵא יִלְךְ עַל קַבְרֵי רַשְׁבָּ"י וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּנֵי לְמֹד שְׁם
 יְחִידֵי אֶפְלוּ בְּיָמִים שְׂרָגִילִים בְּנֵי אֶדָם לִילְךְ שְׁם, וּמִכָּל שְׂכָן בְּשַׁעַר מְקוֹמוֹת שְׂאִין בְּנֵי
 אֶדָם יוֹשְׁבִים שְׁם. (שַׁעַר הַמְצוֹת פְּרֻשֶׁת וְאַתְחַנֵּן דל"ו, מִשְׁנַת חֲסִידִים).
- 2) כֹּל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מוֹעֵלָה וְנִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים הֵם בְּמִירוֹן בְּל"ג לְעָמָר
 א. הֵרֵב הַקְּדוּשׁ רַבִּי חַיִּים בֶּן עֶטֶר הָאֹר חַיִּים זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, הִיָּה פְּעַם
 אֶחָד בְּהַלּוּלָא פַּה עִיר הַקְּדוּשׁ צִפְתַּ ת"ו, וּכְשַׁעֲלָה לְמִירוֹן וְהִגִּיעַ לְתַחֲתִית הַהָר שְׁעוֹלִים

אֲנָפוּי, כְּתָרִין תְּקָרוּבִין דְּבוּסְמָא. (פְּלָהוּ) סְהִדוּתָא עַל
 מַה דְּאֲמִינָא, דְּהָא סְהִדוּתָא בְּהוּ תְּלִיא.
 וּבְכָלָא תְּלִיא סְהִדוּתָא. אֲבָל הֵנִי תְּקָרוּבִי דְּבוּסְמָא,
 תְּוֹרָא וְסוּמְקָא, סְהִדוּתָא לְאַבָּא וְאִמָּא. סְהִדוּתָא
 לְאַחְסָנָא דְּיָרִית וְאַחִיד לֹון. וְהָא בְּמִתְנִיתָא דִּילָן
 אוֹקִימָנָא, בְּמַה פְּרָסִי בִין תְּוֹרָא לְסוּמְקָא, וְאַתְּכְּלִילָן
 בֵּיהּ כְּחָדָא בְּסִטְרָא דְּתְּוֹרָא.

כַּד אֲתַנְהִיר מְנַהִירוּ דְּתְּוֹרָא דְּעִתִּיקָא, תְּפִיִּיא הֵהוּא
 תְּוֹרָא עַל סוּמְקָא. וְכָלְהוּ בְּנַהִירוּ אֲשֶׁתְּכַח. וְכַדִּין
 כְּתִיב, (במדבר ו) יָאֵר יְי' פָּנָיו אֵלָיִךְ. וְכַד תְּיִיבִין סְגִיאִין,
 תְּלִיין דִּינִין בְּעֵלְמָא, אֲשֶׁתְּכַחַת סְגִירוּתָא בְּכָלָא

ספר מאורות הוהר

לְצִיּוֹן הַרְשָׁבִי יֵרֵד מִהַחֲמֹר וְהָיָה עוֹלָה עַל גְּדִיו וְעַל רִגְלָיו, וְכַל הַדְּרָךְ הָיָה נוֹעָה
 כְּבַהֲמָה וְצוּעָה, הֵיכָן אֲנִי הַשֶּׁפֶל וְנִכְסִי, לְמָקוֹם אֵשׁ שְׁלֵהֲבַת קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכַל
 פְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה הָכָא, וְכַל גִּשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים שָׁמָּה, וְכַעַת הַהִלּוּלָא הָיָה שְׁמַח שְׁמַחָה
 גְּדוּלָה, עֵינֵי שָׁם. (רבי שמואל העליר גאב"ד צפת בסוף כבוד מלכים).

ב. שְׁמַעוּ קְלָא עֲלוּ וְאֲתוּ וְאֲתַפְנְשׁוּ לְהִלּוּלָא דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן. (זֶהר הַקְּדוּשׁ ח"ג דף רצ"ו)
 ג. מַדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה מִתְּעוֹרְרַת לְבוֹת רַבְבוֹת יִשְׂרָאֵל לְעֲלוֹת לְמִירוֹן בְּיוֹם ל"ג לְעַמֵּר
 (זֶהר הַקְּדוּשׁ ח"ג רצ"ו: סוף הַאֲדָרָא זוּטָא קְדִישָׁא).

ד. קוֹל עֲלִיּוֹן זֶה שִׁצְעָא אֲזוּ בְּעַרְךָ בְּשַׁנַּת אֶלְךָ הַרְבִּיעִי בְּפִטְרִית רַשְׁבִּי מִתְּעוֹרֵר
 עוֹד הַיּוֹם, וְנִכְנָס וּמִתְּעוֹרֵר לְבוֹת רַבְבוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל מַדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה לְהִיּוֹת עוֹלִין כָּל

(ס"א בעלמא). וסומקא אתפשט באנפין, וחקא כל (נ"א על) חוורא. וכדין כלא אשתכח בדינא. וכדין פתיב (תהלים לד) פני יי' בעושי רע. (בגדי קנאה כתיב (ישעיה נט) בגדי נקם) וכלא בהאי תלייא, ובגין דא סהדותא הוא בכלא.

כמה וכמה מארי תריסין מחפאן להני גווני, מצפאן להני גווני. בד נהירין גווני, כל עלמין פלהו בחדו. בזמנא דנהיר חוורא, כלא אתחזו בההוא גוונא. וכד אתחזו בסומקא כלא הכי אתחזו בההוא גוונא.

באלין תקרובין דבוסמא, שארי דיקנא לאתחזאה, מרישא דאודנין, ונחית וסליק בתקרובא

ספר מאורות הנהר

השנה להתפלל וללמד חכמת הנסתר, ותאין ומתכנשין ביום ל"ג לעמר במירון למקום מנוחת קדשו דרשב"י, ולשמח שם בשמחת יומא דהלולא דרשב"י זי"ע ועל כל ישראל, אמן.

ה. בתשובת הגאונים מצאתי, כל הנך ריגלי דאמונאי, הינו יום שמת בו אדם גדול, קובעים אותו לכבודו, ומדי שנה בשנה, פשמגיע אותו יום, מתקבצים תלמידי חכמים מקל סביביו ובאים על קברו עם שאר העם להושיב לשיבה שם. (רש"י יבמות דף קכ"ב).

דְּבוּסְמָא, שְׁעָרִין אוּכְמִין דְּדִיקְנָא, בְּתַקוּנָא יָאָה שְׁפִיר.
בְּגִיבְר תַּקִּית, שְׁפִיר. מִשְׁחָא דְרַבּוּת דְּדִיקְנָא עֲלָאָה
דְּעַתִּיקָא, בְּהַאי דִּיקְנָא דְזַעִיר אַנְפִּין אַתְחַזִּי, וְנִהִיר.

שְׁפִירוּ דְּהַאי דִּיקְנָא, בְּתַשְׁעָה תַּקוּנִין אֲשַׁתְּכַח. וְכַד
מִשְׁחָא דְרַבּוּת, דִּתְלַת עֶשֶׂר נְבִיעִין דְּדִיקְנָא
דְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא נִהִיר בְּהַאי דִּיקְנָא, אֲשַׁתְּכַחוּ עֶשְׂרִין
וְתָרִין תַּקוּנִין. וְכַדִּין מִתְבְּרַכִּין בְּלָחוּ. וַיִּשְׂרָאֵל סָבֵא
מִתְבְּרַכָּא בְּהַאי, וְסִימֹן, (בראשית מח) בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל.
כָּל תַּקוּנִין דְּדִיקְנָא דָּא, אוּקִימְנָא בְּאַדְרָא קַדִּישָׁא,
דְּכֻלָּהוּ מִתִּיקוּנִין דְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא אַתְקִינוּ. וְהִכָּא בְּעֵינָא
לְגַלְאָה, מַה דְּלֹא אַתְגְּלִי תַפְּן, בְּגוּן לְמִיעֵל בְּלֹא

ספר מאורות הוהר

(ח) קדשת יום ל"ג בעמר

א. רבי אברהם מקאליסק ז"ע בעת טבילתו בצפרא דל"ג בעמר אמר בלהט אש
קדש הריני מקבל עלי קדשת היום.

(ט) טעם שנוהגין להרבות בנרות בל"ג בעמר

א. רבי שמעון כשהיה מגלה רזין ביום ההוא באדרא קדישא, אמר (דף רצ"א ע"ב)
וזה לשונו: והשתא בעינא לגלגא רזין קמיה דקודשא בריה הוא וכו', והאי יומא לא
יתרחק למיעל לדוכתיה פיומא אחרא, דהא כל יומא דא ברשותי קיימא, עכ"ל. רצה
לומר שהיה היום מתארוך באורו ולא היה רשות לאור היום להתחשוף, הינו שיתפנה
מן העולם, עד שנתן לו רבי שמעון רשות, וזה יורה כי כל האורות בטלים ומשמשים

כסופא. (הא כל תקונין דדיקנא אוקימנא דכלהו
מתיקונין דדיקנא עתיקא קדישא אוקימנא באדרא
קדישא).

שיתא אינון, תשעה אקרוין. תקונא קדמאה, נפק
ההוא ניצוצא בוצינא דקרדינותא, ובטש
בתחות שערא דרישא, מתחות קוצין דעל אודנין,
ונחית מקמי פתחא דאודנין עד רישא דפומא. הא
תקונא דא מעתיקא קדישא לא אשתכח, אלא בד
נגיד מזלא דעתיקא קדישא, ותלייא מניה ההוא
מבועא דחכמתא (חסר), בד אימא אתמשכא
ואתכלילת באוירא דכיא, ההוא חוורא נקיט אימא

ספר מאורות הנזר

אל האור פי טוב, הינו רזין סתימין דאורייתא אשר נגנו בה אור הגנוז לצדיקים,
והצדיקים המבינים ברזין דאורייתא הנם מאירים באור הגנוז בה. על פן אור היום
ההוא הנה מתארך ושמר פקודתו של רבי שמעון. בעבור זה מרבין אור ביום ההוא.

(בני יששכר)

(חסר), וְנִיצוּצָא עֲלֵת וְנִפְקֵת, וְאַתְאַחַד דָּא בְדָא,
וְאַתְעֲבִידַת חַד תְּקוּנָא.

וְכַד אַצְטְרִיד סְלֵקָא דָּא עַל דָּא, וְאַתְפְּסִיא חַד מִקְמִי
חָדָא. וּבְגִין כֵּךְ פְּלֵא אַצְטְרִיד, חַד לְמַעַבַּד נִוְקְמִין.
וְחַד לְרַחֲמָא. וְעַל הַאי תְּאִיב לְהַאי דִּיקְנָא דְוֹד מְלֵפָא,
כְּמָה דְאַוְקִימָנָא.

בְּהַאי דִּיקְנָא תְּשַׁעַה תְּקוּנִין אֲשֶׁתְּכַחוּ, שִׁיתָא רְבוּן
דְּתַלְיִין בְּהוּ, וּמִתְפְּשִׁטִין בְּכָל גּוּפָא. וְאַלִין שִׁיתָא
דְּתַלְיִין, תַּלְיִין בְּשַׁעְרֵי דְתַחוּת פְּקוּרָבָא דְבוּסְמִין. תְּלַת
מֵהַאי סְטָרָא, וְתַלַּת מֵהַאי סְטָרָא. וּבִיקִירוּתָא דְדִיקְנָא,
תַּלְיִין תְּלַת אַחְרָנִין. חַד לְעֵילָא בְּשַׁפוּון, וְתַרִין בְּאַיְנוּן

ספר מאורות הנהר

פרק ו - שמחת ל"ג בעמר

- (א) הטעם לשמחה וחדוה בכל העולמות בל"ג בעמר
א. כל הימים שלא אומרים בהם תחנון לא מתו תלמידי ר"ע, והם ימי פסח, ב' ימים דר"ח אפר, וא' דר"ח סיון, ז' שבתות, בסוף הפל י"ז ימים, ואם בן נשארו ל"ב ימים עד מקפר מ"ט, שבהם מתו התלמידים, ועל בן שמחים ביום הל"ג. (מהרי"ל)
ב. בספר נפת צופים כתב, דתלמידי רבי עקיבא מתו בל"ב ימי הספירה, עד שמת רשב"י בל"ג בעמר שהיה האחרון שבהם, ונמתקו הדינים, ול"ג בעמר הוא יום שמחתו עד היום, כידוע.

שְׁעָרֵי דְתַלְיִין עַד טַבּוּרָא. וְכֹל הֵנִי שִׁיתָא, תְּלַת מְכָאן
וְתַלַּת מְכָאן, אֶתְמַשְׁכוּ וְתַלְיִין בְּלֵהוֹן, בְּאֵינוּן שְׁעָרֵי
דְתַלְיִין וּמִתְפַּשְׁטִין בְּכֹל גּוּפָא.

וּבְגִין דְהֵנִי תַלְתָּא אֵינוּן בְּיָקִירוּ דְדִיקְנָא יִתִּיר מְכַלְהוֹן,
כְּתִיב בְּהוּ שְׁמָא קַדִּישָׁא. דְכְתִיב, (תהלים קיח) מִן
הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בַמִּרְחָב יְהוָה, יי' לִי לֹא אֵירָא.
וְהָא דְאוּקִימְנָא בְּאֶדְרָא, מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה, מֵאַתֵּר
דְשָׂרֵי דִיקְנָא לְאַתְפַּשְׁטָא, דְהוּא אַתֵּר (ס"א דְחִיק) רְחִיק
מִקַּמֵּי אוּדְנִין, שְׁפִיר הוּא.

וּבְסִפְרָא דְאַגְדָּתָא דְבֵי רַב יִיבָא סָבָא, הָכִי אָמַר
וְאוּקִימְנָא, דְשִׁירוּתָא דְדִיקְנָא מְחַסְדַּת עֲלָאָה,

ספר מאורות הזוהר

(ב) טַעַם לְמִנְה נִקְרָא יוֹם פְּטִירְתוֹ בְּשֵׁם "הַלּוּלָא"

א. בְּמוֹעֵד קָטָן (דף כ"ה): אֵיתָא רֹכֵב עֲרֹבוֹת שֶׁשׁ וְשֶׁמֶחַ בְּבוֹא אֵלָיו נֶפֶשׁ נִקְיָ
וְצַדִּיק (וְהוּא הַקְדוּשׁ חֶלֶק א' דף ר"ה) וּבְיוֹם ל'ג בְּעֵמֶר יֵשׁ לְמַעְלָה יְחִוּד עֲלִיּוֹן וְשֶׁמֶחַ
רַבָּה מְכַלְהוֹן, וּמְזַמְנִין כָּל פְּמִלְיָא שֶׁל מַעְלָה שְׁיִשְׁמְחוּ בְּעֵטְרֵין קַדִּישֵׁין דְּמַעְטְרוּן בְּהוֹן
לְרִשְׁבִּי, כְּמוֹ שֶׁכְּתִב בְּזוֹהַר הַקְדוּשׁ (ה"א ר"ח) שְׁאֵמַר אֲבוּהָ דְרַבִּי יְצַחְקָא לְרַבִּי יְצַחְקָא,
בְּהַלּוּלָא רַבָּא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן תְּהָא מִתְקַן פְּתוּרִיָּה, כְּמָא דְאַתָּ אָמַר צְאִינָה וְרָאִינָה בְּנוֹת
צִיּוֹן בְּמִלְךָ שְׁלֵמָה בְּעֵטְרָה שְׁעֵטְרָה לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתָנָתוֹ וּבְיוֹם שְׁמִחַת לְבוֹ.

ב. יוֹם פְּטִירְתוֹ נִקְרָא הַלּוּלָא, מִפְּנֵי שֶׁעַל יְדֵי אוֹתָהּ הִנְשָׁמָה יְהִיָּה יְחִוּד קוּדְשָׁא
בְּרִיף הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ, חֲתָן וְכֹלְהָ. (אור החמה פְּרִשְׁתָּא ב"א)

דְּכַתִּיב, (דברי הימים א כט) לָךְ יי' הַגְדִּילָהּ וְהַגְבֹּרָה
וְהַתְּפַאֲרַת וְגו'. וְכֹלֵא הוּא, וְהָכִי שְׂאֲרִי, וְתִשְׁעָה
אֶתְמַשְׁכֵּן וְתִלְיִין בְּדִיקְנָא, וּמִקְמִי אֹדְנִין, הָכִי שְׂאֲרִי,
וְקִיּוּמָא לָא מִתְקִיּוּמִין אֶלָּא בְּאַתָּר אַחֲרָא, כְּמָה
דְּאוּקִימָנָא.

וְכַד אֶצְטְרִיךְ עֲלֵמָא לְרַחֲמֵי, אֶתְגְּלִיָּא מִזְלָא קְדִישָׁא.
וְכֹל הַנִּי תְקוּנִין דְּבְדִיקְנָא יְקִירָא דְזַעִיר אֲנַפִּין,
כְּלָהוּ רַחֲמֵי מוֹשְׁתַּכְחִי. וְכַד אֶצְטְרִיךְ לְדִינָא, מִתְחַזְּיָא
דִּינָא, וְכַדִּין עֲבָדִין נוֹקְמִין לְשִׁנְאִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, לְאִינּוֹן
דְּעַקִּין לָהּ. (דף רצ"ה ע"ב) כֹּל יְקִירוֹ דְּדִיקְנָא, בְּאִינּוֹן
שְׁעָרֵי דְתִלְיִין אִינְהוּ, מִשּׁוּם דְּכֹלָא בְּהָאֵי תִלְיִין.

ספר מאורות הזהר

ג. יום ל"ג בעומר ירבה שמחה לכבוד רשב"י זי"ע, כי הוא יום הלולא דיליה, ונודע שרצונו הוא שישמחו ביום זה, כדיוע ממעשה ממהר"א הלוי זלה"ה, ומעשים אחרים אשר שמענו ונדעם משם רבנן קדישי. ויש מי שנוהג לעשות הלמוד כליל ל"ג לעומר כי עשרה ללמד שבחי רשב"י המפזרים בזהר ואדרא זוטא והוא מנהג פה. (עבודת הקדש, מורה באצבע (סימן ח' אות כ"ג).

ד. הטעם שבז' אדר יום פטירת משה רבינו עליו השלום הוא יום אכל וצום, וביום ל"ג בעומר יום פטירת רשב"י הלולא חדוה ושמחה בעולם, לפי שמשה רבינו עליו השלום בכה על יום מותו, ולא חפץ בו, מטעם שרצה לקים מצות הארץ, לכן הכל בוכין על מותו ומתאבלין עליו. ורשב"י שמח ביום מותו, ועמד ומצפה עליו:

כָּל הַנִּי שְׁעָרֵי דְדִיקְנָא דְזַעִיר אַנְפִּין, בְּלָהוּ קְשִׁישִׁין
תְּקִיפִין, מְשׁוּם דְּבְלָהוּ אַכְפִּיין לְדִינִין, בְּשַׁעְתָּא
דְּמִזְלָא קְדִישָׁא אַתְגְּלִי. וְכַד בָּעָא לְאַגְחָא קְרָבָא, בְּהַאי
דִּיקְנָא אַתְחַזִּי כְּגַבְרַת תְּקִיפָה, מְאָרִי נַצְחֵן קְרָבִיא. וְכַדִּין
מְרִיט מָאן דְּמְרִיט, וְאַגְלִישׁ מָאן דְּאַגְלִישׁ.

הַנִּי תְּשַׁעָה תְּקוּנִין, אֲמָרֵן מִשָּׁה זְמַנָּא תְּנִינָא, בְּשַׁעְתָּא
דְּאַצְטְרִיךְ לְאַהֲדָרָא לֹוֹן בְּלָהוּ רַחֲמֵי. דְּאַף עַל גַּב
דְּתַלְיִסְר תְּקוּנִין לָא אֲמָרֵן הַשְׁתָּא, בְּכוּנָא תְּלִיָּיא
מִלְתָּא, דְּהָא לָא יִיעוּל בְּהַנִּי תְּקוּנִין לְאַדְכָּרָא, אָלָא
בְּמִזְלָא אַתְכּוּוֹן, וְאַדְפֵּר לִיהַ. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (במדבר
יד) וְעַתָּה יִגְדַל גַּא כַח יִי'. מָאן פַּח יִי'. הַהוּא דְאַקְרִי

ספר מאורות הנהר

שְׁאָמַר הָאִידְנָא הָאִידְנָא אֶסְהַדְנָא עָלֵי. דְּכָל יוֹמִין דְּקְאִימְנָא, תְּאִיבְנָא לְמַחְמֵי יוֹמָא דָּא,
הַנָּה שְׁמַח וְצַפְחָה עָלֵיו, עֲבָדִינָן רְעוּתִיה, וְהִיא הַלּוּלָא לְכָל עֲלָמָא, כְּמוּ שְׁכַתּוּב בְּאַדְרָא
זוֹטָא (הַאֲזִינוּ דָּף רל"א ע"ב). (דְּכַר יוֹם בְּיוֹמוֹ)

ה. בִּישְׂרָאֵל מִתְאַבְלִים בְּפִטְרֵת מִשָּׁה עַל שְׁלָא נְכַס לְאַרְצָן, וְכַל"ג לְעַמְרָנוּ עוֹשִׂים
מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה, שְׁשִׁמְחִים שְׁנִיצוּצֵי נְשִׁמַת מִשָּׁה שְׁנַכְסוּ בְּרִשְׁב"י. (הַלּוּלָא רְכָא דָּף כ"ב
לְהַרְבַּע עֶצֶב אַנְהוּרִי)

ו. בְּיוֹם פְּטִירַת מִשָּׁה רְבִינוּ נִשְׁתַּכְּחוּ ג' מֵאוֹת הַלְכוֹת עַל יְדֵי אֲבָלָם אַחַר מִשָּׁה
רְבִינוּ, עַל כֵּן הוּא תְּעֻנִית. מַה שְּׂאִין כֵּן בְּפִטְרֵת רִשְׁב"י, שְׁגֵלָה הַסּוּדוֹת וְכָל הָאֲדָרָא

מזלא קדישא, סתימא דכל סתימין. דחילא דא, ונהירו דא, ממזלא תלי. וכיון דאמר משה דא, ואדבר דא, ואתקוון ביה, אמר הני תשעה תקונין, דתליין בזעיר אנפין. בגין דינהירו בלהו, ולא ישתבח דינא. ועל דא כלא במזלא תלי.

האי דיקנא כד שראן שערי (ס"א לאתערבא) לאתערא (נ"א לאתארבא), אתחזי כגיבר פקיף פגיבר מארי נצח קרבין. בהאי דיקנא, נגיד משה דרבות מעתיקא סתימאה. כמה דאת אמר, (תהלים קלג) פשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן.

ספר מאורות הזהר

זוטא ביום פטירתו, ועל ידי זה השמחה וההתדוה ביום ההוא שנתגלו הני רזין עלאין, לכן ל"ג לעמר הוא יום שמחה. (שער יששכר מאמרי חדש איר, מאמר ג"ל עיני, אות כ"ג).
ז. רשב"י לאחר שנעשה לו נס ונצל מחרב המלכות והארץ זמים ושנים אחר בטול הגזרה, לכן לזכר הנס שנצל קבעו יום פטירתו לשם שמחה, כי הרוגי מלכות לא נתנו לקבורה, וכשבאים שמה על קברו יודעים ומפירים בנסו. (שו"ת שם אריה או"ח סימן י"ד).

ג) ל"ג לעמר שהוא יום ה' בשבוע החמישי הוא גמר הספירות הוא יום טוב א. אנו ממליכין בז' מדות דלף ה' הגדולה וגו' והם ז' פעמים ז' גימטריא מ"ט מדה, לפי גדל ברור המדות, ושרש המדות הם רק עץ החיים מהלף ת"ק שנה הם

אֱלֹיִן שְׁעָרֵי לָא חֲפִיִּין עַל שְׁפֹון, וְשְׁפֹון כְּלָהּ סוּמְקִין
 פּוֹרְדָא. דְּכִתְיב, (שיר השירים ה) שְׁפֹתוֹתַי שׁוֹשְׁנִים.
 שְׁפֹון מְרַחֵשׁן גְּבוּרָה, מְרַחֵשׁן חֲכָמָתָא. בְּאֵינוֹן שְׁפֹון
 תְּלִיִן טַב וּבִישׁ, חֵי וּמוֹתָא. מֵאֱלֹיִן שְׁפֹון תְּלִיִן
 מְאָרִיהוֹן דְּאֲתַעְרוּתָא, דְּכַד מְרַחֵשׁין אֱלֹיִן שְׁפֹון,
 מִתְעָרִין כְּלָא לְמַגְזֵר (מְאָרִי) דֵּינָא, בְּכַל בְּתֵי דֵּינִין,
 (דְּמְדוּרִיהוֹן בְּהוֹן, וּבְגִין כְּד) דְּאֶקְרוּן עִרְוִין. דְּכִתְיב,
 (דניאל ד) בְּגִזְרַת עִרְוִין פִּתְגָמָא וּמֵאמֵר וְגו'.

מֵאִי עִיר. בְּסִפְרָא דְּאֶגְדָּתָא, תְּנִינן כְּמָה דְּאֶתְּ אָמֵר,
 (שמואל א כח) וַיְהִי עֲרֵד. דְּמִתְעָרִין דֵּינִין לְאֵינוֹן דְּלָא
 אֲתַרְחִימוּ לְעִילָא, בְּגִין כְּד מִתְעָרִין אֱלֹיִן דְּאֵינוֹן מְאָרִי

ספר מאורות הנהר

ה' מדות. ואחר כך כל וכלה, לכן בל"ג בעומר שהוא יום ה' בשבוע הה' כבר הוא
 גמר הספירות הוא יום טוב, כזה שמעתי ממורי הרב רבי לוי יצחק נ"י וכו' והיחוד
 בשבועות. (אור ישראל פרוש על התקונים סוף תקון ח"י)

ב. ראה באריכות בספר הקדוש עבודת ישראל פנשת בהר, קדשת לוי סוף פרשת
 ויצא, סדור דא"ח מבעל התניא (שער ל"ג).

ד) מעשה נורא מהארז"ל ובעל התרדים שרקדו ביחד עם רבי שמעון בן יוחאי בל"ג
 בעומר

א. "התרדים" שהיה בזמן הבית יוסף והאר"י והאלשיך, היה משמש בבית המדרש
 בעיר הקדש צפת ת"ו, ואיש לא ידע מעצם גאונותו וקדשתו והחזיקוהו לאיש פשוט

דַּבְּבוּ, (ס"א לָהוּ) (דְּכֻלְהוּ) וְעַם כָּל דָּא בְּתָרֵי גּוּוּנֵי בְּרַחְמֵי
וְדִינָא, וְעַל דָּא אַקְרוּן עִיר וְקַדִּישׁ דִּינָא וְרַחְמֵי.

וּבְאֵלֵין שַׁפּוּון, אַתְחֲזִי פּוּמָא כַּד אַתְפְּתַח. רוּחָא
דְנַפִּיק מִן פּוּמָא, בֵּיה מִתְלַבְּשִׁין פְּמָה אַלְפָּה
וְרַבְבּוּ. וְכַד אַתְפְּשִׁט, מִתְלַבְּשִׁין בֵּיה גְבִיאַן מְהִימְנֵי.
וְכֻלְהוּ פָּה יִי אַקְרוּן. כַּד מַלִּין נַפְקִין מִן פּוּמָא,
וּמִתְרַחֲשִׁין בְּשַׁפּוּון, מִתְנַהֲרִין לְכֻלְהוּ תַמְנֵי סְרֵי אַלְפִין
עַלְמִין, עַד דְּמִתְקַטְרִין בְּלָהוּ כַחְדָּא, בְּתַמְנֵי סְרֵי אֹרְחִין
וְשְׁבִילִין, דְּאַשְׁתְּמוּדְעוּן.

וְכֻלָּא מְחַכְאן לְפּוּמָא דָּא, (בְּדָא) בְּלִישָׁן מְמַלְל
רַבְרָבּוּ בְּקִיטְרָא דְטִיחְרָא בְּעוּטְרָא. וְעַל דָּא
כְּתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) הִכּוּ מִמּוֹתֵקִים, מִמּוֹתֵקִים וְדָאֵי. מָאֵי

ספר מאורות הנזכר

וְתַמִּים, פַּעַם אַחַת בְּהִיּוֹתוֹ בְּל"ג בְּעֶמֶר בְּמִירוֹן, וְהָיָה שְׁמָה הָאֲר"י עִם הַחֲבַרְיָא וְרַקֵּד
עִמָּהֶם זְמַן רַב לְכַבּוֹד הַהִלּוּלָא.

ב. זָקֵן אַחַד שֶׁהָיָה שָׁם לְבוּשׁ בְּגָדִים לְכַנִּים בְּעַל צוּרָה וּבְעַל קוּמָה מְשַׁכְּמו
וְלַמְעָלָה, וְהָזֵקן הָזֶה רַקֵּד לְעַצְמוֹ שָׁם בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה עִם חֲבֵרַת לְוִית אֲנָשֵׁי בְּרִיתוֹ
שֶׁלֹּא הִכִּירוּם.

חפּו. כְּמָה דַּאתְּ אָמַר, (אויב לד) וְחִידָּ יִטְעַם לְאָכּוּל. וְכֵלּוּ
מִחֻמְדִּים, אֵשׁ וּמִים. אֵשׁא וּמִיָּא מִתְתַקְנּוּ,
(ס"א מִתְדַבְּקִין וַיֵּאָן) וַיֵּאָן בְּצִיּוּרֵי, דְהָא גּוּנֵי מִתְחַבְּרִין
בְּחָדָא.

חפּו, בְּאַתְוּן רְשִׁימוֹ, דְמִתְגַּלְפֵּן בְּעֵטְרוֹי גְלִידִין אַחַה"ע
בְּגֵרוֹן. א', דְטָרִיד מְלָכִין, (דניאל ב) וּמַהֲעֵדָה מְלָכִין,
וּמַהֲקָם מְלָכִין. ח', דְטָרִיד וְנַחֲתִית, וְסָלִיק וְעֵטִיר, כְּבִישׁ
בְּאֵשׁא גְלִיד בְּרוּחָא. ה' יְנִיקָה דְאִימָא, סְטִיר לְנוֹקְבָא,
אַתְפִּשֵׁט לְנוֹקְבָא רְבָא, בְּתִיאֻבְתָּא דְקַרְתָּא קַדִּישָׁא,
דְמִתְקַטְרִי אַתְרִין דָּא בְדָא. כְּמָה דַּאתְּ אָמַר, (שיר השירים

ספר מאורות הזהר

ג. בתוך הרקודין והמחולות קפץ האר"י ואחז ביד אותו הזקן הנזכר ורקדו שניהם
יחדו זמן רב, אחר כך אחז האר"י ביד התרדים ורקד עמו גם כן הרבה, בשמחה
ובטוב לבב. ואחר שיצאו משם, הרהיבו עז בנפשם תלמידי האר"י הקדוש לאמר:
אל נא יחר בעיני אדוננו אם נשאל אותו בנוגע לכבודו הרם ובנוגע כבוד התורה
בנגלה ובנסתר, כי מה שרקד עם הזקן, אין אנו מכירים אותו, ובנדאי אדם גדול הוא.
אבל מה שרקד עם השמש הרב רבי אלעזר אפקרי (התרדים) הגם שהוא ירא שמים.
אבל אין זה כבוד רבינו, רבן של כל ישראל. האר"י שמע דבריהם ושחק. אחר כך
השיב להם אם התנא האלקי רשב"י רקד עמו ביוחד שאני הצעיר לא יהיה לי לכבוד
לרקד עמו? התלמידים הבינו שהזקן הנזכר הוא רשב"י בכבודו ובצעמו. ומאז נודע

ד) הוּר הַמּוֹר גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה. ע' טִיְהֵרָא דְטִיפְסָא, גְּלִיפָא
בְּשִׁיפְסָא, רְהִיטִין דְעַנְפִּין מִתְאַחֲדוּ, לְסִטְרוֹי לְרוּחִין
גְּלִיפִין.

וְהָא בְּרִזֵי דְאַתּוּן דְשְׁלֵמָה מְלָפָא, אֲתַעֲטְרוּ אֲלֵין
אַתּוּן אַרְבַּע בְּאַרְבַּע, גִּיב"ק בַּחֲדָא בְּמָה דְאַתְּ
אָמַר וְחִידָא יִטְעַם לְאַכּוּל, (אִיּוּב ו) הֵיאֲכַל תִּפְל מִבְּלֵי
מְלַח וְגו'. וּבְתִיב (יִשְׁעִיָּה לֵב) וְהִיא מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה שְׁלוֹם.
(תְּהִלִּים יט) הַנְּחַמְדִּים מְזַהֵב וּמְפֹז רַב וּמְתוּקִים וְגו'.
מְתוּקִים וְדָאֵי.

דָּוִד מְלָפָא אָמַר, גַּם עַבְדְּךָ נִזְהָר בְּהֵם וְגו'. אֲסַהֲדָנָא
עָלַי דְכָל יוֹמָאֵי אֲזִדְהֵרְנָא בְּהוּ, דְלָא לְאַטְעָאָה

ספר מאורות הזהר

הַדְּבָר מִי הוּא הַמְּשַׁמֵּשׁ הַנִּזְכָּר (הַחֲרָדִים) שְׁמַחֲמַת צְנִיעוּתוֹ לֹא נוֹדַע צְדָקָתוֹ וּמִדְרַגָּתוֹ,
שְׁפָל יְמֵי קָיָם מִקְרָא מְלֵא וְהַצְנַע לְכַת עִם אֱלֹקֵיךָ. (תְּכַן דְּבָרֵי יְחֻזְקָאֵל הַחֲדָשׁ)

ה) לְמוֹד הַזֶּהר בְּהַלּוּלָא דְרִשְׁבִּי

א. בְּלִקּוּטֵי הַש"ס לְהַאֲרִיז"ל [בְּרִכּוֹת ו:]: כְּתַב: אֲגָרָא רַבֵּי הַלּוּלֵי מִלֵּי, פְּרַשׁ שְׁהֵנָּה
זֶה סוּד הַלּוּלָא דְצַדִּיקָא שְׁאֲמָרוּ רַבּוּתֵינוּ וְזָכוּנָם לְבִרְכָּה בּוּ בְיוֹם פְּטִירַת הַצַּדִּיק מִן
הָעוֹלָם אֵין הָעֶסֶק כִּי אִם בְּתוֹרָה וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים אֲשֶׁר חֲדָשׁ הוּא. וְזֶה סוּד אֲגָרָא
רַבֵּי הַלּוּלֵי מִלֵּי, פְּרוּשׁ, מִלּוּלֵיו וּדְבָרָיו אֲשֶׁר חֲדָשׁ הוּא, עַכ"ל.

ב. רַבֵּי יוֹסִי תַּמָּה מַדּוּעַ מְזַנְחִים אֶפְלוּ רַגַע מִלְמוּד הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ בְּל"ג. כִּה אָמַר
תְּלַמִּידוֹ רַבֵּי יוֹסִי תַּוּהֵנָּה עַל חֲסִימֵי דְרָא הִיךְ שְׂבָקִין אֶפְלוּ רַגַעָא חֲדָא לְמִיקָם קָמִיהַ

בהו, בר יומא חד דעטיִרנא עטרי מלכא, במערתא
דמרוגיא, וחמינא בוצינא דאשא מתלהטא אפותיא
דמרוגיא (נ"א דמערתא), ואודעזענא. מההוא יומא
אודהרנא בדעתאי בהו, ולא שביקנא לון כל יומאי.
זפאה חולקיה מאן דאודהר במתיקא דמלכא, וטעים
בהו כדקחוי. על דא פתיב, (תהלים לד) טעמו וראו כי
טוב יי' וגו'. ובתיב (משלי ט) לכו לחמו בלחמי וגו'.

אתפשט דכורא בדעת, ואתמליין אכסדרין ואדרין,
מרישא דגולגלתא שרי, ואתפשט בכל
גופא, מחדוי ודרועוי ובכלא. מאחורוי, אתדבק ניצוצא
דבוצינא דקרדינותא, ולהטא ואפיק (דף רצ"ו ע"א)
גלגלתא חדא, סתימא מפל סטרוי, ונהירו (ס"א ונחיתו)

ספר מאורות הזהר

דרכי שמעון למלעי באורייתא בעוד דרכי שמעון קאים בעלמא. (זהר הקדוש ח"ב קמ"ט
ע"א)

(1) למוד תורת הנסתר במירון

א. תלמידי גורי האר"ל ושאר חכמי התורה עלו למירון פעמים בשנה ללמוד
שם ספרי זהר הקדוש. (רבי שלמה שלימל מצרף לחכמה דפוס ויניציא דף מ"ו:)

ב. על קבר רשב"י לומדים הזהר באימה וביראה ובדבקות גדולה, כי פמה נסים
ארעו שם וצריכים ללמוד הזהר באימה וביראה ובדבקות גדולה, ואחר כף לשמח הלב
בשמחה ורחינית, ולא שום אבלות ועצבות, כי לא באלה חפץ רשב"י, והוא בדוק

דְתָרִי מוֹחֵי גְלִיפֵן בָּהּ, וְאֶתְדַבְּקַת בְּסִטְרוֹי דְדְכוּרָא.
בְּגִין כֶּךָ אֶתְקַרִי (שיר השירים ה) יֹנְתִי תַמְתִּי, אֶל תְּקַרִי
תַמְתִּי אֶלָּא תְאוּמַתִּי וְדָאִי.

שְׁעָרוֹי דְנוֹקְבָא כְּלִילֵן בִּיהַ גְּוֹנִי (ס"א גְּוֹנִי בְּגוֹ גְּוֹנִי),
כְּדַכְתִּיב, (שיר השירים ז) וְדַלַת רֵאשִׁיךָ כְּאַרְגָּמָן.
אֶתְקַטְר גְּבוּרָה בְּחֻמֵּשׁ גְּבוּרָאן, וְאֶתְפְּשֻׁטַת נוֹקְבָא
בְּסִטְרָהָא, וְאֶתְדַבְּקַת בְּסִטְרוֹי דְדְכוּרָא.

עַד דְּאֶתְפְּרָשָׁא מְסִטְרוֹי. וְאֶתִּיאַת לְאֶתְחַבְּרָא עִמִּיהַ
אַפִּין בְּאַפִּין. וְכַד מִתְחַבְּרֵן מִתְחַזְּיֵין חַד גּוֹפָא
מִמֵּשׁ. מֵהָכָּא אוֹלִיפְנָא, דְּכַר בְּלְהוֹדוּי, אֶתְחַזִּי כְּלַג

ספר מאורות הנהר

וּמְנַסָּה, וְאַחַר כֶּךָ נִדְרִים נְדָרִים וְנִדְבוֹת, וּמִתְפַּלְלִים שָׁם תְּפִלָּה זְכוּי. וְשׁוּב אוֹדִיעְכֶם,
כִּי הַיּוֹם יוֹם רֵאשׁוֹן הֵייתִי בְּמַעַרַת הַצְּדִיקִים זְכוּי וְרֵשְׁבִי זְכוּי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ וְשָׁם לְמַדְתִּי
הַזֶּהר. (מסעות השל"ה בארץ ישראל - שפ"ח)

ז) תבת "שמעון" היא חיות התנא

א. כְּשִׁלּוּמַד בְּגִמְרָא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, תַּבַּת שְׁמַעוֹן הוּא חַיִּית הַתְּנָא, וְכֵן שָׁם כָּל
אָדָם הוּא חַיִּית שְׁלוֹ, וְשֵׁם הוּי"ה הוּא מְחִיָּה וּמְקַשֵּׁר חַיִּית עִם הַמַּחֲזִין, וְהַדִּין שְׁאוּמַר,
הוּא הַשְּׂכָל שְׁלוֹ, דְּהִינּוּ הַמַּחֲזִין, וְנִמְצָא שְׁכִשְׁלוּמַד בְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמוֹ, הוּא מְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ
לְרַבִּי שְׁמַעוֹן. (המגיד מִמְעוּרֵיטֶשׁ בְּסִפְרוֹ לְקוּטֵי אֲמָרִים)

גופא, וכלהו רחמי. וכך נוקבא. וכד מתחברן פחדא,
אתחזי כלא חד גופא ממש, והכי הוא. אוף הכא, כד
דבר אתחבר בנוקבא, כלא הוא חד גופא, ועלמין
כלהו בחידו, דהא כלהו מגופא שלים מתברכו.

והיינו רזא, (שמות כ) על פן ברך יי' את יום השבת
ויקדשהו. דהא אשתכח פלא בחד גופא
שלים, דהא מטרוניתא אתדבקת במלכא, ואשתכח
גופא חד. ועל פן ברכאן משתפחין בהאי יומא.
ומהכא, מאן דלא אשתכח דבר ונוקבא, אקרי פלג
גופא, ולית ברכתא שריא במלה פגימא וחסירא, אלא

ספר מאורות הזהר

(ח) אתדבקות רוחא ברוחא

א. בדורות האחרונים בשלומדים דברי שום תנא וחכם מדברי הקדמונים, שהדבר
ההוא הוא חיות והמחין שלו, והאדם (מלמד) הלומד ומדבר דבריו מדבק ומכניס
חיות ומחין שלו לתוך הדבורים נקרא אתדבקות רוחא ברוחא, ולכך מחיה אותו
שמכניס החיות בהדבורים, שלכך אמרו (יבמות ז). שפתותיו דוכבות בקבר, שאפשר
לומר כי זה בחינת השתטחות על קברי הצדיקים, כי דבורי הצדיק שם הוא קבור
וטמון החיות שלו, כאמור, וזה הלומד בהכנסו עם החיות והמחין שלו לתוך החיות
ומחין של הצדיק שטמן בדבריו, נקרא אתדבקות רוחא ברוחא ושפתותיו דוכבות
בקבר, כנודע זה מדברי הפעל שם טוב נשמתו בגנוי מרומים. ונקראת בחינה זו

בְּאֶתֶר שְׁלִים, בְּמִלָּה שְׁלִים, וְלֹא בְּפִלְגוֹת מִלָּה, וּפְלָגוֹת
מִלָּה לֹא אֶתְקִיִּים לְעֵלְמוֹן, וְלֹא אֶתְבָּרְכֵן לְעֵלְמוֹן.

נױ דְּנוֹקְבָא, כְּלָא מְנוֹי דְּדַכְבְּרָא הוּא. וְהָא אוֹקִימְנָא
מְלִי, וְאַשְׁתְּמוּדְעָן בֵּינֵי חֲבֵרֵיִיא. מַהֲאֵי נּוֹקְבָא
מִתְאַחֲדוֹן כָּל אֵינּוֹן דְּלִתְתָּא. מְנַה יַגְקִין, וּבַה תְּבִין, וְהִיא
אֶתְקֵרִיאת אִם לְכֻלָּהּ. כְּמַה דְּאַחֲרָא אִם לְגוֹפָא, וְכָל
גּוֹפָא מְנַה (ס"א לְגַנְתָּא וְכָל גַּנְתָּא מְנַה) יַגְקָא. כִּד הֵאֵי
אִם לְכֻלָּהּ אַחֲרֵינִין דְּלִתְתָּא.

כְּתִיב, (משלי ז) אָמור לְחֻכְמָה אַחֲתֵי אָתָּה. אֵית חֻכְמָה
וְאֵית חֻכְמָה, וְהֵאֵי נּוֹקְבָא, אֶתְקֵרִי חֻכְמָה
זַעֲרָא לְגַבֵּי אַחֲרָא וְעַל דָּא כְּתִיב, (שיר השירים ח) אַחֲוֹת

ספר מאורות הוהר

הַשְׁתַּשְׁחוֹת עַל קַבְרֵי הַצַּדִּיקִים שֶׁהֵן דְּבַרְיָהֶם שְׁלוֹמֵד וּמְזַכֵּיר הַיּוֹם הַלּוֹמֵד, וְלִכְפֹּד מִחַיָּה
מַחֲיִין שֶׁל אוֹתוֹ הַצַּדִּיק. (מאור עינים ריש מסכת שבת)

ב. כְּשֶׁאוֹמֵר דְּכָר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ שְׁפִתוֹתָיו דּוֹכְבוֹת בְּקַבְרֵי, שְׁמַעוֹרֵר חַיּוֹת לְהַצַּדִּיק,
וְעַל כֵּן נִחְשָׁב לְהַדּוֹר, וְהֵינּוּ שְׁדָרְשׁוּ אַגוּרָה כְּאַהֲלָךְ עוֹלָמִים, דְּהֵינּוּ כְּדָר בְּעוֹלָם הַזֶּה.
(ישמח משה, הפטרת פרשת תולדות)

ט) לְמוֹד אָדָם כְּשֶׁר תּוֹרַת רִשְׁבִּי גוֹרֵם נְשִׁיקוֹן הַדָּדִין

א. כְּשֶׁאָדָם כְּשֶׁר לּוֹמֵד תּוֹרַת הַתְּנָא, אַז הַתְּנָא נוֹשֵׁק אוֹתוֹ וְהוּא נוֹשֵׁק אֶת הַתְּנָא
וְגוֹרֵם תַּעֲנוּג גְּדוֹל לְהַתְּנָא כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר שְׁפִתוֹתֵיהֶם דּוֹכְבוֹת בְּקַבְרֵי, וְזוֹהוּ עַל יְדֵי בְּחִינַת
נְשִׁיקָה, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְדַבֵּק רוּחָם בְּרוּחָנוּ כו'. (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ב)

לְנוּ קַטְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ וְגו'. דְּהָא דָּא בְּגִלּוּתָא
אֲתַמְשַׁד. אַחוּת לְנוּ קַטְנָה, וְדָאי קַטְנָה אֲתַחְזִי אֲבָל
רַבְרָבָא הִיא, וְסָגִיאתָּהּ הִיא, דְּהָא הִיא שְׁלִימוּ דְנָטִיל
מִכְלָא. כְּמָה דְכַתִּיב, (שם) אֲנִי חוֹמָה וְשָׂדֵי כְּמִגְדָּלוֹת.
וְשָׂדֵי, דְּהָא מִלְיִין אֵינּוּן לִינְקָא לְכֻלָּא. כְּמִגְדָּלוֹת, דְּאֵינּוּן
נְהָרִין רַבְרַבִּין דְנִפְקִי מֵאִמָּא עֲלָאָה.

תּוּ אֲתַפְשֵׁט דְכּוֹרָא בִּימִינָא וּשְׂמָאלָא, בִּירוּתָא
דְאַחְסָנָא. וְכַד גּוּנִי אֲתַחְבְּרוּ, אֲקָרִי תַפְאָרְתָּ.
וְאֲתַתְקֵן כָּל גּוּפָא, וְאֲתַעְבִּיד אֵילָנָא רַבְרָבָא, וְתַקִּינִי,
שְׁפִיר וְיָאָה, (דְנִיאל ד) תַּחוּתוּהִי תַטְלֵל חַיּוֹת בְּרָא,
וּבְעִנְפוּהִי יְדוּרֵן עוֹפֵי שְׂמַיָּא, וּמְזוּן לְכֻלָּא בֵּיהּ. דְרוּעוּי
יְמִינָא וּשְׂמָאלָא. בִּימִינָא חַיִּים וְחֶסֶד, בְּשְׂמָאלָא מִיתָה

ספר מאורות הזהר

ב. שתולים בבית ה' בחצרות אלקינו יפריחו (תהלים צב). ראשי תבות ש'תולים
ב'בית ה' ראשי תבות שב"י, שהוא ראשי תבות ש'מעון ב'יר י'חאי, דמבקשים אנחנו
מהבורא יתברך שמו דאגרות הקדשה של רשב"י וחבריו השתולים בבית ה' בעולם
העליון. בחצרות אלקינו, לאותן העומדים מרחוק מבית ה' שהם בחצרות אלקינו,
כמו הקצר לפני הבית, כן עומדים מנגד, יפריחו, יפריחו ויפיעו בתוכנו. (דברי יחזקאל)
י רבי ברוך ממעיובו נכד הפעל שם טוב וכוותו יגן עלינו אמן, נהג בכל ל"ג בעומר לעשות
סיום ספרי הזהר הקדוש

א. הרבי רבי ברוך נכד הפעל שם טוב וכוותו יגן עלינו אמן, נהג בכל שנה ושנה
ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי

וּגְבוּרָה. מְעוֹי, אֶתְתַּקֵּן בְּדַעַת, וְאֶתְמַלְּיִין כָּל אַכְסְדְרִין
וְאֶדְרִין, כְּמָה דְאִמְינָא, דְכְּתִיב, (מושלי כד) וּבְדַעַת חֲדָרִים
יִמְלֵאוּ.

הוּ אֶתְפָּשֵׁט גּוּפָא, בְּתָרִין שׁוֹקִין. וּמִתְאַחֲדוּן בִּינְיָיְהוּ
תָרִין פּוֹלְיִין, וְתָרִין בִּיעֵי דְדְכּוֹרָא. דְכָל מִשְׁחָא
וְרַבּוֹת וְחִילָא (דְדְכּוֹרָא) דְכָל גּוּפָא, בְּהוּ אֶתְכַנְשׁ, דְכָל
חֲיִילִין דְנַפְיָק, מְנַהוּן נַפְקִין. וְשָרְיִין כְּלָא בְפּוּם אִמָּה.
וּבְגִין כְּדָ אַקְרוּן צְבָאוֹת, (דְכָל גּוּפָא, בְּהוּ אֶתְכַנְשׁ,
וְשָרְיִין כְּלָא בְפּוּם אִמָּה. וּבְגִין כְּדָ אַקְרוּן צְבָאוֹת, דְכָל
חֲיִילִין דְנַפְיָק, מְנַהוּן נַפְקִין) וְאִינוּן נַצַּח וְהוּד. תְּפַאֲרַת,
יְהוּ"ה. נַצַּח וְהוּד, צְבָאוֹת. וּבְגִין כְּדָ יְהוּ"ה צְבָאוֹת.

ספר מאורות הזהר

קְדָשׁוּ וְרַקַּד כְּמָה שְׁעוֹת, וְאַחֲרֵי רִקוּדִין דְקַדְשָׁה מִשְׁמַחַת הַיּוֹם וּמִשְׁמַחַת הַתּוֹרָה נִשְׁק
בְּפִי קְדָשׁוּ אֶת סֵפֶר הַזֵּהר וְאָמַר בְּזֵה הַלְשׁוֹן, "אֵיךְ קָעַן דִּיךְ, אִין דִּי קָעַנְסֵט מִיָּד"
[פִּירוּשׁ: אֲנִי מִכִּיר אֹתְךָ, וְאַתָּה מִכִּיר אֹתִי]. (טעמי המנהגים)

(יא) רבי יצחק איזיק מוידויטשוב למד ושנה בספר הקדוש "פרי עין חיים" מאה ואחד
פעמים

הִנֵּה לְסֵפֶר שְׁבַחוּ, תְּהִלְתּוּ מִי יְסֵפֶר, וְגַם הָלֵא נוֹדַע וּמְפָרְסֵם לְאֵלְפֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
הִסְתַּפְּפוּ בְּצִלוֹ גְדָל קְדָשְׁתּוֹ וּפְרִישׁוֹתוֹ, וְהִנֵּה מְלֵא תוֹרָה וְעֲנִנָּה וּקְדָשָׁה וְטְהָרָה, וְהִנֵּה
כְּקִי בִשְׁ"ס וּמְדַרְשֵׁי רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְבָרְכָה וּמְכִילְתָּא, סִפְרָא וְסִפְרֵי, וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ וְתַקּוּנֵי
הַזֵּהר וּבְכָל כְּתָבֵי הָאֲרָ"י זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה עַד לְהַפְּלִיא, וְנִשְׁמַע מִפִּי קְדָשׁוֹ שְׁהִפְרִי עֵץ

**אָמַר דְּדַכּוּרָא, סְיוּמָא (י"א כְּסוּתָא) דְּכָל גּוּפָא, וְאֶקְרִי
יְסוּד. וְדָא הוּא דְרָגָא דְמַבְסָם לְנוּקְבָא. וְכָל
תִּיאוּבָתָא דְדַכּוּרָא לְגַבֵּי נוּקְבָא, בְּהַאי יְסוּד עֵייל
לְנוּקְבָא, לְאַתְר דְּאֶקְרִי צִיּוֹן. דְּהֵתָם הוּא אַתְר כְּסוּתָא
דְנוּקְבָא, בְּבֵית רַחֵם לְאַתְתָּא. וּבְגִין כֵּן, יִי' צְבָאוֹת
אֶקְרִי יְסוּד.**

**כְּתִיב (תהלים קלב) כִּי בָחַר יִי' בְּצִיּוֹן אֹהֶל לְמוֹשֶׁב לוֹ.
כִּד אֶתְפָּרַשְׁת מִטְרוּנֵיתָא, וְאֶתְחַפַּרְת בְּמַלְכָּא
אֲנָפִין בְּאֲנָפִין, בְּמַעְלֵי שְׁבָתָא. אֶתְעַבִּיד כְּלָא חַד גּוּפָא,**

ספר מאורות הנהר

חיים למד וְשָׁנָה מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַד, וְכֵן סִפְרֵי רַבּוּ הַקְדוּשׁ [רַבִּינוּ צְבִין] הָיָה רָגִיל עַל
לְשׁוֹנוֹ, וּמִסֵּר נַפְשׁוֹ עַל הַתּוֹרָה וְהַעֲבוּדָה. וְהַתְּפִלָּל בְּעַד כָּלֵל יִשְׂרָאֵל וְהַמְשִׁיךְ לָהֶם
שָׁפַע פְּרִנְסָה וְהַצְלָחָה, וְעַד חֲצֵי שְׁנוֹתָיו לְמַד מֵתוֹךְ דַּחַק וְעֵנִי וְנִשְׁמַע מִפִּי קֹדֶשׁוֹ שֶׁהָיָה
לוֹמַד בְּעַמִּידָה וּבַחֲרָף נִתְבַּקְּעוּ צַפְרָנֵי יָדָיו מִן הַקֶּר שֶׁהָיָה בְּבֵיתוֹ, וּמִזֶּה תִּכְיֵן גְּדֵל
קִדְשָׁת עֲבוּדָתוֹ. (עֶשֶׂר קִדְשוֹת דָּף לו, מְצַרְכֵת ח', הַרֵב הַקְדוּשׁ מוֹרִינוּ הַרֵב יִצְחָק אֲזִיק מִיַּדִּיטְשׁוּב)

פרק ז - גדל מעלת התפלה במורון

א) התפלה על קברי צדיקים, אפלו יחיד ובלי פְּנֵה שְׁלֵמָה, מִתְקַבֵּלַת כְּתַפְלַת צְבוּר.
א. נִתְבָּאָר שֵׁישׁ הַכְּנֵה גְדוּלָה לְשַׁפְּע הָאֱלֹקִי בְּמָקוֹם, וּכְמוֹ כֵּן הַמָּקוֹם שֶׁהוּא מוֹכֵן
לְהַתְּפִלָּל בּוֹ כְּכֹר הוֹכֵן לְהֵיוֹת תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל נִשְׁמַעַת בּוֹ, וְלִכֵּן הַמִּתְפַּלֵּל בּוֹ אֶפְלוֹ יַחִיד,
וְאֶפְלוֹ בְּלִי פְּנֵה שְׁלֵמָה, הוּא קְרוֹב לְהֵיוֹת תְּפִלָּתוֹ נִשְׁמַעַת, וּכְמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּכָלֵב שֶׁהֵלֵךְ
לְהַשְׁתַּטֵּחַ עַל קְבְרֵי אֲבוֹת שֶׁיִּצְיִלְהוּ ה' מַעֲצַת הַמְּרַגְלִים, שֶׁהָיָה בְּטוֹחַ שִׁישְׁמַע ה' תְּפִלָּתוֹ
בְּאוֹתוֹ מָקוֹם הַמְּקַדֵּשׁ מִצַּד הֵיוֹת בּוֹ אֲבוֹת הַקְדוּשִׁים וְגוֹפְתָם בְּהֵיוֹתָם חַיִּים הָיוּ כְּלִים
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם בְּדַבֵּר שְׁבַקְדֻשָּׁה. (מִבְּי"ט זל"ה בְּסִפְרוֹ בֵּית אֱלֹהִים שַׁעַר הַתְּפִלָּה פ"ה)

וּכְדִין יְתִיב קֹדֶשׁא בְּרִידְ הוּא בְּכוֹרְסִייה. וְאַקְרִי כְּלָא
שְׁמָא שְׁלִים, שְׁמָא קֹדִישָׁא, בְּרִידְ שְׁמִיה לְעֵלָם לְעֵלְמִי
עֵלְמִין. כָּל אֲלִין מְלִין סְלִיקְנָא עַד יוֹמָא דָּא, דְּאִתְעַטֵּר
בְּהוּ לְעֵלְמָא דְּאִתִּי, וְהִשְׁתָּא אֲתַגְלִין הָכָא, זְכָאָה
חֹלְקִי.

הָאִי מְטְרוֹנִיתָא, כַּד אֲתַחְבֵּרַת עִם מְלָכָא, כָּל עֵלְמִין
מִתְבְּרְכוּ, וְאִשְׁתְּכַחוּ בְּחִדּוֹתָא דְכְּלָא. (דף רצ"ו
ע"ב) כְּמָה דְדִכְוֹרָא כְּלִיל בְּתִלְתָּא, וְשִׁירוֹתָא בְּתִלְתָּא.
כַּד כְּלָא הָכִי, וְסִיּוּמָא דְכָל גּוֹפָא הָכִי, וּמְטְרוֹנִיתָא לָא
מִתְבְּרְכָא, אֲלָא בְּכִלְלָא דְתִלְתָּא אֲלִין, דְּאִינוּן נְצַח הוּד

ספר מאורות הנהר

ב) זכות הרשב"י מסייעת להבא לטהר
א. ראוי לכל איש הירא ותרד אל לבו יום ההוא לשוב בתשובה כי זכות רבי
שמעון בר יוחאי מסייע להבא לטהר, ולא לבלות הזמן בעוונותינו הרבים בהכלי עולם
אשר הוא לצדיק לטהר וכו'. (רבי יהונתן איבשיץ זצוק"ל)

ב. ל"ג בעומר מסגל לרפואת הגוף והנפש. (אורה ושמחה דף כ')

פרק ח – "חאלאקע" בל"ג בעומר במירון

א) "חאלאקע" על קבר רשב"י בל"ג בעומר
א. הה"ר יונתן שאגי"ש העיד לי שבשנה הראשונה קדם שהלכתי אני אצלו ללמד
עם מורי ז"ל, שהוליד את בנו הקטן שם עם כל אנשי ביתו, ושם גלחו את ראשו
"כפמנהג הידוע" ועשה שם יום משתה ושמחה. (שער הפגנות פז, ב)

ב. שרש מלת "חאלאקע" נובע מלשון המקרא, ואנכי איש חלק (בראשית כ"ז, י"ב).

יְסוּד, וּמִתְבַּסְמָא וּמִתְבָּרְכָא בְּאַתְר דְּאַקְרֵי קֹדֶשׁ
הַקְדָּשִׁים דְּלִתְתָּא. דְּכַתִּיב, (תהלים קלג) כִּי שָׁם צִוָּה יי'
אֶת הַבְּרָכָה. דְּהָא תְרִין דְּרַגִּין אֵינּוּן לְעֵילָא וְתַתָּא. וּבְגִין
כְּד לִית רְשׁוּתָא לְמֵיעַל תַּמּוּן, בְּר פִּהְנָא רַבָּא, דְּאֵתִי
מִן סֵטְרָא דְחָסֵד. בְּגִין דְּלֹא עֵייל לְהַהוּא אַתְר דְּלְעֵילָא,
אֲלֵא הַהוּא דְאַקְרֵי חָסֵד, וְעֵייל בְּקֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים,
וּמִתְבַּסְמַת נוֹקְבָא. וּמִתְבָּרְכָא הַאי קֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים בְּגוּ
לְגוּ, אַתְר דְּאַקְרֵי צִיּוֹן. צִיּוֹן וִירוּשָׁלַם, תְּרִין דְּרַגִּין אֵינּוּן,
חַד רַחֲמִי, וְחַד דִּינָא. צִיּוֹן, דְּכַתִּיב, (ישעיה א) צִיּוֹן
בְּמִשְׁפַּט תִּפְדֶּה. יְרוּשָׁלַם, דְּכַתִּיב, (ישעיה א) צִדְקָא יִלִּין
בָּהּ כְּמָה דְּאוּקִימָנָא.

ספר מאורות הנהר

ג. הרב רבי חיים ויטאל זי"ע כותב שהוא "מנהג ידוע", כנראה מנהג קדמוני
עוד מהראשונים. והנה האריו"ל בא ממצרים למירון לאשר ולקיים המנהג הידוע הנה
ביום משתה ושמחה.

ד. כשמגלח בנו לעשות לו פאות שהוא מצנה, נעלה למירון וישמח שם שמחה
גדולה. (משנת חסידים מסכת איר)

ב) טעם למה התינוקות מורים בקשת בל"ג בעומר

א. בההוא יומא הוא הילולא דרשב"י, וכל יומא דרשב"י לא נראתה הקשת, והנה
ביום עלותו למרום עושין הסימן בקשת לרמוז על זה. (בני יששכר בשם הרב הקדוש מורנו
הרב רבי מנחם מענדל מרימנוב זי"ע)

וְכָל תִּיאֻבְתָּא דְדַכְנָרָא לְגַבֵּי נֻקְבָּא, הֵבָא הוּא, וְקַרְיָנָן
 לָהּ בְרָכָה, דְּמִתְפָּן נַפְקֵי בְרָכָן לְבָלְהוּ עֲלֵמִין,
 וְכָל הוּא מִתְבָּרְכָן. הַאי אֲתָר אַקְרִי קֻדְשִׁי. וְכָל קֻדְשִׁים
 דְּדַכְנָרָא עֵיילִין תְּפָן, בְּהַהוּא דְרָגָא דְאַמִּינָא, וְכָל הוּא
 אֲתֵין מִרִישָׁא עֲלָאָה דְגוּלְגֻלְתָּא דְדַכְנָרָא, מִסְטָרָא
 דְמוּחֵי עֲלָאי, דְשָׂרְיִין בֵּיהּ, וְנִגִיד הֵהִיא בְרָכָה בְּכָל
 שְׂיִיפֵי גּוּפָא, עַד אֵינּוֹן דְאַקְרוּן צְבָאוֹת. וְכָל הַהוּא נִגִידוּ
 דְאַתְנַגִיד מִכָּל גּוּפָא, מִתְבַּנְשֵׁי תְפָן, וְעַל דָּא אַקְרוּן
 צְבָאוֹת, דְכָל צְבָאוֹת דְעֲלָאוּ וְתַתְּאִין תְּפָן נַפְקִין.
 וְהַהוּא נִגִידוּ בְּתַר דְאַתְבַּנְשֵׁי, תְּפָן שְׂרִיִין לֵיהּ בְּהַהוּא
 יְסוּד קְדִישָׁא, כְּלָא חוֹרָא, בְּגִין כִּד אַקְרִי חֶסֶד. וְהַהוּא

ספר מאורות הנהר

פרק ט - רושמי העליה למירון

(א) רבינו עובדיה מברטנורא במירון

הראשון שפותב מהעליה למירון ביום ל"ג בעמר הוא רבינו עובדיה מברטנורא.

(במכתבו לאחיו בשנת רמ"ט, נדפס בספר דרכי ציון)

(ב) רבי אברהם גלאנטי

א. בשעת פטירת הצדיק מתעוררים כל מעשיו שעשה בעולם וכל התורה שעסק בה וכל היחודים שיחד בתורתו ובמעשיו, כלם חוזרים ומתחדשים, והוא בסוד בהילולא רבה דרבי שמעון תהא מתקן פתוריה שגאמר לרבי יצחק, כי בנודאי הוא

חֶסֶד עֵייל לְקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, דְּכַתִּיב (תהלים קל"ג) כִּי שֵׁם
צִוָּה יי' אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, לָא סַיִים בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא לְמִימַר
חַיִּים, עַד דְּאַשְׁתַּכְּבוּ מְלוֹי, וְאַנָּא כְּתַבְנָא,
סַבְרָנָא לְמַכְתַּב טְפִי, וְלֹא שְׂמַעְנָא. וְלֹא זְקִיפְנָא רִישָׁא,
דְּנַהוּרָא הָוּה סָגִי, וְלֹא הָוּה יְכִילְנָא לְאַסְתַּפְּלָא. אַדְהֵכִי
אַזְדַּעְזַעְנָא, שְׂמַעְנָא קְלָא דְקֹאֲרִי וְאָמַר (משלי ג) אַרְךָ
יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים וְגו'. שְׂמַעְנָא קְלָא אַתְרָא, (תהלים כא)
חַיִּים שְׂאֵל מִמֶּךָ וְגו'.

ספר מאורות הנהר

הילולא רבא, וכן איתא במדרש רות, כשנפטר רבי חסדאי הלך רבי יוסי בריה ובת
תמן בבי קבריה ההוא ליליא, שמע מגו חדרון דכתות פתות דמתפנפי וקוּ אַמְרִין
ניזיל בחדותא דהילולא דאורייתא דרבי חסדאי, עד כאן המדרש.

ב. ושמעתי משמו של האלהי מהררי אשכנזי זלה"ה שבכל אותה ההילולא אין
מי שידרש פי אם הנפטר ההוא, וזה אמרו ניזיל לחדותא דהילולא דאורייתא. וזה
לדעתי שרמזו ז"ל בדבריהם, "אגרא דבי הילולא מילי", כלומר שכר דבי הילולא
בההוא עלמא הוא מילי, כל אותן מילין דעביד ועסק בההוא עלמא, עכ"ל. ועין שם
עוד מה שכתב בשם המגיד מה שאמר למרן הפית יוסף זלה"ה. (רבי אברהם גלאנטי
ב"קנות סתרים" על הפסוק (איכה ה' ב') נתלתנו נהפכה לזרים)

ג. האר"ז"ל עלה למירון ביום ל"ג בעמר

א. אני ראיתי למורי ז"ל שהלך לשם פעם אחת ביום ל"ג לעמר הוא וכל אנשי
ביתו וישב שם שלשה ימים ראשונים של השבוע ההוא (זהר הקדוש ח"א קנה: ועוד) וזו

כָּל הַהוּא יוֹמָא, לָא אַפְסִיק אַשָּׁא מִן בֵּיתָא, וְלֹא
הָוה מָאן דְּמַטֵּי לְגַבֵּיהּ, דְּלֹא יְכִילוּ דְנִהוּרָא וְאַשָּׁא
הָוה בְּסוּחְרֵינֵיהּ. כָּל הַהוּא יוֹמָא נְפִילָנָא עַל אַרְעָא,
וְנַעֲיָנָא. בְּתַר דְּאֵזִיל אַשָּׁא, חֲמִינָא לְבוּצִינָא קְדִישָׁא
קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, דְּאַסְתָּלַק מִן עֲלְמָא, אֲתַעְטֵף שְׂכִיב
עַל יְמִינֵיהּ, וְאַנְפוּי חֵיבִין.

קָם רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ, וְנָטִיל יְדָיו וְנָשִׁיק לֹון, וְאַנָּא
לְחִיכָנָא עַפְרָא דְתַחֲתֵי רַגְלוֹי. בְּעוּ חַבְרֵיִיא

ספר מאורות הנהר

הֵיטָה פַּעַם הִרְאִישׁוּנָה שְׂבָא מִמְצָרִים וְכוּ'. וְהָה"ר יוֹנְתָן שְׂאֲגִי"שׁ הַעִיד לִי שֶׁבִשְׁנֵה
הִרְאִישׁוּנָה קָדָם שֶׁהִלְכְתִי אָנִי אֶצְלוּ לְלַמֵּד עִם מוֹרֵי ז"ל שֶׁהוֹלִיף אֶת בְּנוֹ הַקָּטָן שֶׁם
עִם כָּל אַנְשֵׁי בֵיתוֹ, וְשֶׁם גָּלְחוּ אֶת רֹאשׁוֹ, "כְּמִנְהַג הַיְדוּעַ" וְעָשָׂה שֶׁם יוֹם מִשְׁתָּה
וְשִׁמְחָה. (מורנו הרב רבי חיים ויטאל בספר שער הפגנות דף פ"ז ע"ב)

ב. רִאִיתִי לְמוֹרֵי זֶה"ה זֶה ח' שָׁנִים שֶׁהָיָה שֶׁם עִם אֲשֶׁתּוֹ וּבֵיתוֹ הַג' יָמִים הָהֵם,
גַּם הִלֵּךְ לְשֵׁם גְּלֻלַת בְּנוֹ כְּמִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה בְּיָמֵים הָהֵם. (שִׁלְחָן עָרוֹף הָאֲרִיז"ל)
ג. רָאָה עוֹד בְּסִדּוֹר הָאֲרִיז"ל לְהַקְדוּשׁ הַמְקַבֵּל רַבִּי שְׁבִתִי מְרֵאשָׁקוֹב זי"ע, בְּסִדּוֹר
סְפִירַת הָעֵמֶר.

פֶּרֶק י' - לַהֲיוֹת בְּמַחְצָתוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא

א. עַל יְדֵי הַפְצַת סְפָרָיו זֹכָה לֵישֵׁב בְּמַחְצָתוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא
א. הַמְדַפִּיס סְפָרִים מִמְמוֹנֵו לְהוֹצִיא לְאוֹר תּוֹרָה זֹכָה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצַת הַתְּלַמִּידִי
חֲכָמִים מַחְבְּרֵי הַסְפָּרִים, שֶׁהָרִי עַל יְדוֹ יֵצֵא הַחֲבוּר לְעוֹלָם, וְתִרְבֶּה הַדַּעַת בְּכָל עַתָּה,
וְאֵלוֹ הָיָה גְנוּז לְמַקְצוּעוֹת הַמְשָׁכָן בִּיְרֻכְתֵּימִים, לֹא הָיוּ לוֹמְדִים בּוֹ.

לְמַבְפִּי, וְלֹא יְכִילוּ לְמַלְלָא. שְׁאֵרוּ חֲבֵרֵיִיא בְּבִכְיָה, וְרַבִּי
אֶלְעָזָר בְּרִיה גָּפִיל תְּלַת זְמָנִין, וְלֹא יְכִיל לְמַפְתַּח
פּוּמִיָּה. לְבַתֵּר פֶּתַח וְאָמַר, אָבָא אָבָא. תְּלַת הֵוּוּ, חַד
אֲתַחֲזֵרוּ. הַשְּׁתָּא תְּנֹוד חֵיוֹתָא, צַפְרָאן טָאסִין, מִשְׁתַּקְעִין
בְּנוֹקְבָאן דִּימָא רַבָּא, וְחֲבֵרֵיִיא כְּלָהּוּ שְׁתֵּיין דְּמָא.

קָם רַבִּי חֵיָּיא עַל רְגֵלוֹי וְאָמַר, עַד הַשְּׁתָּא בּוֹצִינָא
קִדִּישָׁא מִסְתַּבֵּל (ס"א מִשְׁתַּדֵּל) עֲלֵן. הַשְּׁתָּא לָאו
הוּא עֲדוֹן, אֶלָּא לְאִשְׁתַּדְּלָא בִיקְרִיָּה. קָם רַבִּי אֶלְעָזָר
וְרַבִּי אָבָא, נִטְלוּ לִיה בְּטִיקְרָא דְסִיקְלָא, מָאן חָמָא
(ס"א עֲרַעֲרָא וְעֲרַבּוּבִיא) עֲרַבּוּבִיא דְחֲבֵרֵיִיא, וְכֹל בֵּיתָא
הָוּה סְלִיק רִיחִין סְלִיקוּ בֵּיה בְּפּוּרִיָּה, וְלֹא אִשְׁתַּמְשׁ
בֵּיה, אֶלָּא רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אָבָא.

אֲתָנוּ טְרִיקוּן, וּמְאִרֵי תְרִיסִין דְכַפְר צַפְרֵי וְטַרְדָּאן בְּהוּ
(ס"א דְצַפְרֵי וְטַרְדָּיא וְהוּוּ) בְּגֵי מְרוּנְיָא, צְוּחִין

ספר מאורות הנהר

ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובכות וכו' כדאיתא
שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחר מותו, גם הוא זוכה ויושב במחצתו,
שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת
מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהר"א איקטורלסה בספרו בן אברהם פרשת
וישלח דף כ"ג ע"ב)

בְּקִטְרִין, דְּחִשְׁבּוּ דְלֹא יִתְקַבֵּר תַּפְּסָן. בְּתַר דְּנִפְק
פּוֹרְיָא, הָוּה סָלִיק בְּאוּרָא. וְאִשָּׁא הָוּה לְהִיט קַמִּיה,
שְׁמַעוּ קָלָא, עוּלוּ וְאִתּוּ, וְאִתְכַּנְּשׁוּ לְהִילּוּלָא דְרַבִּי
שְׁמַעוֹן, (ישעיה נז) יבא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.

כַּד עָאֵל לְמַעְרְתָא שְׁמַעוּ קָלָא בְּמַעְרְתָא, זֶה הָאִישׁ
מְרַעִישׁ הָאָרֶץ מְרַגִּז מְמַלְכּוֹת, כְּמַה כְּטָרִין
בְּרַקִיעָא מִשְׁתַּכְּבִין (ס"א וְלֹא מִשְׁתַּכְּחִין) בְּיוֹמָא דִּין
בְּגִינְהּ, דְּנָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, דְּמֵאֲרִיה מִשְׁתַּכַּח
בֵּיהּ בְּכָל יוֹמָא. זְכָאָה חוּלְקִיה לְעֵילָא וְתַתָּא. כְּמַה
גְּנִיזִין עֲלָאִין מִסְתַּמְרִין לֵיהּ, עֲלִיהּ אִתְמַר (דְּנִיָּאֵל יב) וְאִתְּה
לָהּ לְקִין וְתַנּוּחַ וְתַעֲמוּד לְגוֹרְלָהּ לְקִין הַיְמִין. (עד כָּאן
הַאֲדָרָא זוּטָא קַדִּישָׁא).

ספר מאורות הנהר

(ב) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק

בחלום וכו' עין שם, ונא לעיני בהספמת הגאון הצדיק מורנו הרב רבי יוסף חיים
זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (מורנו הרב
חיים פאלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז)

גם האדמו"ר מסדיגורה זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל
הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

השכבה לאיש

אֲשֶׁרִי אִישׁ יָרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפֵץ מְאֹד

הַמֵּרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּס וַיַּחֲמוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וַיִּנְשָׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ ה' תְּנִיחָנוּ בְּגֹן עֵדוֹן:

דַּאֲתַפְטֹר מִן עֲלֵמָא הַדִּין כְּרַעוֹת אֱלֹהָא מְאֲרִיה שְׂמִיָּא וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמֵי יְרַחֵם עָלָיו. וַיַּחֲמוּל עָלָיו. מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמֵי יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֱהָלוּ לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וּלְקַץ הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. ה' הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹוֵי הַשְּׁלוֹם וְעַל מְשַׁכְּבוֹ יִהְיֶה שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב יְבֵא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מְשַׁכְּבוֹתֵם הוֹלֵךְ נְכוּחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

השכבה לאשה

אִשֶׁת-חַיִל מִי יִמְצָא וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל הַיָּפִי. אִשָּׁה יָרָאת-יְהוָה יֵאֱהַדוּנְהִי הִיא תִתְהַלֵּל: תְּנוּ-לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ וַיְהִלְלוּהָ בְּשַׁעֲרִים מַעֲשִׂיהָ:

הַמֵּרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּס וַיַּחֲמוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וַיִּנְשָׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ ה' תְּנִיחָנָה בְּגֹן עֵדוֹן:

דַּאֲתַפְטֹרֵת מִן עֲלֵמָא הַדִּין כְּרַעוֹת אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׂמִיָּא וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמֵי יְחוּס וַיַּחֲמוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלֹוֵי הַשְּׁלוֹם וְעַל מְשַׁכְּבָהּ יִהְיֶה שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב יְבֵא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מְשַׁכְּבוֹתֵם הוֹלֵךְ נְכוּחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

קדיש על ישראל

קדיש על ישראל

וַתִּגְדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא. (אָמֵן)

בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא פְרַעוּתִיהָ. וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתִיהָ. וַיַּצְמַח פְּרָקוּנִיהָ.
וַיִּקְרַב מְשִׁיחֶיהָ. (אָמֵן)

בְּחֵיכּוֹן וּבִיּוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזַמָּן קָרִיב
וְאִמְרוּ אָמֵן. (אָמֵן)

יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח.
וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלַּל שְׁמִיהָ דְקָדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן)

לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא. דְאִמְרוּן
בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. (אָמֵן)

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן.
דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אֶתְרָא וְאֶתְרָא.
יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחֻסְדָּא וְרַחֲמֵי. מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן. (אָמֵן)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשְׁבַע וּשְׁמוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיבָא
וְרַפּוּאָה וְגֻאֲלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה וְרִיחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן. (אָמֵן)

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. (אָמֵן).

שער תפילות ובקשות

תפלה מתוך "הלולא רבא"

קום צדיק הקדוש אור החי. רבי שמעון בן יוחאי. וחלה נא פני אל ויחננו, ויאמצנו ויברכנו, ויגדלנו וידגלנו. ויהדרנו ויבועד טוב יועדנו. ויזכנו ויחכמנו. ויטהרנו ויישרנו. ויכלכלנו וילבבנו. וימלטנו וינשאנו. ויסמכנו ויעזרנו. ויפרנסנו ויצליחנו. ויחדשנו וירפאנו. וישמרנו ויתמכנו. ולמען אברהם יצחק ויעקב ומשה ואהרן ויוסף ודוד ופנחס ושלמה וכל הצדיקים וכל החסידים, ירחמנו ויחיינו חיים ארפים. חיים של שלום. חיים של טובה. חיים של ברכה. חיים של פרנסה טובה. חיים של חלוץ עצמות. חיים שיש בהם יראת חטא. חיים שאין בהם בושה וכלימה. חיים של עשר וכבוד. חיים שתהיה בנו אהבת התורה ויראת שמים. חיים שימלא כל משאלות לבנו לטובה לעבודתו יתברך. אמן בן יהי רצון:

קום צדיק יסוד עולם אשר רב כחך לפטר העולם. אנת הוא רבי שמעון בן יוחאי דעלך אשתמע קלא במערתא זה האיש מרעיש הארץ מרגיז ממלכות, כמה פטרין ברקיעא משתככיין בגינך, דמארך משתבח בך בכל יומא. עלך אתמר צדיק מושל יראת אלהים. דלא הוה גזרה דאתגזר על עלמא דלא בטלת לה. אנת גוזר וקודשא בריך הוא מקים, ועלך אתמר רצון יראיו יעשה. קום ובקש רחמים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא על בית ישראל בני אברהם יצחק ויעקב, אשר בגלותם ודלותם ושפלותם ולחצם ודוחקם זה כמה אלפי שנים קוראים בשם ה' ומאמינים בו ובתורתו. וכמה אלפים מסרו עצמם להרגה ולשרפה על קדשת שמו יתברך. וכמה עניים ואביונים יש בישראל שעוסקין בתורה בכל

שער תפילות ובקשות

יום תמיד. וכמה יתומים ואלמנות יש בישראל שעוסקין בתורה ובמצות בכל יום תמיד. וכמה נערים וקטנים יש בישראל שהם עוסקים בתורה בהבל שאין בו חטא: יהושע בן גמלא תקן שיכניס אדם את בנו לתלמוד תורה, כבן שש כבן שבע, ועתה יש כמה זריזין בישראל שמכניסין את בניהם לתלמוד תורה קדם זמן זה. וכמה זקנים וזקנות יש בישראל, שמשפמיין ומעריבין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות וחומדין ומתאוין ומצפין לישועת ה' בכל יום. וכמה פסחים וכמה סומים יש בישראל שהם באים לבית הכנסת להתפלל ולשמע דברי תורה. וכמה אנשים יש בישראל שהם עושים מצות ומעשים טובים בסתר. וכמה יש בישראל שלומדים תורה בהצנע. וכמה אנשים ונשים יש בישראל אשר עושים כדברי החכם המחמיר בהלכות דברי תורה ודברי סופרים ואף על פי שיש הרבה חכמים מקליו. וכמה עניים יש בישראל שעושים כדברי המחמיר בהלכות. ואף על פי שיש להם הפסד ממון בדבר, ובפרט בהלכות חג המצות וכמה וכמה חמרות עושים ונותנים ומפזרים ממון על זה. בנות ישראל הן החמירו על עצמן שאפלו רואות טפת דם כחרדל יושבות עליו שבעה נקיים. ועוד כמה חמרות קבלו עליהן בהלכות נדה. וכמה עניים יש בישראל, שהם מכבדים השבתות וימים טובים, ואף על פי שהם בדחק ובצער. וכמה בעלי צדקות וגומלי חסדים יש בישראל, וכמה אוהבי שלום ורודפים אחר המצות יש בישראל. וכמה שפלים יש בישראל. וכמה סובלי חלאים וסובלי יסורין וסובלי עניות יש בישראל והם מקוים ומצפים לישועת ה'. וכמה שמחים במצות יש בישראל, ובפרט במצות המילה שמלין את בניהם לשמונת ימים ברצון טוב בלב שלם ובנפש חפצה ומכניסים

שער תפילות ובקשות

אותו בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם בְּשִׂמְחָה וּבְחֶבֶד. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְהַמְלִיץ טוֹב עֲבוּר בֵּית יִשְׂרָאֵל וְלַמִּדָּה סְנִיגוֹרִיאַ עֲלֵיהֶם. אַתָּה צְדִיק כִּי טוֹב קוּם וְלַמִּדָּה טוֹב:

קוּם חֲסִידָא קַדִּישָׁא קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים. קְדוּשׁ ה' מְכַבֵּד. אַנְתָּה הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי דְאַתְקַרִּיאת מְכַבֵּד בְּעֲלָמָא דִּין וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי. וְאַנְתָּה הוּא דְעַתִּיד לְמַהוּי רִישָׁא לְצַדִּיקָא דִּיתְבִּי בְּגַנְתָּא דְעָדָן. וְתִקְבֵּל אִפִּי שְׂכִינְתָּא. וְתַחֲמִי לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְתַשְׁתַּעֲשַׁע עִם צַדִּיקָא. וְתִימָא לְהוּ בּוֹאוּ נְשַׁתְחוּה וְנִכְרַעַה נְבֻרְכָה לְפָנֵי ה' עוֹשֵׁנוּ. קוּם וּבִקֵּשׁ רַחֲמִים מֵאַבִּינוּ שְׁבַשְׂמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אַחִינוּ, שֵׁשֶׁשְׁפִיעַ לָנוּ בְּרַחֲמָיו, תּוֹרַת חַיִּים, אֱהָבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם. וְיַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּרֵנוּ וְזְכוּרֵן אָבוֹתֵינוּ. וְזְכוּרֵן יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדֹשׁ. וְזְכוּרֵן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. וְזְכוּרֵן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ לְפִלְטָה לְטוֹבָה, לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים, לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם. אָמֵן, כֵּן יִהְיֶה רַצוֹן.

קוּם מְרוֹ מַלְכָּא דְעַלְךָ אַתְמַר אֲשֶׁרְךָ אֶרֶץ שְׂמַלְכְךָ בֶּן חוּרִין. אַנְתָּה הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי דְעַסְקַת בְּאוּרִיתָא תַּדִּירָה. וְאוּרִיתְךָ סִלְקָא בְּתַלְתַּת מָאָה וְשִׁבְעִין נְהוּרִין. וְכָל נְהוּרָא אַתְפְּרָשָׁא לְשִׁית מָאָה וְתַלְסַר טַעֲמִין, סִלְקִין וְאַסְתַּחֲנוּ בְּנֵהֲרֵי אֶפְרַסְמוּנָא דְכִנְיָא, עַלְךָ כְּתִיב לְהַנְחִיל אוֹהֲבֵי יֵשׁ וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמֵלֵא. קוּם וְהַתְּפַלֵּל לְפָנֵי אֵל עֲלִיוֹן עַל יְרוּשָׁלַיִם וְצִיוֹן, וְעַל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׂיַבְנָה בְּמַהְרָה וְיִגְדֵל כְּבוֹדוֹ בְּמַהְרָה בְּיַמֵּינוּ. וְה' בְּרַחֲמָיו יְגַלֶּה כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ מְהֵרָה. וְיִוַּפַּע וְיִנְשָׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי. וְיִקְרַב פְּאוּרֵינוּ מִן הַגּוֹיִים, וְנִפְּצוּתֵינוּ יִכַּנֵּס מִיִּרְכַּתֵי אֶרֶץ. וְיִבְיָאֵנוּ לְצִיוֹן בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֵינוּ קְרַבְנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תַּמִּידִין כְּסִדְרָן וּמוֹסְפִין כְּהַלְכָתָן. וּבְכֵן

שער תפילות ובקשות

צדיקים יראו וישמחו. וישרים יעלוזו. וחסידים בְּרָנָה יגילו. ועולתה תקפץ-פיה. והרשעה בלה בעשן תכלה. והאלילים פרות יפרתון לתקן עולם במלכות שדי. והיתה לה' המלוכה, ולעולמי עד ימלך בכבוד כפתוב ה' ימלך לעולם ועד. והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

קום בוצינא עלאה קדישא. אנת הוא רבי שמעון בן יוחאי, דנהורך נפיק בנהורך דשמשה מנרתיקה ונהיר לכל עלמא. אנת דזכית למחמי אפך נהיר כנהורא דשמשא תקיפא דזמין למיפק באסותא לעלמא, דכתיב וזרח לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה. אנת דזכית למחמי תליסר מכילן גליפין קמך ונהרין כבוצינין. אנת הוא דזכית למחמי סבר אפי דעתיק יומין, קום לעורר הרחמים והתפלל לפני אבינו אב הרחמים, שיתנהג עמנו במדת החסד ובמדת הרחמים ויצילנו מכל צרה וצוקה וממשחית. ויצילנו משעבוד מלכיות ומחבלי משיח ומדינה של גיהנם ומחבוט הקבר. ויצילנו מעניות תורה ומעניות מצות. ויצילנו מעניות ממון ומדלות ומחסרון פיס. ויצילנו מדבר וממגפה ומכל גזרות קשות ורעות, ולא יהיו צרים לנו ולא יהיו משטינים אותנו, לא למעלה ולא למטה. אלא יהיו הכל עוזרים ומסייעים אותנו.

קום התנא הקדוש מארי דאורייתא מארי דחכמתא. אנת הוא רבי שמעון בן יוחאי דאתיהיב לך רשו למימר מלין סתימין ולפרשא לון. אנת הוא דקודשא בריך הוא אסתכם על ידך. דכל מלך באתגליא אנון ולא אתפסין. כמה דכתיב פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת. קום והתפלל עלינו לפני הקדוש ברוך הוא שיאיר עינינו בתורתו. ויחננו חכמה בינה ודעת, להבין להשפיל,

שער תפילות ובקשות

לְשִׁמְעַע לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתוֹ בְּאַהֲבָה. וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצִאינוּ וְצִאֲצִאי צִאֲצִאינוּ לומדים תורה לשמה ומכונים לאמתה של תורה. ויקים בנו מקרא שכתוב על ידי ירמיה הנביא עליו השלום. כי את הברית אשר אכרות את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם ה' נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתובנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את ה' כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אֶזְכֹּר עוד. ונאמר על ידי ישעיה הנביא עליו השלום, כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים.

קום אילנא רבא ותקיף בתרין עלמין. אנת הוא רבי שמעון בן יוחאי דקודשא בריך הוא חקק דיוקנך לעלא. וקלך לעלא לעלא סלקא ומתעטרא בכתרא קדישא. וקודשא בריך הוא מתעטר בך בכלהו עלמין ומשתבח בך. עלך כתיב ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר. קום והמליץ טוב והתפלל לפני אבינו אב הרחמן בעד ילדי בית ישראל יונקי שדים וגמולי חלב ותינוקות של בית רבן. וה', ברחמיו וברב חסדיו, ישמרם ויצילם מכל נזק ומכל חלי. ויצילם מכל צר ומשטין ומרוח רעה. ויצילם מעין הרע ומכל דבר רע. ויתן להם חיים ארפים וטובים ומתקנים וכח וחזק ואמץ ללמד תורה ולקיים המצוות ויגדלו בטובה ושלווה ושלום:

קום אריא עלאה קדישא, דעלך כתיב אריה ישאג מי לא יירא. אנת הוא רבי שמעון בן יוחאי דבשעתא דפתיחת פומך למלעי באורייתא ציתין לקלך כל ברסין וכל רקיעין וכל רתיכין. אנת פתיחת תרעין דחכמתא ואנת תקנת דרגין עלאין. ומיומא דברא קודשא

שַׁעַר תְּפִילּוֹת וּבִקְשׁוֹת

בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא אֲנִתְּ הוֹיַת זְמִין קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְקָרִי לָךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּשִׁמְךָ. עֲלֵךְ כְּתִיב יִשְׁמַח אֲבִיךָ וְאִמְךָ. קוּם וּבִקֵּשׁ רַחֲמִים מֵאֵל שְׂדֵי בַעֲדָנוּ וּבַעֲד כָּל יִשְׂרָאֵל לְתַקֵּן אֶת כָּל פְּגָם שְׁפָגְמָנוּ בְּשָׂמוֹת הַקֹּדֶשׁ וּבַאֲצִילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה וְעֲשֵׂיהָ וַיִּתְבַּרְרוּ כָּל נִיצוּצֵי הַקֹּדֶשׁה אֲשֶׁר נִתְפָּזְרוּ עַל יְדֵינוּ בֵּין בְּגִלְגוּל זֶה בֵּין בְּגִלְגוּלִים אַחֲרָיִם. וְנִזְכָּה לְהַשְׁלִים תַּקּוּן נַפְשָׁנוּ רוּחָנוּ וְנִשְׁמָתָנוּ בְּגִלְגוּל זֶה. וְנִזְכָּה לְלַמֵּד תּוֹרָה לְשִׁמְהָ וַיְהִי כָּל מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם. אָמֵן, כֵּן יְהִי רְצוֹן:

קוּם אוּר יִשְׂרָאֵל אֲתָה וְתִלְמִידֶיךָ עֲשֶׂהָ חֲסִידֵי עֲלִיוֹן. קוּמוּ וּסְדְרוּ מְלִין קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּאָמַר לֹא אִשְׁחִית בַּעֲבוּר הַעֲשָׂרָה. קוּמוּ וּזִילוּ לְדַמְיֵי חֲבֵרוֹן, אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב. וְאֲתַעְרוּ לְגַבֵּי שְׁכִינְתָא, דְּאֲתַמַּר בֵּה אֲנִי יִשְׁנָה בְּגִלְוַתָּא. וְקִנְא דְאִיְהִי יְרוּשָׁלַיִם חֲרָבָה, וְיִשְׂרָאֵל בְּגִלְוַתָּא, תַּחֲוֹת יְדֵי אֲדוֹנִים קָשִׁים, אָמִין דְּעֲלֵמָא, קוּמוּ וְאֵלִיפוּ זְכוּ עַל עֲאֲנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן וְאֲתַנְהָ צִאֲנִי צִאֲן מְרַעִיתִי, קוּמוּ וּבַעוּ רַחֲמֵי עֲלֵיהוּ, וְאֵלִיפוּ זְכוּ עֲלֵיהוּ. לְשִׁזְבָּא לֹון מֵהַלִין חִיּוֹן בִּישִׁין. וְלִמְהוּי מְחִיל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְהוֹן עַל כָּל חוּבֵיהוֹן. וְלִמְפָּרַק לֹון בַּעֲגָלָא וּבַזְּמַן קָרִיב. קוּמוּ לְעוֹרֵר הַרְחֲמִים וְלִהְיֵשֶׁךְ חֲסִידִים גְּדוֹלִים לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אַחֲיָנוּ, בְּכָל מְקוֹם שְׁהֵם. וּזְכוּת אָבוֹת וּזְכוּת כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים. וּזְכוּת כָּל הַיִּשְׂרָאֵלִים בְּלִבּוֹתָם. אֲשֶׁר מְסֵרוּ עַצְמָם לְהַרְגָה וְלְשַׂרְפָה עַל קִדְשֵׁי הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ. וְתַמִּימוּתָם וְקִדְשָׁתָם וְלַמּוֹדֵם בְּתוֹרָה הַקֹּדֶשׁה וְסוּדוּתֵיהָ וְכָל הַתְּקוּנִים וְהַיְחוּדִים אֲשֶׁר יִיחַדוּ וְתַקְּנוּ בְּקִדְשָׁה לְמַעְלָה. יִגְנוּ עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל כִּי כְּלָנוּ כְּאֶחָד אֲנַחְנוּ: וְה' יִתֵּן אֲמַר הַמְּבַשְׂרוֹת צָבָא רַב קוֹל מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר. עַל הַר גְּבוּהָ עָלִי לָךְ

שער תפילות ובקשות

מבשרת ציון. מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר
טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך:

ואחר כך יאמר בקשה זו:

אנא ה' אלהי ישראל מלך רחום וחנון. יהי רצון מלפניך שייקבשו
רחמיך את כעסך ויגלו רחמיך על מדותיך. ותתנהג עמנו ה' אלהינו
במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנס לנו לפני משורת הדין.
ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומארצך ומנחלתך, והושיענו
למען שמך הגדול ולמען זכות עבדך הצדיק רבי שמעון בן יוחאי.
ולמען זכות כל הצדיקים והישרים בלבותם אשר הלכו לעולם שפלו
ארכ. ואשר מסרו נפשם על יחוד קדשת שמך, ולקחת אותם אל
בית מנוחתם להשתעשע בהם, ובגן עדן ובצורר החיים שמת נפשם,
כי אתה תשלם לאיש כמעשהו. אתה הכינות ליראיך תענוג וגמול
ונעימות, עין לא ראתה אלהים זולתך, עשית למחפניך לעין כל, כמו
שנאמר מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד
בני אדם. זכרונם ותמימותם יעלה לפניך וראה בענינו וקרע רע גזר
דיננו. ומכל גזרות קשות ורעות תצילנו. ולמתים תעשה פלא עד
אשר כדבריך יחיו מתינו, יקיצו וירננו שכני עפר.

רבון העולמים, שמע קולנו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו.
בזכות עבדיך אברהם ויצחק ויעקב ומשה ואהרן ויוסף ודוד ויפנחס
ושלמה. ובזכות עבדך הצדיק רבי שמעון בן יוחאי. ובזכות כל
הצדיקים והחסידים אשר בגן עדן. ותצילנו מיצר הרע ומכל חטא
ועון ופשע. ותזכנו לחזר בתשובה שלמה לפניך וברב רחמיך תתקן
את כל פגמינו ופגמי אדם הראשון שפגמנו בכללות אצילות בריאה
יצירה עשיה. ובכל פרטי אצילות בריאה יצירה עשיה. ותסיר

שער תפילות ובקשות

הסיגים מלבושי נפש רוח ונשמה חיה יחידה של כללות ופרטות
אצילות בריאה יצירה עשייה. ותברר חלקי הנפש שנפגמו ונפלו בנגה
דאצילות בריאה יצירה עשייה ונגה פאור תהיה אל מקום הקדש.

אנא מלך רחום וחנון. הנשמה לך והגוף פגלך חוסה על עמך.
ובכן יהמו נא רחמיך ה' אלהינו עלינו. לב טהור ברא לנו אלהינו
ורוח נכון חדש בקרבנו. עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך.
והבט משמים עדה תמה עניה סוערה הומיה היא באין השקט.
הספת ושמע תחנוני שאלתה ובקשתה פהגון, הלא מצער היא לגדל
חסדך. רומה על השמים לרחם העמוסה מרחם באחדותך. למה
פניך תסתיר ותשפח ענינו ולחצנו. לא לנו ה' לא לנו כי לשמך תן
כבוד, למה יאמרו הגויים איה נא אלהיהם. עשה למען זכות
אבותינו אברהם יצחק ויעקב. עשה למען משה ואהרן, עשה למען
יוסף ודוד פנחס ושלמה. עשה למען ירושלים עיר הקדש, עשה
למען ציון משכן כבודך. עשה למען חרבן ביתך. עשה למען שממות
היכלך. עשה למען ישראל העניים והדלים והשרויים בצרות. עשה
למען לומדי תורה ברב דחק, סובלי יסורין, סובלי חלאים, סובלי
עניות, אשר מרב תלאות לא נשאר בהם דעת צלולה, להבין
ולהשפיל את כל דברי תלמוד תורתך, עשה למען יתומים ואלמנות,
עשה למען יונקי שדים. עשה למען גמולי חלב. עשה למען תינוקות
של בית רבן שלא חטאו. עשה למענך אם לא למעננו. עשה למענך
והושיענו. חננו ועננו ושמע תפלתנו. כי אל שומע תפלות ותחנונים
אתה.

נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם. והתמלא רחמים עלינו ועל
כל אחינו בית ישראל בכל מקום שהם, ובפרט על יושבי ארץ

שַׁעַר תְּפִילוֹת וּבִקְשׁוֹת

יִשְׂרָאֵל. וְתַרְחַם עָלֵינוּ וְעַלֵּיהֶם וְתַצִּילֵנוּ וְתַצִּילֵם מִרָעָה וּמִרָעָב וּמִמָּצוֹר
וּמִשָּׁבִי וּמִבְּזָה וּמִמְעִין הָרַע וּמִכָּל דְּבַר רָע. וְתִשְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלָמָה לְכָל
חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. אֵל נָא רַפָּא נָא לָהֶם. וְתִקֵּים בְּכָל אֶחָד מִחוֹלֵי
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקְרָא שְׁכֵתוֹב ה' יִסְעָדֵנוּ עַל עֵרֶשׁ דָּוִי כָּל מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֶת
בְּחַלְיוֹ. וְהַבְּרִיאִים מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תִּתַּמִּיד בְּרִיאוֹתֵם שְׁלֵא יִחְלוּ.
וְתַצִּילֵנוּ וְתַצִּיל לְכָל יִשְׂרָאֵל מִכָּל חֲלָאִים וּמִכָּל נֶזֶק וּמִכָּל צָר וּמִשְׁטָן
וּמִקְטָרְג וּמִרוּחַ רָעָה וּמִכָּל מִינֵי פְרַעֲנוֹת. וְתִפְקֹד בְּזָרַע שֵׁל קְיָמָא
זָרַע קִדְשׁ לְכָל חֲשׁוּכֵי בְנִים. וְהַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר וְתוֹצִיא אוֹתָן
מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה וְיֵצֵא הַיּוֹלֵד בְּשִׁעָה טוֹבָה. וְלֹא יֵאָרַע שׁוּם צָעַר וְשׁוּם
נֶזֶק, לֹא לַיּוֹלְדוֹת וְלֹא לַיִלְדֵיהֶן. וְאֵל יִמְשַׁל אֶסְפֶּרָה וְשִׁדִּין וְרוּחִין
וְלִילִין לְכָל יִלְדֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וְתִגְדַּלְם לְכָל יִלְדֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְתוֹרַתְךָ
וּמִצְוֹתֶיךָ בְּחַיֵּי אָבִיהֶם וְאִמָּם: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ יוֹרְדֵי הַיָּם פָּצִם
וְהַצִּילֵם מִמַּיִם רַבִּים וּמִיַּד בְּנֵי נָכָר. הַצִּילֵם מִטֵּיט וְאֵל יִטְבְּעוּ וְיִנְצְלוּ
מִרוּחַ סָעָרָה וּמִמַּעֲמָקֵי מַיִם. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַהוֹלְכִים בַּיַּבֶּשֶׁה הַדְּרִיכֵם
בְּדַרְךְ יִשְׂרָאֵל לְלֶכֶת אֶל עִיר מוֹשֵׁב. וְהַצִּילֵם מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב
בְּדַרְךְ. וְכָל הָאֲסוּרִים בְּכֹלָא מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַתּוֹר מֵאֲסוּרֵיהֶם וְהוֹצִיאֵם
לְרוּחָה וְתִשְׁיֵב לְיִרְאֵתְךָ כָּל הָאֲנוּסִים בְּיַד גְּאִים וְהָאֵר פְּנִיךָ עַל
מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן ה': אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם
עָלֵינוּ. טוֹב וּמִטֵּיב הַדְּרָשׁ לָנוּ. שׁוּבָה עָלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אֲבוֹת
שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְחִלָּה. כּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוּנּוֹ.
הֲרֵאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ. שְׂמַחְנוּ בְּתַקּוּנוֹ וְהִשָּׁב שְׁכִינְתְּךָ לְתוֹכוֹ. וְהִשָּׁב כְּהַנִּים
לְעַבּוֹדָתָם וְלוֹיִם לְדוֹכְנָם לְשִׁירָם וּלְזָמְרָם. וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם,
וּמְלָאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה', לְיִרְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר
וְהַנּוֹרָא, אָמֵן, כֵּן יְהִי רְצוֹן.

יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגֹאֲלֵי.

תפלה ליוצאי חלציו

מספר של"ה הקדוש

וזה לשונו: חל עלינו חובת התפלה ובקשה לה' יתברך בכל צרכינו, כי הכל מאתו יתברך, על כן בכל מה שיצטרך האדם בכל עת וכל שעה, ירגיל על לשונו תפלה קצרה להשליך על ה' ייבו. ובעת הפעלה יאמר בכל צרכיו:

"לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, רבון העולמים, הצליח דרכי כי מאתך הכל" וכו'. וביותר צריך זרוז להתפלל שיהיה לו זרע כשר עד עולם, ואגב, כל צרכיהם וזווגם מה' יצא הדבר.

ולפי אומר לי שעת רצון לתפלה זו בערב ראש-חודש סיון, הוא החדש שבו נתנה התורה, ואז נקראים בנים לה' אלקינו, וראוי לישב בתענית הוא ואשתו, ויתעוררו בתשובה ויתקנו כל עניני הבית, אסור והיתר, טמאה וטהרה, וכל הענינים. ויתנו צדקה לעניים הגונים, ואם אפשר לבעל אז להתענות הפסקה מה טוב ומה נעים. ועל כל פנים יהיה תענית גמור ככל דיני תענית צבור.

וזה נסח התפלה:

אתה הוא יהוה יאהדונהי אלהינו עד שלא בראת העולם, ואתה הוא אלהינו משבראת העולם, ועד עולם אתה אל, ובראת עולמך בגין לאשתמודעא אלהותך באמצעות תורתך הקדושה כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: "בראשית" - בשביל תורה ובשביל ישראל, כי הם עמך ונחלתך אשר בחרת בהם מכל האמות, ונתת להם תורתך הקדושה, וקרבתם לשמך הגדול.

שער תפילות ובקשות

ועל קיום העולם ועל קיום התורה בא לנו ממך יהוה יאהדונהי
אלהינו שני צוויים, כתבת בתורתך: פרו ורבו, וכתבת בתורתך:
ולמדתם אתם את-בניכם, והפונה בשתיהן אחת, כי לא לתהו בראת
כי אם לשבת, ולכבודך בראת יצרת אף עשית כדי שנהיה אנחנו
וצאצאינו וצאצאי כל עמך בית ישראל יודעי שמך ולומדי תורתך.

ובכן אבוא אליך יהוה יאהדונהי מלך מלכי המלכים, ואפיל
תחנתי, ועיני לך תלויות עד שתחנני ותשמע תפילתי להזמין לי
בנים ובנות, וגם הם יפרו וירבו הם ובניהם ובני בניהם עד סוף
כל הדורות, לתכלית שהם ואני בלנו יעסקו בתורתך הקדושה ללמד
וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה,
והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך לאהבה וליראה את שמך.

אבינו אב הרחמן, תן לכלנו חיים ארפים וברוכים, מי כמוך אב
הרחמים זוכר יצוריו ברחמים לחיים, זכרנו לחיים נצחיים כמו
שהתפלל אברהם אבינו: לו יחיה לפניך, ופרשו רבותינו זכרונם
לברכה: ביראתך.

כי על כן באתי לבקש ולחנן מלפניך שיהא זרעי וזרע זרעי עד
עולם זרע כשר, ואל ימצא בי ובזרעי ובזרע זרעי עד עולם שום
פסול ושמצ, אך שלום ואמת וטוב וישר בעיני אלהים ובעיני אדם.
ויהיו בעלי תורה, מארי מקרא, מארי משנה, מארי תלמוד, מארי
רזא, מארי מצוה, מארי גומלי חסדים, מארי מדות תרומיות,
ויעבדוך באהבה וביראה פנימית, לא יראה חיצונית, ותן לכל גויה
וגויה מהם די מחסורה בכבוד. ותן להם בריאות וכבוד וכח, ותן
להם קומה ויפי וחוץ וחסד, ויהיה אהבה ואחוה ושלום ביניהם,

שער תפילות ובקשות

וּתְזַמִּין לָהֶם זְוֹגִים הַגּוֹנִים מְזַרַע תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מְזַרַע צַדִּיקִים,
וְגַם זְוֹגִים יִהְיוּ כְּמוֹתֵם כְּכֹל אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתִּי עֲלֵיהֶם, כִּי זָכְרוֹן אֶחָד
עוֹלָה לְכָאן וּלְכָאן.

אֵתָּה יְהוָה יֵאֱהַדוֹנְהִי יוֹדַע כָּל תַּעֲלוּמוֹת, וּלְפָנֶיךָ נִגְלוּ מִצְּפוֹנֵי לְבִי,
כִּי כְּוִנַּתִּי בְּכֹל אֵלָּה לְמַעַן שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וּלְמַעַן תִּתְּנֵנִי
הַקְּדוֹשָׁה, עַל כֵּן עֲנֵנִי יְהוָה יֵאֱהַדוֹנְהִי עֲנֵנִי בַעֲבוּר הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים:
אֲבָרָהֶם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וּבְגִלְלֵם תּוֹשִׁיעַ בָּנִים לְהִיּוֹת הָעֲנַפִּים דּוֹמִים
לְשָׂרְשָׁם, וּבַעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ רַגְלִי רְבִיעִי בַּמְּרַכְבָּה, הַמְּשׁוֹרֵר בְּרוּחַ
קְדָשְׁךָ.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁר־יֵרָא יְהוָה יֵאֱהַדוֹנְהִי, הַהֲלֵךְ בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ
כְּפִיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁר־יִרְךָ וְטוֹב לְךָ: אֲשֶׁתְּךָ כַּגֶּפֶן פְּרִיָּה בְּמִרְכַּתִּי בֵיתְךָ,
בְּנִיךָ כַּשֶּׁתְּלִי זֵיתִים, סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִּי-כֵן יִבְרַךְ גְּבוּר יֵרָא יְהוָה
יֵאֱהַדוֹנְהִי: יִבְרַכְךָ יְהוָה יֵאֱהַדוֹנְהִי מִצִּיּוֹן, וְרֵאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם, כֹּל
יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֵאָה-בָּנִים לְבָנֶיךָ, שְׁלוֹם עַל-יִשְׂרָאֵל:

אֲנִי יְהוָה יֵאֱהַדוֹנְהִי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה יִקְרָא בְּנוֹ הַפְּסוּק: וְאֲנִי זֹאת
בְּרִיתִי אִתְּכֶם אֲמַר יְהוָה יֵאֱהַדוֹנְהִי רוּחִי אֲשֶׁר עֲלֶיךָ וּדְבָרִי
אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא-יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּזְרַעךָ אֲמַר
יְהוָה יֵאֱהַדוֹנְהִי מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַר־כִּי וְהִגִּיּוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ, יְהוָה יֵאֱהַדוֹנְהִי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

שֵׁם שְׁעַר הָאוֹתִיּוֹת אוֹת ד' וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְתַמִּיד תִּתְּנֵהָ תְּפִלָּה זוֹ
שְׁגוּרָה בְּפִי הָאֵב וְהָאֵם לְהִתְפַּלֵּל עַל זֶרַעַם שְׂיִהְיוּ לוֹמְדֵי תוֹרָה
וְצַדִּיקִים וּבְעֲלֵי מַדּוֹת טוֹבוֹת, וַיִּכּוֹן בְּמֵאֵד עַל זֶה בְּבִרְכַת הַתּוֹרָה:
”וְנִתְּנָה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאִינוּ” וכו', וְכֵן בְּבִרְכַת אֶהְבֶּה רַבָּה: ”אֲבִינוּ אֵב

שער תפילות ובקשות

הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבנו" וכו', יחשב גם כן על זרעו וזרע זרעו עד עולם. וכן כְּשֵׁאוֹמֵר: "לא נגע לְרִיק וְלֹא נִלְד לְבִהְלָה".
בְּכֹל מְקוֹמוֹת כָּאלוֹ יַעֲשֶׂה תְּפִלְתּוֹ קִבֵּעַ בְּכֹל לִבָּבוֹ וּבְכֹל נַפְשׁוֹ וְכוּ'.
עֵינַי שָׁם.

תְּפִלַּת הַרְשָׁ"ש

תְּפִלָּה שְׁסֻדְרָה אִישׁ אֱלֹהֵי הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁלוֹם שְׂרַעְבֵי זִיעַ"א
לְאוֹמְרָה בְּכֹל לִילָה בַּעַת שֵׁיֵאמֵר תִּיקוֹן חֲצוֹת, וְכֵן טוֹב לְאוֹמְרָה בְּכֹל
הַמְּקוֹמוֹת הַקְּדוֹשִׁים וּבְכֹל שְׁעַת רְצוֹן הָעֲלִיּוֹן.

הַבֵּט מִשְׁמַיִם עֲדָה תִּמָּה שְׁטוּחָה בְּאַסְקוּפַת הַיְכָלְךָ וּלְבַה קוֹרְעַת.
עֲנִיָּה סוֹעֶרָה הוֹמְיָה הִיא בְּאֵין הַשְּׁקֵט, הַסִּכַּת וְשִׁמְעַת תַּחֲנוּנֵי שְׂאֵלְתָהּ
וּבִקְשָׁתָה כְּהוֹגֵן שֶׁהֵלֵא מִצַּעַר הִיא לְגֹדֶל חֶסֶדְךָ. וְאִם עוֹנִינוּ עֵנוּ בְּנוֹ
וְעוֹנֵנוּ עָנָן. שְׁלַח רוּחְךָ הַטּוֹב לְפָאֵרִם וְשִׁמְשׁ צְדָקְתְּךָ לְהַמִּיסָם. תִּתְאַמֵּץ
בְּתַקְףִי חֲנִינוּתְךָ. רוּמָה עַל הַשְּׁמַיִם לְרַחֵם הַעֲמוּסָה מֵרַחֵם בְּאַחֲדוּתְךָ.
וְאַתָּה צֹלַח הָעֵז עֲזָךְ הַמִּפְלֵא בְּךָ אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, לַחֲשׂוֹף לְבֹן
חֶסֶדְךָ צַחְצַחוֹת חִיזוֹ דְּעַתִּיק אֲשֶׁר אֹרוֹ מְרֹאֵשׁ. וְתִלְבִּין בְּזִהְרִים
זְהוּרִית אָדָם דִּינְךָ, וְשִׁלַּשׁ עֲשָׂרָה מִדּוֹת רַחֲמֵיךָ אֲשֶׁר תִּקְנֶת
בְּתַעֲלוּמוֹת חֲכָמָה נִשְׁגָּבָה. אֶת בְּרִיתֶם זְכוֹר הָאֵל נֶצַח חֶסֶד לְאַלְפִים
וְנִקְהָ בְּטַל אֹרוֹת אֶת רוּם כְּתָמֵי עוֹנוֹתֵינוּ. יִגְלוּ וְיִגּוּלוּ הַחֶסֶדִים
וְהַרְחֵמִים הָעֲלִיּוֹנִים עַל מִדּוֹתֶיךָ, וְיִשְׁתַּלְּשְׁלוּ בְּסִלְסוּלָם עַד יִגִּיעוּ וְיִגְהוּ
כְּנוּגָה רַב אֲגוֹן הַסְּהַר:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהַדוֹנְהֵי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיְהֵא
עֲתָה עַת רְצוֹן, וְיִמְשַׁךְ מִן הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא מִמְּקוֹר הַחַיִּים
הָעֲלִיּוֹנִים שְׁפַע בְּרַכָּה עֲלִיּוֹנָה וּקְדוּשָׁה עֲלִיּוֹנָה לְחֲכָמָה דְּמַחֲשָׁבָה

שער תפילות ובקשות

עֲלִיּוֹנָה. וְתַפְתַּח מְקוֹר אוֹתָהּ הַחֲכָמָה דְּמַחְשָׁבָה עֲלִיּוֹנָה לְהַשְׁפִּיעַ קִדְשָׁה עֲלִיּוֹנָה וּבִרְכָה רַבָּה לְשָׂרְשֵׁי מְקוּרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁל שָׂרְשֵׁי הַחֲסָדִים הָעֲלִיּוֹנִים וְהַרְחֵמִים הַגְּדוֹלִים. וְתַפְתַּח הַאוֹצָר הַטוֹב הָעֲלִיּוֹן הַשָּׂמִים הָעֲלִיּוֹנִים. וְתַשְׁפִּיעַ חֲסָדִים הָעֲלִיּוֹנִים וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים לְכָל הַפְּרָצוּפִים הָעֲלִיּוֹנִים [דַּעֲתִי"ו. וְא"א וְנוק'. וְאו"א. וְיִשְׁסו"ת. וְזו"ן. וְיַעֲקוֹר"ר] דְּכָל הָעוֹלָמוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְלְשָׂרְשֵׁי נֶפֶשׁ רוּחַ נִשְׁמָה חַיָּה יַחֲדָה שְׁלֵנוּ. וְתַשְׁפִּיעַ חֲסָדִים עֲלִיּוֹנִים וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים לִירוּשָׁלַיִם הָעֲלִיּוֹנָה וּלְבֵית הַמִּקְדָּשׁ הָעֲלִיּוֹן וְתַפְתַּח חֲלוּנֶיהָ וּשְׁעָרֶיהָ שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם הָעֲלִיּוֹנָה וְשֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָעֲלִיּוֹן, וְתַשְׁמַע וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלֵתְנוּ [עַל יְדֵי שְׁמוּעָא"ל שֶׁהוּא בְּכַתֵּר דְּחֲכָמָה דִּיצִירָה שְׁמִקּוּרוֹ הוּא שֵׁם א'ה'ו'ה'].

וְתַשְׁפִּיעַ חֲסָדִים עֲלִיּוֹנִים וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים לְשִׁכְנֶיהָ לְתֵת לָהּ כַּח גְּדוֹל לְצֵאת מִתּוֹךְ הַקְּלִי' וּלְפֶשֶׁט מַעְלִיָּה הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים. וְתַלְבִּישׁ אוֹתָהּ פּוֹרְפִירָא עֲלָאָה קְדִישָׁא, וְתֵן לָהּ כַּח גְּדוֹל לְצֵאת עִמָּה כָּל נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּשְׁאַרוּ בַּקְּלִי'. ח"ל ב"ל ע"ו וְקָאֵנוּ מִבְּטָנוֹ יוֹרִישְׁנוֹ א"ל. וְלִהְעֲלוֹתָהּ אֶל מְקוֹמָהּ וְשָׂרְשָׁהּ הָעֲלִיּוֹן דַּעֲץ הַחַיִּים. וּבְרַכְנוּ אָבִינוּ בְּלֵנוּ יַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ. וְתַשְׁפִּיעַ לָנוּ תוֹרָה וְחַיִּים אֲהָבָה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְשַׁבַּע אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מִטּוֹבְךָ וּמִלֵּא יְדֵינוּ מִבְּרָכוֹתֶיךָ וּמִעֲשֵׂר מִתְּנוֹת יְדִיךָ. וְיִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסְךָ, וְיִגְדְּלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ, וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְהוָה יֵאוּדוּנָהּ אֶלֶהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרַחֲמִים, וְתִכְנַס לָנוּ לְפָנִים מִשׁוֹרֵת הַדִּין. וּבְטוֹבְךָ הַגְּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמִעִירְךָ וּמֵאַרְצְךָ וּמִמְנַלְתְּךָ, וְיַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֵּר זְכוֹרָנוּ וְזְכוֹרֵנוּ אָבוֹתֵינוּ, וְזְכוֹרֵנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְזְכוֹרֵנוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ וְזְכוֹרֵנוּ כָּל עַמְּךָ

שער תפילות ובקשות

בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום. ותשוב ותרחם על שכונתך ועלינו ועל מקדשך ברחמיך ותגדל כבודו במהרה בימינו. אבינו מלפניו אלהינו, גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי, וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירפתי ארץ, והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים עיר מקדשך בשמחת עולם, אָנָּא אֱלֹהֵינוּ, וּשְׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ תְּמִידִין כְּסֻדְרָן וּמוֹסָפִין כְּהִלְכָתוֹ.

ובכן תן כבוד לעמך, תהלה ליראיך ותקווה טובה לדורשיך, ופתחון פה למיחלים לך, שמחה לארצך וששון לעירך, וצמיחת קרן לדוד עבדך, ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו, וישרים יעלוזו, וחסידים ברנה יגילו, ועולתה תקפוץ פיה, והרשעה כלה בעשן תכלה, כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ:

ותמלך אתה הוא יהוה יאהדונהי אלהינו מהרה על כל מעשיך, בהר ציון משכן כבודך, ובירושלים עיר מקדשך, כפתוב בדברי קדשך, ימלך יהוה יאהדונהי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

רבוננו של עולם, גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך, אלא ששאור שבעסה ושעבוד מלכיות וחסרון כיס מעכבים:

יהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, שתצילנו מהם ותסייע לנו ולבנינו ולזרענו ולזרע זרענו מעתה ועד עולם, ולאנשי ביתינו ולכל הנלוים אלינו המסייעים אותנו בעבודת

שער תפילות ובקשות

ה', והמהנים אותנו מנכסיהם, ומחזיקים בגדינו לשבת על אדמת הקדש תבנה ותכונן במהרה בימינו, ללמד תורתך לשמה ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם.

ותצילנו מיצר הרע ומכל חטא ועון ופשע ומכל צרה וצוקה וממשחית ומשעבוד מלכיות, ומחבלי משיח [ומערב רב] וממלחמת גוג ומגוג ומדינה של גיהנם, ומחבוט הקבר ומעניות תורה ומעניות מצות ומעניות ממון, ומדלות ומשפלות ומחסרון כיס, ומדבר ומגפה, ומכל גזרות קשות ורעות המתרגשות לבא בעולם:

יהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, שתבטל כח כל הצרים לנו וכח כל המשטינים ומקטרגים עלינו, העליונים והתחתונים, ולא יהיה להם כח להשטין ולקטרג עלינו. ותצוה למלאכך מלאכי השרת ולכל הנאצלים והנבראים והיצורים והנעשים, לעזר לנו ולסיענו ולאמץ את כחנו, ושלא יהיו צרים לנו ומשטינים אותנו, לא למעלה ולא למטה, אלא שיהיו הכל עוזרים ומסיעים אותנו ומאמצים את כחנו. ונהיה אהובים למעלה ונחמדים למטה, לא נכלם ולא נפשל לעולם ועד. ותזכנו לבנים צדיקים חסידים קדושים,

ותזכנו אנחנו וזרענו לנוי לתאר לך לעשר ולגבורה ולחכמה ולבינה ולדעת ולזקנה ולשיבה טובה. ויהיה לבנו מסור בגדינו שלא נשפחך, והכל הוא לעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם. ותתן לנו ישוב טוב בארץ ישראל ללמד תורתך לשמה בלי שום טרדה. ואל תשליכנו מלפניך ואל תצריכנו לצאת מארץ ישראל לחוץ לארץ, ותזכנו לראות בבנין בית המקדש במהרה בימינו, אמן כן יהי רצון: